

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П. Т.

(голова)

РЕЄНТ О. П.

(заступник голови)

КОКІН С. А.

(заступник голови)

БІЛОКІНЬ С. І.

БОГУЦЬКИЙ Ю. П.

БОРЯК Г. В.

ВЕРСТЮК В. Ф.

ВОЙНАЛОВИЧ В. А.

ГОРБИК В. О.

ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.

ЗЯБЛЮК М. П.

КРЕМЕНЬ В. Г.

ЛИТВИН В. М.

ЛОЗИЦЬКИЙ В. С.

МАКОВСЬКА Н. В.

МАРЧУК Є. К.

МОТРЕНКО Т. В.

НОВОХАТЬКО Л. М.

ПАПАКІН Г. В.

ПИРИГ Р. Я.

ПОДКУР Р. Ю.

ПШЕННИКОВ О. М.

РЕПРИНЦЕВ В. Ф.

РУБЛЬОВ О. С.

СКЛЯРЕНКО Є. М.

СМОЛІЙ В. А.

СОХАНЬ П. С.

УДОД О. А.

ЧИЖІ С.

ШЕМШУЧЕНКО Ю. С.

ТЕРНОПІЛЬ

«ЗВРУЧ»

2008

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ШЕВЧУК Ф. Н.

(голова)

ГУДИМА П. Я.

(заступник голови)

КІТ Л. М.

(відповідальний секретар)

БАЖАН О. Г.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Є. І.

ГРИЦИШИН А. П.

ГУЦАЛ П. З.

ОЛЕЩУК І. А.

ОНИСЬКІВ М. М.

ПАТЕЛЮХ Б. М.

СЛЮЗАР В. К.

ХАВАРІВСЬКИЙ Б. В.

ЯВОРСЬКИЙ Г. І.

ББК 63.3 (4 Укр) 6-49
Р-31

Рецензенти:

Бармак М. В., доктор історичних наук, доцент
Полянський О. А., кандидат історичних наук, доцент

Упорядники:

Бажан О. Г., Гасай Є. О., Гуцал П. З.

Реабілітовані історією. Тернопільська область. – Тернопіль: ВАТ «ТВПК «Збруч», 2008.
– 728 с.

Перша книга серії “Реабілітовані історією. Тернопільська область” містить наукову статтю про політичні репресії в краї впродовж усього періоду існування комуністичного тоталітарного режиму, архівні документи, що розкривають суть і механізми репресивної діяльності органів влади та радянських каральних органів, спомини очевидців репресій і тих, хто був несправедливо засуджений і пережив жахи тюрем чи таборів. На підставі архівних матеріалів, різних історичних документів, багатьох публікацій, у тому числі діаспорних, подані нариси про відомих діячів Тернопільщини, котрі були репресовані, а найголовніше – представлені короткі біографічні довідки про понад 4 тис. репресованих осіб у нинішніх Бережанському, Борщівському і Буцацькому районах Тернопільщини.

Книга адресується широкому загалу читачів, передусім тим, кого хвилюють проблеми недавньої історії рідного народу. Вона може бути використана в навчально-виховному процесі у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах.

ISBN 978-966-528-297-6

© П. Гуцал. Розділ I, 2008
© Реабілітовані історією
Тернопільська область, 2008

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

У ХХ ст. український народ пережив одну з найбільших трагедій у своїй історії – терор і репресії тоталітарного комуністичного режиму. Нещадна боротьба з противниками більшовизму та їх фізичне знищення в період Українських національно-визвольних змагань 1917–1921 рр., три голодомори, з яких найбільш масштабним і трагічним став свідомо організований владою геноцид українського народу за допомогою голоду в 1932–1933 рр., великий терор 1930-х, апогей якого припадає на 1937–1938 рр., репресії і депортації на західноукраїнських землях у передвоєнний і післявоєнний періоди, переслідування і засудження українських патріотів у 1950–1970-і роки – ось основні віхи його злочинних діянь. Жертвами цього режиму стали мільйони людей. І не лише його противники, котрі справедливо не могли змиритися з людиноненависницькою ідеологією та практикою більшовизму, а ще більше невинних людей, яких влада бездоказово вважала своїми ворогами і за надуманими звинуваченнями переслідувала та безжально знищувала.

Копітка системна робота щодо реабілітації жертв комуністичного режиму розпочалася в нашій державі фактично після здобуття Україною незалежності. Одним із значимих її результатів стала підготовка в областях і вихід у світ книг серії “Реабілітовані історією”, в яких подаються документальні матеріали, наукові статті, спомини та найголовніше – списки і короткі біографічні дані репресованих.

Редакційно-видавнича група, керуючись у своїй роботі методичними рекомендаціями стосовно випуску серії “Реабілітовані історією”, прагнула максимально повно відтворити масштаби здійснених більшовицьким режимом репресій на Тернопільщині. З цією метою проведена значна організаційна і дослідницька робота. Опрацьовані відповідні матеріали архівів управління СБУ та управління МВС України в Тернопільській області, а також Державного архіву Тернопільської області. Важливим джерелом отримання необхідної інформації стали численні опубліковані документи, спомини репресованих і свідків подій, пов’язаних з репресіями, матеріали преси, наукові, історико-краєзнавчі і публіцистичні видання тощо. В підготовці пропонованої першої книги використані також матеріали, надані Борщівським краєзнавчим музеєм. Складені списки і біографічні довідки репресованих редакційно-видавнича група надіслала у відповідні міські, селищні і сільські ради.

Варто зазначити, що до вересня 1939 р. територія сучасної Тернопільської області входила до Польської держави. Однак десятки тисяч вихідців з Тернопільщини проживали і трудилися не лише в радянській Україні, а й в усьому тодішньому СРСР, і сотні з них були репресовані у 1920–1930-і роки, причому абсолютна більшість – знищені. Своїм обов’язком редакційно-видавнича група вважала подати у пропонованому виданні відомості про цих людей. Тим самим

пам'ять про наших земляків, які стали невинними жертвами комуністичного терору, повертається на їхню малу батьківщину, багато хто зможе нарешті дізнатися про трагічну долю своїх родичів, які понад сім десятиліть тому пропали безслідно в "країні переможного соціалізму".

Як стверджують документи, від першого ж дня вступу військ Червоної армії в наш край 17 вересня 1939 р. спеціальні військово-чекістські групи проводили арешти людей за наперед складеними агентурою списками і відправляли заарештованих за Збруч. Із встановленням радянської влади репресії посилювалися і досягли величезних масштабів. На жаль, кримінальні справи заарештованих органами НКВС від вересня 1939 р. до червня 1941 р. збереглися не повністю, а тому немає змоги назвати всіх жертв більшовицького терору в цей період. Насамперед невідомі матеріали про репресованих на Тернопільщині на початку утвердження радянського режиму, про розстріляних без суду в'язнів у тюрмах Західної України відповідно до секретної постанови політбюро ЦК ВКП(б) від 5 березня 1940 р. Стосовно цього страшного злочину редакційно-видавнича група використала найбільш повне й авторитетне джерело – книгу О. Романіва та І. Федущак "Західноукраїнська трагедія 1941" (2001).

Після початку німецько-радянської війни в червні 1941 р. співробітниками НКВС були знищені або пропали під час відступу на Схід кримінальні справи багатьох заарештованих, тому залишаються невідомими прізвища сотень жертв більшовицького терору, передусім усіх тих, хто був знищений у тюрмах міст Бережани, Кременець, Тернопіль і Чортків, а також у місцях попереднього ув'язнення при районних відділах НКВС. Так, зокрема, в архіві СБУ в Києві зберігаються списки в'язнів, розстріляних наприкінці червня 1941 р. у тюрмі в Тернополі, але їхніх кримінальних справ немає. В зв'язку з цим редакційно-видавнича група вважала за необхідне назвати всі відомі прізвища репресованих як із таких списків, так і з інших джерел: споминів очевидців, тверджень родичів, публікацій в українській пресі 1941 р., збірок документів і матеріалів, наукових праць тощо. Цим самим найбільш повно, наскільки нині можливо, встановлені імена невинних жертв більшовицького терору.

Редакція вважала потрібним подати прізвища людей, які загинули в результаті каральних акцій спецгруп НКВС і НКДБ (МВС і МДБ) і так званих "винищувальних батальйонів" у післявоєнний період. Ці люди, як правило, були заарештовані і потім свавільно, без суду, розстріляні або замордовані на допитах. У результаті брутального беззаконня чекістів гинули навіть діти. Історична справедливість вимагає, щоб імена цих жертв були названі.

У роботі редакційно-видавничої групи щодо отримання інформації про репресованих існували певні труднощі, пов'язані переважно із закритістю деяких відомчих архівних джерел. Безперечно, що надалі в результаті пошуків будуть встановлені нові прізвища жертв репресій і їх передбачається включити в останній том видання "Реабілітовані історією. Тернопільська область".

На жаль, поза книгою опинилися відомості про людей, які були депортовані в 1940–1941 і 1944–1953 рр. Їх нараховується кілька десятків тисяч. Можливо, згодом буде прийнято урядове рішення про видання окремих книг щодо цієї категорії жертв репресій. Адже ці люди фактично були заарештовані, провели деякий час (дехто навіть кілька тижнів, а то й місяців) в ув'язненні, а потім у судовому чи позасудовому порядку насильно виселялися в чужі суворі краї на необжиті місця, де змушені були важко працювати, щоб вижити. Тисячі депортованих від непосильної роботи передчасно померли, сотні із них були заарештовані та засуджені, дехто на смертну кару. Про таких засуджених тернополян, якщо редакційно-видавнича група мала інформацію, подаються відомості. Загалом у книзі названі всі відомі на сьогоднішній день імена уродженців Тернопільщини, котрі були репресовані поза її межами.

До першого тому книги “Реабілітовані історією. Тернопільська область” увійшла наукова стаття, в якій на значному фактичному матеріалі висвітлена тривала історія і масштаби здійснення комуністичним режимом терору і репресій щодо тернополян, показано трагізм долі репресованих, вказані цілі і методи репресивної політики властей.

Наступні розділи присвячені розкриттю репресій у трьох районах області – Бережанському, Борщівському та Бучацькому. Це зумовлено тим, що редколегія вирішила подавати списки репресованих за адміністративно-територіальними одиницями – районами і радами, яким підпорядковані певні населені пункти. На нашу думку, такий підхід дає змогу системно і цілісно показати, хто був репресований у кожному населеному пункті, належно зібрати відомості і зберігати пам'ять про невинні жертви. В наступних томах буде показано, як здійснювалися репресії і хто став їх жертвою у решти 14 районах Тернопільської області і місті Тернополі.

До другого розділу увійшли документи, переважно архівні, які розкривають конкретний механізм репресивної політики радянської влади у вказаних районах. Більшість документів публікується вперше. У третьому розділі подані спомини людей, котрі пройшли через жахи ув'язнення у тюрмах і виправно-трудових таборах, поневіряння на засланні або були свідками розправ каральних органів над мирним населенням. Четвертий розділ вміщує статті про відомих людей Тернопільського краю, котрі стали жертвами терору. На основі документальних матеріалів відтворено їх життєвий шлях, громадську працю та участь у національно-патріотичній діяльності, а також розправу над ними жорстокого режиму.

Основу книги становить п'ятий розділ, в якому подані короткі біографічні довідки про репресованих уродженців і мешканців трьох районів Тернопільщини. Довідки складаються з таких відомостей: прізвище, ім'я і по батькові; рік народження; місце народження; освіта; місце проживання; рід занять (як виняток);

дата арешту та орган, який його здійснив; звинувачення (стаття кримінального кодексу); дата засудження, зміст вироку та орган, який його виніс; дата смерті (страсти), якщо відома; дата реабілітації; номер архівної справи. Оскільки відомості про репресованих подані не лише за кримінальними справами, що зберігаються в архівах, а й за іншими джерелами, то щодо окремих людей довідки неповні.

Книга “Реабілітовані історією. Тернопільська область”, яка буде видана в кількох томах, покликана навічно закарбувати в народній пам’яті нечувані за своїм розмахом і жорстокістю злочини тоталітарного комуністичного режиму проти громадян своєї країни. Водночас вона має стати гідним вшануванням доброго імені і встановленням правди про тих, хто постраждав у радянський період, чие життя безвинно було понівечене або загублене.

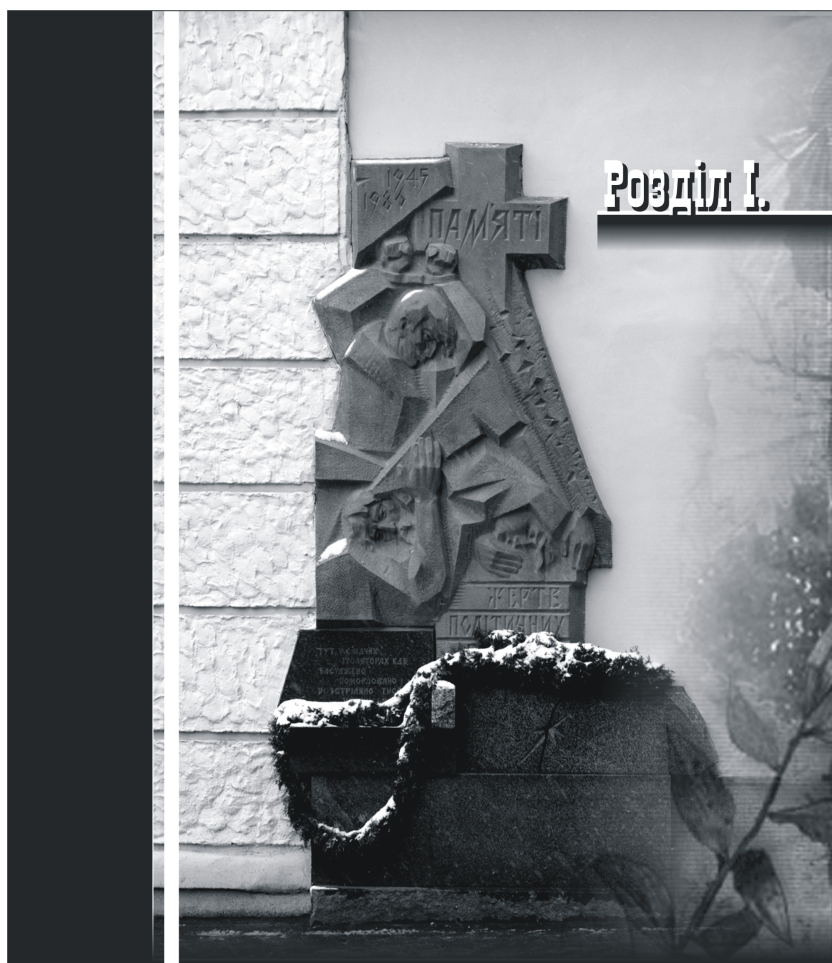
Редколегія висловлює глибоку вдячність усім, хто допомагав і сприяв у виданні цієї книги.

Список скорочень

ад	– артилерійська дивізія
ап	– артилерійський полк
БОВО	– Білоруський особливий військовий округ
ВББ	– відділ боротьби з бандитизмом
ВКР	– відділ контррозвідки
ВО	– військовий округ (військова округа)
воєв-во	– воєводство
ВС	– Верховний Суд
ВТ	– військовий трибунал
ВТТ	– виправно-трудоий табір
ВУНК	– Всеукраїнська надзвичайна комісія
в/ч	– військова частина
гв.	– гвардійська
ГУДБ	– Головне управління державної безпеки
ГУЛАГ	– Головне управління таборів (рос. мовою – Главное управление лагерей)
ДКО	– Державний комітет оборони
ДПУ	– Державне політичне управління
ЗакВО	– Закавказький військовий округ
Зах.-СибВО	– Західносибірський військовий округ
ЗОВО	– Західний особливий військовий округ
зсд	– запасна стрілецька дивізія
зсп	– запасний стрілецький полк
ЗУЗ	– західноукраїнські землі
ЗУНР	– Західно-Українська Народна Республіка
КДБ	– Комітет державної безпеки
КК	– Кримінальний кодекс
кл.	– клас
КОВО	– Київський особливий військовий округ
КП(б)У	– Комуністична партія (більшовиків) України
КПЗУ	– Комуністична партія Західної України
КУН	– Конгрес Українських Націоналістів
ЛьВО	– Львівський військовий округ
ЛенВО	– Ленінградський військовий округ
м.	– місто
МВО	– Московський військовий округ
МВС	– Міністерство внутрішніх справ
мк	– механізована колона

МДБ	– Міністерство державної безпеки
мех.	– механізована
НКВС	– Народний комісаріат внутрішніх справ
НКДБ	– Народний комісаріат державної безпеки
о.	– отець
обл.	– область
ОВ	– особливий відділ
ОДПУ	– Об'єднане державне політичне управління
ОЗ	– окремий запасний
о/у	– оперативно уповноважений
ОУН	– Організація Українських Націоналістів
ПА	– Повітряна армія
ПВ	– повітовий відділ
ПГВ	– Південна група військ
ПЗУЗ	– північно-західні українські землі
Півд.-УрВО	– Південноуральський військовий округ
ПЗФ	– Південно-Західний фронт
ПКВО	– Північнокавказький військовий округ
ППО	– протиповітряна оборона
ПрикВО	– Прикарпатський військовий округ
пов.	– повіт
р.	– рік
РА	– радянська армія
РВ	– районний відділ
РВА	– Радянська військова адміністрація (в Німеччині)
РВК	– районний виконавчий комітет
р-н	– район
РРФСР	– Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
РФ	– Російська Федерація
с.	– село
САВО	– Середньоазіатський військовий округ
СБ	– Служба безпеки
сд	– стрілецька дивізія
ск	– стрілецький корпус
СКВ	– самооборонний кущовий відділ
СМЕРШ	– “Смерть шпionам!” (рос. мовою); Головне управління контррозвідки Народного комісаріату оборони СРСР
сmt	– селище міського типу
сп	– стрілецький полк
СРСР	– Союз Радянських Соціалістичних Республік

ССТ	– сільське споживче товариство
ст.	– станція (з назвою); стаття (з цифрою)
СтВО	– Сталінградський військовий округ
СУЗ	– східноукраїнські землі
ТА	– танкова армія
тбр	– танкова бригада
тд	– танкова дивізія
тк	– танковий корпус
ТВ	– транспортний відділ
т-во	– товариство
УГА	– Українська Галицька армія
УВО	– Українська військова організація
УГВР	– Українська Головна Визвольна Рада
УГКЦ	– Українська греко-католицька церква
УДБ	– управління держаної безпеки
УДК	– Український допомоговий комітет
УКР	– управління контррозвідки
УНА	– Українська Національна Армія
УНДО	– Українське національно-демократичне об'єднання
УНКВС	– управління Народного комісаріату внутрішніх справ
УНР	– Українська Народна Республіка
УО	– управління охорони
УПА	– Українська Повстанська Армія
УРП	– Українська радикальна партія
УРСР	– Українська Радянська Соціалістична Республіка
УСТ	– Українське спортивне товариство
УСС	– Українські січові стрільці
УЧХ	– Український Червоний Хрест
х.	– хутір
ХВО	– Харківський військовий округ
ЦК	– центральний комітет
ЧА	– Червона армія
ЧУГА	– Червона Українська Галицька Армія

Репресії комуністичного режиму на Тернопільщині

РЕПРЕСІЇ КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

Територія сучасної Тернопільської області* охоплює споконвічні українські землі Західного Поділля і частин Східної Галичини й Південної Волині. Від початку цивілізаційного поступу, в кінці X ст., вона увійшла до Київської Русі, потім перебувала в складі Галицько-Волинської держави. Після падіння останньої в середині XIV ст. край належав Польщі і Литві, а від 1569 р. – Речі Посполитій. У 1772 р. центральну і південну частини Тернопільщини захопила Австрія, північну в 1795 р. – Росія. Такий поділ краю зберігався до падіння Російської (1917 р.) та Австро-Угорської (1918 р.) імперій і наклав помітний відбиток на його історичний розвиток.

Іноземне панування на Тернопільщині впродовж кількох віків зумовило складне й почасти трагічне життя корінного українського населення. Чимало випробувань випало на його долю за цей період. Та найбільше їх припадає на минуле століття. Тричі – влітку 1915, 1916 і 1917 років – на території Тернопільщини тривали запеклі битви, в яких вирішувався хід Першої світової війни. Їх наслідком було велике нищення краю, зникнення з мапи багатьох сіл, смерть ні в чому невинних мирних жителів. Тисячі людей в результаті воєнних дій опинилися, дуже часто назавжди, поза рідною домівкою, будучи насильно виселеними австрійськими властями на Захід і російськими – на Схід.

Двадцятилітня окупація краю Польщею (1919–1939 рр.), незважаючи на те, що в ній існували демократичні засади державного устрою, не була позбавлена для українців наруги над національними та політичними правами і репресій. Власне, це стало головним чинником виникнення та нелегальної діяльності Української Військової Організації (УВО), а потім – Організації Українських Націоналістів (ОУН). Ув'язнення та засудження українських борців-патріотів, а інколи й смертні вироки декому з них, сумнозвісна “пацифікація” восени 1930 р., існування концтабору в Березі Картузькій, полонізація школи, осадництво, суттєві перепони в роботі більшості товариств – ось прояви дійсної політики польської влади щодо українців на їхній рідній землі.

Три роки – від початку липня 1941 р. до кінця липня 1944 р. – на Тернопільщині хазяйнували німецько-фашистські загарбники. Цей невеликий за часом період став одним із найбільш трагічних в усій історії краю. Суцільне і нищівне використання людських і матеріальних ресурсів для потреб війни, безпідставні розстріли мирних жителів, майже повне знищення чисельного тут єврейського населення, масове вивезення молоді на роботу в Німеччину, велике руйнування міст і сіл, насамперед під час воєнних дій навесні-влітку 1944 р., – це основні наслідки гітлерівського

* Її ще називають Тернопільським краєм.

окупаційного режиму. В боротьбі з ним восени 1942 р. зародилася на Волині, включаючи північну частину Тернопільщини, Українська Повстанська Армія (УПА).

Однак історія розпорядилася так, що в ХХ ст. населення Тернопільщини, як України загалом, найбільших фізичних і моральних втрат зазнало від режиму, котрий вважав себе народним, твердив про соціальну справедливість і братерство людей, на словах сповідував високі суспільні цінності. Це був комуністичний* режим Радянського Союзу. Теорія і практика комунізму в колишньому Союзі Радянських Соціалістичних Республік (СРСР) виявилися не лише утопічними, а й віроломними, злочинними. Про масштаби і суть вчинених режимом злочинів у цій нині неіснуючій державі, до якої входила й Українська Радянська Соціалістична Республіка (УРСР), ми знаємо не все, а їх наслідків наше суспільство досі не може подолати. Потрібні час і зусилля, щоби взнати всю правду про терор і репресії, які впродовж десятиліть вів цей режим проти власного народу, довідатися про долю безвинних жертв.

На Тернопільщині ще наприкінці 1980-х років розпочалася систематична робота щодо викриття злочинів комуністичного режиму в Україні та області зокрема. І це не випадково: наш край особливо потерпів від репресій радянських каральних органів. Їхні дії проти мешканців були спричинені не лише намаганням влади затягнути людей у “соціалістичний рай”, а й нещадною боротьбою проти “українських буржуазних націоналістів”. У цьому зв’язку трагедія для жителів краю полягала в тому, що останніми комуністична влада вважала чи не кожного, хто не засуджував боротьби ОУН та УПА, симпатизував їй, не кажучи про тих, хто її реально підтримував. Коли ж врахувати, що на Тернопільщині існували і постійно укріплювалися стійкі традиції національного культурного життя, патріотичної діяльності і визвольної боротьби,** через що більшість жителів краю були пов’язані родинними узами (близькими чи далекими) з учасниками цієї боротьби, то зрозумілі причини, обставини, суть і масштаби репресивних дій радянської влади на Тернопільщині. Фактично у кожній кримінальній справі заарештованої та ув’язненої з політичних мотивів у нашому краї в радянський період людини міститься звинувачення у націоналістичній діяльності, приналежності до ОУН, Українського національно-демократичного об’єднання (УНДО), УПА чи їх підтримці. Такими ж націоналістичними і ворожими щодо радянської влади вважалися товариства “Просвіта” і “Рідна школа”, участь у них була “контрреволюційним” діянням. Варто мати на увазі й те, що Тернопільський край до вересня 1939 р. межував з радянською Україною і різними шляхами з-за Збруча надходила інформація про справжнє становище в “країні робітників і селян”, що,

* Щодо цього режиму в 1920-і – до початку 1950-х років вживається також термін “більшовицький”.

** У новітній час вони започатковані діяльністю українських товариств, насамперед “Просвіти”, і політичних партій у Галичині, розвинуті звитяжним бойовим шляхом Українських Січових Стрільців (УСС) та боротьбою за державну незалежність у період Української Народної Республіки (УНР) і Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР).

безперечно, налаштовувало місцеве населення на критичне ставлення до більшовицького режиму.

Радянська влада, очолювана комуністичною партією, функціонувала на Тернопільщині півстоліття. Спираючись на факти і документи, впевнено можна сказати, що за цей час репресивна діяльність її відповідних каральних органів не припинялася. Весь партійно-комсомольський апарат і місцеві державні структури були задіяні, щоби викоринити в людей прагнення бути вільними на рідній землі, зберігати і розвивати народні й патріотичні традиції, пам'ятати українську історію і вшановувати своїх національних героїв, сповідувати віру в Бога. Ці намагання влади зазнали врешті-решт краху, але обійшлися населенню краю незліченними жертвами, трагедією сотень тисяч людських доль.

I

У Тернопільському краї більшовицькі лозунги вперше прозвучали навесні 1917 р. Тоді тут перебували російські війська Південно-Західного фронту чисельністю понад мільйон солдатів та офіцерів. Після початку Лютневої революції серед них активізувалися незначні групи більшовиків, насамперед у Кременці та Бучачі, де розташовувалися штаби 11-ї та 7-ї армій. Через кілька десятиліть радянські історики писатимуть, що проявом значного впливу більшовицької партії на армійські маси в цей час було, серед іншого, обрання 15 квітня 1917 р. її представника М. В. Криленка* головою солдатського комітету 11-ї армії [1]. Однак замовчували, що не пройшло й двох тижнів, як він був усунутий з цієї посади за проведення більшовицької політики.

Практика більшовизму почала застосовуватися, коли в червні-липні 1919 р. війська Червоної армії зайняли волинську частину Тернопільщини. Створені були в Кременці повітовий, а у Великих Дедеркалах, Ланівцях, Почаєві та Шумську – волосні революційні комітети, які утверджували радянську владу. Вони діяли згідно з розпорядженнями Волинського губернського ревкому, котрий очолював голова губернської ЧК М. Шуф. Крім того, для боротьби “з контрреволюцією і бандитизмом” у Волинській губернії був створений воєнно-революційний штаб, який мав надзвичайні повноваження [2]. На території губернії, в тому числі Кременецького повіту, оголошено воєнний стан. Це було зроблено, щоби не допускати селянських виступів і придушувати їх під час реквізиції продовольства та різного майна, вкрай необхідного новій владі та Червоній армії. Вже діяла проголошена радянським урядом політика “воєнного комунізму”, конфіскація хліба і майна супроводжувалася безчинствами червоноармійців, а будь-який опір жорстоко придушувався. М. Шуф, як виявилось, застосовував надзвичайні, тобто репресивні заходи щодо так званих “контрреволюційних проявів” і вимагав цього ж від місцевих ревкомів. Він особисто розстріляв у губернії майже два десятки

* Згодом відомий радянський державний діяч, від 1936 р. – нарком юстиції СРСР. Розстріляний у липні 1938 р.

осіб без слідства і суду, а скільки людей так позбавила життя очолювана ним губернська ЧК – не дізнаємося ніколи.

Перший і єдиний з'їзд рад Кременецького повіту, що відбувся в середині червня 1919 р., ухвалив своїм головним рішенням забезпечити постачання Червоної армії продовольством, фуражем і кіньми, зібрати і відправити хліб у далекий російський Петроград [3]. Зрозуміло, що здійснювалось це винятково примусовими, насильницькими діями. Розпочався також перерозподіл “нетрудових” земель на селі, що породило серед населення соціальну напругу.

Все це повторилось, але більш широко та цілеспрямовано і на всій території Тернопільщини в липні-вересні 1920 р. Тоді в результаті наступу проти польських військ і частин Армії УНР Червона армія зайняла Волинь і значну частину Східної Галичини. На волинських землях нашого краю радянська здійснювалась за взірцем інших регіонів України. Запрацювали ревкоми, впроваджено продовольчу розкладку, відбувався перерозподіл майна і землі на користь незаможних за рахунок багатих. І, звичайно ж, під керівництвом партійних комітетів і ЧК велася боротьба, почасти нещадна і жорстока, проти “контрреволюційних елементів”.

На захопленій Червоною армією частині східногалицьких земель, що раніше входили до Австро-Угорської імперії, була проголошена маріонеткова держава – Галицька Соціалістична Радянська Республіка (ГСРР). Її уряд – Галицький революційний комітет (Галревком), очолюваний В. П. Затонським*, перебував у Тернополі й здійснював більшовицький соціальний експеримент [4]. 1 серпня 1920 р. він прийняв свої перші декрети “Про встановлення соціалістичної радянської влади в Галичині” та “Про відокремлення церкви від держави і школи від церкви”, що визначили суть його політики. Згодом були затверджені і втілювалися в життя інші директивні документи відповідно до соціальної платформи більшовизму [5].

Відзначимо, що твердження радянських істориків, начебто жителі Східної Галичини радо вітали прихід Червоної армії та встановлення радянської влади, потребує уточнення. Дійсно, звільнення краю від польського панування, що за попередній рік супроводжувалося репресіями і насильством над українським населенням, було жаданою, а тому й радісною подією. Однак галицькі українці сприймали вигнання польського війська з Галичини з надією на відродження власної держави. Певною мірою такі сподівання ґрунтувалися на тому, що в поході червоноармійських військ на західноукраїнські землі влітку 1920 р. брали участь стрільці й офіцери колишніх підрозділів УСС та Української Галицької Армії (УГА). Серед тих, хто повернувся тоді в рідний край і працював в органах влади ГСРР, були представники державних структур ЗУНР. Так, Заліщицький і Тернопільський повітові ревкоми очолювали

* Згодом відомий радянський державний і партійний діяч, від 1925 р. – член політбюро ЦК КП(б)У, від 1933 р. – нарком освіти УСРР. Розстріляний у липні 1938 р.

колишні делегати Української Національної Ради ЗУНР Осип Устиянович і Теодор Замора. Членами Галревкому були уродженці Тернопільщини Михайло Баран і Федір Конар (Палащук), а в його центральних і повітових структурах працювали Федір Бей (Орловський), Іван Коп'яківський, Яків Струхманчук, Василь Олійник, Володимир Брикович, Лонгин Горбачевський, Петро Кабарівський, Євген Коханенко, Роман Слюзар, Никифор Гірняк й ін. Всі вони, крім першого та останнього, пізніше в різний час зазнали більшовицьких репресій, причому семеро з них були розстріляні. Наявністю галичан в управлінських структурах ГСРР і пояснюється прихильне спочатку ставлення українців краю до нової влади. До речі, в перших відозвах більшовиків до населення Галичини стверджувалося, що вона стане окремою державою, правда, “робітничо-селянською” [6].

Стосовно ж численних резолюцій на підтримку радянської влади, що були прийняті на різних зібраннях і нібито є виявом народного волевиявлення, як це стверджується в радянській історичній літературі, то тексти цих документів завчасно готували більшовицькі агітатори і зачитували їх публічно, що автоматично означало схвалення. І чи могли люди відкрито за умов воєнного часу, коли невідомо було, чого чекати від нових властей, у чомусь з почутого засумніватися чи з ним не погодитися?

Коли згідно з розпорядженнями Галревкому почали насаджуватися більшовицькі порядки, проводитися реквізиції та перерозподіл майна, вестися догматична комуністична пропаганда, розгорнулася боротьба з “куркулями і буржуями”, то проявилось критичне ставлення більшості населення до нової влади. Треба мати на увазі, що споконвіків галичани бережливо і шанобливо ставилися до землі, тож зазіхання на чужу власність, намагання створити на конфіскованих землях державні господарства й “артілі-комуни” не мали потрібного для більшовиків резонансу. В галицькому суспільстві в період Австро-Угорщини утвердилися загалом стійкі правові норми співжиття, які аж ніяк не узгоджувалися з більшовицьким розумінням права і безладом у діяльності. Крім того, в Галичині завжди існувало шанобливе ставлення до віри в Бога і священнослужителів, тому намагання більшовиків “відокремити” релігію та церкву від офіційних інституцій людьми не підтримувалося.

Відповідно до рішення Галревкому селянам заборонялося вільно торгувати продуктами. Вони повинні були здавати їх за встановленими цінами в харчові магазини; порушення каралося конфіскацією продуктів. Фактично це було в Галичині проявом продрозкладки і спричинило не лише невдоволення населення, а й породило продовольчу кризу в містах і містечках, результатом якої стали голод і розподіл харчів за картками, а також значні зловживання новоявлених радянських функціонерів [7]. У Тернополі, зокрема, майже щодня від голодної смерті помирали люди [8].

Так зване “соціалістичне будівництво” в Галичині, що здійснювалося на засадах класової боротьби, супроводжувалося безладом, грабунками населення, свавіллям і розбратом. Цей процес свідомо спрямовувався з метою поглибити соціальні антагонізми, розхитати національну єдність українців в краї. 19 серпня 1920 р. більшовицький лідер В. Ленін в телеграмі з Москви наказував В. Затонському: “Нещадно громить панів і куркулів, щоб батраки, а також селянська маса відчули круту зміну на їх користь” [9]. Ця настанова переконливо свідчить про насильницьке встановлення більшовицького режиму в нашому краї, що репресивні дії розглядалися його керівниками як основний інструмент у проведенні своєї політики. На користь цього говорить, наприклад, наказ повітового ревкому в Тернополі від 20 серпня 1920 р. про взяття на облік у місті й повіті товарів і продуктів. У цьому документі говориться, що власники магазинів і складів, які не будуть подавати відомості про всі наявні в них товари і продукти або подадуть відомості неправдиві, “будуть підлягати найсуворішій карі революційного часу – розстрілу, а майно все їх буде конфісковано” [10]. Розстріл і конфіскація були головними дієвими засобами у практиці більшовиків.

Під час “придушення опору експлуататорів” і “наведення суворого революційного порядку” невинними жертвами стали не лише “пани і куркулі”, а й представники “робітничо-селянської маси”, галичани, котрі працювали в структурах Галревкому. Так, за написання скарги в робітничо-селянську інспекцію ГСРР на негідну поведінку деяких урядовців за наказом В. Затонського були заарештовані С. Король, М. Капуста і Л. Горбачевський. Два останні з них перебували в ув’язненні аж до відступу Червоної армії, а от С. Короля, а також В. Яремчука, І. Гроссмана (всі були колишніми офіцерами УГА) і ще кількох галичан безпідставно, на острах іншим за вироком революційного трибуналу розстріляли [11].

Основним репресивним органом у ГСРР була Галицька надзвичайна комісія (ГНК) – так звана ГАНКА. Фактично керував нею В. Затонський, хоча формально її головою був М. Наваловський. Вона виконувала ті ж каральні функції, що й чекістські органи в радянській Україні. Однак специфіка суспільного становища в Галичині, а також нетривалий період існування більшовицького режиму в краї не дозволили ГНК розгорнути репресивний маховик на повну потужність, хоча вона встигла позбавити життя не один десяток людей. Її працівники часто виїжджали в повіті для розслідування “контрреволюційних” і кримінальних справ, за якими інколи виносилися смертні вироки. У Бережанах, Бучачі і Чорткові були організовані галицькими чекістами показові суди. Траплялися випадки, коли армійські комісари та червоноармійці під їх керівництвом чинили свавілля і самосуд, розстрілюючи “контрреволюціонерів”.

Як свідчать очевидці того часу, в тюрмі в Тернополі перебувало чимало заарештованих за політичними мотивами [12]. Втім, цих людей ув’язнили не за антибільшовицьку діяльність, що загалом у ГСРР не проявлялась, а як потенційних

“ворогів радянської влади”, найчастіше за намовою. Під військової трибунал ГНК заледве не потрапив, але, на щастя, зумів врятуватися, завчасно переправившись через Дністер на Буковину, відомий письменник, директор учительської семінарії в Заліщиках і в той час завідувач відділу освіти повітового ревкому Осип Степанович Маковей [13].

Панування більшовицького режиму на Тернопільщині було недовгим. В результаті наступу польських військ та їх союзників – частин Армії УНР 21 вересня 1920 р. останні підрозділи Червоної армії відступили за Збруч на схід. Після залишення Тернополя більшовиками на міському цвинтарі, а також на деяких городах і в садках були віднайдені замордовані ними тіла людей [14]. Подібне траплялось і в інших місцевостях краю.

Необхідно згадати про ще один злочин більшовицького режиму проти галичан, вчинений у 1920 р. В лютому цього року УГА, що вже півроку перебувала у Великій Україні, знекровлена важкими боями, понижена страшною епідемією тифу, залишена напризволяще політичним керівництвом, змушена перейти на більшовицький бік і була реорганізована в Червону Українську Галицьку Армію (ЧУГА). Згодом її вояки, серед яких було чимало мешканців Тернопільського краю, безпосередньо відчували на собі, як діють каральні органи ЧК.

Після антибільшовицького виступу в квітні 1920 р. двох бригад та інших підрозділів ЧУГА, за винятком 1-ї бригади, в результаті якого вони опинилися в польському полоні, чекісти провели масові арешти галичан, котрі залишилися в діючій Червоній армії і тилу. Їхня “провина” була лише в тому, що раніше служили в УГА, через що більшовики розглядали їх як потенційних ворогів. Частина з них відразу стратили без суду і слідства. В Києві утримувались і пройшли перевірку політичної благонадійності понад 1200 галичан-“зрадників”. Їх потім відправили у табір в Казані, де загальна кількість полонених колишніх вояків УГА сягнула майже 2000. Відомо, що звідси невдовзі понад 300 офіцерів перевели в концтабір у Кожухові поблизу Москви. З цього контингенту щонайменше 130 осіб відправили на Соловки, але в дорозі баржу з в’язнями затопили в Білому морі [15]. Серед них були уродженці Тернопільського краю отаман Роман Дудинський, поручники Володимир Береза, Сидір Горбачевський та ін. Дотепер не віднайдені документи, які пролили би світло на цей злочин і дали змогу назвати всіх знищених галицьких вояків.

Вже за умов мирного життя в Україні, згідно з рішенням Київської губернської ВУЧК від 28 серпня 1921 р., в день винесення вироку були розстріляні разом з іншими колишні офіцери УГА, інструктори школи червоних старшин у Києві, вихідці з Тернопільщини Іван Бойко, Федір Наконечний та Антін Решетуха [16]. Їх бездоказово запідозрили в організації Всеукраїнського повстанського комітету, що нібито мав здійснити “антирадянський збройний виступ”, і стратили. Всі розстріляні реабілітовані в 1996 р.

Ще одна жертва цього періоду – Михайло Костянтинович Петрицький, родом із Копичинців, відомий громадсько-політичний і господарський діяч у Галичині, посол (депутат) австрійського парламенту в 1907–1918 рр. і делегат УНРади ЗУНР в 1918–1919 рр. У середині липня 1919 р. разом з УГА він перейшов на Велику Україну, перебував при штабі III корпусу. Коли в лютому 1920 р. постала ЧУГА, публічно звинуватив більшовицьких лідерів В. Затонського і В. Порайка в тому, що галичан вони “ведуть ложною дорогою”. Тож невдовзі заарештований, відмовився співпрацювати з більшовиками і був страчений у лютому 1921 р. у Харкові [17]. Редакція Тернопільської обласної Книги Пам’яті зверталася в управління СБУ в Харківській області з проханням надати відомості про ув’язнення М. Петрицького, однак звітки надійшла відповідь, що його кримінальної справи в архіві немає. В зв’язку з цим він досі не реабілітований.

Молох більшовицького терору в радянській Україні на початку 1920-х років поглинув десятки уродженців Тернопільського краю. Про майже всіх них ще треба дізнатися.

Від липня 1919 р. до вересня 1939 р. Тернопільщина, за винятком короткого періоду в липні-вересні 1920 р., входила до Польщі. Однак більшовицькі репресії і терор безпосередньо торкнулися не однієї сотні наших земляків, котрі після завершення Українських визвольних змагань волею долі опинилися в Радянському Союзі. Таких людей було дуже багато. Це насамперед уродженці волинської частини нашого краю, котрі до Першої світової війни та під час неї виїхали вглиб тодішньої Російської імперії. Також чимало жителів прикордонних повітів Галичини – Борщівського, Збарзького, Гусятинського і Скалатського – від початку ХХ ст. в пошуках кращої долі емігрували в Росію, дехто аж на Далекий Схід. Немало солдатів-українців австрійської армії, котрі в 1914–1917 рр. у боях на Галицькому фронті потрапили в російський полон, залишилися після 1920 р. за Збручем. Найбільше з галичан в радянській Україні проживало колишніх вояків УГА і працівників державних органів ЗУНР. Причому частина з них прибула сюди в середині 1920-х років, повіривши радянській пропаганді про справедливий суспільний лад в СРСР і наслідуючи приклад авторитетних діячів, зокрема, М. Грушевського, сподіваючись за умов українізації трудитися на батьківщині. Так, за даними польських властей, у 1924–1925 рр. в радянську Україну виїхали з табору в Йозефові (Чехословаччина) майже 400 інтернованих стрільців та офіцерів УГА. Серед них понад 60 були уродженцями Тернопільщини, причому переважна більшість не мала й 30 років [18]. Там, у “країні соціалізму”, їхні сліди губляться. Однак про п’ятьох – Максима Александровича, Юхима Бутрина, Михайла Мельника, Миколу Михайлишина та Івана Романка – достеменно знаємо, що в 1938 р. вони були розстріляні, причому двоє з них тоді перебували в ув’язненні у виправно-трудовах таборах.

Події в Радянському Союзі в 1920–1930-і роки підтверджують, що галичани, котрі загалом відзначалися високою національною свідомістю і патріотизмом, мали фахову освіту і в своєму житті керувалися засадами права, суспільної моралі та гуманізму, власне через ці якості масово стали жертвами більшовицького експерименту. Комуністичний режим бачив у них своїх потенційних противників, а тому безжально знищував. Західні українці, котрі до вересня 1939 р. жили в СРСР, сповна розділили долю українського та інших народів цієї країни, проти яких влада здійснювала політику репресій і терору.

До середини 1930-х років, коли в Західну Україну прийшли достовірні повідомлення про “соціалістичне будівництво” в СРСР, передусім жорстокі репресії, розстріли, виправно-трудова табори і найперше організований владою страшний голодомор в завжди багатій на хліб Україні, галичани часто нелегально переходили польсько-радянський кордон на схід. Причини такого вчинку були різними (небажання служити в польській армії, переслідування властей, прагнення вчитися і працювати в радянській Україні, з’єднатися з родичами тощо) і загалом з добрими намірами, але наслідок завжди однаковий: арешт, допити із застосуванням тортур, а потім – примусові роботи, заслання чи ув’язнення в таборі, а то й розстріл, якщо затриманого каральні органи вважали шпигуном.

Як стверджують сучасні дослідники, майже всі ті, котрі в 1920–1930-і роки легально чи нелегально прибули із західноукраїнських земель в радянську Україну, були репресовані комуністичним режимом [19]. Чимало із них знищили, адже їм інкримінували націоналізм, підготовку терористичних актів, шпигунство, співробітництво з іноземними розвідками – найтяжчі злочини в Радянському Союзі.

Так, трагічним, сповненим поневірянь виявилось перебування в СРСР Степана Миколайовича Сарматюка, уродженця с. Чернелівка, нині Підволочиського району. Про нього варто згадати, оскільки він зумів вирватись із “соціалістичного раю” та опублікував спомини, що стали першим в Західній Україні документальним твором, в якому правдиво розказано про репресії більшовицького режиму і дійсне становище в’язнів на Соловках [20]. Не бажаючи служити в польській армії, 22-літній С. Сарматюк 21 січня 1923 р. нелегально перейшов кордон по річці Збруч на схід. Відразу його затримали радянські прикордонники. Чекісти прискіпливо виясняли, чи не з підривною, антидержавною метою він прибув в СРСР. Три місяці пробув у тюрмах Волочиська, Проскурова (нині Хмельницький), Вінниці, Києва і Харкова. Коли ж виявилось, що С. Сарматюк не шпигун, його звільнили, але відправили на примусові роботи в Донбас. Спочатку трудився на будові, а потім – у шахті.

20 квітня 1927 р. С. Сарматюка заарештували разом із п’ятьма іншими робітниками-галичанами. Прізвищ цих людей у своїх споминах він не називає, мабуть, щоб не наражати на небезпеку їх та їхні сім’ї в радянській Україні.

Звинувачення було стандартним: “проведення шкідницької діяльності”. Після трьох місяців слідства, що не знайшло жодних реальних доказів вини, яких і не могло бути, ще три місяці чекав вироку в тюрмі у Харкові. Врешті-решт згідно з рішенням судової трійки при колегії ДПУ УСРР отримав 3 роки позбавлення волі у виправно-трудовах таборах. Дорога йому стелилася на Соловки. Там перебував у таборі на так званім Поповім острові, де було майже 1500 в’язнів. Умови життя і порядки в Соловецькому виправно-трудовому таборі були жахливими і про це С. Сарматюк згодом відверто розповість. Семен Підгайний, котрому довелося не з власної волі бути в 1933–1941 рр. на Соловках, у своїх спогадах називає період від 1927 р. добою “дикої сваволі”. “Страшна це доба, – писав він. – Люди, що потрапили тоді на Соловецькі острови, справді зазнали “гірких і пекельних” мук” [21].

У травні 1930 р. С. Сарматюк був звільнений. Однак насправді вільним не став, його під конвоем доставили на примусову роботу в одну із шахт Донбасу. Коли незабаром почалися нові арешти, передусім вихідців з Галичини, він втік, добрався до Волочиська й у вересні 1930 р. нелегально перейшов польсько-радянський кордон, тепер уже на захід. Був заарештований польськими прикордонниками й за вироком суду отримав один місяць ув’язнення. Йому як галичанину повезло, адже польські власті втікачів з радянської України тоді переважно повертали назад, де людей неодмінно чекали табори, а декого відразу розстріл. Згодом С. Сарматюк брав участь у національно-патріотичній діяльності, а від 1943 р. – у збройній боротьбі УПА [22].

Про далеко не всі невинні жертви більшовицького терору в 1930-і роки – уродженців і мешканців Тернопільщини – нині ми знаємо. Втім, завдяки опублікованим у незалежній Україні збіркам документів і науковим дослідженням [23], багатолітнім і копітким пошукам відомого тернопільського історика і журналіста Є. Гасая [24], багатьом документальним книгам та історико-краєзнавчим розвідкам, що вийшли в Тернопільській області [25], а також доступним нині публікаціям діаспори [26], можемо назвати більшість з них. Всі вони були засуджені за сфабрикованими звинуваченнями. Їхні визнання в злочинах добувалися наругою над людською гідністю, підступністю і катуванням. Жодних злочинних діянь ці люди не чинили, підтвердженням чого є те, що нині вони реабілітовані, їм повернено чесне ім’я.

У редакції Тернопільської обласної Книги Пам’яті зберігається інформація про понад 900 уродженців і мешканців нашого краю, котрі проживали в СРСР і до вересня 1939 р. були репресовані. Більше 800 з них загинули: були розстріляні, померли під час слідства, страчені без пред’явлення звинувачення у виправно-трудовах таборах, передчасно пішли з життя від набутих хвороб, знущань, непосильної праці і каторжних умов в ув’язненні. Серед тих, кого без будь-яких підстав позбавили життя, – митці світової слави: видатний художник-монументаліст, фундатор школи фрескового мистецтва Михайло Львович Бойчук

та геніальний актор і режисер, реформатор українського театру Олександр (Леесь) Пилипович Курбас*. Обидва страчені в пекельному 1937 р.: перший – у столичному Києві, другий – у сумнозвісному Сандармосі; обидва поховані в братських могилах.

У цей період були знищені:

– педагоги вищої і середньої школи Роман Миколайович Андрухович, Марія Іванівна Баран, Юліан Овсійович Барац, Степан Петрович Вовк, Василь Пилипович Гоца, Тома Улянович Давидович, Теодор Михайлович Дубина, Федір Павлович Замора, Теодор Іванович Примак, Лариса Аркадіївна Войтко-Кібанова, Йосип Іванович Крушельницький, Володимир Григорович Кузник, Микола Григорович Кузник, Григорій Платонович Маньковський, Михайло Михайлович Маруневич, Богдан Андрійович Пасіка, Степан Іванович Стелюк, Софія Павлівна Стрільчик, Михайло Олександрович Хотовицький та ін.;

– вчений-математик, академік Целестин Леонович Бурстин;

– науковці Юліан Олександрович Бачинський, Іван Миколайович Боднар, Олекса Степанович Мельник, Петро Ксенофонович Сосенко;

– художники Максим Іванович Кукурудза, Микола Давидович Стрільчик, Яків Михайлович Струхманчук;

– актори Януарій Дем'янович Бортник, Євген Михайлович Захарчук, Степан Васильович Шагайда (Шагадин);

– композитор і музикант Михайло Андрійович Коссак;

– оперний співак Степан Федорович Волинець;

– кінорежисер Теодозій Михайлович Ференц;

– письменник Мелетій Омелянович Кічура;

– медики Іванна Тимотеївна Виговська, Василь Григорович Копачевський, Павло Лук'янович Коренківський, Марк Карлович Шварц;

– військовики Володимир Сильвестрович Бабуняк, Михайло Лаврентійович Бочан, Михайло Якович Вайнберг, Богдан Авксентійович Глібовицький, Іван Андрійович Замлинський, Петро Якимович Ковалишин, Григорій Іванович Майор, Онуфрій Михайлович Нагуляк, Дмитро Андрійович Наконечний, Богдан Петрович Петриця, Дмитро Олексійович Шкільник;

– священники Іван Федорович Бочанівський, Аверкій Іванович Войтко, Олександр Васильович Гаврилук, Венедикт Михайлович Корольчук, Йосип Михайлович Корольчук, Аркадій Максимович Криворучко, Олександр Олександрович Хотовицький, Микола Васильович Щепанюк, Станіслав Іванович Яхневич;

– юристи Омелян Якович Колодрубський, Климентій Йосипович Коник, Михайло Романович Мельник, Никифор Юрійович Онищук, Ілля Петрович Якимишин;

* Він народився в м. Самбір на Львівщині, дитинство та юність провів у с. Старий Скалат, нині Підволочиського району на Тернопільщині. В 1916 р. виїхав з Тернополя в Київ. Від 1987 р. у Старому Скалаті діє меморіальний музей-садиба Леся Курбаса.

– виробничники й інженери Степан Іванович Бутренко (Бутрин), Степан Васильович Кізіма, Остап Олександрович Кіцера, Теодор Павлович Рибак, Ярослав Теодорович Стрільбицький, Василь Романович Ярославич;

– працівники державних і партійних органів різних рівнів Михайло Лукич Баран, Федір Васильович Бей (Орловський), Михайло Корнійович Вербицький, Федір Іванович Конар (Палащук), Іван Михайлович Коп'яківський, Зенон Володимирович Кузьма (Роман Турянський), Павло Степанович Ладан, Василь Онуфрійович Олійник, Степан Миколайович Попович, Микола Антонович Тютюник, Дмитро Михайлович Цивінський, Григорій Данилович Щербанюк.

У цьому неповному переліку – представники вітчизняної творчої, наукової, виробничої, духовної, військової та управлінської інтелігенції. В різний час і неоднаковими шляхами опинилися вони в радянській Україні, та одне їх об'єднувало: прагнення жити і трудитися на рідній землі, сприяти власними силами відродженню батьківщини, соціальному та духовному розвитку свого народу після кількох віків неволі. Багато з них мали вищу освіту, здобуту в університетах Львова, Відня, Кракова й інших міст Європи. Вони належали до провідної верстви національної інтелігенції.

Крім українців, серед репресованих вихідців з Тернопільського краю є поляки, євреї, росіяни, чехи, австрійці. Більшість з них були в СРСР звичайними трудівниками, котрі працювали на виробництві в місті чи селі, безпосередньо “будували соціалізм”. Всі вони поповнили в цей час кількомільйонну когорту жертв більшовизму.

Відзначимо, що в горнилі терору комуністичного режиму згоріли чимало близьких родичів. Так, загинули рідні брати Михайло і Пилип Вербицькі, Іван та Яків Войтуки, Артем та Олександр Гелетюки, Бертольд і Маврикій Гюнзберги, Степан і Яків Джігуни, Омелян і Павло Козаки, Венедикт і Йосип Корольчуки, Кіндрат і Петро Кравчуки, Володимир і Микола Кузняки, Петро і Семен Кушніри, Авер'ян і Петро Лапії, Іван, Мечислав і Франц Левандовські, Григорій і Дмитро Майори, Іван і Михайло Миськіви, Богдан і Леонід Міхенки, Євген та Остап Огарі, Іван і Василь Олійники, Микола і Михайло Пристойки, Мефодій і Никифор Савчуки, Остап і Петро Сорочани, Федір і Яків Струхманчуки, Михайло та Олександр Хотовицькі, Дмитро і Степан Цивінські, а також батько Іларіон і син Тимофій Бойчуки, батько Аверкій (Аркадій) Войтко і дочка Лариса Войтко-Кібанова, батько Павло і дочка Марія Княжевичі, брат Теодозій і сестра Софія Ференц й ін. Така ж доля судилася подружжям Мартину і Христині Андрущукам, Михайлу та Марії Баранам, Остапу та Ользі Кіцерам, Агафії і Дмитру Мостовим, Онуфрію і Теодозії Нагулякам, Миколі та Софії Стрільчикам.

На жаль, такий скорботний перелік, як і список усіх репресованих у 1920–1930-і роки тернополян буде з подальшими пошуками поповнюватися невідомими нині нам прізвищами, новими відомостями про трагічні долі людей.

Ознайомлюючись з біографіями репресованих наших земляків, кидається у вічі, що більшість з них були заарештовані та ув'язнені чи відправлені на заслання

на початку 1930-х років, фактично відразу після сумнозвісного “процесу СВУ”. Отож, саме тоді розкручувався маховик масових репресій в радянській Україні. Друга ж хвиля терору в 1937–1938 рр. поглинула невинні жертви остаточно. За кожним відомим нам прізвищем – окрема трагічна доля, сповнена великих надій і мрій, нереалізованих не з власної волі можливостей і діянь, моральних мук і фізичних тортур. У суспільстві, де править мораль, закон і принципи демократії, ці люди могли би зробити чимало важливого, значимого і необхідного для себе і розвою рідної батьківщини. Однак у розквіті сил їх та їхню працю, як і мільйонів інших українців, віроломно і з нечуваною жорстокістю, заради містичної, нездійсненної комуністичної ідеї тоталітарний режим знищив.

Разом із тим зауважимо, що обставини і дати смерті окремих засуджених, які, згідно з даними колишнього КДБ СРСР, померли в ув'язненні, передусім після лиховісного 1937 р., потребують перевірки й уточнення. Викликає сумнів, наприклад, вказана в кримінальній справі Ю. О. Бачинського дата його загибелі, тим більше, що не повідомляється причина і місце смерті. Добре відомо, що радянські каральні органи з метою приховування правди, маскуванню злодіянь комуністичного режиму та конкретних їх виконавців аж до 1980-х років часто подавали родичам невірну інформацію про загибель їхніх рідних. Власне, це почалося в 1937 р. коли людей розстрілювали, а їх близьким повідомляли про засудження на 10 років “без права листування”. Так, наприклад, дружині Леся Курбаса В. Чистяковій у 1961 р. видали свідоцтво про смерть її чоловіка, в якому було записано, начебто він помер в ув'язненні 15 листопада 1942 р. внаслідок крововиливу в мозок [27]. Лише в середині 1980-х років виявилася облудність цього твердження. Зрозуміло, що співробітники КДБ, які готували таку відповідь, знали про розстріл геніального українського режисера 3 листопада 1937 р. Досі в довідниковій літературі вказується дата смерті М. А. Коссака 15 червня 1948 р., хоча він загинув від чекістської кулі на десять літ раніше. Донедавна вважалося, що М. О. Дацків помер у виправно-трудоному таборі 19 березня 1939 р., а насправді його засудили до розстрілу в грудні 1937 р. і через кілька днів стратили. Подібні приклади непоодинокі.

Згадаємо також вихідців з Тернопільського краю, причому знову ж не всіх, які були репресовані в цей жахливий період і вижили в радянському ув'язненні, пройшовши через поневіряння і постійну примару смерті у тюрмах і виправно-трудовах таборах, тривоги і знущання на засланні. Це:

– самобутній поет і фольклорист Юхим Андрійович Виливчук (Вавровий) (був в ув'язненні в 1931–1936 та 1937–1947 рр. і на засланні в 1950–1953 рр.);

– актор і режисер Йосип Йосипович Гірняк (відбув у виправно-трудоному таборі 5 років від грудня 1933 р., потім до 1941 р. перебував на засланні);

– письменник Володимир Зенонович Гжицький (від грудня 1933 р. до лютого 1956 р. двічі ув'язнений у виправно-трудовах таборах і був на засланні);

- педагог Стефанія Олексіївна Кіцера-Горбенко (провела в ув'язненні 10 років);
- військовик Степан Васильович Жидек (ув'язнений в 1937–1940 рр., пізніше став полковником радянської армії, генералом Війська Польського);
- педагог і літератор Петро Михайлович Кабарівський (засуджений у “справі СВУ” в 1930 р. на 5 років позбавлення волі, потім 3 роки провів на засланні);
- педагог і фольклорист Федір Григорович Маковський (у 1935–1947 рр. відбув два терміни ув'язнення);
- літературознавець, професор Андрій Васильович Музичка (в 1931–1936 рр. перебував на засланні, до кінця свого життя не мав права повернутися в Україну);
- військовик Михайло Михайлович Сенік (був під слідством у 1937–1938 рр.);
- педагог, доктор біологічних наук, професор Семен Дмитрович Сидоряк (у 1935 р. засланий на 3 роки, в 1938 р. заарештований);
- медик, доцент Микола Софронів Сисак (чотири рази заарештований, у 1935–1938 рр. перебував у виправно-трудоному таборі, а потім на засланні);
- літературознавець і філософ, професор Степан Васильович Федчишин (перебував в ув'язненні в 1933–1936 і 1938–1941 рр.);
- вчений-математик, професор Микола Андрійович Чайковський (заарештований у 1933 р. і провів у виправно-трудоному таборі 10 років).

Зазначені особи – переважно представники творчої інтелігенції, котрі могли в своєму житті зробити значно більше суспільної користі, якби його не понівечив комуністичний режим. Не всі вони, на жаль, дочекалися реабілітації. Вийшовши на волю, наші співвітчизники, як практично всі репресовані в СРСР за весь період його існування, постійно відчували упереджене ставлення до себе комуністичної влади, їм чинилися різні перешкоди у професійному зростанні та громадянських правах. Чекістські органи ніколи не забували, що в свій час вони затаврували цих людей як “ворогів народу”, тож постійно тримали своїх невинних жертв під негласною опікою.

II

17 вересня 1939 р. за наказом керівництва СРСР Червона армія вступила на територію Західної України та Західної Білорусії. Як відомо, це сталося за умов світової війни, що почалася нападом нацистської Німеччини на Польщу. Майбутній перехід західноукраїнських і західнобілоруських територій у склад Радянського Союзу був зафіксований у таємному протоколі німецько-радянського договору від 23 серпня 1939 р. Тож об'єднання майже всіх українських земель в одній державі відбулося в надзвичайно складних зовнішньополітичних обставинах [28].

Напередодні вступу Червоної армії в Західну Україну та Західну Білорусію, 8 вересня, нарком внутрішніх справ СРСР Л. Берія видав наказ про “проведення навчальних зборів”, під якими розумілась підготовка до воєнних дій проти Польщі.

Відповідно до цього наказу нарком внутрішніх справ УРСР І. Серов* повинен був створити 5 оперативно-чекістських груп (кожна по 50–70 осіб, причому поділялась вона на підгрупи по 7–12 працівників). Під своє командування начальники цих груп отримували для виконання спеціальних завдань по батальйону (300 бійців) військ НКВС. До 13 вересня були сформовані 4 такі групи. Їхнім командирам видали підготовлені за агентурними даними списки осіб, які мали бути заарештовані. Лише в найближчій прикордонній смузі таких людей нараховувалося більше 2000 [29].

15 вересня 1939 р. Л. Берія підписав суворо таємну директиву № 720 про дії оперативно-чекістських груп. З її змістом були ознайомлені лише вісім осіб вищого партійно-державного і військового керівництва і НКВС України й Білорусі. Основні положення (15 пунктів) цієї директиви зводились до того, що на органи НКВС покладалися, крім властивих для них завдань, боротьба “з підривною і диверсійною діяльністю і контрреволюцією”, а також охорона громадського порядку, залізниць і важливих об’єктів, підприємств та установ, вилучення зброї, боротьба з грабіжництвом, шпигунством і саботажем, створення тимчасових органів влади. Вони повинні були негайно захопити всі державні архіви, передусім жандармерії, армії та контррозвідки, заарештувати й оголосити заручниками відомих представників “з-поміж поміщиків, князів, дворян і капіталістів”, заарештувати “найбільш реакційних представників урядової адміністрації..., керівників політичних партій” (далі йшов перелік провідних польських та українських партій – *Авт.*). Чекісти мали діяти “з метою виявлення підпільних контрреволюційних організацій, груп і осіб” й “заарештовувати негайно”, розпочати “створення агентурно-інформаційної мережі з метою охопити нею насамперед державний апарат, контрреволюційні, буржуазно-поміщицькі кола і політичні партії. Особливу увагу приділити охопленню агентурою редакцій газет, культурно-просвітницьких установ, продовольчих складів, штабів, робітничої гвардії й селянських комітетів”. Вказувалось використати вилучені архіви для арешту “агентів і провокаторів”. Працівники НКВС повинні були “взяти активну участь у підготовці і проведенні тимчасових управлінь народних зборів”, причому для “забезпечення посиленого проведення народних зборів налагодити необхідну агентурно-оперативну роботу щодо викриття і репресій контрреволюційних організацій, груп та осіб, які протидіють і зривають організацію нової влади”, а також “у створенні тимчасового управління робітничою гвардією і селянськими комітетами, звернувши при цьому серйозну увагу на запобігання проникненню до їх складу контрреволюційних і провокаторських елементів” [30].

* Київський історик О. Бажан справедливо вважає його як “неперевершеного організатора і блискучого виконавця найганебніших і найцинічніших каральних акцій”. (Див.: Бажан О. Слуга, або фрагменти життя генерала Серова // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 1994. – № 1. – С. 230).

У цьому документі навіть натяку немає на звичну для тогочасної радянської пропаганди про дружбу народів і пролетарський інтернаціоналізм, немає жодного слова про співпрацю з певними соціальними групами чи політичними силами, передусім, якщо враховувати класову суть радянського режиму, селянськими та робітничими. Весь зміст вказаного документа пронизаний недовірою до людей територій, які мали бути зайняті і ввійти до СРСР. Наголос робився винятково на жорсткі, репресивні заходи щодо місцевого населення.

Групи НКВС діяли в Західній Україні мобільно і рішуче. Разом з тим у звіті заступника наркома внутрішніх справ СРСР В. Меркулова та наркома внутрішніх справ УРСР І. Єрова 19 вересня з Тернополя говорилося про необхідність створення нових таких груп, які би брали під охорону об'єкти і створювали органи управління на місцях. 20 вересня Л. Берія наказав чекістським групам приймати від частин Червоної армії військовополонених і відправляти їх у табори. Цього ж дня перші полонені відправлені з Західної України в табір у Путивлі Сумської області, де могли розміститися майже 10000 осіб. Серед них були і цивільні, загалом усі, кого арештовували групи НКВС. Створені також приймальні пункти для полонених й інтернованих недалеко від колишнього кордону за Збручем – в Олевську, Шепетівці, Волочиську, Ярмолинцях і Кам'янець-Подільському [31]. 24 вересня в Тернопіль прибули три батальйони військ НКВС; один залишився в місті, а два інші відправлені у Львів. На допомогу 270 чекістам-оперативникам у Західну Україну прибули в ці дні додатково 150 осіб.

Оперативно-чекістські групи активно проводили каральні акції [32]. Так, В. Меркулов повідомляв 27 вересня, що групою № 1, яка діяла на дільниці Чортків, Городенка, Коломия, Печеніжин, Косів, Снятин і Станіславів, затримано 923 особи, з них цивільних: 44 “поміщиків, представників великої буржуазії” та 31 “таємний агент поліції”. Людей заарештовували за підготовленими наперед списками, котрі мали в своєму розпорядженні. У згаданому повідомленні говорилося: “У Тернополі, Скалаті і Збаражі оперативно-чекістська робота триває. Начальником цієї оперативної дільниці призначається т. Вадіс*. Створено тимчасове управління, очолюване працівником політвідділу армії т. Грищук. ...Усі полонені, що перебувають у в'язниці, виведені за місто. Опергрупа спільно з працівниками прокуратури проводить фільтрацію ув'язнених. ...Із Волочиська відправлено в табір 3800 полонених, залишається майже 5000 чоловік” [33]. Отже, за десять днів в центральній частині Тернопільщини щонайменше 8800 осіб були затримані

* Вадіс Олександр Анатолійович, 1906 р. н. В органах НКВС з 1930 р. Від грудня 1939 р. – капітан держбезпеки, начальник управління НКВС по Тернопільській обл. Організатор масових репресій на Тернопільщині до липня 1941 р. Надалі займав високі командні посади в НКВС, НКДБ, СМЕРШ, МДБ і МВС СРСР. У грудні 1953 р. звільнений з органів МВС “за фактами дискредитації”, а в листопаді 1954 р. позбавлений звання генерал-лейтенанта “як такий, що дискредитував себе ... і негідний високого знання генерала”. Помер у Росії в 1968 р.

і відправлені лише в один пункт за Збруч. Із волинської частини краю заарештовані скеровувались у в'язниці Острога, Рівного та Дубна. У них перебували тоді, згідно з твердженням В. Меркулова, відповідно 1000, 1500 і 500 осіб. В перші тижні утвердження радянської влади в Західній Україні репресії охопили насамперед представників польської влади й армії, діячів польських, українських та єврейських політичних партій і громадських організацій, широке коло інтелігенції.

Оскільки західноукраїнські землі ще офіційно не увійшли в склад СРСР, то з точки зору міжнародного права арешти, ув'язнення і суди над громадянами, котрі проживали в краї, треба розцінювати як окупаційні, загарбницькі дії. Незалежно від того, хто і за що потрапив тоді в руки органів НКВС, він має бути виправданий і реабілітований. У цей час були заарештовані і пропали безвісти чимало знаних й авторитетних у Тернопільському краї людей, зокрема, адвокати, доктори права: у Скалаті – Арсен Тригубчак, у Зборові – Василь Душеньчук та ін. Відомостей про їхню долю досі не вдалось роздобути.

Фактично ще до початку вступу Червоної армії на територію Західної України та Західної Білорусії органи НКВС отримали чітку вказівку щодо розгортання репресивних дій. З утвердженням радянської влади репресії лише посилювалися. Хоча в наказі військової ради Українського фронту до частин Червоної армії виступити на захист західноукраїнських трудящих від 17 вересня 1939 р. говорилось: “Ми йдемо в Західну Україну не як загарбники, а як визволителі наших українських і білоруських братів” [34], життя показало, що разом із звільненням від польського гніту нова влада принесла в край терор і репресії.

29 вересня командуючий Українським фронтом маршал С. Тимошенко звернувся до населення (в документі говорилось “до трудящих” – *Авт.*) Західної України із закликом про створення тимчасових органів радянської влади [35]. Та ще до появи цього звернення на місцях створювалися тимчасові комітети влади, в повітах – управління. Організаторами їх були, як правило, члени оперативно-чекістських груп і радянської агентури. В першому номері газети “Вільне життя”, що почала виходити у Тернополі на початку жовтня, було опубліковане звернення маршала С. Тимошенка і в ньому, крім іншого, містився заклик боротися проти “озвірілих буржуазних націоналістів”, які “намагаються посіяти ворожнечу між народами Західної України, організувати погроми, підірвати діяльність нової влади” [36]. Нові власті публічно повідомляли про своє намагання застосовувати репресивні заходи проти всіх своїх противників – “класово ворожих елементів”. Втім, репресії тривали від 17 вересня.

Військовою радою Українського фронту 6 жовтня призначено вибори до Народних Зборів Західної України (НЗЗУ) на 22 жовтня і скликання їх у Львові 26 жовтня [37]. Тернопільське воєводство представляли на них 330 делегатів [38].

Нині достеменно відомо, що вибори були організовані і проведені партійно-радянськими органами під суворим контролем НКВС. Прагнення західних українців до об'єднання зі своїми братами за Збручем нова влада використала в своїх політичних цілях, порушивши принципи демократизму і народного волевиявлення [39]. Надзвичайно короткий термін підготовки виборів, унеможливлення легальної передвиборчої боротьби різних партій, примус щодо населення голосувати за єдиний безальтернативний список кандидатів у делегати НЗЗУ, який був складений згідно з традиціями радянської системи, й інші чинники перетворили вибори у фарс. Закономірно, що через це були незначні “контрреволюційні виступи”: спроби агітації проти деяких кандидатів чи виборів взагалі, поширення антирадянських листівок, чинення перешкод у роботі виборчих комісій, окремі напади на кандидатів, членів виборчих комісій та агітаторів. Новий режим забезпечив “вільне волевиявлення трудящих” щодо утвердження в краї радянської системи, входження Західної України до УРСР в складі Радянського Союзу було законодавчо оформлено [40]. Однак цей процес не відбувся не те що без репресій, а й без фальсифікацій: нині достеменно відомо, що у виборах до НЗЗУ взяли участь не 92,8% мешканців краю з правом голосу, як з легкої руки тодішніх радянських органів донині стверджується в деяких виданнях, а 83%, тобто майже кожен п'ятий дорослий житель Західної України не голосував. Цікаво, що на Тернопільщині в день виборів за 5 годин до закінчення терміну голосування прийшли на виборчі дільниці лише 41,22% громадян, зареєстрованих виборчими комісіями [41].

Про справжню суть політики більшовицької влади на західноукраїнських землях від перших днів її утвердження свідчить, окрім іншого, і той факт, що чимало делегатів НЗЗУ потім репресували. Так, у кінці червня 1941 р. органами НКВС насильно був вивезений зі Львова у Київ і пропав безвісти голова цих зборів, академік Кирило Йосипович Студинський, уродженець с. Кип'ячка нинішнього Тернопільського району. Тоді ж у Львові без суду замордовані делегати НЗЗУ Михайло Кирилович Масляк, начальник районного відділу шляхів у Бережанах, і Микола Васильович Капуш із Золотого Потоку на Бучаччині. 24 червня цього ж року чекісти заарештували ще одного колишнього делегата – Олександра Боніфатійовича Гринька, родом із с. Грибова на Лановеччині. Він пробув в ув'язненні 15 років. Про свої поневіряння в радянських таборах О. Гринько, від 1990 р. народний артист України, написав у повісті “Білі ночі, чорні дні” [42].

Безперечно, об'єднання західноукраїнських земель з Великою Україною стало вагомою історичною подією в долі українського народу. В регіоні здійснювалися соціальні заходи, зокрема, введені безплатні освіта і медичне обслуговування, надавалася матеріальна допомога незаможним, вирішувалась проблема безробіття, впроваджувалася українська мова тощо [43]. Це були самозрозумілі дії радянської влади, які мали сприяти завоюванню нею симпатій трудового

населення, інтегрувати його в державний устрій СРСР. Однак у цій країні не було приватної власності, демократичних засад суспільного розвитку, незалежного правосуддя. В ній за “крамольні” думки, тобто відмінні від офіційної ідеології, судили, навіть страчували. Всі сфери життя громадян перебували під жорстким контролем партійних і державних структур, передусім каральних органів НКВС. Водночас для західних українців незалежність свого життя і прихильність до особистої власності були звичними нормами. Ось чому конфлікт між населенням і новою владою в краї неминуче повинен був появитися, внутрішній протест і неприйняття переважною більшістю місцевих жителів радянського устрою мали розростатися.

Факти свідчать, що ще до вступу Червоної армії в Західну Україну керівництво СРСР визначило однією із своїх цілей швидку і повну нейтралізацію всіх явних і потенційних політичних противників [44]. Виконання цього завдання було покладено на органи НКВС, котрі після 17 вересня 1939 р. широкими репресивними заходами ліквідували будь-які прояви самобутнього громадсько-політичного і культурно-освітнього життя в Західній Україні, провівши масові арешти місцевих діячів та активістів, інтелігенції, заклавши всі досі існуючі партії, організації і товариства, навішуючи їм ярлик “контрреволюційних” і “націоналістичних”. Про якусь співпрацю з діючими до цього часу українськими структурами не могло бути мови.

Документи цього часу говорять про небажання радянського керівництва хоч якось враховувати специфіку регіону, залучати мирними засобами до “соціалістичного будівництва”. Всі сфери життя підлягали контролю з боку НКВС. Оскільки в Західній Україні діяли до вересня 1939 р. “ворожі” щодо комуністичного режиму політичні сили, то відтепер відповідальність за це так чи інакше несло все населення, передусім інтелігенція регіону. Його опутували суцільною сіткою стеження, доносительства, наклепів і проводили репресивні заходи. Фактично нова влада своїм найбільш надійним союзником у діяльності бачила агентуру, котра давала би необхідну інформацію про настрої і думки населення. Від початку утвердження більшовицької влади на західноукраїнських землях вона не мала довіри до людей.

Населення Західної України передусім не сприймало суцільно контрольованого колективного способу життя. Виховані віками на приватній власності і за умов чужинської окупації позбавлені необхідної кількості землі, люди дорожили своїм наділом, прагнули працювати лише на ньому. Вони були внутрішньо налаштовані проти колективізації і тому, бо знали про її проведення та наслідки за Збручем у 1930-і роки. Життєвий досвід і здоровий глузд спонукали їх до ведення господарства на індивідуальних засадах. У краї була розвинена сільськогосподарська кооперація, та її більшовики свідомо швидко зруйнували.

До вересня 1939 р. звичними для західних українців були певні демократичні традиції розвитку політичного, соціально-економічного та громадсько-культурного

життя. Люди добровільно брали участь в самоуправлінні, громадській діяльності. Українське населення, як і польське та єврейське, пріоритетним вважало розвиток своєї національної культури, а не інтернаціональної. В зв'язку з цим раптове утвердження режиму, за якого не можна було критикувати властей або висловлювати думку, відмінну від офіційної, провокувало людей на “порушення радянської законності”. Фактом є те, що після входження західноукраїнських земель у склад СРСР у краї погіршилося матеріальне становище людей, виникла напружена суспільна атмосфера, нагніталась істерія щодо “ворогів народу” й ін. Безумовне вихваляння комуністичного режиму за таких умов не могло бути сприйняте більшістю місцевих жителів і породжувало в їх душах спротив. Більшовицька влада наголос робила на перевихованні людей адміністративними методами, сліпо і бездумно застосовувала стосовно них ті ж засоби примусу і покарання, що системно практикувалися в СРСР.

Під контролем НКВС радянська державна система управління формувалася на західноукраїнських землях оперативно, ще до офіційного створення Тернопільської області 4 грудня 1939 р. Всі керівні посади в обласних і районних органах влади займали спеціально спрямовані з радянської України працівники. Вони не тільки, зазвичай, були комуністами-догматиками, не розуміли особливостей життя в Західній Україні і не володіли українською мовою, а й були малограмотними. Так, наприклад, 29 квітня 1940 р. Тернопільський обком КП(б)У затвердив на посади перших і других секретарів райкомів партії 27 осіб, які прибули з радянської України: 6 з них мали нижчу освіту, 10 – незакінчену середню, 10 – середню і лише 1 – незакінчену вищу [45]. За своїми професійними та моральними якостями партійно-радянські функціонери, як показав наступний період їхньої діяльності, не годилися загалом для праці в Західноукраїнському регіоні.

Надзвичайно важливою складовою в утвердженні нового режиму в краї було створення територіального апарату НКВС. У листопаді 1939 р. Л. Берія видав накази “Про організацію НКВС Західної України” і “Про організацію територіальної і залізничної міліції Західної України та укомплектування її кадрами”, згідно з якими тут формувалася структура каральних органів і визначалися цілі їх діяльності. Практично весь керівний апарат органів НКВС на західноукраїнських землях, на відміну від апарату партійно-радянського, комплектувався з чекістів, скерованих не з УРСР, а з областей Росії та інших радянських республік. Лише начальник Тернопільського обласного управління НКВС О. Вадіс раніше працював у Кам'янці-Подільському. Значну частину працівників НКВС в області становили випускники Воронежського, Горьківського, Ленінградського, Саратовського, Смоленського, Рязанського й інших училищ НКВС [46]. Щодо освітнього рівня співробітників НКВС, то справа була набагато гіршою, як з партійно-радянськими посадовцями в області. Жоден із чекістів не мав вищої чи незакінченої вищої освіти, переважна більшість із них мала освіту нижчу [47]. Серед останніх був і головний чекіст області О. Вадіс.

У перші дні після вступу Червоної армії на територію Західної України в усіх населених пунктах були заарештовані оперативними групами НКВС офіцери польської армії та співробітники поліції, бургомістри, службовці повітових старост, місцевих адміністрацій та інших державних і громадських установ. Невідомо, скільки місцевих чиновників потрапило в радянське ув'язнення, але можна однозначно стверджувати, що більшість з довоєнного складу, бо покинула територію Польщі, виїхавши в Румунію, їх незначна кількість. Опинилися в руках чекістів також провідні українські діячі, передусім керівники і члени управ політичних партій та їх місцевих організацій, судді й адвокати, викладачі гімназій і кооператори. Вони, як правило, були членами різних національних культурно-освітніх товариств і господарських установ – “Просвіти”, “Рідної школи”, “Єдності”, “Лугу”, “Сільського господаря”, “Маслосоюзу”, “Дністра”, Союзу українок, Українського педагогічного товариства, Ревізійного союзу українських кооператив тощо. Ці громадські організації*, не кажучи про політичні партії (ОУН, УНДО, Українська соціал-демократична партія, Українська соціалістично-радикальна партія, Фронт національної єдності, Українська католицька народна партія та ін.), вважалися чекістами і радянським так званим правосуддям “контрреволюційними”. Партії фактично відразу після приходу Червоної армії, а до кінця 1939 р. й усі товариства припинили свою діяльність за розпорядженням нових властей. Чи не останньою українською установою, що перестала існувати, було Наукове товариство ім. Т. Шевченка; це сталося в середині січня 1940 р. [48].

Велику “послугу” радянським каральним органам зробили попередні польські власті. В 1930-і роки вони, реєструючи філії українських громадсько-культурних і кооперативних товариств у містах і селах, зазвичай, фіксували, що їхні члени належать до УНДО або перебувають під впливом ОУН. Повітові староства складали списки колишніх стрільців та офіцерів УГА та Армії УНР, котрі воювали за незалежність України в 1918–1920 роки. Таємна польська поліція складала довідки про членів ОУН та їхню діяльність у повітах. Після вступу Червоної армії в Західну Україну майже всі ці матеріали не були знищені, опинилися в руках чекістів і невдовзі використані для розгортання репресій проти українських патріотів. Пригодилися чекістам також матеріали польських судів, в яких були задокументовані відомості про багатьох українців як націоналістів. Подекуди органи НКВС заволоділи інформацією і про таємних агентів польської поліції, що стало підставою для їх арешту і знищення.

Частими були випадки, коли під час реєстрації в нових органах влади люди як законослухняні громадяни говорили про своє місце роботи до вересня 1939 р., не відаючи, що цим неминуче наражають себе на небезпеку. Так сталося, зокрема,

* Вони мали свої філії в кожному повітовому центрі, а читальні “Просвіти”, філії “Сільського господаря” і Союзу українок фактично були в кожному населеному пункті.

з колишнім суддею в Тернополі Михайлом Стронціцьким, котрий у квітні 1940 р. прийшов на реєстрацію, повідомив про свою попередню роботу, а через два дні був заарештований [49].

Серед кримінальних справ заарештованих радянськими каральними органами в 1939–1941 рр. за політичними мотивами немає жодної, де б звинувачення не базувалося на приналежності, як правило не доведеної, підсудного до вказаних вище українських партій, організацій і товариств. Діяльність в них органи НКВС розглядали як прояв антирадянщини, боротьби проти СРСР, а радянські “народні” суди й не думали брати до уваги той факт, що ці партії, за винятком ОУН, організації і товариства діяли в іншій державі легально, тобто згідно з діючим законодавством. Брутальне, необґрунтоване порушення правових норм у політичних справах, заведених органами НКВС і наслідком яких були суворі покарання, часто розстріл, є фактично в кожній з них.

Для прикладу візьмемо справу уродженця Бережан Франца Михайловича Коковського. Він працював у 1924–1934 рр. суддею в м. Санок (Польща). Був звільнений властями з роботи і лише через три роки отримав дозвіл трудитись як правник – став адвокатом у рідному місті. Ф. Коковський відомий як поет, прозаїк, літературознавець, перекладач, громадсько-культурний діяч [50]. У грудні 1939 р. заарештований, оскільки нібито входив до “фашистської організації ОУН, яка готує збройне повстання проти радянської влади” [51]. Звинувачення ґрунтувалося на тому, що Ф. Коковський у 1937 р. обороняв у суді селянина Г. Дуду, котрого польські власті судили за переховування зброї, підозрюючи його у приналежності до ОУН [52]. До речі, про цю справу органи НКВС дізналися з матеріалів Бережанського окружного суду, які зберігалися в архіві. Варто вказати, що чекісти не знали, як це видно з матеріалів слідства, про діяльність Ф. Коковського на посаді судді, про те, що в період ЗУНР він очолював комісаріат містечка Козова. Нічого не було їм відомо про його літературну творчість і культурно-освітню працю. В іншому разі, без сумніву, звинувачення було би більш аргументованим і серйознішим. Однак це свідчить одночасно про те, що “доблесні” чекісти не утруднювали себе доказовою базою і переконливими фактами у слідстві, як і про рівень їх загальної освіти, культури й обізнаності.

Будучи вмілим правником, Ф. Коковський аргументовано доказував, що не входив до ОУН, а лише як адвокат захищав людину, котру власті підозрювали як члена цієї організації. Цього суд не довів, тож і не було підстав для звинувачення й арешту Ф. Коковського. Однак логіка чекістів була іншою: якщо польські власті вважали селянина членом ОУН, то це так і було, а захищати в суді члена вказаної організації міг лише адвокат, який також до неї належав. Допити тривали майже шість місяців, супроводжувалися знущанням і тортурами. Речових доказів злочинної діяльності Ф. Коковського слідство не мало, що й записано у справі. Звинувачувальний вирок, який відправили на розгляд Особливої наради при НКВС

СРСР, був сфальсифікований: стверджувалось, начебто Ф. Коковський визнав свою провину, хоча насправді він погодився з тим, що захищав у суді людину, котру польські власті підозрювали у приналежності до ОУН. Не витримавши знущань, він помер у тюрмі, маючи заледве 55 років. Більш як через місяць після смерті Ф. Коковського йому в Москві був затверджений вирок – 8 років ув'язнення у виправно-трудовому таборі [53]. Де могила цієї людини – фахового правника, талановитого літератора, чесного громадянина – досі невідомо.

Єдиною українською впливовою політичною силою, що не визнала радянський режим в Західній Україні і боролася з ним у підпіллі, була ОУН. Вона, як відомо, і в Польщі діяла нелегально, тож мала свою конспіративну мережу і досвід нелегальної роботи. Розвиток подій після 17 вересня 1939 р. показав, що прихід у край Червоної армії й утвердження тут радянської влади виявились для керівництва ОУН та її груп на місцях неочікуваними, члени національного підпілля не були готовими до дій і не чинили збройного опору [54]. Лише із посиленням репресій нової влади проти українців за національно-патріотичну діяльність, проведенням кількох показових судових процесів над членами ОУН, які завершилися винесенням суворих вироків підсудним, що обурювало населення, націоналістичне підпілля отримувало зростаючу соціальну базу для нелегальної діяльності й активізувало її. Так, у с. Ягільниця, нині Чортківського району, в лютому 1941 р. два члени ОУН вчинили збройний опір співробітникам НКВС, які намагалися їх заарештувати, і загинули. В березні цього ж року в перестрілці з чекістами в с. Скородинці був убитий підпільник А. Шевців. 10 квітня в с. Слобідка Струсівська на Тербовлянщині оунівець М. Прусак із дружиною Стефанією, не бажаючи здаватися, вступили в бій з військовою групою НКВС. Лише наступного дня чекістам вдалося здолати опір мужнього подружжя; їхні втрати становили 13 загиблих [55].

Втім, до червня 1941 р. діяльність ОУН була загалом незначною внаслідок жорстоких репресій органів НКВС, суцільного залякування людей, терору проти оунівців і всіх патріотично налаштованих українців. У зв'язку з цим варто уточнити думку, яку можна зустріти в науковій літературі. Так, наприклад, в одному виданні справедливо стверджується, що ОУН “чинила опір новій владі та її представникам, вважаючи їх окупаційним режимом”. А далі робиться висновок: “НКВС відповів оунівцям жорстокими репресіями” [56]. Насправді репресії органів НКВС як засіб радянської політики в Західній Україні почалися відразу з переходом Червоною армією річки Збруч на захід, а планувалися, як сказано вище, ще до цього. Весь хід наступних подій показує, що активізація опору підпілля ОУН була відповіддю на терор нового режиму проти мирного населення в краї, а не навпаки.

Незважаючи на наявність мережі ОУН, її члени не могли тоді організовано й активно протистояти комуністичному режиму. Від початку утвердження радянської влади націоналісти змушені були діяти в глибокому підпіллі, за умов

все більше наростаючих репресій. Головне завдання центральний провід ОУН вбачав у збереженні своєї структури на місцях чи її відновленні після арештів. Згідно з даними обласного управління НКВС на початку 1940 р., українські націоналісти вели антирадянську діяльність за кількома напрямками [57]. Чекістами були викриті і знешкоджені структури ОУН в деяких районах, насамперед Бережанському, Бучацькому, Зборівському і Козівському [58].

Втім, вважаємо, що нині треба уважно і з урахуванням тогочасних реалій поставитися до повідомлень районних відділів та обласного управління НКВС про діяльність “українських буржуазних націоналістів” на Тернопільщині восени 1939 р. – на початку 1940 р. Є всі підстави вважати, що каральні органи застосували в краї ті ж віроломні методи викриття “ворогів народу”, які практикували в радянській Україні в 1930-і роки. Чекісти свідомо значно перебільшували масштаби і методи “терористичної” діяльності ОУН, якщо могли, то й провокували її з однією метою: розгорнути на цій підставі масові репресії проти місцевого населення, щоб залякати його й унеможливити в майбутньому будь-який спротив радянській владі, повністю знищити українське підпілля. Під час репресій цього періоду, що велися підступно, провокаційно і жорстоко, з відвертим порушенням навіть тієї ж “радянської законності”, постраждало чимало невинних людей. Їх арештовували і засуджували, як правило, не за конкретні антирадянські дії після 17 вересня 1939 р., а за їхні переконання, за участь в роботі українських організацій і товариств, що діяли в Польщі в 1920–1930-і роки. Карати за радянськими законами громадян іншої держави за їхню минулу приналежність до легальних громадських об’єднань у цій державі – таке свавілля міг чинити лише комуністичний режим. І звичайно ж, чекісти старалися показати, що “вміють працювати”.

Аналіз виступу головного чекіста Тернопільської області О. Вадіса перед партійно-радянськими працівниками в кінці лютого 1940 р. показує, що він широко послуговувався звичними штампами комуністичної пропаганди, а за наведеними окремими фактами з допитів заарештованих не простежується конкретна робота ОУН щодо “активної підготовки збройного повстання з метою насильного повалення радянської влади і створення самостійної України” [59]. Реальність тодішньої ситуації була в тому, що члени ОУН не мали змоги “активно готуватися до проведення терористичних актів над партійно-радянськими працівниками й особами української національності з місцевого населення”, “проводити диверсії на залізничному транспорті, щоб нанести відчутного удару і зірвати перевезення залізницею” [60]. В своєму виступі О. Вадіс назвав лише два випадки вбивства (сільського активіста і міліціонера), спробу роззброїти міліціонера і два напади на колгоспи з метою пограбування. Таких “аргументів” на користь версії про існування сильної організації, яка “перейшла до активних форм боротьби”, має “терористичні бойові групи”, дуже замало. Тож напрошується думка, що інших доказів “антирадянської діяльності” ОУН на Тернопільщині в той час і не було.

В зв'язку з цим окремо потрібно сказати про спробу збройного виступу ОУН на Збаражчині 19 грудня 1939 р., що в літературі отримав назву Збаразького повстання [61]. Аналіз перебігу виступу, розповідь про нього О. Вадіса на згаданій вище нараді, спомини очевидців, зокрема Д. В. Скалецького, а також І. А. Олещука [62] дають підстави вважати, що органи НКВС були до нього причетні. Викликає великий сумнів твердження того ж О. Вадіса, що це повстання було здійснене за прямою вказівкою закордонного проводу ОУН [63]. По-перше, не відомі жодні документи чи слова чільних діячів ОУН на користь цього; по-друге, тоді центральний провід займався гострими внутрішніми проблемами, які невдовзі привели до розколу ОУН; по-третє, не існувало оперативного зв'язку між керівництвом ОУН за рубежем та її підпіллям у краї. Найбільш імовірно, органи НКВС за допомогою своєї агентури, що вкоренилася в місцеві структури ОУН, знаючи про існування мережі націоналістичного підпілля, спровокували збройний виступ, щоб розгромити цю мережу. Про це опосередковано говорить і те, що немає відомостей про конкретні бойові дії повстанців, лише поранено в якійсь сутичці одного співробітника НКВС (це твердження належить О. Вадісу – *Авт.*). Оперативно, ввечері цього ж 19 грудня, чекісти заарештували 12 осіб у Черняхівцях, 7 осіб у Верняках (нині в складі Старого Збаража) і ще кількох осіб у деяких селах Збаражчини. Слідство велося спочатку в Тернополі, потім – в Одесі. Там 27–31 березня 1940 р. відбувся суд, який майже всім підсудним виніс смертні вироки. Двох – Данила Лукича Комара і Михайла Даниловича Турка – розстріляли, решті кару на смерть замінили 10-літніми термінами ув'язнення. Більшість із засуджених у виправно-трудовах таборах загинули, часто за невідомих обставин.

У справі цього повстання були заарештовані також 20 мешканців Збаража, 3 жителі Стрийки [64]. Принагідно зазначимо, що вони потрапили у руки НКВС переважно пізніше – в січні-березні 1940 р. Трьох осіб було звільнено слідством за недостатністю доказів вини, решту обласний суд у Тернополі засудив на тривалі терміни позбавлення волі. Знову ж таки більшість ув'язнених додому не повернулися.

Виконуючи розпорядження Л. Берії про арешти осіб, котрі “проводили активну контрреволюційну роботу”, управління НКВС у Тернопільській області лише впродовж місяця – від 22 березня до 25 квітня 1940 р. – затримало та ув'язнило 540 “учасників контрреволюційних повстанських організацій, які готували збройне повстання проти радянської влади в західних областях України і Білорусії”, причому 242 з них були заарештовані 22–23 березня. Переважно ці люди належали, як доповідав О. Вадіс, до “польської націоналістичної повстанської організації”. Була викрита молодіжна організація “із числа учнів українських націоналістів”, яка “вела підготовку до збройного виступу в контакт з польськими націоналістами при підтримці буржуазних держав” [65]. Кожному, хто знає про стосунки між

українським і польським підпіллям у той час, очевидно є абсурдність цього твердження головного чекіста області. Для “успішного ведення слідства по ліквідованим антирадянським організаціям” були створені слідчі групи в Бережанах, Кременці, Тернополі і Чорткові, які швидко, не обтяжуючи себе доказовою базою, завершували кримінальні справи і пропонували затриманих розстрілювати або ув’язнювати на тривалі терміни у виправно-трудовах таборах. Безпринципна службова запопадливість О. Вадіса та його підлеглих, результатом якої стали тисячі депортованих, сотні заарештованих та ув’язнених і десятки страчених невинних людей, була належно оцінена владою: у квітні 1940 р. він отримав свою першу державну нагороду – орден Червоного прапора.

Вакханалія органів НКВС щодо пошуку і викриття членів ОУН в краї набрала нового розмаху в зв’язку з “процесом 59” у Львові в січні 1941 р. Це була свідомо організована каральна акція радянського режиму в Західній Україні з метою знищення націоналістичного підпілля і залякування населення. Серед підсудних на цьому судилищі були й вихідці з Тернопільщини: Роман Дяків (родом із с. Жеребки Підволочиського району), Михайло Пакуляк (із с. Іванків Борщівського району), Теодор Федечко (із с. Бишки Козівського р-ну), Марія Майковська (з Бучача), Неоніла Безкоровайна (з Тернополя), Дмитро Клячківський (уродженець Збаража, майбутній перший командуючий УПА) й ін. Перших трьох з них засудили до страти і невдовзі розстріляли; донині невідомо, де вони поховані, досі не реабілітовані. М. Майковська теж була засуджена на смертну кару, але цей вирок їй замінили на 15 років ув’язнення [66]. Після відбуття терміну покарання у виправно-трудовах таборах повернулася на рідну землю.

18 лютого 1941 р. почався судовий процес над членами ОУН у Тернополі. Перед радянським “правосуддям” постала 21 молода людина. На четвертий день було винесено вирок, 10 осіб засуджено до страти [67].

У лютому 1941 р. органи НКВС заарештували 18 колишніх гімназистів, а тоді учнів старших класів середньої школи в Борщеві. Їх підозрювали як учасників нелегальної діяльності ОУН. Фактів цієї діяльності, найімовірніше, не було, однак правдою є і те, що ці молоді люди не належали до прихильників більшовицького режиму. Всі вони розстріляні без суду на початку німецько-радянської війни в червні 1941 р. [68]. 12 червня 1941 р., напередодні закінчення навчального року, знову ж таки як члени ОУН були заарештовані 15 учнів середньої школи (колишньої гімназії) в Тербовлі. Їх також розстріляли без суду наприкінці цього ж місяця в тюрмі в Тернополі [69]. Впродовж січня-червня 1941 р. подібні каральні акції щодо учнівської молоді органи НКВС провели фактично в кожному районному центрі. Масові арешти студентів відбулися в Кременецькому вчительському інституті.

Злочинном комуністичною режиму в Західній Україні стала масова депортація, тобто примусове, насильницьке виселення вглиб Росії, переважно у Сибір і на Північ, осадників – поляків, які в 1920–1930-і роки урядом Польщі були переселені

з їхніх історичних земель на територію регіону з метою його колонізації. Ця акція, що відбулася за чотири етапи, була спланована найвищим керівництвом СРСР і реалізована органами НКВС. Традиційно вважається, що вона мала метою унеможливлення і придушення будь-якого антикомуністичного опору радянській владі. Мабуть, її варто оцінювали не лише з цієї точки зору. Депортації людей із Західної України були зумовлені певними політичними цілями лідерів СРСР, намаганням забезпечити виробництво на сибірських і північних просторах дармовою робочою силою, загалом – злочинною суттю національної політики комуністичного режиму.

29 грудня 1939 р. уряд СРСР – Рада Народних Комісарів (РНК) – прийняв закрити постанову про виселення осадників з території Західної України і Західної Білорусії. Таке ж рішення затвердило 19 січня 1940 р. політбюро ЦК ВКП(б). Цю “відповідальну” справу мав виконувати НКВС разом із партійно-радянськими органами на місцях. Виселення організаційно забезпечувалося, зокрема, й новим адміністративно-територіальним поділом, уведеним 1 січня 1940 р. Тернопільська область була поділена на 38 районів, в яких поспішно створювались головні структури радянської влади – райкоми партії, райвиконкоми і районні відділи НКВС.

Зазначимо, що ідеологічна кампанія проти осадників почалася практично відразу після зайняття краю Червоною армією. Так, газета “Вільне життя” опублікувала в жовтні 1939 р. два матеріали, назви яких красномовно говорять про зміст написаного: “Польські осадники – люті вороги трудящих селян Західної України” та “Осадники – агенти польських панів” [70]. Авторам цих публікацій були партійно-чекістські писаки з Москви чи Києва. Брутальне, звичне для комуністичної пропаганди таврування “заклятих ворогів радянської влади” продовжувалось надалі і стосувалося вже не лише осадників.

Згідно із згаданими постановами, вивезенню підлягали всі лісники і ті люди, котрі жили безпосередньо біля лісових масивів. Це пояснюється тим, що нова влада дуже боялася, щоб ліси не стали пристановищем для противників радянського режиму, звідки можна було би вести партизанську боротьбу [71].

3 лютого 1940 р. Тернопільський обласний комітет КП(б)У схвалив особливу постанову “Рішення політбюро ЦК ВКП(б) від 19 січня 1940 р. “Питання, пов’язані з виселенням осадників” [72]. Було затверджено план відповідних дій, розподілені обов’язки між членами обкому та управліннями, на які покладалось виконання акції. Його розробили керівні співробітники обласного управління НКВС Вадіс, Ілюшин і Твердохлібенко. Відповідно до плану, райони ділились на дві-три дільниці. В кожну з них для депортації людей скеровувались певні підрозділи НКВС, а також партійні, радянські і комсомольські працівники, призначались керівники акції. Були вказані залізничні станції, на яких мало відбуватися “завантаження” осадників. Виселення проводилося від 10 до 13 лютого 1940 р.

Депортації охоплювали від початку не лише осадників, а й інші верстви

населення [73]. До виселених потрапляло багато українців та євреїв. Зауважимо, що вивезені родини не були винятково польськими, адже в Західній Україні, особливо в сільській місцевості, часто представники української та польської націй створювали сім'ї. Певний прошарок населення становили так звані латинники – це українці, котрі були римо-католицького визнання, хоча користувались українською мовою. Депортації почалися з осадників, але згодом їх жорстокий маховик зачепив інші категорії безвинних людей. А коли врахувати, що радянсько-партійні структури й органи НКВС, які в тонкощах національних стосунків у краї не тільки не розбирались, а й не вважали за потрібне це робити, бо керувалися винятково догматичними комуністичними постулатами, то результати не забарилися.

Згідно з даними обласного управління НКВС, у лютому 1940 р. було виселено 7000 сімей осадників (31700 осіб). Крім того, вивезені вглиб Росії й інші групи людей: 239 сімей польської “націоналістичної контрреволюції” (703 особи), 349 сімей української “націоналістичної контрреволюції” (1074 особи), 513 сімей офіцерів (1520 осіб), 482 сім'ї “поліції” (1499 осіб), 341 сім'я “агентури розвідки” (1063 особи), 61 сім'я жандармів (189 осіб), 66 сімей чиновників (175 осіб), 37 сімей “фабрикантів і поміщиків” (109 осіб), 15 сімей “тюремників” (42 особи) [74]. Таким чином, в Тернопільській області жертвами цієї “масової операції по спеціальному завданню партії та уряду” стали 9103 сім'ї (38074 особи).

Загалом у першій половині 1940 р. на західноукраїнських землях відбулися три хвилі депортацій, зокрема, на Тернопільщині вони проводилися 10–13 лютого, 13 квітня та 30 червня – 1 липня. Як свідчать матеріали Народного комісаріату транспорту СРСР, в Тернопільському воєводстві* людей вивозили із 30 залізничних станцій. Тоді були депортовані 53820 осіб, з них із Тернополя лише 13 квітня – 14679 осіб. Людей відправляли у населені пункти і табори для виселенців Алтайського та Красноярського країв, Архангельської, Іркутської, Кіровської, Молотовської, Новоросійської, Свердловської, Челябінської і Читинської областей у Росії, а також Актюбінської, Семипалатинської і Павлодарської областей у Казахстані [75]. На жаль, немає даних про вивезених з колишнього Кременецького повіту Волинського воєводства**. Однак з певністю можна стверджувати: дійсна кількість депортованих тоді з Тернопільщини, коли відрахувати частину вивезених з території колишнього Тернопільського воєводства, що проживала вже у Львівській області, становила щонайменше 70000 осіб.

Під час другої депортації в окрему групу виселенців входили українські громадські, політичні та культурно-освітні діячі, націоналісти і колишні члени КПЗУ. Третя акція виселення здійснювалася з метою вивезення переважно втікачів із

* Народний комісаріат транспорту СРСР діяв ще за довоєнним адміністративним поділом.

** Нині це територія Кременецького, Лановецького, Шумського і північної частини Збаразького районів Тернопільської області.

Західної та Центральної Польщі. Найбільше серед них було поляків та євреїв, однак було й чимало українців. З людьми тоді поводитися дуже брутально, їх відправляли на залізничні станції під конвоєм без попередження, а втікачів розстрілювали. Серед вивезених влітку 1940 р. з Тернополя був 8-річний Єжи Гофман, нині всесвітньо відомий польський кінорежисер. Багато з депортованих померли в дорозі, деякого вбили при спробі втекти і лише одиниці змогли врятуватися втечею.

Четверта масова депортація жителів нашого краю проведена напередодні німецько-радянської війни на підставі спільної постанови ЦК ВКП(б) і РНК СРСР “Про виселення ворожого елемента з республік Прибалтики, Західної України та Західної Білорусії, Молдови” від 16 травня 1941 р. [76]. Донині не з’ясовано, скільки тоді людей насильно вивезли з рідних домівок у Сибір і на Північ.

Про поневіряння наших земляків на засланні нині можна дізнатися з численних публікацій, передусім спогадів очевидців, збірок документів. Багато з них не витримали каторжної праці та нелюдських умов проживання і передчасно померли. Сотні з виселенців згодом були заарештовані та запроторені у виправно-трудовах табори. Скільки й хто з депортованих і за яких обставин знайшов вічний спочинок у далекому чужинському краї – ще не знаємо.

Напередодні третьої масової депортації, 26 червня 1940 р., Тернопільський обком КП(б)У розглянув питання про партійну роботу органів НКВС. Репресивні дії чекістів проти мирного населення були схвалені і навіть пропонувалось “посилити викриття” різних “ворогів радянської влади” [77]. Як попередні, так і наступні події показали, що цю вказівку органи НКВС неухильно виконували і все більш наполегливо. Каральні акції проти мирних людей розширювалися. Так, 19 серпня 1940 р. заарештовані 14 господарів на хуторі Семінче біля с. Ріпинці Бучацького району, а 4 грудня в Тернополі відбувся над ними суд. Всі були засуджені, зокрема Степан Гора, Іван Підгірний, Михайло Фарбота і Микола Цвіль – до розстрілу. На щастя, вони зуміли врятуватися з тюрми в Бердичеві в липні 1941 р., коли під час безладного відступу Червоної армії охорона втекла [78].

Ще одним масштабним людиноненависницьким і цинічним за своєю суттю злочином було винищення людей без суду відповідно до секретної постанови політбюро ЦК ВКП(б) від 5 березня 1940 р., схваленої одностайно всіма його членами, про розстріл в’язнів у тюрмах і таборах Західної Білорусії та Західної України. Невідомо, чи колись ми дізнаємося, скільки їх тоді було страчено, а тим більше, скільки серед них було вихідців з Тернопільського краю. Втім, останнє не має принципового значення. Жахливо те, що невинних людей заарештували, а потім підступно і віроломно – “в особливому порядку”, “без виклику арештованих і без пред’явлення звинувачення” – знищили. Таке масове криваве свавілля державної влади щодо власних громадян у мирний час було тоді лише в Радянському Союзі.

Після тривалих пошуків дослідникам вдалося встановити прізвища більше тисячі осіб, котрих розстріляли в результаті “розвантаження тюрем” на західноукраїнських землях. Насправді страчених було набагато більше. Згідно з віднайденими даними, тоді в тюрмах Західної України та Західної Білорусії вбили 7305 осіб. Крім того, в Старобельському таборі поблизу Харкова стратили 3820 осіб, у сумнозвісному нині Катинському лісі на Смоленщині – 4421 особу, в Осташковському таборі в Калінінській області – 6311 осіб [79]. Все це були ув’язнені із західноукраїнських і західнобілоруських земель, в кожному з названих таборів були вихідці з Тернопільського краю. Отже, виконуючи постанову політбюро ЦК ВКП(б) від 5 березня 1940 р., органи НКВС позбавили життя 21857 осіб. Жоден із розстріляних не становив реальної небезпеки для радянського режиму.

Якщо в майбутньому вдасться віднайти списки всіх розстріляних, що нині, на жаль, є малоймовірним, то це свідчитиме про торжество правди. Віроломство і масштаби цього злочину вражають. Зазначимо, що майже всі ці люди досі не реабілітовані, адже кримінальні справи більшості з них невдовзі після страт були відправлені у НКВС СРСР в Москву і дотепер залишаються недоступними (якщо збереглися). З’ясування трагічної долі розстріляних в квітні-травні 1940 р. невинних людей необхідне для виконання нашого спільного громадянського обов’язку – їх реабілітації, відновлення історичної справедливості, торжества правди.

Серед страчених тоді уродженців і мешканців Тернопільщини – правники Степан Андрійович Андрусишин, Кипріан Омелянович Білинський, Іван Данилович Винниченко, Нестор Теофілович Войтович, Володимир Гнатівич Гамаль, Еміль Геннер, Михайло Васильович Гринів, Микола Климентійович Крижановський, Віктор Антонович Максимович, Лука Антонович Налуковий, Михайло Сидорович Свистун, Микола Михайлович Стефанишин, Віктор Васильович Цебровський, професор Іван Владиславович Білецький, працівник банку Остап Михайлович Сіак*, міські службовці Микола Михайлович Бобовський і Роман Іванович Рогозинський, директор гімназії та колишній бургомістр Бучача Станіслав Матушевський, віце-бургомістр Бучача Мечислав Янушевич, учителі Томаш Коржик, Роман Васильович Кульчицький і Вікентій Урбанський, учень гімназії Станіслав Миколайович Задорожний, колишні офіцери Володимир Платонович Васильківський, Сергій Андрійович Десякін і Леонтій Іванович Криворучко, колишні поліцаї Микола Іванович Марисяк, Йосип Павлович Огородник, Йосип Іванович Орликовський і Петро Степанович Цурик, інженер Антон Станіславович Громицький, сільські господарі Богдан Людвігович Дунін, Андрій Йосипович Витрвал, Михайло Іванович Куриловський, Йосип Йосипович Попель і Микола Мартинович Шолопак, колишній солтис Павло Йосипович Кузьма, бухгалтер

* У 1918–1919 рр. був делегатом Української Національної Ради ЗУНР.

Йосип Петрович Мартинюк-Лотоцький, комірник Йосип Михайлович Мошора, пожежник Станіслав Йосипович Сидор, бляхар Іван Юрійович Бялоскурський, муляр Михайло Миколайович Бойко, міщанин Станіслав Йосипович Жук [80]. На жаль, лише ці прізвища розстріляних в ув'язненні в квітні-травні 1940 р. тернополян ми нині знаємо і з сумом констатуємо, що їх було набагато більше.

Відомо, що після “золотого вересня” 1939 р. були заарештовані і безслідно зникли, зокрема, адвокати Денис Щуровський у Мельниці-Подільській, Василь Касіян у Городенці (родом із с. Устечко Заліщицького району), Степан Квасницький у Коломиї (із с. Васильківці на Гусятинщині), Ілля Киб'юк в Обертині (із смт Товсте Заліщицького району) та чимало інших. Дуже ймовірно, що вони були знищені відповідно до згаданої секретної постанови. Загалом же наших земляків, які пропали в молоху комуністичних репресій у 1939–1941 рр. за невідомих обставин і через це не реабілітовані, нараховується не одна сотня.

Насильницьким щодо сільських жителів краю було намагання радянської влади ввести в краї колгоспну систему. Західноукраїнські землероби усвідомлювали її згубність для себе і села загалом, тож не прагнули вступати в колгоспи, за які ратували партійно-радянські органи. 13 січня 1940 р. Тернопільський обком КП(б)У розглянув питання про створення обласного комітету незаможних селян й аналогічних комітетів у районах, на які покладалися функції щодо створення колгоспів [81]. Початок цієї роботи супроводжувався активною ідеологічною пропагандою, передусім засобами преси. Коли ж селяни добровільно не хотіли організовувати колективне ведення господарства, в хід йшли тиск, залякування. Погроза арешту, якщо не вступиш у колгосп, була звичною і реальною. Не один десяток сімей був насильно вивезений з Тернопільщини за відмову господарів стати колгоспниками. Траплялися в цьому зв'язку й більші трагедії. Так, не витримавши наруги і погроз через небажання “записатися” в колгосп, вкоротив собі віку селянин у с. Коцюбинці на Гусятинщині. Мешканець с. Васильківці цього ж району, примушений “добровільно” написати заяву про вступ у колгосп, у присутності сільських активістів косою розпорів собі живіт [82]. Були й інші прояви протесту проти насильного запровадження колгоспів, зокрема, нищення їх майна.

З метою переконати західноукраїнських хліборобів у “перевагах” колгоспної системи були навіть організовані поїздки груп селян в східні області УРСР, де вони мали на власні очі переконатися в “щасливому житті колгоспників”. Втім, виходило якраз навпаки: наші земляки відразу помітили блуд радянської пропаганди, зуміли переконатися, до якого жалюгідного стану довела сільських трудівників і село загалом колгоспна система. А той, хто говорив правду, міг за це постраждати. Так, улітку 1940 р. заарештували і невдовзі засудили як “ворога радянської влади” жителя с. Олексинці на Борщівщині Петра Барландина, котрий, повернувшись з Макарівського району Київської області, розповідав односельцям, як насправді живуть тамтешні колгоспники [83]. Робота партійно-радянських органів та активістів

щодо організації колгоспів, незважаючи на значні зусилля, давала невеликі результати. Згідно з офіційними даними, на 15 травня 1940 р. на Тернопільщині було лише 45 колгоспів. Цікаво, що 20 з них мали ім'я Й. Сталіна [84].

Коли почалася війна, районні та міські відділи НКВС розпочали масові арешти невинних людей, передусім інтелігенції. Фактично були затримані та ув'язнені майже всі, про кого каральні органи мали хоч якусь “підозрілу” інформацію. Чекісти діяли на випередження, “зачищаючи” тил від потенційних “ворогів” режиму. Вже йшли запеклі бої, Червона армія безладно відступала від кордону на схід, в штабі Південно-Західного фронту в Тернополі не знали, що діється на фронті, а в цей час працівники НКВС проводили арешти і допитували, мордували невинних людей. “Доблесні” чекісти не спішили на фронт, де можна було загинути в бою; їм легше було чинити розправу на мирними жителями. В тривожний воєнний час у червні 1941 р. органи НКВС заарештували на Тернопільщині сотні мешканців. Далеко не всі кримінальні справи цих людей збереглися донині, тому ми не маємо змоги сказати точно, скільки і хто потрапив тоді в руки чекістів.

Напередодні та під час відступу Червоної армії в кінці червня – на початку липня 1941 р. радянські каральні органи стратили без суду тисячі в'язнів. Про жахливі картини того, що тоді творилося в тюрмах Західної України і що в них побачили опісля люди, написано немало [85]. Перед тим, як вбити людей, чекісти найчастіше їх жорстоко катували, глумилися над ними. В'язнів розстрілювали з пістолетів, гвинтівок і кулеметів, а також знищували вибухами гранат, кололи багнетами, добивали молотами. Всюди віднайдені мертві тіла були понівечені, на них виразно помітні сліди нелюдських тортур і наруги. Поспішно намагаючись приховати сліди своїх злочинів, чекісти обливали трупи вапняним розчином. Тож опісля не можна було ідентифікувати змордованих, родичі не могли впізнати рідних. Так було не лише в основних тюрмах Бережан, Кременця, Тернополя і Чорткова, а й в будинках усіх районних відділів НКВС, де утримували заарештованих.

У тюрмі в Бережанах, зокрема, стратили щонайменше 156 осіб [86]. Насправді їх було більше. Чимало тіл замордованих викинуто в річку, їх потім знаходили, виймали і ховали навіть у селі Саранчуки, що за 12 кілометрів від районного центру. Річка Золота Липа була червоною від людської крові [87]. Крім того, в лісі біля с. Гиновичі чекісти-карателі розстріляли 12 осіб [88]. У Бучачі вони вбили 148 осіб. Страшною була розправа над затриманими людьми в районному відділі НКВС у Вишнівці [89]. В Кременці вбито вісім священників і єпископа Симона, а також кілька десятків мирних громадян [90]. Список страчених у Тернополі становить 644 особи [91]. З тюрми міста були евакуйовані 1008 в'язнів, але на Урал прибули лише 903 з них; отже, 105 невідомих нам осіб, найімовірніше, вбиті чи померли в дорозі [92].

Віднайдені списки замордованих тоді людей неповні і неточні. Зовсім немає даних про тих, хто був розстріляний чи помер від знущань, виснаження або хвороб

у дорозі на Схід. Також потребують уточнення відомості про тих західних українців, котрих привезли в тюрми на Уралі і там вони загинули. Серед останніх дуже багато таких, чия доля невідома, тобто ми не знаємо, де, коли і за яких обставин людина пішла з життя – була розстріляна чи померла від тортур і хвороб. Однак ті дані, коли стверджується, начебто в'язень помер від хвороби, сприймаються, коли проаналізувати ситуацію, з великим сумнівом. Так, у слідчих справах (тих, що збереглися) абсолютної більшості наших земляків, котрі перебували в тюрмах на Уралі в 1941–1944 рр., записано, що вони померли від хвороби. Однак чому так сталося, що переважно молоді і до війни здорові люди масово захворіли і пішли з життя? Цифри просто вражають. Наприклад, з відомого списку репресованих жителів Тернополя можемо встановити, що в тюрми на Уралі влітку 1941 р. прибули майже 50 осіб. З них лише 5 вижили, решта, як свідчать офіційні дані, померли або їхня доля невідома, тобто немає жодних відомостей про їхню смерть. У червні 1941 р. Великобірківський райвідділ НКВС заарештував щонайменше 21 жителя сіл Баворів і Застав'є. Ці люди були відправлені на Урал, де 17 з них загинули. Це ж можна помітити і щодо таких же мешканців Стегниківців й інших населених пунктів Тернопільського району [93], Старого Збаража і Черняхівців Збараського району [94]. Вказані факти наводять на роздуми, що правди про цю масову загибель наших земляків ми не знаємо.

Треба зауважити, що під час транспортування в'язнів на Урал влітку 1941 р. кримінальні справи більшості з них в дорозі пропали, найімовірніше, були знищені співробітниками НКВС під час відступу. Тож у тюрмах на Уралі чекісти відкривали на прибулих нові справи. У цих справах не було жодних доказів, провинна визначалася на тій підставі, що люди заарештовані, а тому винні, адже органи НКВС “невинних не заарештовують”. Слідчі влаштовували очні ставки, під час яких віроломством, шантажем і тортурами намагалися отримати потрібні свідчення. Уральські чекісти зовсім не розумілися в суті висунутих звинувачень, нічого не знали про український націоналізм, ОУН, УНДО, “Просвіту”, “Рідну школу”, “Луг”. Та, незважаючи на це, слідство пропонувало суворе покарання заарештованим, найчастіше – розстріл. Тож, можливо, цим і пояснюється масова загибель західних українців в тюрмах на Уралі в 1941–1944 рр. Людей на допитах мордували, доводячи до передчасної смерті, розстрілювали без суду, а потім писали фальшиві довідки про смерть від хвороби.

У тюрмі в Чорткові перед початком війни перебувало 1279 в'язнів [95]. Кілька десятків з них розстріляли, а заарештованих за побутові злочини звільнили. На час евакуації 2 липня у тюрмі було вже 954 особи. Всі вони пішим етапом під посиленням конвоєм відправлені на Схід. У дорозі над в'язнями знущалися конвоїри. Причому серед останніх були не лише співробітники НКВС, а й цивільні, найімовірніше, з партійно-радянського та комсомольського активу. Навіть у дорозі, як, наприклад, у Гусятині, заарештовували нових людей і долучали в колону.

Розстрілювали не лише тих, хто робив практично безнадійну спробу втекти, а й хто не міг чи не хотів іти далі. В зв'язку з цим офіційним даним, начебто при спробі повстання чи втечі були вбиті 123 особи, не варто вірити. Їх було, безперечно, більше. Це переважно хворі, змордовані попередніми допитами люди, котрі не мали сил рухатися, тож конвоїри їх холоднокрівно добили. 757 в'язнів Чортківської тюрми, згідно з даними НКВС, 20–21 липня 1941 р. були розстріляні в тюрмі в Умані. На сьогодні встановлені прізвища 796 осіб так званого Чортківського етапу [96].

Щодо викриття масштабів злочинів комуністичного режиму в нашому краї в 1939–1941 рр., встановлення його безвинних жертв нині є певні труднощі, адже відповідні документи переважно не збереглися під час воєнних дій, знищені органами НКВС або вивезені поза межі України і залишаються недоступними.

Однак злочини ці не забуваються, завдяки пошукам в архівах і свідченням очевидців жахливих подій встановлюється істина. Так, Н. Мизак вияснив, що в зв'язку з початком німецько-радянської війни були розстріляні без суду 250 мешканців нинішнього Борщівського району, яких радянська влада затаврувала як “ворогів народу” [97]. Мова йде, зауважимо, лише про один район, а їх тепер у Тернопільській області сімнадцять. Скільки мешканців краю і кого страчено не лише через початок воєнних дій в Україні, тобто наприкінці червня – на початку липня 1941 р., а раніше і після того, як в'язні були вивезені вглиб СРСР, – про це ще треба дізнатися в майбутньому.

Також під дію репресивної машини потрапили мешканці Тернопільщини, мобілізовані у 1940–1941 рр. в Червону армію. Їх, вихідців із Західної України, часто розглядали як потенційних ворогів і за найменшої підозри розправлялися з ними. За умов воєнного часу їм виносився один вирок – розстріл. Так, у 1941–1942 рр. були розстріляні за вироком військового трибуналу червоноармійці, уродженці с. Палашівка на Чортківщині Антон Жиромський, Михайло Корнак, Володимир Роїк, Степан Чекалюк і Богдан Яковина [98]. Подібні випадки були з мобілізованими з усіх районів Тернопільської області.

Масштабність, системність терору і репресій більшовицького режиму в регіоні 1939–1941 рр. ілюструють приклади з окремих районів області. За кожною наведеною цифрою – горе, біль і страждання невинних людей, понівечені долі, нездійснені мрії, передчасно обірвані життя, зниклі родинні гілки. Маховик репресій не обійшов жодного міста, селища, села і хутора на Тернопільщині. Немає ні одного населеного пункту, жителі якого б не померли у радянському таборі чи на вимушеному поселенні далеко від рідного дому або не були вбиті чекістською кулею.

Так, на Бережанщині в с. Лісники органи НКВС ув'язнили 21 жителя, з них 4 замордували в червні 1941 р. у тюрмі в Бережанах. Крім того, вивезли 8 сімей з дітьми в Сибір. (Варто сказати, що страшна біда прийшла в це село і на початку німецько-фашистської окупації: 3 липня 1941 р. нові “визволителі” розстріляли в

Лісниках 21 людину). В с. Рай чекісти заарештували 10 осіб, з них 4 замордували. В с. Бишки вивезені на заслання 87 осіб, із заарештованих 18 осіб загинули – страчені чи пропали безвісти. В с. Поручин заарештовані 11 мешканців, живими з них залишилися лише 2 дівчини. У с. Вербів заарештовані та виселені 24 мешканці, з яких 6 загинули. В с. Лапшин заарештували 22 жителі, з них 16 загинули в ув'язненні. 22 травня 1941 р. із цього села вивезені 13 сімей (47 осіб) “активних членів ОУН”; 6 людей померли в Сибіру. В с. Нараїв заарештовано 23 березня 1941 р. 16 осіб, але арешти були до цього дня і тривали опісля. В тюрмі в Бережанах замордовані в червня 1941 р. 22 нараївці. Із села також вивезені в Сибір 23 жителі, з яких 8 там померли [99].

Подібне було впродовж вказаного періоду і на Бучаччині. В районному центрі репресовано 27 осіб, з них 19 загинули. У с. Жизномир 52 мешканці ув'язнені і вислані в Сибір, 10 з них не повернулися додому. В містечку Золотий Потік репресовано 13 осіб, з них 5 загинули. Жертвами репресій у с. Космирин стали 49 осіб, 4 з них загинули в ув'язненні або на засланні. З репресованих у с. Сороки невідомо де і як загинули 9 жителів. У с. Сновидів заарештовані і вислані 23 особи, а в с. Стінка – 44 мешканці [100]. Ці дані неповні, бо далеко не всі слідчі справи збереглися, а на виселених у Сибір склалися лише списки, що переважно теж пропали. Про багатьох, насамперед тих, хто перебував у цих селах тимчасово, часто пам'ять не зберегла відомостей. Не враховані найчастіше і так звані осадники й інші жителі польської національності, котрі стали жертвами репресій у 1940–1941 рр.

Разом із мирними жителями краю сповна відчуло на собі репресивні дії комуністичного режиму духовенство автокефальної православної, греко-католицької і католицької церков. Перша з них діяла у волинській частині Тернопільщини, друга – на решті території області, третя ж мала вірними переважно польське населення краю. Власне, політика нової влади, котра, як відомо, була атеїстичною, полягала в забороні релігії та обмеженні діяльності церков, зменшенні їхнього впливу в західноукраїнському суспільстві. Це почалося відразу після приходу Червоної армії восени 1939 р. Однак, враховуючи глибоку релігійність населення краю і стійкі історичні традиції церковного життя, комуністичний режим не міг вести свою антирелігійну й антицерковну діяльність так брутально і цинічно, як це було в СРСР у 1920–1930-і роки. На церкву поширилась існуюча в Радянському Союзі правова норма про її відокремлення від держави, а школи від церкви. Церковні об'єднання втратили багато своїх прав: були позбавлені земельних володінь, заборонено вихід їхніх видань, ліквідовані духовні навчальні заклади. Служителі культу розцінювалися більшовицькою владою як “нетрудові елементи”, а тому в усьому зазнавали дискримінації.

Головне зусилля в боротьбі з церквою новий режим спрямував проти її священнослужителів. До червня 1941 р. він не встиг розправитись, як прагнув, що показали післявоєнні події, з єпископатом і знищити українські церкви, але

десятки священників і монахів стали невинними жертвами терору. Так, лише у Львівській греко-католицькій єпархії органи НКВС репресували 120 духовних осіб: 80 вивезені на спецпоселення, а 40 вбиті [101]. Отці жертвовно сприйняли випробування, що випали на їхню долю.

Так, 9 вересня 1940 р. був заарештований за підозрою у підтримці підпілля ОУН священник с. Мишковичі Тернопільського району Йосип Миколайович Бучинський. Разом із ним чекісти забрали його синів Юрія і Степана, дочку Марію – вчительку в сусідньому селі Хатки, а також ще трьох чоловіків [102]. Ніхто з Бучинських додому живим не повернувся. Згідно з даними, наданими пізніше органами КДБ, Марія нібито померла в таборі на Колимі у 1945 р., хоча насправді її розстріляли без суду в тюрмі № 2 у Львові наприкінці червня 1941 р. Тоді ж замордовані у цьому місті, але в тюрмі № 1, Йосип і Степан Бучинські [103]. Юрій Бучинський знищений у тюрмі в Бердичеві на Житомирщині в серпні цього ж року [104].

25 травня 1940 р. заарештували священника Степана Миколайовича Книша, уродженця Тернополя, котрий був парохом на Львівщині. В ув'язненні він загинув [105]. 10 квітня 1942 р. у таборі в Середній Азії помер священник із с. Мшанець Ілля Кливак, родом із с. Перемилів на Гусятинщині. Він був заарештований теж у 1940 р. [106]. У травні 1941 р. співробітники НКВС заарештували священника в с. Містки на Львівщині Петра Івановича Кордубу, що походив із Тернополя. Разом із родиною його вивезли на поселення в Красноярський край, де й помер у 1944 р. [107].

Терор органів НКВС, що захлиснув західноукраїнські землі в червні 1941 р. під час відступу Червоної армії, не оминув духовенство. Тоді був убитий поблизу Львова священник, доктор богослов'я і професор Микола Йосипович Конрад, родом із с. Струсів на Тербовлянщині [108]. В тюрмі у Львові жорстоко закатували отця-редемпториста Зенона Ковалика, уродженця с. Івачів Горішній Тернопільського району [109]. Мученицьку смерть прийняв у тюрмі в Дрогобичі ієромонах-василіанин, доктор богослов'я Яків Сеньківський, який народився в с. Великі Гаї неподалік Тернополя.

Неповні 22 місяці існував упродовж 1939–1941 рр. комуністичний режим на західноукраїнських землях, до яких належала і Тернопільщина. Жертвами організованих ним у регіоні репресій за цей невеликий для історії період став щонайменше кожний десятий житель. Точна кількість репресованих – заарештованих та ув'язнених, вивезених на поселення, страчених згідно з вироком і без суду – досі невідома. Масштаби репресій і терору переконують, що таких людей було кільканадцять десятків тисяч. Вони ні в чому невинні перед радянською владою, адже не боролися зі зброєю в руках проти неї, за винятком, звичайно, учасників українського та польського підпілля. Останніх же було загалом мало. Отож, нічим не можна виправдати людиноненависницьку політику пануючого

режиму проти власних громадян. Причина репресій і терору – в тоталітарній, антигуманній суті більшовизму, як показав увесь період його існування.

III

У березні-квітні 1944 р. в результаті Проскурівсько-Чернівецької наступальної операції війська Червоної армії звільнили більшу частину Тернопільщини від німецько-фашистських окупантів. Остаточно з території області німецькі війська вигнані наприкінці липня під час Львівсько-Сандомирської операції. Бої були жорстокими і кровопролитними, край зазнав величезних руйнувань. Так, Тернопіль настільки був знищений, що в ньому не могли розташуватись обласні органи влади, а тому до весни 1946 р. вони перебували у Чорткові. Найбільше постраждали населені пункти, які під час воєнних дій переходили з рук в руки. Лише в 9 районах області згоріли 63 села [110]. Загинуло чимало цивільних людей. Відступаючи, окупанти вивозили різне майно.

Налагодження мирного життя виявилось нелегким. Тепер більшовицьку владу жителі не зустрічали з надією і радістю, як це було у вересні 1939 р. З власного досвіду їм було відомо, що таке комуністичний режим. Насильне запровадження радянського устрою, ліквідація приватного землеволодіння і насадження колгоспів, депортації мешканців краю вглиб СРСР, позбавлення людей громадянських прав, масові арешти, безжалісні розправи над українськими патріотами, більшість з яких становили представники інтелігенції та молоді, знищення безвинних людей в радянських тюрмах улітку 1941 р. не забулися. Треба врахувати й новий вагомий чинник: в краї активно діяли підпілля ОУН і військові підрозділи УПА, охопивши всі без винятку населені пункти. Не буде перебільшенням стверджувати, що більшість українських родин у Тернопільському краї були пов'язані з націоналістичним підпіллям. Важко було в 1944 р. знайти сім'ю українців, яка би не симпатизувала національній боротьбі і тією чи іншою мірою не сприяла їй.

Після приходу Червоної армії стало зрозуміло, що воєнні дії на Тернопільщині триватимуть. Тут діяли північна і південна оперативні групи УПА, котрі розпочали боротьбу проти нових окупантів. Відразу відбулися збройні сутички великих і малих загонів УПА з регулярними червоноармійськими частинами і підрозділами НКВС і НКДБ (від березня 1946 р. – МВС і МДБ). В офіційних радянських документах повстанці, котрі вели звитяжну боротьбу за незалежну Українську державу, називалися не інакше, як “українсько-німецькі фашисти”, “бандити”, “бандерівці”, “бандформування”, “бандгрупи” тощо, а їхні родичі та всі, хто співчував чи допомагав у боротьбі, – “бандпособниками”. Відповідно ставилися до мирних жителів краю партійно-радянські посадовці і співробітники НКВС та НКДБ. Так, другий секретар Шумського райкому КП(б)У Г. Д. Осетров на зустрічах у селах району з громадянами відверто називав їх “бандитами” [111]. Зневажливе

ставлення до людей з боку цього партійного функціонера було настільки нетерпимим, що його врешті-решт зняли з роботи [112]. Таких, як Г. Д. Осетров, у партійно-радянських органах у 1944–1946 рр. було чимало і більшість з них спокійно працювали. Голова Новосільського райвиконкому П. І. Сиротюк, наприклад, любив погрожувати всім, навіть працівникам підлеглої йому установи, наганом, лякати розстрілом, декого, в тому числі комсомольців, обзивав “бандерівськими мордами” [113].

У липні 1944 р. на Бережанщині, за оперативними даними радянських органів, діяли 17 груп УПА чисельністю 700 осіб, а через місяць їх вже було 22 загальною кількістю майже 1500 вояків [114]. Згідно з такими ж відомостями, в Заліщицькому районі в грудні 1944 р. діяли три великі групи УПА, що нараховували відповідно приблизно 600, 400 і 300 осіб [115]. Подібне становище існувало й в інших регіонах області. Важко сказати, наскільки вказані цифри відповідали дійсності, однак за будь-яких умов вони свідчать про розмах національно-визвольної боротьби.

Активність національного підпілля наростала на всій території області. Воно не обмежувалося тільки збройною боротьбою. Велася значна організаційно-пропагандистська робота, що полягала в проведенні зібрань, на яких поширювали патріотичну літературу, селян закликали, а то й зобов’язували не виконувати розпоряджень радянських властей, передусім не здавати хліб і не робити інші обов’язкові поставки, не йти служити в Червону армію. Відповідно йшла мобілізація в УПА, збиралися ресурси для її потреб. Діяльність ОУН та УПА дуже турбувала партійно-радянське керівництво Тернопільщини і воно постійно зверталося в ЦК КП(б)У з проханням відправити в область додаткові військові частини НКВС і НКДБ для придушення опору “бандформувань”.

Прикладів збройної боротьби УПА можна навести чимало. Так, 19 серпня 1944 р. повстанський курінь розбив у бою в лісі біля с. Божиків на Бережанщині саперний батальйон, врятувалося лише 11 червоноармійців. Через тиждень загін повстанців напав на районний центр Козову. 12 вересня група УПА вчинила напад на приміщення НКВС у районному центрі Струсові, в результаті чого було звільнено 35 заарештованих [116]. Подібне сталося вночі 2 жовтня у Буданові: кілька повстанців оточили приміщення РВ НКВС, роззброїли охорону, випустили 6 заарештованих і забрали зброю [117]. Як стверджується в офіційному повідомленні в Київ наприкінці серпня 1944 р., в області “майже щоденно в тому чи іншому районі мають місце бойові дії з бандгрупами” підрозділів Червоної армії, НКВС і НКДБ [118]. У липні-серпні цього року в результаті 65 збройних акцій і 87 нападів повстанців загальні втрати партійного та радянського активу різних рівнів, співробітників органів НКВС і НКДБ, червоноармійців і так званих “стрибків” (“яструбків”) становили 79 осіб вбитими і пропалими безвісти. Крім того, гинули мирні люди – як української, так і польської національності.

Питанням активізації боротьби з “бандами українсько-німецьких націоналістів” та їх ліквідації була присвячена спеціальна нарада партійно-радянського активу та співробітників НКВС і НКДБ Тернопільської області 20 січня 1945 р. у Чорткові, в якій брав участь секретар ЦК КП(б)У М. С. Хрущов [119]. Він вимагав від присутніх діяти рішучіше, застосовувати всі можливі методи боротьби. Серед іншого керманіч радянської України пропонував розширити агентурну роботу, встановити в селах систему кругової поруки жителів, зобов’язати їх “слідкувати за дотриманням встановленого порядку, а також повідомляти органи Радянської влади, хто з населення куди відлучається, хто надає нічліг бандитам, постачає їх продовольством і надає інші послуги” [120]. Наприкінці свого виступу одним реченням застеріг “не допускати при проведенні операцій порушень революційної законності”. Як показав попередній і наступний хід подій, на це мало звертали уваги, передусім співробітники каральних органів. До речі, на нараді жодним словом не згадувалося про вже відомі прояви злочинних дій і беззаконня з боку представників радянської влади.

2 лютого 1945 р. Тернопільський обком КП(б)У розіслав у райкоми партії розпорядження під грифом “надзвичайно секретно” про виконання рішення ЦК КП(б)У “Про посилення боротьби з українсько-німецькими націоналістами в західних областях України” від 10 січня 1945 р. [121]. Від 25 січня вводилася щоденна звітність “про хід боротьби з бандитизмом”. Районні відділи НКВС і НКДБ зобов’язані були планувати свою роботу, виявляти осередки і групи націоналістичного підпілля, розвивати агентурну мережу, проводити військові операції тощо. 24 липня 1945 р. ЦК КП(б)У прийняв нову постанову “Про ліквідацію залишків банд українсько-німецьких націоналістів в західних областях України” [122]. Радянський режим впроваджував на західноукраїнських землях систему нещадної боротьби проти націоналістичного підпілля, в результаті якої невинними жертвами стали тисячі мирних жителів.

Втрати ОУН та УПА в регіоні, зважаючи на суттєву перевагу радянських влади та її збройних формувань, були значними. З плином часу сили ставали все більше нерівними. Так, 9 квітня 1944 р. в бою поблизу Кременця з підрозділом НКВС загинула група УПА [123]. В жорстокому дводенному бою загону УПА зі військовою групою НКВС 16–17 жовтня біля с. Поручин на Бережанщині полягли 78 повстанців, втрати протилежної сторони становили 18 осіб [124]. Під час військово-чекістської операції 27–29 березня 1945 р. в Козівському районі з метою ліквідації крайового проводу ОУН, яка, до речі, проводилася згідно з повідомленням зрадника – агента “Остапа”, було вбито 65 повстанців, захоплено в полон 224 вояків і 22 зв’язкових. Ще 131 людина затримана як “бандпосібник” і 127 тих, що ухилялися від мобілізації в Червону армію [125].

У Заліщицькому районі, зокрема, за перші сім місяців 1945 р. радянські каральні органи вбили 316 так званих “бандитів”, заарештували 93 особи як членів ОУН і

вивезли 49 сімей “бандпособників” [126]. У листопаді-грудні цього ж року чекісти вбили на території району 15 повстанців, взяли в полон 3 і ще 3 вийшли з підпілля добровільно. Були також заарештовані як “учасники ОУН” 62 мирні жителі, 4 сім’ї виселені в Сибір [127]. У січні наступного року вбито 18 повстанців, полонено 15 вояків УПА, заарештовано 52 члени ОУН і 67 “бандпособників”, з повинною зголосилися 14 осіб [128]. Загалом у 1946 р. в районі вбито 183 особи з націоналістичного підпілля, взято в полон 68, заарештовано 288, з’явилися з повинною 52 особи і 42 дезертири [129]. Втрати ж з боку влади вбитими за цей же період становили: 4 працівники партійних органів, 1 комсомолец, 7 працівників районних структур, 3 сільські активісти, 3 “стрибки”, 16 мирних жителів [130]. Це дані лише з одного району, а їх тоді в Тернопільській області було 38. Отож, можемо уявити собі масштаби репресій і людських втрат у краї.

Боротьба загонів УПА була героїчною і трагічною водночас, адже за тодішніх умов вона була приречена на поразку. За агентурними даними, якими володів Тернопільський обком партії на 20 березня 1945 р., в 15 районах області діяли 64 “бандгрупи”, що налічували 2086 осіб [131]. Вже від середини 1945 р. внаслідок активних військово-пошукових операцій органів НКВС і НКДБ, діяльності чекістської агентури та псевдобоїв, терору і репресій проти мирного населення, котре підтримувало повстанський рух, й інших заходів збройні дії УПА відчутно пішли на спад. Надалі боротьба продовжувалась у формі антирадянських акцій окремих боївків, що діяли глибоко в підпіллі і переховувалися переважно в криївках.

Крім збройно-диверсійних акцій, повстанці вели пропагандистську роботу. Так, в один день, 29 червня 1948 р., були розкидані “контрреволюційні” листівки в 12 селах Скалатського району [132]. Власті, мабуть, і не здогадувалися, що ця акція була проведена підпіллям з нагоди 7-ї річниці проголошення у Львові Акта відновлення Української держави. В першій декаді жовтня цього ж року антирадянські листівки були розповсюджені в Бережцях, Млинівцях, Ридомилі, Рудці, Старому Почаєві, Таражі, Устечку, Юридиці (нині в складі Почаєва) й інших селах Кременеччини. Зрозуміло, що підпільниками це було зроблено з певною пропагандистською метою напередодні річниці створення УПА [133]. Такі дії членів ОУН були постійними на Тернопільщині до початку 1950-х років.

Проти націоналістичного підпілля влада розгорнула широкомасштабні акції, застосовуючи як військові операції, так і провокаційні дії. На Тернопільщині в перші три місяці 1949 р. проти повстанців діяли 104 чекістсько-військові групи МДБ. Вони знищили 64 так звані “бандгрупи” та підпільні осередки ОУН, зруйнували 39 схронів. Втрати повстанців становили 726 осіб вбитими і полоненими [134]. Сповнена жертвності і драматизму боротьба ОУН та УПА активно тривала до початку 1950-х років. Якщо на кінець 1950 р., знову ж таки за даними радянських каральних органів, в області діяли 58 повстанських груп кількістю 323 особи [135], то на 1 серпня 1951 р. – вже 47 таких груп, які налічували 144 особи [136]. Загалом

збройний опір повстанців завершився аж у 1960 р. Саме 14 квітня цього року поблизу хутора Лози, неподалік с. Божиків Бережанського району, органи КДБ провели останню в Західній Україні оперативно-військову операцію проти націоналістичного підпілля. Тоді у перестрілці загинули члени ОУН Петро Пасічний та Олег Цетнарський і була поранена зв'язкова Марія Пильчак [137].

З перших днів відновлення радянської влади на Тернопільщині навесні 1944 р. почалися переслідування мирних жителів – так званих “українсько-німецьких націоналістів”. Як і в радянський період 1939–1941 рр., у післявоєнний час не було населеного пункту в області, де б не заарештовували людей. До літа 1945 р. всіх, хто потрапляв до органів НКВС і НКДБ зі зброєю в руках, як правило, розстрілювали за вироками військових трибуналів на підставі умов воєнного часу. Однак тоді в тюрмах були позбавлені життя, часто за вироками тих же військових трибуналів, сотні людей, яких без реальних доказів підозрювали у приналежності до ОУН та УПА і котрі на час затримання не мали зброї. Про їх страту рідним, зазвичай, не повідомляли. Трагічна доля цих людей стала відомою лише в незалежній Україні.

Арешти і засудження беззбройних учасників націоналістичного підпілля та їхніх родичів, а ще більше громадян, яких бездоказово, інколи на підставі доносів, наклепів і невірних відомостей підозрювали в антирадянській діяльності, стали масовими і звичними. Про невинність цих людей свідчить те, що нині вони реабілітовані*. В науковій, історико-краєзнавчій і мемуарній літературі, а також збірках документів достатньо повно і змістовно розкриті масштаби арештів у населених пунктах і районах області, показано муки і страждання людей, які попали в руки “радянського правосуддя”.

У зв'язку з цим звернемо увагу на інші прояви репресій комуністичного режиму в цей період – вбивства каральними органами невинних людей без слідства і суду, розбої і мародерство представників влади, зневажання людської гідності, катування арештованих і неарештованих громадян тощо.

Варто сказати, що вступ Червоної армії на територію Тернопільщини навесні 1944 р. не був позбавлений насильства над мирними жителями з боку “визволителів”. Факти про це вражають. Однак далеко не про всі з них ми знаємо, адже за умов воєнних дій грабіжницьке, варварське і бандитське ставлення окремих червоноармійців та офіцерів до місцевих людей військового командування найчастіше пояснювало обставинами війни і не завжди карало за це, передусім коли не знало про виконавців злочинних дій. Так, 7 березня 1944 р. без будь-яких причин радянські солдати розстріляли біля лісу поблизу Стриївки на Збаражчині

* Серед жителів Тернопільської області є особи, які в незалежній Україні не реабілітовані. Вважаємо, що їх кримінальні справи мають бути ще раз переглянуті і стосовно реабілітації цих людей з боку відповідальних посадовців мають бути усунені суб'єктивні рудименти радянського минулого.

32 чоловіки з цього села [138]. 13 травня в с. Слобідка на Терехівлянщині червоноармійські підпалили кілька хат, внаслідок чого згоріли 48 селянських господарств (109 будівель) [139]. У травні радянський капітан зґвалтував в одному із сіл на Зборівщині двох жінок; за цей злочин він був розстріляний перед військовим строем. В іншому селі цього ж району три червоноармійці зґвалтували, а потім задушили жінку. Сиротами залишилися двоє дітей, злочинці ж не були знайдені та ніхто їх і не шукав [140]. Старший сержант підрозділу НКВС Г. М. Лобовець зґвалтував в селі на Терехівлянщині 14-річну дівчинку [141].

На звільненій від німецько-фашистських окупантів території області поступово налагоджувалося мирне життя. Однак не можна не помітити, що чимало співробітників партійно-радянських структур, насамперед органів НКВС і НКДБ, часто поводити себе з місцевими мешканцями не лише зверхньо, а й брутально і віроломно, як розбійники і насильники. Про це свідчать документи. Прикладів злочинних діянь стосовно жителів краю знаємо багато, але це лише частина того, що було насправді. Далеко не всі відомості подавалося в офіційні інстанції, більшість злочинів не набирали розголосу і замовчувалися владними функціонерами, передусім начальниками районних відділів каральних органів. Так, 22 травня 1944 р. співробітник Збараського райвідділу НКВС С. В. Кудряшов, покинувши службу в бюро пропусків, поїхав за спиртом у с. Зарубинці, де безпідставно застрілив жителя Івана Васильовича Романюка як “бандерівця” [142]. Радянський працівник І. Г. Дмитренко, зайшовши в приміщення оперативної групи НКВС у Тернополі, зґвалтував затриману місцеву жительку [143]. В обох випадках начальники відділів НКВС намагалися приховати дії своїх підлеглих.

Підозрюючи мирних жителів у зв'язках з так званими “бандитами”, співробітники органів НКВС і НКДБ, будучи представниками влади, чинили інколи справжні бандитські дії: грабували людей, знущалися з них, розстрілювали. Робилося це без конкретної причини, крім як з помсти, ненависті і з метою залякування населення. Нині ми знаємо лише про ті злочини представників партійно-радянських органів, які вони не могли приховувати, про які районні прокурори чи партійні керівники доповідали в обласні інстанції. Начальники ж райвідділів НКВС і НКДБ всіляко приховували інформацію про бандитизм своїх підлеглих. Якщо це не вдавалося, то намагалися виправдати останніх, мовляв, такі дії були зумовлені бойовою ситуацією. Траплялися випадки, коли вони погрожували працівникам прокуратури за їхнє намагання діяти згідно із законом і притягнути до відповідальності злочинців у погонах.

Страшний злочин вчинила військова група НКВС (60 бійців) під командуванням майора Полянського і за участю представника обласного управління НКВС, молодшого лейтенанта Молдаванова 22 жовтня 1944 р. у с. Кривеньке на Чортківщині. День перед цим невелика група енкавєєсівців (15 бійців) прибула в село, щоб виселити в Сибір сім’ї “активних членів ОУН та учасників УПА”.

Однак цьому завадив загін повстанців. Під час короткого бою були вбиті 3 радянські солдати. Тож наступного дня “для ліквідації банди” в Кривеньке прибула в чотири рази більша група НКВС. Та оскільки в селі повстанців уже не було, почалася розправа над мирними жителями. За наказом п’яного командира групи були підпалені селянські господарства, більшість з яких належала сім’ям червоноармійців, що воювали на фронті. Радянські бійці вбили 10 селян – всі віком понад 60 років. У 5 вбитих жителів Кривенького сини служили в Червоній армії. Крім того, енкаведисти діяли як мародери, грабували людей. На розправі були присутні начальники райвідділів НКВС і НКДБ Беляєв і Костін, але вони нічого не робили, щоб припинити свавілля.

В літературі опубліковані матеріали про нечуваний за своєю жорстокістю злочин у Кривенькому [144]. Однак інші архівні документи, зокрема складений 28 жовтня головою сільської ради П. І. Бердецьким (його господарство повністю згоріло – *Авт.*) акт, уточнюють і доповнюють картину розправи над ні в чому невинними і беззахисними людьми. Загалом згоріло 79 селянських господарств, причому 46 повністю (житлові хати, стодоли, хліви, стайні, шопи). Майже в усіх погорільців вогонь знищив хліб. В Червоній армії в цей час служили і воювали на фронті чоловіки із 48 постраждалих родин [145].

Вбиті мешканці села – це: Тетяна Іванівна Капустянська, 1883 р. н.; Василь Дмитрович Капустянський, 1878 р. н.; Панько Васильович Київський, 1861 р. н.; Пилип Теодорович Мунт, 1888 р. н.; Іван Васильович Остапчук, 1861 р. н.; Текля Семенівна Остапчук, 1866 р. н.; Андрій Михайлович Паламар, 1872 р. н.; Андрій Іванович Савуляк, 1887 р. н.; Олена Іллівна Турман, 1881 р. н.; Анна Василівна Червоняк, 1872 р. н. [146]. У своїй хаті згоріло подружжя І. та Т. Остапчуків, а Т. Капустянську й О. Турман (мертвих чи поранених – невідомо) озвіріла солдатня кинула в палаючі будинки.

Документи зберегли прізвиська злочинців у червоних погонах і повідомлення про їхні нелюдські дії. Майор Полянський, до речі, член партії, не лише віддав наказ палити сільські будівлі і “пускати в розхід”, тобто розстрілювати жителів. Він жорстоко побив селянина Кальвара, підозрюючи його в зв’язках з “бандитами”. Помагав йому в цьому боець Беляєв. Молдаванов, теж комуніст, наказав розстріляти жінку, та п’яний солдат Карселян не влучив у неї своїм пострілом і тільки завдяки цьому вона залишилася живою. Однак дві жінки не врятувалися від куль того ж Молдаванова і солдата Халілова. Помічник оперуповноваженого Литвяк вбив двох літніх людей як справжній садист: він попросив жінку (це була Т. С. Остапчук, яка мала 78 років – *Авт.*) дати напитися молока, і коли вона зайшла в помешкання, вистрілив з автомата у неї та її чоловіка, а потім підпалив хату. Життя однієї людини на совісті старшого оперуповноваженого Смірнова. Молодші командири Коновальцев і Скорпухін, бійці Носов, Хасанов й інші займалися розбоєм і мародерством, забирали в селян одяг, продукти, домашні

речі. Брали участь у цій вакханалії також капітан Починець, начальник районного паспортного столу Фірсов, оперуповноважений Польницький (він спалив 5 будинків). Завершивши розправу у Кривенькому, захмелілі від горілки і крові енкаведисти перебралися в сусідній Сидорів, де підпалили 2 селянські хати.

Наступного дня районний прокурор, майор юстиції Бартков доповів обласному начальству, що в Кривенькому “проводилася військово-чекістська операція” і під час збройної сутички з “бандитами” були вбиті селяни й спалені їхні будівлі. Відвертою брехнею він намагався виправдати злочинців. Але подія в цьому селі набула великого розголосу в навколишній окрузі, тож приховати правду про неї було неможливо. Варто погодитися із секретарем райкому партії Шинкаренком, що злочин у Кривенькому “озлобив населення проти органів радянської влади” [147]. Додамо лише, що інакше бути не могло.

Вже після цього страшного горя співробітники СМЕРШ заарештували як “пособників бандитів” трьох мешканців Кривенького, господарства котрих частково згоріли. Ще десять власників таких господарств були запідозрені в зв'язках з націоналістичним підпіллям, бо нібито хтось з їх рідних переховувався від радянських властей.

Лише через місяць, 23 листопада, бюро Тернопільського обкому КП(б)У розглянуло на своєму засіданні подію в Кривенькому. До винних у злочині застосовані не надто суворі покарання. Вирішено було звільнити з посад Беляєва і Костіна, а начальника обласних управлінь НКВС і НКДБ (зауважимо, не прокуратурі – *Авт.*) доручено “притягнути до відповідальності учасників підпалу дворів і розстрілу громадян”. Райкому партії “запропоновано надати допомогу в придбанні лісу для побудови будинків сім'ям червоноармійців, будинки котрих були спалені” [148]. Отже, мова йшла про допомогу не всім погорільцям. Решту мешканців, господарства котрих були спалені, власті вважали “пособниками бандитів”, а тому останні на допомогу радянських органів могли не розраховувати. Зміст документів про подію в Кривенькому, що передавалися партійно-радянськими органами із району аж у Київ, показує, як місцеві власті й органи НКВС і НКДБ намагалися применшити перед обласними та республіканськими структурами злодіяння проти мирних людей.

Вбивства ні в чому невинних громадян не були поодинокими. 26 жовтня 1944 р. в одному з хуторів у Великобірківському районі військова група на чолі з начальником райвідділу НКВС Костильовим вчинила розбій: вбила трьох мирних жителів, спалила 14 господарств, причому 8 з них належали сім'ям, чоловіки з яких воювали на фронті в Червоній армії. 2 листопада цього ж року так звані бійці “винищувального батальйону” за наказом співробітника Мельнице-Подільського райвідділу НКВС Крихіна розстріляли лісника Миколу Гуцуляка [149].

31 жовтня 1944 р. комуністи – міліціонери М. П. Конобелєв і В. І. Єрофєєв, районні працівники М. С. Івашков та О. Ф. Шиян – холоднокровно розстріляли трьох

жінок із с. Костільники Бучацького району, котрі працювали в полі: Марію Кирилівну Ігнатюк, Марію Іванівну Матрюк й Анну Кирилівну Матрюк. У двох останніх залишилися сиротами по двоє дітей, в однієї з убитих чоловік служив у Червоній армії. Злочин п'яних представників радянської влади був зумовлений “вагомою” причиною: їм не сподобалося, що одна із жінок прикрашала квітами березовий хрест, який стояв при дорозі [150]. До речі, часто представники радянської влади чинили самосуд і вбивства, будучи п'яними, однак це, як відомо, лише обтяжує злочин.

В ніч з 3 на 4 листопада 1944 р. уповноважений Білобожницького райвідділу НКВС Д. М. Бондаренко в с. Звиняч підпалив хлів на господарстві Михайла Васильовича Зенюка, а потім вбив його дружину. Також підпалив господарські будівлі на обійстю Костянтина Попеля [151].

У листопаді цього ж року під час облави у с. Нивра на Борщівщині військово-чекістська група розстріляла бабусю, матір, брата (12 років) і сестру (10 років) Марії Патралюк, яка діяла в підпіллі. Потім хату із тілами вбитих підпалили [152]. Тоді ж у с. Струсів на Тербовлянщині співробітник НКВС Федоров вбив 65-літню Феклу Цісик, а в с. Дарахів підпалив три будинки і “присвоїв різне цінне майно” [153].

17 листопада 1944 р. начальник Коропецького районного земельного відділу, перебуваючи з групою міліціонерів у с. Задарів, розстріляв 63-літнього селянина Кришталя лише тому, що з хати останнього втік залишений під охороною “стрибків” невідомий чоловік, якого затримали за підозрою в приналежності до ОУН. Крім того, з помсти була підпалена і згоріла оселя Кришталя і ще чотири хати інших селян [154]. Вбитий задарівець не був причетним до зникнення затриманого.

Цього ж дня оперативна група на чолі з начальником Коропецького райвідділу НКВС Білашом вчинила бандитський погром у с. Красіїв, подібний до розбою в Кривенькому: підпалила 117 селянських господарств і вбила 6 невинних мешканців. Серед останніх – 73-літній Михайло Грон, син котрого як червоноармієць воював на фронті. В 14 погорільців теж рідні служили в Червоній армії. Як вже стало звичним для співробітників НКВС у нашому краї, ця акція супроводжувалася пограбуванням селян, зокрема, “було вилучено в населення понад 60 голів худоби, частина якого розбазарена”. Цікаво, що свідком каральної акції був секретар райкому партії Піддубний, однак він нічого не зробив, щоб припинити її. Навіть більше, надалі намагався приховати злочин та виправдати його виконавців. І лише втручання обласної прокуратури спонукало райком партії обговорити подію в Красіїві на своєму бюро, що й відбулося 8 січня 1945 р., тобто майже через два місяці після розправи над мирними жителями. Прийняте партійними чинушами рішення, як стримано зазначав прокурор УРСР Р. Руденко, “не забезпечило необхідної боротьби з фактами беззаконня” [155].

Після того, як бюро Тернопільського обкому КП(б)У розглянуло злочин у Кривенькому і партійно-радянські працівники та органи НКВС і НКДБ повинні

були, здавалося б, зважати на законність і припинити розбої, вбивства невинних мирних людей продовжувалися.

16 лютого 1945 р. у с. Росохуватець Золотниківського району* група партійно-радянського активу та співробітників НКВС і НКДБ, очолювана секретарем райкому партії Холявкою, затримала 15 осіб, котрі, як твердив емдебіст Перехрест, “були членами ОУН”. Опісля відбулося зібрання з селянами “щодо питання боротьби з українсько-німецькими націоналістами”. Потім за наказом Холявки біля приміщення сільської ради були розстріляні 5 затриманих мешканців села – Михайло Іванович Коцютко, Лавр Васильвич Мец і брати Григорій, Дмитро та Федір Васильовичі Котали. Стратив цих людей, як стверджується в довідці обкому партії, місцевий житель Данилишин. Ціною крові своїх земляків він отримав невдовзі посаду завідувача дорожнім відділом райвиконкому [156]. На цьому розправа в Росохуватці не завершилася. Був вбитий також житель села Струханчук, нібито при спробі втекти під час затримання, а в криївці за селом – ще 4 особи. Тіла всіх 10 вбитих спецгрупа залишила на місцях страти і покинула село. Наступного дня група на чолі з цим же Холявкою безчинствувала в с. Плоске і за його наказом завідувач військового відділу райкому партії Батраков розстріляв затриманих мешканців Самонишина і Трача [157].

У лютому 1945 р. в Золотниківському районі внаслідок такого беззаконня, без слідства і суду, вбито 13 мирних жителів. Органи НКВС і НКДБ не мали на них жодних компрометуючих матеріалів, які свідчили би про приналежність цих людей до ОУН та УПА. Щоб приховати злочини, співробітники каральних органів склали фіктивні акти, нібито під час військово-чекістських операцій вказані особи чинили збройний опір і в сутичках чи при спробі втекти були вбиті. Ці фальшиві документи, мабуть для гарантії їх достовірності, підписував “товариш” Холявка.

Злочинні діяння партійно-радянських властей і каральних органів у Золотниківському районі та фальшування зі звітами дають підстави сумніватися в достовірності офіційних донесень з районів про боротьбу з “бандитами”, зокрема щодо їх знищення при проведенні військово-чекістських операцій чи спробах втечі. Немає сумніву, що чимало людей були розстріляні без належних для цього причин, не в збройному протистоянні, а внаслідок самосуду представників влади.

Стосовно вбитих під час військово-чекістських операцій “бандитів”, тобто членів ОУН та вояків УПА, то їхні тіла найчастіше везли через населений пункт, щоб виявити родичів і вивезти їх у Сибір або на Північ. Така акція була спрямована на залякування людей. Потім тіла вбитих повстанців, знову ж таки на острах населення, залишали біля місць, де розстрілювали захоплених у полон учасників підпілля ОУН та УПА, – своєрідних “стін плачу”. В кожному районному центрі було таке жалобне криваве місце. До кінця 1952 р. в області проводилися публічні

* Нині цей район не існує, с. Росохуватець належить до Козівського району.

страсти повстанців через повішення, на які зганяли людей, інколи навіть дітей зі школи. Так режим намагався витравити у західних українців відчуття своєї національної гідності, прагнення боротися за власну свободу.

Вбивства мирних жителів через те, що вони нібито були “бандитами” чи “бандпособниками”, продовжувались і надалі. Так, 1 червня 1946 р. у с. Богданівка Кременецького району співробітники МДБ із засідки смертельно поранили на порозі власного дому Миколу Кудляка, який тільки-що повернувся з армії, тричі був поранений на фронті. Один із вбивць Собурін, щоб приховати злочин, твердив, начебто з М. Кудляком “вийшли з хати ще два бандити, які втекли” [158]. От тільки незрозуміло, як останні зуміли безперешкодно зникнути зі щільно оточеного подвір’я. Немає сумніву, цих “двох бандитів” не існувало.

В ніч з 3 на 4 квітня 1946 р. червоноармієць І. Н. Шмаков у с. Токи, нині Підволочиського району, вбив юнака і дівчину, ще одну дівчину поранив, а потім підпалив скирту соломи на селянському обійсті. В результаті пожежі згоріли 7 хат і 15 надвірних споруд [159]. Уповноважений Новосільського райвідділу МВС М. І. Катанцев на допиті 12 травня цього ж року замучив жительку с. Кошляки Юстину Іванівну Рубецьку. Щоб приховати злочин, вивіз її тіло в поле, прострілив з автомата, а потім написав рапорт, нібито вона вбита при спробі втекти [160]. У вересні 1946 р. у с. Базар Чортківського району був вбитий Олекса Бобовський. Його позбавили життя за те, що дав вечерю воякам УПА. Виявилось, що “повстанцями” були перевдягнені емдебісти, які й “віддячили” невинному чоловікові. Його дочку Юлію заарештували [161].

На початку березня 1945 р. “бійці” військово-чекістської групи допитували і катували Прокопа та Марію Кирилюків, мешканців с. Сапогів на Борщівщині, бо їхня дочка Анастасія діяла в підпіллі ОУН. Одночасно господарів пограбували. 18 червня під час нового наїзду М. Кирилюк без суду розстріляли [162].

2 січня 1946 р. начальник Скала-Подільського райвідділу НКДБ Голубев в одному із сіл вбив дитину. Були випадки, коли за його участі розстрілювали мирних людей, а в актах вказувалося, нібито вони чинили опір або хотіли втекти під час затримання [163]. 7 листопада цього ж року в с. Печорна Заліщицького району група МВС вбила С. О. Смеречанського, котрий кілька місяців тому повернувся додому з Червоної армії, в якій служив від 1941 р. [164]. 3 червня 1948 р. нібито при спробі втекти “стрибки” застрілили затриману Євдокію Зубкевич, жительку с. Кімнатка на Кременеччині, а 12 червня цього ж року так був вбитий Микола Цибульський, родом із с. Залісці на Збаражчині [165].

В червні 1949 р. уповноважений Лановецького райвідділу МВС Славицький у с. Нападівка відібрав коня в колгоспника Івана Сагана, а коли останній почав вимагати повернути колгоспне добро, побив селянина і застрілив його. За цей злочин міліціонер був покараний в дисциплінарному порядку і лише завдяки втручанням обласної прокуратури згодом засуджений на 10 років ув’язнення. В

січні 1950 р. в с. Пробіжна на Чортківщині міліціонер М. С. Фролов безпідставно вбив колгоспного сторожа Євгена Ковалю, а міліціонер І. П. Гинда в с. Староміщина біля Підволочиська – Богдана Заробу та Володимира Гетьмана, жителів с. Воробіївка [166]. 22 квітня 1950 р. у с. Радосівка на Шумщині дільничний оперуповноважений райвідділу МДБ В. М. Коцюк застрілив А. С. Касьянова, який проживав у селі без прописки. 31 березня 1950 р. на хуторі Тесарівка біля с. Новосілка на Підгаєччині співробітник МДБ Л. В. Тимофєєв позбавив життя 8-літню Ольгу Суневську [167]. Обидва злочини районне начальство намагалося приховати і виправдати вбивць.

Невідомо, скільки мешканців Тернопільщини були вбиті під час мобілізації в Червону армію. Чимало чоловіків у нашому краї не бажали йти воювати, а тому переховувалися, всілякими способами намагалися уникнути військової служби. Вони були членами націоналістичного підпілля або ж виконували його наказ не йти в Червону армію. У 10 районах області влітку 1944 р., зокрема, уникли призову 3816 осіб [168]. У зв'язку з цим мобілізація почасти мала відверто насильницький характер. Були випадки, коли в селі чи містечку одного-двох затриманих за небажання йти в армію розстрілювали без суду для постраху інших. Начальник Скала-Подільського райвійськкомату навесні 1944 р. заявив своїм підлеглим і співробітникам НКВС, які займалися мобілізацією: “Нам треба призвати 3600 чоловіків. Якщо вб'єте 3000, а 600 приведете, то буде добре” [169]. Діючи відповідно до таких вказівок, вони безкарно розстріляли Дмитра Кучера, Василя Семаку, Василя та Ярослава Олійників у с. Мушкатівка, Григорія Баб'юка, Маночія Мартинюка, Леоніда Олексюка і ще двох чоловіків у с. Бабинці, Івана Данчука, Семена Довбуша, Романа Зуляка, Григорія Іліха, Михайла Кліма, Михайла Кобиля в с. Кудринці на Борщівщині [170]. В с. Новосілка-Костюкова 15 грудня 1944 р. був вбитий Адам Мартинюк, який підлягав мобілізації в Червону армію. Згідно з офіційним актом, коли він спробував втекти, його конвоїр застрілив з автомата [171].

Варто зауважити, що для чоловіків нашого краю існував особливий порядок набору в армію: всіх мобілізованих спочатку перевіряли на політичну благонадійність у фільтраційному таборі, що був розташований на межі Кам'янець-Подільської і Тернопільської областей [172]. Тих, кого органи НКДБ і СМЕРШ запідозрювали у неблагонадійності, відправляли на роботу в східні регіони країни. Виявлених же учасників ОУН та УПА заарештовували і засуджували.

Навіть ті, хто воював на фронті, був поранений, мав бойові нагороди, не уникнув опісля покарання за свою участь у націоналістичному підпіллі. Якщо після війни каральні органи довідувалися про це, людину, незважаючи на її фронтове минуле, неминуче чекало ув'язнення чи заслання.

Гинули чоловіки нашого краю і в результаті провокацій з мобілізацією в УПА. Агенти НКДБ, нібито як посланці від вищого проводу ОУН, оголошували збір новобранців, а потім у певному місці радянські військові підрозділи із засідки безжально розстрілювали їх. Так, у середині квітня 1944 р. в урочищі Сосни біля с. Вовківці була знищена велика група чоловіків із сіл Бабинці, Білівці, Дзвиняч, Кудринці, Окопи і Трубчин на Борщівщині, які з'явилися “на мобілізацію в УПА”. Подібна операція була проведена радянськими каральними органами у Вовковецькому лісі біля Борщева 9 травня 1944 р., де загинула майже сотня чоловіків з навколишніх сіл. Кого захопили живим із зброєю в руках, розстріляли, а решту ув'язнили на тривалі терміни [173].

Звичними були мародерство і здирництво з боку працівників місцевих партійно-радянських структур і співробітників каральних органів, побиття мирних жителів і знущання над ними, брутальне приниження їхньої людської гідності. Все це незмінно проявлялось, як видно із вищесказаного, коли вбивали мирних людей. Документи свідчать, що вказані ганебні явища були повсюдними і часто безкарними. Звичайно, районні й обласні органи влади, передусім прокуратура, намагалися вести боротьбу з ними, та найчастіше обмежувалися констатацією фактів і вказівками начальника партійних органів і структур НКВС і НКДБ вживати відповідні заходи. Про неефективність такої практики говорить те, що до початку 1950-х років мародерство, здирство і побиття жителів існували і переважно покривалися районними керівниками.

19 травня 1944 р. всім заарештованим у Гусятині в тюрмі перед виходом у двір співробітники НКВС наказали зняти і залишити в камерах верхній одяг і взуття. Коли через деякий час затримані повернулися назад, то “ні верхньої одежі, ні взуття не було”. Їх забрали собі енкавеєсівці, потім “влаштували поділ речей арештованих” [174]. Керівництво обласного управління НКВС знало про цей та інші факти грабунків, мародерства й інших службових злочинів, однак ніяк не реагувало на них. До речі, тоді в тюрмі попереднього ув'язнення в Гусятині перебували 97 осіб. Так от, 61 з них був під арештом без санкції прокурора, причому 23 особи перебували під вартою без законних на це підстав 25 і більше днів. Так діяли радянські каральні органи в той час, через два місяці після вигнання німецько-фашистських окупантів і зайняття Гусятинщини військами Червоної армії.

10 липня 1944 р. обласний прокурор писав в обком партії, що в Струсівському районі “окремі працівники органів НКВС займаються свого роду мародерством”. З них найбільше “займались просто мародерством” офіцери Б. Овчинников та О. Смірнов. Начальник райвідділу НКВС знав про це, але “на зауваження не реагував”. У Микулинецькому районі чекістська група під командуванням капітана Соколова “допустила цілий ряд грубих порушень революційної законності, що треба розцінювати просто як мародерство” [175]. Оперуповноважений обласного управління НКВС

Г. М. Алексєєв вчинив як розбійник у с. Вербів Лановецького району: забрав в одного жителя поросся, а іншого побив і відібрав у нього 200 карбованців [176].

2 серпня 1944 р. в с. Таурів були заарештовані і відправлені в районний центр Козлів кілька осіб. Через вісім днів енкаведисти знову зробили раптовий наїзд в це село і забрали до попереднього ув'язнення чоловіка і сім жінок – родичів раніше затриманих. Обидва випадки арешту селян супроводжувалися брутальним насильством і грабежем [177].

Начальник Скала-Подільського райвідділу НКВС Куклін “довів майже до повного розкладання” підлеглих йому співробітників, вони “займаються мародерством, грабежами, пиячать, матюкають старших, піднімають на них зброю”. Так, 3 листопада 1944 р. у с. Лосяч співробітники цього райвідділу Акулов, Бессмолів та Осипов пограбували 70-літню жінку, 5 синів котрої воювали в Червоній армії на фронті [178]. Секретар райкому партії Бубенцов, котрий писав в обком партії про ці неподобства, уточнював: “Більше фактів ми розкажемо на місці”.

Деградували заступник голови Мельнице-Подільського райвиконкому Воронов і начальник РВ НКДБ Уваров: пиячили, чинили розбій, мародерствували, били людей. Після багатьох скарг їх змушені були звільнити [179]. Влітку 1944 р. група Мельнице-Подільського РВ НКДБ під командуванням капітана Соколова “допустила цілий ряд брутальних порушень революційної законності, які треба розцінювати просто як м а р о д е р с т в о ” (розрядкою подано в тексті документа – *Авт.*) [180]. В Бучацькому районі “ряд співробітників НКВС і НКДБ просто стали на шлях розкладу”, п’янствуючи, грабуючи людей, незаконно займаючи помешкання, безпідставно стріляючи, в результаті чого були вбиті невинні люди [181].

В документі, адресованому 23 жовтня 1944 р. в обком партії в Чорткові, говорилося, що в Скала-Подільському районі колишні радянські партизани (25 осіб), спрямовані як бойова група обласного управління НКДБ для боротьби з “бандитами”, під командуванням О. Васильєва займаються “грабунком під силою зброї” і “буквально як бандити тероризують населення”. Та навряд чи це свавілля було припинене, адже напередодні вони в цьому місті, яке були тимчасовим обласним центром, “розграбували базар і там нічого з ними не зробили” [182]. 25–26 грудня 1944 р. після бою з групою УПА підрозділ НКВС із помсти спалив 15 господарств у с. Іванків на Борщівщині і зайнявся мародерством [183].

Не відставали від співробітників НКВС і НКДБ “бійці” так званих “винищувальних батальйонів”. “Стрибки” власне на початках більше займалися грабунками, ніж охороною громадського порядку, а тим більше боротьбою з “бандгрупами”. 27 грудня 1944 р. уповноважений райвідділу НКДБ Мірошніков, перебуваючи з групою “стрибків” у с. Козівка Тернопільського району, наказав вивести з будинку сільради, де відбувалися збори, кількох людей і поставити їх

біля стіни, після чого заявив, що зараз вони будуть розстріляні як “бандерівці”. Через три дні ця ж група на чолі з Мірошніковим пограбувала 5 селянських господарств у с. Кип’ячка, жорстоко побила секретаря сільради [184].

5 березня 1945 р. у с. Шульганівка Чортківського р-ну “при проведенні операції” члени (називати їх бійцями, як це прийнято в тодішніх документах, із засад моралі було би невірно – *Авт.*) “винищувального батальйону” спалили 10 хат і 9 господарських будівель. У вогні згоріли живцем 2 корови, 2 коней та 2 свині, чимало сільськогосподарського реманенту, а “в більшості будинків погоріло все обладнання й одяга”. Повністю було знищено 49 центнерів посівного зерна. Багато продуктів, одягу і домашніх речей “бійці” присвоїли собі. Наступного дня ті ж “стрибки” пограбували 60 господарств у с. Стара Ягільниця – забирали гроші, одяг, взуття, білизну, полотно, годинники, сало, зерно, борошно, коней, свиней тощо [185]. 7 березня 1945 р. у с. Шманьківці цього ж району співробітники НКВС і “стрибки” під час “операції з вилучення групбанд” забрали в 70-літньої Параскеви Іванівни Габенюк корову, свиню, 6 центнерів пшениці і дещо з одягу, в Анни Петрівни Михайлюк – 3 гуски, 50 кг ячменю, 50 кг м’яса, 5 літрів смальцю і дещо з посуду, в Максима Ільковича Процьківа повністю знищили 10 вуликів [186]. У цих грабежах брав участь також голова сільської ради с. Пастуше зі своїм братом.

Секретар Мельнице-Подільського райкому партії Чепіков, будучи в селах не інакше як у супроводі співробітників НКВС, особисто проводив обшуки в селян і забирав їхнє майно. Траплялося, що жертвами цього грабіжника з партійним квитком у кишені були сім’ї червоноармійців. Крім того, відомо, що в приміщенні райвідділу НКВС він особисто допитував і бив 16-літнього Василя Трепчука, котрого підозрювали в зв’язках з “бандитами” [187].

14 лютого 1946 р. начальник Новосільського райвідділу НКВС на закритих районних партійних зборах відверто зізнався, що “багато працівників НКВС і НКДБ займаються мародерством, зневажливо ставляться до населення сіл і були випадки побиття населення” [188]. Він знав, що говорив, адже саме його підлеглі, наприклад, у с. Токи в ніч з 8 на 9 січня цього року під час так званої “військово-чекістської операції” грабували і незаконно арештовували жителів. Тоді були якраз Різдвяні свята, тож було чим пожитись у селян. Особливо часто “порушували революційну законність” і мародерствували міліціонери Нечай і Глушков, співробітник МДБ, член партії М. Локалін й ін. [189].

Часто проводили незаконні обшуки, забирали гроші, продукти, одяг, взуття й інші речі співробітники районних військових комісаріатів під час мобілізації в армію. Так, військова група під командуванням капітана Кіреєва, шукаючи в с. Тростянці Монастириського району тих, хто ухилився від призову в Червону армію, розбивала вікна в хатах, розвалювала печі, нищила меблі, грабувала селян. Було забрано, зокрема, без належного обліку майже 60 голів худоби, причому Кіреєв заявив,

що вона буде повертатися, якщо військовозобов'язані з'являтимуться у військкомат [190].

Не відставали у такому ставленні до місцевого населення й військовослужбовці частин НКВС, що дислокувалися на території Тернопільщини. Для прикладу візьмо заяву голови Підгаєцького райвиконкому Рибальченка в січні 1946 р. до керівника уряду УРСР М. С. Хрущова. Він писав: “Бійці і командири цих підрозділів замість боротьби з бандами тероризують місцеве населення, займаються грабежами, мародерством, порушенням революційної законності, руйнують державні будівлі, пияцтво і хуліганство є системою” [191]. З цього документа довідуємося, якими свавільними і нестерпними для населення та районних властей були дії військових підрозділів НКВС, що потребувалося втручання центральної влади з Києва. Голова райвиконкому навів кілька фактів беззаконня з боку військ НКВС, оскільки “всіх фактів описати неможливо”. Серед цих злочинних дій – вбивство голови сільради в с. Шумляни Г. Водвуда, демобілізованого червоноармійця, жителя с. Голгоча С. Сташківа та 10-літнього І. Мороза в с. Завалів, пограбування у с. Голендра інваліда війни, який повернувся з фронту без обох рук, підпал двох господарств переселенців із Польщі в с. Загайці тощо. За цією заявою Підгаєцький район відвідав відповідальний працівник ЦК КП(б)У В. Садовниченко і відзначив, що всі зазначені факти відповідають дійсності, як і те, що за вчиненими злочинами жодного розслідування не проводилося, що командуванню військових частин про це відомо, але “жодних дійових засобів не прийнято” [192].

У грудні 1947 р. група співробітників Скалатського райвідділу МДБ чинила свавілля в с. Іванівка, відвідавши “з проявами бандитських дій” кілька хат селян, тобто проводячи незаконні обшуки, забираючи продукти і речі [193].

Як кат і мародер вів себе дільничний міліціонер В. А. Парфьонов. 16 травня 1949 р. він затримав у с. Порохова, нині Бучацького району, за підозрою у крадіжці зерна мешканця І. Кіндрата, а заодно забрав з його дому кількох курей і продукти. Наступного дня міліціонер провів допит. Як це було, писав районний прокурор: В. А. Парфьонов застосував щодо затриманого “різні нестерпні тортури”, “по оголеному тілу наніс до 6 ударів шомполом від гвинтівки ... і кілька ударів батоном, а потім поставив до стіни і погрожував розстрілом”. Далі міліціонер разом із “бійцями групи охорони громадського порядку” Ткачем і Комарницьким “розпеченим до червоного шомполом від гвинтівки палив ступні обох ніг Кіндрата, а потім прищеплював пальці його рук в дверях” [194]. Завдяки прокуратурі В. А. Парфьонов за цей злочин був засуджений на 25 років ув'язнення, понесли покарання і його спільники.

11 листопада 1949 р. голови районної профспілки Я. Грищишин, районного комітету з фізкультури та спорту М. Козак і працівник колгоспу в с. Хмелівка П. Марієвський, а також “боєць групи громадського порядку” В. Жук на хуторі Гайдаки біля с. Романівка Теребовлянського району “вчинили брутальне

порушення соціалістичної законності”: проводили несанкціоновані обшуки, нищили і забирали майно громадян, затримували і били людей. Від побоїв помер селянин А. Гумницький [195]. Згодом перші три погромники були ув’язнені на 25 років, а В. Жук – на 10. Часи змінились і власті змушені серйозно враховувати реальність, адже інакше не можна було розраховувати на довір’я населення.

Працівник Збарзького райвідділу МДБ П. П. Олійник 12 березня 1950 р. у с. Киданці побив селянина Павла Тетюка, внаслідок чого той 6 днів пролежав у лікарні [196]. 24 листопада цього ж року старший уповноважений Скалатського райвідділу МВС І. О. Самохін жорстоко побив у с. Жеребки Надію Бих і Ганну Хрущ, які не дозволяли йому забирати зі своїх домівок продукти, і Дмитра Биха, котрий відмовився під вечір везти міліціонера своїми кіньми в районний центр. Після побиття селяни звернулися до лікарів, тож про вчинок І. О. Самохіна стало відомо його районному начальству. Воно покарало міліціонера-свавільника “суворо”: дало 15 діб арешту на гауптвахті. І лише за наполяганням районного прокурора він був звільнений з органів МВС [197].

У 1944–1945 рр. в умовах жорстокого протистояння між радянською владою і повстанським збройним рухом населення Західної України страждало від псевдобойок, тобто замаскованих бойових груп обох воюючих сторін. З метою ліквідації підпілля ОУН та УПА, позбавлення його матеріальної та ідейної підтримки населенням органи НКВС і НКДБ створювали на чолі з офіцерами-чекістами “агентурно-бойові групи” з колишніх вояків УПА і підпільників ОУН, які зрадили національно-визвольну справу. Такі групи завдавали великої шкоди націоналістичному підпіллю. За їх провокаційною допомогою каральні радянські органи виявляли мережу підпілля, склади зброї і продуктів, знищували повстанців у місцях постою та криївках тощо [198]. Одним із наслідків дій таких псевдобойок був підрив довіри населення до повстанського руху, його дискредитація в очах людей. Псевдоповстанці займалися мародерством, чинили протиправні дії щодо мирних жителів. Вважаючи їх за звичайних умов справжніми вояками УПА і надаючи допомогу, найчастіше харчами і нічлігом, люди згодом розплачувалися за це власною і своїх рідних свободою, а дехто і життям.

Діяли також легендарні групи ОУН та УПА, коли повстанці з’являлися в населених пунктах у формі радянських військовиків [199]. Наслідком цього було знищення партійно-радянського і комсомольського активу, чекістської агентури та членів їх сімей і навіть критично налаштованих до підпілля людей. У цій взаємній діяльності псевдогруп страждало і гинуло чимало мирних мешканців.

Від 1946 р., коли збройна боротьба ОУН та УПА пішла на спад, провокаційні дії щодо мирного населення застосовували найчастіше партійно-радянські працівники і співробітники МВС і МДБ. Так, представники Глустенського* райвиконкому Бойко

* Глусте – нині смт Товсте Заліщицького району.

і Семкулей, прибувши в с. Садки, “видавали себе бандерівцями, почали ходити вночі по домах і вести з селянами антирадянські розмови”, намагаючись в’ясувати, хто з людей зв’язаний з підпіллям ОУН [200]. 14 грудня 1947 р. у с. Іванівка, нині Підволочиського р-ну, 4 співробітники райвідділу МДБ “під видом бандитів” пізно ввечері увірвалися в хату Марії Іванівни Януш і пограбували її, забравши 50 кілограмів борошна і 15 курей. Це було напередодні виборів до Верховної Ради УРСР, тож для певності, нібито вони повстанці, заявили жінці: “Коли будеш голосувати за москалів, то через два дні отримаєш кулю” [201].

В с. Улашківці 2 грудня 1949 р. співробітники Глушенського райвідділу МДБ Аверчук, Комісаров, Костін і ще один офіцер пізно вночі, коли жителі вже спали, під виглядом повстанців вдерлись у дім 70-літнього Ананія Чайковського. Щоб було далі, говориться в офіційному документі: нападники “без будь-яких пояснень і слів вивели Чайковського в сіни, почали бити останнього прикладами, потім поставили до стінки, нібито на розстріл, провели постріл над головою, після чого ввели його в хату і, залишивши в одній кімнаті, почали бити його дружину” [202]. Познущавшись з літніх людей, радянські офіцери потім увірвалися в сусідський дім, де намагалися згвалтувати жінку; вона з 3-річною дитиною на руках змогла вирватися, “роздягнена вибігла на вулицю”.

Звикла до репресивної системи управління і керівництва, нова влада на місцях в особі її представників чинила свавільні дії фактично на кожному кроці. Так, у Великоглибочецькому районі секретар райкому партії і голова райвиконкому видали у вересні 1944 р. спільне розпорядження уповноваженим з мобілізації робочої сили і головам сільських рад, в якому говорилося, що коли “особа, котра викликається повісткою для відправки в Донбас, не з’являється і ховається, то арештовувати їх батьків і матерів”. На підставі цього документа вказані уповноважені (не співробітники НКВС і НКДБ, які мали на це повноваження – *Авт.*) заарештували кількох людей, переважно похилого віку. Коли районний прокурор звільнив останніх, то секретар райкому партії викликав його до себе і наказав погрозово, щоб той “надалі не звільняв арештованих людей” [203]. Це ще один приклад незаконних арештів, що в післявоєнні роки були масовими.

У боротьбі проти національно-визвольного руху комуністичний режим широко практикував масове виселення людей з рідних місць на спецпоселення в Сибір, Казахстан і на Північ. Однак загалом ця репресивна форма мала за мету нищення українства в його національно-патріотичних проявах. Досвід депортації мирного населення із Західної України, як відомо, влада мала з довоєнного часу.

Виселення так званих “бандпособників” почалося відразу після звільнення Тернопільщини від німецько-фашистських окупантів. В оперативних планах і звітах районних відділів НКВС і НКДБ була окрема позиція – “вилучення сімей ОУН та УПА”. Так, згідно з планом Заліщицького РВ НКДБ у жовтні 1944 р. передбачалося “вилучення підпільних організацій ОУН та УПА” в 11 селах, а “вилучення сімей

ОУН та УПА” мало бути проведене у 8 з них (Вигода, Винятинці, Колодрібка, Мишків, Новосілка, Синьків, Торське, Хартонівці). Однак, як свідчать звіти, були затримані для виселення члени сімей “бандитів” також в інших селах, навіть не вказаних у плані [204]. Таким чином, насильне відправлення невинних людей у Сибір і на Північ було поставлено на планову основу, що в СРСР вважалася найбільш дієвою, а змагальність і контроль у виконанні планів з “вилучення сімей ОУН та УПА” наслідком мали одне: зростання кількості виселенців.

Документи стверджують, що ініціатива виселення людей з рідної землі належала передусім місцевим партійним органам. Так, у листопаді 1944 р. в доповідній записці у ЦК КП(б)У “Про диверсійно-терористичну діяльність організацій ОУН та УПА на території Тернопільської області” секретар обкому партії І. Компанець, крім звичних просьб прислати в область додаткові військові частини НКВС і НКДБ для боротьби з “бандгрупами”, пропонував урядові УРСР розглянути питання “про виселення у віддалені північні регіони Союзу окремих сіл”, “провести в найближчий час одночасно в усіх областях Західної України виселення всіх сімей активних учасників по ОУН та УПА, глави і члени яких засуджені, арештовані, вбиті чи перебувають на нелегальному становищі або пішли з німцями як зрадники батьківщини”. Він просив також виселяти підозрюваних у зв’язках з підпіллям у східні області України, “провести мобілізацію населення, особливо його чоловічої частини, на роботи щодо відновлення промисловості Донбасу та в інші визволені від німецьких окупантів східні області Союзу, застосовуючи можливі і допустимі засоби примусу”. Звертав увагу на те, що українців з Польщі, серед яких “немало націоналістичного елементу, в тому числі керівних кадрів ОУН та УПА”, треба розселяти в східних областях УРСР. Окремо йшла мова про необхідність “поступової ліквідації хутірної системи”. Для цього тодішній керівник області пропонував виселяти з хуторів “сім”і злочинців у Сибір з конфіскацією майна”, “помічених у бандитизмі на господарства, що будуть залишені в селах поляками, або конфісковані згідно з рішенням суду господарства бандитів”, а “залишені після виселення селянські хутірні будівлі знести”. Вказував, що потрібно “в короткі терміни провести в містах і райцентрах паспортизацію, а в селах – реєстрацію і прописку всього населення” [205].

Розглянутий документ, як і багато інших, вказує не лише на особливу запопадливість обласного партійно-радянського керівництва перед вищестоящими органами у справі боротьби з “українсько-німецькими націоналістами” і “бандами ОУН та УПА”, а й на те, що пропоновані ним заходи щодо ліквідації націоналістичного підпілля, внаслідок реалізації яких невинними жертвами стали десятки тисяч людей, були введені в ранг державної політики. Отож, обласні і районні керівники, котрі були ініціаторами й організаторами репресивних дій, несуть за це відповідальність і винні в горі й стражданнях мешканців нашого краю.

У січні 1946 р. обком партії та облвиконком прийняли спільну постанову про

виселення “за бандитизм і бандпособництво” жителів сіл Буряківка і Слобідка нинішнього Заліщицького та Саранчуки Бережанського районів. Акцію було сплановано провести негайно – 20–27 січня. Виселяли людей в інші населені пункти області, звідки жителів раніше відправили в Польщу “шляхом взаємопереміщення переважаючої більшості населення на відстань до 100 кілометрів і решту розкиданням по області на відстань до 150–180 кілометрів” [206]. Правда, насильно переселялися не всі. Була певна категорія осіб, яких обласні власті вважали “можливим залишити на місці і не тільки не піддавати ніяким репресіям, а й надавати їм допомогу за рахунок виселених”. Керівники Тернопільської обл. І. Компанець і М. Гречуха догідливо просили голову уряду УРСР М. С. Хрущова схвалити їхнє рішення та обіцяли негайно його реалізувати. Їхнє послання завершувалося заподадливими словами: “Якщо ми допустили тут якусь помилку, просимо поправити”. У Києві вирішили, що помилки немає, тож мешканці трьох сіл області серед лютої зими відправилися з рідних осель до чужих місць.

Не інакше як блюзнірством треба вважати лист міністра внутрішніх справ УРСР Т. Строкача до секретаря ЦК КП(б)У Л. Кагановича від 7 червня 1947 р., в якому подана заява жителів сіл Бодаки (нині Збаразького району) і Маневе (нині Лановецького району), котрі нібито “бажають переселитися в східні області Сибіру на нові оселі”. Першою причиною цього кроку селян названо малоземельність, однак дійсною необхідно вважати другу: “дуже розповсюджені банди УПА, ОУН, СБ”. І далі: “Під натиском великого терору банд населення не може видати зовсім органам Радянської влади бандитські сховища” [207]. Із цих слів, як й усього змісту заяви, видно, хто і з якою метою був справжнім ініціатором переселення людей “в Акмолінську область або в Красноярський край для вільної праці в колгоспах”. Взагалі-то вони могли би “вільно працювати” в колгоспах і на рідній землі. Не викликає сумніву, що мешканці вказаних сіл аж ніяк не прагнули добровільно переселитися в Сибір чи Казахстан. Про ці краї вони достовірно знали лише те, що туди відправляють у виправно-трудова табори. Тож партійно-радянські структури залякуванням і погрозами спонукали волинян до переселення. Головним ініціатором і виконавцем цієї акції були органи МВС. На це виразно вказує, до речі, останнє речення написаної під диктовку заяви, що закінчується словами: “Очікуємо інформації та наказу генерал-лейтенанта МВС УРСР Строкача” [208]. На щастя, з певних причин, мабуть, через те, що залізниця була розташована далеко від цих сіл, вказане “прохання” не мало відповідних наслідків, за винятком примусового виселення окремих сімей “бандпособників”.

А от усіх мешканців с. Антонівці на Шумщині за підтримку національно-визвольної боротьби насильно виселили з рідних місць. У цьому селі навесні-влітку 1943 р. перебував штаб воєнної округи “Південь” УПА, чимало його жителів воювали за незалежність України. Восени 1946 р. 177 сімей антонівчан вивезли у Запорізьку область, надалі депортації тривали. Врешті-решт у 1952 р. село було

ліквідоване, зняте з реєстрації і зникло з географічних карт. Майже через 40 років, 29 квітня 1990 р., Верховна Рада УРСР своєю постановою відновила Антонівці як окремий населений пункт [209]. Цим актом перемогла історична справедливість щодо села та його мешканців, які невинно постраждали від комуністичного режиму.

Крім індивідуального виселення сімей, практикувались й одноразові масові депортаційні акції. Під час найбільшої з них 27–28 жовтня 1947 р. із 7 областей Західної України була вивезена 77791 особа (26552 сім'ї) так званих “українсько-німецьких націоналістів”, з них із Тернопільської обл. – 15508 осіб [210]. Здійснювалась ця акція за ретельним планом, почалась затемна вранці. Підрозділи армії та військ МВС і МДБ і “винищувальні батальйони” оточували населені пункти, сім'ям оголошували про виселення і давали на збір щонайбільше півгодини, а потім під конвоєм відправляли на залізничні станції. Подані вагони не були пристосовані для перевезення людей. Так, ешелон № 49339, відправлений з Тернополя, не мав пічок; під час транспортування в ньому померло кілька десятків людей, з них 12 дітей. Як правило, вагони були переповнені. В дорозі виселенцям не давали вчасно води, їжі було обмаль. Знуцання конвоїрів над невинними людьми – це вже звичне явище того часу.

Згідно з довідкою обласного управління МДБ від 12 березня 1951 р., на Тернопільщині в минулому році у відповідь на 59 так званих “бандпроявів” (переважно це були сутички з повстанцями, що перебували в криївках – *Авт.*) проведено 55 виселень жителів. Загалом депортовано 2030 сімей (7357 осіб) [211]. Із с. Зарубинці Підволочиського району вивезено на заслання 24 сім'ї, з с. Турильче Борщівського району – 23, з с. Косів Чортківського району – 35, із с. Тростянци Монастириського району – 27, із с. Дарахів Терехівського району – 11, із с. Вівся Козівського району – 14, із с. Увисла Гусятинського району – 33, із с. Білокриниця Підгаєцького району – 15, із с. Вертелка Зборівського району – 70, із с. Бодаки Збарзького району – 54 сім'ї та ін. [212].

Людей для вивезення в заслання постійно було багато – як за категоріями виселенців, так і за кількістю осіб. Інколи власті не мали змоги вчасно їх вивезти. 30 червня 1950 р., наприклад, Тернопільський обком партії надіслав телеграму на ім'я голови МДБ СРСР В. Абакумова, в якій повідомляв, що через “затримку присилки постанов Особливої наради на виселення” лише на двох збірних пунктах в області – в Бережанах і Копичинцях – утримуються 1545 осіб “спецконтингенту”, з них 700 осіб перебувають під вартою 25–35 діб, 387 осіб – 35–45 діб, 34 особи – понад 45 діб [213]. “Спецконтингент” – це передусім ті, кого власті підозрювали у зв'язках з підпіллям ОУН та УПА, члени сімей повстанців і така званих “зрадників батьківщини”, тобто тих, хто співпрацював з німецькими окупантами (був сільським війтом, працював у міській управі чи українській громадській організації тощо). Найбільше серед виселених із Західної України було так званих

“оунівців”: на 1 липня 1950 р. їх налічувалося 156998 осіб [214]. Значну частку цих людей становили вихідці з Тернопільщини.

Існували й інші категорії “спецконтингенту”. Так, на 8 квітня 1951 р. в області підлягали виселенню 424 сімей (1527 осіб), з них 86 сімей “куркулів”, 273 сім’ї єговістів і 65 сімей “андерсовців” (чоловіки з цих сімей воювали в польській армії генерала В. Андерса, яка вибула з СРСР – *Авт.*). На вказану дату вже були виселені 406 сімей (1426 осіб), з них 78 сімей “куркулів” (301 особа), 267 сімей єговістів (919 осіб) і 61 сім’я “андерсовців” (206 осіб) [215]. Втім, наведені дані про виселенців за категоріями і кількістю не вичерпуються.

Сказане вище показує, яким насправді було ставлення представників радянських властей зі зброєю в руках до місцевого населення. Тоді й зрозуміло, як за таких умов жителі краю сприймали нову владу, чому не було до неї довіри й існував спротив. Очевидним є і те, хто несе відповідальність за вкрай напружену ситуацію в нашому регіоні в післявоєнні роки.

Незважаючи на те, що радянський режим поступово різними засобами, насамперед репресивними, домігся ліквідації активної діяльності ОУН та УПА, націоналістичне підпілля не припинило свого існування. Переконливим доказом цього є, зокрема, виникнення нелегальних патріотичних груп молоді. Не маючи найчастіше зв’язку представниками ОУН, юнаки і дівчата створювали невеликі нелегальні організації, що ставили за мету боротьбу проти комуністичної влади. Зрозуміло, що в членів цих організацій шансів діяти довго й ефективно боротися не було. Маючи розгалужену мережу секретних інформаторів і досвід підступного знищення українського підпілля, радянські каральні органи швидко виявляли такі групи і розправлялися з їх учасниками.

Так, упродовж 1946–1950 рр. у с. Лісники Бережанського району діяла молодіжна організація, в яку входили Микола Неньків, Іван Захарків, Микола Ільницький, Микола Яцишин, Василь Стухлий та Олексій Мачура (два останні були студентами Львівського сільськогосподарського інституту). Вони вивчали націоналістичну літературу, виготовляли і поширювали листівки антирадянського змісту. 25 січня 1951 р. обласним судом засуджені на тривалі терміни ув’язнення: В. Стухлий та І. Захарків – на 25 років, М. Ільницький – на 5 років, інші – на 10 років виправно-трудоих таборів [216].

За період 1945–1951 рр. лише в Золотниківському районі* викрито 14 молодіжних націоналістичних організацій, у результаті чого арештовано 85 юнаків і дівчат [217]. Учасники цих груп займалися переважно поширенням листівок. Кожну з них слідство звинувачувало у підготовці терористичних актів. Всі заарештовані були ув’язнені на тривалі терміни.

26 червня 1949 р. у містечку Гримайлові на Гусятинщині органи МДБ

* Нині не існує, його територія належить до Тербовлянського і Козівського районів.

арештували 10 юнаків, кожного з яких згодом за підозрою у приналежності до ОУН засудили на 25 років ув'язнення у виправно-трудовому таборі.

Одна з організацій носила ім'я видатного козацького полковника Івана Сірка, тож в оперативних документах після викриття органи МДБ назвали її “Сірко” [218]. Вона утворилася в липні 1951 р. внаслідок злиття двох груп із сіл Сокильники та Бурканів, які діяли раніше, і нараховувала 7 учасників. Очолював її 19-літній Володимир Теслюк (“Вихор”), всі інші юнаки мали 16–17 років. Вони зібрали бібліотеку націоналістичної літератури, писали і розклеювали відозви (що, як правило, закінчувалися реченнями “Хай живе незалежна соборна Українська держава! Смерть більшовицьким окупантам!”), виготовляли за допомогою спеціально виготовленого кліше антирадянські листівки і поширювали їх у навколишніх селах, готувалися роззброїти місцевий загін “охорони громадського порядку”. Організація була розгромлена в січні 1952 р. Її керівник та найбільш активні члени Петро Гамілка, Ярослав Шепіта і Тарас Димінський засуджені військовим трибуналом військ МДБ Львівського військового округу 28 березня 1953 р. на 25 років ув'язнення у виправно-трудовому таборі і наступні 5 років позбавлення громадянських прав кожний [219].

Влітку 1950 р. заарештовані в с. Бодаки Збаразького району Іван Борейко, Василь Вознюк, Дмитро Дишкант, Сергій Довганюк і Лук'ян Шандрук як члени молодіжної підпільної організації [220]. Тоді ж викрита молодіжна група з мешканців сіл Конюхи, Цнів і Вибудів, нині Козівського району, до якої входили Микола Красновський, Стефанія Кузів, Дмитро Пирожак, Михайло Суга і Петро Федчишин [221].

25–26 грудня 1951 р. у Тернополі відбулося закрите засідання військового трибуналу військ МВС у Тернопільській обл., на якому були засуджені на тривалі терміни ув'язнення 5 юнаків – членів націоналістичної організації “Спілка української молоді”, що діяла в с. Кошляки Підволочиського р-ну: Ярослав Бакалюк, Мирослав Загрійчук, Нестор Зарічний, Ростислав Зарічний та Ярослав Чучвала [222]. В листопаді 1951 р. викрита молодіжна організація ОУН в Тербовлянському районі, в яку входили жителі сіл Іванівка, Сади і Деренівка Іван Бриль, Роман Романів, Зеновій Ковальчук, Володимир Клапітура і Степан Ковальківський [223].

Про те, що частина молоді була критично налаштованою до радянської влади, свідчать арешти студентів денної та заочної форм навчання Кременецького вчительського інституту – єдиного тоді на Тернопільщині вищого навчального закладу. Постійно від 1945 р. в ньому зникали студенти, траплялися випадки арешту їх на заняттях в інституті, хоча найчастіше молоді люди зникали без зайвого галасу. Так, у квітні 1950 р. органи МДБ заарештували студента, уродженця с. Люлинці Лановецького району Степана Шелестовського як керівника нелегальної молодіжної групи, котра ставила своєю метою “опрацьовувати в антирадянському,

націоналістичному дусі молодь і залучати останню в ОУН". Головною формою роботи членів групи було читання і поширення націоналістичної літератури в Кременці, Ланівцях, Львові. За цією справою заарештовані та засуджені 8 юнаків і дівчат. На початку цього ж року потрапили у в'язницю як члени іншої підпільної молодіжної групи студентки Раїса Величко і Тереза Прандота, а також слухач курсів з перепідготовки фізруків, уродженець с. Козаччина Борщівського району Євген Бойко [224]. Всі заарештовані студенти, до речі, були комсомольцями.

Зазначимо, що вступ молодих людей у комсомол не означав, зазвичай, сприйняття ними комуністичної ідеології. Надто далекими від реальних справ були більшовицькі лозунги. Радше такий крок мав вимушений характер. За післявоєнних умов належність до комсомолу певною мірою давала можливість вчитися, уникати підозри властей. Загальновідомо також, що агітація за вступ у комсомольську організацію часто супроводжувалася погрозами виселити родини юнаків і дівчат, якщо останні не напишуть потрібної заяви.

4 квітня 1952 р. у Кам'янець-Подільському заарештований і невдовзі засуджений як член нелегальної антирадянської молодіжної групи студент педагогічного інституту Михайло Буртик, уродженець с. Іванків Борщівського району [225]. Такий факт, який є непоодиноким, свідчить, що вихідці з Тернопільщини були учасниками націоналістичного підпілля й поза межами області.

Насильницькою, репресивною за своєю суттю була й економічна політика радянської влади на західноукраїнських землях. Вона не ґрунтувалася на економічних законах і врахуванні інтересів людей, а мала за мету встановити існуючу в СРСР господарську систему – вже тоді неефективну, затратну. В сільському господарстві влада вбачала своїм основним завданням ліквідацію приватного землекористування і проведення колективізації, тобто організацію колгоспів. Передусім були встановлені для кожного двору розміри обов'язкових поставок збіжжя, крупи, картоплі, овочів, фруктів, цукрових буряків, м'яса, молока, масла й інших продуктів, вовни, соломи, сіна тощо, хоч офіційно це називалося "зобов'язаннями". Для західноукраїнських селян вони були надто високими, тож їхнє виконання супроводжувалося примусом, поборами і як наслідок – посиленням злиденності людей.

У 1944 р. план хлібопоставок Тернопільська область виконала на 101,4% [226]. Треба врахувати, що лише наприкінці липня цього року вся її територія була звільнена від німецько-фашистських окупантів, які в попередній період грабували край, а напередодні і під час свого відступу забирали все, що могли. В ході запеклих боїв навесні-влітку поля з хлібом дуже постраждали. Крім цього, мешканці надавали допомогу продуктами підрозділам УПА, адже фактично існувала система постачання націоналістичного підпілля. Тож можна уявити, які засоби та зусилля застосовували радянські власті, щоби виконати і перевиконати плани. Незважаючи на це, селянство Тернопільщини в післявоєнні роки, ще не загнане в

колгоспи, тяжко працюючи на своїй землі, переважно жіночими руками, продовжувало годувати не лише населення краю і постачати державі необхідну кількість хліба, а й рятувало східні регіони України від голоду. Про це переконливо свідчать документи за 1947 р. [227]. Навіть більше, тоді приїжджали в область купляти хліб представники з Росії та Білорусії.

Якими були аргументи влади у справі виконання “зобов’язань”, показує газетна стаття влітку 1946 р. прокурора Скалатського району А. Штірнера, в якій він чітко писав: “За невиконання в строк обов’язкових поставок державі хліба, м’яса, молока та інших продуктів сільського господарства винні підлягають штрафу ... в 3-кратному розмірі по риночним (так у тексті – *Авт.*) цінам незданого продукту” [228]. І хоча в країні, як відомо, ринкових відносин не існувало, її елементи використовувалися державою, щоб покарати селян. Інша стаття вказаного представника радянського закону мала не менш промовисту назву “Судова кара – за нездачу молока”. Правда, сам А. Штірнер, згідно з офіційними документами, “показав себе з негативного боку як на роботі, так і в особистій поведінці”, що виявилось у систематичних пиятиках, рукоприкладстві, поборах [229]. Отож, справи про невиконання поставок розглядав суд. Він встановлював штраф, міг винести вирок про конфіскацію майна, запроторити селянина-боржника в тюрму чи виселити. Районні газети того часу рясніли закликами не церемонитись із “саботажниками” і “куркулями”, наводили приклади покарання жителів, як зволікали із “виконанням зобов’язань”.

Треба сказати, що за цих умов траплялися поодинокі представники закону, котрі гуманно ставилися до людей. Це, зокрема, прокурор Мельнице-Подільського району С. Жуков, який “за непритягнення до відповідальності в 1946 р. ні однієї людини за саботаж і захист бандитів і куркулів” був звільнений з роботи і виключений з партії [230]. На щастя, не всі були такими, як А. Штірнер. Однак, як бачимо, С. Жуков і подібні до нього владу не влаштовували і власне через те, що не потурали репресіям.

Радянська влада встановила нові податки. Люди зобов’язані були платити за кожне плодоносне дерево, кожну одиницю домашньої худоби та птиці, криницю на власному подвір’ї тощо. Все це разом важким тягарем падало на плечі селян.

Існував ще один вид побору з трудівників – позика. Офіційно вважалося, що держава брала в них на добровільних засадах гроші в позичку, видаючи на руки облігації – зобов’язання про повернення боргу. Насправді позики були примусовими, як поставки продуктів і податки, й відмовлятися від них ніхто не наважувався, бо було небезпечно. В 1944–1945 рр. існувала воєнна позика, потім щорічно проводилася позика державна. Газети, зазвичай, писали, що кожний випуск позики “викликав нову хвилю політичного піднесення серед хліборобів”, хоча насправді було якраз навпаки. Віддаючи під острахом покарання останні гроші на податки і державні позики, селяни не мали засобів придбати собі необхідні товари. Так, у

1944 р. в 17 районах області сума зібраної позики була перевищена більш як у 5 разів (24 млн. карбованців замість запланованих 4,5 млн.). Подібне відбулося і наступного року: з гордістю доповідало в ЦК КП(б)У обласне партійне начальство 8 травня 1945 р., що завдання з державної позики перевиконане: замість 57,8 млн. зібрано 58,624 млн. карбованців [231].

Зрозуміло, що наприкінці війни та відразу після її закінчення держава гостро потребувала грошових коштів і матеріальних ресурсів. Однак форми та методи, якими ці кошти і ресурси добувалися в нашому краї, однозначно говорять про брутальне застосування сили, примусу, погроз до людей і знущання над ними. Крім партійно-радянських працівників і співробітників каральних органів, які й так чинили протиправні дії, в населені пункти навідувалися різні уповноважені – збирачі поставок і податків (їх ще з австрійських часів називали в Галичині “екзекуторами”). Разом з призначеними “активістами” вони забирали в боржників збіжжя, продукти й ін. Для сплати податків чи підписки на позику конфісковували без будь-яких правових підстав особисті речі, одяг та посуд, які потім мали бути продані. Траплялося, що їх відразу несли в сільську крамницю, здавали на продаж і тут же “екзекутори” купляли з конфіскованого те, що їм пригляділося, звичайно ж, за найдешевшою ціною. Такою була мораль радянських чиновників. За спротив “екзекуторові”, коли він безцеремонно нишпорив у садибі, можна було потрапити на заслання чи в ув’язнення.

Як це відбувалося, свідчать факти. Так, навесні 1948 р. у с. Кутиска Лановецького району у вдови Уляни Васій, котра виховувала трьох дітей, за несплату податків і на підписку позики забрали два центнери збіжжя, кілька центнерів борошна, корову, свиню, шість центнерів картоплі, деякі хатні речі і дещо з одяжі. Звичайно, забране коштувало більше, ніж сума, що не сплатила У. Васій. Інакше більшість із конфіскованого не забрав би собі додому працівник райвиконкому Тупол. Жінка поскаржилася на сваволлю чиновника дільничному міліціонерові Бабенку. Однак той не лише не допоміг їй, а й розкричався, начебто вона “є ворогом СРСР і саботує накази радянської влади” [232]. У с. Горинка Кременецького району за несвоєчасну сплату позики забрали домашню худобу в кількох селян. Крім того, Карпові Усарі суд присудив 7500 карбованців штрафу, Федору Росіцькому – 3 тисячі. Так само було в с. Татаринці на Лановеччині. Районний прокурор, виступаючи перед мешканцями в с. Мізюринці Шумського району, відверто їм заявив: “У нас державна позики дається на добровільній основі, але коли хто по-добровільному не схоче дати, то ми в нього знайдемо причину, щоб взяти в кілька разів більше”. А в с. Лосятин на Кременеччині міліціонер Ярмусь тримав 18 селян за несплату позики по 3–4 дні замкненими у приміщенні сільської ради [233].

2 серпня 1948 р. у с. Качанівка, нині Підволочиського району, працівники райвиконкому Чех, Драгов і директор спиртозаводу Пехон як уповноважені ходили

до домівок тих, хто ще не виконав “хлібопоставку”. Помітивши, що Марія Костин, яка належала до таких, прала білизну біля річки, Чех витягнув наган, приставив його дуло до голови жінки і пригрозив їй: “Ти бандитка! Я тебе розстріляю, як собаку!”. Потім наказав йти додому і збирати збіжжя для держави. Насамкінець вдарив кілька разів селянку, а білизну викинув у болото. Тоді ж цей представник влади побив жителя села, 70-літнього Івана Луця, котрий не міг відвезти зерно на збірний пункт, бо не мав власних коней [234]. Наведені факти безчинств відповідальних працівників партійно-радянських органів – повсюдне та звичне явище на всій території Тернопільщини – відтворюють реальність життя мешканців нашого краю в другій половині 1940-х років.

Результатом політики влади щодо західноукраїнського селянства стало поступове розорення його господарств, зростання нужди. І це робилося свідомо, щоб якнайшвидше провести колективізацію, адже бідних селян можна було легше примусити вступати в колгосп. Варто враховувати й те, що колективізація підривала систему постачання ОУН та УПА, тобто матеріальну основу їх діяльності. Цим і пояснюється значною мірою, з одного боку, різні примусові заходи властей щодо створення колгоспів, а з другого – боротьба націоналістичного підпілля проти партійно-радянських працівників і сільських активістів, які були причетні до колективізації, накази і погрози населенню не вступати в колгоспи тощо. Протиборство була жорстоким, загинуло чимало людей.

З метою колективізації владою застосовувались й інші, серйозніші засоби. 7 липня 1947 р. під грифом “секретно” всім районним прокурорам і народним суддям в області надіслано розпорядження обкому партії та облвиконкому про виконання постанов Ради Міністрів УРСР “Про порядок заготівлі сільськогосподарських продуктів у куркульських господарствах в західних областях УРСР” від 6 червня 1947 р. і “Про податкове обкладання куркульських господарств в західних областях УРСР” від 21 червня 1947 р. Відповідно до цих документів прокурорські та судові органи зобов’язані були “посилити боротьбу з фактами злісного невиконання обов’язкових поставок сільськогосподарських продуктів і грошових доходів”. У зв’язку з цим пропонувалось “при виявленні фактів ухиляння і саботажу куркульських господарств від виконання своїх зобов’язань з поставок сільськогосподарських продуктів і грошових податків у встановлені терміни винних притягувати до кримінальної відповідальності” за певними статтями Кримінального кодексу УРСР. І далі чітко вказувалось, що звинувачених за цими категоріями справ “негайно арештовувати, слідство по справах закінчувати в термін 48 годин, в період слідства забезпечити в обов’язковому порядку опис та арешт майна всього двору”. Суди ж “зобов’язані справи цієї категорії розглядати в термін максимум 5 днів від дня поступлення в нарсуд, причому при винесенні судами вироків необхідно забезпечити сувору реальну міру покарання з обов’язковою конфіскацією всього майна”. Так само зобов’язані були чинити

прокурорські та судові органи з одноосібними середняцькими господарствами з разі “злісних ухилянь” від сплати сільськогосподарських і грошових податків. Зверталася увага прокурорів і суддів на “якість попереднього і судового слідства, не допускати б р а к у в роботі” [235]. При виконанні цих заходів їм пропонувалось керуватися постановою РНК СРСР “Про відповідальність від невиконання обов’язкових поставок сільськогосподарських продуктів” від 24 листопада 1942 р. Звернімо увагу, що в мирний час селяни підлягали судовій відповідальності на підставі документа воєнного періоду. Варто зазначити, що в Західному регіоні в перші післявоєнні роки люди жили більш заможнo, ніж на решті території України, тому радянські функціонери, що прибули в край з-за Збруча, легко зараховували на свій розсуд до “куркулів” будь-кого.

Вказане розпорядження ще раз свідчить про свавілля влади стосовно населення, відсутність у тодішньому Радянському Союзі справжнього правосуддя, навіть більше – про те, що судові органи свідомо використовувались режимом для розправи з людьми. Реальним наслідком виконання двох вищевказаних урядових постанов стали черговий спалах репресій, тисячі незаслужено заарештованих і розорених селян, сотні засуджених та ув’язнених, а також прискорення колективізації в нашому краї. Зазначимо, що в процесі останньої до колгоспів переходило майно репресованих жителів – коні, велика рогата худоба та інша живність, косарки, молотарки, плуги, домашній і городній інвентар, будівлі, дерево розібраних осель.

Спроби колективізації, що, як відомо, була зумовлена не економічними, а політичними чинниками, почалися в Західній Україні фактично відразу після завершення Другої світової війни. Хоча основними способами її проведення стали, як і в СРСР у кінці 1920-х – на початку 1930-х років, брутальне насильство і порушення законності з боку властей, вона не могла бути здійснена в нашому краї швидко і рішуче. На перешкоді стала збройна боротьба ОУН та УПА, що додавала селянству сили в спротиві організації колгоспів [236]. І лише з розгромом націоналістичного підпілля влада змогла від середини 1948 р. розпочати масову насильницьку колективізацію.

Ідеологічна кампанія про “переваги” колгоспної системи різко активізувалась роком раніше. Спочатку обласна і районна преса, зокрема, все частіше писала про “куркулів та їх прихвоснів”, що “треба вжити до куркулів суворих заходів” й ін. Подібне звучало з уст партійно-радянських працівників та активістів на різних зібраннях. Звичайно, це не було випадковим. Невдовзі появилися статті і зазвучали промови про необхідність колективізації, що “зробить сільських трудівників щасливими” і т. д. Статті під пишномовними заголовками, наприклад, “Наслідувати приклад своїх східних братів”, “В колгоспі наша сила”, “Єдино вірний шлях”, “Росте і міцніє артіль”, “Радість колективного життя” говорять самі за себе. Особливо глумливою є назва першої з них, коли згадати, що тоді селяни Східної України переживали голод – третій за чверть віку панування

комуністичного режиму. В газетах всіляко вихвалявся колгоспний лад, а на Тернопільщину з-за Збруча прибували тисячі голодних людей, випрошуючи хліба, вимінюючи на продукти одяг та інші речі.

Незважаючи на економічні і правові заходи, ідеологічні та організаційні потуги властей, західноукраїнські селяни не бажали масово вступати в колгоспи. Щоб пришвидшити цей процес, партійно-державні працівники діяли далеко не просьбами і переконаннями, а іншими, випробуваними способами. Прикладів їх застосування неможливо перерахувати. Один з них і найбільш ранній: 30 березня 1946 р. уповноважений Новосільського райвиконкому побив кількох жителів с. Яцівці, нині Шевченкове Підволочиського району, за те, що вони відмовилися писати заяви в колгосп [237]. Отож, погрози, побиття, затримання, арешти, виселення та ув'язнення селян найчастіше практикувалися властями під час колективізації.

Переконливим про дійсне ставлення жителів області до колгоспів є приклад з мешканцем містечка Ланівці Іваном Цюсиком. За відмову стати колгоспником його заарештували 7 вересня 1948 р. і кинули в камеру попереднього ув'язнення в приміщенні районної міліції. Через три дні він попросив відпустити його додому, щоб порадитися з дружиною. Коли І. Цюсика звільнили, він пішов у церкву, висповідався, а потім повернувся до своїх кривдників і заявив їм: “Я прийшов до вас сам. Можете мене стріляти, але я в колгосп не запишуся” [238]. 26 вересня цього ж року на зібранні селян щодо створення колгоспу в с. Новий Тараж, яке нині належить до Почаєва, Дмитро Панчук заявив: “Вступати в колгосп я не бажаю, бо добре бачу життя колгоспників зі східних областей. Якщо вступимо до колгоспу, то куди вже ми підемо за хлібом?” [239]. Тут же був заарештований представниками влади. Через кілька днів звільнений, однак його оселю зайняли “стрибки”, тож чоловікові довелось тинятися в чужій домівці.

У с. Дунаїв на Кременеччині особисто агітували вступати в колгосп другий секретар райкому партії та районний прокурор. При цьому були побиті кілька мешканців. Після влаштованої екзекуції Якова Янчука та Макара Сердешного довелося відливати водою, щоб привести до тями. Така “агітація” тривала тиждень і щодень супроводжувалася залякуваннями та побиттям. Крім того, були пограбовані 5 мешканців, забрали “все, що тільки було при господарстві”. 9 жовтня 1948 р. у с. Татаринці Лановецького району, примушуючи селян вступати в колгосп, побили 11 осіб [240].

Упродовж 5–8 січня 1950 р. (напередодні та під час Різдва Христового – *Авт.*) в с. Заболотівка Чортківського району агенти районної заготконтори Борейко, Вовк, Дідич, Скрипник і Туригін примушували селян вступати в колгосп і з цією метою били їх, навіть жінок, а також забирали майно [241]. Заради справедливості варто сказати, що ці радянські держиморди були покарані судом і відправились, окрім Туригіна, в тюрму.

Подібне трапилось і в с. Поручин на Бережанщині, за винятком останнього – ніхто з організаторів насилля щодо селян при вступі в колгосп не зазнав покарання,

радше навпаки. 7 січня 1950 р. в село прибуло районне начальство разом із групою партійно-комсомольських активістів і міліціонерів. Всіх селян-одноосібників зібрали в приміщенні школи і поставили умову: хто напише заяву в колгосп, того відпустять. Для остраху кількох людей кинули в підвал, декого “приласкали” ударами. До полудня половина поручинців написала те, що власті хотіли. Стійкіші трималися до вечора, та коли їм пригрозили вивезенням сімей, врешті-решт погодилися стати колгоспниками. Так само “добровільно” вступили в колгосп і мешканці сусіднього села Біще [242].

Вказані й інші численні факти насильства над людьми з метою їх вступу в колгоспи були можливими, бо цьому потурала насамперед обласна влада. Ось лише два документи. 30 травня 1950 р. секретар обкому партії В. Дружинін звернувся з проханням до Генерального прокурора СРСР Р. Руденка опротестувати у Верховному Суді СРСР рішення Верховного Суду УРСР про відміну вироку голові сільської ради Великого Говилова на Теробовлянщині Г. П. Балуці, котрий 16 листопада 1949 р. “перешкодив проведенню зборів з метою організації колгоспу”. Підручний обкомові партії обласний суд засудив його на 10 років таборів за “антирадянські дії”, однак Верховний Суд УРСР цей вирок відмінив і Г. П. Балуку звільнили. І ось тепер головний чільник області апелював до Москви, відстоюючи “честь мундира”. Про торжество права і закону, гуманізм і справедливість тут мови не було. В листі від 5 червня 1950 р. той же В. Дружинін повідомляв секретаря ЦК КП(б)У Л. Мельникова, що обласний суд ув’язнив на 8 років “куркуля” І. І. Фалтуса, котрий “перешкоджав проведенню колективізації”. Однак прокурор УРСР опротестував це рішення і засудженого випустили на волю, а тому партійний функціонер просив “дати вказівку прокуророві республіки переглянути свій протест із вказаної справи”, бо бюро обкому партії “вважає, що справа стосовно звинувачення І. І. Фалтуса неправильно опротестована” [243].

Вказані документи переконливо ілюструють, якими принципами керувалися партійно-радянські органи області в проведенні колективізації, як вони зважали на закони. І, звичайно, разом з іншими фактами показують “добровільність” селян під час створення колгоспів. Завдяки розглянутим вище й іншим заходам влади Тернопільщина наприкінці 1950 р. була вже областю “суцільної колективізації”. Справедливо буде зазначити, що ставлення тодішніх західноукраїнських хліборобів до колгоспної системи виявилось вірним, адже в незалежній Україні вона розпалася.

За умов радянської влади та її репресивних дій у післявоєнний період суттєво змінилося духовне життя в краї, інших ознак набрав розвиток національної культури. Однозначно можна твердити, що курс на радянизацію регіону, який проводив режим, супроводжувався забороною, нищенням, спотворенням історичних і національних традицій українського населення. Не могло бути й мови про продовження діяльності “Просвіти” й інших культурно-освітніх товариств. Навіть навпаки, за приналежність до них як “контрреволюційних, антирадянських” людей

часто ув'язнювали. Художня самодіяльність, театральні гуртки, що в 1930-і роки широко утвердилися в духовному житті західних українців, були поставлені під суворий контроль влади. Програми концертів і тексти вистав обов'язково затверджувались районними відділами культури, інакше не можна було виходити на сцену. Зрозуміло, при цьому влада дотримувалася ідеологічної "чистоти", все, що хоча б віддалено нагадувало "український буржуазний націоналізм", заборонялося. Пильність окремих радянських представників не мала меж. Так, 4 липня 1948 р. аматорська група із с. Пальчинці, нині Підволочиського району, ставила в клубі сусідніх Кошляків виставу "Степова казка". Коли на сцені йшла дія, де батько проводить на війну синів за волю України, з місця зірвався дільничний міліціонер Нечай і з криком "Бандитська вистава!" наказав її зупинити. Не допомогло запевняння, що постановка п'єси дозволена районним відділом культури. Ідеологічно "правильний" міліціонер стояв на своєму, обізвавши акторів "бандитськими пособниками", а глядачів такими, що вигороджують "націоналістично-бандитських самостійників" [244]. Тоді подібні звинувачення легко могли стати підставою для покарання людей.

У післявоєнний період пропали всі сільські бібліотеки читалень "Просвіти", які громади бережливо збирали протягом десятиліть. Якщо під час обшуків представники влади знаходили "націоналістичне" видання, тобто не радянське, це могло обтяжити вирок заарештованому, стати підставою для виселення чи інших репресій. Тож часто люди змушені були позбавлятися українських книг у своєму домі, закопували їх в землю, сподіваючись зберегти до кращих часів. Однак ці часи настали більш як через чотири десятиліття і всі книги загинули. Бібліотеки навчальних закладів, різних установ, приватні і монастирські власті конфіскували і знищили. Лише невелика частка видань, що була в них, збереглася донині в книгозбірнях Державного архіву Тернопільської області, Тернопільського обласного краєзнавчого музею, Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Однак відомо, що за тодішніх умов дехто з представників влади та співробітників НКВС і НКДБ зібрав непогані власні книгозбірні. Забираючи задарма чужі книги, вони не боялися звинувачень в "українському буржуазному націоналізмі", адже самі вирішували, хто і як до нього належить.

Напередодні приходу Червоної армії навесні 1944 р. більшість національно свідомої української інтелігенції Тернопільщини змушена була емігрувати на Захід. Надто пам'ятним було дійсне ставлення радянської влади до інтелігентів у 1939–1941 рр. Крім того, робота під час німецько-фашистської окупації в різних громадських організаціях, передусім у місцевих філіях Українського допомогового комітету, могла легко трактуватися як співробітництво із загарбниками. Як показали наступні події, так воно і було. Відразу після відновлення радянської влади органи СМЕРШ, НКВС і НКДБ виясняли і складали списки людей, котрі

були “пособниками окупантів”. Окрім колабораціоністів, до такої категорії потрапили ті, що займалися наданням допомоги населенню під час окупації, працюючи в міських управах, громадських об’єднаннях, товариствах, а також вчителі гімназій і шкіл, адвокати, лікарі, кооператори, інженери. Майже всі вони зазнали репресій. Їх звільняли з роботи як “німецько-фашистських прихвоснів” та “українських буржуазних націоналістів”. Багатьох арештовували та ув’язнювали на тривалі терміни або виселяли в адміністративному порядку в Сибір. Всі вони були для нової влади політично неблагонадійними. Назвемо лише одного із таких інтелігентів – адвоката, громадсько-політичного і культурно-освітнього діяча на Кременеччині, члена Української Центральної Ради в Києві в 1917 р. Бориса Миколайовича Козубського, котрий закінчив своє життя у радянському виправно-трудоному таборі [245].

Жертвами режиму стали в цей період й ті, хто починав свій шлях у творче життя, котрих можемо вважати представниками тодішньої молоді гільки інтелігенції. До цієї когорти належали, зокрема, майбутні відомі поети Іван Федорович Гнатюк*, уродженець с. Дзвиняча на Збаражчині [246], та Григорій Якович Баран (літературний псевдонім Радошівський), родом із с. Радошівка на Шумщині [247]. В 1949 р. обидва були ув’язнені на 25 років і наступних 5 років позбавлення громадянських прав. Таким чином, очевидним є факт, що наприкінці Другої світової війни та після її завершення комуністичний режим провів другу “чистку” українських інтелігентів у нашому краї.

Радянська влада репресувала також багатьох уродженців Тернопільщини – представників наукової і творчої інтелігенції, котрі жили поза межами своєї малої батьківщини. Так, в ніч з 20 на 21 жовтня 1947 р. були заарештовані органами МДБ і вивезені зі Львова на заслання 275 сімей, серед них сім’ї доцентів Львівського університету Олександра Антоновича Надраги, уродженця Бережан, і Петра Петровича Коструби, родом із с. Стара Ягільниця Чортківського району. Наступного року заарештований і засуджений разом із дружиною відомий композитор, директор Львівської консерваторії Василь Олександрович Барвінський, уродженець Тернополя. Йому ставились за провину “український націоналізм”, “профашистська діяльність” і навіть “приналежність до агентури англійської розвідки”. Повернувся з таборів із підірваним здоров’ям через 5 років. Реабілітований у 1964 р., вже після смерті [248]. В червні 1949 р. заарештована і провела у виправно-трудоному таборі 6 років (була засуджена на 25 років) відома художниця, мешканка Львова Ярослава Львівна Музика, родом із містечка Заложці (нині смт Залізці в Зборівському районі) [249]. В 1950 р. у Стрию на Львівщині, де працював, був заарештований і провів в ув’язненні 7 років художник Петро Павлович Обаль, уродженець с. Ободівка нинішнього Підволочиського району [250].

* У 2000 р. удостоєний Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка.

Як партійно-радянські органи постійно і пильно стежили за політичною благонадійністю інтелігенції на Тернопільщині свідчить, зокрема, приклад Кременецького учительського інституту (влітку 1950 р. реорганізований у педагогічний інститут). Щорічно Кременецький райвідділ МДБ посилав у райком КП(б)У інформацію щодо ідейно-політичних поглядів і дій викладачів і студентів цього навчального закладу. Згідно з довідкою начальника відділу підполковника М. Кобозєва від 23 березня 1951 р., в інституті навчалося 28 “соціально чужих елементів”. Головна їхня провина полягала в тому, що походили з “сімей куркулів чи священників” або їхні родичі були виселені в Сибір. Перебування цих студентів у навчальному закладі вважалося небажаним, тож рекомендувалося звернути на них особливу увагу.

Крім цього, під підозру чекістів потрапили як “соціально чужі, антирадянські і націоналістичні елементи” 7 викладачів і 2 лаборантки інституту. Так, викладач кафедри літератури О. А. Зоц “провинився” тим, що студентам на занятті говорив: “Український народ не можна зламати. Ми, українці, маємо свою славу історію, маємо чим гордитися”. Викладач марксизму-ленінізму Л. С. Борисюк “у минулому висловлював меншовицькі і націоналістичні погляди”. “Провина” ж завідувача кафедри математики Ю. О. Кікеця полягала в тому, що його “один брат служить священником, а другий – по-антирадянському налаштований” [251]. Невдовзі не забарились і відповідні організаційні заходи: від 5 листопада 1950 р. до 22 травня 1951 р. в інституті були звільнені з роботи 17 осіб викладацького та обслуговуючого персоналу, з них 8 – відкрито з політичних причин [252].

9 березня 1953 р. (через чотири дні після смерті Й. Сталіна – Авт.) секретар Кременецького райкому партії І. Сіроєдов подав у Тернопільський обком КП(б)У спецповідомлення “Про засмічення Кременецького педагогічного інституту ворожими і соціально чужими елементами”. Пильний партійний чиновник виявив у цьому навчальному закладі 10 викладачів і працівників, котрих потрібно було звільнити за політичними мотивами. З попередніх підозрюваних викладачів у список неблагонадійних знову потрапив Л. С. Борисюк. Тепер йому пригадали, що під час праці в Київському інституті червоної професури він захищав М. Грушевського, “співпрацював з фашистом Бондарем”. Не мали у властей політичного довір’я викладач марксизму-ленінізму І. Я. Забокрицький і заступник з наукової роботи ректора інституту І. Т. Оплаканський. Останній, наприклад, поширював “наклепницькі вимисли серед викладачів інституту з приводу опублікування в пресі “Катинської справи”. Працівниця бібліотеки Є. П. Соколовська-Янчевська особисто знала Д. Донцова, Д. Дорошенка й інших “націоналістичних діячів”, писала вірші “націоналістичного змісту”. А от друкарка Г. Д. Єременко-Духніцька, “взнавши про хворобу товариша Сталіна, поширювала в інституті провокаційні слухи”. Старший бухгалтер Т. М. Савицький був “монархістом” [253].

Читаючи нині про такі підозри і звинувачення, маємо змогу ще раз переконатись, якою недовірливою, негуманною і безжальною була комуністична влада, котра, неначе для посміху, вважала себе народною і найбільш справедливою в світі. Партійні функціонери всіляко намагалися оббрехати ні в чому невинних людей, знаючи наперед, що цим можна покалічити їхню долю.

Розповідаючи про репресії радянського режиму, не можна обійти осторонь важливе для духовного життя українців нашого краю питання про мову. Впродовж віків іноземного панування українське населення завдяки мові і власним культурно-освітнім традиціям зберегло свою національну ідентичність. Ось чому до рідної мови на Тернопільщині завжди було особливо значиме, бережливе ставлення. Представники партійно-радянських органів нової влади, передусім структур МВС і МДБ, як свідчать документи, цю проблему ігнорували. Безцеремонне нехтування ними рідної мови корінних жителів краю і демонстративне вживання та впровадження мови російської стало повсюдним і звичним. Зрозуміло, що така ситуація щонайменше не сприяла встановленню доброзичливості між владою і населенням.

Відомі й такі випадки, котрі, на жаль, не були поодинокими. На загальному зібранні студентів лісотехнікуму в Білокриниці Кременецького району 2 вересня 1948 р. завуч цього навчального закладу заявив їм, що всі спеціальні дисципліни будуть вивчатися російською мовою. Педагог говорив, звичайно ж, цією мовою. Він твердив майбутнім лісникам, що “українська мова є багато в чому відсталого порівняно з російською. Внаслідок цього українська мова навіть не знає таких технічних термінів, які на кожному кроці ви будете відкривати в спецдисциплінах. І українською мовою майже немає технічних книг. Нехай вас це не бентежить, бо державною мовою є російська” [254]. Дійсно, в цей навчальний заклад, як і в інші технікуми та училища, а також Кременецький учительський інститут прибули чимало викладачів, які не володіли українською мовою та й не прагнули цього, тож багато навчальних дисциплін викладалися незнаною для студентів та учнів мовою – російською. Як свідчать тогочасні звіти навчальних закладів, це створювало певні проблеми.

На користь вживання російської мови були й інші “аргументи”. В с. Нападівка Лановецького району, наприклад, на початку вересня цього ж року співробітник райвідділу МДБ Циганов кілька разів вдарив в обличчя юнака Родіона Мисюка лише за те, що той ввечері на оклик емдебіста, зрозуміло, російською мовою, “Стій! Хто йде?” відповів по-українськи: “Свій”. При цьому Циганов промовляв: “Тепер запам’ятаєш, як відповідати на питання. Тут Росія, і ти повинен відповідати російською. Ти громадянин Радянського Союзу і маєш говорити по-російськи!” [255]. Коментарі, мабуть, зайві. Одне очевидно – це відверті і безкарні прояви великодержавного шовінізму представників радянської влади. В зв’язку з цим зрозуміло, чому подібні рудименти щодо української мови трапляються нині в нашій незалежній державі.

Комуністичний режим чинив репресивні дії щодо віруючих за їхні релігійні переконання та відданість своїй церкві. Ці репресії були складовою політики “будівництва соціалізму і комунізму”, тож стали системними і тривали аж до кінця 1980-х років.

Злочин влада вчинила стосовно греко-католиків (в радянських документах їх називали уніатами – *Авт.*), які становили переважну більшість віруючих українців в Західному регіоні, в тому числі на Тернопільщині, ліквідувавши їхню церкву. В квітні 1945 р. органи НКДБ заарештували єпископат Української греко-католицької церкви (УГКЦ) на чолі з митрополитом Йосипом Сліпим (уродженець с. Заздрість нинішнього Тербовлянського району). Серед владик були вихідці з Тернопільщини Григорій Хомишин і Микита Будка; обидва згодом загинули в більшовицькому ув’язненні. В березні наступного року у Львові під безпосереднім контролем властей відбувся псевдоцерковний собор, який прийняв рішення про самоліквідацію УГКЦ та “возз’єднання” її з Російською православною церквою (РПЦ). Після нього в парафіях проходило “добровільне” приєднання священників і церковних громад до православ’я, наслідком якого стало припинення діяльності структур УГКЦ. В 1950 р. остаточно закриті всі монастирі*. Ліквідація УГКЦ мала політичний характер і була спрямована на нищення національної віри та церкви українського населення регіону.

Про справжнє “волевиявлення” віруючих і духовенства щодо ліквідації унії та переходу в православ’я говорять всі відомі нам документи. Ось лише один із них. 30 червня 1945 р. секретар ЦК КП(б)У К. Литвин надіслав у Тернопільський обком партії лист, в якому детально інструктував щодо ведення ідеологічної кампанії та організаційної роботи за ліквідацію УГКЦ. Повідомляв, зокрема, що “з метою організації роботи серед уніатського духовенства з переходу в православ’я в м. Львові створена так звана ініціативна група”. Завдання партійних органів полягало в тому, щоб “сприяти православній церкві в роботі, яку вона буде вести з метою викриття греко-католицької церкви і переводу віруючих в православ’я, а також допомагати представникам ініціативної групи греко-католицької церкви проводити роботу...” [256]. І далі обкому партії детально наказувалось, які і коли матеріали антиуніатського спрямування (їх тексти були надіслані в обком – *Авт.*) публікувати в пресі, що необхідно робити для організації духовенства на підтримку діяльності вказаної ініціативної групи. Подібні інструкції отримали й органи державної безпеки. Надалі робота стосовно підготовки псевдособору 1946 р. та й після нього з метою остаточної ліквідації греко-католицизму здійснювалася партійно-радянськими структурами.

Внаслідок репресивних дій, що були інспіровані вищим керівництвом Радянського Союзу, УГКЦ офіційно перестала існувати. До “возз’єднання церков”,

* У 1940 р. на Тернопільщині було 25 чоловічих і жіночих греко-католицьких монастирів.

як відомо з офіційних документів, в області було 349 греко-католицьких отців. На 1951 р. прилучилися до православ'я 273 священники. Залишилися вірними своїй церкві 66 душпастирів, однак серед них на Тернопільщині проживали лише 5 (Я. Мартинюк, В. Глуховецький, П. Савчук, І. Фарнига, Ю. Юрик), а решта були заарештовані та ув'язнені (47 осіб), виїхали з області чи померли. За вказаними п'ятьма отцями власті вели "спостереження" [257]. Дехто з тих, що прийняли православ'я, передусім які були переслідувані, згодом відкрито чи таємно повернулися в греко-католицьку віру.

Зазнали репресій за вірність рідній церкві Василь Баран, Яків Білоскурський, Павло Коваль, Мирон Кордуба, Михайло Козоріс, Іван Пасіка, Степан Ратич, Василь Станислав, Володимир Теленко, Микола Цегельський, Микола Шаварин, Юліан Юрик та інші священники [258]. Серед ув'язнених за віру – ігумен монастиря редемптористів при Успенській церкві у Тернополі Василь Величковський, який вперше був заарештований у 1945 р. і провів 10 років у виправно-трудовах таборах, а вдруге перебував в місцях позбавлення волі в 1969–1972 рр. [259].

Офіційною ліквідацією УГКЦ режим домогся не лише своїх політичних цілей, а й вніс на західноукраїнських землях напруження, конфлікти в стосунки між людьми, між мирянами і священниками, між духовенством і націоналістичним підпіллям, що в тодішніх умовах було на руку владі. Процес примусового переходу в православ'я не був позбавлений драматизму для священників і віруючих. Незважаючи на всі зусилля властей, УГКЦ не зникла і продовжувала діяти в підпіллі. Вірність своїй вірі й обрядовості зберігала частина і священників, і мирян.

Радянські державні структури, передусім апарат уповноваженого Ради в справах Російської православної церкви при Раді Міністрів СРСР у Тернопільській області й органи МДБ, а також партійні органи пильно стежили за так званими "проявами уніатства" і намагалися їх викорінювати. Так, улітку 1951 р. уповноважений у своєму звіті зазначав, що в передмісті Чорткова проводяться нелегальні зібрання уніатів, хрестять дітей за уніатським обрядом, а в с. Семаківці за цим обрядом дехто бере шлюб. Своє повідомлення про діяльність греко-католиків відповідальний радянський чиновник закінчував словами, що про це ним "поставлено до відома органи МДБ" [260]. Черговий раз маємо змогу переконатися, хто займався нищенням УГКЦ і переслідував її вірних.

Утиски й обмеження були звичними щодо громад РПЦ, яка користувалась всебічною підтримкою радянських властей у протиборстві з УГКЦ. Її священники, передусім з колишніх греко-католицьких душпастирів, фактично перебували під негласним наглядом відповідних радянських структур. У 1950 р., зокрема, були ув'язнені православні, а раніше греко-католицькі священники Іван Кузик (с. Турильче), Іван Заверуха (с. Рибники), Петро Коблак (с. Боків), Григорій Яструбецький (с. Нижчі Луб'янки) [261]. Загалом 30 таким священникам випала

подібна доля. Отож, приналежність до православ'я не унеможливила переслідування властей.

Православних священників інколи карали за “порушення” радянського законодавства про культу. Так, зокрема, на Водохреще в 1952 р. декан А. Лошній і священник І. Гладиш провели у Зборові на річці за участі великої кількості віруючих обряд освячення води. Про це уповноважений П. Пруселіс доповів єпископу Іларіону і той змушений був звільнити обох священнослужителів від настоятельства без права переходу на іншу парафію [262].

Вводилися різні обмеження в діяльності православних монастирів, які були в області. На початку 1950 р. був закритий один з них – Малозагаєцький на Шумщині [263]. Тернопільська обласна рада прийняла рішення повернути місцевому колгоспові будівлі і майно, що належало цьому монастиреві, які він нібито забрав під час німецько-фашистської окупації. Те, що все це було власністю монастиря до вересня 1939 р., до уваги не бралось.

За релігійні переконання переслідувалися віруючі протестантських течій, яких власті зараховували до так званих “сектантських”. Становище в громадах євангельських християн-баптистів (ЄХБ), християн віри євангельської (ХВЕ), адвентистів сьомого дня (АСД), п'ятидесятників-сіоністів, свідків Єгови й інших було складним і почасти напруженим внаслідок внутрішніх процесів. Втручання ж влади в їхню діяльність, намагання встановити над ними контроль було надзвичайно болісним для “сектантів” і, зазвичай, не сприймалося. Відмову деяких віруючих, передусім свідків Єгови і п'ятидесятників, від реєстрації, участі у виборах до органів влади, служби в армії через заборону брати в руки зброю власті однозначно вважали проявом “ворожого ставлення до радянської влади” та “антидержавної діяльності”. За ними посилювався офіційний і таємний нагляд органів державної безпеки та міліції і партійних структур. Частими були й репресивні дії, притягнення віруючих до кримінальної діяльності. Так, у 1944–1945 рр. в області 90 євангелістів та свідків Єгови були засуджені, оскільки відмовилися йти служити в армію та брати зброю в руки [264]. В 1950 р. за “зв'язки з ОУН та УПА” і “спротив колективізації” в області був засуджений 21 віруючий ЄХБ [265]. Фактичною ж причиною покарання були релігійні погляди людей.

4 вересня 1950 р. уповноважений у справах Російської православної церкви при Раді Міністрів СРСР у Тернопільській обл. повідомляв начальника обласного управління МДБ, що на Тернопільщині діє 10 груп містичних сект (120 осіб), з них 8 – п'ятидесятники і 2 – “сіоністи”. Одночасно подав список “нелегально діючих сект з проською через уповноважених дільниць застосувати заходи про припинення діяльності вказаних груп” [266]. Цей факт переконливо показує, що влада розглядала “сектантів” своїми ідейними і політичними противниками, адже боротьбу з ними вели органи державної безпеки.

Наступного року в області існувала 51 громада так званих “сектантів”, в яких нараховувалось 3226 осіб і котрі діяли легально, а також 11 незарєстрованих громад. Останніх радянські власті вважали нелегальними, хоча насправді вони не приховували своєї діяльності, про них було всім відомо в населеному пункті. Своїми ж репресіями влада примушувала членів цих громад поступово засекачувати свою діяльність та озлоблюватися.

У березні 1951 р., відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР “Про виселення активних учасників антирадянської нелегальної секти єговістів і членів їх сімей, котрі проживають в західних областях Української і Білоруської РСР, Молдавській, Латвійській, Литовській та Естонській РСР” від 19 лютого цього ж року, з Тернопільщини було виселено в Іркутську обл. 287 сімей свідків Єгови (987 осіб) [267]. За звинуваченням “в організації антидержавної містичної секти” на 25 років ув’язнення засуджений керівник громади свідків Єгови у с. Костянтинівка Тернопільського району Володимир Турко [268]. Після акції виселення уповноважений відзначив, що в області діє тепер 6 “містичних антидержавних сект єговістів і бодачів” (майже 70 осіб), але після арешту і притягнення до кримінальної відповідальності їх керівників “не помічено жодного прояву” [269]. Репресії проти віруючих протестантських, як і інших напрямків загалом не принесли та й не могли принести властям бажаного результату. Навіть навпаки, такі дії укріплювали релігійність людей, спонукали їх до жертвності заради віри в Бога.

Підсумовуючи вищенаведене, маємо всі підстави стверджувати, що відразу після приходу Червоної армії навесні 1944 р. на Тернопільщину і відновлення тут радянської влади мирне населення потрапило в жорна репресій, які проявлялися по-різному і тривали не один рік. Немає в нашому краї населеного пункту, жителі котрого не зазнали би в післявоєнний період жорстоких протизаконних переслідувань комуністичного режиму. Причому в кожному з них жертв таких діянь – не один десяток: вбиті, ув’язнені, заарештовані, мордовані, виселені. Так, у с. Жеребки Підволочиського району були репресовані 32 мешканці, з них 7 загинули – розстріляні або померли у виправно-трудових таборах. 54 жеребківчани, у тому числі малолітні діти, насильно вивезені в Сибір і на Північ, де 5 з них померли [270]. У с. Поручин на Бережанщині в 1944–1950 рр. жертвами режиму стали 67 мирних жителів: 30 з них ув’язнені в таборах, а 37 виселені в Сибір; померли на чужині 20 осіб. Опинилися в ув’язненні 29 мешканців с. Вербів, з них повернулися до рідних домівок 19. Крім того, були вивезені на спецпоселення 89 осіб. У 1939–1950 рр. 60 жителів с. Нараєва діяли в підпіллі ОУН та воювали в УПА; 38 з них загинули – в збройних сутичках та більшовицькому ув’язненні, причому багато хто за невідомих обставин. Однак це не всі жертви репресій. Лише в 1947 р. із села вивезені у Сибір 23 мешканці, з них 9 там померли. В 1950 р. виселені 12 осіб, з яких 4 більше не побачили рідної домівки [271]. Подібні факти можна наводити щодо кожного населеного пункту нашого краю.

У післявоєнний період, як і в довоєнний, зникали внаслідок розв'язаного терору цілі родини. Одна із багатьох трагедій – доля хліборобської сім'ї Івана та Марії Дідурів із с. Іванків на Борщівщині. Їх старший син Юрій був розстріляний органами НКВС у 1941 р. Другий син Василь помер від виснаження в трудовій армії на Уралі в 1943 р. Ще два сини Андрій і Дмитро, не бажаючи миритися з німецькою та більшовицькою окупацією, пішли воювати в УПА і невідомо де й коли загинули. Батьки разом із наймолодшим сином Михайлом були вивезені в 1948 р. в Красноярській край. Звідси вони, крім Михайла, додому не повернулися, залишилися навечно лежати в сибірській землі. Могили їхні теж невідомі та й нікому їх доглядати, адже Михайло невдовзі після повернення в 1956 р. помер від набутої на засланні хвороби [272]. Так у вихорі репресій та воєнного лихоліття щезла велика працелюбна селянська сім'я. Не було за цими людьми жодної провини перед владою. Всі семеро прагнули лише трудитися на рідній землі і в цьому бачили смисл свого життя.

За дев'ять років – від березня 1944 р. до березня 1953 р. – в Тернопільській обл. жертвами терору і репресій більшовицького режиму стали кілька десятків тисяч людей. Наприкінці і відразу після війни він фактично вів у нашому краї неоголошену війну проти населення. Першопричиною цього було намагання радянізувати регіон, зробити його мешканців покірними громадянами, витравити в них національно-патріотичну свідомість і відчуття власної гідності. Звичайно, національно-визвольна боротьба ОУН та УПА суттєво впливала на те, що власті вдавалися до збройних та інших насильницьких акцій. Однак під час їх проведення гинули не лише українські патріоти зі зброєю в руках, а й мирні люди, винятково із-за сваволі, самосуду та беззаконня представників влади. Це не одна сотня громадян. Досі не знаємо, скільки мешканців нашого краю за цей період були ув'язнені, примусово вивезені у східні регіони СРСР, загинули внаслідок таких дій на чужині. Засобами насильства й наруги над людьми ліквідувалось на західноукраїнських землях приватне землеволодіння та запроваджувалася колгоспна система, а практичним наслідком цього стало зубожіння хліборобів і загальний занепад села. Злочиним режиму була заборона греко-католицької церкви і так зване її “добровільне возз'єднання” з православ'ям, переслідування людей за релігійну віру. В цей період часто людей карали не лише за дії, а й за переконання та думки, що не збігалися з офіційною радянською доктриною.

Масовий опір західних українців радянському режиму був закономірним і зумовлений логікою історичного поступу. На їхню рідну землю прийшла нова влада – чужинська за формою і духом правління, соціально-політичним устроєм, правовими та моральними нормами, традиціями національного життя. Вона відразу повела нещадну боротьбу проти тих, хто не лише виступав зі зброєю в руках за незалежну Українську державу, а й думав про неї, хто не сприймав ідеологію і практику більшовизму. Фактично радянська влада намагалася насильно подолати

і знищити налагоджені віками національні традиції та устої місцевого населення в усіх сферах життя. Саме з цих позицій ми розглядаємо складні процеси, що відбувалися в Західній Україні наприкінці і після Другої світової війни та супроводжувалися репресивними діями комуністичного режиму проти мирних людей.

IV

Після смерті Й. Сталіна в березні 1953 р. настали зміни в суспільно-політичному житті СРСР. Однією з них були масові звільнення з виправно-трудових таборів і заслань несправедливо засуджених людей. Це зумовлено не стільки милосердям і доброю волею нових керівників Радянського Союзу, котрі, до речі, всі були причетні до масових репресій у період сталінізму, скільки їхнім розумінням, що комуністична імперія не може далі розвиватися шляхом терору, неволі і страху народу перед владою, що для поступу необхідно розкріпачити громадян, дати їм свободу, якої вони досі не мали, і цим розбудити народну ініціативу.

Як показали наступні часи, радянський режим міг дати людям лише дозовану і контрольовану волю. В його уявленні свобода і демократія могли існувати лише тією мірою, якою відповідали догматичним постулатам комуністичної теорії та практики. Тож не випадково, що репресії проти громадян, якщо вони мислили і діяли не “по-радянському”, збереглися, хоча, на щастя, не в таких жахливих проявах, як раніше. Зрозуміло, що репресивні, а також так звані “профілактичні” заходи, котрі за умов радянської дійсності можна вважати формою тиску на громадян та обмеження їхньої свободи, стосувалися насамперед ідейних противників комунізму, патріотів-націоналістів, вільнодумців, віруючих.

Щодо Тернопільського краю, то практично всі раніше засуджені та вислані з політичних мотивів українці розглядалися владою як відверті чи потенційні противники радянського режиму, оскільки були пов’язані з визвольною боротьбою ОУН та УПА. Ця обставина наклала відбиток на подальші дії правоохоронних органів з метою зміцнення радянського режиму і викорінення “українського буржуазного націоналізму” аж до розпаду СРСР.

Вже навесні 1954 р. на рідну тернопільську землю почали повертатися із ув’язнення та заслання люди. Згідно з офіційними даними, на 5 червня 1955 р. з таборів прибули 2919 осіб, з них 122 особи, сім’ї яких перебували на спецпоселеннях. 995 осіб повернулися після закінчення терміну покарання, 547 – за амністією і 1377 – достроково. 135 із тих, що повернулися, були раніше засуджені за участь у збройній боротьбі з радянською владою [273].

Партійно-радянські органи Тернопільської області, виявляється, дуже турбувало повернення колишніх в’язнів на рідну землю, адже для чиновників виникали, крім соціальних, значні політичні та ідеологічні проблеми. Про це свідчить, зокрема, доповідна записка секретаря Тернопільського обкому партії Т. Шевчука в ЦК КПУ від 16 червня 1955 р. Його непокоїло, що поверненці приносять і поширюють

в краї антирадянські настрої і думки, не стали покірними режимові. Так, Орест Дмитрович Барна, котрий прибув із табору в рідне місто Монастириська, говорив своїм знайомим: “Там, де я був, люди більше знають про політику, навіть у світовому масштабі. Так далі жити не прийдеться, рано чи пізно, але буде розв’язка. В таборах багато хороших людей, там весь цвіт, там основна сила, люди письменні, досвідчені, добре організовані...” [274]. Не можна не звернути увагу на те, що слова цієї простої людини про “розв’язку” виявилися пророчими.

В зв’язку з цим партійний функціонер застерігав не звільняти “бандитів-терористів”, які, прибувши в рідні місця, “порушують норми життя радянських громадян і не виключена можливість більш активних проявів з їх боку”. В цих словах помітна боязнь перед правдою життя і явне перебільшення, навіть перекручення дійсного становища в краї після повернення репресованих додому. І водночас – повна байдужість до тисяч несправедливо засуджених жителів Тернопільщини, відсутність будь-якого співчуття до них.

Далі Т. Шевчук пропонував для “припинення ворожих дій” “бувших бандитів ОУН” такі заходи:

- осіб, засуджених за бандитизм, шпигунство і диверсію, після звільнення з таборів засилати на спецпоселення і не дозволяти їм в’їзд на територію західних областей України;
- всіх звільнених з таборів в’язнів, сім’ї котрих перебувають на спецпоселеннях, направляти до своїх сімей;
- в’язнів, які висловлюють у таборах терористичні, антирадянські наміри і ведуть націоналістичну діяльність, не звільняти;
- при вирішенні питання про дострокове звільнення окремих осіб з таборів запрошувати думку зацікавленого територіального органу КДБ, з урахуванням якої і вирішувати питання про звільнення [275].

Ці пропозиції обласного партійного керівника варто навести, оскільки вони були втілені у практику звільнення наших співвітчизників. Дійсно, невдовзі почала враховуватися думка “зацікавленого територіального органу КДБ”, звільнених з таборів в’язнів відправляли на спецпоселення і забороняли проживати на рідних землях. Більшість колишніх засуджених до середини 1980-х років не мала права жити на території Західної України.

Стійкі традиції українства в нашому краї, героїчна національно-визвольна боротьба в недалекому минулому зумовили безперервність патріотичного руху, який продовжував розвиватися нелегально. Незважаючи на так звану “відлигу”, певну демократизацію радянського суспільства, публічний осуд сталінізму, комуністичний режим залишався надалі тоталітарним, репресивним. Це добре помітно у ставленні партійно-радянських властей до так званого “українського буржуазного націоналізму”. На Тернопільщині, як і в усій Україні, продовжували виникати і діяти національно-патріотичні групи, що ставили перед собою завдання

протистояти комуністичній владі, відстоювати і пропагувати ідеї української державності, самобутності українців і їхньої культури. Викривальні пропагандистські акції проводили також окремі патріоти. Органи КДБ за допомогою добре налагодженої агентурної мережі швидко викривали тих, хто “займався антирадянською агітацією та пропагандою”. Останніми для влади були не лише ідейні борці з режимом, а й ті, котрі реально сприймали політику КПРС і дійсність в СРСР й мали необережність висловити комусь свої думки і погляди стосовно цього. Репресії режиму щодо всіх “антирадянщиків” не забарилися.

Однією з перших нелегальних груп післясталінського періоду була організація “Молода Україна”, створена в 1954 р. вчителем історії Буданівської середньої школи на Терехівщині Володимиром Крушельницьким. До неї входили учні школи Михайло Павлишин, Богдан Поперечний, Василь Скубоцький, Марія Бобрин і Катерина Коцко [276]. Вони займалися переважно написанням і поширенням листівок. Молоді патріоти встигли провести акцію, що мала громадський резонанс: накинули зашморг на шию пам’ятника Й. Сталіну і почепили плакат з написом “Ганьба тобі, твоїм намісникам, які поневолюють український народ. Але прийде час і цей народ зітре з лиця землі твоїх сатрапів”. Ця подія спонукала каральні органи шукати “ворогів радянської влади”. Організація була викрита на початку наступного року, її учасників судили. В. Крушельницький отримав 10 років ув’язнення у виправно-трудовах таборах, 5 років заслання і 10 років позбавлення прав [277]. М. Павлишин відбув рік у колонії для неповнолітніх.

25 січня 1957 р. у Тернополі був заарештований співробітник обласної газети “Вільне життя” Володимир Васильович Дятел. Йому інкримінувалося проведення “антирадянської агітації і пропаганди”. На початку травня цього ж року його засудили на 4 роки ув’язнення і 3 роки позбавлення громадянських прав. Був звільнений через два з половиною роки [278]. На початку березня 1958 р. у Збаражі органи КДБ заарештували Костянтина Володимировича Никофорова. Його звинувачували в тому, що в липні минулого року розповсюдив у місті листівки антирадянського змісту. Через півроку обласний суд виніс вирок – 3 роки ув’язнення. Втім, невдовзі В. К. Никифорова звільнили за мотивацією, що він психічно хворий [279]. Навіть коли так було насправді, то лише черговий раз доказує, що комуністичний режим намагався кожну людину, котру вважав своїм ворогом, насамперед покарати, а вже потім вияснював, чи може вона за станом здоров’я бути ув’язненою.

14 березня 1958 р. в Тернополі заарештували працівника дистанційної колії Дмитра Васильовича Побера, родом із с. Улазів на Любачівщині (нині Польща). В 1945 р. він разом із родиною насильно був виселений з рідного краю в Україну, жив у Великих Бірках недалеко від Тернополя. “Провина” затриманого полягала в тому, що в листах до родичів у США він висловлював критичні думки щодо радянського ладу, тобто “зводив наклепи” на нього, а також “вів розмови

антирадянського, націоналістичного змісту” з колегами на роботі. Після двомісячного слідства обласний суд засудив Д. В. Побера на 2 роки ув’язнення і 2 роки позбавлення громадянських прав з конфіскацією майна. Звільнений у кінці травня 1959 р. і надалі перебував під наглядом органів КДБ [280].

Житель села Шибалин на Бережанщині Іван Васильович Жила був заарештований 22 травня 1958 р. і засуджений у липні цього ж року на 5 років тюрми і 3 роки позбавлення громадянських прав за те, що “написав листа антирадянського змісту в редакцію газети “Радянська Україна”. Звільнений з ув’язнення через два роки.

25 листопада 1958 р. Тернопільський обласний суд виніс вирок жителю с. Бабинці Борщівського району Михайлу Йосиповичу Слюсарчуку за “антирадянську агітацію і пропаганду” – 7 років ув’язнення та наступні 5 років позбавлення громадянських прав. Звичайний колгоспник “провинився” тим, що в кількох листах до родичів у США писав про те, як примушували селян вступати в колгоспи, і про їхнє нужденне життя за колгоспної системи [281]. Загалом сільський трудивник казав правду, однак радянський суд розцінив це як державний злочин. Цікаво, що органи КДБ дізналися про “ворожість” М. Слюсарчука, вилучаючи його листи на пошті, однак брутального порушення конституційного права на таємницю листування суд не помітив. Це ж була дрібниця, коли справа стосувалася “державної безпеки”. Відсидів невинний чоловік в ув’язненні два з половиною роки.

Того ж 1958 р., коли наступало “потепління” у внутрішньополітичному житті країни, йшла реабілітація репресованих і тисячі з них, несправедливо засуджені, поверталися на рідну землю, у Львові вдруге був заарештований та ув’язнений художник і поет Микола Іванович Волощук, родом із с. Криве Козівського району. Вперше йому довелося звідати табори в 1949 р., коли був засуджений за націоналістичну діяльність на 10 років. Звільнений у 1956 р., він через два роки знову відправився у Мордовію. Шість років мучився в ув’язненні [282]. Повернувшись у Львів, не відмовився від своїх патріотичних переконань, що виразно проявлялось у його творчості. До своєї смерті в 1978 р. перебував під “опікою” кадебістів.

У 1961 р. органи КДБ викрили на Тернопільщині невелику підпільну групу під керівництвом Миколи Апостола, котра стояла на ідейних позиціях ОУН, визначила своїм головним завданням боротьбу за самостійну соборну Україну [283]. Члени групи займалися пропагандистською роботою, мали намір використовувати легальні та нелегальні форми боротьби. Розгорнути активну діяльність організація не встигла, оскільки була швидко розгромлена.

У 1961 р. сформувалася нелегальна націоналістична організація у тодішньому районному центрі Золотники* . Її ідейним натхненником і засновником був 36-літній

* Нині село Теремовлянського району.

Євген Гогусь. У 1945–1954 рр. він перебував на поселенні в Сибіру. Повернувшись додому, працював фотографом. Перші спроби щодо створення організації припадають на 1958 р. Однак лише через три роки йому вдалося створити групу однодумців – ядро майбутньої організації. До неї входили коваль Євстахій Грицишин, муляр Володимир Куликовський, колгоспник Павло Палихата і вантажник Петро Пундяк, які жили та працювали в різних населених пунктах. Дехто з них раніше був зв'язаний з підпіллям ОУН та УПА. Знав про групу і виявив готовність вступити в неї Петро Дзюра. За задумом Є. Гогуса, організація мала налічувати щонайменше 20 осіб. Планувалось, що вона започаткує створення Української національної партії, тому основна увага приділялася виробленню програмних засад діяльності. З цією метою збиралась і вивчалась націоналістична література. Члени організації чітко визначили її платформою боротьбу за створення самостійної України, передбачали в цій боротьбі мирні і збройні засоби, застерігши не допускати, “щоби українці вбивали українців”.

На початку червня 1962 р. членів організації заарештували. Їх звинуватили у “зраді батьківщини”, що проявилось у “створенні нелегальної антирадянської групи”. І хоча вони не провели жодної публічної акції, Тернопільський обласний суд, дводенне засідання якого відбувалося в закритому режимі, виніс суворий вирок: Є. Гогусь був засуджений до розстрілу, В. Куликовський та Є. Грицишин – на 11 років позбавлення волі в тюрмі суворого режиму кожний, П. Пундяк – на 10 років, а П. Палихата – на 6 років ув'язнення. Двох останніх, оскільки вони вперше потрапили під слідство, згодом звільнили від покарання. Не був притягнутий до відповідальності П. Дзюра. Стосовно Є. Гогуса, то варто сказати, що прокурор просив для нього 15 років ув'язнення, однак суд вирішив інакше і засудив до страти. Цей вирок Верховний Суд УРСР замінив на 15 років позбавлення волі [284]. Як бачимо, режим жорстоко розправився зі своїми ідейними противниками.

Наміри щодо створення нелегальної націоналістичної організації проявив тоді і мешканець с. Буряківка Заліщицького району Микола Маруняс. У 1960 р. він повернувся із Кемеровської обл., де разом з рідними перебував на спецпоселенні, і невдовзі почав обговорювати зі своїми земляками Василем Букалом, Йосипом Колесником, Володимиром Кухарським та іншими можливість проведення антирадянської діяльності. Малося на увазі передусім діяти на ідейних та організаційних засадах ОУН, проводити пропагандистські акції з метою впливати на настрої людей, встановити зв'язки з центрами ОУН за рубіжем. Обговорювалося також питання про необхідність роздобути зброю. М. Маруняс не встиг сформувати підпільну групу, оскільки його призвали на військову службу, де за поширення націоналістичних поглядів він був заарештований і засуджений [285].

Органи КДБ, маючи широку агентурну мережу, практично знали про будь-які прояви національно-патріотичної діяльності окремих людей і за необхідності

вживали відповідні заходи. Так, від травня 1962 р. під їхнім пильним оком перебувала група молоді в с. Носів на Підгаєччині, яка “мала намір створити українську націоналістичну організацію і почати вести антирадянську діяльність” [286]. Тоді ж були заведені оперативні справи на “групи націоналістів” у селах Шумляни і Волиця Бережанського району. В с. Стриївка на Збаражчині заарештували чоловіка за підозрою у поширенні націоналістичних листівок. У серпні цього ж року Збаразький райвідділ КДБ відкрив справу під назвою “Українські націоналісти” на жителів районного центру Нестора Зарічного, Ореста Назара, Ігоря Трепалюка і Ярослава Турчина, котрі “в минулому були в молодіжній ОУН, за що були заарештовані і засуджені”, а тепер “групуються, ведуть націоналістичного змісту розмови” [287]. У с. Староміщина Підволочиського району в березні 1962 р. затримали члена ОУН Григорія Осадчука, котрий переховувався в бункері; згодом він був засуджений на 10 років ув’язнення [288]. В полі зору кадебістів перебувало “групування українських націоналістів” у с. Козина на Гусятинщині. Ці й інші численні факти дають підстави стверджувати, що в нашому краї, незважаючи на заходи радянської влади, репресії її каральних органів, ідеї національно-визвольної боротьби жили і проявлялись у практичних діях.

За український патріотизм постраждали навіть деякі комуністи. Так, у квітні 1965 р. виключений з КППРС і невдовзі звільнений з роботи вчитель середньої школи в с. Озерна Зборівського району Володимир Демкович “за співробітництво з націоналістичними елементами”. Це проявилось в тому, що він “своєчасно не викрив ворожу діяльність свого знайомого Орленка, який двічі приїжджав до нього, вербував його вступити в націоналістичну організацію і вести боротьбу за від’єднання України від Радянського Союзу” [289].

Національно-опозиційний рух щодо радянської влади ніколи не припинявся на Тернопільщині. Правда, його представники діяли самостійно, не маючи організаційного зв’язку зі своїми однодумцями в інших регіонах України. Втім, інакше й не могло бути в умовах тотального контролю партійно-радянських органів за думками і діями інтелігентів, котрих турбував стан української культури, які пропагували національну спадщину та її видатних представників, писали “націоналістичні” твори, критично ставилися до радянської дійсності тощо. Однак діяльність українських патріотів у Тернопільському краї органічно вливалася в загальноукраїнську тенденцію наростання протесту на національному ґрунті за свободи і демократичні права, збереження і відродження українства. Ці люди розуміли, на що йдуть, страждали за своє вільнодумство і непоборний національний дух.

Влітку-восени 1965 р. Україною прокотилася цілеспрямована хвиля арештів представників свідомої національної інтелігенції, котрих органи КДБ вважали за необхідне нейтралізувати за те, що “підривають устої радянського суспільного ладу”. Фактично це була спроба покарати тих інтелігентів, які в умовах, коли

режим розпочав в Україні так звану “інтернаціоналізацію”, а фактично – нищення українства, відстоювали культуру, мову, національні традиції та історію українського народу.

Одним із кількох десятків заарештованих одного дня в Україні – 28 серпня 1965 р. – був завідувач клубу в рідному селі Острів поблизу Тернополя Василь Ілліч Ярмуш. У той час він був відомий як молодий поет і журналіст, його вірші друкувалися в обласній і республіканській пресі та альманахах. Однак органи КДБ знали, що В. Ярмуш пише твори на українську тематику, а це, на їхню думку, вже “небезпечно”. Чекісти-оперативники, навідавшись у його дім, провели обшук, конфіскували деяку літературу і всі рукописи, а потім забрали з собою господаря. Чотири дні і ночі провів він у слідчому ізоляторі обласного управління КДБ. За цей час з В. Ярмушем провели “роз’яснювальну роботу” і врешті-решт відпустили. Не всі вилучені книги і рукописи йому повернули. Ті з творів, що залишились у спецховищі КДБ, були знищені наприкінці 1980-х років. В. Ярмушу не судилося про це дізнатись, адже він помер у вересні 1976 р., через тиждень після свого 36-ліття. Власне, у передчасній смерті В. Ярмуша і криється розгадка, чому в 1965 р. його не судили: він був інвалідом радянської армії, тож влада проявила “милосердя” [290]. Читаючи нині вірші цього передчасно згаслого талановитого поета, мимоволі задумуєшся, що ж крамольного, антисуспільного вгледіли в його віршах “літератори” з КДБ.

В Західній Україні, що завжди була для радянських властей “націоналістичною”, багатьох віддано під суд. Показові судові процеси відбулися в Луцьку, Івано-Франківську, Тернополі і Львові. 24–25 лютого 1966 р. у Тернополі обласний суд розглянув справу І. Герети і М. Чубатого. Перший з них був науковим співробітником обласного краєзнавчого музею, а другий – викладачем музичного училища. Обом інкримінувалося проведення націоналістичної, антирадянської діяльності. Коли в серпні 1965 р. І. Герету і М. Чубатого заарештували органи КДБ, то одночасно були затримані і допитані Олесь Герета, Микола Литвин, Богдан Антків і ще кілька осіб [291]. Всі вони були одностайними в захисті духовності українського народу і становили групу патріотично налаштованих інтелігентів. Певної “націоналістичної” організації в Тернополі не існувало. Незважаючи на це, власті віддали під суд двох найбільш діяльних членів цієї групи, а з іншими органи КДБ обмежилися “профілактикою”. Оскільки підсудні “визнали свою провину”, а на недавньому судовому процесі над М. Озерним в Івано-Франківську “вели себе правильно”, то вони не були ув’язнені: І. Герета отримав 5, а М. Чубатий – 4 роки позбавлення волі умовно [292].

На початку липня 1966 р. заарештували в Збаражі 19-літнього мешканця міста Віталія Остапенка. Йому ставилося за провину розповсюдження листівок

антирадянського змісту [293]. Слідство вело обласне управління КДБ. Про надмірну пильність місцевих чекістів в охороні комуністичних ідей свідчить той факт, що майже через два місяці прокуратура Тернопільської області визнала докази звинувачення недостатніми і справу стосовно В. Остапенка припинила.

Від 1967 р. до червня 1971 р. за проведення “антирадянської агітації і пропаганди”, що виявилось у поширенні “наклепницьких вигадок на радянський державний і суспільний лад”, в Україні органи КДБ провели “профілактику” з понад 6000 громадян [294]. Десятки з них заарештували і за вироками судів ув’язнили. Були такі люди і на Тернопільщині. Так, 24 грудня 1967 р. Тернопільський обласний суд засудив до одного року ув’язнення в колонії суворого режиму Богдана Штойка за “написання антирадянського, націоналістичного документа”, в якому “містився заклик до збройної боротьби проти радянської влади” [295].

24 вересня 1967 р. у районному центрі Ланівці був заарештований Віктор Парфенович Рафальський. Його звинуватили у написанні і поширенні антирадянських творів. 5 червня наступного року Тернопільський обласний суд у закритому засіданні вирішив направити підсудного “на примусове лікування в поєднанні з ізоляцією в психіатричній лікарні спеціального типу”. Звільнений був В. П. Рафальський у 1977 р., реабілітований через 15 літ. У незалежній Україні вийшли друком його роман-поема “Зойк і лють”, сатиричний роман “Незвичайні пригоди трьох обормотів у країні чудес”, збірки “Слухай, моя Україно”, “Поезії”, “Трохи музики” й інші твори.

27 жовтня 1967 р. у Заліщиках заарештували викладача Копичинецького сільськогосподарського технікуму 37-літнього Миколу Георгійовича Коца, родом із с. Гуша на Волині. Влітку цього року він виготовив фотоспособом майже 100 листівок антирадянського змісту, які таємно розповсюдив у Тернополі, Києві, Підволочиську, Хмельницькому, Нововолинську, Луцьку, Дубному. На листівках був зображений тризуб і перефразований текст вірша В. Симоненка “Курдському брату” під назвою “Українському брату”. В цьому поетичному творі, зокрема, слово “шовініст” було замінено на слово “комуніст”. Тож у рядках

Як впаде в роззявлену могилу

Останній на планеті шовініст

звучало: “Останній на Україні комуніст”.

Майже півроку тривало слідство. 11 квітня 1968 р. у Тернополі суд на закритому засіданні виніс М. Коцу вирок – 7 років ув’язнення з наступним 5-річним засланням [296]. Після суду ще майже два місяці він перебував у тюрмі обласного управління КДБ. Перед відправленням у табір йому дозволили написати листа батькові. “Досить важке тут повітря, – писав М. Коц, – але нічого не зробиш, не хочеш терпіти в ярмі, то сиди в підвалі”. З листа дізнаємося про суд, адже він був закритий. Підсудний повідомляв батькові: “Охороняли мене чотири автоматники. Щоб люди не почули правди, судові засідання зробили закритим. Навіть моє прохання про

допуск на судове засідання Вас як батька, а сестер як свідків, відхилили. Одним словом, робили все так, щоб ніхто нічого не знав, навіть за що судять” [297]. Касаційну скаргу засудженого відхилили. Покарання М. Коц відбував у таборах Мордовії та Пермі, а в жовтні 1974 р. відправлений на заслання в м. Тегульдет Томської області. Після повернення в Україну перебував під постійним наглядом органів КДБ.

“Вільнодумцем”, який публічно насмілювався критикувати радянську внутрішню та зовнішню політику, виявився завідуючий складом заводу мінеральних вод у Тернополі Іван Курилас. Під час відпочинку влітку 1969 р. у санаторії в с. Яблунівка Бучацького району він у розмовах з іншими відпочивальниками висловлював сумнів у правильності діяльності КПРС, говорив про “необхідність створення незалежної Української держави”. Від своєї агентури про це відразу довідалися органи КДБ і заарештували І. Куриласа. Суд виніс йому “за проведення антирадянської агітації і пропаганди” вирок – 3 роки ув’язнення суворого режиму [298].

2 лютого 1969 р. в Тернополі був заарештований архітектор філії проектного інституту в обласному центрі Левко Федорович Горохівський, родом із с. Носів на Підгаєччині [299]. Звинувачувався органами КДБ за тією ж сумнозвісною статтею – “ведення антирадянської агітації та пропаганди”, що виявилось у виготовленні і розповсюдженні листівок “ворожого” змісту, написанні націоналістичних віршів, читанні самвидаву. Засуджений на 4 роки ув’язнення, які повністю відбув у таборах. Разом з Л. Горохівським заарештували Михайла Саманчука, та через незначність вчинку він був звільнений з-під варти [300]. У 1988 р. Л. Горохівський вступив в Українську Гельсінську Спілку.

Наступного року виникла справа Миколи Андрійовича Горбала, викладача технікуму в Борщеві. Його затримали 20 листопада 1970 р. До речі, ордер на арешт був виписаний через чотири дні пізніше. М. Горбаль звинувачувався в тому, що написав “націоналістичну” поему “Дума”, в якій “СРСР показано тоталітарною державою, а Україну – колонією”. Інкримінувалося йому також поширення самвидаву антирадянського змісту. За це, згідно з вирокком Тернопільського обласного суду від 13 квітня 1971 р., він отримав 5 років ув’язнення і 2 роки заслання [301]. Після відбуття покарання М. Горбаль проживав у Києві і не припиняв правозахисної діяльності. Через це органи КДБ влаштували проти нього брутальну провокацію, внаслідок чого він 21 січня 1980 р. був вдруге засуджений за сфабрикованою справою, однак уже не як політичний, а кримінальний злочинець. У своєму останньому слові на цьому судилищі М. Горбаль говорив, що в 1971 р. його судили за недописану поему, яку забрали зі столу на роботі. Однак це випробування не зломило його. Своїм суддям і провокаторам він сказав: “Але запевняю вас, що я вдячний долі, яка повела мене невольницькими шляхами Мордовії, Уралу й Сибіру. В неволі я зустрівся з

прекрасними людьми, зустрів справжніх друзів” [302]. М. Горбаль став помітною постаттю дисидентського руху в Україні. За незалежності нашої держави він був у 1994–1998 рр. народним депутатом України, нині продовжує громадську діяльність.

21 грудня 1970 р. органи КДБ заарештували Євгена Євстахійовича Скибу, уродженця Гримайлова, звинувативши його у поширенні “антирадянської літератури”. На час арешту він працював у Тернополі інженером-конструктором на заводі “Електроарматура”, навіть був членом КППС. Зрозуміло, що за цей “злочин” Є. Скибу відразу з партії виключили. Втім, через місяць слідство щодо нього було припинене. Однак, це не минуло безслідно для молодого спеціаліста і фактично поставило хрест на його професійній кар’єрі [303].

Від вересня 1971 р. до лютого 1974 р. в с. Устечко Заліщицького району під керівництвом Василя Труша діяла невелика молодіжна група під назвою “Армія”, що спиралася на традиції ОУН і ставила своєю метою ідейну боротьбу з радянською владою. Її члени займалися вивченням націоналістичної літератури, поширенням листівок антирадянського змісту, розвінчанням політики існуючого режиму. Група була викрита, а її члени засуджені [304].

Як ідейні противники радянського режиму зазнали переслідувань й окремі студенти – вихідці з Тернопільщини. Так, 6 червня 1972 р. міський суд Києва за “проведення антирадянської агітації і пропаганди” засудив на 5 років ув’язнення колишнього студента юридичного факультету Київського університету Володимира Юліановича Рокецького, родом із с. Носів на Підгаєччині. 22 травня 1971 р. він прочитав біля пам’ятника Т. Г. Шевченку в Києві патріотичний вірш, за що був виключений з вищого навчального закладу, і 14 січня наступного року заарештований. Відбув у таборах весь термін покарання, реабілітований лише в 1997 р. [305].

Цього ж року за національні переконання виключений з останнього курсу факультету іноземних мов Львівського університету Віктор Євгенович Морозов, який походить із Кременця. Приводом до виключення стало те, що в рукописному журналі “Скриня” він вмістив свої патріотичні вірші [306]. Нині В. Морозов – відомий музикант і пісняр, перекладач.

Восени 1972 р. органи КДБ заарештували студента сільськогосподарського інституту в Умані Богдана Даниловича Черномаза, родом із с. Стегниківці Тернопільського району. За національні переконання провів 3 роки у таборах суворого режиму.

У 1973 р. був позбавлений права навчатися у Львівському університеті Богдан Дмитрович Рокетський, колишній житель с. Середнє на Підгаєччині. За участь в нелегальній організації “Каменярі” провів 6 років в ув’язненні. Після виходу на волю був учасником правозахисного руху, за що 1983 р. знову засуджений.

Найбільш значимим антирадянським за своєю суттю виступом на Тернопільщині впродовж 30 літ – від середини 1950-х до середини 1980-х років – стала подія в Чорткові 22 січня 1973 р. Вранці жителі міста могли побачити в різних місцях чотири національні синьо-жовті прапори і прочитати листівки із текстом націоналістичного змісту. Поява їх не була випадковою, адже цього дня минали чергові річниці проголошення незалежності УНР у 1918 р. та Акта Злуки в 1919 р. – історичних подій, про котрі в радянському суспільстві офіційно заборонено було згадувати. Те, що сталося в Чорткові, швидко набуло розголосу на території Західної України і не лише її. Дехто зі старших людей говорив, що вивісили “наші прапори”.

Ця подія підняла на ноги весь республіканський КДБ. Вона була несподівана і надзвичайно зухвала для радянських властей, адже три тижні перед цим в країні з величезним розмахом відзначалося 50-річчя утворення СРСР, лунали запевняння про виникнення “нової історичної спільності людей – радянського народу” і “торжество пролетарського інтернаціоналізму”. Українські прапори і націоналістичні листівки (їх було 19) у Чорткові спростовували міф радянської пропаганди.

Через місяць почалися арешти. Першим затримали 19 лютого Степана Євтихійовича Сапеляка, уродженця с. Росохач. На час арешту в рідному селі він жив у Львові, де працював у технікумі і навчався в університеті. 24 лютого взяли Володимира Васильовича Мармуса. Ще через місяць були заарештовані мешканці цього ж села Петро Іванович Вітів, Микола Васильович Слободян і Володимир Йосафатович Сеньків. 11 квітня органи КДБ затримали інших “винуватців” свого неспокою: Петра Миколайовича Винничука, Андрія Миколайовича Кравця, Миколу Васильовича Мармуса та Миколу Степановича Лисого [307]. Останній був найстаршим з них усіх – йому незабаром мало виповнитися 32 роки, а наймолодшим – П. І. Вітів, який ще не досяг 17 літ.

У процесі слідства виявилось, що заарештовані створили нелегальну організацію, котра ставила за мету боротьбу з радянською владою. Вони збирали і читали націоналістичну літературу, слухали зарубіжні “ворожі” радіостанції, готувалися до підривної діяльності. Для членів організації її ідейний натхненник і засновник В. Мармус склав текст присяги. 2 листопада 1972 р. її прийняли таємно в лісі В. Винничук, В. Вітів і В. Сеньків. Через кілька днів вони здійснили свою першу акцію: зірвали у рідному селі два радянські прапори, що були підняті з нагоди чергової річниці так званої Великої Жовтневої соціалістичної революції – головного державного свята в тодішньому СРСР. Друга акція в Чорткові стала останньою в діяльності патріотичної групи із Росохача.

24 вересня 1973 р. в Тернополі відбувся закритий суд [308]. В. Мармус, М. Мармус і С. Сапеляк отримали по 5 років ув’язнення і 3 роки заслання, В. Винничук і В. Сеньків – відповідно по 4 і 3 роки, а М. Слободян і А. Кравець – по 3 і 2 роки. П. Вітів як неповнолітній був звільнений від судової відповідальності. М. Лисий теж не був засуджений, хоча згідно з окремою ухвалою Тернопільського

обласного суду провів в слідчому ізоляторі КДБ майже рік. Так радянський режим розправився з молодими українськими патріотами. Кожний з них повністю відбув своє покарання.

Тернистий шлях у неволі пройшов С. Сапеляк. Ставши поетом і публіцистом, він описав свої поневіряння в таборах і на засланні [309]. С. Сапеляк відзначений державними нагородами України та міжнародними преміями, в лютому 1993 р. йому присуджена Державна премія України ім. Т. Шевченка. 18 серпня 2006 р. указом Президента України В. Ющенка орденами “За мужність” I ступеня нагороджені П. Винничук, П. Вітів, А. Кравець (посмертно), М. Лисий, В. Мармус, М. Мармус, В. Сеньків і М. Слободян. Високою державною відзнакою не лише вшановано громадянську мужність цих людей та їхні заслуги в національно-визвольному русі, а й стверджено історичну справедливість, визнано, що понад три десятиліття тому наші країни були сильніші за режим, який тоді здавався монолітним і непорушним.

Після 1973 р. органи КДБ пильно стежили, щоби подібні націоналістичні прояви в краї не повторилися, відслідковували всіх активних українських патріотів, критично налаштованих до режиму людей. Так, у Тернополі особливу зацікавленість з боку чекістів викликав клуб “Золотий вересень”, що від 1978 р. діяв при Тернопільській картинній галереї. Його фактичним керівником був І. Герета. Клуб став важливим осередком національно-культурного життя, в ньому брали участь патріотично налаштована інтелігенція міста й області, запрошувалися на врочистості з нагоди ювілейних дат відомих українців та подій вітчизняної історії гості з інших міст України. Мабуть, зі своїх засад партійні функціонери і працівники КДБ мали підстави вважати цей клуб “бандерівським” [310]. Не раз влада поривалася його закрити, однак переважила інша думка: якщо немає відвертої антирадянщини, то хай діють. А за допомогою своєї агентури чекісти знали про справи клубу, а відповідно – і про настрої його учасників.

Згадаємо також уродженців Тернопільського краю, котрі, проживаючи в інших регіонах України, зазнали репресій як активні учасники дисидентського руху. Головна їхня “провина” перед владою полягала в тому, що вболівали за збереження мови, культури, історичної пам’яті рідного народу, вважали, що він має бути вільним на своїй землі, не могли змиритися із задушливою атмосферою і духовним занепадом у країні “розвинутого соціалізму”.

Це, зокрема, Стефанія Михайлівна Шабатура (Кульчицька), уродженка с. Іване-Золоте Заліщицького району. Проживаючи у Львові та працюючи художницею, вона брала участь у роботі клубу творчої молоді “Прометей”, в якому зібралися небайдужі до національної культури інтелігенти. Звичайно, це не залишилося осторонь органів КДБ. Коли ж С. Шабатура відкрито виступила на захист заарештованого історика Валентина Мороза, в її долю втрутилися чекісти. 13 липня 1972 р. Стефанію Михайлівну заарештували. Під час обшуку в неї знайшли

вірші Василя Стуса, статті дисидентів, випуски самвидаву. За це була засуджена на 5 років ув'язнення і 3 роки заслання. Перебуваючи в таборах, мужня жінка не зламалася, відстоюючи свою гідність, оголошувала на знак протесту голодування.

Другим нашим земляком, який належав до відомих дисидентів, є Петро Степанович Саранчук, родом із с. Конюхи Козівського району. В 1946 р. він був засуджений як член ОУН на 15 років позбавлення волі. Після звільнення з виправно-трудового табору в 1956 р. власті не дозволили йому повернутись у Західну Україну, тож оселився в Миколаєві. Працював художником-оформлювачем на підприємстві. Органи КДБ ніколи не полишали опікуватися ним, тим паче, що він відкрито виявляв своє українство в цьому російськомовному місті. 1 липня 1970 р. вони заарештували П. Саранчука, а через півроку обласний суд виніс йому вирок – 8 років ув'язнення “за проведення антирадянської агітації і пропаганди”.

Коли після звільнення повернувся і не змінив своїх поглядів, каральні органи вдалися до провокації, які застосовували й щодо інших дисидентів, наприклад, згаданого вище М. Горбала. 1 вересня 1980 р. П. Саранчука заарештували і незабаром, значно швидше, як першого разу, засудили на 5 з половиною років ув'язнення “за співучасть у крадіжці будматеріалів”. Термін відбував у тюрмі в Ізяславі на Хмельниччині. В 1986 р., за 10 днів до звільнення, він отримав ще 3 роки тюрми “за непокору, що виявилось у невиконанні плану на 100 процентів”. Зауважмо, що в СРСР вже майже рік тривала політика перебудови, гласності і демократизації. Повернувшись незабаром з тюрми в Миколаїв, наш земляк активно включився в демократичні процеси, що відбувалися в країні, а після проголошення незалежності України став діяльним учасником її розбудови.

Від 1977 р., після звільнення з радянських таборів, де карався 25 років за участь у націоналістичному підпіллі, вів правозахисну діяльність у Києві Григорій Андрійович Герчак, який народився в с. Солоне Заліщицького району. За свою громадянську позицію постійно зазнавав переслідувань радянського режиму і врешті-решт змушений був у 1988 р. емігрувати в Канаду. Г. Герчак відомий як екслібрист, автор портретів кількох десятків політв'язнів, музикант-інструменталіст.

Політичними за своєю суттю були репресії комуністичного режиму проти віруючих, причому не лише незареєстрованих і фактично заборонених церковних напрямків, а й легальних. Атеїстична влада розглядала релігію та церкву своїми ідейними противниками, а тому впродовж усього радянського періоду намагалася послабити їхній вплив на людей, встановити над ними суворий контроль, обмежити діяльність. Тих, хто протестував проти порушення властями природного права людини на свободу віросповідання, чекали переслідування.

Упередженим і недоброзичливим завжди було ставлення партійно-радянських структур до православних громад в області. Так, наприкінці 1954 р. на Тернопільщині діяли 802 громади РПЦ, з них колишні 654 греко-католицькі і 148

так звані староправославні. В офіційних документах староправославними власті називали громади, що до 1944 р. належали до Української автокефальної православної церкви, яка діяла на Волині. Вже в цьому проявлялася політична недовіра до віруючих. Тож коли наприкінці 1950-х років в СРСР розпочалась чергова антирелігійна кампанія, її жертвою стало православ'я на Тернопільщині.

В червні 1959 р. уряд радянської України прийняв рішення про ліквідацію Кременецького жіночого монастиря та Почаївського чоловічого монастиря "Скит". До цієї справи, щоб унеможливити протести віруючих, від початку були залучені органи КДБ. Однак сотні людей пікетували монастирі, висловлюючи свою незгоду з їх закриттям. Навіть був посланий на ім'я М. С. Хрущова лист за підписом кількох сотень віруючих з проханням монастирі зберегти. Звернення це, як і варто було очікувати, не мало жодних наслідків. В Кременці та Почаєві активно діяла спецгрупа обласного управління КДБ, яка впровадила серед протестуючих під виглядом богомольців свою агентуру, а також прислану агентуру із сусідніх Волинської та Рівненської областей [312]. Завдяки таким зусиллям властям вдалося без значних ексцесів монастирі закрити восени цього ж року. Із 5 православних монастирів, які в 1950 р. діяли в Тернопільській області, через десять літ залишився тільки один – у Почаївській лаврі.

Не інакше як наругою над почуттями віруючих треба розцінювати масове закриття від початку 1960-х років діючих православних церков, внаслідок чого мешканцям багатьох сіл доводилось ходити у храм Божий в сусідні населені пункти за кілька кілометрів. Вдаючись до правового крутіства, власті знімали з реєстрації релігійні громади і тоді вже недіючі церковні споруди наказували використовувати для господарських потреб (переважно як зерносховища і склади), а інколи й руйнували.

Зазнала переслідувань і католицька церква. Кількість її віруючих різко зменшилася в зв'язку з виселенням польського населення на історичну батьківщину в післявоєнний період. У 1958 р. в області діяли 8 легальних і 8 незареєстрованих католицьких громад, які обслуговували 5 ксьондзів [312]. Цього року за "порушення радянського законодавства про релігійні культу" був позбавлений права служити ксьондз Броніслав Мерецький. Через два роки було вже 6 зареєстрованих і 9 незареєстрованих громад католиків, їх обслуговували 2 ксьондзи [313]. Впродовж 1964–1974 рр. на всіх католицьких парафіях в області був один священнослужитель. Власті, передусім уповноважений Ради у справах релігійних культур при Раді Міністрів УРСР і органи КДБ, пильно стежили, щоби в діяльності католиків не було "антигромадських" дій, і загалом чинили їм такі ж перешкоди, як і православним.

Однак найбільші випробування випали на долю вірних забороненої УГКЦ, яка продовжувала діяти нелегально. Після 1956 р. повернулися з ув'язнення та заслання її два єпископи та чимало священників і монахів, навколо котрих почали

формуватися греко-католицькі осередки. Переслідування ж властей лише укріплювало віруючих у рідній вірі, додавало їм сили і впевненості у своїх діях.

В цей період знову зазнав репресій глава УКПЦ митрополит Й. Сліпий, який, перебуваючи на засланні в Красноярському краї, таємно підтримував контакти з вірними в Україні. У липні 1959 р. в Києві суд на закритому засіданні засудив його на 7 років ув'язнення [314]. Через чотири роки радянська влада змушена була звільнити митрополита і дозволила йому виїхати у Ватикан. Невтомна релігійно-церковна діяльність Й. Сліпого на Заході аж до його смерті у вересні 1984 р. суттєво впливала на кристалізацію структур підпільної УГКЦ в Україні, зумовлювала все ширше її відновлення.

Незважаючи на різні зусилля партійно-радянських структур – як репресивні, так і пропагандистські й громадсько-виховні, а також діяльність РПЦ щодо викорінення із свідомості та релігійно-церковної практики віруючих “проявів уніатства”, УГКЦ розширювала свій вплив. Від початку 1960-х років у Тернополі та навколишній окрузі діяли греко-католицькі священники М. Кордуба, В. Курилас, І. Пасіка. Вони таємно відправляли в приватних помешканнях релігійні обряди, проводили богослужіння і катехизацію дітей, навчали семінаристів [315]. Щодо священників, котрі переважно були людьми похилого віку, влада застосовувала найчастіше такі покарання, як штрафи, взяття підписок про відмову від служіння. Активних же віруючих інколи чекало більш суворе покарання. Так, у 1964 р. за “порушення радянського законодавства про культу” була засуджена одна з організаторів греко-католицької громади в с. Осівці на Бучаччині Уляна Сидор [316]. У 1967 р. органи КДБ заарештували в Тернополі Григорія Васильовича Дзюрбана, родом із с. Медведівці на Бучаччині. Він працював водієм й одночасно був слухачем підпільної духовної семінарії. Його звинувачували не лише в читанні та поширенні літератури релігійно-націоналістичного характеру, а й написанні віршів антирадянського змісту. Після п'ятимісячного слідства був засуджений на 3 роки ув'язнення. Покарання відбував у таборі в Мордовії. Повернувся в 1970 р. у Тернопіль, а згодом переїхав у Стрий на Львівщині. В 1976 р. прийняв монаший чин під іменем отця Августина. З проголошенням незалежності України був духовним провідником церкви Чесного і Животворного Хреста василіанського монастиря в Бучачі [317].

За діяльністю УГКЦ в підпіллі не лише стежили, а й боролися проти неї органи КДБ. Про це свідчить, наприклад, доповідна записка під грифом “цілком таємно” начальника обласного управління КДБ “Про хід виконання заходів по боротьбі з ворожою діяльністю залишків уніатської опозиції на території Тернопільської області станом на 1 липня 1973 року” на ім'я секретаря обкому партії Ю. Мелимуки. В цьому документі повідомлялося, що на Тернопільщині діяли 26 греко-католицьких священників, 10 ієромонахів і 64 черниці, вказані найактивніші з них, відзначені шляхи надходження нелегальної літератури й ін. Це дає підстави

вважати, що чекісти активно проводили роботу з метою “виявлення і припинення антирадянської діяльності уніатського духовенства”. Головний кадебіст області запевняв обком партії, що його відомство розробляє нові заходи, спрямовані на “припинення і профілактичне попередження дій як уніатських авторитетів, так і активістів із цього середовища” [318].

Репресивні методи щодо УГКЦ проявлялися не тільки в переслідуванні її священників і мирян, а й нищенні святинь. У 1973 р., зокрема, відповідно до рішення ЦК КПУ було знищено святе джерело в с. Зарваниця Тереховлянського району – місце поклоніння греко-католиків [319]. Однак ці й інші варварські заходи не могли зупинити зростання греко-католицької віри серед людей. Згідно з офіційними даними властей, у 1977 р. греко-католицькі громади існували в 25 місцях проживання священників УГКЦ і 32 інших населених пунктах області [320]. В 1981 р. на Тернопільщині в підпіллі діяли єпископ П. Василик, 24 священники та 52 черниці УГКЦ [321]. Це ті, кого знали апарат уповноваженого в справах релігій при Раді Міністрів УРСР у Тернопільській області й органи КДБ. Однак в краї вели також нелегальну душпастирську працю і молоді священники, котрі були випускниками підпільних семінарських курсів і, як правило, не були відомі партійно-радянським структурам.

Постійне переслідування греко-католиків і розроблення радянськими органами додаткових заходів щодо подолання уніатства тривали до кінця 1980-х років, однак не допомогли режимові побороти УГКЦ, відвернути від неї віруючих. Закономірно, що в серпні 1987 р. церква заявою трьох своїх владик оголосила про вихід з підпілля, а через два роки її громади змогли офіційно реєструватися в тодішньому Радянському Союзі. Нині УГКЦ є впливовою інституцією в релігійно-церковному та духовному житті України.

Переслідувань зазнали і члени релігійних об’єднань – так званих сект, передусім тих, які не визнавали реєстрації в радянських органах влади: п’ятидесятники, адвентисти сьомого дня, свідки Єгови. За ними пильно стежили органи КДБ, а також апарат уповноваженого Ради у справах релігії при Раді Міністрів УРСР в Тернопільській області, прямими обов’язком якого, до речі, було надавати допомогу віруючим, а не контролювати їх і чинити перешкоди. Так, 10 лютого 1960 р. начальник обласного управління КДБ надіслав в обком партії секретну доповідну записку “Про діяльність сектантів, участь інтелігенції і молоді в сектантських формуваннях”, в якій відзначав, що керована ним структура “вживає заходи для посилення оперативної роботи проти незареєстрованих і нелегальних громад сектантів” [322]. Так звані “оперативні” заходи полягали, як відомо, у стеженні за віруючими і притягненні їх до відповідальності аж до арешту. В 1961 р., наприклад, були ув’язнені кілька керівників громад п’ятидесятників та свідків Єгови у Золотопотіцькому, Лановецькому, Почаївському та Шумському районах.

Органи КДБ організували в селах збори громад (офіційно ці заходи називалися зборами колгоспників), на яких піддавались осуду односельців віруючі незареєстрованих громад. У 1960 р. такі заходи під безпосереднім керівництвом чекістів проведені в селах Волиця Бережанського, Конюхи Козівського, Лопушне і Старий Тараж Почаївського, Гростянець Монастириського районів [323].

У 1969 р. засуджені проповідники громади свідків Єгови в с. Горигляди Монастириського району В. Басович та Є. Василичин – відповідно на 3 і 1,5 року позбавлення волі. Це було здійснено обласною владою на виконання закритої постанови ЦК КПУ “Про посилення роботи партійних організацій для виявлення ворожої діяльності секти єговістів” від 12 серпня 1968 р. Був засуджений у 1972 р. на 3 роки ув’язнення за відмову служити в армії віруючий-євангеліст із с. Сновидів Бучацького району П. Червинський, а за організацію нелегальних молитовних зібрань громади цього ж напрямку – жителі Чорткова С. Бучинський та А. Зарівний (по 4 роки), О. Вейко та П. Семчишин (по 2 роки), І. Яхніцький (1,5 року колонії загального режиму). В 1975 р. три свідки Єгови засуджені за відмову служити в радянській армії, а наступного року активні проповідники в Тернополі Михайло Озерний та Іван Сулківський – за підбурювання одновірців не виконувати громадські обов’язки та поширення єговістської літератури [324].

Після прийняття в 1975 р. Декларації про безпеку і співробітництво в Європі почалася кампанія за виїзд з СРСР за релігійними мотивами віруючих так званих “сектантських” громад, насамперед незареєстрованих. Влада розпочала свої протидії. Основну роль у цьому відігравали органи КДБ. Серед інших “профілактичних” заходів вони намагалися в’ясувати зв’язки організаторів акції із центрами в західних країнах, щоби мати підстави для звинувачення перших в антирадянській діяльності. Звичним було складання списків “сектантів”, котрі займали керівні та відповідальні посади, як правило, нижчої ланки, в радянських установах, колгоспах та інших організаціях, і пропозиції на цій підставі звільняти людей із займаних посад.

До роботи з так званими “сектантами”, тобто до їх переслідування, широко залучалася міліція. Часто використовувався паспортний контроль, коли дільничні інспектори під приводом його проведення відвідували помешкання віруючих і проводили “необхідні” заходи: профілактичні бесіди, вилучення релігійної літератури, іноді обшуки. Наслідком цих дій інколи були адміністративні покарання.

Посилений нагляд органів КДБ за протестантськими течіями, переслідування незареєстрованих “сектантських” громад, затримання та ув’язнення найбільш активних їх членів тривали до середини 1980-х років.

Терор і репресії, застосовані комуністичним режимом, свідчили не про силу і могутність, внутрішню зцементованість створеного ним устою, а радше навпаки. Історія переконливо показує, що режим, який проводить репресивну політику, не може бути довговічним. Певною мірою цим і пояснюється, що народи СРСР

загалом легко відмовилися від цієї держави в 1991 р. Партійно-радянська влада обмежувала свободу людини, нав'язувала їй фальшиві ідеї та цінності, не допускала справжньої демократії, часто зло виставляла добром і навпаки. Це суперечить людській природі, тож крах так званого “соціалістичного суспільства” є закономірним, як і осуд злочинів його режиму проти власного народу.

1. Історія міст і сіл УРСР. Тернопільська область. – К., 1973. – С. 371.
2. Жив'юк А., Марчук І. Політичні репресії тоталітарної доби на Рівненщині: від “червоного терору” до боротьби з інакодумцями // Реабілітовані історією: Рівненська область. – Рівне, 2006. – С. 8.
3. Українська РСР в період громадянської війни. 1917–1920 рр. У 3-х т. – К., 1968. – Т. 2. – С. 259.
4. Васюта І. Політична історія Західної України (1918–1939). – Львів, 2006. – С. 75–76.
5. Історія Української РСР. У восьми томах десяти книгах. – К., 1977. – Т. 5. – С. 519–521.
6. Верига В. Галицька Соціалістична Советська Республіка 1920 р. – Нью-Йорк–Торонто–Париж–Мельбурн, 1986. – С. 79.
7. Максимчук І. Тернопіль у серпні і вересні 1920 року // Шляхами золотого Поділля: Тернопільщина і Скалатщина. Історично-мемуарний збірник. – Філадельфія, 1983. – Т. 3. – С. 118.
8. Верига В. Галицька Соціалістична Советська Республіка. 1920 р. – Нью-Йорк–Торонто–Париж–Мельбурн, 1986. – С. 140.
9. Історія Української РСР. У восьми томах десяти книгах. – К., 1977. – Т. 5. – С. 521.
10. Державний архів Тернопільської області (далі – ДАТО). – Ф. 2369. – Оп. 1. – Спр. 23. – Арк. 1.
11. Верига В. Галицька Соціалістична Советська Республіка 1920 р. – Нью-Йорк–Торонто–Париж–Мельбурн, 1986. – С. 115, 141.
12. Гірняк Н. Останній акт трагедії Української Галицької Армії. – Порт-Амбей, 1959. – С. 229.
13. Верига В. Там, де Дністер круто в'ється: Історичний нарис виховно-освітньої політики в Галичині на прикладі учительської семінарії та гімназії в Заліщиках. 1899–1939. – Торонто, 1974. – С. 134–135.
14. Максимчук І. Тернопіль у серпні і вересні 1920 року // Шляхами золотого Поділля: Тернопільщина і Скалатщина. Історично-мемуарний збірник. – Філадельфія, 1983. – Т. 3. – С. 119.
15. Литвин М., Науменко К. Історія ЗУНР. – Львів, 1995. – С. 312–314.
16. Київ: жертви репресій. – К., 1999. – Т. 2. – С. 42–43, 222, 265.
17. Міх. М. Петрицький а большевики // Український скиталець. – 1921. – Ч. 8. – С. 13–16.
18. ДАТО. – Ф. 7. – Оп. 2. – Спр. 126. – Арк. 1–7.
19. Мизак Н., Горбатюк В. За тебе, свята Україно! Книга 5. – Чернівці–Хмельницький–Торонто, 2006. – С. 66.
20. Сарматюк С. “Соловки”: острови смерті і страждань // Літопис Червоної Калини. – 1931. – Число 4. – С. 14–16; Число 5. – С. 9–12.
21. Підгайний С. Українська інтелігенція на Соловках: Спогади 1933–1941 рр. – Тернопіль: Джура, 1999. – С. 15.
22. Гасай Є. І соловецький в'язень, і кущовий УПА // Гасай Є. Повернуті імена. – Тернопіль, 2002. – С. 225.
23. Остання адреса: До 60-річчя соловецької трагедії / Упоряд.: П. Кулаковський, Ю. Шаповал та ін. Т. 1, 2, 3. – К.: Сфера, 1997, 1998, 1999; Роженко М., Богацька Є. Сосни Биківні свідчать: Злочини проти людства. Кн. 1, 2. – К., 1999, 2000; Київ: жертви репресій. – Т. 1, 2. – К., 1997, 1999; Пам'ять Биківні: Документи та матеріали / Упоряд.: О. Бажан та ін. – К.: Рідний край, 2000; З порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій / Авт. кол.: Л. Бойко та ін. – К.: Рад. письменник, 1991; Рубльов О. Галицькими маршрутами ГУЛАГу: західноукраїнська інтелігенція у

таборах СРСР, 1930-ті роки // Проблеми історії України: факти, судження, пошуки. Міжвідомчий збірник наукових праць. Вип. 6. – К., 2002. – С. 319–341; Рубльов О. Західноукраїнська інтелігенція у загальнонаціональних політичних та культурних процесах (1914–1939). – К., 2004.

24. Гасай С. Не втомлюся шукати. – Тернопіль, 1998; Гасай С. Галичани на Соловках // Підгайний С. Українська інтелігенція на Соловках: Спогади 1933–1941 рр. – Тернопіль: Джура, 199. – С. 103–121; Гасай С. Повернуті імена. – Тернопіль, 2002; Гасай С. Втрачені та знайдені. – Тернопіль, 2007.

25. Нескорена Зборівщина. У двох книгах. – Тернопіль, 2000; За честь і славу, за народ! Книга пам'яті Тернопільського району. – Тернопіль: Збруч, 2003; Реабілітовані історією: Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006; Тернопільський енциклопедичний словник. Т. 1. – Тернопіль: Збруч, 2004; Тернопільський енциклопедичний словник. Т. 2. – Тернопіль: Збруч, 2005; Медведик П. Літературно-мистецька та наукова Зборівщина: Словник біографій визначних людей. – Тернопіль: Джура, 1998; Чернихівський Г. Портрети пером: Статті, есе, рецензії. – Кременець–Тернопіль, 2001; Маланюк М., Квасниця Ф., Горин Г. Село Джури. Люди: роки життя, їх долі і результати невтомної праці. – Тернопіль, 2000. Бережанська земля. Т. 3. Книга пам'яті. – Тернопіль, 2006.

26. Залавський І. 25 літ на Сибірі Спогад про Федя Маковського із села Залав'є з приводу його передчасної смерті // Тербовельська земля: Історично-мемуарний збірник. – Нью-Йорк–Париж–Торонто–Сідней, 1968. – С. 235–237.

27. Меморіальний музей-садиба Леся Курбаса. Нарис-путівник. – Тернопіль, 2007. – С. 71–72.

28. Грицак Я. Нарис історії України: Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К.: Генеза, 2000. – С. 210–211.

29. Ільющин І. Діяльність оперативно-чекістських груп НКВД у західних областях України (вересень-жовтень 1939 р.) // 3 архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 2000. – № 2/4 (13/15). – С. 424–425.

30. Там само. – С. 425–426.

31. Там само. – С. 427.

32. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст.: Історичні нариси / Д. В. Архієрейський, О. Г. Бажан та ін.; Відп. ред. В. А. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 574.

33. Ільющин І. Діяльність оперативно-чекістських груп НКВД у західних областях України (вересень-жовтень 1939 р.) // 3 архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 2000. – № 2/4 (13/15). – С. 429.

34. Радянська Тернопільщина 1939–1958. Документи й матеріали. – Львів: Каменяр, 1971. – С. 18.

35. Там само. – С. 24–25.

36. Вільне життя. – 1939. – 3 жовтня.

37. Вільне життя. – 1939. – 7 жовтня.

38. Радянська Тернопільщина 1939–1958. Документи й матеріали. – Львів: Каменяр, 1971. – С. 35.

39. Васюта І. Політична історія Західної України (1918–1939). – Львів: Каменяр, 2006. – С. 307.

40. Кульчицький В. С., Настюк М. І., Тищик Б. Й., Глубіш М. І. Вхідження Галичини, Північної Буковини та Закарпаття до складу України (1939–1945 рр.). – Дрогобич: Добре серце, 1995. – С. 46–47.

41. Сварник І. Маловідомі сторінки з історії “золотого вересня” // Український археографічний щорічник: Нова серія. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 401, 414.

42. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 417.

43. Кондратюк К. Політичні, соціально-економічні та духовні аспекти “радянзації” західних областей України у 1939–1941 роках // 1939 рік в історичній долі України і українців. Матеріали Міжнародної наукової конференції, 23–24 вересня 1999 р. – Львів, 2001. – С. 21–22.

44. Кондратюк К., Кондратюк С. Репресії органів НКВС проти населення західних областей України (1939–1941) // Наукові зошити історичного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка. – Львів, 2000. – Вип. 3. – С. 147.

45. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 8. – Арк. 94–102.

46. Кондратюк С. Встановлення сталінського тоталітарного режиму в Західній Україні (вересень 1939 – червень 1941 рр.) // 1939 рік в історичній долі України і українців. Матеріали Міжнародної наукової конференції, 23–24 вересня 1999 р. – Львів, 2001. – С. 158.

47. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 236–239; Спр. 9. – Арк. 154–163.

48. Мазур Г. Політика радянської влади щодо населення Західної України в 1939–1941 рр.: суть і наслідки // Україна – Польща: важкі питання. – Варшава, 1999. – Т. 4. – С. 94–95.
49. Стронціцький М. Одиссея судді // Правничий вісник: Неперіодична публікація Товариства українських правників в ЗДА. Друга книга. – Нью-Йорк, 1963. – С. 34.
50. Українська літературна енциклопедія. – К., 1990. – Т. 2. – С. 524; Вони прославили наш край: Молоді про славетних людей Тернопільщини. Біобібліографічний посібник. – Тернопіль, 2002. – С. 52–54.
51. ДАГО. – Ф. 3429. – Оп. 3. – Спр. 384. – Арк. 4.
52. Там само. – Арк. 17.
53. Там само. – Арк. 39.
54. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст.: Історичні нариси / Авт. кол.: Д. В. Архієрейський, О. Г. Бажан та ін.; Відп. ред. В. А. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 573.
55. Літопис нескореної України: документи, матеріали, спогади. – Львів: Просвіта, 1993. – Кн. 1. – С. 64, 176, 184.
56. Історія України. Навчальний посібник / Авт. кол.: В. Ф. Верстюк, О. В. Гарань та ін.; Заг. ред. В. А. Смолія. – 3-є вид., доп. і перероб. – К.: Альтернативи, 2002. – С. 337–338.
57. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 84.
58. Там само. – Арк. 12.
59. Там само. – Арк. 84.
60. Там само. – Арк. 85.
61. Збаражчина: Збірник статей, матеріалів і споминів. – Нью-Йорк–Париж–Сідней–Торонто, 1980. – Т. 1. – С. 89; Сергійчук В. Український здвиг: погляд через призму документів та матеріалів // Мандрівець. – 2006. – № 2. – С. 6–7.
62. Олещук І. Кров'ю окроплене свято // Реабілітовані історією: Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006. – С. 48–49.
63. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 86.
64. Реабілітовані історією: Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006. – С. 128–161, 527–530.
65. Органы государственной безопасности СССР в Великой Отечественной войне. – М., 1995. – Т. 1. – Кн. 2. – С. 184–185.
66. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Буцацький повіт у визвольній боротьбі ОУН, УПА. Книга 4. – Чернівці, 2004. – С. 62.
67. Там само. – С. 61.
68. Мизак Н. За тебе, свята Україно. Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 34.
69. Смалига М., Михайлюк М. З історії Тереховлянської гімназії (1907–2004). – Тереховля, 2004. – С. 47–48; Буртник В. Шлях до волі: Нариси національно-визвольної боротьби на Тереховлянщині. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. – С. 73.
70. Лавров П. Польські осадники – люті вороги трудящих селян Західної України // Вільне життя. – 1939. – 7 жовтня; Белоусов С. Осадники – агента польських панів // Вільне життя. – 1939. – 21 жовтня.
71. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст.: Історичні нариси / Д. В. Архієрейський, О. Г. Бажан та ін.; Відп. ред. В. А. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 583.
72. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 6. – Арк. 139–140.
73. Кондрацюк К., Кондрацюк С. Репресії органів НКВС проти населення західних областей України (1939–1941) // Наукові зошити історичного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка. – Львів, 2000. – Вип. 3. – С. 148.
74. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 88.
75. Служинська З. Рід людський в Україні. – Львів, 1995. – С. 30–33.
76. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст.: Історичні нариси / Д. В. Архієрейський, О. Г. Бажан та ін.; Відп. ред. В. А. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 585.
77. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 10. – Арк. 134–135.
78. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Буцацький повіт у визвольній боротьбі ОУН, УПА. Книга 4. – Чернівці, 2004. – С. 56.

79. Политический архив XX века: Секретные документы из особых папок // Вопросы истории. – 1993. – № 1. – С. 20.
80. Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002. – С. 70–102.
81. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 6. – Арк. 23.
82. Західна Україна під більшовиками. IX 1939 – VI 1941 / Збірник за ред. М. Рудницької. – Нью-Йорк, 1958. – С. 322.
83. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 34.
84. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 8. – Арк. 69–70.
85. Див.: Злочини комуністичної Москви в Україні вліті 1941 року. – Нью-Йорк: Пролог, 1960; Острозький Р. Спомин жахливого злочину // Тернопіль: погляд кріль століття. Історія міста очима емігрантів. – Тернопіль, 1992. – С. 93–96; Білас І. Репресивно-каральна система в Україні. 1917–1953: У 2-х книгах. – К., 1994; Ярош Б. Тоталітарний режим на західноукраїнських землях. 30–50-ті роки XX ст. – Луцьк, 1995; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002.
86. Бережанська земля. Т. 3. Книга пам'яті. – Тернопіль, 2006. – С. 88.
87. Від Королівки до Поляни: Біще, Поручин, Залужжя у книгах, документах, спогадах, легендах, світлинах. Історико-мемуарний збірник. – Тернопіль, 2004. – С. 175–176.
88. Злочини комуністичної Москви в Україні вліті 1941 року. – Нью-Йорк: Пролог, 1960. – С. 17.
89. Гнатюк І. Стежки-дороги. Спогади. – Дрогобич: Відродження, 1998. – С. 18.
90. Злочини комуністичної Москви в Україні вліті 1941 року. – Нью-Йорк: Пролог 1960. – С. 42.
91. Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002. – С. 193–208.
92. Там само. – С. 395.
93. За честь і славу, за народ! Книга пам'яті Тернопільського району. – Тернопіль: Збруч, 2003. – С. 92–129, 423–428.
94. Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006. – С. 523–527, 535–547.
95. Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002. – С. 193–208. – С. 343.
96. Злочини комуністичної Москви в Україні вліті 1941 року. – Нью-Йорк: Пролог 1960. – С. 86; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002. – С. 193–208. – С. 210–230, 376.
97. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 42–51.
98. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Бучацький повіт у визвольній боротьбі ОУН, УПА. Книга 4. – Чернівці, 2004. – С. 55.
99. Бережанська земля. Т. 3. Книга пам'яті. – Тернопіль, 2006. – С. 184–186, 204, 247, 252, 341, 441, 524.
100. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Бучацький повіт у визвольній боротьбі ОУН, УПА. Книга 4. – Чернівці, 2004. – С. 57–60.
101. Сурмач О. Державно-церковні відносини на західноукраїнських землях (1939–1941) // 1939 рік в історичній долі України й українців. Матеріали Міжнародної наукової конференції, 23–24 вересня 1999 р. – Львів, 2001. – С. 176.
102. Головин Б. Отець Йосип Бучинський // Тернопілля'96: Регіональний річник. – Тернопіль: Збруч, 1996. – С. 127.
103. Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью-Йорк, 2002. – С. 129, 113.
104. Головин Б. Отець Йосип Бучинський // Тернопілля'96: Регіональний річник. – Тернопіль: Збруч, 1996. – С. 128.
105. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2005. – Т. 2. – С. 99.
106. Буртник В. Шлях до волі. Нариси національно-визвольної боротьби на Теробовлянщині. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. – С. 336.

107. Головин Б. Мученики та ісповідники Української церкви ХХ століття. – Тернопіль, 2000. – С. 82.
108. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 161.
109. Глубіш О. Хресна дорога отця Ковалика (1903–1941). – Тернопіль, 2003. – С. 3.
110. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 105.
111. Там само. – Спр. 295. – Арк. 107.
112. Там само. – Спр. 279. – Арк. 172–172зв.
113. Там само. – Ф. П-27. – Оп. 1. – Спр. 200. – Арк. 23.
114. Там само. – Спр. 101. – Арк. 110.
115. Там само. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 6–7.
116. Там само. – Арк. 150.
117. Центральний державний архів громадських об'єднань України (далі – ЦДАГОУ). – Ф. 1. – Оп. 23. – Спр. 1705. – Арк. 8.
118. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 128.
119. Там само. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк. 7.
120. Там само.
121. Там само. – Арк. 8.
122. Там само. – Арк. 10, 16.
123. Там само. – Спр. 113. – Арк. 29.
124. Там само. – Спр. 101. – Арк. 158.
125. Білас І. Репресивно-каральна система в Україні 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У 2-х книгах. – К., 1994. – Кн. 2. – С. 454.
126. ДАГО. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк. 196.
127. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 33. – Арк. 1.
128. Там само. – Арк. 2.
129. Там само. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 33. – Арк. 33.
130. Там само. – Арк. 44.
131. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 296. – Арк. 5.
132. Там само. – Ф. П-26. – Оп. 1. – Спр. 127. – Арк. 15.
133. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 37. – Арк. 160.
134. Літопис УПА. Нова серія. Том 7: Боротьба проти УПА і національного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС-МВС, МДБ-КДБ. 1949–1959. Книга четверта. 1949–1959. – Київ–Торонто, 2003. – С. 11.
135. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2135. – Арк. 7.
136. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 24. – Спр. 805. – Арк. 67.
137. Політичний терор і тероризм в Україні ХІХ–ХХ ст. Історичні нариси / Авт. кол. Д. Архірейський, О. Бажан та ін.; Відп. ред. В. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 770.
138. Збаражчина. Збірник статей, документів і споминів. – Нью-Йорк–Париж–Сідней–Торонто, 1895. – Т. II. – С. 60–61.
139. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 2.
140. Там само. – Арк. 1.
141. Там само. – Арк. 10.
142. Там само. – Спр. 80. – Арк. 7.
143. Там само. – Арк. 6.
144. Білас І. Репресивно-каральна система в Україні 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У 2-х книгах. – К., 1994. – Кн. 2. – С. 576.
145. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. – 113. – Арк. 66–68.
146. Там само. – Арк. 75–76.
147. Там само. – Арк. 43.
148. Білас І. Репресивно-каральна система в Україні. 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У 2-х книгах. – К., 1994. – Кн. 2. – С. 576.
149. Там само. – С. 577.
150. ДАГО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 82–83.
151. Там само. – Арк. 84.

152. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 107.
153. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 69.
154. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 16. – Спр. 29. – Арк. 192.
155. Там само. – Арк. 193–194.
156. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 295. – Арк. 34.
157. Там само. – Арк. 34зв.
158. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 37. – Арк. 70.
159. Там само. – Ф. П-27. – Оп. 1. – Спр. 200. – Арк. 22.
160. Там само. – Спр. 197. – Арк. 132–133.
161. Мотуз М., Гулей І. Базар: Історія села. – Тернопіль, 2005. – С. 126–127.
162. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 133.
163. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 867. – Арк. 31–33.
164. Там само. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 33. – Арк. 16.
165. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 37. – Арк. 71, 72.
166. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1809. – Арк. 107–108, 110.
167. Там само. – Спр. 1811. – Арк. 54, 56.
168. Там само. – Спр. 101. – Арк. 154.
169. Там само. – Ф. П-23. – Оп. 1. – Спр. 14. – Арк. 26.
170. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 108.
171. ДАТО. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 5. – Арк. 9.
172. Сергійчук В. Український здвиг: погляд через призму документів і матеріалів // Мандрівець. – 2006. – № 2. – С. 11.
173. Мизак Н. За тебе, свята Україно! Південне Надзбруччя у визвольних змаганнях ОУН-УПА. Книга 1. – Чернівці: Буковина, 1998. – С. 105–106.
174. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 28.
175. Там само. – Арк. 14, 19.
176. Там само. – Спр. 80. – Арк. 7.
177. ЦДАВОВУ. – Ф. 3833. – Оп. 1. – Спр. 188. – Арк. 44.
178. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 92.
179. Там само. – Ф. П-63. – Оп. 1. – Спр. 46. – Арк. 154.
180. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 19.
181. Там само. – Арк. 70.
182. Там само. – Арк. 38.
183. Там само. – Спр. 13. – Арк. 18.
184. Білас І. Г. Репресивно-каральна система в Україні 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У 2-х книгах – К., 1994. – Кн. 2. – С. 577.
185. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 295. – Арк. 1.
186. Там само. – Ф. П-75. – Оп. 1. – Спр. 12. – Арк. 2.
187. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 16. – Спр. 29. – Арк. 196.
188. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 196. – Арк. 18.
189. Там само. – Ф. П-27. – Оп. 1. – Спр. 197. – Арк. 6–7, 47.
190. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 16. – Спр. 29. – Арк. 195.
191. Там само. – Спр. 31. – Арк. 67.
192. Там само. – Арк. 61–65.
193. ДАТО. – Ф. П-75. – Оп. 1. – Спр. 34. – Арк. 16.
194. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1808. – Арк. 11.
195. Там само. – Спр. 1815. – Арк. 64–66.
196. Там само. – Спр. 1811. – Арк. 56.
197. Там само. – Спр. 2136. – Арк. 59.
198. Білас І. Г. Репресивно-каральна система в Україні 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У 2-х книгах – К., 1994. – Кн. 2. – С. 435–447, 460–464.

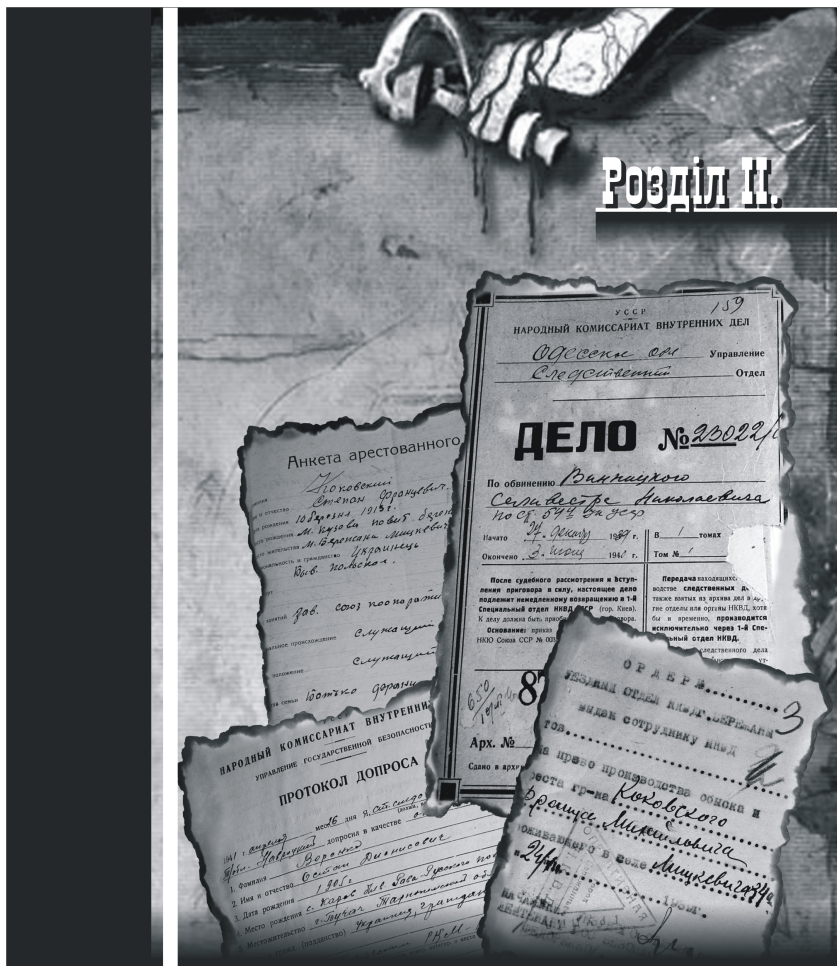
199. Веденєєв Д., Сторов В. Меч і тризуб: нотатки до історії Служби безпеки Організації Українських Націоналістів // 3 архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. – 2000. – № 2/4 (13/15). – С. 495.
200. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 23. – Спр. 106. – Арк. 81.
201. ДАТО. – Ф. П-75. – Оп. 1. – Спр. 34. – Арк. 16зв.
202. Там само. – Спр. 63. – Арк. 27.
203. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 113. – Арк. 35.
204. Там само. – Ф. П-21. – Оп. 1. – Спр. 51. – Арк. 15–16.
205. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 165–166.
206. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 23. – Спр. 2963. – Арк. 22.
207. Там само. – Спр. 5006. – Арк. 8.
208. Там само. – Арк. 10.
209. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 46.
210. Кондратюк К. Депортації та переселенські акції із Західної України в 40-х – на початку 50-х рр. ХХ ст. // Депортація українців з етнічних земель – трагічна сторінка в історії нашого народу: Матеріали регіональної наукової конференції, присвяченої 60-річчю початку виселення українців з території Польщі в 1944–1946 рр. – Тернопіль: Воля, 2004. – С. 32.
211. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2135. – Арк. 7.
212. Там само. – Арк. 137–156.
213. Там само. – Спр. 1815. – Арк. 118.
214. Депортації: Західні землі України кінця 30-х – початку 50-х рр. Документи, матеріали, спогади. У трьох томах. – Львів, 2002. – Т. 1. – С. 314.
215. ДАТО. – Ф. 1. – Оп. 1. – Спр. 2129. – Арк. 57–58.
216. Бережанська земля. Т. 3. Книга пам'яті. – Тернопіль, 2006. – С. 186, 194–198.
217. Літопис УПА. Нова серія. Том 7: Боротьба проти УПА і національного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС-МВС, МДБ-КДБ. 1949–1959. Книга четверта. 1949–1959. – Київ–Торонто, 2003. – С. 451.
218. ЦДАГОУ. – Ф. 1. Оп. 24. – Спр. 1718. – Арк. 20–24.
219. Гуцал П., Півторак С. У краю соколиних злетів (Нариси історії сіл Соколів та Сокільники землі Теробовлянської). – Тернопіль: РОМС-К, 1998. – С. 65–70.
220. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2135. – Арк. 74–78.
221. Там само. – Арк. 79–84.
222. ЦДАГОУ. – Ф. 1. – Оп. 24. – Спр. 1718. – Арк. 37–38.
223. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2135. – Арк. 108–112.
224. Там само. – Спр. 2138. – Арк. 3, 4.
225. Мизак Н., Горбатюк В. За тебе, свята Україно! Книга 5. – Чернівці–Хмельницький–Торонто, 2006. – С. 215.
226. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 162.
227. Сергійчук В. Український здвиг: погляд через призму документів та матеріалів // Мандрівець. – 2006. – № 2. – С. 13.
228. Червоний Скалат. – 1946. – 2 червня.
229. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1809. – Арк. 3.
230. Там само. – Ф. П-68. – Оп. 1. – Спр. 47. – Арк. 267.
231. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 6.
232. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 37. – Арк. 51–52.
233. Там само. – Арк. 52, 53, 60.
234. Там само. – Спр. 40. – Арк. 27–28.
235. Там само. – Ф. П-75. – Оп. 1. – Спр. 12. – Арк. 13.
236. Грицак Я. Нарис історії України: Формування модерної української нації ХХ–ХІХ століття. – 2-е вид. – К.: Генеза, 2000. – С. 274.
237. ДАТО. – Ф. П-27. – Оп. 1. – Спр. 197. – Арк. 117.
238. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 50. – Арк. 137.
239. Там само. – Арк. 128.
240. Там само. – Арк. 150, 156.
241. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1815. – Арк. 108–110.

242. Від Королівки до Поляни: Біще, Поручин, Залужжя у книгах, документах, спогадах, легендах, світлинах. Історико-мемуарний збірник. – Тернопіль, 2004. – С. 271.
243. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1815. – Арк. 115–117.
244. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 40. – Арк. 3.
245. Черніхівський Г. Портрети пером: Статті, есеї, рецензії. – Кременець–Тернопіль, 2001. – С. 123–135; Козубський О. Козубські – славний рід кременецьких патріотів // Матеріали Третьої міжобласної генеалогічної конференції “Український родовід” 24–25 листопада 2001 року. – Львів: Українські технології, 2003. – С. 158–168.
246. Черніхівський Г. Голгофа Івана Гнатюка // Дзвін. – 1994. – № 1. – С. 132–135.
247. Черніхівський Г., Легкун О. Портрети пером: Статті, есеї, рецензії. Книга 2. – Кременець–Тернопіль, 2003. – С. 186–196.
248. Ропп Р. Репресивні акції органів НКДБ-МДБ проти львівської інтелігенції у 1944–1953 рр. // Наукові зошити історичного факультету Львівського національного університету ім. І. Франка. – Львів, 2000. – Вип. 3. – С. 167, 165.
249. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2005. – Т. 2. – С. 575.
250. Там само. – С. 648.
251. ДАТО. – Ф. П-1. – О. 1. – Спр. 2138. – Арк. 11–14.
252. Там само. – Арк. 52.
253. Там само. – Спр. 2527. – Арк. 95–102.
254. Там само. – Ф. 3472. – Оп. 1. – Спр. 50. – Арк. 120а.
255. Там само.
256. Там само. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 313. – Арк. 43–44.
257. Там само. – Спр. 2325. – Арк. 151.
258. Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище Тернопільщини (1946–1989). – Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 64–65.
259. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 242–243.
260. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2127. – Арк. 79.
261. Там само. – Спр. 1782. – Арк. 56.
262. Там само. – Спр. 2332. – Арк. 2.
263. Там само. – Спр. 1784. – Арк. 35.
264. Там само. – Арк. 88–90.
265. Там само. – Спр. 2127. – Арк. 39–40.
266. Там само. – Спр. 1784. – Арк. 111.
267. Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище Тернопільщини (1946–1989). – Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 113.
268. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2127. – Арк. 75.
269. Там само. – Арк. 129.
270. Гуцал П. Село Жеребки: його історія і люди. Науково-краєзнавчий нарис. – Тернопіль, 2003. – С. 81–89.
271. Бережанська земля. Т. 3. Книга пам'яті. – Тернопіль, 2006. – С. 285, 342–343, 524–525.
272. Гарасимів М. Трагедія родини Дідурів, яка стала жертвою геноциду проти українського народу // Галицький вісник. – 1992. – 3 жовтня.
273. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 2799. – Арк. 131.
274. Там само.
275. Там само. – Арк. 134–135. 276.
276. Буртник В. Шлях до волі: Нариси національно-визвольної боротьби на Теробовлянщині. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2007. – С. 117–118.
277. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2005. – Т. 2. – С. 256.
278. За честь і славу, за народ! Книга пам'яті Тернопільського району. – Тернопіль: Збруч, 2003. – С. 100.
279. Реабілітовані історією: Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006. – С. 151.
280. Мацелюх Р., Побер Р., Ханас В. Великі Бірки – з глибини віків до наших днів: Історико-краєзнавчий нарис. – Тернопіль: Лілея, 2005. – С. 126.

281. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст. Історичні нариси / Авт. кол. Д. Архієрейський, О. Бажан та ін.; Відп. ред. В. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 784.
282. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 302; Гнатюк І. Повернення Миколи Волощука // Віночок тернових доль / Упоряд. В. Савчук. – Бережани, 1994. – С. 20–21.
283. Русначенко А. Національно-визвольний рух в Україні: середина 1950-х – початок 1960-х років. – К.: Вид-во ім. О. Теліги, 1998. – С. 102.
284. Там само. – С. 85–88.
285. Данилюк Ю. З., Бажан О. Г. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 116.
286. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3533. – Арк. 21.
287. Там само. – Арк. 48, 58.
288. Там само. – Арк. 77.
289. Там само. – Спр. 3842. – Арк. 15–16.
290. Ярмуш В. Правди святе зерно. – Тернопіль: Джура, 2003. – С. 135.
291. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2005. – Т. 2. – С. 615.
292. Касьянов Г. В. Незгодні: Українська інтелігенція в русі опору 1960–80-х років. – К.: Либідь, 1995. – С. 54.
293. Реабілітовані історією: Книга пам'яті Збарзького району. – Тернопіль: Збруч, 2006. – С. 152.
294. Данилюк Ю., Бажан О. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 79.
295. Там само. – С. 124.
296. Русначенко А. Національно-визвольний рух в Україні: середина 1950-х – початок 1960-х років. – К.: Вид-во ім. О. Теліги, 1998. – С. 171–172; Данилюк Ю., Бажан О. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 206, 212.
297. Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст. Історичні нариси / Авт. кол.: Д. Архієрейський, О. Бажан та ін.; Відп. ред. В. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 810.
298. Данилюк Ю., Бажан О. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 193.
299. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. – С. 403–404.
300. Овсієнко В. Правозахисний рух в Україні (середина 1950-х – 1980-і роки) // Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінських угод. Т. 1: Особистості. – Харків: Фоліо, 2001. – С. 20.
301. Русначенко А. Національно-визвольний рух в Україні: середина 1950-х – початок 1960-х років. – К.: Вид-во ім. О. Теліги, 1998. – С. 173; Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінських угод. Т. 1: Особистості. – Харків: Фоліо, 2001. – С. 59.
302. Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінських угод. Т. 4: Документи і матеріали. – Харків: Фоліо, 2001. – С. 118–119.
303. За честь і славу, за народ! Книга пам'яті Тернопільського району. – Тернопіль: Збруч, 2003. – С. 117.
304. Данилюк Ю., Бажан О. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 124–125; Політичний терор і тероризм в Україні XIX–XX ст. Історичні нариси / Авт. кол.: Д. Архієрейський, О. Бажан та ін.; Відп. ред. В. Смолій. – К.: Наукова думка, 2002. – С. 822.
305. Київ: жертви репресій. – К., 1999. – Т. 2. – С. 268.
306. Тернопільський енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2005. – Т. 2. – С. 565.
307. Юнаки з огненної печі / Упоряд. В. В. Овсієнко. – Харків: Фоліо, 2003. – С. 68–69.
308. Данилюк Ю., Бажан О. Опозиція в Україні (друга половина 50-х – 80-ті рр. XX ст.). – К.: Рідний край, 2000. – С. 125.
309. Сапеляк С. Журбопис. – Харків: Майдан, 1995; Сапеляк С. Хроніки дисидентські від головосіку. Невольничча мемуаристика. – К.: Смолоскип, 2003.
310. Олещук І. Як клуб “Золотий вересень” став бандерівським: Фрагменти спогадів політв'язня // Тернопілля'96: Регіональний річник. – Тернопіль: Збруч, 1996. – С. 219.

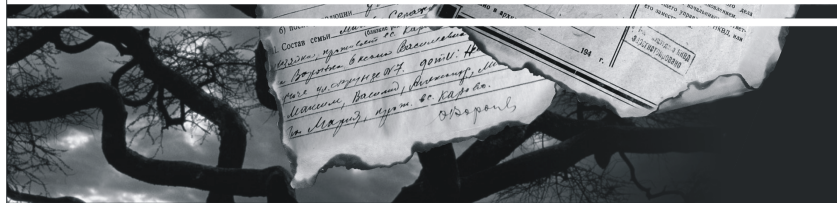
311. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3322. – Арк. 61, 64, 75.
312. Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище Тернопільщини (1946–1989). – Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 199–200.
313. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3325. – Арк. 88–89.
314. Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква в катакомбах (1946–1989) // Ковчег: Збірник статей з церковної історії. – Львів, 1993. – Число I. – С. 131.
315. Стоцький Я. Монастир Отців Василян Чесного Хреста Господнього в Бучачі (1712–1996 рр.). – Львів: Місіонер, 1997. – С. 132–133.
316. АТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3724. – Арк. 28.
317. Стоцький Я. Монастир Отців Василян Чесного Хреста Господнього в Бучачі (1712–1996 рр.). – Львів: Місіонер, 1997. – С. 133–137.
318. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 9. – Спр. 51. – Арк. 222–223, 229.
319. Мартирологія українських церков. У 4-х томах: Документи, матеріали, християнський самвидав України. – Торонто–Балтимор, 1989. – Т. 2. – С. 266.
320. ДАТО. – Ф. Р-3241сч. – Оп. 2с. – Спр. 58. – Арк. 44.
321. Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище Тернопільщини (1946–1989). – Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 274–279.
322. ДАТО. – Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3325. – Арк. 2–11.
323. Там само. – Арк. 40, 70, 77, 80.
324. Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище Тернопільщини (1946–1989). – Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 340, 363.

Петро Гуцал
кандидат історичних наук

Розділ II.

Мовою документів

№ 1**ПОСТАНОВА**
про відкриття кримінальної справи на
Франца Михайловича Коковського*

Не раніше 25 грудня 1939 року

Постановление

/о принятии дела к производству/

Я, следователь следчасти УНКВД по Тернопольской области лейтенант п/в Шорохов, рассмотрев материалы на Коковского Франца Михайловича 1885 г. рождения, уроженец и житель города Бережаны, украинец, адвокат, женат, б/п, не судим

Нашел:

Что Коковский является активным членом фашистской организации “ОУН” подготавливающей вооруженное восстание против Советской власти.

Поэтому руководствуясь ст. 108 УПК УССР

Постановил:

Дело по обвинению Коковского Франца Михайловича принять к следственному производству. Копию постановления направить прокурору.

Следователь с/ч УНКВД
лейтенант п/в

/Шорохов/

“Согласен” Нач. следчасти УНКВД
ст. лейтенант ГБ

/Ястребчиков/

ДАТО. Ф. П-3429. – Оп. 3. – Спр. 4316-п. – Арк. 1. Оригінал. Рукопис.

* Див. № 4.

№ 2

ВИТЯГ

**з виступу начальника управління НКВС по Тернопільській області
О. А. Вадіса про діяльність українського націоналістичного підпілля**

Березень 1940 року

...Из украинской националистической контрреволюции наиболее активную антисоветскую деятельность развернула реакционная часть из членов организации украинских националистов “ОУН”. Эти профашистские элементы развернули свою вражескую деятельность по линии:

1. Создание повстанческих формирований из украинской националистической контрреволюции и подготовка вооруженного выступления против Советской власти весной 1940 года.

2. Подготовка и проведение террористических актов против партийно-советских работников.

3. Создание политических бандформирований и устройство бандитских налетов на вновь организованные колхозы в области.

Так, арестованный член “ОУН” “Л” по вопросу ОУНовского повстанческого центра на допросе показал:

“Я был завербован в повстанческую организацию ОУН в 1939 году представителем Тарнопольского отдела ОУН под кличкой “КОЧУБЕЙ”. ОУН надеялся, что народное собрание провозгласит организацию самостийной Украины, но когда этого не получилось и народное собрание решило организовать Советскую власть, то наша организация перешла к активной подготовке вооруженного выступления с целью насильственного свержения Советской власти и создания самостийной Украины фашистского типа”.

Допрошенный “С” по этому вопросу показал: “Брат мне сообщил, что хотя вооруженное выступление в Збаражском уезде подавлено, но ОУНовские организации Тарнополя, Подгаецкого и Бережанского уездов подготовлены к восстанию, которое все же будет начато в 1940 г.”.

Наиболее активную деятельность развернула ОУНовская организация г. Тарнополя, которая до последних дней занималась вовлечением в члены ОУН из числа учащейся молодежи и активно готовилась к проведению террористических актов над партийно-советскими работниками и лицами украинской национальности из местного населения, ставших на путь активной помощи Советской власти во всех ее мероприятиях, проводимых в западных областях Украинской ССР.

Арестованный “М” по этому вопросу показал:

“Мною, ст. “И”, получены задания: организовать среди учащейся молодежи антисоветскую националистическую организацию “ОУН”, в которую я должен вовлекать националистически настроенную молодежь. Пропагандировать среди молодежи идеи ОУНовской организации, прививать дух национализма и ненависть к Советской власти.

Приобретать необходимое количество оружия для участников организации, организовывать диверсии на железнодорожном транспорте и готовить террористические акты против работников коммунистической партии и советских органов”.

По части терактов и приобретения оружия арестованный “М” заявил:

“Я дал ей задание заводить знакомство с военнослужащими с таким расчетом, чтобы она этих знакомых уводила в условленные заранее места, а участники нашей организации внезапно делали нападения и отбирали у них оружие”.

По вопросу диверсионных актов арестованный “М” заявил:

“Для эффективной борьбы с Советской властью наша ОУНовская организация на собраниях боевой группы обсуждала вопросы диверсии и было намечено проводить, в первую очередь, диверсии на железнодорожном транспорте, чтобы нанести чувствительный удар и сорвать перевозки по железной дороге”.

С целью совершения террористических актов была создана террористическая боевая группа, которая получила задания: “Для этой цели я участникам организации дал задание установить домашние адреса партийных и советских работников с тем, чтобы ночью сделать засады для осуществления террористических актов”.

В первую очередь наметили провести террористический акт над:

“Учителем первой школы “Т” за то, что он проявлял большую активность в школе в деле воспитания молодежи в коммунистическом духе. Его активная работа стала влиять на учащуюся молодежь, учитывая все это, я лично решил прекратить его активную деятельность и совершить теракт над ним”.

Данная организация проводила активную вербовочную работу новых членов, причем для новых членов была выработана присяга следующего содержания:

“В пожарах вселенной луны, под звуки храбрых усилий борьбы и в память наших предков и их славы на Украине, я отдаю свои силы, ум и тело, чтобы увеличить невольный могучий народ, чтобы успокоить тихую невольную грустную песню.

Принимаю обещание (клятву) трудной игры, поборюсь с жизнью, как с трудом в поле, лишь бы уберечься от измены, а летом на крыльях орлиных полечу по степи Украины, проверю тернистый ее путь.

Хорошее дело буду вести для счастья народа на счастливый путь.

Я присягаю, что верно и честно, без измены выполню свои обещания “ПРИСЯГАЮ” (подпись).

Значительное количество руководящего состава ОУН с приходом Красной Армии ушло на нелегальное положение и затем перешло советскую границу на сторону Германии.

Из Германии систематически ОУНовский провод посылает в СССР своих представителей для помощи в работе по реорганизации ОУН, подготовки вооруженного выступления против советской власти и переправляет через них в СССР националистическую литературу.

Вся эта литература пронизанная антисоветским содержанием, призывающая к беспощадной борьбе с большевиками и извращающая политику партии и Советской власти по всем исключительно вопросам.

Не так давно нами задержан курьер-террорист ОУН, прибывший в конце марта м-ца из Германии, при аресте изъяли:

Два револьвера “Стеэр” и “Браунинг”.

Патронов к ним до 50 штук.

Масса антисоветской националистической литературы, в том числе манифест “Вождя ОУН – Андрея Мельника”.

Вот к чему призывает этот матерый враг украинскую молодежь.

Товарищи, как видите этот манифест призывает к активной борьбе с коммунистической партией, Советской властью. У нас имеются проверенные данные, что ОУНовцы в Германии проходят военное учение, готовят из своей среды военных руководителей, террористов, которых периодически забрасывают в наш тыл для вражеской работы.

Вооруженное выступление украинских националистов в Збаражском уезде в декабре 1939 года организовано по прямому заданию заграничного провода ОУН.

Восставшие, прежде всего, сделали нападение на уездный отдел НКВД, с подоспевшим подкреплением оперативного состава из управления НКВД вступили в перестрелку, во время которой тяжело ранили одного оперативного работника МОСКАЛЕВА, который до сего времени лежит в больнице на излечении и у которого врачи вынуждены были ампутировать одну ногу.

Выступление проходило под лозунгом “Создание самостийной Украины” и против Советской власти.

Восставшие не преследовали цели свержения Советской власти, они понимали, что одни ничего не сделают, они преследовали другую политическую цель, о которой участник восстания “Б” сказал:

“Советская власть везде в печати пишет, что украинское население активно помогает в организации Советской власти на территории Западной Украины и поддерживает коммунистическую партию и Советскую власть, поэтому ОУНовцы не могли и не имели права говорить за границей от имени украинского народа, населяющего Польшу, для них нужны были яркие факты проявления недовольства Советской властью со стороны украинского населения, вот с этой

целью и было организовано збаражское выступление против Советской власти, о нем на третий день знали за границей, это и нужно было заграничному проводу ОУН”.

Выступление было организовано по всем правилам военного искусства: подразделения во главе с командиром, план нападения на НКВД, советские учреждения, разведка, связные, заслоны и т. д.

Значительное количество руководящего состава ОУН от арестов скрылось, часть из них сбежала за кордон, а часть проживает на нелегальном положении в западных областях УССР.

Эти нелегалы за последнее время перешли к активным формам борьбы: терактам над советскими работниками и местным сельским активом и бандитским налетом на вновь организованные колхозы, так например:

В КОЗОВЕЦКОМ РАЙОНЕ – активным ОУНовцем был убит местный сельский активист КУЗИВ. За активную деятельность в сельском совете и активное задержание скрывающихся нелегалов.

В ЗОЛОТОПОТОКССКОМ – активным ОУНовцем был убит выстрелом из револьвера сотрудник милиции.

В УСТЬ-ЗЕЛЕНСКОМ – активные ОУНовцы пытались обезоружить милиционера АНДРИЯШЕВА, при перестрелке был убит руководитель банды ОУНовец “К”.

В МОНАСТЫРИССКОМ – бандиты под руководством “П” сделали налет с целью грабежа на организованный колхоз, убили и унесли с собой несколько овец.

Аналогичный налет на колхоз был произведен в Збаражском районе. Налетчики арестованы и предаются суду. Работа большой политической важности проведена областной парторганизацией по специальному заданию партии и правительства, по выселению осадников и семей репрессированных а/с элементов.*

Как сама подготовка, так и выселение проведено в сроки, установленные правительством, и прошло более или менее удовлетворительно, без каких бы то ни было эксцессов.

Надо отметить, как особенно положительный факт обоих выселений, это активное участие в этой работе нового созданного парторганизацией сельского актива, представляющего большую цифру – более 15 тысяч человек.

Итоги работы областного УНКВД по разгрому вражеских элементов таковы:

1. Выселено из области осадников 7 тыс. семей 31.700 душ.

2. Выселено семей:

а) польская нац. к-р	239 семей	703 чел.
б) украинской	349	1074

* Перше масове виселення із Західної України в Сибір, Казахстан і на Північ осадників і сімей репресованих так званих “антирадянських елементів” було проведено 10–13 лютого 1940 р.

в) офицеров	513	1520
г) полиции	482	1499
д) агентура разведки	341	1063
е) жандармерия	61	189
ж) чиновников	66	175
з) фабрик. и помещ.	37	109
и) тюремщиков	15	42
ИТОГО:	9103	38074

Это проделано в порядке массовой операции по специальному заданию партии и правительства.

Кроме того, за этот же срок управлением НКВД много арестовано за различную вражескую работу. Из числа польской и украинской контрреволюции, офицерства, агентуры, разведок и другой разной нечисти.

Товарищи, сделано очень много, здесь всего не расскажешь, можно было бы приводить еще большее количество фактов, но коллектив управления НКВД, преданный делу партии Ленина–Сталина, этими успехами не зазнается, а твердо отдает себе отчет в том, что предстоит сделать на фронте борьбы с контрреволюцией еще больше.

ДАТО. Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 84–88. Копія. Машинопис.

№ 3

ВИТЯГ

**з доповідної записки управління НКВС по Тернопільській області
№ 1597489 в НКВС УРСР про результати роботи
оперативно-чекістської групи**

26 квітня 1940 року

Из докладной записки
УНКВД по Тарнопольской области № 1597489 в НКВД УССР
о результатах работы оперативно-чекистской группы НКВД СССР
26 апреля 1940 г.

В соответствии с приказом Народного комиссара внутренних дел Союза ССР тов. Берии оперативно-чекистская группа НКВД СССР совместно с начальником Управления НКВД проверила все имеющиеся агентурно-следственные материалы, выявила лиц, ведущих активную контрреволюционную работу, из числа которых было в течение 22–23 марта сего года арестовано 242 человека.

Агентурно-следственным путем было установлено, что существовавшие на территории Тернопольской области контрреволюционные повстанческие организации готовили вооруженное восстание против Советской власти в западных областях Украины и Белоруссии. Руководители этих повстанческих организаций соznались и выдали ряд новых своих соучастников.

Таким образом, за время с 22 марта по 25 апреля 1940 г. арестовано 540 человек.

Материалами следствия вскрыто, что в Тернопольской области существовал областной повстанческий центр, начало которого относится к ноябрю 1939 г. Этот центр имел непосредственную связь с повстанческой организацией Львовской области, с ее руководителем, работающим под кличкой “Эмиль”. Указанная повстанческая организация была создана главным образом из числа младшего и среднего состава быв. польской армии и учащихся старших классов средних учебных заведений.

Для вооруженного восстания ликвидированная антисоветская повстанческая организация располагала необходимым оружием, а именно: револьверов разных систем – до 70, винтовок – до 20, патронов к ним – 3500–4000, станковых и ручных пулеметов – 3.

Путем произведенных обысков на еврейском кладбище изъято 3 винтовки, 1875 винтовочных патронов, 13 гранат, отравляющее и взрывчатое вещество.

У члена областного центра Самбура изъят один револьвер, 25 винтовочных патронов и взрыватель к гранате.

У руководителя районной повстанческой организации капрала Белецкого изъято 4 револьвера и 44 боевых патрона к ним.

У одного из членов польской молодежной повстанческой организации Раубо также изъят большой маузер.

Вскрыта и ликвидирована польская националистическая повстанческая молодежная организация, в состав которой входила учащаяся молодежь старших классов средних школ г. Тернополя в количестве 17 человек.

Из числа учащихся украинских националистов была вскрыта и ликвидирована организация в количестве 9 человек.

Руководитель этой организации Майко на следствии показал, что он изготовил контрреволюционные листовки, направленные против Советской власти, а также готовил в день выборов в Верховные Советы контрреволюционные воззвания к населению не являться на голосование.

Кроме этого, вышеупомянутая антисоветская организация вела подготовку к вооруженному выступлению в контакте с польскими националистами при поддержке буржуазных государств.

Для успешного проведения следствия по ликвидированным антисоветским организациям были созданы четыре следственные группы в Тернополе, Черткове, Кременце и Бережанах из числа оперработников районных отделений.

В результате по состоянию на 25 апреля 1940 г. закончено:

- в Бережанах – 45 дел на 45 человек;
- в Чорткове – 133 дела на 147 человек;
- в Кременце – 133 дела на – .*

Следственной частью УНКВД совместно с оперработниками райотделений окончено 174 дела на 242 человека.

Оперативно-чекистской группой закончено 27 следственных дел на 60 человек.

Начальник УНКВД по Тарнопольской области
капитан государственной безопасности

Вадис

Начальник оперативно-чекистских групп НКВД СССР
старший лейтенант госбезопасности

Шкурин

Органы государственной безопасности СССР в Великой Отечественной войне.
– М., 1995. – Т. 1. – Кн. 2. – С. 184–186.

№ 4

АКТ

про смерть Франца Михайловича Коковського**

9 вересня 1940 р.

А К Т

1940 г. Сентября 9-го дня. Мы ниже подписавшиеся Деж.Пом.Нач. тюрьмы №-1 Старшина ПРИМАКОВ, Нач.Сан-части Тарнопольской тюрьмы НКВД №-1 Доктор БИЕН, лекпом Тарнопольской тюрьмы НКВД №-1 ШМУЛИНСОН, составили настоящий акт о том, что 9-го Сентября 1940 года в 10-ч. 30-мин. заключенный КОКОВСКИЙ Франц Михайлович 1885 года рождения, уроженец г. Бережаны Тарнопольской области по национальности украинец, находящийся в местной больнице Тарнопольской тюрьмы на излечении АДМИЛИЯ СЕРДЦА И МИОКАРДИТ, БРОНХИТ ХРОНИЧЕСКИЙ, в следствии чего постигла смерть последнего.

Внешним осмотром трупа никаких признаков насилия на теле не обнаружено.

* В оригіналі документа кількість осіб не вказана.

** Див. № 1.

ДЕЖ.ПОМ.НАЧ.ТАРНОПОЛЬСКОЙ ТЮРМЫ
НКВД №-1 СТАРШИНА /ПРИМАКОВ/

НАЧ.САН.ЧАСТИ ТАРНОПОЛЬСКОЙ ТЮРМЫ
НКВД №-1 ДОКТОР /БИЕН/
ЛЕКПОМ ТАРНОПОЛЬСКОЙ ТЮРМЫ
НКВД №-1 /ШМУЛИНСОН/

УТВЕРЖДАЮ:
НАЧ. ТАРНОПОЛЬСКОЙ ТЮРМЫ НКВД №-1
МЛ.ЛЕЙТЕНАНТ ГОС-БЕЗОПАСНОСТИ /КОБЕНЕК/

ДАТО. Ф. П-3429. – Оп. 3. – Спр. 4316-п. – Арк. 3. Оригінал. Машинопис.

№ 5

**ПОВІДОМЛЕННЯ
прокуратури Тернопільської області в Тернопільський обласний
відділ НКВС щодо продовження слідства
у справі Степана Францовича Коковського**

4 листопада 1940 року

Н-ку 1-го СПЕЦ-ОТДЕЛА Тарнопольского ОБЛОТДЕЛА НКВД
т. Александрову.

Возвращая при сем след. дело за № 23373 по обвинению гр-на КОКОВСКОГО С.Ф. по ст. 54-10-2 УК УССР для дополнительного доследования.

Причем в период доследования необходимо выполнить следующие действия:

1. Освидетельствовать свидетеля БОЙКО Ярослава на предмет установления его ПСИХИЧЕСКОГО СОСТОЯНИЯ здоровья, поскольку с показаний КОКОВСКОГО можно делать вывод, что БОЙКО психически не совсем здоров.

2. Так же необходимо передпросить БОЙКО Ярослава – после установления его здоровья – более подробно, о принадлежности КОКОВСКОГО к организации “ОУН”, – причем имея ввиду, что БОЙКО только один – прямо подтверждает это обстоятельство необходимо точно установить – С КАКИХ ИСТОЧНИКОВ

ему известна принадлежность КОКОВСКОГО к указанной к-р организации, в чем заключалась деятельность обвиняемого в этой организации, с какого времени он состоит в этой организации, с кем держал связь и т. д.

3. О К-Р агитации КОКОВСКОГО – необходимо допросить дополнительно свидетелей, кои могут подтвердить показания свидетелей ЛЯНГ Давида, ЗОВБЕРГА Хаима. Причем этот эпизод необходимо более конкретизировать, как датами к-р агитации, а так же самими фактами к-р агитации.

4. Свидетель РАЙХШТЕЙН говорит, что КОКОВСКИЙ принимал участие в обстреле красноармейского отряда. Следует подтвердить этот факт показаниями других лиц, ибо для дела это обстоятельство имеет громадное значение.

5. Свидетели ЛЯНГ Давид, ЗОВБЕРГ Хаим и др. говорят, что КОКОВСКИЙ выезжал на села во время погромов – польского и еврейского населения. Необходимо уточнить этот факт показаниями лиц с коими он выезжал на села, а также допросить просто крестьян, для того, чтобы установить точную картину деятельности КОКОВСКОГО в этот период.

Причем исходя из добытых дополнительных следствием материалов – необходимо будет решить вопрос правильности квалификации преступлений обвиняемого по данному делу.

ЗАМ. ОБЛПРОКУРОРА

/Железняченко/

ДАТО. Ф. П-3429. – Оп. 3. – Спр. 2177. – Арк. 52. Оригінал. Машинопис.

№ 6

**ДОПОВІДНА ЗАПИСКА
начальнику тюремного управління НКВС УРСР
про події в тюрмі в Бережанах наприкінці червня 1941 року***

8 липня 1941 р.

Начальнику Тюр. Упр. НКВД УССР
капитану госбезопасности тов. Филиппову

* Див. № 7.

ДОКЛАДНАЯ ЗАПИСКА

Доношу, что в тюрьме г. Бережаны Тернопольской обл. осталось 48 з/к, не преданных земле, 20 трупов остались в подвале админ. корпуса тюрьмы не вывезенными и 40 трупов сброшены в реку под мост. В тюрьму г. Тернополь выброшено 94 з/к.

Выше изложенное получилось вследствие того, что нач. НКГБ тов. Максимов 28.06.41 взял в свое распоряжение 60 з/к, уничтожив их в подвале тюрьмы, а трупы в эту ночь не убрал, несмотря на неоднократные напоминания руководства тюрьмы все же машин для вывозки не дал; работники тюрьмы ожидали машины до самого утра. 29.06.41, когда я возвратился с г. Тернополя в г. Бережаны и узнал о неубранных трупах, я неоднократно ходил к нач. НКГБ т. Максиму с требованием предоставить машины для вывозки 60 трупов в дневное время в лес, но Максимов мне машины не дал и сказал, чтобы без его распоряжения трупы не вывозились.

Машины в кол. 2-х штук были представлены лишь только в 21 ч. 30 мин. 29.06.41, а в 22 часов г. Бережаны подверглись усиленной интенсивной бомбардировке, из города власти ушли. Нач. НКГБ т. Максимов оставил свои машины, ушел пешком, к этому времени на 2-х машинах в тюрьме погружено 40 трупов и я дал распоряжение вывезти их в приготовленную яму. Не доезжая [до] ямы 400 м, машины попали под сильную бомбардировку и пул[еметный] обстрел. У одной машины был пробит радиатор, легко ранен один надзиратель, машины брошены в 400 м от ямы, в городе оставаться было невозможно, мы вышли за город и оттуда мною были посланы за машинами с трупами, – нач. тюрьмы тов. Красан и опер. упол. Литвин, чтобы выбросить в яму трупы и забрать из подвала тюрьмы 20 трупов, также отвезти в ту же яму. Нач. тюрьмы т. Красан моего распоряжения не выполнил, не завез трупы в яму, а выбросил их в реку под мост, и не вывез 20 трупов с подвала, доложив мне о том, что это сделать невозможно ввиду сильной бомбардировки и обстрела с домов, бомбардировку я видел сам, а в отношении обстрела с домов я этого сказать не могу. После этого мы двинулись дальше в село Кузовое* в 16 км. от г. Бережаны. Я там предложил тов. Красану вернуться обратно и убрать трупы и в то же время мы связались с г. Тернополем с тов. Чоботовым, которому было доложено сложившаяся обстановка. Тов. Чоботов дал распоряжение следовать в г. Тернополь, я несмотря на это предложил Красану в присутствии секретаря горкома партии вернуться убрать трупы, но Красан мне ответил, я (Красан) буду выполнять распоряжение только лишь нач. УНКВД тов. Чоботова, и мы все направились в г. Тернополь. 48 з/к остались в подвале, не преданные земле. Нач. НКГБ получил в свое распоряжение 58 чел. 10 чел. успели предать земле.

* Село Козівка, нині Козівського району.

Все выше изложенное получилось вследствие того, что нач. НКГБ тов. Максимов, нач. гарнизона и секретарь горкома партии не оказали тюрьме должной помощи, а, наоборот, тормозили работу, говорили, что вы, дескать, не торопите нас, мы вам не подчинены, мы отвечаем за тюрьму, а не вы – поэтому не командуйте нами, такие замечания я неоднократно слышал со стороны нач. НКГБ т. Максимова, по вине которого осталось не убрано 20 трупов в подвале тюрьмы и не предано земле 48 з/к.

Капитан
8.07.41 г.

(підпис)

Білас І. Репресивно-каральна система в Україні 1917–1953: Суспільно-політичний та історико-правовий аналіз. У двох книгах. – К.: Либідь – Військо України, 1994. – Кн. 2. – С. 248–249.

№ 7

**ДОПОВІДНА ЗАПИСКА
начальника тюрьмы НКВС у м. Бережани
про її евакуацію в кінці червня 1941 року***

Початок липня 1941 р.

СОВ. СЕКРЕТНО
НАЧАЛЬНИКУ ТЮРЕМНОГО УПРАВЛЕНИЯ НКВД УССР
КАПИТАНУ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ тов. ФИЛИППОВУ
гор. Киев

**ДОКЛАДНАЯ ЗАПИСКА
об эвакуации тюрьмы НКВД № 3 г. Бережаны**

Всего личного состава на день эвакуации осталось 61 человек, из них 5 человек с местного населения остались там же по месту своего жительства в гор. Бережанах Тарнопольской области, как-то:

пожарный БРОСЛАВСКИЙ Владимир Юрьевич (среднего роста, блондин, глаза серые, худощавый). Конюх-возчик КОВАЛЬЧУК Андрей Михайлович (ниже среднего роста, глаза карие, блондин, усы рыжие). Рабочий КРУПА Михаил (чернявый, среднего роста, 1907 г. рождения). Рабочий РАСПЯТОВСКИЙ Яким

* Див. № 6.

(1912–13 г. рождения, выше-среднего роста, на лице белявый, волос светло-русый). Уборщица БРОСЛАВСКАЯ Ольга Юрковна (1912 г. рождения, блондинка, глаза серые, среднего роста).

Примечание: все выше перечисленные по национальности украинцы.

На 8.07 сего года прибыло в Киев всего личного состава 28 человек, в этом же числе врач тюрьмы тов. ПОРЕНКО, которая уже направлена в Сумскую обл., и с этого же числа кладовщик тов. МУЛЯВА в пути следования заболел и находится в военном госпитале гор. Киева. Зав. делопроизводством тюрьмы тов. ЛОЗЬКО Оля также с числа 28 человек направлена в гор. Харьков.

Не прибыло личного состава 14 человек, которые направились на подводах, а также загрузились в товарные вагоны 28 человек, из [них] 4 человек не возвратились с отпуска, 2 человека в командировке, 5 человек работающие в обслуге ст. прачки, повара и т. д. (женщины) отправлены домой, а остальные в пути следования по направлению в Киев.

Заключенных на день эвакуации содержалось в тюрьме 376 человек, из них:

1. Выдано в РО НКГБ 174 человека.
2. Этапировано в Тернопольскую тюрьму 94 чел.
3. Освобождено по постановлению прокурора 51 чел.
4. ->- РО НКВД 2 чел.
5. Выдано в РО НКГБ, но не израсходованы* 48 чел.

Выше упомянутые 51 человек на освобождение с тюрьмы не освобождены, т. к. нач. РО НКГБ м. лейтенант госбезопасности тов. Максимов, а также прокурор, хотя постановление на освобождение и дал, однако выпускать с тюрьмы не разрешили до тех пор, покуда они не заберут с тюрьмы 48 человек з/к для израсходования.

С 29.06 на 30.06 сего года в ночь было приготовлено для выдачи в РО НКГБ этих 48 человек, [но] несмотря на целый ряд моих просьб, а также при этом присутствовал представитель с Киева тов. ПАНИН, чтоб заканчивать работу, МАКСИМОВ выругался матом и сказал, я за это отвечаю и вы мне не мешайте работать. В эту же ночь была сильная бомбардировка, все органы, как: райвоенкомат, НКГБ, эвакуировались и все оставили. Работники тюрьмы, несмотря на усиленную бомбардировку города, убрали с подвала трупы, но ввиду того, что когда было нагружено две машины трупов, в пути следования от бомбардировки машины были повреждены, трупы выброшены на территории воинской части, где их и хоронили. В тюрьме (в подвале) осталось 48 трупов, которых не успели вывезти, т. к. шоферы бросили машины и также бежали.

Личный состав тюрьмы работу продолжал до тех пор, покуда не пришел нач. РО НКВД сержант милиции тов. ФЕДОРЧЕНКО и сказал, что в городе остались только вы и вам грозит опасность.

* Не розстріляні.

И действительно, происходила усиленная бомбардировка и велся пулеметный огонь с нескольких сторон. Вокруг тюрьмы держаться было невозможно, т. к. оружия всего в тюрьме было лишь 11 шт. винтовок, а вся надежда была на райвоенкомат, который систематически тюрьму охраной поддерживал, а также уничтожал всякие подступы “ОУН” к тюрьме.

В 24.30 ночи 30.06.41 охрана была снята и выведена за город к селу Шибалын Бережанского р-на, а после по распоряжению начальника РО НКВД тов. ФЕДОРЧЕНКО личный состав был отведен в гор. Козову, куда поступило распоряжение начальника УНКВД ст. лейтенанта госбезопасности следовать в г. Тарнополь. А с Тарнополя было распоряжение следовать на Подволочиск – Проскуров*, а после на Киев.

Следует отметить, что работа качественно не окончена по тюрьме г. Бережаны только лишь по вине РО НКВД тов. МАКСИМОВА, который затянул это, а после ушел, даже бросил весь свой оперсостав.

Примечание: сделанной разведкой политруком тюрьмы тов. МОЛИТВИНЫМ установлено, что передний фасад тюрьмы был разрушен.

НАЧАЛЬНИК ОБЩЕЙ
ТЮРЬМЫ НКВД № 3 Г. БЕРЕЖАНЫ (КРАСАН)

Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. – Львів–Нью Йорк, 2002. – С. 360–362.

№ 8

ЗВЕРНЕННЯ

**секретаря Тернопільського обкому партії І. Компанця
до секретаря ЦК КП(б)У М. Хрущова з проханням направити в область
бригаду військ НКВС для ліквідації українського націоналістичного
підпілля**

12 серпня 1944 року

г. Киев. Сов. секретно.
Секретарю ЦК КП(б)У тов. ХРУЩЕВУ Н. С.

Несмотря на ряд проведенных больших операций по ликвидации бандформирований так называемых “УПА”, все же Тарнопольская область и на сегодняшний день имеет значительное количество бандформирований.

* Нині м. Хмельницький.

В освобожденном от немецких оккупантов в июле месяце 1944 г. Бережанском районе установлено до 17 бандформирований, насчитывающих около 700 человек.

Возле села Рогачин в лесу сконцентрировано крупное соединение “УПА”, которое ставит своей задачей нападение на город Бережаны.

В 7 селах района руководство “УПА” и “ОУН” организовало так называемые “боевки”, численность этих боевок от 5 до 80 человек.

В районе также бродят отдельные группы немецких солдат, занимающиеся бандитизмом.

Бандформирования в указанном районе за последнее время значительно активизировались: нападают и разоружают красноармейцев, терроризируют местное население, обстреливают крестьян, производящих уборку хлеба, уводят лошадей, забирают продукты, ведут разведку за продвижением воинских частей.

Активизация бандгруппировок имеет место также в Вишнивецком, Ново-Сельском, Лановецком и других районах области.

Тарнопольское облуправление НКВД помимо своих сотрудников располагает лишь одним батальоном войск НКВД, насчитывающим 180 человек, что является крайне недостаточным.

Имеющимся батальоном нач. УНКВД распорядиться по существу не может, так как передислокация батальона проводится только с ведома и согласия командующего Украинским военным округом войск НКВД генерал-майора тов. Марченко.

Сложившаяся обстановка зачастую требует быстрой переброски батальона, а установленный порядок генерал-майором тов. Марченко этого делать не дает возможности.

Санкция на переброску батальона иногда занимает 5–7 дней и получается тогда, когда минует надобность в подобной переброске.

Прошу Вас – Никита Сергеевич, дать указание Наркому НКВД и командующему Украинским военным округом войск НКВД:

1. Направить в Тарнопольскую область бригаду войск НКВД – для ликвидации бандформирований.

2. Подчинить в оперативном отношении нач. УНКВД войска НКВД, командируемые в нашу область для борьбы с бандформированиями.

Секретарь Тарнопольского обкома КП(б)У

(И. Компанец)

12 (VIII-44 г. нш)

ДАТО. Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 101. – Арк. 110–111. Завірена копія. Машинопис.

№ 9

ВИТЯГ

**з повідомлення Прокурора УРСР Р. Руденка в ЦК КП(б)У
“Про факти порушення радянської законності в західних областях
Української РСР”**

24 лютого 1945 року

№ 00/693

товарищу ХРУЩЕВУ Н. С.
товарищу КОРОТЧЕНКО Д. С.

Прокуратура УССР располагает данными, свидетельствующими об имеющихся местах фактах грубого нарушения советской законности в ряде западных областей УССР. Подчас эти нарушения допускаются отдельными работниками под видом борьбы с бандами украинско-немецких националистов.

В Коропечком районе Тарнопольской области недалеко от села Красиєво* в ноябре 1944 года имел место обстрел группы нашего актива со стороны националистической банды, в результате чего были убитые. Через три дня после этого, 17 ноября в это село выехала оперативная группа работников НКВД и районного актива. Сначала они заехали в село Задаров, где был задержан один неизвестный гражданин и оставлен в квартире гр-на Кришталь под охраной бойцов истребительного батальона. Задержанному удалось скрыться; ушли отсюда и лица его охранявшие. Впоследствии даже не удалось установить фамилии участников истребительного батальона, которые были оставлены охранять задержанного.

Заведующий райземотдела Коропечкого р-на узнав об этом факте, расстрелял владельца дома Кришталь – 63 лет и поджег его дом в отместку за то, что из его дома ушел задержанный неизвестный гражданин, при этом совершенно не интересуясь ответственностью участников истребительного батальона, поставленных охранять этого задержанного.

В том же селе были подожжены еще 4 дома. Причем, никаких данных о том, что владельцы этих домов являются бандеровцами, не было.

В этот же день оперативная группа во главе с начальником милиции Белаш прибыла в село Красиєво и без достаточных к тому оснований открыла в селе стрельбу и начали в разных концах села поджигать дома. В результате этого уничтожено было 117 крестьянских хозяйств, в том числе 14 хозяйств семей военнослужащих. Участники оперативной группы убили 6 человек, в том числе гр-на Грон Михаила, рождения 1871 года, сын которого находился в рядах РККА.

Оперативной группой было изъято у населения более 60 голов скота, часть

* Село Красиїв, нині Монастириського району.

котрого разбазарена. Значительная часть участников оперативной группы была в нетрезвом состоянии.

Несмотря на то, что в момент пожара туда прибыл секретарь райкома КП(б)У тов. Поддубный, последний должных мер к предотвращению вышеуказанных действий не принял, и больше того, до приезда представителя облпрокуратуры этот вопрос на заседании райкома КП(б)У не обсуждался. Лишь 8.I-45 г. этот вопрос был предметом обсуждения бюро райкома КП(б)У. Однако принятое решение не обеспечивало должной борьбы с фактами беззакония.

Тов. Поддубный и др. работники района об этом факте своевременно не поставили в известность обком КП(б)У.

Работники военкомата Коропечского района под руководством капитана Киреева, проводя работу по выявлению лиц, уклонившихся от призыва в РККА, производили незаконные обыски, изъятия имущества и т. д.

21.XI-1944 года, будучи в селе Тростянец, эти работники развалили 4 печки в домах, разбили стекла в окнах, забрали много скота у лиц, уклонившихся от призыва в РККА. По неполным данным ими изъято у населения района до 60 голов скота, который, по объяснению Киреева, возвращается обратно, когда подлежащий призыву явится в райвоенкомат. Не говоря уже о том, что этот факт является сам по себе незаконным, самоизъятие скота производилось без должного учета.

В селе Стелевка* Збаражского района Тернопольской области работник военкомата – старший лейтенант Стезальцев А. С. производил незаконные обыски у населения и изымал разное имущество: 24.XI им было изъято у гр. Гладнюк М. А. 800 руб. денег, кожух, пальто и др. ценные вещи, 9.XII-44 г. у гр. Блашневич Прасковьи – жены военнослужащего изъято: кожаных сапог на 3 пары сапог, 600 руб. денег, 2 женских костюма, меховая шуба и детские вещи.

В Мельнице-Подольском районе секретарь райкома КП(б)У Чепиков лично сам производил обыски и изымал имущество у отдельных граждан, в том числе изъямл имущество у двух семей военнослужащих. Чепиков присутствовал при допросе в районном отделении НКВД гр. Трепчуха Василия – 16 лет и избил последнего. 25.XI группа райактива с участием Чепикова, председателя райисполкома Зинец и др. выехала в село Германовку**, где накануне был налет на сельсовет со стороны банды украинско-немецких националистов. Участники группы райактива прибыли в село в нетрезвом виде и открыли в селе безцельную стрельбу в воздух, в телеграфные столбы. Зав. райФО*** Сапач стрелял в могильный крест.

Такие нарушения наносят серьезный ущерб делу установления советского правопорядка, подрывают авторитет Советской власти и вредят интересам беспощадной борьбы с украинско-немецкими националистами.

* Мова йде про с. Стрийка.

** Село Гермаківка, нині Борщівського району.

*** Завідуючий районним фінансовим відділом.

По изложенным фактам приняты и принимаются меры к привлечению конкретных виновников к ответственности, однако в целях предупреждения в дальнейшем подобных фактов считаю необходимым просить Вас принять по этому вопросу специальное решение, проект которого при сем представляю.

Прокурор УССР,
Государственный Советник Юстиции 2 класса

Р. Руденко

Сергійчук В. Український здви́г: 1939 – 1955. – Київ, 2005. – С. 170-172.

№ 10

ДОВІДКА

**завідуючого військовим відділом Тернопільського обкому КП(б)У
М. Лисого про злочинні дії керівництва Золотниківського району**

12 травня 1945 року

Секретарю Обкома КП(б)У
Тов. Компанец

СПРАВКА

о нарушении революционной законности
по Золотниковскому району

Произведенной проверкой установлены следующие факты нарушения рев. законности.

16 февраля 1945 года в селе Рассоховатая* в дневное время была проведена операция, руководство которой возглавлял Секретарь РК КП(б)У тов. Холявка. Во время проведения прочески села было задержано 15 человек, со слов опер. уполномоченного РО НКГБ тов. Перекреста, якобы последние являлись членами “ОУН”.

После проведения операции Секретарем РК КП(б)У тов. Холявкой был проведен митинг по вопросу борьбы с украинско-немецкими националистами, на котором присутствовало более 150 крестьян села Рассоховатая.

После митинга тов. Холявка дал указание опер. уполномоченному РО НКГБ тов. Перекресту и зав. военным отделом РК КП(б)У тов. Батраку из числа 15 задержанных отобрать для расстрела 5 человек, что последними было выполнено.

* Село Росохуватець, нині Козівського району.

Расстрелу подверглись следующие задержанные:

1. Коцютко Михаил Иванович	1903 года рождения.
2. Мец Лавро Васильевич	1906 ->-
3. Котало Дмитрий Васильевич	1913 ->-
4. Котало Григорий Васильевич	1907 ->-
5. Котало Федор Васильевич	1910 ->-

Расстрел вышеуказанных задержанных производился возле сельского совета местным жителем тов. Данилишиным, ныне работает зав. доротделом исполкома райсовета. Остальные задержанные были приведены в райцентр и после проверки их органами НКВД и НКГБ часть была отпущена домой, а некоторые в настоящее время работают в истребительном батальоне по борьбе с украинско-немецкими националистами.

Этого же числа была вскрыта краевка* в двух километрах от села Рассоховатая, при вскрытии краевки там же бандитом Закорчевным в краевке убито 3 бандита, последний покончил самоубийством.

Этого же числа во время проведения операции тов. Холявкой при побеге убит задержанный Струхманчук в возрасте примерно 35 лет. Все указанные 10 трупов были брошены по месту их расстрела после выезда из села совпартактива. Украинско-немецкие националисты забрали трупы и перевезли в соседнее село, где находились они в церкви 10 дней, на протяжении 10 дней районные руководители об этом не знали.

Кроме того, 17/II-45 года в селе Полосоюках** при проведении операции так же по указанию тов. Холявка зав. военным отделом РК КП(б)У тов. Батраком было расстреляно два задержанных: Самонишина и Трач.

Таковыми незаконными действиями в районе убито около 13 человек, на которых органы НКВД и НКГБ не имеют никаких компрометирующих материалов, свидетельствующих об участии их в "ОУН".

На вышеуказанные факты нарушения рев. законности в целях прикрытия преступных действий органами НКВД и НКГБ составлялись акты, якобы последние при операции оказывали вооруженные сопротивления и при побеге были убиты. Эти ложные факты также подписывал тов. Холявка, что при проверке было обнаружено.

Зав. военным отделом
Тернопольского обкома КП(б)У
12/V-45 г.

(Н. Лысый)

ДАТО. Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 295. – Арк. 34–34зв. Оригінал. Машинопис.

* Тобто криївка.

** Село Плоске, нині Козівського району.

№ 11

РАПОРТ
начальнику Скала-Подільського РВ НКВС
про події в с. Озеряни 13 січня 1946 року

16 січня 1946 року

НАЧАЛЬНИКУ СКАЛА-ПОДОЛЬСКОГО РО НКВД
СТ. ЛЕЙТЕНАНТУ тов. КОРЕННОМУ

Р а п о р т

При выезде в с.Озеряны мною установлено, что 13/1-46 года в 9 часов 30 минут утра во время проверки документов воинской частью майора Карась с чердака одного дома, в котором проживал боец истребительного батальона Рогачук Эмиль Александрович и его мать Рогачук, из автомата были ранены лейтенант Соловьев и красноармеец Стимченко, услышав выстрелы, к месту боя прибыла группа солдат и офицеров вместе с майором Карась и оперативным работником контр разведки "Смерш" Бундина на самоходной пушке. Со стороны леса дом окружен не был и бандиту удалось убежать в лес. Вместо того, чтобы преследовать бандита, майор Карась в том числе и оперативник ОКР "Смерш" Бундин, распорядились забрать из этого дома и находящегося рядом дома гр-ки Паюк, откуда якобы тоже слышались выстрелы, все имущество, скот, домашнюю птицу и т.д. Воспользовавшись этим военнослужащие, прибывшие с майором Карась начали растаскивать вещи и продукты. Часть вещей были привезены в штаб, которые я предложил описать и сдать в сельский совет, а также и скот тоже сдать в сельсовет.

Стрельба на месте происшествия закончилась примерно в 11 часов 30 минут утра, а вечером, когда уже стало темнеть, все военнослужащие из части майора Карась на его личной легковой машине поехали и сожгли оба дома, совершенно без цели.

Были арестованы:

1. Боец истребительного батальона Рогачук Эмиль Александрович 1928 года рождения, /когда бандиты находились в квартире его матери, он был на участке
2. Мать бойца истребительного батальона Рогачук Текля 55 лет.
3. Паюк Стефа Ивановна 1915 года рождения, ранена в плечо во время боя, которая является хозяйкой дома, откуда стрелял бандит.
4. Кошеля Мария Ивановна, родственница Марии Паюк.

Все арестованные Бундиным отправлены в г.Борщев в распоряжение ОКР “Смерш”.

16/І-1946 года.

МАЙОР

/ДЕНИСОВ/

ДАТО. Ф. 23. – Оп. 1. – Спр. 86. – Арк. 48. Оригінал. Машинопис.

№ 12

ЗВІТ Бучацького районного комітету КП(б)У про проведення виселення сімей в районі

23 жовтня 1947 року

Сов. секретно

СЕКРЕТАРЮ ТЕРНОПОЛЬСКОГО ОБКОМА КП(б)У
тов. КОМПАНЕЦ
Гор. ТЕРНОПОЛЬ.

О Т Ч Е Т

Бучацького РК КП(б)У о выполнении директивы
Министерства Государственной Безопасности СССР
за Нр. 50.

В соответствии с указаниями ОБКОМА КП(б)У по вопросу организационной работы по выселению проведено следующее:

1. Перед проведением операции по изъятию семей бандитов, секретарь РК КП(б)У совместно с Начальником РО МГБ просмотрели, утвержденные Министерством Государственной Безопасности УССР, списки семей, подлежащих выселению, по каждому селу и городу наметили меры по проведению этой операции, определили лиц связанных с материальными ценностями и наметили передачу материальных ценностей.

При просмотре списков, утвержденных для выселения, лиц, которых необходимо было бы оставить, не оказалось.

2. Для проведения работы по выселению семей, описи и учете имущества Райком КП(б)У наметил 26 человек коммунистов ответственными уполномоченными на каждое село, где намечены и утверждены семьи для выселения.

3. К проведению мероприятий по выселению было привлечено 57 человек с органов МГБ, 25 человек с органов МВД, 210 человек бойцов воинской части, 70 человек бойцов истребительных батальонов, 242 человека партийного и советского актива и 807 человек сельского актива.

Мобилизовано 9 штук грузовых автомашин для перевозки людского состава к месту погрузки.

В связи с плохой погодой дороги оказались невозможными для проезда автомашин, в связи с чем для вывозки выселяемых в районе было мобилизовано 500 подвод гужтранспорта. Так же была организована расчистка дорог и восстановление порванной телеграфной связи.

4. В ночь накануне проведения операции проведено совещание всего выделенного для работы актива, который первым секретарем РК КП/б/У подробно проинструктирован о работе, которую должен проводить актив во время выселения.

С совещания собранный актив прямо был направлен в назначенные села для выполнения порученной работы.

5. Всего подлежало по утвержденному списку для выселения 250 семей, в которых насчитывается 720 членов семей.

Выселено 250 семей, в которых насчитывается 656 членов семей.

При проведении операции по вывозке семей никаких грубостей со стороны партийного и советского актива и войск МГБ и МВД не было.

6. После выселения в каждом селе проведены беседы с активом, где было разъяснено цель проводимого мероприятия.

7. Настроение населения в связи с проводимой операцией следующее: основная масса бедняцко-средняцких слоев населения одобряет и приветствует проводимые мероприятия, другая часть населения родственники выселяемых зажиточно-кулацкая часть, соболезнают и чувствуют себя в страхе.

8. Гарнизоны и совпартактив находятся в селе и продолжают работу по описи и вывозе имущества выселенных.

Отчет по оформлению имущества будет представлен к указанному сроку.

СЕКРЕТАРЬ БУЧАЧСКОГО РК КП/б/У

/РЫБАЧУК/

УПОЛНОМОЧЕННЫЙ ОБКОМА КП/б/У

/СЮГАНОВ/

ДАТО. Ф. П-9. – Оп. 1. – Спр. 47. – Арк. 26–27. Оригінал. Машинопис.

№ 13**ПЛАН
оперативних заходів Бучацького районного відділу МДБ
щодо ліквідації націоналістичного підпілля***Березень 1948 року*СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНОП Л А Н

/Оперативных мероприятий Бучачского РО МГБ по ликвидации бандбоекки и бандитов-одиночек на территории района на март м-ц 1948 года/

По данным Бучачского РО МГБ на территории района действуют: остатки бандбоекки “СБ” районного провода “ОУН” – “Тихого” в количестве 4-х человек, бандитов-одиночек в количестве – 13 человек.

Для ликвидации указанной бандбоекки и бандитов-одиночек в течении марта месяца 1948 года провести следующие мероприятия:

1. В местах укрытия и перехода бандитов-одиночек и бандбоекки проводить чекистско-войсковые операции и засады по ликвидации бандитов.
2. В течении марта месяца ликвидировать пособническую банду бандитов и подполья “ОУН” путем ареста членов “ОУН”, связанных, пособников бандитов.
3. Усилить мероприятия по разложению бандбоекки и выводу бандитов из подполья.

Ответственность за проведение указанных выше мероприятий и ликвидации бандбоекки и бандитов-одиночек – в о з л о ж и т ь:

1. Остатки бандбоекки “СБ” районного провода “ОУН” – “Нечай”, “Черник”, и “Квитка”.

Ст. Оперуполн. РО МГБ

Л-т И Л Ь И Н Ы Х

О/у – Мл. л-т ЧАЛЮК.

2. Бандиты-одиночки из сел: “Вир”, “Морозенко”, “Ох”, “Клим” и “Захар”.

Ст. Оперуполн. РО МГБ

Лейтенант ЕФРЕМОВ.

3. Бандиты-одиночки из сел: “Кучар”, “Токарь” и “Жар”.

Ст. О/у – Лейтенант

ИЛЬИНЫХ.

4. Бандиты-одиночки из сел: “Крук”.

О/у – Л-т ТРОФИМОВ.

5. Бандиты-одиночки из сел: “Дунай”, “Микита”, “Белоус” и “Меч”.

Зам. Нач. РО МГБ

Ст. л-т Г У Ф А К.

НАЧАЛЬНИК БУЧАЧСКОГО РО МГБ

СТ. ЛЕЙТЕНАНТ

/ПРОКОПЕНКО/

ДАТО. Ф. П-69. – Оп. 1. – Спр. 47. – Арк. 6. Оригінал. Машинопис.

№ 14

ПЛАН ЗАХОДІВ

**Бучацького районного відділу МДБ на червень-липень 1948 року
щодо виконання постанови політбюро ЦК КП(б)У**

**“Про поліпшення масово-політичної роботи, подальшого розвитку
колгоспного будівництва, ліквідації залишків банд українсько-
німецьких націоналістів у західних областях УРСР”**

1 червня 1948 року

Особливо секретно
“Затверджено”

Начальник УМДБ
по Тернопільській обл.
п-к Коломієць
червень 1948 р.

“Узгоджено”

Секретар Тернопільського
ОК КП(б)У Дружинін
червень 1948 р.

ПЛАН ЗАХОДІВ

**на виконання постанови Політбюро ЦК КП(б)У від 1.06.1948 р.
“Про поліпшення масово-політичної роботи, подальшого розвитку
колгоспного будівництва, ліквідації залишків банд українсько-
німецьких націоналістів у західних областях УРСР”
Бучацького РВ МДБ Тернопільської області
на червень-липень 1948 р.**

Оперативна обстановка:

У Бучацькому районі налічується 32 сільські ради загальною кількістю селянських дворів 9299. Населення 35969 осіб, з них у м. Бучач мешкає 3963.

Населення в основному українці, у т. ч. ті, що прибули з Польщі, – 1441 особа.

Мешканці Бучацького р-ну в основному позитивно відносяться до радянської влади, про що свідчать результати політично-господарських кампаній. Особливо патріотичне піднесення населення відзначалося в період реалізації III державної позики відбудови і розвитку народного господарства. Наприклад, підписано 1 млн. 892 тис. 066 крб. Внесено готівкою 1 млн. 088 тис. крб. У т. ч. підписано у селах р-ну 955 тис. крб., 937 тис. крб. підписано по місту. Внесено готівкою 83 тис. крб.

На території району працюють: маслозаводів – 1, державних млинів – 3, спиртзаводів – 2, райпромкомбінатів – 1, електростанцій – 1, МТС – 1, друкарень – 1.

Торговельних організацій міськторгу – 48, ветеотехніків – 1, середніх шкіл – 1, неповних середніх шкіл – 10, початкових шкіл – 30, колгоспів – 10. З них 8 колгоспів організовано у 1948 р. Серед населення є 17 куркульських господарств і збереглися рештки бандитів.

Після ліквідації діючого у Бучацькому районі Проводу ОУН у лютому 1948 р. до останнього часу, згідно з інформацією агентури, відновлення нового діючого проводу ОУН на території р-ну не відбувається.

На основі агентурно-слідчих даних та захоплених оунівських документів, на території р-ну продовжує діяти оунівське підпілля кількістю 14 бандитів-одинок, у т.ч.:

1. Семенюк Федір Іванович “Нечай”, 1916 р.н., с. Переволока, рядовий бойовик СБ.
2. Мариняк Володимир Павлович “Черник”, 1925 р.н., с. Осівці, рядовий бойовик СБ.
3. Невестюк Григорій Федорович “Вир”, 1922 р.н., с. Трибухівці. Раніше член районного Проводу СБ.
4. Пірус Василь “Кучар”, 1920 р.н., колишній житель с. Заривинці. Служив раніше у банді “Низа” кущовим СБ.
5. Козак Михайло Тадейович “Токар”, 1926 р.н., колишній житель с. Заривинці. Раніше бойовик боївки “Низа”.
6. Москвин Михайло Захарович “Морозенко”, 1925 р.н., колишній житель с. Ріпинці. Ходить з бандитом “Захаром” як особистий охоронець. Перебуває у Золотопотіцькому районі.

7. Сліз'як Василь Григорович “Жар”, 1927 р.н., житель с. Зелена.
8. Джуглей Степан (по батькові не відомо) “Дунай”, 1922 р.н., с. Бариш.
9. Гуляк Михайло Миколайович “Ох”, 1925 р.н. Колишній мешканець хутора Поперечки Трибухівської сільради.
10. Тимінський Іван Миронович “Лис Микита”, 1929 р.н., колишній мешканець с. Бариш. Був бійцем винищувального батальйону. Перейшов у банду влітку 1947 р.
11. Падюк Пилип Прокопович “Клим”, 1911 р.н., с. Помірці.
12. Білоус Іван (по батькові і кличка не встановлено), 1925 р.н., колишній мешканець с. Бариш. Перейшов на нелегальне становище у 1947 р.
13. Олексійович Юліан Семенович “Крук”, 1913 р.н., с. Помірці.
14. Гомеляк Григорій Степанович (кличка не встановлена), 1925 р.н., с. Звенигород.

На території Бучацького р-ну періодично дислокуються і оперують:

1. Керівник Бучацького надрайонного Проводу ОУН “Марко”, він же “Білий” на прізвище Гишко Гаврило Прокопович, 1920 р. н. із с. Нагірянки Бучацького р-ну.
2. Керівник СБ Бучацького надрайонного Проводу ОУН “Захід” на прізвище Кривенький Іван Степанович, 1917 р.н. із с. Жизномир. У період німецької окупації служив дяком у греко-католицькій церкві с. Цвітова Бучацького р-ну. З початку 1948 р. бандитами на території Бучацького р-ну здійснено три бандитські дії. 29 січня 1948 р. у с. Медведівці, 30 січня у с. Заривинці убито секретаря сільської ради Козаря Михайла Олексійовича, 1898 р.н., 1 квітня 1948 р. у с. Бариш бандитом “Бігуном” убито міліціонера РВ МВС Горінова Василя Івановича.

У результаті проведених агентурно-пошукових заходів, чекістсько-військових операцій Бучацьким РВ МДБ за період з 1 січня 1948 р. по 20 червня 1948 р. ліквідовано 21 бандита, 2 бандитів полонено, арештовано 33 члени ОУН і бандпосібників. У тому числі убиті бандити, які здійснили злочини на території р-ну.

Наша агентурно-інформативна мережа:

агентів маємо – 13,
резидентів – 5,
інформаторів – 170.

Усі села в районі повністю закриті агентурою.

Політично-виховна робота з проведення заходів:

I. По бандитах-одиначках “Нечай”, “Кучар”, “Токар”:

1. У с. Переволока переховується бандит “Нечай” – Семенюк Федір Іванович, який на основі раніше здобутих даних дислокується у с. Переволока, Курдибанівка. Для виявлення місця укриття бандита активізувати роботу сільського інформатора “Іскра”. Після отримання даних провести чекістсько-військову операцію з його ліквідації.

до 5.08.1948 р.

о/у Парфьонов, ст. о/у Ільїних

2. Організувати додатково три вербування з числа зв'язків бандита “Нечая”:
а) Драгомирецького Йосипа Петровича, 1909 р.н., уродженця с. Курдибанівка. За наявними в РВ МДБ даними Драгомирецький інформатор бандита “Нечая” по с. Курдибанівка.

до 5.07.1948 р.

б) Леськіва Івана Андрійовича, уродженця і жителя с. Переволока, зв'язкового бандита “Нечая”, який допомагає останньому продуктами.

до 10.07.1948 р.

3. У виявлених місцях переходів і періодичних з'явлень бандита “Нечая” виставити секрети, засідки з метою ліквідації останнього.

Систематично.

о/у Парфьонов, о/у Ільїних

II. По селу Заривинці є ще два бандити-одиначки: “Кучар” – Пірус Василь Лукич, “Токар” – Козар Михайло Тадейович.

За наявними в РВ МДБ даними бандити дислокуються у с. Заривинці і Рукомиш. Для встановлення місць укриття бандитів, їх схоплення і фізичного знищення активізувати роботу сільських інформаторів під кличками “Знаючий”, “Низовий”, “Токар”. При встановленні місць переходів або укриття виставити засідки і секрети на шляхах переходів бандитів-одиначок.

до 1.07.1948 р.

о/у Парфьонов, Ільїних

1. Організувати вербування з числа зв'язків бандитів:

а) Піруса Василя Миколайовича, 1904 р.н., уродженця с. Заривинці. На нього РВ МДБ має ряд компрометуючих матеріалів у зв'язках з бандитами “Кучаром” і “Токарем”.

б) Морського Василя Миколайовича, 1904 р.н., уродженця с. Заривинці. На останнього РВ МДБ володіє матеріалами про його зв'язки з бандитом “Кучаром”.

2. Організувати вербування сільських інформаторів з числа патріотично налаштованого населення. Усіх завербованих звести в резидентуру, для чого підібрати резидента.

до 12.07.1948 р.

3. Переглянути увесь наявний агентурно-інформативний апарат по с. Рукомиш, Заривинці, Переволока, Зелена, Курдибанівка. Всю агентуру, розвінчану в дезінформації і дворушництві, арештувати. Баласт виключити. Працездатну і чесну агентуру передати на зв'язок з резидентом. З агентурою, яка має підхід до бандитів та оунівського підпілля, налагодити часті зустрічі, під час яких конкретно ставити завдання.

У РВ МДБ мають дані від сільських інформаторів про те, що оунівське підпілля і бандити не довіряють бандитові “Токарю”, який раніше прийшов з

повинною в органи МДБ, а потім знову повернувся у банду. Провести компрометацію останнього.

до 5.07.1948 р.

4. Проаналізувати списки усіх, хто з'явився з повинною до органів МДБ із сіл Переволока, Зелена, Курдибанівка, Заривинці, Рукомиш, і взяти їх в активну агентурну розробку.

до 1.08.1948 р.

5. Здійснити зустрічі з кожним агентом та інформатором і обумовити з ними способи зв'язку. Довідки про способи зв'язку з агентом чи інформатором занести до їх особових справ.

до 10.07.1948 р.

6. Реалізувати оперативні обліки по дільницях оперативного обслуговування шляхом арештів бандпосібницької бази оунівського підпілля. Для цього реалізувати їх справи під кодовою назвою "Самостійники" і "Посібники".

до 1.08.1948 р.

7. З отриманням агентурних даних проводити чекістсько-військові операції з метою захоплення і ліквідації бандитів "Токаря" і "Кучара".

до 1.08.1948 р.

III. По бандитах-одиначках "Вир", "Морозенко", "Ох" і "Клим":

У с. Трибухівці переховуються два бандити;

"Вир" – Невестюк Григорій Федорович.

"Ох" – Гуляк Михайло Миколайович.

У с. Ріпинці бандит "Морозенко" – Москвин Михайло Захарович.

У с. Помірці бандит "Клим" – Падюк Михайло Федорович.

1. Для встановлення місця укриття бандитів: "Вир", "Морозенко", "Ох" і "Клим" направити агентуру "Леонтєва", "Курилова", "Рудого", "Михайлова". Після отримання даних провести чекістсько-військову операцію з метою їх захоплення або ліквідації.

до 15.07.1948 р.

ст. о/у Єфремов

2. Активізувати роботу з агентурою та інформаторами сіл Трибухівці, Цвітова, Ріпинці, Помірці для встановлення місць укриття бандитів.

до 15.07.1948 р.

о/у Шанєнков

3. Зустрітися з кожним агентом та інформатором, обумовити з ними способи зв'язку.

Довідки про способи зв'язку з агентами занести до їх особових справ.

до 15.07.1948 р.

о/у Шанєнков

4. Провести додаткове вербування агентури і секретних інформаторів з числа зв'язків бандитів.

до 10.07.1948 р.

о/у Шаненков

5. Завербувати додаткову агентуру з числа патріотичного населення, після чого звести їх у резидентуру.

до 20.07.1948 р.

о/у Шаненков

6. Переглянути агентурно-інформативний апарат сіл Трибухівці, Цвітова, Ріпинці, Помірці.

IV. По бандитах-одиначках “Дунай”, “Лис Микита”, “Білоус”:

1. У с. Бариш переховуються три бандити-одиначки: Джуглей Степан Михайлович “Дунай”, Тимінський Іван Миронович “Лис Микита”, Білоус Іван Васильович (кличка не встановлена).

Усі вони уродженці цього села. Як повідомляє агентура, періодично з'являються у селі Бариш та хуторах Гутишино і Тисово, прилеглих до сіл Коропецького, Монастириського р-нів.

Для встановлення місць укриття в с. Бариш, хуторах Тисово і Гутишино направити сільських інформаторів “Павла”, “Василя”, “Петрова”. Після отримання даних провести чекістсько-військову операцію з метою ліквідації їх.

до 15.07.1948 р.

о/у Шаненков

2. Примусити сільського інформатора “З” щоденно спостерігати за будинками Конюги Анастасії, Луговської Євдокії та Джуглея Олексія, до яких заходить бандит “Дунай”.

Після отримання даних виставити засідки, щоб його схопити, фізично знищити.

до 15.07.1948 р.

о/у Шаненков

3. Примусити сільського інформатора “З” з числа сусідів Джуглея Григорія Дмитровича, двоюрідного брата бандита “Дуная”, стежити за його будинком. Підібрати кандидатуру на “В” та провести вербування сільського інформатора-сторожовика, якого змусити щоденно стежити за квартирою Джуглея Г. Д., до якого часто заходить “Дунай”.

З інформатором обумовити зв'язок на випадок появи бандитів з метою їх ліквідації.

до 15.07.1948 р.

о/у Шаненков

4. З існуючої агентури підібрати 2–3-х інформаторів, яких направити на маршрути с. Дубенки, Залісся Коропецького р-ну, прилеглому хутора Тисово для виявлення бандита “Дуная”.

до 15.07.1948 р.

о/у Шанєнков

5. На пошуки бандита “Лиса Микити” направити сільських інформаторів “Павла”, “Миколу” і “Тонкого”. З отриманням даних провести операцію з ліквідації.

до 15.07.1948 р.

6. З числа сусідів Тимінського Мирона, рідного брата бандита, підібрати агентуру на “В” сільського інформатора-сторожовика для стеження за квартирою Тимінського Мирона. У випадку появи його сина-бандита організувати засідку з метою ліквідації бандита “Лиса Микиту”.

до 15.07.1948 р.

о/у Шанєнков

7. Скомпрометувати бандита “Лиса Микиту” серед бандитів оунівського підпілля як колишнього бійця винищувального батальйону, що перейшов на нелегальне становище. Для цього розробити спеціальний план компрометації.

до 10.07.1948 р.

8. Для виявлення місць укриття бандита Білоуса направити сільських інформаторів “Штика” і “Петрова”. З отриманням даних провести чекістсько-військову операцію з метою його ліквідації або захоплення.

до 15.07.1948 р.

9. Зустрітися з кожним агентом з питань оперативного обслуговування сіл Бариш, Вербятин, Озеряни, Нагірянкa. Обумовити з ними структуру зв’язку, а довідки вкласти до їх особової справи.

до 10.07.1948 р.

10. Організувати додаткове вербування агентури з числа зв’язків бандитів “Дуная”, “Лиса Микити” та “Білоуса”.

до 20.07.1948 р.

11. Завербувати додаткову агентуру на ділянці оперативного обслуговування, після чого звести їх в окрему резидентуру, підібрати двох-трьох резидентів.

до 10.07.1948 р.

о/у л-т Шанєнков

12. Існуючий агентурно-інформативний апарат сіл Бариш, Вербятин, Озеряни, Нагірянкa переглянути. Непрацездатних виключити. За дворушництво і дезорганізацію оформити матеріали на арешт.

до 20.07.1948 р.

13. У селах Бариш, Вербятин, Озеряни, Нагірянкa переглянути списки всіх бандитів, які явилися з повинною. Зібрати на них установочні дані. За допомогою агентури виявити їх зв’язки та взяти в активну агентурну розробку.

до 10.07.1948 р.

14. З числа тих, що прийшли з повинною, підібрати кандидатури для вербування і цільової розробки.

до 10.07.1948 р

15. Реалізувати оперативний облік на ділянках оперативного обслуговування шляхом арештів бандпосібницької бази оунівського підпілля.

до 25.07.1948 р.

16. З отриманням агентурних даних про місця періодичних переходів бандитів виставляти секрети, кваліфіковані засідки з метою захоплення або ліквідації їх.

V. По бандитах “Жар” і “Крук”:

1. У с. Зелена переховується бандит “Жар” – Слізак Василь Григорович.

У с. Пилява бандит “Крук” – Олексійович Юліан Семенович.

Направити інформаторів “Вітра”, “Марійку”, “Івана” для виявлення місць укриття бандитів. Отримавши дані, провести чекістсько-військову операцію.

до 15.07.1948 р.

о/у л-т Трофімов

2. Провести додаткове вербування агентів із числа зв’язків бандитів “Жара” і “Крука”.

а) Пасічник Меланії Яківни, чл. ОУН, станичної по с. Зелена, що має безпосередній зв’язок з бандитом “Жаром”.

б) Пасічник Парасковії Михайлівни, чл. ОУН, уродженки с. Зелена, учасниці районних курсів, зв’язкової бандита “Жара”.

в) Голови сільської ради с. Пилява. Останній зв’язаний з бандитом “Круком”.

до 10.07.1948 р.

о/у л-т Трофімов

3. Провести додаткове вербування патріотичної агентури у с. Матеушівка, Доброполе, Пушкарі, Нові Петликівці, Пилява. Звести її в резидентуру.

до 20.07.1948 р.

4. Переглянути агентурно-інформативний апарат сіл Доброполе, Пушкарі, Нові Петликівці, Пилява. Непрацездатних виключити. За дворушництво оформити справи на арешт.

до 20.07.1948 р.

VI. По бандиту-одиначці Гомеляку Григорію Степановичу:

1. Поставити завдання перед сільським інформатором “Штиком” установити місце укриття бандита. Після отримання даних провести чекістсько-військову операцію з метою його ліквідації.

до 15.07.1948 р.

2. Провести додаткове вербування агентів з числа зв’язків бандита Гомеляка.

а) станичної Ганни (?), мешканки с. Звенигород. У минулому переховувалася з бандитом Гомеляком. Зараз живе легально.

до 5.07.1948 р.

б) Чернюх Ганни, жительки с. Звенигород, яку часто відвідує Гомеляк.

до 10.07.1948 р.

о/у Касьянов

3. Провести додаткове вербування патріотичної агентури у селах Медведівці, Новоставці, Пишківці, Звенигород. Зустрітися з кожним агентом на ділянці оперативного обслуговування. Обумовити з ними структуру зв'язку. Довідки про способи зв'язку з ними вкласти в особові справи.

до 7.07.1948 р.

VII. По бандиту-одиначці “Черник”:

1. Бандит “Черник” – Мариняк Володимир Павлович перебуває у селах Осівці, Бобулинці, Білявинці.

Активізувати роботу секретних інформаторів у селах Осівці, Бобулинці, Білявинці з метою виявлення місця укриття “Черника”.

до 7.07.1948 р.

VIII. По надрайонному провіднику ОУН “Марку”:

1. Для виявлення місця перебування “Марка” – Гишки Гаврила Прокоповича, ур. с. Нагірянкa, направити агентів “Стойка”, “Христю”, “Зірка”.

до 1.07.1948 р.

ст. о/у Белоус, Гусак

2. Провести додаткове вербування агентів з числа зв'язків “Марка”.

а) Король Марію, зв'язкову “Марка”, ур. с. Нагірянкa

до 28.07.1948 р.

б) Крайник Ганну на хуторі Гончарі, що проходить по зв'язках з “Марком”.

до 24.07.1948 р.

3. Періодично направляти секрети до будинку “Марка” у с. Нагірянкa, оскільки маємо дані, що “Марко” навідується до свого помешкання.

IX. По референту СБ Бучацького р-ну Кривенькому Івану Степановичу “Захару”, ур. с. Жизномир:

1. Направити агентів “Гірко”, “Ліса”, “Богдана”, “Мстливого” до місць перебування “Захара”. Після отримання даних провести військово-чекістську операцію.

до 3.07.1948 р.

2. Завербувати додаткових агентів з числа зв'язків “Захара”.

а) Саварин Марію, ур. с. Жизномир, зв'язкову “Захара”.

до 10.07.1948р.

о/у л-т Белоусов, ст. л-т Гусак

б) Саварина Степана, ур. с. Жизномир, проходить як зв'язковий “Захара”.

до 15.07.1948 р.

о/у л-т Белоусов, ст. л-т Гусак

Після отримання даних про місцезнаходження “Захара” виставити засідки з метою захоплення і ліквідації його.

Х. Оперативні заходи по Бучачу.

Оперуповноваженому мол. л-ту Воробйову:

1. Переглянути агентурно-інформативний апарат по місту. Непрацездатних виключити. За дворушництво і зраду оформити справи на арешт.

2. Всю інформацію по зооветтехніку передати на зв'язок резиденту "Залізному".

до 10.07.1948 р.

3. Створити резидентуру у СШ м. Бучач, наявні інформації передати на зв'язок резидентам.

4. Реалізувати оперативний облік райвідділом МДБ по місту Бучач шляхом арештів бандпосібницької бази й оунівського підпілля.

до 27.07.1948 р.

5. Виявити всіх, хто явився з повинною бандитів по місту, і взяти їх у активну агентурну розробку.

до 15.07.1948 р.

6. Для розшуку особливо важливих державних злочинців завербувати в інформативний апарат Панасенка і Чернова.

7. Для виявлення і глибинної розробки антирадянських елементів в організаціях міста направити агентів "Вовка", "Птаха", "Оксану", "Петренка".

до 10.07.1948 р.

8. Запровадити негласну документацію антирадянської діяльності Монастирського Анатолія, працівника підприємства "Ошосдор".

до 1.07.1948 р.

XI. Заходи щодо організації охорони колгоспів.

1. Закріпити за колгоспами оперуповноважених:

с. Жизномир – ім. Шевченка – о/у Мельниченко

с. Підлісся – ім. 30-річчя Жовтня -//-

с. Підзамочок – ім. Чапаєва -//-

с. Нові Петликівці – "Перемога" о/у Сідоров

с. Мартинівка – ім. Молотова -//-

с. Пишківці – ім. Леніна о/у Касьянов

с. Бариш – ім. Хрущова -//-

с. Нагірянка – ім. Франка о/у Шанєнков

с. Трибухівці – ім. Сталіна о/у Єфремов

с. Переволока – ім. Ворошилова о/у Парфьонов

2. У кожному колгоспі насадити двох-трьох осіб відданої агентури, яка попереджувала б РВ МДБ про заздалегідь підготовлювальні терористичні акти.

до 10.07.1948 р.

3. Арештувати бандпосібників у системі колгоспів. Посилити охорону колгоспів винищувальними батальйонами. Періодично очищувати батальйони від бандитських елементів.

4. Створити при РВ МДБ оперативно-бойову групу у складі 5 осіб.
5. Підтримувати зв'язок з РВ МДБ прилеглих районів. За необхідності проводити спільні операції з ліквідації бандитів.
6. Підвищити вимоги до оперативного складу РВ МДБ та РВ МВС щодо виконання даних заходів.
7. Зобов'язати кожного відповідального працівника активно реалізовувати отримані дані на довірених дільницях оперативного обслуговування.

Заступник начальника
Бучацького РВ МДБ ст. л-т Гусак
“Згідний”
Секретар Бучацького
РК КП(б)У Рибак

ДАТО. Ф. П-69. – Оп. 1. – Спр. 65. – Арк. 19–34. Оригінал. Машинопис. (Переклад українською мовою).

№ 15

**ДОВІДКА
про роботу Бучацького РВ МДБ в 1948 році**

8 грудня 1948 року

СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО

1-му СЕКРЕТАРЮ БУЧАЧСКОГО РК КП/Б/У
ТОВ. РЫБАЧУК.

гор. Бучач

**СПРАВКА
о работе Бучачского РО МГБ за 1948 год.**

Бучачским Райотделом МГБ за 1948 год ликвидировано три бандбоекки, в состав которых входило 19 бандитов. Кроме того, из числа одиночек бандитов убито 4, 2 бандита взято живыми.

Из числа руководящего состава подполья ОУН ликвидированы:

1. Референт СБ районного провода ОУН – “Тихий”.
2. Референт УЧХ надрайонного провода ОУН – “Тырса”.
3. Кущевой проводник ОУН – “Тихий”.
4. Кущевой СБ – “Шум”.
5. Господарчий кущевой провода ОУН – “Чумак”.
6. Главарь бандбоекки – “Сирый”.
7. Из состава кущевых проводников ОУН Золотниковского района – “Грек”, “Синица”, “Збруч” и другие.

Из числа участников ОУН, бандпособников и предателей арестовано 83 человека.

Бандитами в 1948 году совершено 6 бандпроявлений, три из них раскрыто.

В данное время на территории района действуют СБ районного провода ОУН во главе бандита “Сыроманец”, в состав боевки входят три бандита, действует районный проводник ОУН – “Лещина” и с ним два бандита.

Кроме того, есть еще 80 бандитов-одиночек.

Для ликвидации бандитов за бандбоекками закреплен оперсостав РО МГБ и ведется оперативная работа по розыску бандитов.

Проводится работа по вскрытию подполья ОУН, бандпособников для проведения репрессий, чтобы ликвидировать базу бандитизма.

НАЧАЛЬНИК БУЧАЧСКОГО РО МГБ

СТ. ЛЕЙТЕНАНТ

/ПРОКОПЕНКО/

ДАТО. Ф. П-69. – Оп. 1. – Спр. 47. – Арк. 38. Оригінал. Машинопис.

№ 16

ДОПОВІДНА ЗАПИСКА
Тернопільського обкому партії в ЦК КП(б)У
про боротьбу з формуваннями УПА і підпіллям ОУН
на території області в січні 1949 року

1 лютого 1949 року

Совершенно секретно
Секретарю ЦК КП(б)У
товарищу ХРУЩЕВУ Н. С.

ДОКЛАДНАЯ ЗАПИСКА
о ходе борьбы с остатками банд и подполья украинско-немецких
националистов по Тернопольской области за январь 1949 года

В целях усиления борьбы с остатками банд и оуновского подполья в области в январе с. г. проведено ряд организационных и чекистско-оперативных мероприятий.

Для розыска и ликвидации ОУНовских проводов и бандитских групп в районах области создано 104 чекистско-войсковых групп, которые направлены в места предполагаемого базирования ОУНовско-бандитских формирований.

Приняты меры к улучшению качества чекистской работы, усилен контроль за деятельностью чекистско-войсковых групп.

Для оказания практической помощи райотделам МГБ в районы области командированы на продолжительное время 15 руководящих оперативных работников областного Управления МГБ.

В результате проведенных мероприятий по борьбе с ОУНовским подпольем и его вооруженными бандами в январе в области достигнуты следующие результаты:

убито бандитов	– 61
захвачено бандитов	– 4
арестовано бандитов, националистов и их пособников	– 229
всего ликвидировано бандитов, националистов и их пособников	– 294
У бандитов и участников ОУН изъято:	
ручных пулеметов	– 3
автоматов	– 26
винтовок	– 20
револьверов	– 32
гранат	– 57
патронов	– 3110
разрушено бандитских схронов	– 1

Ликвидировано националистических формирований и бандитских групп – 24,

из них:

районных “проводов” ОУН	– 4
кустовых ОУН	– 6
сельских ОУН	– 10
бандгрупп	– 4.

Из числа руководящего состава подполья ОУН и бандформирований ликвидированы:

1. “Шелест” – он же “Олесь” – руководитель Тернопольского надрайонного “провода” ОУН;
2. “Степан” – руководитель райпровода ОУН в Гусятинском районе;
3. “Орленко” – руководитель райпровода ОУН в Микулинецком районе;
4. “Борис” – руководитель райпровода ОУН в Почаевском районе;
5. “Чорнота” – руководитель райпровода ОУН в Зборовском районе;

6. “Чувай” – руководитель СБ райпровода ОУН в Гусятинском районе;
7. “Топир” – руководитель СБ райпровода ОУН в Зборовском районе;
8. “Шах” – зам. руководителя райпровода ОУН в Почаевском районе;
9. “Ленко” – хозяйственный руководитель райпровода ОУН в Шумском районе;
10. “Мирон” – руководитель кустовой ОУН в Зборовском районе;
11. “Довбуш” – руководитель кустовой ОУН в Бережанском районе;
12. “Зима” – руководитель кустовой ОУН в Белобожницком районе;
13. “Тарас” – руководитель кустовой ОУН в Чортковском районе;
14. “Вовчек” – руководитель подрайонного “провода” ОУН в Почаевском районе;
15. “Сучок” – руководитель кустовой бандгруппы ОУН в Почаевском районе;
16. “Рен” – руководитель кустовой ОУН в Микулинецком районе;
17. “Нечай” – руководитель кустовой ОУН в Скала-Подольском районе;
18. “Богданко” – руководитель бандгруппы в Козовском районе.

Обком и райкомы КП(б)У провели в январе ряд мероприятий по усилению массово-политической работы среди населения, использовав для этого кампанию по подготовке к выборам народных судов.

Агитаторы систематически выступают перед населением с докладами и беседами по разоблачению фашистской сущности идеологии и враждебной деятельности украинско-немецких националистов, разъясняют и на конкретных примерах показывают крестьянам преимущества колхозного строя над единоличным крестьянским хозяйством.

В результате проведенной массово-политической работы среди населения партийная организация области обеспечила успешное проведение выборов народных судов, а также добилась в январе дальнейшего роста и укрепления колхозов. За период с 1 по 20 января в области организовано 57 новых колхозов. За это же время в существующие и вновь организованные колхозы вступило свыше 10 тысяч крестьянских хозяйств.

На 20 января в области всего насчитывается 686 колхозов, объединяющие 99055 крестьянских хозяйств, что составляет 38,0% крестьянских хозяйств области. Колхозы имеют в своем пользовании 390740 га земли, в том числе пахотной 343855 га, или 43,2% всех пахотно-пригодных земель, находящихся в пользовании колхозно-крестьянского сектора области.

В январе в районах области было 13 бандитских проявлений, при которых убито 9 человек, в том числе: сельских активистов – 3, председателей колхозов – 1, участковых уполномоченных милиции – 1, бойцов группы охраны общественного порядка – 1 и местных жителей – 3.

В истекшем месяце ОУНовское подполье активизировало свою подрывную деятельность против проводимых на селе культурно-массовых мероприятий путем нападения на клубы, библиотеки, а также помещения сельских советов. В январе имело место 5 таких бандпроявлений.

Касаясь подрывной деятельности против клубов, школ и пр., руководитель пропаганды краевого провода ОУН – “502” в своей директиве руководителям окружных и надрайонных “проводов” ОУН от ноября 1948 года дает следующие указания:

“...Несмотря на враждебное отношение ОУН к большевистским клубам, кое-кто из подполья проявляет благодушие в этом деле. Забывают или не совсем осмысливают то, что большевистские клубы – это рассадник пропаганды и деморализации нашей молодежи. В связи с этой благодушностью в некоторых местах клубы в последнее время намного активизировали свою работу в форме олимпиад, драмкружков и пр.

Подпольщики не видят, что за драмкружками организуются кружки по изучению Устава ВЛКСМ, а дальше комсомольские организации.

Мы не можем допустить активизацию в работе большевистских клубов, поэтому работу нашу нужно проводить в двух направлениях:

Разогнать клубы и не допустить, как можно дольше какую-бы то ни было их практическую деятельность, запретить заведующим клубами из числа местных жителей заниматься работой, а присланных для этой цели из других местностей немедленно из сел выдворять.

Оторвать нашу молодежь от клубов, запрещать ей принимать участие в их работе, а непослушных клеймить, как предателей своего народа.

Повести широкую разъяснительную работу среди родителей, не допуская деморализации молодежи по клубам...”

И дальше, по вопросу борьбы против комсомольских и пионерских организаций, в этой директиве говорится:

“...В дальнейшем путем личных встреч с молодежью, а также через листовки и обращения, как массовые, так и индивидуальные, вести разъяснительную работу против вступления ее в комсомол, а вступивших – призывать выходить из комсомола.

Опубликовать по селам списки комсомольцев, наказывать отдельных комсомольцев – активно работающих, призывая одновременно других прекращать работу в комсомоле.

Обратить внимание на существующие по школам пионерские организации, повести разъяснительную работу среди школьников и их родителей, не допуская вступление их в пионеры.

Предупреждать учителей, чтобы те прекращали работу по организации пионерских отрядов, убрать из сел всех пионервожатых, присланных из районов, если таковы где-либо имеются...”

Проведенными мероприятиями по розыску и ликвидации бандитов, совершивших бандпроявления, в январе раскрыто 38 бандитских проявлений, в том числе 7, совершенных в январе. Виновники бандпроявлений наказаны.

Проведение мероприятий по раскрытию остальных бандитских проявлений продолжается.

На областной партийной конференции, состоявшейся 5–7 января, и на проведенных во второй половине января районных партийных собраниях по обсуждению решений областной партийной конференции было сосредоточено особое внимание на усиление работы партийных организаций по коллективизации сельского хозяйства и окончательной ликвидации остатков банд и подполья украинско-немецких националистов.

Секретарь Тернопольского обкома КП(б)У
1/П-49 г.
№ 89/с

(В. Дружинин)

Літопис УПА. Нова серія. Т. 7. – Київ–Торонто, 2003. – С. 81–85.

№ 17

ДОВІДКА

**про порушення законності та аморальні вчинки
працівників міліції в Тернопільській області
в період 30 січня – 12 лютого 1950 року**

14 лютого 1950 року

СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО

СПРАВКА

**О нарушениях социалистической законности и аморальных проявлениях
среди работников милиции Тернопольской области за период
с 30 января 1950 г. по 12 февраля 1950 г.**

1) 31-го января 1950 года уч. уполномоченный Подволочиского РОМ МГБ по селу Богдановка, старшина милиции Смирнов Юрий Николаевич, 1917 года рождения, б/п, образование 7 классов, уроженец гор. Ленинграда, в органах милиции с января 1948 года, с группой совпартактива: уполномоченным РК КП(б)У СТАРКОВЫМ Б. М., секретарем первичной парторганизации с. Богдановка – РУБИНСКИМ В. Е., председателем колхоза “Перемога” – ПОЛИЩУК В. Ф., бухгалтером колхоза – КУЗЬ М. П. и кладовщиком колхоза – МАШТАЛЕР Д. Г. в дневное время заходили по хатам, граждан-единоличников, предлагая последним вступить в колхоз.

В квартире гр-на с. Богдановка РИДЗЬ П. А. они встретили гр-на ШКИЛЬНЯК

М. Н., жителя этого же села, пришедшего к своему родственнику гр-ну РИДЗЬ, последнему так же предложили вступить в колхоз, но он своего согласия не давал и, поскольку от него настойчиво требовали вступить в колхоз, он уклоняясь от предложения выбрал момент и вышел из квартиры.

Указанная выше группа лиц совпартактива выйдя из квартиры гр-на РИДЗЬ П. А., заметили прятавшегося за сараем неизвестного гражданина и пытались окриком его задержать и проверить. Последний якобы стал убегать, за ним в погоню бросились СТАРКОВ, РУДИНСКИЙ и СМИРНОВ. СМИРНОВ при этом произвел несколько предупредительных выстрелов из пистолета. Первым убегавшего догнал СТАРКОВ и ударил кулаком в голову, неизвестный упал, подбежавший уч. уполномоченный СМИРНОВ рукояткой пистолета “ТТ” так же нанес гр-ну удар по голове, в результате произошел выстрел, которым был тяжело ранен в спину в выходе в грудь бежавший гражданин, оказавшийся гр-ном ШКИЛЬНЯК М. Н., а так же и легко ранен в ступню ноги уч. уполномоченный СМИРНОВ.

2) 10-го февраля 1950 года в селе Нападровка, Лановецкого района примерно в 22 часа милиционер ЯНОВСКИЙ Николай Александрович, будучи пьяным на дороге встретил и задержал двух несовершеннолетних – ПАСЕЧНИК Надежду Семеновну, 1938 года рождения, и МИСЮК Галину Ивановну, 1936 года рождения, коих вывел за село и изнасиловал.

3) 12-го Февраля 1950 г. в селе Охримовцы, Збаражского района уч. уполномоченный ВОРОБЬЕВ Василий Иванович, 1925 гола рождения, уроженец с. Заробьи, Киченского района, Кировской области, русский, б/п, в органах милиции с февраля 1949 года, был на свадьбе, где напился спиртных напитков и будучи в пьяном состоянии пришел домой, где затеял ссору с женой и при этом тяжело ранил себя из пистолета в голову.

До этого случая ВОРОБЬЕВ неоднократно пьянствовал, плохо жил со своей женой, сожительствовал с другой женщиной, морально разложился.

ЗАМ НАЧ. ПОЛИТЧАСТИ УМ УМГБ ТЕРНОПОЛЬСКОЙ ОБЛАСТИ
СТ. ЛЕЙТЕНАНТ МИЛИЦИИ:

(М А С Л И В Е Ц)

ДАГО. Ф. П-1. – Оп. 1. – Спр. 1811. – Арк. 15–16. Оригінал. Машинопис.

№ 18

ДОВІДКА
обласного управління МДБ
про боротьбу з українським націоналістичним підпіллям
в Тернопільській області в 1950 році

9 січня 1951 року

Совершенно секретно

Справка
о ходе выполнения постановления ЦК КП(б)У
от 26 января 1950 года

Выполняя постановление Центрального Комитета КП(б)У от 26 января 1950 года о ликвидации остатков банд оуновского подполья органами МГБ Тернопольской области в 1950 году:

ликвидировано при оказании вооруженного сопротивления бандитов	– 306
арестовано бандитов, участников ОУН и бандпособников	– 1504
захвачено нелегально проживающих бандитов и националистов	– 82
выведено с повинной	– 433
Из них:	
бандитов	– 100
националистов	– 113
бандпособников	– 220.
Всего ликвидировано бандитов националистов и бандпособников	– 2325.
У бандитов и участников ОУН при их ликвидации изъято:	
станковых пулеметов	– 1
минометов	– 1
ручных пулеметов	– 12
автоматов	– 157
винтовок	– 248
обрезов	– 243
пистолетов и револьверов	– 279
гранат	– 260
патронов	– 24255
мин	– 100
типография	– 1.
За 1950 год разыскано и ликвидировано 74 нелегально действовавших	

вооруженных бандитских групп и оуновских “проводов”, в том числе:

окружных “проводов”	– 1 из 2
надрайонных “проводов”	– 4 из 7
районных “проводов”	– 20 из 20
бандгрупп надрайонных “проводов”	– 4
кустовых бандгрупп	– 38
пунктов связи руководящих оуновских проводов	– 6.

Кроме этого, вскрыто и ликвидировано путем арестов – 67 оуновских групп, участники которых проживали легально и занимались антисоветской террористической и диверсионной деятельностью.

За это же время ликвидировано ряд серьезных главарей оуновского подполья, и в частности:

“ЯР” – руководитель пропаганды Краевого “провода” ОУН;

“СКЛЮ” – руководитель СБ Краевого “провода” ОУН;

“ТРОЯН” – руководитель техзвена Краевого “провода” ОУН;

“ТЫТАР” – руководитель СБ Тернопольского Окружного “провода” ОУН;

“ЗЕНОН” – руководитель Бережанского Надрайонного “провода”;

“РОМАН” – второй руководитель Бережанского Надрайонного “провода”;

“АЛАС” – руководитель Кременецкого Надрайонного “провода” ОУН;

“БУРЛАКА” – руководитель Тернопольского Надрайонного “провода” ОУН;

“ПОДОЛЯН” – руководитель Бучачского Надрайонного “провода” ОУН;

“СКОБ” – руководитель Чортковского Надрайонного “провода” ОУН;

“ДУБОВЫЙ” – руководитель СБ Тернопольского Надрайонного “провода” ОУН;

“ОКО” – руководитель СБ Чортковского Надрайонного “провода” ОУН;

“ВИВТАР” – руководитель бангруппы СБ Кременецкого Надрайонного “провода” ОУН;

“ТАРАС” – руководитель пропаганды Тернопольского Надрайонного “провода” ОУН;

“КОЛОС” – руководитель пропаганды Тернопольского Надрайонного “провода” ОУН

и 20 руководителей районных “проводов” ОУН.

В результате нанесенного удара по оуновско-бандитскому подполью такие районы, как: Будановский, Бучачский, В-Борковский, В-Глубочекский, Вишневецкий, Гусятинский, Збаражский, Золотниковский, Копыченский, Микулинский, Подволочиский, Почаевский, Струсовский и Тереховлянский полностью очищены от бандитских групп, а в таких районах, как Монастырский, Козовской, Кременецкий, Пробижнянский осталось по 2–3 бандита.

Наряду с этим порвана организационная связь между оуновскими звеньями.

Так, Кременецкий, Скалатский и Копыченский Надрайоны изолированы друг от друга и в течение продолжительного времени не имеют никакой связи с окружными и Краевым “проводами” ОУН. Тернопольский, Чортковский и Бережанский надрайонные “провода” полностью ликвидированы.

Главарь Краевого “провода” ОУН имеет возможность осуществлять руководство деятельностью бандоуновского подполья только в т. н. Бережанском надрайоне, где они укрываются.

Всего в 1950 г. бандитами ОУН совершено 59 бандитских проявлений диверсионного и террористического характера.

В ходе проведения мероприятий по розыску бандитов, совершивших бандпроявления, органами МГБ области из числа совершенных бандпроявлений раскрыто 51, виновники которых при оказании вооруженного сопротивления ликвидированы или подвергнуты аресту.

Кроме того, в ответ на совершение бандпроявления органами МГБ в 1950 г. выселено 2030 семей участников оуновско-бандитского подполья и бандпособников-кулаков численностью 7357 чел.

По состоянию на 1 января 1951 г. на территории области продолжает действовать 58 оуновских “проводов” и бандитских групп, насчитывающих в своем составе 323 бандита.

Наиболее пораженными бандитизмом районами в настоящее время являются: Бережанский, Белобожницкий, Шумский, Скала-Подольский, Заложцевский, Гримайловский и Подгаецкий, на территории которых укрывается от 10 до 20 оуновских бандитов.

Органами МГБ проводятся дальнейшие мероприятия по окончательной ликвидации остатков банд и подполья украинских националистов в области, при этом обращено главное внимание на ликвидацию бандитизма в наиболее пораженных районах. РО МГБ указанных районов пополнены лучшими оперативными работниками, им же придано необходимое количество войск МГБ, имеющихся в области.

НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ МГБ ПО ТЕРНОП. ОБЛ.

ПОЛКОВНИК

/КОЛОМИЕЦ/

№ 19

ЗАЯВА
Сильвестра Миколайовича Вінницького
Голові Ради Міністрів СРСР Г. М. Маленкову

27 травня 1953 року

ПРЕДСЕДАТЕЛЮ СОВЕТА МИНИСТРОВ СССР
ТОВ. МАЛЕНКОВУ Г. М.

ВИННИЦКОГО Сильвестра Николаевича,
г. Ухта, Коми АССР, пос. Ярега.
Нефтешахта № 1.

ЗАЯВЛЕНИЕ

В конце 1939 года я был арестован органами НКВД в г. Бучач, Тернопольской области, Западная Украина и решением Особого Совещания НКВД, по формулировке “СОЭ”^{*} приговорен к восьми годам исправительно-трудовых лагерей и направлен в Ухту, Коми АССР.

Во время ведения следствия я обвинялся в том, что в пределах польского государства принадлежал к легально существующей в Польше партии “Украинское национально-демократическое объединение”.

После окончания срока наказания и по сей день я работаю в Ухтинском комбинате на финансовой работе.

Если считать, что моя принадлежность к существующей в Польше легально упомянутой партии являлась преступлением, то наказание за это я получил и наказание за это отбыл. Тем не менее, 22 октября 1951 года, после 4-х лет моей работы по вольному найму в Ухткомбинате МВД, в течение которых я своей работой и поведением не дал никакого повода для применения в отношении меня каких-либо репрессий, у меня, однако решением того же Особого Совещания, без всякого следствия, “За принадлежность к украинской националистической организации” изъят паспорт, справка об освобождении и я переведен на положение бессрочного ссыльного поселенца с прикреплением к Ухтинскому району Коми АССР.

В связи с амнистией, объявленной нашим Правительством, у меня появилась надежда на некоторое облегчение своего положения, но вместо этого мне объявлено органами МВД, что местом моего прикрепления является не Ухтинский район, а исключительно поселок Ярега, так, что даже по служебным делам в

^{*} Соціально небезпечний елемент (російською – соціально небезпечний елемент)

Ухту в Ухткомбинат – за 22 клм. – могу выехать лишь после получения на это особого разрешения.

Прошу Вас разобратъ и решить вопрос о моём вторичном несправедливом наказании и восстановить меня в правах советского гражданина.

27 мая 1953 г.

ВИННИЦКИЙ

ДАГО. Ф. Р-3429. – Оп. 3 – Спр. 2412. – Арк. 13. Оригінал. Машинопис.

№ 20

ЗАЯВА Галини Томівни Дидик до Президії Верховної Ради СРСР

10 липня 1971 року

ДО ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
від громадянки ДИДИК ГАЛИНИ ТОМІВНИ,
1912 р. н., мешкаю в м. Караганді Казахської РСР,
вул. Кривогуза, 4

ЗАЯВА

24 березня ц. р. рішенням виїзної сесії Верховного суду Мордовської АРСР мене достроково звільнено після відбуття 21 року ув'язнення (з них 19 років тюремного). Не знаю, чому мене вибрано для звільнення із групи політв'язнів-двадцятип'ятирічників. Я не просила помилування, не засуджувала свого минулого і не зрікалась своїх переконань. Тому почуття обов'язку перед моїми товаришами по ув'язненню примушує звернутись до вас із цією заявою.

Я хочу ще раз піднести питання, яке ми в ув'язненні ставили неодноразово: скасування жорстокого 25-річного терміну, формально скасованого ще 1961 року.

Звертаюсь до всесоюзної інстанції тільки тому, що Верховна Рада України, на жаль, позбавлена можливості самостійно вирішувати такі питання.

Я, очевидно, один із “найстрашніших” злочинців, бо, на відміну від більшості 25-річників, мене, жінку, навіть утримували не в таборі, а у в'язниці. Тому, очевидно, по моєму житті і по моїх “злочинах” ви можете скласти собі уявлення і про інших українських політв'язнів-двадцятип'ятирічників та про суспільні умови, які привели нас у тюрми і табори.

Я народилася 1912 року на Тернопільщині в селянській родині. Мала 27 років,

коли Галичину прилучено до Радянського Союзу. Хоч у Західній Україні велася перед тим активна національно-освітницька праця, існували українські партії, підпілля ОУН, ніхто однак не чинив збройного опору радянській владі. Дехто із галичан зустрічав навіть армію з-за Збруча квітами. Як же сталося, що ці самі люди в 1944 році панічно втікали на Захід або зустрічали ту ж саму армію скорострілами або й гранатами?

Я переконана, що такі зрушення в уявленнях і поведінці моїх земляків були викликані деспотичною політикою, продовжуваною у 1939–1941 роках на землях Західної України органами НКВД.

Я особисто не виступала проти радянської влади, сумлінно працювала в кооперації. Але через 1,5 місяця після приходу радянської влади мене заарештували за сфабрикованим звинуваченням і весь рік нізащо протримали у Бережанській тюрмі. Щоб уникнути дальших переслідувань, змушена була після звільнення жити під чужим прізвищем. По Галичині тоді прокотились масові арешти. В тюрми кидали за колишню діяльність при Польщі, за необережно сказане слово, взагалі нізащо. В одну камеру разом з політично нейтральними потрапляли колишні ідейні противники – члени ОУН, УНДО, КПЗУ. В тюрмах катували і розстрілювали без суду.

Я досі не можу спокійно згадувати страшні картини, які довелося побачити в перші дні війни. Тоді після відступу радянських військ, розшукуючи близьких мені людей, я була в тюрмах Львова, Тернополя, Бережан. Я бачила витягнених із катівень і потаємних ям і виставлені для опізнання рідними і друзями тисячі трупів, постріляних, помордованих, часом із слідами варварських знущань – вирізаними на тілі тризубами, виколотими очима, повідрізуваними носами, вухами, грудьми. Таке не забувається ніколи. Таке карбується на серці і передається поколінням.

При німцях я також була у підпіллі під постійною загрозою викриття і жорстокої кари за приналежність до ОУН. Це брехня, що ми активно співпрацювали з німцями. Після розпуску німцями проголошеного у Львові українського уряду з ними працювала тільки невелика група людей, які відкололися від руху. Можливо, з чисто тактичних міркувань. Але ми, рядові члени ОУН, швидко навчилися бачити ворога у всякому чужинцеві, що самозванно прийшов на нашу землю. Жертвами боротьби з німцями впали відомі діячі українського руху: Дмитро Мирон, Василь Бандера, десятки й сотні інших.

Енкаведистський терор 1939–1941 рр. був великою і важливою школою. Тому при наближенні фронту в підпілля пішли і за зброю взяли не тільки члени ОУН. Як вам не прикро це сьогодні чути, але то був масовий рух, в якому брали участь сотні тисяч і який підтримували мільйони. Без такої підтримки при насиченні Західної України регулярними і спеціальними військами кількарічний спротив був би неможливий. Це не був виступ проти радянської влади і соціалізму, а, насамперед, всенародна боротьба проти російської окупації і терору. Це був рух

самооборони, в якому я знайшла місце, найбільш прийнятне для жінки-патріотки. Спочатку я організовувала і очолювала Український Червоний Хрест на Тернопільщині, пізніше керувала всією організацією УЧХ. В останній час перед арештом я була зв'язковою Центрального Проводу.

Щедро пишучи про “звірства бандерівців”, сьогоднішні автори впадають у дивну односторонність, не згадуючи, що виробляли тоді на Західній Україні беріївці: як фабрикувалися “справи” на невинних людей, як цілі села насильно вивозили у Сибір, як людей убивали без суду і слідства, як катували заарештованих по тюрмах. Тут уже не було безконтрольності, це була свідомо політика, яка викликала належну реакцію.

Особисто я нікого в житті не вдарила, ні на кого не піднесла зброю. Найбільше сил і енергії у визвольному русі я віддавала збиранню медикаментів, лікуванню та переховуванню хворих і поранених. У 1944 році на Рогатинщині я так само перев'язувала поранених в бою радянських солдатів, як і українських партизанів. Зате на мою долю випали найжорстокіші тортури і знущання.

Мене заарештували 5.03.1950 року у с. Білогорщі під Львовом, де була остання криївка генерала Шухевича. При цьому генерал Шухевич застрелився, а я вжила отруту. Мене врятували від смерті для того, щоб напівпритомну почати мордувати. Мене нещадно били. Перших півроку робили це щодня, удень. Вночі мені не давали спати. Таке “слідство” тривало понад два роки. Якби я й хотіла, ніколи не змогла б забути тих, хто мене катував, втрачаючи при цьому людську подобу, – слідчих МГБ Гузеєва, Солюця, Півоварця, Клименка, Лонченка. Були й інші, не постійні, які приходили познущатись наді мною задля п'яної розваги. Мордування заарештованих на слідстві – злочин, який карається законом. Однак навіть пізніше, коли вголос сказали про незаконність таких дій, я не зустріла жодного із своїх катів ні у Володимирській в'язниці, ні в Мордовії.

У грудні 1962 р., після двох з половиною років катування, “тройка” ОСО заочно засудила мене на 25 років табірної ув'язнення. Пізніше ОСО була визнана незаконною інстанцією, але не визнані незаконними штаповані “тройкою” вироки. Через кілька днів після прибуття в табір, мені було оголошено чергове рішення ОСО: без якогось нового слідства замінили табірне ув'язнення на тюремне. Якби ви могли уявити, що таке 25 років у тюрмі, особливо для жінки, то визнали б гуманнішим мене розстріляти.

1962 р. було прийнято новий кримінальний кодекс, за яким 25-річний термін ув'язнення скасовано. Згідно з законом полегшення в кодексі має зворотню дію, тобто поширюється на раніше суджених. Для мене і для кількох десятків інших учасників українського національного визвольного руху спеціальним указом було зроблено виняток. Закон на нас не поширився.

Після 1961 року, а особливо останніми роками, різко посуворішав режим у тюрмах і таборах. Він тепер суворіший навіть за той, що був в останні сталінські

роки. Згідно з законом, посилення режиму тягне за собою зменшення терміну покарання або зміну виду покарання. Цей закон до нас так і не застосували. Тільки 1969 року мене та ще двох жінок-двадцятип'ятирічниць – Катерину Зарицьку та Одарку Гусяк – перевели із в'язниці в табір суворого режиму в Мордовії, звідки мене і звільнено.

Я виклала вам типову біографію українського політв'язня-двадцятип'ятирічника. Якщо керуватися здоровим глуздом, а не інерцією сталінської жорстокості, треба було б задуматись над питанням, що дає даліше утримання у тюрмах і таборах хворих старих людей, учасників руху, що був спричинений об'єктивними умовами і відійшов у минуле?

Чи станovitимуть вони сьогодні на волі хоч якусь загрозу існуючому ладові? І чи не більшу шкоду цьому ладові приносить демонстрація перед лицем усього світу незагнужданої жорстокості?..

10 липня 1971 року

Галина ДИДИК

(Матеріал з архіву журналістки Людмили Шереметьєвої-Дашкевич)

НАКАЗ

Начальника Управління НКВС по Тернопільській області

26 січня 1945 року.

Про забезпечення порядку та охорони населених пунктів Тернопільської області

З метою забезпечення порядку охорони населених пунктів та громадян і їх майна від розбійницьких нападів українсько-німецьких націоналістів

НАКАЗУЮ:

§ 1

До 3-го лютого цього року в кожному населеному пункті (містечко, село, хутір) організувати самоохорону з місцевого населення.

§ 2

На самоохорону покласти обов'язки нести денну та нічну варту населеного пункту і в разі появи бандитських зграй або поодиноких бандитів повідомляти про це органи радянської влади, а всіх підозрілих осіб затримувати і передавати до сільрад, або уповноваженим.

§ 3

Відповідальність за організацію самоохорони покладається на голів селищних та сільських Рад, які повинні щоденно призначати вартових та списки їх передавати до участкових уповноважених міліції.

§ 4

Голови селищних та сільських Рад повинні призначити в своєму населеному пункті уповноважених та десятихатських, на яких покласти обов'язки негайно повідомляти органи радянської влади про наявність бандитів та про тих, хто надає їм притулок і допомагає харчами та одягом.

§ 5

Громадянам, які знають, де переховуються бандити, їх зброя та майно, негайно повідомляти про це відповідні органи радянської влади, уповноважених сіл і десятихатських.

Тих осіб, які знають про бандитські схорони, місцеперебування бандитів і своєчасно не повідомляють про це органи радянської влади, розглядати, як пособників ворога і притягати до відповідальності.

§ 6

Заборонити населенню надавати ночівлю будькому без дозволу селищних та сільських Рад.

§ 7

Наказую начальникам райвідділів НКВС, участковим уповноваженим установити щоденний контроль за виконанням цього наказу.

Цей наказ входить в силу з 28 січня 1945 року.

**Начальник Управління НКВС по Тернопільській області
полковник державної безпеки Р. САРАЄВ.**

Копія: 25

Слова України! Героїм слова!

Інформаційний звіт з куща т.ч (100)
Курортської сільг.

Отримання:
Дні 11-12-13-го до села прийшли більшовики в один день
облаштували село, зробили стругу ревізю. Було їх усього
70 осіб, серед них 30 чоловіків, а решта жінок. Озброєні: 7-ми
камі 20 п.ш. решта куриси. Частина з них пішла до місц і
камі по міст. В селі робили ревізю і заарештували одну
дівчину та 5 чоловіків, з того дов вернулося, а в селі на
10-15-го приїжді з селі висилили одну дівчину.

Дні 14-го робили одну країну яка мала виступати, але
там нічого нічого.

Відріз: Дні 11-12-13-го прийшли до села більшовики, відріз: 7-ми, 10-ми
і решта куриси. Зробили стругу ревізю і нічого не знайшли,
тієї приарештували одну дівчину: 2-х чоловіків і стару
жінку. Дні 14-15-го прийшли до НКВС і припровадили перших
кращих. Заарештувалися 7 чоловіків які в час першого
криміналу. Всього було 5 українців, 2 поляки.

Дні 16-го зробили одну кімнату в селі куриси у кушці
"Рисна", що зробили в країні з працівників.

Результат: Дні 14-15-16-го прийшли більшовики в село 80 осіб
з того 30 чоловіків. Озброєні: 8-ми 10-ми. решта куриси,
Зробили ревізю, зробили 3-х чоловіків з того відрізали,
зробили перетис населення, при перетисі з того
моя. Чо сміється з того 3-х і 5-ми.

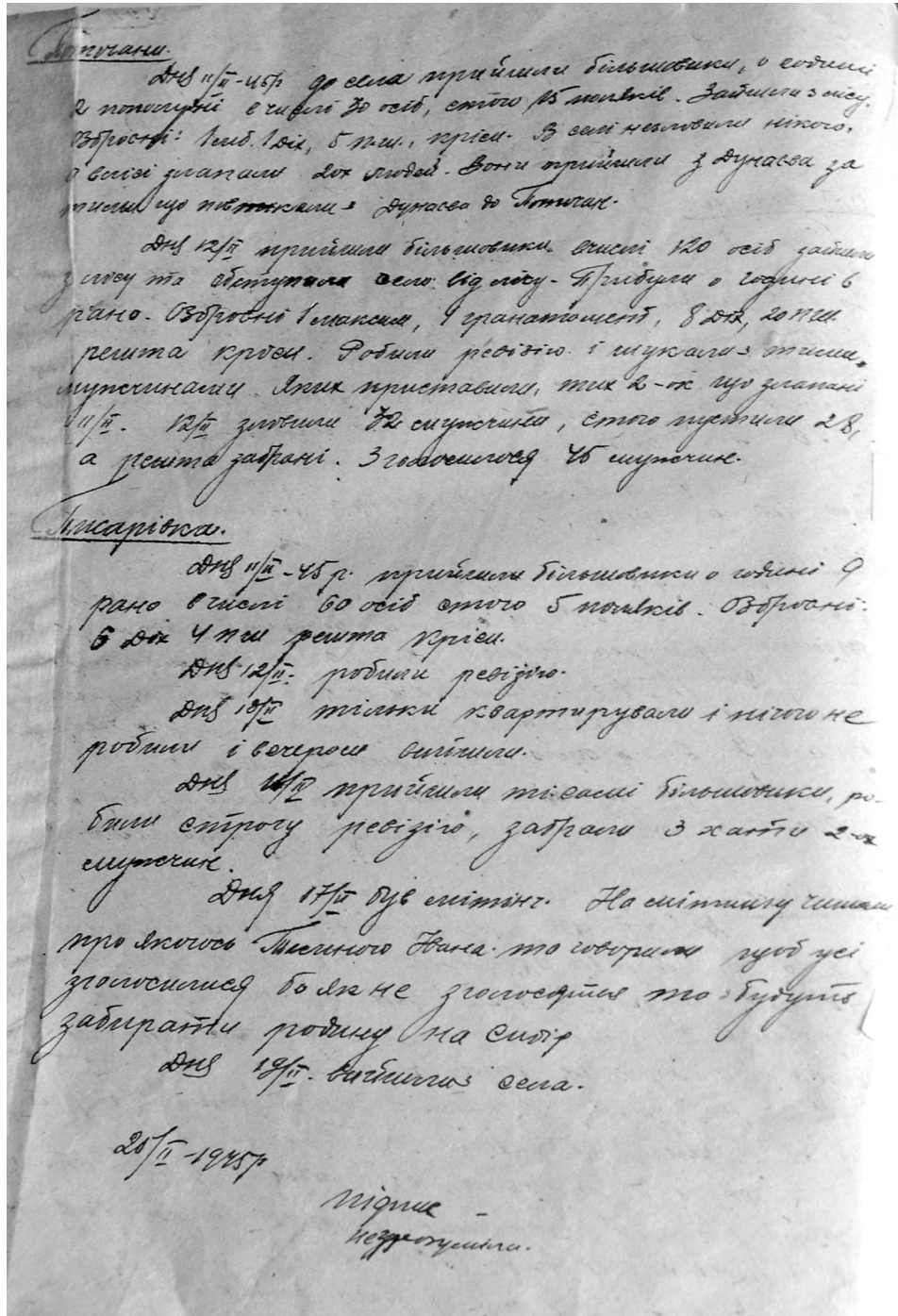
Дні 17-18-19-го прийшли до більшовиків і зробили річ
там повалили, що влізли до Кереман.

Дні 19-го прийшло до більшовиків з ковалівки за ін-
формативних ковалівки то хотіло приставити на всіх
з родиною всіх до Кереман.

Дні 21-го при село перїздили в дні більшовиків
вони їхали з ковалівки у годині 5 рано, а у вечір
з селера вернулись знову.

1.

Інформаційний звіт з куща ОУН в Бережанському р-ні (арк. 1).

Інформаційний звіт з куща ОУН в Бережанському р-ні (арк. 2).

Тернопільському Обкому КПСУ
м. Тернопіль. 36

Інформація
Про виконання директиви обкому КПСУ "О мерах
по выполнению директив Минисбергсва Государствен-
ной Безопасности СССР" по Золотополянському району
Тернопільської області.

22 жовтня 1947 року.

Виконуючи директиву обкому КПСУ по
вивезенню родин бандітів за межі України,
Золотополянський райком КПСУ разом з районним
відділом МДБ розробив опрацьований план. Для
виконання цього плану була мобілізована
весь партійна організація і радянський акти-
в в кількості 110 чоловік. Райком КПСУ за ко-
шти сени закріпив відповідальних коментентів
за проведення операції. Вліч перед проведенням
операції райком КПСУ провів нараду з відпо-
відальними комуністами і з усіма радянськими ак-
тивом. В цілях зафіксування консідації участі
операції зразу після наради були додані
кі на місяць. Операція розпочалася в 4 години
ранку і була повністю закінчена до 12 годин
дня 1947 року. Вивезено з району і додано
на ширини прозначення 100 родин бандітів.
Весь радянсько-партійний актив під час прове-
дення операції був так само використаний як збро-
на сила в урядових військах МДБ. Для про-
ведення операції був призначений спеціальний
свій актив. Добре працювали словесні акти-
вісти Ш. Ш. Логунюк, Сірючківський І., Майданюк

Інформація про виселення з України родин членів націоналістичного підпілля
в Золотополянському районі 22 жовтня 1947 р. (арк. 1).

Беднеровський Я і ряд других. В проведенні операції відзначилися комуністи ш. в. Мунтзи, Глива, Курочка, Білин, Ковалівський, Турець, Косол, Свєдич, безпартійні ш. Мобушко.

Операція по виселенню родин ватажків проведена організовано, добровільно повної конспірації, своєчасно був мобілізований і представлений апаратів, порушень радянської законності з боку партійно-радянського апарату; втість майже не було.

Майже, яке шималося після проведеної операції описане апаратами, оцінке і узгоджене на сесіях колегіаль і сесіях, а селів-когоспозарескі і продукції доставлені на шукти заготовлено.

Населення району віднеслось до операції як до правильного рішення радянської влади. Селянин с. Сколороки шов. Мулик, найриклад, заявив: "Так їм і треба. Треба було давно зрозуміти, що радянська влада — наща рідна влада і вояків з нею це буде тільки зрадою для нас — селян. А всіх зрадників треба висилити, щоб вони нам не мешали в нашому мирному побуті".

Уповнова. Тернопільського оккміату
по Золотополіському району *Леденко* /Пейбарко/.

Рекреїар Золотополіського
району *Душко* /Душко/.

Інформація про виселення з України родин членів націоналістичного підпілля в Золотополіському районі 22 жовтня 1947 р. (арк. 1).

Паспорт выдан 24/II 1956 г.
серия XXVI-ПС № 639811
Форма «А»

СССР
МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ

ВИДОМ НА ЖИТЕЛЬСТВО НЕ СЛУЖИТ.
ПРИ УТЕРЕ НЕ ВОЗОБНОВЛЯЕТСЯ

1-I-AA-Р"

«23» февраля 1956 г. СПРАВКА № 0033155 *

Выдана гражданину Килимару Володимиру Степановичу
1908 года рождения, уроженцу Заря Барцев
Червонополювской области
гражданство СССР национальность Украинец
осужденно 30 по делу 7515 от 5 Украинской
УчГБ Червонополювской области
«7» октября 1947 г. по ст.ст. 24-12-1946 УК СССР
к лишению свободы на 10 лет, с поражением в правах на 3 года,
имеюще в прошлом судимость ранее не судимого

в том, что он отбывал наказание в местах заключения по
«23» февраля 1956 г. и по наказанию
Прокуратуры СССР, МВД-СССР г. УГБ при
Совете Министров СССР № 82-Т-1956?
Срок наказания 50 дней в суммировании
срока

Освобожден 23» февраля 1956 г. и следует к избранному
месту жительства Заря Барцев
(город, село, деревня, район, область)
Червонополювской области
до ст. Броуцев жел. дор.

С. Начальник лагеря (ИТЛ)

И. Начальник отдела (части)

Суденков

Смайлгин

Довідка про звільнення В. Й. Кілімара.

ХРАНИТЬ ВЕ

У С С Р
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Управление
Отдел

ДЕЛО № 23409

По обвинению Козовский
Франц Михайлович
по ст. 84-13 УК УССР

Начато 25. декабря 1939 г. В 1 томах
Окончено 16. июля 1940 г. Том № _____

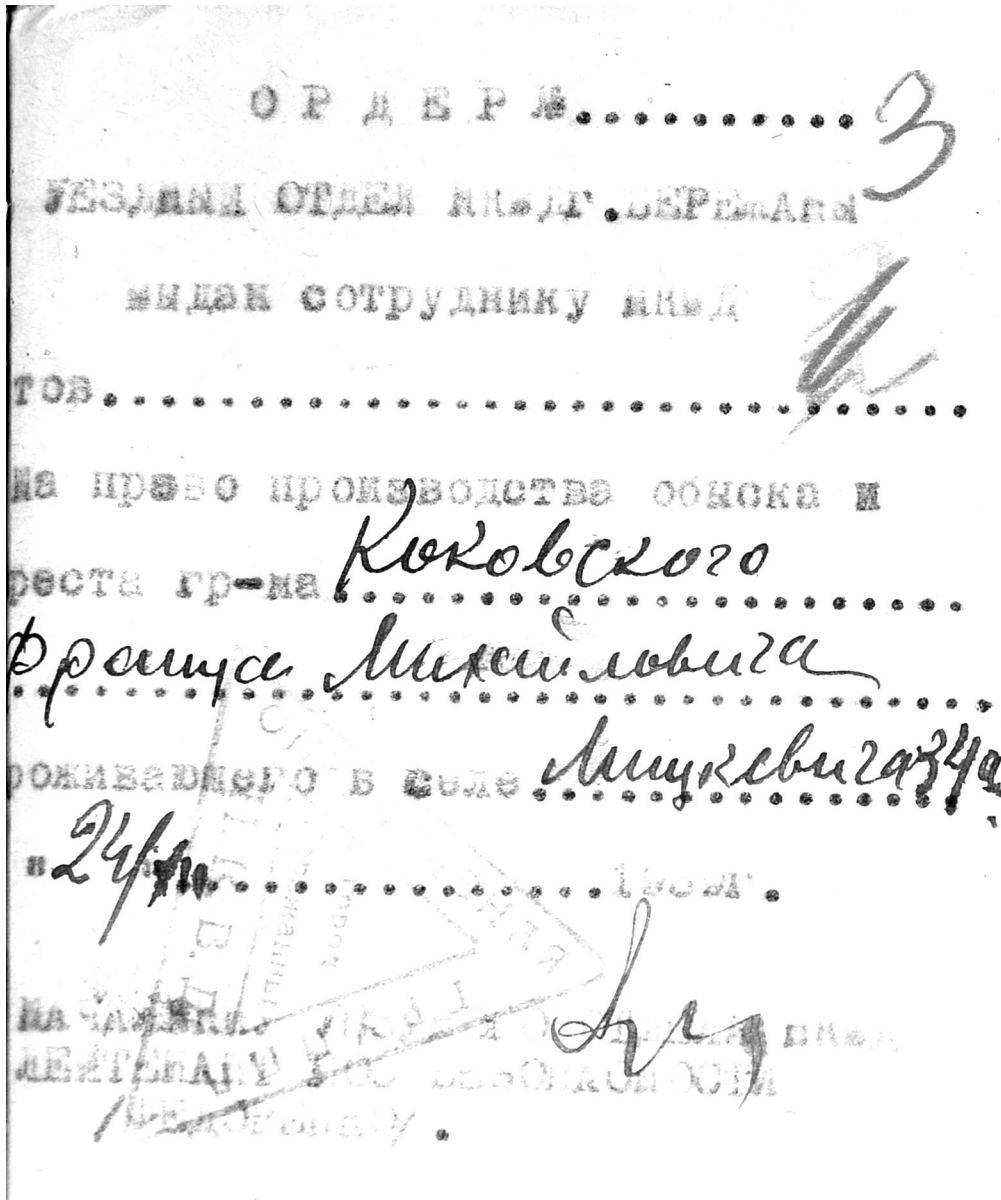
После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 1-й Специальный отдел НКВД УССР (гор. Киев). К делу должна быть приобщена копия приговора.
Основание: приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10 апреля 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКВД, хотя бы и временно, производится исключительно через 1-й Специальный отдел НКВД.
Передача следственного дела оформляется постановлением, утверждаемым начальником соответствующего управления НКВД, или его заместителем.

Арх. № **885455**

Сдано в архив _____ 194 г.

Титульний аркуш кримінальної справи Ф. М. Козовського.

Ордер на арешт Ф. М. Коковського 24 грудня 1939 р.

Анкета арестованного

ФН
В

1. Фамилия *Коковский*

2. Имя и отчество *Фроны Михайлов.*

3. Дата рождения *17. февраля 1885 г.*

4. Место рождения *м. Берешаны ул. Валова М*

5. Место жительства *м. Берешаны ул. Микуевича №34 а.*

6. Национальность и гражданство *украинец
быв. польск.*

7. Паспорт

8. Род занятий *Адвокат*

9. Социальное происхождение *интеллигент*

10. Соц. положение *служащий*

11. Состав семьи *жена Софья сын Степан*

12. Образование (общее, специальное) *инженер
и юрист*

13. Партийность *нет*

14. Каким репрессиям подвергался (когда, каким органом и за что) *нет*

15. Какие имеет награды и за что *нет*

16. Служба в армии, когда и в качестве кого *нет*

Анкета заарештованого Ф. М. Коковського.

Постановление

/о принятии дела к производству/

Я, следователь следствия УНКВД по Харьковской области лейтенант и/в Широков, рассмотрев материалы на Коковского Франца Михайловича 1885 г. рождения, уроженец и житель города Березани, украинец, адвокат, женат, би, не судим

Нашел:

Тито Коковский является активным членом орашиской организации "ОУН" подготовляющей вооруженное восстание против Сибирской власти.

поэтому руководствуется ст. 108 УКУСР

Постановил:

Дело по обвинению Коковского Франца Михайловича принять к следственному производству. Копию постановления направить прокурору.

Следователь с/р УНКВД
лейтенант и/в Широков /

/Деревиков /

Согласен" Нач. следствия УНКВД
с/б. лейтенант /

Постанова про прийняття кримінальної справи Ф. М. Коковського до провадження.

"УТВЕРЖАЮ"

По следделу № 23409

ЗАМ. НАЧ. УПРАВЛЕНИЯ НКВД ПО ТЕРНОП. ОБЛ.
СТ. ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ

34

800 Умко
13/10/40
9.10.40

С Е Д О В

15 июля 1940 года.

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По обвинению КОКОВСКОГО Франца Михайловича по ст. 54-13 УК УССР.

В Управление НКВД по Тернопольской области, поступили материалы, что КОКОВСКИЙ Ф.М. является членом фашистской к-р организации ОУН и проводил антисоветскую агитацию против сов. власти.

На основании этих материалов КОКОВСКИЙ Ф.М. арестован и привлечен к следствию в качестве обвиняемого.

Произведенным следствием по делу установлено, что КОКОВСКИЙ Ф.М. членом ОУН не являлся, но принадлежал к следующим организациям: с 1912 года до установления советской власти являлся членом организации "Просвита" /л.д.

В 1937 г. являлся председателем повитовой организации "Ридна школа". С 1936 г. являлся председателем организации "Сельский господарь". С 1934 г. является почетным членом организации "Ленкльщина /Музейная организация украинского народа". С 1935г. являлся членом, а с 1938 г. председателем организации "Сокол" /л.д.

С 1912 по 1924 г. работал адвокатом, с 1924 по 1934 г. работал судьей польского окружного суда в гор. Санок, с 1937 г. до установления Советской власти был адвокатом. /л.д.

Следствием также установлено, что в течении с 1912 по 1939г. сентябрь месяц будучи адвокатом и судьей окружного Польского суда по частным делам, помогал польск. буржуазии проводить борьбу против трудящихся.

На допросе обвиняемый КОКОВСКИЙ показал, что он будучи адвокатом на суде защищал членов ОУН. /л.д.

Исходя из вышеизложенного - ОБВИНЯЕТСЯ:

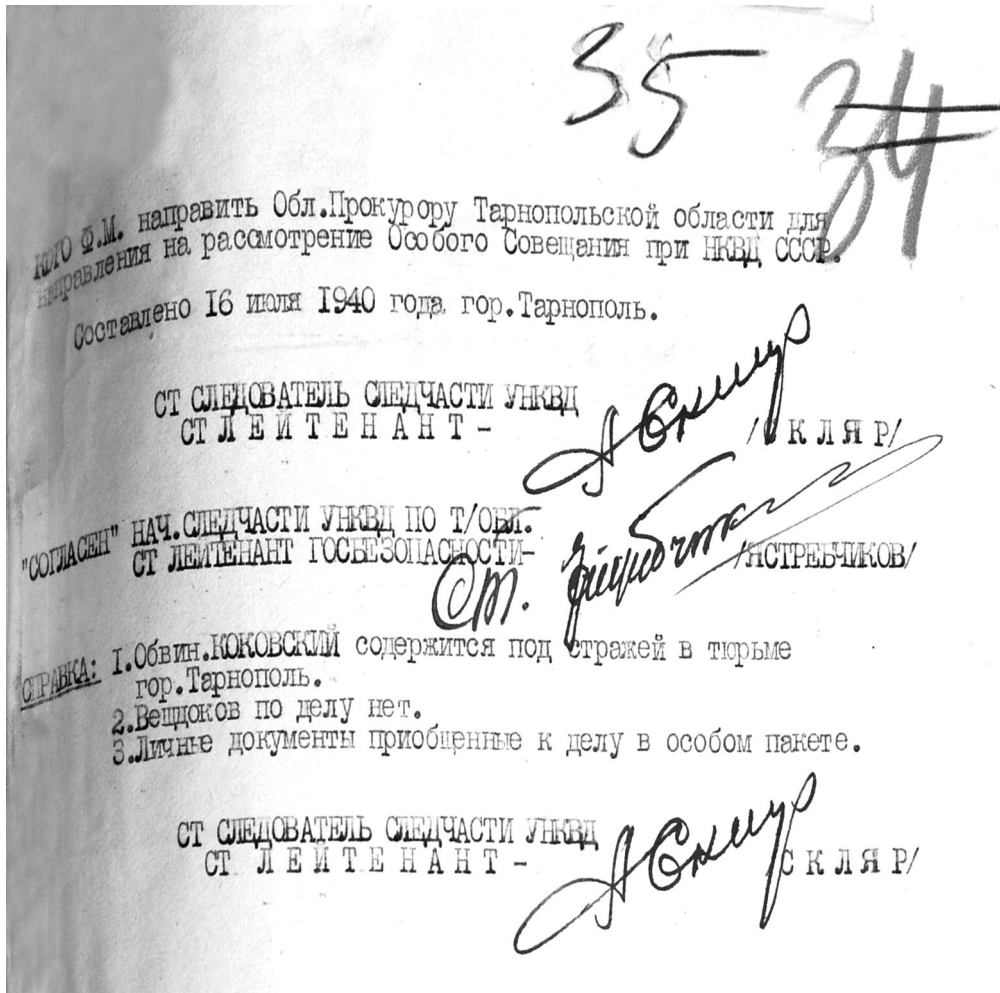
КОКОВСКИЙ Франц Михайлович 1885 года рождения, уроженец и житель гор. Бережаны Тернопольской области, по национальности украинец, образование высшее, б/партийный, юрист, служащий, женат, не судим.

В ТОМ, ЧТО ОН:

С 1912 г. до 17-го сентября 1939 г. служил на службе б/польскому правительству, адвокатом и судьей, помогал буржуазии проводить борьбу против трудящихся.

Т.е. в преступлениях предусмотренных ст. 54-13 УК УССР. Будучи допрошен по существу обвинения виновным себя признал. Руководствуясь ст. 204 УК УССР, дело № 23409 по обвинению КОКОВС-

Обвинувальний висновок у справі Ф. М. Коковського (арк. 1).

Обвинувальний висновок у справі Ф. М. Коковського (арк. 2).

ХРАНИТЬ ВЕЧНО

У С С Р
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Управление
Отдел

924380

ДЕЛО № 23343

По обвинению Коковського
Степана Юранцевича

Начато 16-го февраля 1946 г. В 1 томах
Окончено 29-го августа 1946 г. Том № _____

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 1-й специальный отдел НКВД УССР (гор. Киев). К делу должна быть приобщена копия приговора.
Основание: приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10 апреля 1939 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКВД, хотя бы и временно, производится исключительно через 1-й специальный отдел НКВД.
Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления НКВД, или его заместителем.

5014

Арх. № **924380**

Слано в архив _____ 194 г.

1-й отдел НКВД
УССР

28-15014

Титульний аркуш кримінальної справи С. Ф. Коковського.

6

Анкета арестованного

Фамилия *Коковський*

Имя и отчество *Степан Францевич*

Дата рождения *10 Березня 1915г.*

Место рождения *М. Кузова повят Бялосток*

Место жительства *М. Баранска Мицкевича №34 А.*

Национальность и гражданство *Украинец
Ю.В. польско-.*

Специальный спорт

Виды занятий *Зав. союз кооператива*

Социальное происхождение *Служащий*

Текущее положение *Служащий*

Состав семьи *Отец, дядя, мать, сестры*

Образование (общее, специальное) *Гимназия и два курса
высшей торговой школы*

Политическая партийность *Без*

Кем репрессиям подвергался (когда, каким органом и за что) *Нет*

Какие имеет награды и за что *Нет*

Служба в армии, когда и в качестве кого *Нет*

Анкета заарештованного С. Ф. Коковського (фрагмент).

Протокол обыска

г. Тернополь 1939 г. декабря 25 дня

я дип. мая. Уездном ст.г. НКВД Фролик
его числа на основании ордера № 44 деп. 1939 г. от 44 деп. 1939 г.
ыданного Уездным ст.г. НКВД Т. Барановск.
произвел обыск у Кочовского Фролика
проживающего по ул. Димурскийя

Дд. № 84/а кв. № Обыск производился
в присутствии понятых Школьник. Натанья и Ляне

на основании ордера задержан гр.-н. Фролик. Кочовский и
Кочовский. Омерган

П Р И О Б Ы С К Е О Б Н А Р У Ж Е Н О			
№№	Наименование предметов	количество	В каком состоянии
1.	Мягкие игрушки	4 шт.	целые
2.	Тканевая юбка (фигурка)	1 шт.	целая, ровная
3.	Радио приемник (телеграф)	1 шт.	целый
4.	Футбол шар	1 шт.	целый?
5.	Альбом с фото	2 шт.	
6.	Физическая карта	1 карта	
7.	Материалы для шитья, Физ. 1 шт.	1 коробка	
8.	Брошюры и архивно-камер Людвиг	8 шт.	в переплет.

Протокол обыску Ф. М. Кочовського і С. Ф. Кочовського 25 грудня 1939 р.

22

Протокол допиту
Державного Коковського Стефана Францевича
23 серпня 1940 року. 2. Тернопіль.
Допрос почався в 11 годин.
Допрос скінчився в 13 годин 30 м.

Допрос: Какие организационные функции выполняли члены "ОУН" Шенкувский в организации украинских нацистских боевиков в г. Берестяна?

Вопрос: Как так я же был членом "ОУН", значить я не мог знать какие организационные функции выполнял в организации "ОУН" Шенкувский.

Допрос: Вы знаете, где находится районная материальная точка, где вам служило в районе в организации "ОУН" Шенкувский. Требуется правдивый показаний.

Вопрос: Повторю, что на ваш вопрос я ничего не могу сказать, так как я в Шенкувском ничего не знаю.

Допрос: Известно ли вам где скрываются документы организации?

Вопрос: Об этом мне ничего не известно.

Допрос: Где вы были в июне 1939 года?

Вопрос: В это время я был в г. Берестяна.

Допрос: Откуда в это время в г. Берестяна через границу оружие и в каком количестве?

Вопрос: О доставке оружия отсюда - то в г. Берестяна я ничего не слышал и ничего не знаю.

Допрос: Вы знаете или слышали что-то о доставке оружия для "ОУН" в г. Берестяна.

Вопрос: Еще раз сообщено, что о доставке оружия для "ОУН" мне ничего не известно.

Протокол допиту занесен с моих слов верно, мне известно.

Допросил следователь *Григорий*

Протокол допиту С. Ф. Коковського 23 серпня 1940 р.

6406

81/18-3 6888-0

МГБ СССР
Министерство Государственной Безопасности Коми АССР

(ОТДЕЛ найма)

ДЕЛО № 389

на Винницького
Семивгеста Николаевича
по с/д. 54-4 УК УССР

НАЧАТО: 27 февраля 1959 г.
ОКОНЧЕНО: 23 октября 1959 г.
Лист 18 г

~~876209~~ 7592

В СЕКРЕТАРИАТЕ
МГБ СССР
19 VII 59

2

3429

КАБЕЛИН
МГБ СССР
19 VII 59

3429-3 с/д. 2412

Титульний аркуш кримінальної справи С. М. Вінницького.

38

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

/ о принятии дела к производству/

1940 года, январь 25 дня.- город Тарнополь.-

Я, Ст. Следователь Следчасти УНКВД по Тарнопольской области
Лейтенант- СИДОРОВ, рассмотрев следдело № 23022 по обвинению:
ВИННИЦКОГО Селиверста Николаевича по ст. 54-4 УК УССР

НАШЕЛ:

что ВИННИЦКИЙ С.Н. с 1933 года являлся участником партии УНДО
проводил активную работу, направленную против Советского Союза

руководствуясь ст. 93п.2 и 108 УК УССР-

ПОСТАНОВИЛ:

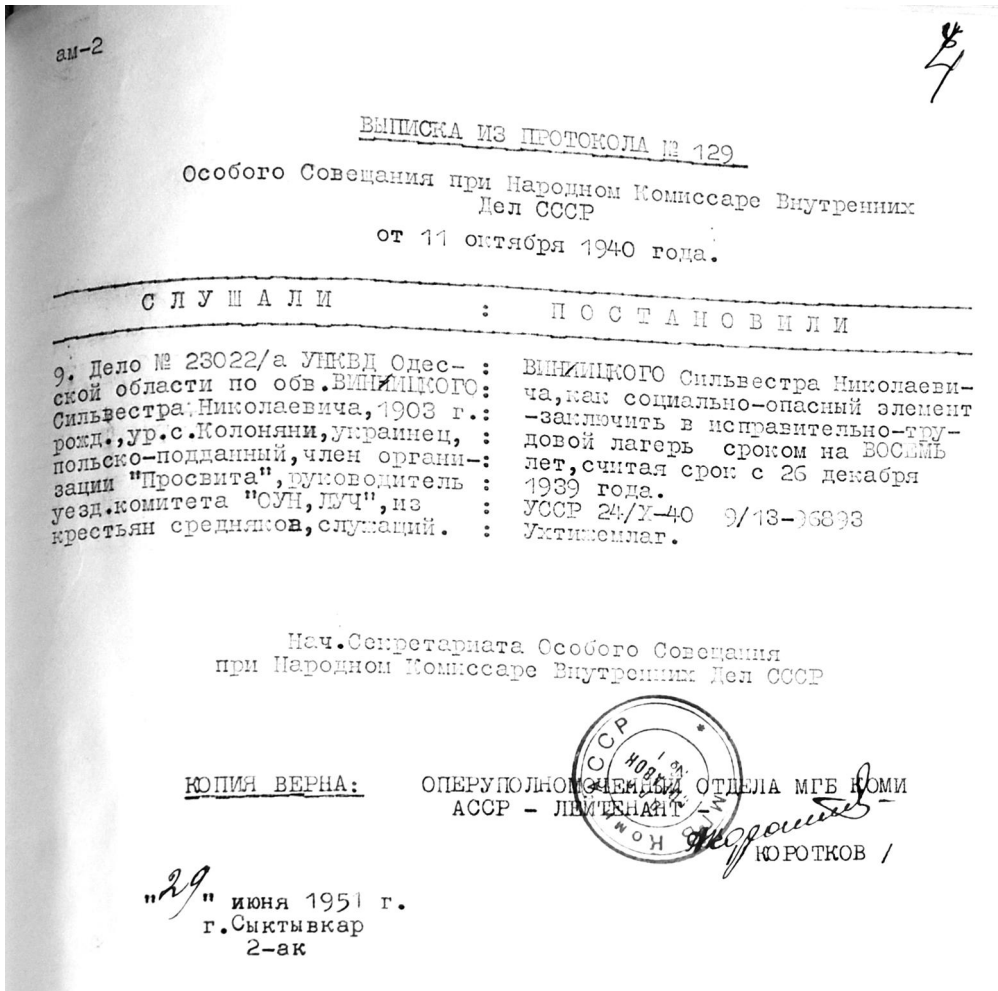
Следдело по обвинению ВИННИЦКОГО С.Н.
принять к своему производству.
Копию настоящего постановления направить Облпрокурору.

СТ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДЧАСТИ УНКВД по Т/О
Лейтенант / СИДОРОВ /

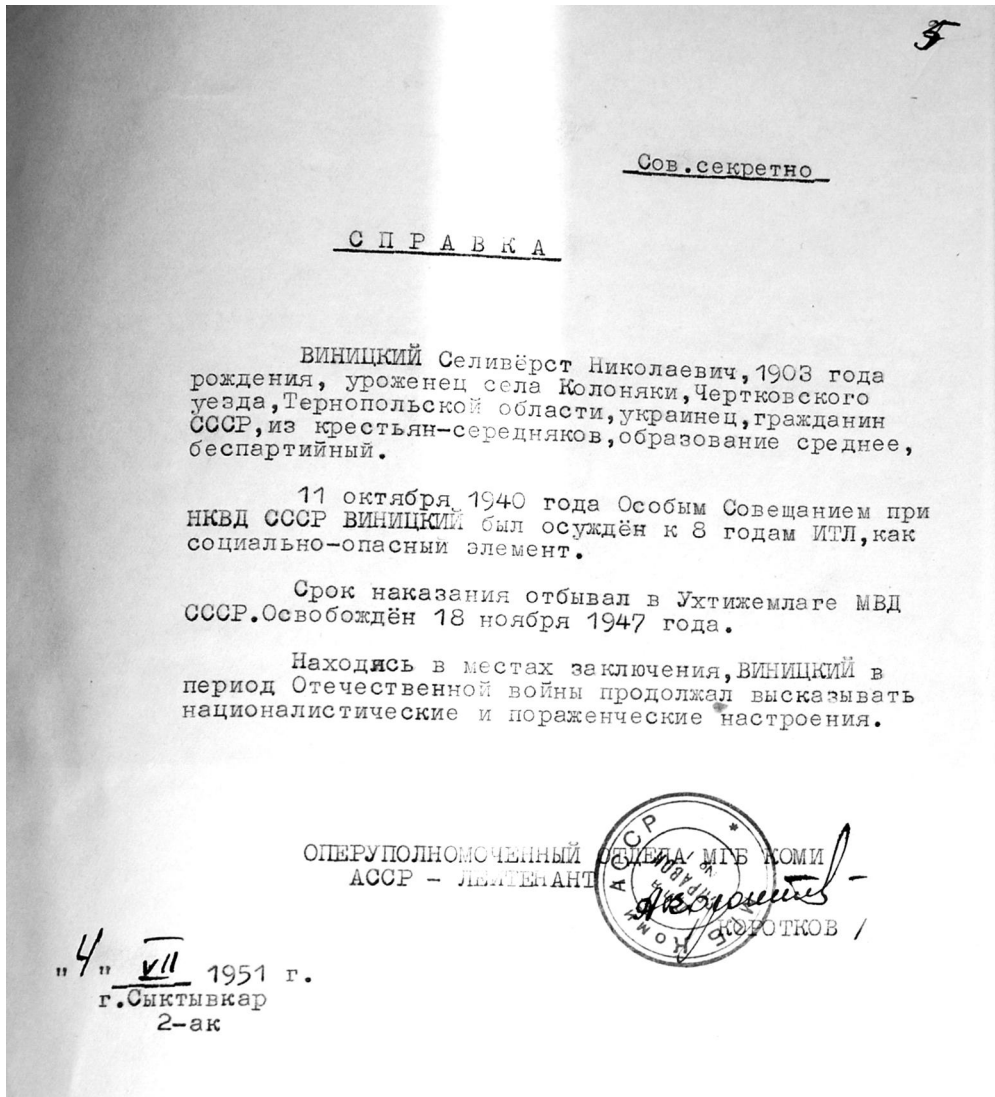
"УТВЕРЖДАЮ"

ЗАМ НАЧ СЛЕДЧАСТИ УНКВД по Т/О
Лейтенант Государственной Без опасности
/ ВЯТКИН /

Постанова про прийняття кримінальної справи С. М. Вінницького до провадження.

Копія виписки з протоколу № 129 Особливої наради при НКВС СРСР
щодо С. М. Вінницького.

Довідка відділу МДБ Комі АРСР про С. М. Вінницького від 4 липня 1951 р.

УТВЕРЖДАЮ
Народный Комиссар
Внутренних Дел УССР

1941

УНКВД ПО ТЕРНОП. ОБЛ.
УПРАВЛЕНИЕ ГОСБЕЗПАСНОСТИ
В А Д И С

АРЕСТ САНКЦИОНИРУЮ
Зам. облуправл. Мерин
24/IV 1941 г.

Форма № 2

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(об избрании меры пресечения)

Гор. Тернополь . 24 . апреля 1941 г. Я. ст. оперуполн.
В отделе СПО УНКВД ПЛОТНИКОВ НКВД УССР (звание и фамилия)
рассмотрев поступившие в НКВД
УССР материалы о преступной деятельности:
Фамилия ВОРОНКА
Имя и отчество Остап Денисович
Год рождения 1905 место рождения м. Коровье, Рава-Русского уезда
Профессия и специальность врач
Место работы и должность мед. поликлиника г. Бучач, зав. поликлиникой
парт. б/п
образование Высшее нац. украинец гр-во СССР
Семейное положение женат
Адрес г. Бучач, ул. Фрунзе д. 7
НАШЕЛ: что ВОРОНКА О.Д. (фамилия) подозревается в преступле
ниях, предусмотренных 54-2 и 54-II ст. УК УССР и принимая во внимание,
по ВОРОНКА (фамилия)
находясь на свободе может скрыться от суда и следствия

**Постанова УНКВС по Тернопільській обл. про арешт О. Д. Воронки
від 24 квітня 1941 р.**

У С С Р
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ 60
УПРАВЛЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

К ДЕЛУ № _____

1941 г. апрель _____ месяца 26 дня Я, Сит. Сидоровичи с/с урмист
(должн., наимен. орган, фамилия)
М/б/и. Назарович допросил в качестве обвиняемого

1. Фамилия Воронки

2. Имя и отчество Осипом Димитриевич

3. Дата рождения 1905г

4. Место рождения с. Каров Днв. Зава-Гурского полку

5. Местожительство г. Бучач Харьковской области

6. Нац. и гражд. (подданство) Украинц, гражданин сср

7. Паспорт 24/IV-401 Бучагским РВСМ-НКВД
(когда и каким органом выдан, номер, категор. и место приписки)
№ 531076

8. Род занятий Зав. пожарной частью в Бучаге
(место службы и должность)

9. Социальное происхождение из семьи служащего
(род занятий родителей и их имущественное положение)
мать работала секретарем городского суда
с 1900 по 1932 год

10. Социальное положение (род занятий и имущественное положение)

а) до революции Нд и недовоем дбчд

б) после революции украинц

11. Состав семьи мать - Серафима Яковлевна в/д
(близкие родственники, их имена, фамилии, адреса и род занятий)
мать - Серафима Яковлевна в/д, Каров Днв. Зава-Гурского полку
мать - Воронки в семье Васильева, член семьи украинц
Бучаге чл. с/рмистр № 7. д/м: Наймар в/д, Роман в/д
Михайл, Василий, Александр, Михаил, Федор,
м/б/и. Мадрид, м/ж. в. Карово.

О. Воронки

Протокол допиту О. Д. Воронки 26 квітня 1941 р. (фрагмент).

Лірницька пісня, 4 30

записана від лірика Івана Таврицького,
уродженого в Космільовихах, записав в Зо-
лоніні Помочи - записана Коно Червоні Василій
в Торгалі підчас відпусту 11. VII. 1937.

#

<p>Радуйся Маріє Небесна Царице Ой радуйся Пречистая Пресвітла дорлиця. Ой ти ся врадувала Сила породила Од князівату, од ядату Місто слободила. Ступи наммо до нас З високого князівату Потімай нас цих грішних Маріє Всі в великій страху. То то страх великий На нас наступує Грішнелюська тая рука Всіх нас обгортує. Мой меч гострий Од рук бусурманських Не дай вірши погибати Всім душ християнських. Благочесная земля Того достушила Де в місцяху а в Хотиню Палла своєю мила Ой мила проливала До свого міста Ой плакала риста Палла Як мати адино. Ой плакала у трайбовли Містечку Кчулевській</p>	<p>Ой повтурни у Калемизу В новіні подольській Ой ти красна голубнице Храми діни свої Жиди ми ті моли Німи миссерній. Аммица, аммица Аммица, аммица Не забудь нас благодичь Маріє Восподь. А а за Вас ти забуду Та до Вас прибуду За Вас се молими Тільки прошу перешаньте Господа живити. Ой а за Вас ти забуду Нови жити буду Тма твое прихватю Все хвалити буду. Ой будей ти прославляти Од ніки до віка Тма твое прихватю На мого а німа.</p>
---	---

Бучач, 11. VII. 1937.
записав О. Д. Воронко,
писав мого власоручно одороч

Лірницька пісня, записана О. Д. Воронкою в Бучачі 11 липня 1937 р.
(рукопис зберігається в кримінальній справі О. Д. Воронки).

К-27/12462-П

квітня 8

290000 Львівська область
Сокальський район
селище Белз
вул.Левочкина, 14
Козак М.Д.

Шановна Маріє Денисівно!

Повідомляємо, що Ваш брат Воронка Остап Денисович, 1905 р. народження, уродженець с.Карів Рава-Руського району Львівської області був арештований 24.04.1941 р. і постановою особливої наради при НКВС СРСР від 24.02.1943 р. ув'язнений до 10 років позбавлення волі у ВТТ.

Відбуваючи міру покарання помер 5 травня 1943 року /за даними ІВ МВС РФ м.Москви/, а за даними із УВС Челябінської області 30 травня 1943 р. у тюрмі № 3 м.Магнітогорська. Причина смерті невідома.

17.06.1994 р. Воронка О.Д. реабілітований прокуратурою Тернопільської області, про що того ж числа даною прокуратурою була направлена довідка про реабілітацію останнього Воронні Івану Максимовичу за адресою: Львівська область, м.Рава-Руська, вул.Конювальця, 24/4.

Начальник підрозділу УСБУ

Інспектор ОДН

и/и

Д.Д.

В.П.Бойко

Лерек

Відповідь управління СБУ в Тернопільській обл. на запит про О. Д. Воронку.

22

6/с

256/916 пош.б. ХРАНИ

У С С Р

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Управлени
Отде.

ДЕЛО № 24143

По обвинению Смалъ
Петра Григорьевича

Начато 23-го мая 1940 г. В _____ томах
Окончено _____ 194 г. Том № _____

Госле судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 1-й специальный отдел НКВД УССР (гор. Киев). К делу должна быть приобщена копия приговора.
Основание: приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10 апреля 1939 г.

788908

Передача находящихся в производстве следственных дел, также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКВД, хотя бы и временно, производится исключительно через 1-й специальный отдел НКВД.
Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления НКВД, и его заместителем.

Арх. № 788908

Сдано в архив _____ 194 г.

25195

Титульний аркуш кримінальної справи П. Г. Смалъ.

НКВД УССР
Управление НКВД по Тарнопольской Обл.

ОРДЕР № 2 4

1940 г. Март, 23 дня

Действителен на 1 сутки.

Ордер выдан сотруднику УНКВД по Тарнопольской
области тов. Салетко

проведение обыска и ареста гр-н Смалъ
Петра Григорьевича
Мельника
проживающего в г. Тарнополье по ул. _____

д. № _____ кв. _____

Начальник Тарнопольского УНКВД

Степан Степанович Салетко

Ордер на арест П. Г. Смалъ від 23 березня 1940 р.

Постановление
 ОБ ИЗБРАНИИ МЕРЫ ПРЕСЕЧЕНИЯ

2

1939 г. декабрь 23 " дня г. Березаны

я Сотрудник Уездного Олторис НКВД г. Березаны
Мир. Гос. Дом. Шевченко

смотрев материалы следствия на гр-на Левицкого Василия, 50 лет,
крестьян, уездного имения, проживающего в
Березанях.

НАШЕЛ:

Левицкий Василий является активным членом
организации украинских националистов

свершил преступления предусмотренные ст. 54-13 УК УССР и может скрывается от
 следствия, на основании изложенного руководствуясь ст. ст. 143 и 156 УПК УССР.

ПОСТАНОВИЛ:

принять меру пресечения в отношении обвиняемого Левицкого Василия
 содержание под стражей Березанской тюрьме

Постановление направить на санкцию Ведману прокурору.

Подпись: Мир. Гос. Дом. Шевченко % Шевченко,
 % Курмача,
 % Федоренко,
 % Левицкого

Согласен: Мир. Гос. Дом. Шевченко
 Утверждаю: Мир. Гос. Дом. Шевченко
 Содержание под стражей обвиняемого Левицкого Василия
 санкционирую.

Прокурор: Мир. Гос. Дом. Шевченко
 4/12-39с

Постанова Березанського райвідділу НКВС про арешт В. А. Левицького від 23 грудня 1939 р.

Спогади очевидців

Олекса МАСНИЙ

В СОРОК ПЕРШІМ РОЦІ

Напишу про те, що розповів мій батько про Бережанську катівню доби сталінізму. У Біщі стояв великий будинок (Народний Дім), в якому було багато приміщень. Перше – це великий зал для театральних постановок і танців, приміщення для лікарні, велика лазня, кухні і пекарня, крамниця і приміщення для міліції. Тут працювали люди з НКВС. У одного прізвище було Мальц, а в другого – Конн. Це були начальники.

Одного разу мого батька викликав цей самий Конн і говорить:

– Слушай, еслі ти не скажеш, где сабіраються оуновци, то пеняй на себя. Будеш без ушей, без носа, без яйцов і без языка. Іді, падумай і раскажеш всьо!

Батько вдома більше не ночував, переховувався у житах і на луках. А я до сьогодні пам'ятаю щоденні ходіння попід вікнами. Гупали важкі чоботи, виднілися сині кашкети, від яких чогось на мене повівало холодом і страхом. Я знав, що то мисливці за людьми і що вони полюють за моім батьком. Кожного вечора і ранками ми бачили під вікнами енкаведистів. Заходили, питали за батьком, сердилися і виходили. Були деколи провідниці із своїх людей з села. Не знаю, яку вони службу виконували у чекістів. Напевно, були змушені. Це було у 1940 і продовжувалося до дня вибуху війни у 1941 році.

Батько належав до ОУН від тридцятих років. Коли почалися нальоти і бомби посипалися на Бережани, міг уже безпечно прийти додому. Це було вночі. Батько сказав:

– Кінець тиранам, повинно початись нове життя.

Конн з чекістами втік минулого дня, під вікнами цієї ночі не гупали важкі чоботи і мама не закривала дверей на засув.

Ще вночі батько вирушив до Бережан визволяти в'язнів з тюрми, як він говорив. До Бережан прийшли над ранок. З боку Лисоні густо сів кулями більшовицький кулемет. Вони бряжчали по бляшаних дахах.

Старий єврей сидів на розвалинах і рвав на собі сиве волосся. Тут загинули всі родичі і близькі під грудями великої кількості цегли. Дим виїдав очі, горіло пір'я з подушок, тому вони залишили це місце (було воно між ратушею і теперішнім маслозаводом). Пішли до тюрми, на подвір'ї якої лежало багато понівечених трупів. Камери всі були порозбивані, крім однієї, у двері якої гупали ломами люди з Бережан і, здається, з Лапшина. Двері виважили ломами, в камері був тільки один старий чоловік. Може, хтось нині скаже, чий батько повернувся живий з Бережанської катівні? Без протигазу ні в одну камеру зайти було неможливо – стояв важкий дух мертвих тіл. Попід стінами лежали складені, понівечені людські тіла, густо обприскані вапном. Лежали трупи всюди без вух, без носів, у декотрих в ротах

виднілося ганчір'я. Тоді пригадав собі батько розмову з чекістом Конном “будеш без ушей, без носа”. Виднілися розпухлі пеньки відрізаних язиків. Важко було розпізнати, де у жертви знаходиться ніс, де рот, а де – очі. У чоловіків не було статевих органів.

У трупів жіночих дуже часто виднілись пляшки у статевих органах. Безформні тіла нагадували обрубки великих колод. На стіні виднівся напис кров'ю “Тут почалися наші муки”. Число і рік були оббризані мозком людських жертв. Чомусь були пов'язані дротом по два трупи до купи, розпізнати було дуже важко, хто це – чи чоловіки, чи жінки. Були людські трупи просто порубані, куди попало і розпухлі до невпізнання.

Від тюрми пішли до станції. На мості були людські тіла, ще більше – у річці.

Говорили, що ці трупи вивозили, але як літаки почали бомбити, то всі ці тіла скинено у річку.

До станції не добралися, бо кулемет поливав цю місцевість найбільше. Пішли до замку, але там неможливо було щось побачити у підвалах. Коли поверталися назад до тюрми, то біля неї вже проходили німці.

Німецькі кореспонденти багато фотографували. Може, десь у архівах на Заході зберігаються ці фотографії. Це факти-документи і майбутні покоління їх ще побачать. В цей час німці гнали велику колону полонених Червоної армії. Коли надивились на трупи жертв катівні НКВС, то потім дуже били полонених нагаями, хоч ті нічого не винні були у цьому, але вже така війна.

Дійшли до камери, де колись батько відсиджував свій строк. Це було за панування Польщі в нашій Галичині. В цій камері і сидів в арешті, як колись говорили у нашому краї. Тут були деякі причандалля для тортур: великі щипці і маленькі, залізні пруті і сокира у запеченій крові. Було ще кілька мішків великих розмірів: для чого вони? Ніхто не міг розгадати. Тут було одинадцять трупів без рук. В кожного тільки одне око, друге – виколене. Ось тут, в цій камері, батько мав столярний верстат і працював від ранку до вечора, польські наглядачі були задоволені батьковою працею і не так жорстоко поводитися з ним тоді в тюрмі. Пригадалося йому, як тут він змайстрував дерев'яний годинник, який точно показував години. Цей годинник був післаний польською владою до США на виставку, за це батько дістав свободу і був випущений з тюрми додому. Залишили цю камеру і пішли далі цим пеклом.

Коли пішли понад ставом, то на греблі лежало дев'ять застрілених німців. Снайпер, який ховався в очереті на ставі, вже лежав також вбитий. Доходили чутки, що трупи в'язнів чекісти вивозили з Бережан до лісу біля Куропатник і Баранівки, але в якому місці ці жертви закопували, ніхто сказати не міг.

Так батько розказав мені. Може, хто наткнеться на ці могили невідомих, то поставте їм хрест і помоліться за їх мученицькі душі. Бо це ж наша галицька кров.

Все стихло, не чуто торохтіння кулемета із Звіринця і Лисоні, не чуто поодиноких пострілів.

Люди почали витягувати мертві тіла і впізнавали по одежі, в кого вона була, бо переважна більшість тіл була без одягу.

Німці їхали машинами, тягнучи гармати, великою колоною йшли із сторони Нарасва на Бережани...

Марія МАТКОВСЬКА

ПЕРЕЖИТЕ

Було тепле літо 1937 року. В неділю після служби Божої я повернулася додому. Дорогою зустріла Левка Зацного, студента Львівської політехніки. Здивувало мене, що він у Бучачі. Та з'ясувалося, що Левко спеціально направлений проводом ОУН на Бучацький терен для створення нової підпільної мережі. Він запитав мене, чи згідна я бути членом ОУН, чи знаю, яка це відповідальна і навіть небезпечна праця. Я погодилася вступити в ОУН, вважаючи це за честь і довіру.

“Троян”, а саме таким було псевдо Л. Зацного, призначив мені зустріч увечері у лісі. Там нас чекали друзі. Ліс для наших підпільників був наче рідною домівкою: тут ми почувалися спокійно і безпечно. “Декалогом ОУН”, який прочитав “Опир” – Юліян Гуляк із Жизномира, студент Краківського університету, почалися наші сходи. Мурашки пробігли по тілу від хвилювання. Це була для мене незабутня мить.

Згодом я ближче познайомилася з усіма, адже часто зустрічалася з ними на сходинах. “Опир” – районний провідник, “Варнак” – Володимир Гуляк, брат Юліана, Іван Винник – всі з Жизномира. А з Бучача – Марія Кізимович, Соня Керницька, Гавриїл Гишко (“Крук”, потім “Чорногор”), Федір і Микола Поповичі. Мені дали псевдо “Колюча”, бо при першій зустрічі наскочила на колючі дроти. Зв'язковою із Жизномира до Бучача і Монастириська була Ольга Гаврилишин, а з Бучача до Жизномира – Іванна Гишко, яка мала псевдо “Пчілка”. Це були ідейні, щиро віддані нашій справі юнаки і дівчата.

Мені випало бути зв'язковою в окружній провідниці “Блискавки” – Клавдії Чайківської. Вона була мудрою, енергійною, відважною жінкою, дуже вимогливою до себе й інших і разом з тим доброю, готовою завжди допомогти і порадити. Пригадую, Клавдія часто пригощала нас своїм знаменитим пирогом і задушевно співала зі своїм чоловіком Михайлом і братом Левком улюблене танго. За її

дорученням я побувала у різних місцях, найчастіше їздила до Чорткова. Зв'язкова "Чайка" з цього міста познайомила мене з сестрами Орисею і Миросоєю Юрчинськими, сестра яких Надія сиділа в польській в'язниці. Не знаходжу слів, щоб охарактеризувати ідейну відданість цих дівчат. Спілкування з ними було дуже приємне і цікаве. Потоваришувала в Заліщиках із "Вадимом" – провідником Павлом Скальським. Він видав книжку "Вишкіл Пласту" і навіть подарував її мені. Це був досвідчений, обережний і відданий підпільник.

Після приходу більшовиків ми діяли в глибокому підпіллі. Та восени 1940 року почалися арешти, а в січні наступного року органи НКВС провели у Львові "Процес-59". Мене привезли до Львова і кинули у в'язницю. У кожній камері було майже по 30 осіб. Загалом це були безвинні люди, які не могли зрозуміти, за що потрапили сюди. Вдень усі сиділи на підлозі, стояти не дозволялось, а вночі спали пліч-о-пліч.

"Буква М", – вигукував наглядач, і всі, в кого прізвище починалося на цю літеру, змушені були його називати. "Матковська, виходь", – і світ в очах почав крутитися з шаленою швидкістю. Мене вперше вели на допит. У скронях гупало, немов кувалдою, від думки: що енкаведисти знають, будуть бити чи ні?

Я вже знала, що допитують різні слідчі і застосовують вони свої методи. Одні залякують, інші після криків і погроз вмовляють зізнатися, треті ж б'ють і мордують. Про це розповіла Орися Безпалько, котру заарештували значно раніше.

– Ти, Марійко, – шепотіла вона мені – закарбуй собі одне: відмовляйся від усього, не піддавайся на вмовляння. Цим катам вірити не можна. І спробуй відігнати страх. Тут вже чимало людей не витримували, зізнавалися в своїх і чужих гріхах і це їм тільки шкодило. Краще не втрачати людську гідність, не бути зрадником.

Кабінет слідчого зустрів мене напівтемрявою. За столом сиділа людина, обличчя якої було неначе зроблене з гіпсу.

– Садись, – крикнув і показав пальцем на стілець.

– Лучше сразу рассказывай правду, – маска поволі підвелась і вирушила до своєї жертви.

Зіщулившись, я мовчала.

– Подумай, ідіотка, пака не поздно. Ти красивая і маладая. Подумай: будеш малчать – через місяць-два сделаєм із тебя старуху.

У відповідь – жодного слова.

– Встать! Ти...

І далі нескінченний потік брудної лайки та образ.

– Лезь на табурет!

Коли стала на табуретку, слідчий з усієї сили вибив її з-під ніг. Боляче вдарилась до підлоги. Та це був лише початок кривавої вакханалії. Відчинилися двері і в кабінет увійшли ще двоє, а через кілька хвилин було чути лише удари об тіло і зойки жертви. До камери мене притягнули напівживою.

На наступний допит я йшла, зібравши всі свої сили. “Не зламатися”, – повторювала подумки собі. І все ж, коли один слідчий ударом кулака вибив щелепу, а другий поставив потім її на місце, подумала, що не витримаю. А жахливі удари по грудях, від яких пекучий біль розповзався всім тілом. Здавалося, до тисячі розпечених голок пронизують мене.

Допити продовжувалися тижнями, але я вперто повторювала, що страждаю безвинно. За приклад обрала собі долю “Блискавки”. Сидячи в камері, дізналася, що саме тут провела свої останні хвилини перед судом моя подруга. Катували жорстоко, адже знали, що Клавдія Чайківська – одна з керівників окружного проводу ОУН. Та жінка, незважаючи на страшні тортури, не виказала нікого. Покалічену, з вибитими зубами, але нескорену, її розстріляли.

Я витримала одинадцять допитів, а потім був суд і вирок – розстріл. За порадою написала касаційну скаргу. Коли прийшла відповідь, дізналася, що смертну кару замінили на 10 років таборів. Перебувала у львівській в’язниці зі зловісною назвою “Бригідки”. Потім були тюрма в Харкові, табір у Казахстані.

Табір у Карлазі був великим. Нас поселили в бараках по 150 осіб у кожному. Умови для проживання були жахливими. Воно і не дивно, адже ти – “ворог народу”. Тільки невідомо – якого. Місили глину, копали траншеї.

Через 16 років ув’язнення прийшла амністія. Лише у 1970-і роки, уже з посивілими скронями, повернулась я в рідне гніздо. Не застала живими ні матері, ні брата Петра. Мати похована в Коропці. Брат поліг, напевне, у боях з більшовицькими окупантами в далеких 1940-х. Перенесла інсульт, але наскільки могла брала активну участь в громадському житті.

Іван СИНЕНЬКИЙ

СПОМИН ПРО МИНУЛЕ

Багатодітною була сім’я Йосипа Синенького і його дружини Юлії, що проживала в Бучачі. Тато був неабияким майстром з будівництва, здебільшого зводив церкви. Важка праця з раннього дитинства підірвала його здоров’я і на 63-му році життя завершив він свій земний шлях. Навіть не здогадувався перед смертю, які випробування чекають на його дружину і дітей.

Чи не найбільше випало їх на мою долю – наймолодшого сина. Був непосидою, однак мене, як усіх найменших, любили в родині. Закінчив загальноосвітню школу

в рідному місті. Після встановлення більшовицької влади вступив у 1940 році в педагогічну школу в Чорткові. Та наступного року прийшли нові окупанти – німці, тому змушений був повернутися додому. Вступив у торгівельну школу. Тут входив до гуртка “Відродження”, хороші наставники якого виховували хлопців у національному дусі. Члени гуртка їздили в Карпати, де організовувався дитячий вишкіл: вчили, як орієнтуватись на місцевості, зокрема в лісі, проводити походи тощо. Війна перешкодила закінчити школу, тому в 1944 році, вже після повернення більшовиків, здобув спеціальність на курсах фотографів. Майстром і моїм учителем був поляк Урбанський, та в 1945 році він виїхав на батьківщину і з цього часу я працював фотографом самостійно.

Приміщення фотоательє розташовувалося в центрі міста. Там завжди було людно, бо проводилась паспортизація громадян і багатьом потрібно було зробити фотографії. Одного разу до мене звернулася 19-річна Стася Гафткович, яка працювала в банку, з проханням зустрітись. Під час зустрічі вона запропонувала мені виконувати доручення ОУН. Як і всі свідомі хлопці того часу погодився, адже хотів принести якусь користь в національно-визвольній боротьбі. Дівчина ознайомила мене із завданням, проінструктувала щодо подальшої роботи. Зв’язок тримав тільки зі Стасею.

Праця була відповідальною і небезпечною: потрібно було передавати фотографії й інформацію про партійних і радянських працівників Бучацького району, співробітників міліції і МДБ, прокурорів і слідчих. Я мав наказ віддавати з фотографіями і негативи. Доводилося дотримувати суворої конспірації, тож нікому не довіряв. Одного разу мене повели в підвал райвідділу МДБ сфотографувати вбитого повстанця. Емдебісти пильно стежили за моєю реакцією, але повстанець був мені незнайомий, тому поводився спокійно.

Та біда не примусила довго чекати: на початку березня 1946 року довідався, що заарештували Стасю Гафткович. Її допитували і мордували в приміщенні райвідділу МДБ. Щоб уникнути катування і нікого не зрадити, Стася під час чергового допиту викинулася з третього поверху. Однак залишилася живою, пошкодивши хребет. Її забрали в лікарню, де тримали під вартою. Через добу одягнені в жіночий одяг люди дівчину викрали. Хто це зробив, хто були ці “жінки”? Досі невідомо. Як загинула відважна підпільниця? Теж не знаємо, бо після цього ніхто Стасю більше не бачив.

Одного тихого, теплого травневого вечора 1946 року прийшли озброєні люди за мною. Накривши голову ковдрою, повели в ліс. Ходили довго, нарешті привели в необжитий підвал, де земля була вкрита соломною. Там допитували, змушуючи зізнатись у співпраці з МДБ. Я відчув і зрозумів, що це провокація. Із зав’язаними очима привели мене вночі на край лісу, зняли пов’язку з очей і пішли до Стасиних родичів Романовських, які жили на вулиці Камінній. Там провели обшук, взяли одного із синів Романовського і знову повели до лісу в той же підвал, де ми

просиділи три дні. Весь час нас допитували, вимагали зізнатися, як ми працюємо на емдебістів, де Стася, чому не пішли в повстанці. Зрозумівши, що нічого не зможуть добитися, повели нас у райвідділ МДБ.

Коли мене завели в кабінет, я побачив на столі фотографії, залиті кров'ю. Слідчий уважно подивився на мене і накрив фотографії газетою. Усе було зроблено за сценарієм. Я зрозумів, що заарештували посланця з фотографіями, але не подав вигляду, що впізнав свою роботу. Мовчав, коли допитували, били, погрожували...

Через три місяці мене і ще кількох заарештованих перевели в Чортківську в'язницю. Вивели нас з Бучацької тюрми побитими, із зв'язаними руками за спиною, голодними, адже годували фактично поміями, в яких плавали недоїдки і сірники. Вели через усе місто. Серед людей на вулиці я побачив братового сина, 9-річного Кліма, який біг з двома хлібинами, щоб передати їх мені. Та я не міг узяти хліб, бо руки були зв'язані.

Очима й думками попрощався з рідними місцями. Нас, в'язнів, привели до села Трибухівці, там, не розв'язуючи рук, посадили на фіри і повезли до Чорткова. Камери в тюрмі були повністю набиті людьми, не було чим дихати. Через місяць відбувся суд – 10 років таборів і 5 років позбавлення прав.

З Чорткова нас повезли у Харків, а далі – етапом у Сибірські ліси. Три роки працював у “виправно-трудоному” таборі – місці нищення людей, неймовірних мук, повільного вмирання. Люди гинули, як мухи. Через місяць перебування в Сибіру я вже важив 48 кілограмів, мене перевели в табір дистрофіків. За якийсь час направили в господарський пункт № 2 для роботи на городах. Лопат нам не видавали, боялися, щоб ми не скористалися цією “зброєю”, тому картоплю копали дерев'яними палицями, стоячи на колінах. Інколи вдавалося з'їсти сиру картоплину. Невдовзі перевели на завантаження вагонів.

Після трьох років цього пекла мене повезли в Карлаг, де працював на будівництві шахти. Умови дещо покращилися. В 1953 році, після смерті Й. Сталіна, в'язням почали видавати гроші. З'явилися кіоски, де можна було купити хліб. Працюючи в шахті, потрапив в аварію. Лікувався більше двох місяців. Вийшовши з лікарні, трудився сторожем.

Відбув неволю до 5 травня 1955 року. Під конвоєм перевезли мене на поселення в місто Тімерт. Працював у власників-забудовників, мурував печі. Одного разу, слухаючи радіо, почув, що набирають на курси водіїв. Закінчивши їх, отримав шоферські права.

У 1956 році повернувся в рідний Бучач. Працював водієм у районному автотранспортному підприємстві. “Компетентні органи” довго перевіряли на благонадійність, переслідували як “ворога народу”. Одружився, зазнав сімейного щастя. Через якийсь час влаштувався водієм у лікарню, де працював до виходу на пенсію. Радості не було меж, коли взяв у руки синьо-жовтий прапор, коли постала незалежна і соборна Українська держава, за яку відділи свої життя і долі мільйони борців.

Меланія МУЗИКА

КІНГІР. СТЕПЛАГ. 10.05.1954

Найстрашнішим спогадом із моїх молодих, можна б сказати – дитячих літ залишилися події, що розпочалися саме цього дня – неділі 10 травня 1954 року в таборі в'язнів.

Годині о п'ятій дали сигнал шикуватися на головній лінійці посеред табору – на перевірку. На той час у нашій жіночій зоні перебувало кілька привезених з північних таборів чоловіків-в'язнів, які почули про своїх рідних – матерів і сестер, тож потайки перейшли, аби стрінутися. Внаслідок перевірки їх усіх половили і посадили в “бур” (російською: барак усиленного режима – *Авт.*).

Наші зони розділяла “заборонена смуга”, високий мур, дроти під напругою. Але ті чоловіки якось знайшли спосіб перейти це все. Коли ж їх зловлено й посаджено, то всі решта в'язнів-чоловіків уночі кинулися на “заборонену смугу” і мур. По них стріляли конвоїри, багато в'язнів полягло, але вони добилися до наших бараків, позривали замки з дверей, увійшли до нас, і кожен розпитував про своїх рідних. Це тривало до білого дня.

Нараз заревла сирена, в зону в'їхали пожежні машини. Начальник режиму наказав виходити на вахту. Чоловіки зібралися в одну колону і сказали, що на роботу не підуть. Ставили такі політичні вимоги: скасування суворого режиму в таборах Кінгіру (цей режим вже був знятий у всіх інших таборах), звільнення малолітніх в'язнів, а також вимагали приїзду члена ЦК партії.

Спочатку чоловічу колону облили з пожежних машин, трохи пізніше дозволили їм перейти у свою зону. А там завантажили в машини новий етап і повезли в інше місце. Ті в'язні, що залишилися, запротестували і заявили, що не підуть на роботу, поки не приїде член ЦК партії.

Тоді начальники й конвойна обслуга обрізали світло в бараках, перекрили воду, не завезли продуктів для в'язнів. Викликали з військової частини танки і розставили їх навколо табору, почали з автоматів стріляти по зоні. В'язні кинулися зводити барикади.

Організатори страйку дали нам команду, щоб після свисту в'язні виходили на барикади, бо військові хочуть увірватися в зону. В зоні діяв і радіопередавач, по якому організатори страйку вели переговори з керівництвом і подавали сигнали у світ. У такому напруженні минали дні й ночі, щораз страшніші, щораз більше загрожуючі життю; не було їжі, закінчувалася вода, а кулю будь-хто міг дістати кожної хвилини.

Але в'язні й далі висували попередні вимоги: зняти суворий режим, відпустити додому інвалідів і малоліток та провести так звані “зачоти” за працю. У відповідь на це – кулі по в'язнях.

Одного дня в'язні підготували велику паперову кулю, надули її, на ній написали великими червоними літерами “Народ без вини, просимо члена ЦК партії” – і пустили в повітря. Куля швидко летіла, і хоч по ній стріляли, піднялася дуже високо в небеса. Куди її заніс вітер, не знаю. Контингент табору – від дівчаток до бабусь – за дні страйку подобав на живі скелети. Так тривало, здається, 18 діб.

Пригадую, саме були Зелені свята. Зібралися священники різних віровизнань і молилися за долю цих людей, що гинули від голоду й холоду, страху та виснаження, куль.

І от зібралися в'язні на мітинг. Говорили про вже загиблих наших друзів по нещастю, про те, що колись таки дізнається світ про жахи Кінгірського табору, а поки що треба вистояти. Не пам'ятаю імен і прізвищ промовців, не знаю, чи залишилися вони в живих. Бо вночі загуркотіли танки, затріщали автомати, почулися зойки і крики – почалося пекло на землі: танки чавили людей, як мух, нівечили, а солдати стріляли. На моїх очах танк переїхав Славку Цісик з Тербовлянщини, Парані Артинюк з Рівненщини куля відірвала вухо, Дарію з Рівненщини переломив танк, від кулі впала 14-літня Галя з тієї ж області. Тої ночі загинуло кілька сотень дівчат і жінок. Я не можу описати того страхітливого видовища; всюди було багато крові і трупів, поранених та покалічених людей.

О годині 9–10 ранку завилла сирена, пролунав наказ всім живим “с речами” виходити на лінійку. Кожен брав свої лахи і матраци, набиті опилками, – і йшли ми як на Голгофу, а конвойні пускали на нас псів.

Перегнали нас у степ, почали перекличку, щоб знати, хто лишився живий. Тим часом вивозили з табору трупи наших друзів по нещастю, зачищували місце і сліди свого страхітливого злочину. Мертвих загорнули в траншею, вириту бульдозером у степу.

Через сексотів і стукачів начальство режиму дізналося про організаторів та активних учасників страйку. Тож одних вивезли в табори на північ під Карські Ворота, інших – жінок в Тайшет. Так розправилися з нами без члена ЦК. А вже після всього приїхала комісія з Алма-Ати і на зборах сказали нам, що про все це ніхто не повинен знати, що вони нам “усе прощають”, тож і ми, мовляв, повинні простити їм і йти на роботу.

Правда, зняли в таборі суворий режим, почали звільняти додому інвалідів та малоліток. Тоді відпустили Михайлину Пальчак, дівчину з Тростянця, що дістала дистрофію. Звільнили й мене.

Все описане – це найстрашніше, що я пережила за 9 літ ув'язнення. Хай Господь рятує кожного хрещеного пережити подібне!

Марія ВОРОБІЙ-БЕРЕЗА

НА БАРИКАДАХ КІНГІРА

... Після багатьох митарств і нелюдських поневірянь доля закинула мене у 1947 р. у селище Кінгір Джезказганського р-ну Карагандинської обл. До нас тут були полонені японці чи китайці. Табір дуже великий, огорожений високим муром, на верху – вишки для охоронців, які цілодобово чергували з автоматами в руках. Внизу під муром зорана смуга, обтягнута колючим дротом, до якого підключено електрострум. Бараків, у які нас поселили, було багато. Переважно в них було по дві великі кімнати, всередині яких розміщувались двоярусні дерев'яні нари. Вікна заграбовані залізними прутами, двері теж залізні із міцним засувом і замком.

Табір, до якого привезли нас тоді, приблизно 3 тисячі чоловік, знаходився серед голого степу. Ні травинки, ні деревця. Все вигоріло, висохло, бо влітку нестерпно пекло сонце і дули безперервно вітри, засипаючи очі піском, а взимку обпікав мороз, гуляли по степу хуртовини. Наші обличчя засмагли і ми, знеможені, виглядали як старі бабусі, хоч нам було тоді по 20–25 років.

Що ми тільки там не робили, були спеціалістами на всі руки. Возили тачки з розчином, штукатурили і завантажували вагони, майстрували плоти, будучи по коліна в крижаній воді, копали глибокі траншеї, довбали взимку мерзлу землю. Словом, де не справлялась техніка, там виручали наші бідні руки, бо з нами ніхто не рахувався, нас вважали “ворогами народу”. Скільки зробили за день, стільки давали їсти, а тому жили весь час впроголодь. Вечорами, після важкої 12-годинної праці, нас годували баландою і ложкою каші, приправленої наперстком олії, і зганяли в бараки, закривали двері на замок. Там не було де помитись, не вистачало повітря, томили духота і сморід. Хотілось хоч трішки свободи, вільно походити по зоні, але не дозволяли і цього.

Вибух протесту 16 травня 1954 р.

... У жахливих умовах Кінгіра ми відбули хто 7, хто 8–9 років, а дехто тут і закінчував життя. Гнів накупав на душі у всіх за те, що над нами жорстко знущалися, а ми, відірвані від України, марнували свої молоді літа і підривали здоров'я. Ми вимагали в начальства, щоб нас не зачиняли на ніч і зняли з нас номери, але наших вимог ніхто не слухав, усе і далі йшло за старим режимом.

Поряд з нашим табором за муром знаходилась чоловіча зона. Ми підтримували з ними зв'язок, писали записки, прив'язували їх до камінців і перекидали через мур в чоловічу зону. Там їх підбирали і так само про все описували нам. Чоловіки добивались того, що й ми, та марні були і їхні зусилля. Все ж начальство стало побоюватися і, щоб залякати нас, кинуло в чоловічу зону злочинців (людей, які сиділи за вбивства, грабунки, бандитство). Думали, що кинуть кістку між політв'язнів і ті будуть між собою гризтися, забудуть про все інше. Тих бандитів було близько 500 чоловік, а політв'язнів – п'ять тисяч.

Однак не злякались наші хлопці, знайшли спільну мову, згуртувались і однієї неділі (16 травня 1954 року) увечері, коли ми вже сиділи зачиненими в бараку, нараз почули сильний свист, постріли, крики. Думали, що це настав нам кінець в цьому лихому степу. Але тут грюкнув замок, і в кімнату забігли кілька чоловіків. Вони крикнули, що ми вільні. Спочатку не вірили, та вибігли в зону і побачили жахливу дію. Чоловіки разом з бойовиками розбили частину муру, який розділяв їх зону з жіночою, і розбивали всі двері, випускали дівчат з бараків. Ми не могли спочатку збагнути, що робиться, аж рано все прояснилося.

Чоловіків було дві зони по 2–3 тисячі осіб. Вони об'єдналися і прорвалися до нас. Ми всі опинились ніби на волі, зустрічались знайомі, батько з дочкою, брат із сестрою, чоловік з дружиною. Радошам не було меж. На роботу всі відмовились іти, поки не виконають наших вимог. Але нас лише вислухали, обіцяли все владнати, та нічого конкретного не зробили.

40 днів в обороні

...Тим часом наші чоловіки створили свій комітет, який розмістили в жіночій зоні у третьому бараці. Назначили керівника, який мав організувати повстання. Ним став колишній полковник Червоної армії Кузнецов, який через немилість МДБ попав у Кінгирську тюрму. Його і всіх, хто був з ним, наші хлопці звільнили. Йому доручили оборонну функцію. Створили різні комісії: одні відповідали за харчування, інші – за господарську діяльність, за технічні питання. Очолили їх литовець Кнойкус – штрафник із норильських таборів, Гліб Слученков та колишній військовий – майор Максеев. Також брали відповідальну участь і жінки Шахновська, Супрун – учителька із Прикарпаття, Люба Бершадська, а також Михайло Келлер, український партизан, який воював проти німців, а потім проти більшовиків і став “ворогом народу”.

І ми, дівчата, повинні були оборонятись у разі нападу. Всі дружно будували барикади. Зносили хто що бачив: дошки, столи, щити з нар, колючий дріт, який знайшли в господарському дворі. Біля бараків ставили ящики з піском і товченим склом, щоб засипати очі автоматникам. Цілими днями і ночами пильно стежили, щоб ніхто з військових не увірвався в зону. Почергово разом з чоловіками стояли на барикадах дівчата, охороняли свою територію без зброї в руках. Нашою зброєю були сміливі слова, звернення до начальства та людей, які жили поза зоною.

Кілька разів військові проривалися. Тоді весь табір зривався на ноги, всі свистали, кричали, били на сполох в порожні бочки. Піднімали такий лемент, що нас чули люди, які жили в цьому населеному пункті. Ми робили голосники з труб, вилізали на дахи і на весь голос заявляли, що не хочемо крові, а просимо небагато: щоб нас не закривали в бараках і зняли з нас номери, які роками носили на спинах, головах і колінах. Ми просили комісію покарати злочинців за вбивства невинних людей. Може, тоді закінчився б наш конфлікт, а з ним і наші муки. Але ніхто нас не слухав.

Чоловіки зробили паперового змія, запустили в повітря з листівками про наші вимоги. Листівки розлетілись по всьому населеному Кінгірі. Їх палили та наказували жителям не допустити, щоб попали вони в руки осіб, які могли зробити належні висновки. Боялись, щоб хтось не переслав листівки у Москву, бо місцеве начальство думало розправитись з нами.

То було явне повстання, яке протрималось сорок днів і набуло широкого розголосу. Інші табори теж почали підніматись на боротьбу.

Придушення опору

Вранці 26 червня 1954 року нас розбудив сильний гул моторів літаків і танків. Всі вибігли у двір і побачили в зонах багато танків, що скажено ганяли по території і давили беззбройних дівчат, жінок, чоловіків, які не встигли забігти в бараки. Через вікна кидали сльозоточиві шашки, щоб вигнати нас з бараків під танки. Ми голими руками викидали їх через вікна і двері, ховались по коридорах. Під обід побоїще затихло, а ми, знеможені, голодні, безсилі, віддали свою зброю – душу і тіло на дальшу поталу. Пам'ятаю, як танк роз'їхав киянку Аллу Пресмак. Нам уже не дозволили провести трупів до брами. Військові самі легко поранених відправляли в лікарню, тяжко поранених добивали, а мертвих зразу в степу закопували.

Всю нашу верхівку закували в наручники і відправили в тюрму. Ми не могли дорахуватись, кого між нами немає, хто поліг у цій нерівній борні. На території море крові, її змітали та засипали піском нелюди, але кров невинних жертв виступала на поверхню. Вбивали нас, але нашого духу ніхто не зламав, ми вірили, що колись і нам засвітить ясне сонечко, що наш труд не даремний.

Після сорокаденного повстання в Кінгірі змучених, душевно травмованих, виснажених, випалених казахстанським степовим сонцем нас знову загнали у вагони товарняка і везли звідти, де ми залишили друзів, яких ніхто більше не побачив. Навіть ніхто не знав, де захоронені їхні кості. Бо старались кати затерти свої злочинні сліди. Вони знали, що після такої жорстокої розправи обов'язково буде комісія, яка нічого їм не зробить, але і не погладить по голові, бо відгуки про цю подію поширилися навкруги.

Тож ми взяли по грудочці тієї скропленої кров'ю і слізьми землі і рушили в дорогу, не знаючи, яка нас далі чекає доля. Везли нас цілий ешелон в Іркутську область. По дорозі на кожній станції по два-три вагони відчіпляли і відправляли людей в найближчі табори. Розпорошили нас по всіх колоніях Тайшета.

Тереса ГОЛУБ

НАРОДИЛАСЬ У ЛЬВІВСЬКІЙ КАТІВНІ

Моя мама, Ірина Більська, працювала у підпіллі ОУН. Заарештували її 24 січня 1948 р. під час вагітності і допитували два молоді слідчі Воробйов та Михайлов. Незважаючи на мамин стан, били і катували.

23 червня 1948 р. засудили на 25 років таборів за статтею 54-1 а.

Пройшла мама крізь чортківську і львівську катівні. В останній народилась я. Діти, які тут з'явилися на світ Божий, зразу ж і помирали. Мене якось виходили. Мати сушила пелюшки на собі, гріла мене грудьми, зігрівала диханням.

За колючим дротом я вперше сказала дороге слово “мама”.

На Україну мене забрала мамина сестра, яку я величала матір'ю. Інших ровесників більшовики забирали в дитячі будинки й виховували на советських яничарів.

Мама каралася у тюрмах до 1956 р., а батько, вояк УПА, помер на поселенні в Казахстані.

Марія НАДБЕРЕЖНА

ОБМОРОЖЕНА ДОЛЯ...

Сумний і тривожний був рік 1949-й у сім'ї сільського заможного господаря з Котова Бережанського району коваля Олекси Луціва. Молодший син Роман, 1922 року народження, закінчував медичні студії у Львівському університеті, робив перші операції, дуже хотів ще вчитися у Відні. Ще під час навчання брав участь у підпільній організації (мав псевдо “Палій”), яка боролася за визволення України, за її незалежність. Протягом 1949 року переховувався. За ним шукали і тому час від часу робили облави у селі та засідки у рідній оселі.

27 вересня 1949 р. був заарештований Олекса Луців і його старший син Григорій, жонатий, який чекав з дружиною народження першої дитини.

Прийшли енкаведисти, оточили хату. Спочатку вивели господаря, потім Григорія. Сказали, що треба йти до кузні (їх власна кузня була побудована на городі) ремонтувати машину. Машина стояла на дорозі. Їх грубо штовхнули у відчинені двері і повезли. Не знали вони, що батько вже ніколи не повернеться на рідне подвір'я, а син приїде з далекого Хабаровського краю аж через 11 років.

Олекса Луців, мій дідусь, помер від нелюдських катувань у Тернопільській тюрмі. Його сина Григорія, мого батька, повезли у Копичинці на пересильний пункт.

Спочатку помістили в камеру-одиначку. Кілька разів на день викликали на допит: хотіли дізнатись про брата Романа. Скільки знущань довелось йому витерпіти! Били палицями по п'ятах, притискали дверима пальці, а коли дебелий енкаведист намотав на пальці густе кучеряве волосся і почав щосили товкти головою до стіни, то бідний мій батько знепритомнів і довго не міг прийти до себе.

А вдома тим часом допитували бабусю. Вимагали сказати, де молодший син, віддати його фотографії. Вона весь час повторювала: “Я нічого не знаю”. Оскаженілі кати витягли її до стодоли на тік і почали молотити двома ціпами. Били, аж вона вся почорніла і розпухла, понівеченого обличчя вже неможливо було впізнати. Коли побачили, що знепритомніла, вилили на неї відро води і пішли, вбивши собаку.

Навіть не віриться, що після таких страшних знущань, від горя втрати чоловіка, а потім коханого молодшого сина, від того, що залишилася одинокою, а потім ще й перебуваючи у виселенні в Тюмені і на Далекому Сході, вона прожила 90 років!

Як могло витримати материнське серце і не розірватися з розпуки, коли у лютому 1952 року її привезли машиною у Львів, показали три трупи молодих хлопців і сказали: “Пізнавай сина!” Згорьовані материнські очі відразу впізнали його, невисокого на зріст, що лежав посередині. Поранене серце кричало: “Синочку!” – а уста промовили: “Тут його немає”. Боялася бідна мати, щоб ще гірше не було її старшому синові, що перебував вже у Хабаровському краї. Вічну скорботу пронесла вона до останніх хвилин свого життя. Не розповідала цього нам, трьом онукам, ніколи, бо боялася, щоб ми десь не проговорилися і щоб нас ще й далі не переслідували.

Батько сидить на пересильному пункті у Копичинцях і не знає, що 13 серпня 1949 р у нього народилася дочка, яку назвали Марією.

Енкаведист Деканов кілька разів навідувався до села, приходив у хату і цікавився, чи підросла дитина. Коли заплакана мати питалася про чоловіка, він нічого не говорив, а одного разу відповів: “Скоро побачитесь”.

Це сталося в неділю 21 вересня. Всі були у церкві. Мама з дитиною лишилася вдома. Раптом відчинилися двері, прийшли двоє військових і Деканов. Він сказав: “Збирайся, ми їдемо в Тростянець і по дорозі тебе заберем”. Мама не знала, що робити. А тут прийшла бабуся з дідусем з церкви (мама зі мною перейшла жити до своїх родичів). Вони слізно просили не забирати, але їх ніхто не слухав; грубо відштовхнули, а маму з дитиною на руках повели до машини

На дорозі зібралося багато людей, що йшли з церкви (майже все село). Всі плакали, дивлячись, як боса, простоволоса мама несе мене, маленьку, на руках, а ззаду біжить, голосячи, бабуся. Люди просили, щоб не забирали, – їх ніхто не

слухав. Аж до Саранчуків бігла за машиною бабуся, раз по раз падаючи з горя на запорошену дорогу.

Повезли маму в Бережани. Переночували і привезли в Тернопіль, потім знову до Бережан. Звідти подзвонили до Котова, щоб приїхали забрати дитину. Перед вечером приїхали підводою дідусь з бабусею, забрали мене.

Маму вдосвіта повезли в Копичинці. Брали на допит, питали про Романа. На другий день їй показали чоловіка, але розмістили в різних камерах.

Татові перед цим дівчина з нашого села, яку теж привезли у Копичинці, сказала про дитину. Він вже не надіявся мене коли-небудь побачити.

Через три дні приїхала до села машина з двома військовими і медсестрою. Вони сказали бабусі, щоб віддала їм дитину, яку повезуть до мами в Копичинці, бо дитина теж записана у документах і не може лишитися тут. Бабуся просила, щоб не забирали, казала, що сама вигодує і виховає мене, але їй не дозволили. Тоді вона взяла мене на руки і сказала, що не віддасть медсестрі, а сама повезе в Копичинці. Взяли у пляшечку молока. Воно по дорозі скисло. Нічим було годувати дитину. Надвечір приїхали до пересильного пункту.

Тим часом до мами в камеру підходить енкаведист і питає: “Де твоя дитина?”. “Із своєю мамою лишила я її”, – відповіла вона. “Яка ж ти мати, що лишила дитину”, – промовив нелюд. Потім сказав: “Вона вже є тут”.

Відчинилися двері – і моя мати побачила свою маму зі мною на руках. Обидві стали, як вкопані, а енкаведист навіть не дозволив передати дитину, а сам взяв на руки і коротко сказав: “Бери!”. Бабусю зразу вигнали за двері, не дали й слова сказати. Вона бідна навіть не запитала дочки, чи є тут її чоловік? Голосючи пішла до машини. Маму з дитиною помістили у велику камеру, де було 150 чоловік. Через два дні перевели в іншу камеру – на 80 чоловік. Там зустрілася з моїм батьком.

На пересильному сиділи три тижні (батько – три місяці). Їсти давали два рази, тільки суп. Співати не дозволяли, голосно розмовляти теж.

14 жовтня 1949 року вивозили. Ешелон мав 86 товарних вагонів. В них цілий місяць везли “бандерівців” (так нас називали) на Далекий Схід.

У вагоні – 36 чоловік. Тіснота. Посередині вагона стояла “параша”. На нарах стелили те, що встигли взяти з дому. Тато мав куртку, а мама подушку, на яку положила сповинену в перинку місячну дочку – мене. Було холодно, і дитину не розповивали, аж поки не приїхали на місце. Пеленки мокрі з домотканого полотна сушили за пазухою або на спині не тільки батько й мати, а й сусіди по нарах. Не прали і навіть не споліскували водою, якої не вистачало для пиття.

Їсти давали два рази в день: маленький шматочок хліба, трохи баланди. На перших три дні були видали сухий пайок: в’ялену рибу і хліб. Дуже хотілося їсти, а ще більше пити. Суп видавали тільки на великих станціях. На мене теж давали пайок, але мама віддавала його молодим хлопцям, сусідам по нарах, на плечах

яких найбільше доводилося сушити пелюшки. Мама не могла їсти солоної риби, і щоб хоч трохи мати чим годувати дитину, на залізній печі (буржуйці) кип'ятила собі чай у маленькій баночці з-під рибної консерви, яку вдалося знайти.

За час поїздки два рази всіх із вагонів виганяли в лазню, яка знаходилась далеко в місті. Одяг брали до пропарювання. У Новосибірську мама з татом ходили по черзі в лазню аби було з ким лишити дитину, а в Хабаровську всіх погнали митися разом. Ледве мама випросила не виганяти її з дитиною на лютий мороз. Це було 12 листопада. У вагоні стояла така студінь, що замерзла вода у пляшці під подушкою, на якій лежала дитина. Сонце сходило, коли гнали у баню, а прийшли у вагон, аж коли смеркалося. Їсти принесли десь коло опівночі.

Я була дуже кволою. Ніхто не надіявся, що виживу.

На одному весіллі в селі моя мама розговорилась з жителем м. Бережани, який був у виселенні. Виявилось, що він у Копичинцях сидів у сусідній камері, а у вагоні їхав разом з нами. Згадували, в яких умовах їхали. Він сказав, що пам'ятає, що була з ними молода виснажена жінка з місячною дитиною. Він був молодий, кремезний і часто сушив на плечах мокрі пелюшки, а дитина дуже жалібно пищала. "Напевно десь по дорозі померла", – закінчив він. Мама зрозуміла, що він її не впізнав, і сказала: "Зараз я вам покажу ту дитину". Коли вона привела мене, рум'яну тридцятидворічну матір двох дітей, до нього, то він не повірив – дивився і плакав, а потім промовив: "Є Бог на світі, є чудеса!..."

Привезли нас у листопаді в Хабаровський край на станцію Обор. Навколо – тайга. Зігнали всіх у клуб. Місцеві жителі з цікавістю і острахом дивилися, бо їм перед цим сказали, що привезуть бандерівців, які дуже страшні і їдять людське м'ясо. На другий день нас помістили в дерев'яний барак. Жили ми із сім'єю з Львівської області, яких привезли перед нами. Видали на 5 днів дві хлібини і кілька в'ялених рибин.

Тата, як коваля, на другий день взяли на роботу в паровозне депо. Працював з ранку до ночі. Маму не виганяли до роботи (жінок брали різати пилою дерева і обчищати гілки, як показували у кінофільмі "Довга дорога в дюнах"), бо я часто хворіла: скарлатина, коклюш. Не купали мене три місяці. На голівці стільки тім'яросло, що потім, коли відлущилося, ніби чепець, волосся довго не росло.

Два рази в місяць всі ходили в комендатуру розписуватися. Не можна було переходити або виїжджати в інший населений пункт.

Першого листа, а потім посылку з дому батьки одержали через 2 місяці. Пробули ми у Хабаровському краю одинадцять років. Спочатку навіть не надіялися повернутися додому. У травні 1960 року батька викликали у комендатуру і сказали, що може їхати додому, коли хоче.

Українці – дуже терплячий і працьовитий народ. У тайзі косили сіно, корчували пні, садили городи. Ми теж розчистили собі невеличкий город, а в останні роки купили корову, побудували стайню. Із сусідами-росіянами жили дружно. Коли ми 1 червня 1960 року від'їжджали додому, то вони із сльозами на очах проводжали нас.

Приїхали у Котів 12 червня. Була неділя. Їхали підводою і що крок зупинялись: люди йшли до церкви, вітались, впізнавали, і всі плакали.

Для мене все було чужим, хотілось до “свого старого дому”, і того першого дня перебування у селі запам’ятався тільки плач, голосне ридання бабусі, що через довгих одинадцять років знову зустрічала дітей і онуків на своєму подвір’ї.

Жили ми півроку у маминої сестри, яка теж мала свою сім’ю: нас шестеро і їх шестеро.

Хати нам держава не віддала: там була молочарня. Ледве одержали дозвіл (і то завдяки голові колгоспу Вацковському О. В., який взяв батька ковалем до сільської кузні) побудувати хату на місці колишньої стодоли, що згоріла. Знову все починали спочатку. Із свого колишнього лишився тільки сад. Допомогали родина, сусіди.

У вересні ми з братом пішли до школи: я у 5-й клас, а він у 2-й. Найменшій сестрі було чотири роки. На перших порах важко було вчитися, бо до того ми вчилися у російській школі. Українську мову знали тільки розмовну. Та все ж навчальний рік закінчили без трійок. Котівську школу, а потім Саранчуківську середню ми всі троє закінчили добре.

Я пішла працювати піонервожатою у рідну школу у 1966 році, поступила заочно в Івано-Франківський педагогічний інститут на філологічний факультет. Моя мрія стати вчителем української мови здійснилась. Я викладаю українську мову і літературу в рідному селі. Брат теж став вчителем української мови після закінчення Київського державного університету ім. Шевченка. Сестра за професією бухгалтер.

Два роки працювала я директором Котівської школи, зараз – завучем. Люблю дітей, люблю і поважаю односельчан, своє рідне село, горджуся, що живу в незалежній Україні.

Петро БОДНАРЧУК

ПІД ВОГНЕМ ВОРКУТИНСЬКОГО РОЗСТРІЛУ

Після смерті Сталіна була проголошена амністія для всіх в’язнів, крім політичних. Тоді почалися страйки по всіх воркутинських таборах. Один із таборів (п/я РЧЖ-175/20) не виконав умов комісії з Москви і не вийшов на роботу.

Була неділя 1 серпня 1953 року. Велике червоне сонце поволі виповзало з-за горизонту і багрянило своїм промінням сонну тундру. Довкола мертва тиша. Навіть найдокучливіші комарі поховались під листочками полярної берізки.

Із скрипом відчинилися двері барака. Понесло неприємним запахом людського поту, гнилі і блощиць. З барака вийшов гурт в'язнів. На їх обличчях втома, передчуття чогось надзвичайного, чогось страшного. Першим почав розмову каторжник, наш бригадир Мартинюк із Рівненщини.

– Я так собі думаю, може, і неправильно поступив наш страйковий комітет, коли приїхала та комісія з Москви. Може, треба було приступити до роботи, як інші шахти. Вони обіцяли нам трохи полегшу...

Отець Василь із Закарпаття сильним баритоном закричав:

– Хлопці! Дивіться на сонце! Яке воно червоне! У мене таке передчуття, що сьогодні вирішиться наша доля. Або воля, або смерть!

... Над дорогою від шахти № 29 піднялась курява, почувся гул моторів, який переходив у ревіння. Мов чорна змія, безкінечна колона машин наближалася до табору. В колоні були машини з солдатами, вантажні машини з піском, санітарні, пожежні, “чорні ворони” й інші. По табору пронеслося: “Карателі приїхали!”. Всі побігли на майдан, що біля вахти. Тут зібралась велика маса людей. Солдати розрізали дроти огорожі і зробили проходи. Інші почепили на стовпах сильні гучномовці. Карателі оточили зону. З гучномовців пролунав сильний голос:

– Увага, засуджені! Говорить Москва, говорить Міністр внутрішніх справ Маслянніков. Виходьте всі із зони, інакше буде застосовано зброю!

На вишках встановили кулемети і спрямували на в'язнів. Між людьми почалася паніка. Одні, чий термін ув'язнення закінчувався, почали виходити. Інші, схопивши, що було під руками, стали їм на дорозі з криком: “Куди йдете? Назад! Загинемо всі разом!”. В цей час пролунав постріл. Над табором пролетіла червона ракета. Це був сигнал про початок операції.

Застукотіли кулемети. Всі люди на майдані впали на землю. І постала справді пекельна картина, яку неможливо описати словами. Свист куль, останні судороги конаючих, крики і стогін поранених... Кров підпливає під мертвих і ще живих. Стрільба тривала недовго. Ще лунали окремі постріли з пістолетів, як карателі вдерлися в зону з криками “Піднімайсь!”. Кров по площі текла струмочками. У зону заїхали машини. На вантажні скидали трупи, пожежні змивали кров, а з інших засипали всю площу піском.

Майже через годину тих, що залишились живими, вишикували за зоною в колоні по 100 чоловік, і почався, як написано у Святому Письмі, страшний суд.

Перед воротами табору постали три столи. Кожен в'язень із колон проходив перед кожним столом. За першим сиділи військові лікарі. Вони оглядали в'язнів і командували, куди йти далі. Біля другого стола сидів начальник табору майор

Юдін і сексот Солнцев, котрий втік із табору вночі. Перед цим він 8 днів все винюхував і фотографував. На столі лежало багато фотографій, і говорив магнітофон. Від цього стола лунала команда одним “налево”, другим – “направо”. Про дальшу долю цих в’язнів ніхто нічого не знав.

Мені випала команда “прямо”. Це означало йти в зону. В барак, у нашу секцію, із 60 чоловік не повернулось 12. Нас погнали на роботу у шахту. Коли прийшли з роботи, нам обрізали номери. У мене був № 1У 886. Чомусь страшно було з ним розлучатися. Тоді нас забрали на майдан і оголосили, що ми вже не в’язні, а тимчасово ізольовані.

У таборі ходили чутки, що вбито 88 і поранено 320 чоловік, але більша частина з них померла від ран. Вбитих вивезли в зону, вирили бульдозером яму і там засипали їх. Через декілька днів прийшов наказ із Москви похоронити вбитих на цвинтарі і, замість традиційної табірної дерев’яної дощечки – “бірки” з номером на лівій нозі, поставити в головах стовпчики з даними про в’язнів. За кілька днів у пустинній тундрі виник великий цвинтар з березовими хрестами і колючими вінками.

Минули десятиріччя. В’язні, кому було суджено ще жити, роз’їхались. Залишився у тундрі біля старої шахти занедбаний цвинтар. Але пролита кров не пропала марно. Вона, як зерно, проросла у вічній мерзлоті і дала нам плід – вільну Україну.

Юліан ПАВЛІВ

СПОМИН

Навесні 1941 року у селі Нараїв, як і в інших місцевостях, були масово арештовані представники місцевої інтелігенції, серед них і моя тітка Іванна, сільська вчителька. У червні 1941 року з 19 арештованих з нашого села отримали вирок четверо, з них 3 – до страти. Утримували в’язнів у Бережанах.

З початком війни село чекало повернення політв’язнів. Замість того пішли чутки про страшні мордування у в’язницях. У перших числах липня родини подалися до Бережанської в’язниці на розшуки близьких. Задля безпеки жінки взяли і нас, підлітків 10–12 років. Там ми застали гори понівечених трупів у підвалах. Залиті кров’ю камери і коридори. Кривава стежка вела на подвір’я. Там вже лежали рядами винесені тіла, з обрізаними вухами, носами, зчорнілими обличчями. Липневої спеки стояв страшний сморід. Лунали голосіння, крики розпачу, прокляття.

Тітку Іванну ми знайшли на березі ріки Золота Липа, біля замку, який НКВД використовував як катівню. Поруч були ще двоє чоловіків, хтось вже прикрив ковдрою їх голі понівечені тіла. Усе тіло тітки від ніг до плечей було вкрите глибокими подряпинами. Обличчя зчорніле. Вийняли з рота ганчірку - язик вирвано. Вище зап'ястя – наскрізні рани від ножа, живіт розрізаний від низу до грудей, у статевий орган забита пляшка. Ще двоє дівчат із Нараєва були замордовані у подібний спосіб. Інші тіла мали не менш страшні сліди знущань: вибрані очі, відрізані статеві органи, обрубані пальці, потрощені голови.

Місцеві мешканці розповіли, що впродовж тижня навколо в'язниці ревіли двигуни тракторів, які не могли повністю заглушити крики катованих. Розшукували своїх рідних в основному по одежі. Довго ще виловлювали тіла і з ріки Золота Липа, куди їх поскидали енкаведисти. Кільканадцять кілометрів плвли вони у кривавій воді аж до греблі в селі Саранчуки, де страшні понівечені трупи виловлювали і хоронили селяни. Невпізнаних хоронили у спільних могилах. Багато замордованих поховано у інших навколишніх селах.

Нараївці знайшли і поховали 12 закатованих односельців. Тіла ще трьох, засуджених до страти, відшукали пізніше, восени, у закиданій камінням ямі біля Бережанського лісу. У одного з них, Павліва Т. Г., були обрубані ноги. Чотирьох так і не знайшли. 15 із 19 замордованих політв'язнів села були віком до 23 років.

Степан ШВЕЦЬ

ТАКЕ БУЛО ЖИТТЯ...

Коли друзі, діти й онуки запитують, яка дата і подія в моєму житті запам'яталася назавжди, відповідаю:

– До останніх днів не забуду свято Анни – 22 грудня 1940 року. Власне, тоді сталися події, що перевернули все моє життя, і кожен наступний день ставили його під величезний знак запитання. Але й перед тим доля ставилася до мене холодно: батько помер, коли мені йшов 8-ий місяць, а мати пішла за вічну межу, залишивши мене несповна восьмирічним, на ласку добрих людей. То ж на утримання й виховання забрав мене дідусь – Степан Теодорович Шагай, житель села Малі Шумляни.

У його сім'ї, крім бабусі, жили ще три мамині брати – мої вуйки: Михайло, Мирон і Григорій. Мирон навчався у Тернопільській гімназії, а в 1932 році, під час пацифікації, став жертвою шовіністів: побитий ними він кинувся з другого поверху,

дістав струс мозку. Григорій теж зазнав переслідувань тих же пацифікаторів. Рятуючись, тривалий час сидів у холодній воді й застудився. 19-річний мамин брат Михайло був освіченим юнаком, якому ідеї українства, як і всій нашій молоді в ті роки, були провідними.

Так от, 22 грудня 1940 року, коли в містах і селах Західної України покотилася чергова хвиля сталінських репресій, вилонення більш-менш свідомих людей, – схопили й Михайла. Куди повезли, що з ним робили і зробили його кати – ні дідусь, ні бабуся не знали, та сподівалися на його повернення, надіялися почути бодай якусь вісточку від офіційних властей. (Як стало відомо пізніше, Михайло утік з-під варти, влився в ряди підпілля ОУН).

Через півроку, 22 травня 1941 року в нашу хату господарем чи нахабним зайдою увійшов прокурор з Бережан у супроводі якогось військового і запитав у діда й баби:

– Де ваш син Михайло?

Після хвилинного заціпеніння від несподіваного запитання дідусь, здається, вимовив:

– Ми не знаємо, бо ж ви його забрали...

І тоді прокурор театральним жестом всевладдя, цілячи в кожного вказівним пальцем, сухо випалював:

– Двадцять п'ять! Двадцять п'ять! Двадцять п'ять! Двадцять п'ять!

У той момент ми не знали, що це одночасно і суд, і вирок дідусеві й бабусі, їх хворим синам – Миронові й Григорієві, та мені, круглому сироті. Ми ще й не отямалися від тяжкої біди, почутої від прокурора, як вже наказано нам усім одягтися й виходити з хати. І повезли нас, з нашвидкуруч зібраними клунками, у Львів.

Десь у той час “загорнули” з Лапшина Федора Сулиму з сім'єю, Настю Лисунчину, син якої, до речі, служив тоді в Червоній Армії, Федора Плонського з жінкою, Василя Кузіва з дружиною, сином і дочкою, Миколу Кузіва з батьками, жінкою і дворічною дитиною, Михайла Дулебу і Степана Гриняшка з дружинами, Романа Глушка з двома синами, Степана Пилипчака з дружиною, братом, сестрою, двома дочками, одній з яких виповнилося тоді десь 7 місяців.

У Львові буквально запхали нас у тісні вагони. Були тут люди з Лісник, з Вербова – здається, Іваник з жінкою, Федір Стецюк з жінкою, мамою і двома дітьми, Марта Семчишин і її батьки, сім'ї Хмелів і Костівих. Всіх нас у вагоні – до 35-ти осіб, а в тому ешелоні, що з нами вирушив зі Львова 23 травня 1941 р. налічувалося щось 50 таких вагонів. За нашим потягом повзли на схід у невідомість ще два подібних ешелони із західноукраїнськими людьми, які, либонь, як і ми, не чули за собою ані найменшого гріха перед новою владою, яку ще у вересні 1939-го вітали, як свою визволительку. Такою гіркою була наша розплата за сліпу віру в добродішність сталінського режиму.

На котромусь із полустанків довгої, виснажливої і голодної дороги поруч з

нашим товарняком зупинився інший, з таких же вагонів, у яких везли “зеків”. Через віконця люди обмінялися кількома фразами і дізнались, що напхано в ті “телятники” по 50–60 осіб. Видно, дуже “вольно дишал человек широкой страны родной” в тих вагончиках.

Трохи більше, як через місяць, завезли нас до Томська, пересадили в трюми пароплавів, і через кілька днів ступили лапшинські селяни з людьми з інших навколишніх сіл на землю Наримського краю. Було нас густо, бо ж – із трьох ешелонів.

У цьому Богом забутому краї тоді вже діяла промартіль. Її голова розселив нас, прибулих, по хатах, а до настання холодів, які не забарилися, переселений люд спорудив довжелезні бараки з підлом на конури, в кожній з яких притулилося по 2-3 родини. Жили ми без конвою, без дротяних загорож і сторожових собак, але “тверда рука” і “отеческое” ставлення до нас вчувалося в кожному представникові катівського режиму. Щоправда, на відміну від них, корінне населення ставилося до нас зі співчуттям і розумінням.

Зустрічалися нам ханти, тунгуси, росіяни. Від них почули наші люди, що Катерина II вислала була туди лише 6 родин. Зате в 30-х роках тут ставало чимраз густіше від спецпоселенців. І от у 1941-му додалися ще й ми – люди з “визволених “старшим братом” пансько-польського гніту областей Західної України”.

Мене, 16-річного, влітку послали на роботу на водному транспорті вантажником, а взимі – на завод піхтової олії, де нормою виробітку були 4 складометри посіченої деревини, підготовленої до виварювання олії. За виконану норму видавали по 700 грамів хліба, і я старався до знемоги, щоб їх одержати, бо ж на моєму утриманні фактично опинилися дідусь і бабуся та два хворі вуйки, котрим, як утриманцям, видавали тільки по 200 грамів насущного, чим прирікали на повільну голодну смерть. Про те, щоб прикупити продуктів, не було й мови. Адаже відро картоплі коштувало 600 карбованців.

До тієї дорожнечі спричинилося певно й те, що з господарств закорінених жителів вимели майже все “для фронту”. І мабуть усім, як і мені, постійно дошкуляв голод. Пригадую, розвантажуючи пароплав, покрадьки з’їв я сім сирих барабоць. Як страждав опісля, що було зі мною, не можу переповісти.

Від недоїдання, від страшних морозів, що сягали 60–65 градусів, наш, завезений за тридев’ять земель, контингент танув на очах: люди вмирили, як мухи восени. То ж у травні 44-го, коли прийшла команда переселити нас у Воронежську область, набралось нас, ясирників із Західної України, заледве на один ешелон з 46-ти вагонів. А висипали нас на чужу землю з трьох ешелонів, зі 150-ти вагонів.

Подейкували, нібито про наше переселення потурбувалася Ванда Василевська, один з організаторів Війська Польського. Чи так було насправді, не знаю, але це переселення принесло мені відчуття полегшення. На новому місці вперше я наївся досхочу – зварив 8 літрів супу з лободи. На жаль, до того часу не дожив мій

дідусь: залишився навіки у наримській землі. А вже на воронезькій помер від цілковитого виснаження вуйко Мирон.

Здається у червні 1946 року дозволили нам повернутися в рідні сторони і бабуся з вуйком Григорієм поїхали. Я ж до осені ще вчився у школі ФЗН (фабрично-заводського навчання – *Ред.*) на електрика парових турбін.

Понині стоять перед очима оті три і той один ешелон з людьми, копошіння вошви на людських тілах і головах, хворі цингою, вимарнілі, як мумії, істоти, що звідали справжній сталінський “рай”, латишки й естонки серед тайги з дітьми до 12-ти місяців.

А ще пригадується, як котрийсь мій вуйко читає вголос книжку “Червоне царство сатани”, видану в Західній Україні у 30-ті роки, і вчувається голос дідуся, що категорично заперечує: “Та то не може такого бути. Таке людина не змогла б витримати”. І чую його слабкий голос у наримському бараці: “Ей, видно той писар ще й не всьо був написав...”.

Життя, як кажуть, йде своїм трибом. Нині людям розвиднілося в очах. Це радує. І я всією душею прагну одного, щоби ніхто з живих, навіть ворог, ніколи й ніде не зазнав такого голоду, таких утисків і приниження, яким піддавав народи немилосердний тиран, і вся загалом людиноненависницька більшовицька система.

Олександра ВОРОБІЙ

У РЕЖИМНИХ ТАБОРАХ МОРДОВІЇ

Я одна з мільйонів жертв, на яку припала стаття 54-1а Карного кодексу УРСР. Довелося скуштувати немало гіркоти жорстокої і підступної системи. Спочатку львівська тюрма, митарства по слідчих кабінетах, карцер, камера-одиначка, мури золочівської тюрми-фортеці. І нарешті – 10 років суворого режиму.

27 вересня 1948 року привезли нас у селище Явосин Мордовської області. Там зустрілися з людьми різних національностей – литовки, латишки, естонки, польки, німки, білоруски, “советські” і “руські”. Але найбільше нас було із Західної України. Зріднилися ми всі дуже скоро, бо єднала всіх стаття 54-1а – “ворог народу”. Між собою не сварилися, але гуртувалася кожна нація окремо. В таборі режим вже був дещо відмінний від тюремного. Краще годували, і ходили на повітрі. Розподілили по кілька бригад в одному бараку. Кожна мала своє місце на нарах. Листування з рідними було дозволено два рази в рік. У таборі було приблизно 3-4 тисячі чоловік. Був він обгороджений високим частоколом, обведений колючим дротом з вишками. Далі йшла заборонена смуга і знову колючі дроти.

Табір був поділений на дві частини: на робочу – швейний комбінат і житлову. О 5-й годині ранку вже були всі на ногах, бо перед виходом на роботу (кожного дня 2 рази – ранком і ввечері) всіх рахували. В погоду чи негоду всіх до одного виводили на лінійку, шикували по п'ять і рахували. О 6-й годині ранку гімн СРСР “Союз нерушимий” зустрічав нас відкритими воротами і ротою конвоїрів, які виводили в робочу частину табору і за “зону”.

На комбінаті працювали у дві зміни по 12 годин, з тижневими перезмінками. Норми виконання були великими, багатьом не під силу. Карою за невиконання був карцер. Після робочого дня чи ночі закривали в окремий ізолятор, в малесеньку каютку, де можна було тільки сидіти на долівці, лягти було неможливо. Ставили на голодний пайок – 200 грамів хліба і півлітри води. Так тримали, поки не буде виконане денне завдання. Хіба після такого знуцання можна було знову 12 годин повноцінно працювати? В скорому часі ми старалися допомагати одні одним, але нелегко було це робити, бо пошиття йшло конвеєрним способом, машини були пристосовані до кожної операції окремо. Але якось старалися, викручувались як могли і допомагали, щоб подруга не попала в біду. Важко було пережити на комбінаті, коли “горів” місячний, кварталний чи річний план. Тоді перезмінки не було по два і більше тижнів. У денній зміні ще півбіді, а перебути в нічну зміну 12 годин – це справжня каторга. Дівчата втрачали свідомість, прошивали пальці, сон морив до безтями, боліли голови. Перерва була тільки годину на обід і змазку машин.

Ходили ми всі як примари, ззовні всі однакові, бо табір режимний, своя одежа була заборонена, а одягли нас в казьонні сукні чорного кольору, фуфайки з особистим номером на плечах і боках, кирзові черевики. Але духом не падали, кожен хотів вижити і повернутися на Батьківщину, до рідних, хоч і рідні скиталися по Сибіру, але надія на повернення нас не покидала.

Не забували ми і свої звичаї, і традиції. Молилися, співали, відзначали гуртом Святвечір, Великдень, колядували. Були ми різні – молоді, літні, сільські, міські, робітники, інтелігенція, студенти, та всіх нас єднала спільна недоля і мета.

Нам, українкам, було дуже боляче, що така немилосердна доля судилася і п. Олені Степанів, нашій славній жінці, яка увійшла в історію України 1918-1919 рр. як хорунжий Січових Стрільців. Вона брала участь у бою за Маківку. Ми всі горнулися до неї, бо знали про її подвиги, багато довідалися з її розповідей. Олена Степанів, сильна духом жінка, хоч і з підірваним здоров'ям, дуже радо спілкувалася з молоддю і розповідала епізоди історичних подій із визвольних змагань 1918–1919 рр. Ми дуже цінили її, з повагою і любов'ю ставилися до неї, оберігали і чим могли допомагали. Відбула вона в мордовських таборах майже десять років. Померла у Львові 11 липня 1963 р. Похована на Личаківському цвинтарі.

*Олекса МАСНИЙ***ЯК ГОЛОСУВАЛИ В 1946-МУ**

У цей весняний день до мене повернулося в уяві моє холодне, застрашене дитинство. Наполовину закриваю очі і лину думками ген-ген, аж... у роки минулого прожитого й незабутнього “більшовицького визволення”.

По стайнях і стодолах – напиши чорною фарбою: “Не голосуйте за комуну!”, “Геть червону чуму!”, “Смерть Сталіну!”. Ходять із штиками енкаведисти і заставляють стесувати написане вночі.

Натомість величезними буквами виписують “Хай живе Сталін!”, “Всі як один віддамо свої голоси за блок комуністів!”, “Всі на вибори до Верховної Ради УРСР!”.

На турніку біля школи розважаються чекісти, а ми збираємо розгублені ними патрони. Дзвінок, діти біжать до класів. Урок українського читання починається з вірша:

Хто найкращий батько в світі – Сталін.

Хто наш мудрий вождь і вчитель – Сталін...

і так далі. На уроці співів розучуємо пісню:

А сонечко світить,

Та все звідтіля –

Від Сталіна батька,

З Москви, із Кремля.

Я їм картопляний плячок і розкриваю широко рот, щоб вчителька думала, що я співаю... М. Садівник сидить зі мною за одною партою, також щось жує, заховавши голову під парту.

Зі школи йдемо додому, розглядаємося на всі боки. На стінах вже розклеєні плакати із закликами до виборів за кращих синів Радянської України. На кожному плакаті – фотографія Гречухи*. Біжимо, зриваємо плакати, кому і скільки вдається, ховаємо в торбу (адже в той час паперу бракувало).

Посеред ночі мене з мамою розбудило грюкання до вікон та дверей, грубі голоси: “Падйом! Вставай! Будеш галасавать! Откривай, сукін син”. Мама тремтячи засвічує каганець і відчиняє двері, відсахнувшись від найжачених штиків. “Сабірайтесь – мать вашу, галасавать пайдьоте за савецкую власть, бистро, бистро, шевелісь, б...”.

Годинник показував третю годину ночі. Іду з мамою, бо боюся залишатися вдома на самоті. Село вже не спить, розбуджене енкаведистами, йде “галасавать”, гнане більшовицькими штиками.

* ГРЕЧУХА Михайло Сергійович (1902–1976) – партійний і державний діяч; в 1938–1961 рр. – член політбюро ЦК КПУ.

Виборча дільниця у школі, вся вбрана в червоне полотно, аж очі ріже. Грає музика, ходять п'яні військові, старші з НКВС танцюють з вчительками-східнячками, які працювали як вчителі і, мабуть, як більшовицькі агенти. Працює буфет. “За Родіну!”, “За Сталіна!”, – виголошують тости чекісти.

Зігнані, застрашені люди чекають дозволу на голосування. Чути сморід від розлитої горілки та від диму з махорки. Думаю, аби якнайскоріше відпустили додому.

А ось що розказували очевидці з Поручина на одному зібранні НРУ в 1991 р.

На виборчу дільницю в 1946-му до приміщення школи привели старенького Петра Шевціва, аби він першим віддав свій голос.

– Ну, діду, за що голосуєш? – питають його.

– Га? – перепитує дід.

– За що голосувати будеш, діду?

– А хто його знає?

– Кажіть, діду, що голосуєте за свою Радянську Україну.

– Ага-ага, так, так, – каже дід, – голосую за свою Самостійну Україну.

– Не, діду. Не так, кажіть: за свою Радянську Україну.

А дід: – Ая, ая. Так-так, кажу, що голосую за свою Самостійну Україну!

Обізвався “старшой” із НКВС:

– Ти што дурака іграєш – я тебе разв’яжу язика і паймьош, как галасавать за советськую власть. Павтарі, дед, што тебе сказалі.

– Ну-ну, діду, – говорить хтось із яничарів, – кажіть, що голосуєте за Радянську Україну.

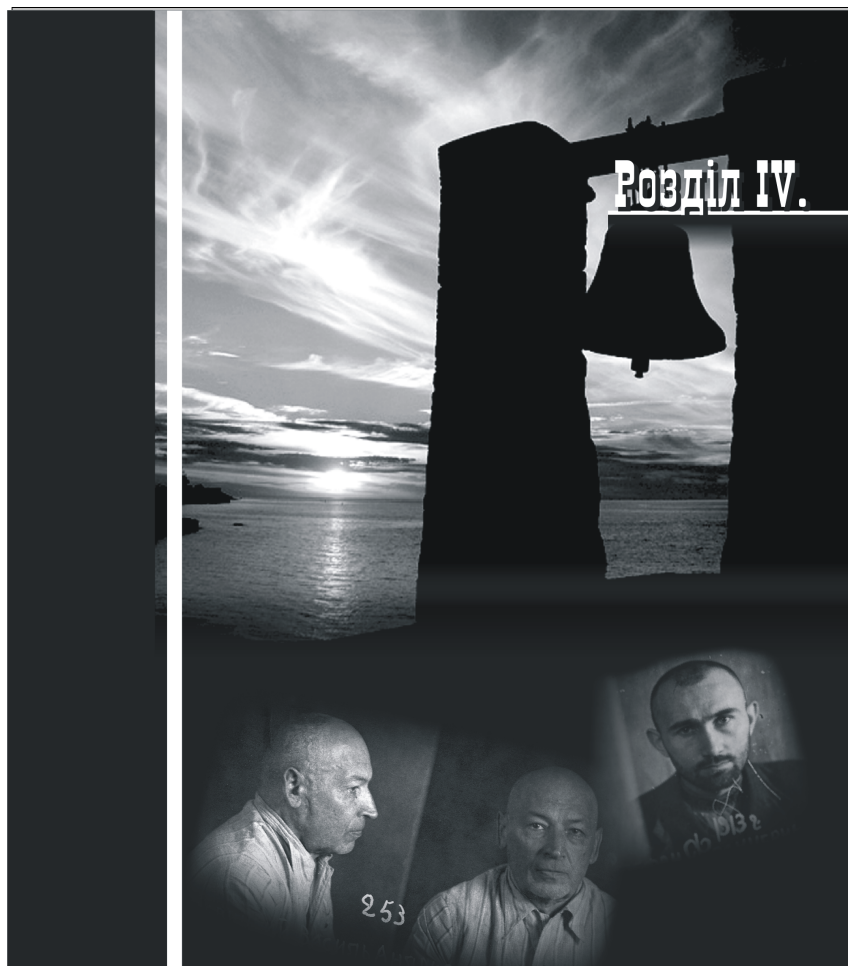
А старий Петро, своє – голосую за свою Самостійну Україну. Повторювалося це до десяти разів, а дід говорив одне: голосую за свою Самостійну Україну, аж поки не урвався терпець в енкаведиста:

– Увести дурака, давайте втарово старіка. Первому дать, чтоб знал, как галасавать. Втарому старіку дать водкі, калбаси, сельодкі – пусть галасует за Советскій Саюз.

А в Шумлянах (нині Підлісне) більшовики на конях гнали людей поперед себе із села до Жукова на виборчу дільницю. Оглядатися не дозволяли, говорити теж.

У Вільхівці на одній з дощатих стін стодоли видніється ще й сьогодні напис-лозунг, який закликав на вибори 1946 р. Люди розповідають, що тоді в них не відбулося голосування. Кількома чергами з повстанських кулеметів було розігнано енкаведистів, які там господарювали на виборчій дільниці у селі.

Таке було голосування за Гречуху, за Радянську Україну, за Совети у 1946 році.

Нариси про репресованих

Юрій ЗАЙЦЕВ

ПОВСТАНСЬКА ДОЛЯ ГАЛИНИ ДИДИК

У героїчному та жертвному змагу вояків УПА брали участь тисячі жінок. Окремим із них командування довірило бути зв'язковими найвищого політичного та військового керівництва підпільної України.

Цю відповідальну місію в Р. Шухевича виконували Катерина Зарицька, Галина Дидик, Одарка Гусяк, Ольга Ільків, Ірина Савицька, Марта Пашківська.

Народилася вона 18 березня 1912 року в с. Шибалин, нині Бережанського району Тернопільської області. Закінчила українську гімназію та вчительську семінарію в Бережанах. У 1934–1939 рр. перебувала в жіночій організації “Союз українок”, у 1935–1937 рр. працювала в товаристві “Сільський господар” і повітовому кооперативному союзу в м. Зборів (нині Тернопільської обл.). Членом ОУН стала 1935 року.

Після приходу Червоної Армії 1939 р. НКВС заарештував Галину Дидик за звинуваченням у зв'язках із націоналістами й ув'язнив у Бережанській тюрмі. Під час слідства їй зачитали вирок й імітували розстріл. За браком доказів звільнили наприкінці 1940 р. Надалі переховувалася під чужим прізвищем переважно у Львові, зокрема, в помешканні відомого історика, мистецтвознавця та письменника Миколи Голубця, виконувала доручення ОУН. Працювала секретарем в обласній дитячій бібліотеці, закінчила курси медсестер. Під час німецької окупації влаштувалася в дорожню установу. У своєму помешканні на вул. Піярів (нині – Некрасова), 5 влаштувала конспіративну квартиру, де тимчасово перебували Микола Лебедь, Дмитро Мирон, Ярослав Старух, Дмитро Маївський.

Галина потрапила в поле зору гестапо, але під час облави на провідних членів ОУН 20 грудня 1942 р. вдома її не застали. Виїхала спершу в Бережани, а в січні 1943 р. – в с. Залісці Збарзького району. Вчителювала в сільськогосподарській школі, відтак перейшла в підпілля. За дорученням ОУН організувала й очолила Український Червоний Хрест (УЧХ) при УПА на Тернопільщині (1944–1947 рр.), ходила на зв'язок і в розвідку, організовувала медичні курси, діставала медикаменти, лікувала та переховувала хворих повстанців, здійснювала переміщення керівників ОУН та УПА.

Із 1944 року Галина Дидик була зв'язковою Головного проводу ОУН, часто спілкувалася зі зверхниками підпілля й УПА, виконувала їхні доручення, зокрема головного командира УПА Романа Шухевича, підшукувала й облаштовувала його конспіративні помешкання. Влітку 1945 р. Дидик разом із Р. Шухевичем перебувала в конспіративній хаті в с. Рай біля Бережан. Але хата невдовзі “впала”, тобто НКВС викрив її. На щастя, на той час ані Шухевича, ні Дидик там не було.

Вони перейшли в с. Пуків Рогатинського району, де перебули зиму 1945–1946 рр. Навесні 1946-го Галина легалізувалася у Львові під прізвиськом Борис і винайняла помешкання на вул. Сулімирської (нині – Милятинська), 4. Наприкінці квітня Шухевичу знадобилася консультація лікаря. Дидик звернулася до свого давнього знайомого, колишнього студента Львівського медінституту Любомира Полюги. Вона привела до Кайзервальду (нині – Шевченківський гай) заgrimованого робітником провідника, якого Полюга супроводив до свого дядька – лікаря Матвія Лотовича.

Після попередження про стеження за помешканням на Сулімирській штабквартирою головного командира стало приміщення колишньої пошти в с. Княгиничі на Рогатинщині, куди Дидик часто приходила на зв'язок. Водночас вона підготувала нову “хату” на вул. Кривій у Лисиничах, де Шухевич перебув зиму із 1947 на 1948 рік.

У жовтні 1948-го Г. Дидик знову легалізувалася під прізвиськом Антоніни Кулик як хатня господиня вчительки Ганни Конюшик у с. Білогорща (нині в межах Львова), де підпілляники влаштували чергову криївку для Р. Шухевича. За його дорученням вона їздила до Києва, Харкова, Донецька, Полтави, Ялти, Сімферополя, Херсона, Одеси, Кишинєва. Згодом користувалася ще документами на ім'я Ганни Хомик. У 1948–1949 роках Галина супроводжувала Р. Шухевича до Одеси на лікування. У Білогорщі він перебував із літніми перервами до загибелі 5 березня 1950 р.

Коли енкавєєсівці влаштували штурм криївки, Дидик встигла розкусити ампулу з ціаністим калієм, але за три дні її привели до тям, потім лікували, щоб могла говорити. На допити носили на ношах. На них і катували гумовими палицями з металевим плетеним шнуром усередині, кололи наркотики, вибили зуби, підсипали блощиць, через що виникали пухирі та нелюдський свербіж, тривалий час не давали спати, що провокувало галюцинації. Примусово годували через шланг.

Півроку знущалися щодня і щоночі. Протягом слідства, яке закінчилося 18 жовтня 1951 р., Галина Дидик витримала 129 допитів, часто тривалістю 15–16 годин. 31 жовтня 1951 р. “трійка” при МДБ СРСР засудила її заочно на 25 років концтаборів. 14 грудня 1951 р. етапували до Верхньоуральської тюрми МДБ СРСР у Челябінській області, згодом перевели до Владімірської в'язниці. Термін Галина Дидик відбувала спільно з іншими зв'язковими Р. Шухевича: Катериною Зарицькою, Дарією Гусяк, Ольгою Ільків. Звільнили Галину в 1971 р. через хворобу серця.

Не маючи права повернутися додому, вона тимчасово оселилася в Караганді. З літа 1972-го до осені 1973-го таємно мешкала в Бібрці на Львівщині. Після марних спроб прописатися виїхала в Христинівку на Черкащині. Працювала в дитячому садку. Пенсії не отримувала. Існувала з невеличкого городу та людської допомоги, в тому числі з-за кордону від членів групи Міжнародна Амністія в Німеччині, з якими листувалася до останніх днів життя. Більшу частину пакунків віддавала тим, хто потребував іще більше. Крім того, підтримувала репресованих листами та відвідинами. Наприклад, у 1974 р. візитувала родину Юрія Шухевича в Нальчику (Кабардино-Балкарська АРСР), утретє ув'язненого на чергових десять років концтаборів та п'ять – заслання, опікувалася його дітьми. Гостила в себе Катерину Зарицьку й Одарку Гусяк.

За доброчинну діяльність знову зазнала переслідувань. Після відмови співпрацювати з КДБ її звільнили з дитсадка. З 1977 р. позбавили допомоги з-за кордону. 1979-го кадебісти домагалися від неї “покаянної заяви”, засудження свого минулого. Натомість обіцяли повернення до Бережан, пенсію, спокійне забезпечене життя. Пропозицію категорично відкинула. Репресії набули форми постійних хуліганських нападів, побиття вікон. Загострилася недуга серця. 23 грудня 1979 р. Галина Дидик померла від інфаркту. Наступного дня родина поховала її в Бережанах.

Президія Української Головної Визвольної Ради нагородила Галину Дидик Бронзовим (1945 р.) та Срібним (1947 р.) Хрестами заслуги. Натомість у незалежній Україні жодною з нагород її донині не вшановано.

Єфрем ГАСАЙ

“ПІСНІ НЕПОКОРИ МИ ДРУЖНО СПІВАЛИ...”

Під час розмови із львівським бандуристом Михайлом Бараном, уродженцем села Хмелівка Підволочиського району, довідався про подолянку, відому бандуристку Мирославу Гребенюк. Після війни вона була репресована як член ОУН-УПА. Повернувшись з ув'язнення, мешкала у Львові.

Доля учасниці національно-визвольної боротьби зацікавила мене. Тим більше, що її прізвища не було в картотеці репресованих у Тернопільській редакції книги “Реабілітовані історією”. Це спонукало до пошуків місця її народження чи проживання. І на мій запит надійшла офіційна відповідь: “Гребенюк-Онуферко Мирослава Семенівна, 1918 року народження, уродженка села Мушкатівка Борщівського району Тернопільської області...”. Крім того, була вказана її львівська адреса, на яку в 1992 році відправили довідку про реабілітацію.

Я звернувся до мешканців львівської квартири, де проживала Мирослава Гребенюк, із проханням повідомити про долю жінки – моєї землячки.

На цього листа відгукнулася Марія Думич і сповістила сумну звістку: М. Гребенюк померла у 1996 році. Львів'янка сім років доглядала самотню Мирославу Семенівну. Розповіла вона і про племінника М. Гребенюк Богдана Маковея, теж мешканця Львова. Від нього я невдовзі отримав листа з цікавими спогадами про життєвий шлях тітки.

Народилася Мирослава Гребенюк 11 квітня 1918 року в родині священника. Її батько о. Семен, родом із Бучача, був справжнім патріотом України. Закінчив Тернопільську гімназію, мав вроджений ораторський талант. Під час визвольних змагань за українську державність був капеланом у підрозділах УСС та УГА.

Мати Мирослави – корінна тернополянка, належала до давнього козацького роду Чубатих. Закінчила учительську семінарію, захоплювалася театром, виступала на аматорській сцені. До речі, дідусь Мирослави – Павло Чубатий вільний час теж віддавав сцені в “Тернопільських Театральних Вечорах”, режисером яких був Лесь Курбас.

Дитинство Мирослави минуло в селі Більче-Золоте, що на Борщівщині (парафія її батька). Набожна атмосфера, яка панувала в родині Гребенюків, неабияк вплинула на дівчину. Вона відвідувала церкву, захоплювалася духовним хором співом. Відтак проявила музичні й артистичні здібності. Після закінчення сільської школи Мирослава продовжила навчання в Тернопільській українській гімназії “Рідна школа”. Гімназійні роки сприяли загартуванню національної свідомості дівчини.

Через шість десятиліть про М. Гребенюк напише у спогадах її однокласниця Іванна Кунько, мешканка Львова: “Мавкою називали ми її в Тернопільській рідношкільній гімназії після того, як у 1937 році на сцені Міщанського братства Мирослава зіграла роль Мавки у “Лісовій пісні” Лесі Українки – виставі, яку поставили учні. Мирослава мала артистичну душу та гарну зовнішність. Висока, струнка, з правильними рисами обличчя, дуже приваблива... Зростала у подільському селі, де чудова природа з малих років заповонила її уяву. У свою артистичну душу вона вбирала казковий світ лісів, річок та золотих пшеничних ланів. Пізніше передала це в образі Мавки, в яку зуміла повністю перевтілитися. На нас, тодішніх гімназистів, це справляло велике враження. Не дивно, що

талановита Мирослава мріяла передовсім про артистичну кар'єру". (*Ювілейна книга Української гімназії в Тернополі 1898–1998. – Тернопіль–Львів, 1998*).

Фортуна всміхнулася юнці й повела її до древнього Львова. Там Мирослава продовжувала вивчати мистецькі ази в театральній школі. Жила у студентській домівці, якою опікувався митрополит Андрей Шептицький.

Однак майбутнє подолянки перекреслила Друга світова війна. Після "возз'єднання" українських земель у 1939 році змінилося суспільно-політичне життя в краї, енкаведисти переслідували й арештовували активістів національного відродження. Мирослава залишила Львів і переїхала у Більче-Золоте, вчителювала в початкових класах. Старожили пам'ятають молоду вродливу вчительку. Тяжким ударом для Мирослави був арешт на початку 1940 року її брата Євгена, десятикласника Чортківської середньої школи. Його засудили до 5 років тюремного ув'язнення, але у зв'язку із початком воєнних дій розстріляли в Умані 21 липня 1941 року.

Нестерпні умови настали і в школі: постійні перевірки, грізні перестороги, виклики в райвідділ НКВС із пропозиціями відректися від батька-священника, співпрацювати з енкаведистськими органами...

Ці постійні тривоги перервала німецько-радянська війна. Під час окупаційного режиму М. Гребенюк позбулася вчительської посади, працювала рахівником райпромкомбінату, секретар-друкаркою в Борщівському народному домі. Восени 1942 року вийшла заміж за Юрія Онуферка, сина священника, який працював секретарем міської управи, а згодом учителем у школі Більче-Золотого. З приходом радянської армії в травні 1944 року Юрія мобілізували на фронт, але відправили в тил, у Челябінську область, де його заарештував "Смерш". Там Юрій Онуферко і загинув за загадкових обставин.

Мирославою цікавилися енкаведисти, розпитували про чоловіка. Жінка змушена була піти у підпілля. Закінчила медичні курси в селі Улашківці Чортківського району, працювала санітаркою в сотні "Калини". Ласкавим словом і вчасною медичною допомогою не одному повстанцеві вселяла надію на одужання. Колишній лікар Українського Червоного Хреста у Чортківській окрузі, уродженка Струсова, що на Тербовлянщині, Ольга Сліпа розповіла: "Це було влітку 1945 року. Ми йшли (я і дівчина-зв'язкова) до Скель у Більче-Золотому. Треба було в криївці обстежити хворого провідника. І враз на стежині з'явилася у вилинялій на сонці суkenочці вона, Мавка, з рідношкільної вистави "Лісова пісня" в Тернополі, із сяючим добротою обличчям – тодішня старшокласниця Слава Гребенюк, дочка священника з Більче-Золотого, де ми з географом І. Олексішиним вступали на "квасне молоко" під час прогулянки до Заліщиків.

Хоча не було тут нікого недоброго на стежині між скелями, але згідно із законами конспірації ми не називали себе на ім'я, привіталися звичайно, аж серце защеміло

від такої несподіваної зустрічі. Обстеживши хворого та видавши Славі інструкції щодо нього, ми розійшлися знову, аж на півстоліття. Зустрілися вже в незалежній Україні – 1995 року у Львові, обидві – колишні в'язні ГУЛАГу. Тоді я вперше довідалася, що було зі мною. Коли я лежала хворою на тиф без свідомості в сусідньому біля Більча селі, це вона рятувала мене там від смерті, підтримуючи ін'єкціями вже зовсім ослаблене тіло...”

Згодом Мирослава сама перенесла тиф, була поранена. Та вижила, як сказала О. Сліпа, “наша тиха героїчна санітарка “Барвінок” – медсестра підпілля ОУН-УПА”. Такою її пам'ятають учасники національно-визвольної боротьби.

Потім була зв'язковою, розвідницею-інформатором у Більче-Золотому, а коли УПА реорганізувалася, підпільниці наказали легалізуватися. Отримала фіктивну довідку про те, що вона – Мирослава Дерманчук – уродженка і переселенка з Польщі. Вчасно виїхала до Львова, розшукала парафію батька в селі Миклашів, нині – Пустомитівського району. Під виглядом заробітчанки в сім'ї священника поселилася його дочка Мирослава.

Ще до війни, десь у 1937 році, дівчина почула у Борщові виступ Львівської капели бандуристів під керівництвом Юрія Сінгалевича. Її зачарувала гра на бандурі. За бажанням Мирослави батьки придбали цей інструмент, і вона швидко оволоділа грою. Згодом подолянка влилася в згаданий мистецький колектив, з яким виступала на сценах багатьох міст України.

У 1947 році в автомобільній катастрофі загинув керівник капели Ю. Сінгалевич і Мирослава тимчасово очолила творчий колектив, виступи якого схвально оцінювали критики.

Після небувалого успіху на фестивалі в Києві світлина бандуристки потрапила на сторінки журналу “Радянська жінка”, багатьох газет.

На жаль, на одному з концертів хтось із глядачів упізнав у особі Мирослави Дерманчук санітарку УПА М. Гребенюк з Борщівщини. Донесення “юди” до карних органів не забарилося і 16 жовтня 1948 року тридцятирічного керівника капели бандуристів заарештували.

Понад два місяці тривало слідство. Молоду патріотку звинувачували в тому що “з 1944 року була членом формувань ОУН-УПА”. Нині ще є багато таємниць у Мирославиних свідченнях, зафіксованих на сторінках її кримінальної справи.

У січні 1949 року уродженку Поділля як “зрадницю батьківщини” військовий трибунал військ МВС Тернопільської області на підставі ст. ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР засудив на 25 років виправно-трудоих таборів із позбавленням прав на 5 років та конфіскацією майна. Ув'язнення М. Гребенюк відбувала в Інті (Комі АРСР).

Серед невільників було багато музикантів, артистів та мистецтвознавців. Там Мирослава зустрілася з Олександром Гриньком, уродженцем села Грибова, тепер Лановецького району Тернопільщини, нині народним артистом України, актором Львівського Національного академічного театру ім. М. Заньковецької. У скрутний час він допомагав Мирославі вижити. І на моє прохання поділився короткими

спогадами, вказавши, що про неї згадав в автобіографічній повісті “Білі ночі, чорні дні” (Львів, 1997).

До речі, на прохання дочки мати передала їй бандуру, з якою Мирослава виступала в табірній художній самодіяльності.

Олександр Гринько у своїй книжці так розповідає про перебування в ув’язненні:

“Про табірне життя здебільшого думають як про суцільну безпросвітну муку. Воно справді таким було, особливо у воєнні роки. У таборах же повоєнного періоду навіть якщо це був посилений режим, питання фізичного виживання втратило свою гостроту. Створювались умови, які б могли підтримати фізичний стан табірників. Табірне життя багатогранне. Табірне – але життя... Ми почали думати про українську п’єсу. Вибір впав, звичайно, на “Наталку Полтавку”. Ні тексту, ні нот не було. Спільними зусиллями з пам’яті актори відновили текст п’єси. Серед таких прекрасних акторів була помітною Мирослава Гребенюк в ролі Наталки. Це була молода, дуже обдарована бандуристка, гарної зовнішності, з виразними очима, прекрасним тембром голосу. Природні задатки вона почала розвивати ще до 1939 року в театральній студії при Львівському інституті у відомої актриси Л. Кривицької. Вокалу вчилася у Болтаровича, танцю – у відомої бандуристки Олени Заклинської, гри на бандурі – у Сінгалевича. У перші повоєнні роки вона вже стала відомою, у складі тріо бандуристок об’їздила всю Україну. Жила в ті роки і гастролювала, маючи фіктивний паспорт на прізвище Дерманчук. Переховувалася від органів КДБ, уникаючи переслідувань. Врешті-решт її викрили... Така художньо обдарована, гарна жінка з трагічною долею в ролі Наталки вже першою піснею “Трачу літа в лютім горі і кінця не бачу” примушувала багатьох глядачів-в’язнів крадькома витирати сльози. У кінці другої дії слова монологу “Люди добрі, допоможіть мені, пожалійте мене... Я од всього серця жалію всіх, які в такій біді, як я тепер”, – актриса виголошувала з такою драматичною силою, що навіть чоловіки плакали, не соромлячись сліз. Підтекст спрацьовував бездоганно, бо в “залі” сиділи зболені й скривджені долею. Пісня Наталки “Чого ж вода каламутна” у супроводі мурмурандо¹ чоловічого хору закінчувала другу дію вистави на високій трагічній ноті.

Дивна річ, дотепні діалоги Виборного та Возного у виконанні талановитих, досвідчених акторів неначе відходили на другий план перед, здавалося б, “голубою” роллю Наталки, яку виконала ще молода актриса Мирослава Гребенюк. Що це? Сила таланту? Особистість її самовираження?

...Протягом майже сорокалітньої праці в театрі мені доводилося бачити чимало Наталок і на оперній сцені, і в драматичних театрах, але Наталка-Гребенюк залишається у моїй пам’яті неперевершеною. Навіть серед лауреатів останнього конкурсу Наталок, що відбувся восени 1994 року в Полтаві з нагоди 225-річчя І. Когляревського, бракувало, на моє переконання, такої виконавиці, яку я бачив в

¹ Спів із закритим устами.

інтинських таборих. Я розумію, що все обумовлюється і часом, і обставинами, але все-таки...

Вистава користувалася величезним успіхом, і хоча йшла українською мовою, була зрозуміла і росіянам, і білорусам, і прибалтійцям, і навіть японцям.

Талант Гребенюк багатогранний. Гуцульські коломийки у її виконанні захоплювали знаменитого тенора Печковського, не кажучи вже про нас, земляків...

В'язні зі стажем намагалися, як тільки можна було, допомагати митцям, зокрема Мирославі, полегшити їх перебування у таборі. Ті віддячували їм своїм мистецтвом. "Віддячила" Мирослава й мені. Пощастило з нею виконувати дует із "Запорожця за Дунаєм". Наш реквізитор приготував дрючок із кривої палки, продовживши його бутафорським закінченням із вати та мішкщини. Під час дії сварлива Одарка-Мирослава так потягла мене тим сучкуватим кінцем поза вухом, що мені аж зціпило під регіт у залі. Досі з приємністю згадую цю її "вдячність".

Виснажене по тюрмах під час допитів її здоров'я погіршувалося. Завжди вона згадувала з вдячністю лікаря Ростислава Матешука, котрий у тих жахливих умовах вилікував її від важкої хвороби..."

Там же, в Інтинському таборі, Мирослава важко захворіла, і лікарі-в'язні під керівництвом доктора Матешука зробили їй операцію без наркозу – видалили шість ребер. Тяжко хвору жінку відправили в табір для інвалідів в м. Абезь. Зусиллями німецького лікаря Шнайдера українка почала поправлятися.

10 січня 1955 року Мирославу Гребенюк як інваліда 2-ї групи звільнили і відправили на утримання батьків. Подолянка знову опинилася у древньому місті, де 15 травня 1956 року її зарахували бандуристкою-співачкою Львівської державної філармонії. Тут вона організувала ансамбль бандуристів, відтак працювала у вокально-інструментальному ансамблі клубу залізничників.

Перебування в ув'язненні давалося взнаки. Через десять років, 21 вересня 1966-го львів'янка змушена була залишити сцену. Мізерної пенсії не вистачало, і, щоб вижити, вона працювала надомницею, в'язала господарські сітки.

Про її домашній побут свідчить львівський бандурист Богдан Жеплінський:

"Вже пенсіонеркою частувала людей добрих і грою на бандурі, і своїми піснями. Та й тепер часто навідують її близькі та знайомі, щоб послухати цікаві спогади про пережите. А вона з притаманним їй артистизмом оповідала і про підпільний шпиталь-повстанців, і про цікаві концертні виступи в капелі бандуристів Сінгалевича, і про незабутні зустрічі в ГУЛАГах.

А пережити все допомагали Мирославі Гребенюк завжди і всюди супутниці її життя – пісня і бандура".

Лише через 37 років колишня "ворог народу" звернулася із заявою про реабілітацію. 18 лютого 1992 року Гребенюк-Онуферко Мирославу Семенівну реабілітувала Тернопільська обласна прокуратура.

Життєпис бандуристки доповнює Богдан Маковей: “До останньої хвилини життя вона вболівала за долю України, вірила, що майбутнє України – її незалежність і соборність”. У Львові вона була членом Спілки політв’язнів та Всеукраїнського братства ветеранів ОУН-УПА.

Розповідь про М. Гребенюк продовжила її однокласниця з гімназії Іванна Кунько: “Сталося так, що з Мирославою я зустрілася аж наприкінці вісімдесятих років. При зустрічі вона бадьорилася, хоча було видно, що хвороба дуже підточила її організм. Але не зламала її волі, гарячого серця”.

Мирослава боляче сприймала невдачі перших років становлення нашої держави, активно реагувала на недоліки й прорахунки, навіть листувалася з Президентом Л. Кравчуком. Він належно оцінив це і подякував їй за відкриту громадянську позицію.

Непересічному талантові М. Гребенюк не судилося досягнути творчих вершин. Але вона не поступилася принципами.

Померла Мирослава Гребенюк 31 січня 1996 року на 78 році життя. Поховали її на Личаківському цвинтарі. На пам’ятнику викарбовано: “Пісні непокори ми дружно співали...”

Ольга КУЩІЙ, Василь САГАЙДАК

МІФ ПРО “ОТРУЄННЯ ПОЕТІВ”

З уродженкою Бережан Олександрою Блавацькою ми зустрілися в її помешканні на вул. Сагайдачного у Львові. І тільки тоді довідалися, що їй 75. У свої поважні роки вона залишається енергійною та рухливою. Вдома їй не сидиться: і далі працює в чотирьох організаціях на громадських засадах – у Спілці політв’язнів, Всеукраїнському об’єднанні ветеранів, міському осередку товариства “Рідна школа” та комітеті прихильників академічної гімназії. “Не хочу, щоб життя нашого покоління минуло безслідно”, – пояснює вона.

Все своє життя пані Олександра пропрацювала концертмейстером. Багато читала і зараз без книжки не може. Навіть свою книжку (на прохання дочки та онуків) написала, їй справді є що розповісти. Зустрічалася із секретаркою Гітлера Леною Леман, художницею Аллою Андрєвою – невісткою відомого письменника Леоніда Андрєєва, з примодою-балериною Мінської опери Марією Шер-Степанець, дружинами грецького посла Єленою Політіс та американського консула Наташею Уайтхет... Але зустрічі з ними відбувалися... за ґратами, у таборах, де відсиділа 10 років. Кримінальна справа, яку проти неї та ще кількох осіб порушили в 1945 р. енкаведисти, була просто унікальною. Їх звинуватили у спробі отруїти відомих українських поетів та письменників – Максима Рильського, Володимира Сосюру та Остапа Вишню.

У свої 19 років пані Олександра була красунею з довгими косами, єдиною у

Львові ученицею консерваторії з класу арфи. Знайомство з НКВС у неї почалося зі справи проти стрийкового брата о. Іллі Блавацького, який був парохом і деканом у Нестерові. Кидали його до в'язниці двічі. Спочатку на 10 років, а вдруге разом з митрополитом Йосифом Сліпим. У листопаді 1944 р. до них на квартиру завітав капітан НКВС Сидоренко. Буквально під дулом пістолета примушував працювати сексотом.

А в січні 1945 р. до них на вул. Котовського (зараз – Донцова) забігла лікарка Марія Ясеницька. Олександра знала, що вона була тісно пов'язана з ОУН. Цього разу Марія прибігла, будучи на піднесенні і попросила матір допомогти підготувати святкову вечерю. Мати прекрасно готувала, і до неї часто звертались за цим знайомі. З'ясувалось, що на вечерю Марія вирішила запросити українських митців Максима Рильського, Остапа Вишню, Володимира Сосюру та Леоніда Новиченка. Вони саме приїхали до Львова, а Новиченко повернувся із Сан-Франциско. Марія розповіла, що випадково познайомилася з ними, і при зустрічі Рильський пожалівся, що, мовляв, наближається свято Маланки, а його матір звали Маланкою, а він тут, у Львові, не може випити за її здоров'я. І вона і запросила їх на 13 січня до себе, на вул. Личаківську, 54.

Мати наготувала так, неначе на весілля. Носили до Марії всі разом – і страви, і посуд. Ясеницька запросила ще сина Стефаніка та Паньківа (він мав свою кам'яницю на вулиці Гаузнера – бічна Личаківської). Усе вийшло гарно. Рильського посадили в центрі столу. Весь вечір мати проговорила з ним французькою. Інші забавлялися і випивали. У кімнаті витав український дух, усі мали надію, що Україна буде вільною. Олександрі особливо запам'ятався тост, який проголосив Вишня: “Я п'ю за те, що хотів би вам сказати, але чого мені сказати вам не можна”. Близько опівночі Сосюрі стало погано і він впав. Ясеницька надала йому допомогу і вони поїхали до готелю “Жорж”.

А через тиждень Ясеницьку арештували. Затримали й Олександрю. Почула, що їх звинувачують у спланованому намірі отруїти радянських письменників і поетів. Вже пізніше з'ясувалось, що Сосюра був епілептиком і алкоголь йому був протипоказаний. Але Ясеницькій, Олександрі і її мамі вперто “ліпили” спланований замах. Ясеницьку вже більше з в'язниці не випустили. А Олександра ще рік ходила на допити.

Поступово й слідчі зрозуміли абсурдність “справи отруєння поетів”, хоч встигли вже відрепортувати в Москву. У Москві чекали на черговий резонансний процес. Слідчі дійшли висновку, що не вдасться провести процес “із помпою” і тоді стали щупати інший “компрокат”. Матеріали “Справи замаху на поетів” кудись приховали. Ясеницьку засудили за співпрацю з ОУН. “Підловили” й Олександрю. Через рік у Львові арештували дівчину, яка везла пошту з лісу. Серед пакунків був і лист до Олександри від колишнього студента, що став вояком УПА. Дівчина нічого спільного з повстанцями не мала, але слідчі тут же кинули її у в'язницю на вул. Лонцького (зараз вул. С. Бандери).

Спочатку її посадили в камеру із щурами. Врятувало те, що один із наглядачів був євреєм і прийняв її за свою. Щодня він приносив миску з помиями, шурі наїдалися і не чіпали дівчину. Потім її кинули в холодну камеру без вікна. 18 днів вона просиділа в ній у сильні морози. Засинала на кілька хвилин, решту часу рухалась, аби зігрітися. Вели її справу 12 слідчих. Всі у в'язниці думали, що вона особливо небезпечний злочинець.

Мати мала магазинчик на вул. Краківській, 5. Кожний слідчий ходив до неї, обіцяв звільнити дочку і брав за це хабар. Мати, довірлива душа, давала. Аж поки не посадили і її.

Слідчим треба було знайти компромат на людину, яка проходила у міфічній “Справі отруєння поетів”. Під час обшуку в неї виявили кілька номерів журналу “Комар”, який виходив у світ до 1939 р. і в якому були карикатури на Сталіна.

Зустрілися Олександра з матір'ю в камері. Їм дозволили провести тиждень разом. От тоді Олександра про ті походеньки слідчих довідалася.

Коли повернулася з ув'язнення, зрозуміла справжню причину арешту матері. Її посадили лише тому, що одному комуністу-чиновнику сподобалось їхнє помешкання.

Єфрем ГАСАЙ

СЯЙВО ЧИСТОЇ ДУШІ

Документи, як і люди, мають свою історію. Вони зберігають і фіксують факти і події, в них – долі людські. Уродженцю нашого краю Михайлові Маруневичу стелилася доля на Велику Україну. У Радянському Союзі він вважався державним злочинцем, ворогом народу, хоч вина його була сфабрикована. Документи засвідчують, що він був арештований у Харкові 20 лютого 1933 року та звинувачений в належності до антирадянської контрреволюційної організації, однак в процесі слідства звинувачення, пред'явлене Маруневичу, доказано не було і 19 вересня 1933 року ДПУ УРСР винесло постанову про припинення кримінальної справи за недоказаністю звинувачення і звільнення з-під варті.

Як же склалася його дальша доля? На пошуки з Центру реабілітації і архівної інформації МВС Російської Федерації повідомили, що в картотеці є відомості “на гр. Маруневича Михайла Михайловича, 1900 р., уродженця Польщі, який був арештований у 1938 році, а у 1939 році засуджений на 8 років.

Працював викладачем німецької мови у навчальному ВУЗІ м. Курська.

Рекомендуємо звернутися в Управління служби безпеки по Курській області”.

Документальні відомості, автобіографія, написана у 1932 році, просвітлюють шлях призабутого нашого земляка. В день св. Миколая, 19 грудня 1895 року в селі Рай серед багатьох подарунків був дар Божий – збагатилася сім'я Маруневичів сином. Та нарекли його ім'ям батька Михайла. Народився, отже, над Золотою Липою, а щербата доля вела його у незвіданий світ, у даль від отчого дому. Про це він писав у місті Курську, де викладав німецьку мову у педагогічному Інституті. “Народився на Західній Україні, м. Бережани, с. Рай у сім'ї селянина-бідняка, з семи років навчався у сільській школі, потім у гімназії, яку не закінчив, так як почалася Перша світова війна. У 1915 році після приходу австрійців був мобілізований в австрійську армію і направлений в мадярську частину, де прослужив рядовим до 1917 року. В цьому ж році потрапив у російський полон на румунському фронті і направлений на будівельні роботи чорноробчим у Коростень, а згодом у Шепетівку. У 1918 році повернувся додому...”

Про його наступні життєві кроки засвідчують відомості з статті д-ра Осипа Барана “Село Рай”, надрукованої у збірнику “Бережанська земля”, зокрема, що “до таких патріотів належить в першу чергу однорічний десятник УГА Михайло Маруневич, який у 1918 р. після розпаду Австро-Угорщини та проголошення у Львові Західно-Української Народної Республіки на заклик Окружної Військової Команди добровільно взяв зброю та став у ряди захисників новоутвореної держави”, згодом чотовим командиром куреня з Бережан направлений під Львів, де включився до боротьби за волю і незалежність Галичини, в кровопролитних боях відстоював рідний край, з тугою на серці п'ядь за п'ядею залишав ворогові споконвічну українську землю. Та, на жаль, не судилося принести частку волі, разом з Галицькою армією переправився за Збруч на Поділля, і на Великій Україні продовжував боротьбу з її ворогами з надією визволити окупований поляками край, принести волю знедоленому народові, хоч на Збручі Антантою поставлені смугасті прикордонні стовпи. І не міг повернутися на вітцівське подвір'я, бо не простили б йому поляки, що чотовий УГА воював проти них за українську землю. Тому залишався в Червоній Армії з надією на прийдешній день Визволення і Возз'єднання споконвічних українських земель.

Досвідченого воїна направлено в Київ на курси командирів, а влітку 1920 року командир сотні Маруневич проходив службу у військовій частині біля Тернополя, коли Галицьку землю було звільнено від білополяків. А як закінчилася громадянська війна і Михайло демобілізувався з армії, його призначили завідуючим Притицької трудової школи на Уманщині. Навчаючи та виховуючи інших, Михайло плекав надію на своє навчання. Його шляхи-дороги стелилися до Харкова, де у 1928 році закінчив соціально-економічний і літературний факультет Харківського Інституту народної освіти, згодом закінчив аспірантуру при Харківському науково-дослідному

Інституті мовознавства, викладав в Інституті народної освіти та інших навчальних закладах столиці.

Нелегкі роки перебування у країні Рад, яка зазнала голодомору, масових переслідувань та арештів. Не було про що написати рідним, адже пильно слідкувала радянська цензура за тими адресатами, які мали зв'язок із закордоном. Відлуння масових підозрін та переслідувань відбилося і на прізвищі галичанина-емігранта.

20 лютого 1933 року “чорний ворон” забрав Михайла Маруневича, викладача Всеукраїнського Інституту держторгівлі, з помешкання по вул. Гайворонського, 27, до Харківської тюрми. ДПУ УРСР заарештувало його за підозрінням в участі в антирадянській “Українській Військовій Організації”.

Незвідані дні і ночі, проведені у в'язниці, допити слідчих – “єжовських правоохоронців”. Михайло винним себе не визнав. Та й доказів не було, адже на нього сфабриковано справу. На щастя, після семи місяців заграбованого перебування в енкаведистських застінках 19 вересня 1933 року Маруневича з-під варті звільнено.

Та арешти на Україні не припинялися і були повторні. І галичанин вирішив змінити місце роботи, виїхав з Харкова та влаштувався викладачем Курського педінституту.

Однак сталінсько-єжовський режим був однаковий. Зміна місця проживання та роботи не врятувала Маруневича й на території Росії. І не дивно, адже нарком внутрішніх справ УРСР Леплевський у 1937 році писав своєму начальнику Єжову у Москву: “Слідством, що розгорнулося в апараті НКВС УРСР... викривається велика антирадянська націоналістична організація, що протягом ряду років здійснює підривну роботу і підготовку до повалення Радянської влади.

Наявні матеріали з достатньою повнотою викривають, що діяльність антирадянської націоналістичної організації на Україні пішла по лінії створення та розстановки у широкому масштабі націоналістичних кадрів... в закладах Наркомосу, здійснення диверсій та шпигунства... створення терористичних груп для здійснення терористичних актів проти керівників партії та уряду.

З Москви надійшло нове розпорядження. І вихованці “залізного наркома” не залишили своєї жертви поза увагою. 13 червня 1938 року “заарештований повторно УНКВС по Курській області по звинуваченню... як агент розвідки однієї з Іноземних держав”.

І знову заграбоване перебування під слідством. Наступну долю свідчить відповідь з Управління Міністерства Безпеки Російської Федерації по Курській області, що “7 грудня 1938 року Маруневичу М. М. пред'явлено звинувачення по статтях 58-10-11-13 КК РРФСР, в якому вказується, що він є активним учасником контрреволюційної організації “Український національний центр”, який ставив своїм завданням відокремлення України від СРСР. З допомогою інтервентів і збройного

повстання. Працюючи доцентом у Харківському педінституті, Маруневич за завданням керівництва контрреволюційної організації проводив підготовку повстанських кадрів, виховуючи студентів у націоналістичному дусі”.

Знову виснажливі допити слідчих, заперечення своєї вини, але підручні Берії робили свою справу. Вміло і ціленаправлено нагнітали психоз шпигуноманії та шкідництва, адже головною небезпекою було проголошено “український буржуазний націоналізм”.

Лише через п’ять місяців перебування у тюремних мурах “15 квітня 1939 року Постановою особливої Наради при НКВС СРСР Маруневич Михайло Михайлович за участь в контрреволюційній організації і агітацію засуджений у виправно-трудоий табір строком на 8 (вісім) років”.

Для відбування покарання Маруневич направлений в Усть-вимлаг НКВС у с. Божа Єль Усть-Вимського району Комі АССР, куди прибув 17 червня 1939 року. Даних про дальшу долю Маруневича у матеріалах справи немає”.

Ніхто і ніколи не дізнається, якою мученицькою для Михайла була дорога у заплomboваному арештантському “телятнику” на холодну Північ.

На пошуки рідних і близьких з Раю відгукнулась Надія Раєвська. На жаль, вона повідомила: “однофамільців у Раю більше нема. Живе лише на цій хаті, де народився Михайло Маруневич, його племінник Михайло Дмитрів... Він засвідчив, що батьки Михайла отримували листи-листівки від сина з Харкова. У листах були короткі лаконічні повідомлення: “живий, здоровий, вітаю вас...”

Останній лист був у 1940 році з республіки Комі, в якому він просив вислати йому паперу, бо не мав на чому писати і – мовчання по нинішній день. З крайньої півночі вороття до отчого порога не було. Не судилося Михайлові дочекатися омріяної волі зі сталінських таборів. Нині він повертається до нас лише друкованим словом, яке стає йому скромним пам’ятником у рідному краї, де вписується в число жертв тоталітарного режиму, в літопис борців за волю України.

Богдан ГОЛОВИН

ГОРЕЗВІСНОЮ ТРІЙКОЮ ЗАСУДЖЕНИЙ

Василь Баран народився 26 липня 1909 року в с. Рай нині Бережанського району на Тернопіллі, в селянській родині. В родині виховувалося дванадцяттеро дітей, Василь був наймолодшим. Початкову школу закінчив в родинному селі. Здобув середню (гімназальну) освіту в Бережанській гімназії, яку закінчив 1928 року. Згодом служив у польському війську. Звільнившись у запас поступив у 1932 році в Львівську духовну академію. Закінчивши академію не був висвячений на священника через брак вакантної парафії. Займався культурно просвітницькою

діяльністю: на Бережанщині створював первинні осередки товариства “Просвіта” і товариства “Відродження”, гуртків “Сільській господар”, розповсюджував ікони та українські книжки.

З вибухом Другої світової війни 1 вересня 1939 року був заарештований польською поліцією і запроторений у концтабір “Береза Каргузька”, де томився до розпаду Польщі. Перед приходом більшовицьких військ 17 вересня 1939 р. мешканці розібрали ворота концтабору і звільнили в’язнів. Додому добирався пішки. Дорога до отчого дому тривала майже місяць. У вересні 1939 р. призначений учителем в школу села Заруддя на Козівщині, в якій працював до приходу німецьких військ у липні 1941 року.

У 1942 році був висвячений на священника єпископом Микитою Будкою і скерований душпастирем у с. Розгадів, нині Зборівського району. З часу більшовицької окупації переслідувався енкаведистами, які робили неодноразові обшуки в помешканні пароха й церкви, “шукаючи зброї”. Забрали “Історію України” Михайла Грушевського.

Після Львівського лжесобору не приєднався до Російської православної церкви. За домовленістю з парохом з с. Урмань о. Пришляком, ЧСВВ почергово відправляли Богослуження. У 1950 році о. Пришляк виїхав у Казахстан.

У березні 1950 р. чисельний загін червонопогонників увірвався на плебанію², помешкання о. Василя Барана. Обшук тривав цілу ніч. Прискіпливо перевіряли кожну річ не лише в покоях, а й на горищі³ та господарських приміщеннях, зокрема книжки, журнали, світлини й кореспонденцію. Забрали газету, видану в час німецької окупації, якою була застелена полиця у шафі. Над ранком о. Василя заарештували і відправили в тюрму у м. Львів. Почалося слідство, тортури й мордування. Зі Львова відправили у Тернопіль, де його судив військовий трибунал. Судилище тривало півгодини. Засудили на 25 років позбавлення волі з утриманням у концтаборах, з конфіскацією майна, а в додаток – після відбуття терміну присуду, позбавлення прав громадянина й довічне поселення у Сибірі. Їмость⁴, щоб не бути виселеною, виїхала з трьома маленькими дітьми до своїх батьків у с. Цебрів, тодішнього Великоглибочецького району.

Йому інкримінували співпрацю з німецькими окупантами, зв’язки з підпіллям ОУН й УПА, наклепи на радянську владу, погляди і переконання українського буржуазного націоналіста. Разом з ним у цьому ж концтаборі відбував термін присуду о. Йосафат Алиськевич.

Перебуваючи в тюрмі й концтаборі о. Василь Баран не припиняв душпастирської діяльності. На світанку, на верхніх нарах відправляв Святі Літургії, сповідав і причащав в’язнів. Для Причастя використовував сік з сухого винограду або родзинок. На Різдвані або Великодні свята співали церковних пісень (колядували,

² Садиба, подвір’я, дім парафіяльного священника.

³ Льох.

⁴ Дружина священника.

щедрували). У концтаборі були нестерпні побутові умови, бо окрім служак табору політичним в'язням дошкуляли кримінальні злочинці-рецидивісти: забирали в них особисті речі й продукти, прислані рідними. Згодом, на численні протести кримінальних злочинців утримували в окремих виправно-трудовах таборах.

Отця Василя Барана, після смерті тирана Сталіна звільнили аж у 1959 році. Повернувшись до своєї родини, міліція відмовила у прописці, запропонували виїхати за межі області. Лише влаштувавшись на роботу вантажником на заводі "Електроарматура" (згодом – "Ватра"), прописався у Тернополі, сім'я мешкала на приватній квартирі. У 1967 році сім'я отримала помешкання площею 31 кв. м на п'ятому поверсі панельного будинку.

Повернувшись на Тернопільщину, о. Василь Баран навів контакти з священиками катакомбної УГКЦ, які мешкали в Тернополі і приміських селах, зокрема отцями: Павлом Ковалем, Мироном Кордубою, Володимиром Кравчуком, Володимиром Гончарем, Володимиром Теленком, Степаном Сампарою, Йосафатом Риделем, ЧСВВ та багатьма іншими. До часу легалізації (1989) таємно виконував душпастирську діяльність. На прохання вірних УГКЦ виїжджав у приміські села області, часто бував у с. Зарваниця, Доброму Полі, Курівцях, Великому Глибочку, Ярчівцях, Пронятині, Воробіївці та багатьох інших. На приватних помешканнях відправляв Богослужіння, сповідав і причащав мирян, хрестив новонароджених, давав шлюби молодим парам. Труднощі були з похованням за греко-католицьким обрядом. І щоб не бути заарештованим спецслужбами, миряни приносили землю зі свіжвикопаної ями для покійника, отець її посвячував й нею закривали могилу покійника. Чин похоронів о. Василь Баран відправляв на дев'ятий або сороковий день при обмеженій кількості присутніх, як правило родичів покійного.

У КДБ було відомо, що о. Василь Баран займається душпастирською діяльністю, часто приходили з несподіваними "візитами", робили обшуки і запитували: чому в одній із кімнат обладнав невеликий вівтар. Одного разу служив Святу Літургію в с. Пронятин. Серед присутніх був сексот, який доніс православному священику Валерію (нині – митрополит Мефодій УАПЦ), той про цей факт повідомив у обласний КДБ. Отця Василя Барана викликав уповноважений у справах релігії при Тернопільському облвиконкому, його попереджали, погрожували новим повторним ув'язненням і категорично забороняли займатися таємною душпастирською діяльністю на приватних помешканнях. Віруючі повинні молитися в церквах РПЦ. Незважаючи на заборони і погрози, о. Василь Баран далі надавав душпастирські треби вірним катакомбної УГКЦ.

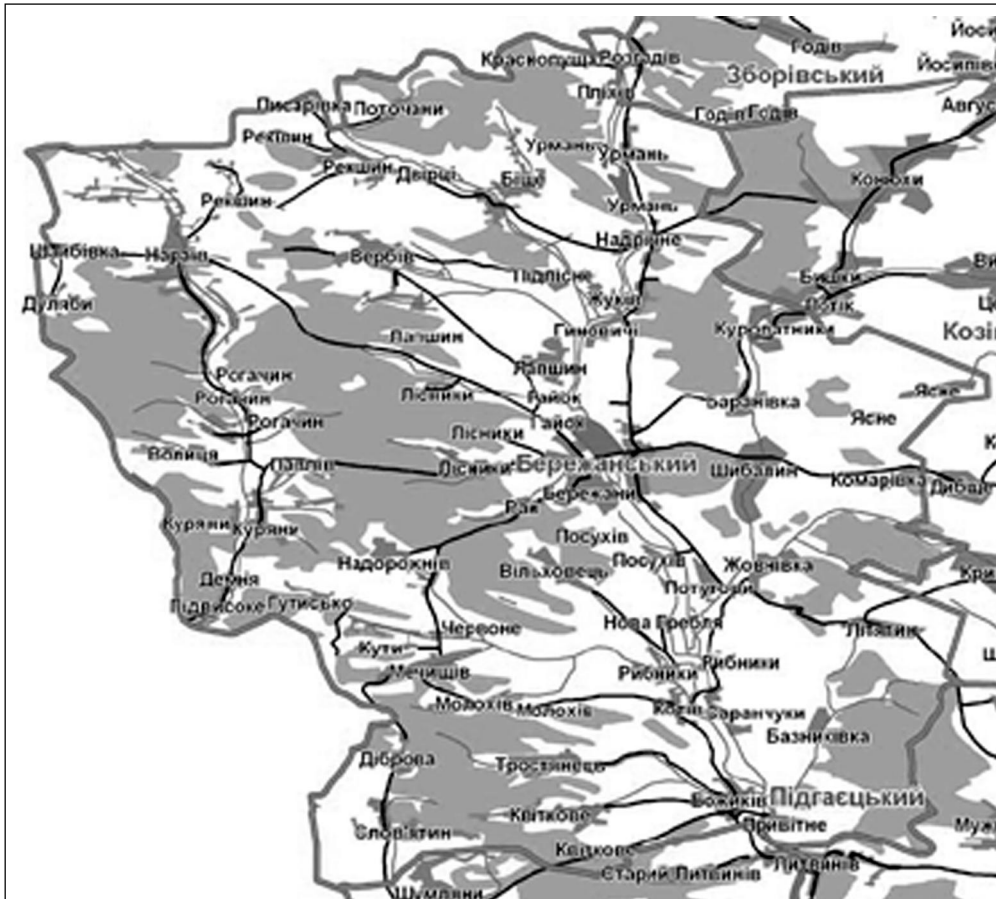
З часу легалізації УГКЦ о. Василь Баран, незважаючи на свій похилий вік і підірване здоров'я у більшовицьких концтаборах, трудився парохом в с. Цебрів на Зборівщині, родинному селі своєї дружини. Служіння Богові приносило йому натхнення, прибавляло сили і наснаги, коли бачив, як мешканці нашого краю повертаються в лоно УГКЦ, віри своїх батьків. Отець Василь Баран упокоївся у Бозі 19 лютого 1998 року в селі Цебрів Зборівського району.

Розділ V.

Біографічні довідки

БЕРЕЖАНСЬКИЙ РАЙОН

БЕРЕЖАНСЬКА МІСЬКА РАДА

Адамович Павло Антонович, 1922 р., с. Солотвини Краківського воєводства (Польща), освіта 7 кл. Проживав у м. Бережани. Заарештований 20.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.06.1955 р. Реабілітований. (16552-П).

Байорек Леонард-Станіслав Бернардович, 1919 р., с. Репенник Сухий Краківського воєв-ва (Польща). Проживав у м. Бережани. Заарештований 06.11.1940 р. Страчений без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Баран Василь Олексійович, 1909 р., с. Рай, освіта вища духовна. Священик. Проживав у с. Розгадів Зборівського р-ну. Заарештований 27.03.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Засуджений 22.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.03.1957 р. Реабілітований 05.06.1992 р. (13031-П).

Беднарський Методій Михайлович, 1891 р., м. Бережани. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Білик Микола Васильович, 1924 р., с. Рай, освіта середня. Заарештований 15.08.1944 р. Бережанським РВ НКВС

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 02.02.1952 р. Реабілітований 07.01.1994 р. (14387-П).

Білик Ярослав Миколайович, 1922 р., с. Рай, освіта 7 кл. Заарештований 01.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 29.01.1993 р. (9464-П).

Блавацька Олександра Дмитрівна, 1925 р., м. Бережани. Проживала в м. Львів. Студентка консерваторії. Заарештована 26.12.1945 р. Засуджена ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Дубровлазі в Мордовії та Красноярському краї (нині РФ). Звільнена 1957 р. Проживає у м. Львів. Реабілітована.

Боднарчук Анна Михайлівна, 1919 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 01.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язки з ОУН. Засуджена 30.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.06.1956 р. Реабілітована 15.05.1991 р. (6707-п).

Бойко Ярослав-Володимир Дмитрович, 1919 р., м. Бережани, освіта середня. Студент II курсу Львівської греко-католицької богословської академії. Заарештований 19.02.1940 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11, 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Суд

не відбувся. Помер 19.09.1941 р. в тюрмі м. Усть-Каменогорськ (Казахстан). Реабілітований 11.03.1996 р. (15724-п).

Бородайко Остап Олександрович, 1903 р., м. Бережани, освіта вища духовна. Закінчив Львівський університет. Був священиком у с. Янчин (нині Перемишлянського р-ну Львів. обл.), потім – на Тернопільщині: с. Сировари Зборівського, с. Августівка Козівського, с. Жуків Бережанського р-нів. Заарештований 1947 р. Бережанським РВ МДБ. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР ув'язнений на 10 р. Покарання відбував у ВТТ у с. Бурмантово Івдельського р-ну Свердловської обл. (нині Єкатеринбурзька обл., РФ). Звільнений 1956 р. Помер 1965 р. у с. Жуків.

Брославська Іванна Миколаївна, 1926 р., м. Бережани, освіта 9 кл. Касир карткового бюро Бережанського райвиконкому. Заарештована 20.06.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт. Звільнена 19.06.1955 р. Реабілітована 30.11.1991 р. (11869-П).

Булик Василь Григорович, 1894 р., с. Лапшин. Проживав у м. Бережани. Заарештований 31.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 19.08.1998 р. (17030-п).

Буряковський Станіслав Михайлович, 1912 р., м. Бережани, освіта 7 кл. Заарештований 11.11.1944 р.

Бережанський РВ НКДБ. Засуджений 05.04.1945 р. ВТ військ МВС Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 31.07.1992 р.

Василько Павло Федорович, 1917 р., с. Дубно Краківського воєв-ва (Польща), освіта середня. Проживав у м. Бережани. Заарештований 12.06.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-4 КК УРСР). Засуджений 31.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і з конфіскацією майна. Звільнений 27.10.1955 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (7870-п).

Верещинський Томаш Антонович, 1905 р., с. Рай, освіта початкова. Проживав у с. Майдан-Сопоцький Томашівського пов. (Польща). З початком Другої світової війни 01.09.1939 р. перебрався в СРСР. Заарештований 16.04.1941 р. Засуджений 09.07.1941 р. Верховним Судом СРСР до розстрілу. Страчений 27.07.1941 р. в с-щі Комунарка біля м. Москва (нині РФ). Реабілітований 1992 р.

Войтович Леонід Михайлович, 1920 р., м. Бережани, закінчив гімназію. Вчитель початкової школи в с. Посухів. Заарештований 11.04.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 09.09.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 28.05.1946 р. Реабілітований. (6679-п).

Ворона Володимир Іванович, 1894 р., м. Бережани, освіта середня. Проживав у м. Лодзь (Польща). Заарештований 07.06.1947 р. і виданий в СРСР. Засуджений 24.10.1947 р.

Верховним Судом СРСР на 8 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Ганачевський Йосип Миколайович, 1907 р., с. Рай. Заарештований 23.03.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 17.07.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 10.09.1996 р. (16112-п).

Гладчук Антоніна Григорівна, 1910 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештована 15.08.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 25.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 10.06.1955 р. Реабілітована 11.08.1993 р. (14980-п).

Головацький Іван Миколайович, 1921 р., с. Лісники. Заарештований 12.04.1941 р. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Горин Володимир Казимирович, 1924 р., м. Бережани, освіта початкова. Заарештований 09.10.1944 р. Помор'янським РВ НКВС Львівської обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.07.1946 р. ВТ військ МВС при комбінаті "Воркутвугілля" на 10 р. ВТТ і з конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 22.06.1994 р. (12682-П).

Дейнека Василь Семенович, 1920 р., м. Бережани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Демчишин Ганна Іванівна, 1921 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 12.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Розстріляна 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована. (13252).

Демчишин Іван Дмитрович, 1921 р., с. Лісники. Заарештований 1941 р. у м. Кременець СВ УНКВС у Терноп. обл. Перебував під слідством у тюрмі м. Бережани. Доля невідома.

Деркач Дмитро Григорович, 1912 р., с. Добринів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Лісники. Заарештований 11.03.1945 р. Микулинецьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 25.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт. Звільнений 03.03.1956 р. Реабілітований 09.03.1994 р. (12165-П).

Дідух Іван Остапович, 1908 р., с. Лісники. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у м. Ворохта, потім – у м. Яремча на Станіславщині. Заарештований 31.01.1950 р. Засуджений 25.12.1950 р. Станіславським облсудом на 10 р. ВТТ і з конфіскацією майна. Звільнений навесні 1956 р. Заарештований вдруге 25.12.1956 р. Засуджений 01.03.1957 р. на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 11.07.1991 р.

Драмерецький Юзеф Казимирович, 1878 р., м. Бережани, освіта середня. Проживав у м. Семипалатинськ Східно-Казахстанської обл. (нині

м. Семпей, Казахстан). Заарештований 28.01.1943 р. СВ УНКВС у Східно-Казахстанській обл. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.11.1943 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 23.05.1989 р.

Дуліба Стефанія Мартинівна, 1912 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 18.09.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 01.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнена 15.10.1954 р. Реабілітована 09.12.1991 р. (7701).

Енгель Осяс Менделійович, 1905 р., м. Бережани, освіта вища медична. Проживав у с-щі Красний Октябрь Юргамішського р-ну Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 27.02.1942 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.02.1943 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 08.06.1989 р.

Жилинський Іван Якович, 1914 р., с. Рожична, нині Оратівського р-ну Вінницької обл., освіта початкова. Проживав у Бережанському р-ні. Заарештований 19.12.1944 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 01.02.1996 р. (15360-П).

Заворотюк Надія Василівна, 1921 р., м. Бережани, освіта середня.

Заарештована 25.12.1939 р. 3-м відділом УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-13 КК УРСР). Керівник осередку Юнацтва ОУН. Звільнена 23.06.1940 р. за недоведеністю вини. (2122).

Залуцька Катерина Михайлівна, 1923 р., с. Добромилі, нині Старосамбірського р-ну Львівської обл., освіта 7 кл. Проживала в м. Бережани. Заарештована 19.06.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН, псевдо "Діброва". Засуджена 26.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.07.1956 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (11869-П).

Замойський Мечислав Іванович, 1908 р., м. Бережани, освіта середня. Проживав у м-ку Більшівці (нині смт Галицького р-ну Івано-Франківської обл.). Заарештований 1940 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 31.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Замощак Йосип Степанович, 1887 р., м. Рогатин, нині Івано-Франківської обл., освіта середня. Проживав у м. Бережани. Заарештований 15.10.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 04.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.10.1954 р. Реабілітований 24.05.1993 р. (10241-П).

Захарків Степан Іванович, 1931 р., с. Лісники, освіта середня.

Заарештований 05.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 13.06.1956 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7200-п).

Зеленський Володимир Михайлович, 1930 р., м. Бережани, освіта 5 кл. Заарештований 23.08.1952 р. ВКР МДБ УрВО під час служби в армії (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 01.10.1952 р. ВТ УрВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 26.10.1955 р. Реабілітований. 26.10.1955 р. (16231-п).

Зембер Болеслав Леонович, 1901 р. Проживав у м. Бережани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Зозуля Анастасія Іванівна, м. Бережани. Заарештована 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Зугасвич Іван Семенович, 1887 р., с. Серафинці, нині Городенківського р-ну Івано-Франківської обл., освіта вища. Проживав у м. Бережани. Вчитель середньої школи. Заарештований 10.09.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 13.02.1941 р. за недоведеністю вини. (2186).

Іваницький Михайло Іванович, 1921 р., с. Лісники. Заарештований 12.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Наприкінці червня

1941 р. евакуйований з тюрми м. Бережани на Схід. В ув'язненні загинув.

Каленюк Роман Васильович, 1923 р., м. Бережани, учень 10 кл. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 26.05.1992 р. (15728-П).

Кіцера Осип Олександрович, 1893 р., м. Бережани, освіта початкова. Від 1920 р. перебував в радянській Україні, проживав у с. Забужжя Хмельницького р-ну Вінницької обл. У грудні 1932 р. та березні 1933 р. заарештовувався органами ДПУ УСРР за “приналежність до галицького підпілля”; обидва рази звільнений за недоведеністю вини. Заарештований втретє 10.11.1933 р. (ст. 54-11 КК УСРР). Звинувачений як “учасник підпільної української контрреволюційної організації”, відправлений у Харків для продовження слідства. 25.02.1934 р. кримінальну справу О. Кіцери закрито за відсутності складу злочину, він був звільнений і повернувся у с. Забужжя. В 1938 р. заарештований вчетверте й ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Після відбуття покарання повернувся у Вінницьку обл.

Класовський Казимир Миколайович, 1919 р., м. Бережани. Заарештований 19.04.1945 р. Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Покарання відбував у м. Воркута (нині

Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Когут Іван Франкович, 1920 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 09.03.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Втік з-під варти 23.03.1945 р. Доля невідома. Реабілітований 27.07.1998 р. (17017-П).

Коковський Михайло Іванович, 1908 р., м. Бережани, освіта 6 кл. Заарештований 15.11.1944 р. Бережанським РВ НКДБ. Засуджений 05.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТГ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.06.1954 р. Реабілітований 30.07.1992 р.

Коковський Степан Францевич, 1913 р., м. Козова, закінчив гімназію і торгівельну школу. Син Ф. М. Коковського. Від 1920 р. жив у м. Бережани. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Керівник міської ОУН, псевдо "Відважний". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТГ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 29.06.1989 р. (5014-п).

Коковський Франц Михайлович, 1885 р., м. Бережани, освіта вища. Батько С. Ф. Коковського. Адвокат, доктор права. Поет, новеліст, драматург, літературний критик, етнограф, перекладач. Навчався в університетах Львова, Граца (Австрія) і Чернівців. В період ЗУНР очолював комісаріат м. Козова. Від 1922 р. був адвокатом у Підгайцях. У 1924 р. став суддею окружного суду в м. Санок (Польща); один із засновників у місті

товариства "Лемківщина" і Музею лемківської культури. В 1934 р. звільнений польськими властями з роботи. Від 1937 р. працював адвокатом у Бережанах. Від жовтня 1939 р. – режисер міського театру ім. І. Франка. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Помер 09.09.1940 р. у лікарні тюрми м. Тернопіль. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 25.10.1940 р. мав бути ув'язнений на 8 р. у ВТГ. Місце поховання невідоме. Реабілітований 14.04.1989 р. (4316-п.).

Косович Ігор Миколайович, 1929 р., Львівщина. Проживав у м. Бережани. Учень III курсу педагогічного училища. Заарештований 07.04.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТГ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 24.01.1991 р. (6618-п).

Костів Катерина Іванівна, 1920 р., м. Бережани. Заарештована 1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Перебувала під слідством у тюрмі м. Тернопіль. Врятувалася від страти наприкінці червня 1941 р.

Костів Семен Іванович, 1918 р., с. Добринів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у м. Бережани. Заарештований 10.08.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТГ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1956 р. Реабілітований 31.03.1992 р. (13587).

Криворучко Леонтій Іванович, 1911 р., м. Рогатин, нині Івано-Франківської обл. Проживав у м. Бережани. Заарештований восени 1939 р. Бережанським РВ НКВС. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Кручкевич Павло Іванович, 1888 р., м. Бережани, освіта початкова. Влітку 1914 р. мобілізований в австрійську армію, воював на Галицькому фронті, потрапив у російський полон і висланий у Сибір (нині РФ). Заарештований 07.04.1920 р. Звільнений 14.04.1920 р. за недоведеністю вини. Доля невідома. Реабілітований 26.11.1999 р.

Курило Петро Васильович, 1911 р., м. Бережани. Проживав у м. Стаковичі (Польща). Заарештований за нелегальний перехід державного кордону. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.06.1941 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Курильцо Микола Миколайович, 1889 р., м. Бережани, освіта початкова. Заарештований 17.11.1944 р. Бережанським РВ НКДБ. Засуджений 05.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 31.07.1992 р.

Левицький Василь Андріанович, 1882 р., м. Буськ, нині Львівської

обл. Закінчив Львівський університет. Від 1920-х рр. проживав у м. Бережани, був професором гімназії, викладав українську та німецьку мови. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.08.1940 р. ув'язнений на 8 р. Помер 10.05.1941 р. у ВТТ біля ст. Джурунь Актюбінської обл. (Казахстан). Реабілітований 18.05.1989 р. (4921).

Лижечка Франко Григорович, 1920 р., м. Бережани, освіта 7 кл. Проживав у м. Чортків. Заарештований 08.05.1945 р. ОБ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.03.1955 р. Реабілітований 26.12.1989 р. (9450-п).

Лотоцький Мирон Григорович, 1907 р., с. Пługів, нині Золочівського р-ну Львівської обл. Проживав у м. Бережани. Заарештований 28.03.1941 р. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Лотоцький Петро Михайлович, 1925 р., с. Нижня Липиця, нині Галицького р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у м. Бережани. Учень IV курсу педагогічного училища. Заарештований 06.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Івась". Засуджений 04.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 19.08.1956 р. Реабілітований 09.06.1992 р. (9381-П).

Лукашевський Йосип Йосипович, 1904 р., м. Бережани. Проживав у поселенні Галяшер (нині Юсьвінського р-ну Комі-Пермяцького АО, РФ). Заарештований 29.06.1941 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.08.1941 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 23.11.1941 р. за амністією.

Люшняк Ганна Іллівна, 1914 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештована 27.01.1946 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнена 30.12.1954 р. Реабілітована 30.11.1991 р. (7361-п).

Магура Олексій Григорович, 1930 р., с. Угнів Томашівського пов. (Польща). Проживав у м. Бережани. Студент Львівського сільськогосподарського інституту. Заарештований 31.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 26.02.1956 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (7200-П).

Мандзій Марія Павлівна, 1924 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 28.06.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 05.02.1947 р. за недоведеністю вини. (1791).

Марків Михайло Федорович, 1919 р., м. Бережани, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 27.07.1941 р. ОВ УНКВС 1-го мех. корпусу (ст. 58-10 КК РРФСР).

Засуджений 17.08.1941 р. ВТ Північно-Західного фронту на 8 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав. Покарання відбував у тюрмі № 3 м. Устюженськ Вологодської обл. (нині РФ). Доля невідома. Реабілітований 27.07.1993 р. (14993-п).

Маруневич Іван Миколайович, 1922 р., м. Бережани, освіта 9 кл. гімназії. Заарештований 13.04.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член юнацтва ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома.

Маруневич Михайло Михайлович, 1895 р., с. Рай, освіта вища педагогічна. В період ЗУНР воював в УГА. Від 1920 р. жив у радянській Україні. В 1928 р. закінчив Харківський ІНО (нині університет), працював у ньому. Заарештований 20.02.1933 р., звинувачений як "учасник антирадянської організації УВО". Згідно з постановою "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 19.09.1933 р. ув'язнений; згодом звільнений. Працював у Курському педагогічному інституті (нині РФ). Заарештований вдруге 13.06.1938 р., звинувачений як "учасник контрреволюційної організації Український національний центр". Відповідно до постанови ОН при НКВС СРСР від 15.04.1939 р. ув'язнений на 8 р. Покарання відбував у ВТТ у с. Божа-Сль Устьвимського р-ну (нині Республіка Комі, РФ). Згідно з офіційними даними, звільнений 24.07.1943 р. і вибув у м. Урат-Тюбе. Доля невідома. Реабілітований 06.12.1989 р.

Матус Клавдія Степанівна, 1931 р., с. Рай, освіта середня. Заарештована

24.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-8, 54-10 КК УРСР). Засуджена 28.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.07.1956 р. Реабілітована 12.03.1990 р. (5732-п).

Мединський Микола Іванович, 1919 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 03.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Від 08.05.1941 р. перебував у тюрмі м. Тернопіль. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. (3375).

Миколайський Здіслав Юзефович, 1921 р., м. Самбір, нині Львівської обл. Проживав у м. Бережани. Заарештований у Москві 10.03.1947 р. ОВ УМВС у Московській обл. (нині РФ). Засуджений 17.05.1947 р. ВТ військ МВС у Московській обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Миرون Антоніна Данилівна, 1915 р., с. Рай. Учениця педагогічної школи в м. Бережани. Заарештована 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Розстріляна без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована 02.06.1992 р. (15728-П).

Миرون Петро Ілліч, 1892 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 26.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.11.1947 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1989 р.

Миханів Вероніка Іллівна, 1924 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештована 14.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.07.1955 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (11869-П).

Нагірний Теодозій Михайлович, м. Бережани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Нагуляк Іван Петрович, 1908 р., м. Бережани, освіта середня. Заарештований 27.04.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 28.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.09.1954 р. Реабілітований 22.01.1992 р. (9583-П).

Найдух Едмунд Станіславович, 1912 р., м. Бережани. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Звинувачений у “сприянні в боротьбі проти революційного руху”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.02.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Неньків Микола Іванович, 1927 р., с. Лісники, освіта 7 кл. Завідуючий міською бібліотекою. Заарештований 31.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Звинувачений у “зберіганні забороненої літератури”. Засуджений 23.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язнен-

ні 1953 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7200-П).

Никифорчук Мирослава Степанівна, 1920 р., м. Бережани. Студентка Львівського медичного інституту. Заарештована 02.12.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.01.1941 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована 30.04.1992 р. (13879-П).

Никифорчук Роман Іванович, 1915 р., м. Бережани, освіта початкова. Заарештований 26.10.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1 КК УРСР). Засуджений 05.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.09.1954 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (8213-П).

Ольшанський Остап Іванович, 1913 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 03.08.1944 р. Бережанським РВ НКВС. Засуджений 30.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 02.11.1948 р. Реабілітований 28.12.1992 р. (9284-п).

Палінський Йосип Васильович, 1900 р., м. Бережани, освіта початкова. Проживав у м. Київ. Начальник гаража міського трансенерго. Заарештований 28.10.1937 р. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 09.12.1937 р. розстріляний 14.12.1937 р. Реабілітований 1989 р.

Паньків Михайло Миколайович, 1912 р., с. Лісники. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі в м. Тернопіль.

Пересада Григорій Михайлович, 1924 р., м. Бережани, освіта середня. Заарештований під час служби в армії 26.08.1944 р. ВКР СМЕРШ 106-ї СД. (ст. 54-1б КК УРСР). Засуджений 12.09.1944 р. ВТ 3-ї гв. армії на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 17.01.1953 р. Реабілітований 10.06.1994 р. (12937-п).

Пилипів Микола Іванович, 1918 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 08.07.1947 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 04.06.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Реабілітований 31.10.1969 р. (3932-п).

Пилипів Микола Іванович, 1921 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 01.06.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.05.1955 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (11337-п).

Пилипів Михайло Іванович, 1921 р., с. Рай. Заарештований 13.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Підлужна Ірина Михайлівна, 1922 р., м. Бережани. Студентка I курсу Кременецького вчительського інституту. Заарештована 03.06.1941 р. Кременецьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Евакуйована з тюрми м. Кременець наприкінці червня 1941 р. на Схід. Доля невідома. Реабілітована 24.09.1993 р. (11290-П).

Плебанкевич Галина Федорівна, 1917 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 15.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 06.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.07.1956 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (12868-П).

Плебанкевич Франко Михайлович, 1900 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 15.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 06.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.08.1956 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (12868-П).

Погула Володимир Петрович, 1909 р., Сокальський пов. нині Львівська обл., освіта початкова. Проживав у м. Бережани. Заарештований 04.09.1947 р. ВКР УМДБ у Терноп. обл. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.04.1955 р. Реабілітований.

Поліс Владислав Янович, 1887 р., м. Рогатин, нині Івано-Франківсь-

кої обл., освіта вища. Проживав у м. Бережани. До вересня 1939 р. – заступник бургомістра. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 12.05.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.05.1989 р.

Померанц Пилип Йосипович, 1890 р., м. Бережани, освіта вища медична. Заарештований 10.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС. Звільнений 11.04.1940 р. за недоведеністю вини.

Прилуцький Іван Андрійович, 1909 р., с. Щербані, нині Полтавського р-ну Полтавської обл., освіта початкова. Проживав у м. Бережани. Заарештований 27.03.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 11.10.1949 р. Полтавським облсудом на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. ВС УРСР 04.04.1955 р. зменшив термін покарання до 10 р. ув'язнення. Доля невідома. Реабілітований 28.03.1993 р.

Пришляк Іван Іванович, 1922 р., м. Бережани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Пришляк Йосип Іванович, 1909 р., м. Бережани, освіта початкова. Заарештований 01.11.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 11.01.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 17.02.1955 р. Реабілітований 11.12.1993 р. (11609-П).

Рига Розалія Антонівна, 1914 р., с. Рай, освіта середня. Проживала в

м. Калуш Станіславської (нині Івано-Франківська) обл. Заарештована 26.02.1949 р. Калуським РВ МДБ. Зв'язкова ОУН. Засуджена 28.04.1949 р. Станіславським облсудом на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Реабілітована 13.04.1992 р.

Риса Рудольф Іванович, 1892 р., Чехословаччина, освіта 7 кл. Проживав у м. Бережани. Заарештований 26.12.1939 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1989 р.

Рузняк Володимир Іванович, 1923 р., с. Забрідь, нині Хустського р-ну Закарпатської обл., освіта початкова. Проживав у м. Бережани. Заарештований 20.12.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.11.1955 р. Реабілітований 03.05.1994 р. (14159-П).

Сагайдачний Остап Павлович, 1913 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 14.11.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і зв'язковий УПА. Засуджений 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 28.02.1991 р. (13640-П).

Сакалюк Михайло Григорович, 1887 р., м. Бережани. Проживав у м. Ядрін (нині Республіка Чувашія, РФ).

Заарештований 26.06.1941 р. органами НКВС. Засуджений 08.08.1941 р. Ядрінським районним судом на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 04.11.1942 р. Доля невідома.

Санович Микола Андрійович, 1881 р., с. Глещави, нині Тербовлянського р-ну, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Проживав у м. Бережани. До вересня 1939 р. – суддя окружного суду. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 11.10.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (4867).

Сенишин Микола Пилипович, 1920 р., с. Лісники, освіта 6 кл. Заарештований 19.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 02.07.1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 29.01.1993 р. (9465-П).

Сенишин Ольга Миколаївна, 1927 р., с. Лісники, освіта середня. Вчителька. Заарештована 28.06.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і зв'язкова УПА. Звільнена 05.02.1947 р. за недоведеністю вини. Заарештована вдруге 18.02.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 31.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.08.1956 р. Реабілітована 11.10.1993 р. (1791).

Сеньків Степан Васильович, 1914 р., с. Лісники, освіта початкова гімназії. Заарештований 11.12.1940 р.

Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Страчений 03.07.1941 р. в тюрмі м. Бережани. (13252).

Сокульський Микола Іванович, 1922 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 20.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-13 КК УРСР), перебував у тюрмі м. Тернопіль. Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.03.1951 р. висланий на 10 р. у Красноярський край (нині РФ). Реабілітований 13.09.1990 р. (16552-П).

Стебельська Ганна Василівна, 1915 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештована 16.09.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, медсестра УПА. Засуджена 07.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.06.1954 р. Реабілітована 08.01.1992 р. Померла 1998 р. (9694-п).

Стебельський Петро Васильович, 1919 р., с. Рай, освіта 7 кл. Заарештований 04.10.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 14.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. За даними кримінальної справи, помер у ВТТ 24.02.1943 р. Реабілітований 18.01.1991 р. (9167-П).

Стелюк Юрій Петрович, 1931 р., смт Маньківка Черкаської обл. Проживав у м. Бережани. Учень торгівельної школи. Заарештований

01.06.1949 р. ВББ МДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 19.07.1949 р. Терноп. облсудом на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 8 р. позбавлення прав. Звільнений 28.08.1955 р. Реабілітований 16.03.1993 р. (13987-П).

Стухлий Василь Миколайович, 1929 р., с. Лісники. Студент II курсу Львівського сільськогосподарського інституту. Заарештований 05.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував у м. Тайшет Іркутської обл. (нині РФ). Звільнений 08.03.1956 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (72000-П).

Сухопаров Костянтин Іванович, 1923 р., м Харків. Проживав у Бережанському р-ні. Заарештований 20.12.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 27.12.1947 р. Реабілітований 28.04.1994 р. (14159-п).

Танчак Микола Григорович, 1910 р., с. Лісники. Заарештований 09.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 03.07.1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований. (3397).

Танчак Текля Миколаївна, 1922 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештована 29.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Розстріляна без суду 03.07.1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Похована в родинному селі. Реабілітована 28.04.1993 р. (10230-П).

Танчук Остап Петрович, 1910 р., с. Рай, освіта вища юридична. Магістр права. Закінчив Люблінський університет (Польща). До вересня 1939 р. – адвокат у м. Бережани, потім – бухгалтер лісгоспу в с. Рай. Заарештований 22.03.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1948 р. і висланий на спецпоселення в Північно-Казахстанську обл. Заарештований вдруге 10.08.1951 р. і засуджений Кокчетавським облсудом на 10 р. ВТТ із заміною на спецпоселення. Звільнений 27.02.1956 р. За справою 1940 р. реабілітований 31.05.1967 р., за справою 1951 р. – 25.07.1968 р. Помер 2001 р. у м. Бережани. (3878).

Тука Йосип Григорович, 1928 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 22.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Доля невідома. (3364).

Федів Григорій Іванович, 1912 р., с. Лісники. Заарештований 11.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Ціамошко Петро Іларіонович, 1901 р., с. Рубанівка, нині Манівського р-ну Полтавської обл., освіта вища. Проживав у м. Бережани. Вчитель початкової і середньої шкіл. Заарештований 15.08.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засудже-

ний ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 22.03.1993 р. (15583-П).

Цурик Петро Степанович, 1897 р., с. Стоянів, нині Радохівського р-ну Львівської обл. Проживав у м. Бережани. Заарештований органами НКВС восени 1939 р. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Чайковський Богдан Андрійович, 1888 р., м. Бережани, освіта вища юридична. Брат М. А. Чайковського. Адвокат, доктор права, етнограф. Навчався в університетах Кракова (Польща) і Львова. Від 1920 р. був адвокатом у Коломиї на Станіславщині, Підбужжі та Белзі на Львівщині, в 1925–1939 рр. – у Сокалі. В липні 1940 р. переїхав у Львів, працював в Українському етнографічному музеї. Заарештований 26.06.1941 р. Невдовзі розстріляний без суду в тюрмі. Похований на Личаківському цвинтарі в м. Львів.

Чайковський Володимир Остапович, 1909 р., с. Рай, освіта 7 кл. Завідуючий клубом у родинному селі. Заарештований 14.12.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий провідник ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Страчений 03.07.1941 р. Реабілітований 26.07.1992 р. (13252-П).

Чайковський Микола Андрійович, 1887 р., м. Бережани, освіта вища. Брат Б. А. Чайковського. Педагог, вчений-математик, доктор філософії. Дійсний член НТШ. Навчався в

університетах Праги, Відня, Львова, Берліна. Викладав у гімназіях Львова, Тернополя, Рави-Руської, Яворова, Калуша, Рогатина. В 1919–1920 рр. – доцент Кам'янець-Подільського державного університету, в 1920–1925 рр. – професор Українського таємного університету у Львові. Від 1929 р. – професор Одеського ІНО (нині університет). Заарештований 19.03.1933 р. Згідно з постановою “трійки” при колегії ДПУ УСРР ув’язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Кем (нині Республіка Карелія, РФ). Звільнений 1943 р. Реабілітований 13.11.1956 р. Після повернення в Україну 1957 р. викладав у Львові в педагогічному інституті, потім – в університеті. Помер 1970 р. у м. Львів.

Чуловський Іван Костянтин, 1908 р., м. Бережани, освіта початкова. гімназії. Заарештований під час служби в армії 16.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 273-ї СД (ст. 54-16 КК УРСР). Засуджений ВТ 273-ї СД до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 21.01.1945 р. Реабілітований 14.10.1997 р. (19871-п).

Шепета Володимир Іллєч, 1922 р., с. Лісники. Заарештований 22.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Перебував у тюрмі м. Бережани. Наприкінці червня 1941 р. врятувався.

Шмуговський Михайло Андрійович, 1909 р., м. Бережани, освіта 7 кл. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув’язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання

відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений. Заарештований удруге 29.04.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 31.08.1949 р. висланий на спецпоселення в Краснодарський край (нині РФ). Доля невідома. Реабілітований 08.09.1993 р. (13997-П, 11276-П).

Штепа Степан Михайлович, 1927 р., с. Лісники. Заарештований 01.06.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.10.1955 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (11337-п).

Юрковський Броніслав Янович, 1911 р. Проживав у м. Бережани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Якимів Осип Дмитрович, 1921 р., с. Рай, освіта середня. Заарештований 02.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 13.04.1993 р. (10034-П).

Якимів Петро Федорович, 1918 р., с. Рай, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. ВС СРСР 16.05.1941 р. замінив смертну кару на 10 р. ув’яз-

нення у ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 26.06.1992 р. (13252-П).

Янкова Антоніна Антонівна, 1912 р., Польща, освіта 5 кл. Проживала в м. Бережани. Заарештована 22.06.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 27.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.06.1955 р. Реабілітована 01.03.1994 р. (12173-п).

Ярема Дмитро Йосипович, 1908 р., с. Рай, освіта 6 кл. Заарештований 27.10.1945 р. Бережанським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 02.03.1953 р. Реабілітований 06.07.1993 р.

Яремчук Василь Антонович, 1904 р., с. Лісники, освіта початкова. Заарештований 21.08.1931 р. Ямпільським прикордонним загоном ДПУ УСРР при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР. Помер під час слідства 30.09.1931 р. від туберкульозу. (3297).

Яцишин Анна Іванівна, 1923 р., с. Лісники. Сестра Ольги та Миколи Яцишинів. Заарештована 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похована в родинному селі.

Яцишин Іван, 1923 р., с. Лісники. Заарештований 01.06.1941 р. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Яцишин Микола Григорович, 1930 р., с. Лісники. Студент II курсу Львівського сільськогосподарського інституту. Заарештований 31.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.03.1956 р. Реабілітований 20.11.1991 р. Проживає у м. Коломия Івано-Франківської обл. (72000-п).

Яцишин Микола Іванович, 1921 р., с. Лісники. Брат Анни та Ольги Яцишин. Заарештований 12.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Згідно з офіційними даними, 27.06.1941 р. евакуйований з тюрми м. Бережани на Схід. Суд не відбувся. В ув'язненні загинув.

Яцишин Ольга Іванівна, 1929 р., с. Лісники, освіта 7 кл. Сестра Анни та Яцишинів. Заарештована 18.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 12.09.1954 р. Реабілітована 13.08.1992 р. (14301-П).

Яцишин Ярослава Петрівна, 1926 р., с. Лісники, освіта 7 кл. Заарештована 29.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнена 07.07.1954 р. Реабілітована 26.01.1990 р. (5686-П).

Яцковський Людвіг Юзефович, 1900 р., м. Бережани. Проживав у м. Заліщики. Заарештований восени 1939 р. (ст. 56-80 КК УРСР). Засудже-

ний 06.01.1940 р. ВТ КОВО на 3 р. ВТТ. Республіка Комі, РФ). Доля невідома. Покарання відбував у м. Воркута (нині Реабілітований).

БІЩІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Басара Мирон Ілліч, 1923 р., с. Біще, освіта початкова. Брат О. І. Басари. Заарештований 21.04.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Чуйний". Засуджений 14.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Доля невідома. Реабілітований 02.03.1994 р. (16520-П).

Басара Олексій Андрійович, 1928 р., с. Поручин. Заарештований 26.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.03.1955 р. Реабілітований 04.11.1991 р. (7153-п).

Басара Олексій Ілліч, 1924 р., с. Поручин, освіта початкова. Брат М. І. Басари. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 01.03.1947 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (11271-п).

Бойчук Параскевія Миронівна, 1925 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 31.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.07.1955 р. Реабілітована. (7086-п).

Болюх Анастасія Олексіївна, 1916 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 25.01.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Померла в ув'язненні 21.07.1950 р. Реабілітована 12.10.1993 р. (11374-П).

Болюх (Басара) Ганна Іллівна, 1929 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 25.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6736-П).

Болюх Григорій Пилипович, 1928 р., с. Поручин. Заарештований 21.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.01.1955 р. Реабілітований 04.11.1991 р. (7153-п).

Болюх Дмитро Ілліч, 1906 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 04.04.1946 р. військовою прокуратурою військ МВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Помер 1979 р. Реабілітований 17.10.1991 р. (7092-П).

Болюх Марія Михайлівна, 1921 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Катруся”. Засуджена 27.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.01.1955 р. Реабілітована 23.03.1992 р. (8676-п).

Болюх Ольга Григорівна, 1927 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 31.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 02.01.0955 р. Реабілітована 03.09.1991 р. (7086-п).

Болюх Петро Леонович, 1928 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 25.11.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (10569-П).

Болюх Текля Михайлівна, 1929 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 06.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 30.06.1954 р. Проживає в м. Запоріжжя. Реабілітована 03.09.1991 р. (7086-П).

Вишневська Ганна Антонівна, 1924 р., с. Поручин, освіта початкова.

Заарештована 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Зоря”. Засуджена 27.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.03.1955 р. Проживає в м. Чортків. Реабілітована 18.12.1991 р. (8676-П).

Возняк Марія Григорівна, 1928 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 31.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.06.1954 р. Проживає в Херсонській обл. Реабілітована 03.09.1991 р. (7086-П).

Ворона Дмитро, 1919 р., с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Ворона Євстахій, с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Ворона Ілля Васильович, 1913 р., с. Біще. Заарештований 26.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Ворона Ілля Миколайович, 1928 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 24.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.02.1956 р. Реабілітований 19.03.1993 р. (13642-П).

Ворона Мирон Іванович, 1913 р., с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Гамуга Ярослав Васильович, 1913 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештований 04.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.06.1941 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений 24.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 10.09.1997 р. (16859-П).

Герасимів Мирон Васильович, 1913 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештований 26.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований. (3500).

Герасимів Олекса Дмитрович, с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Герасимів Петро Григорович, 1922 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештований 15.10.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.05.1954 р. Реабілітований 11.06.1992 р. (7950-П).

Данилів Петро Ілліч, 1906 р., с. Поручин. Заарештований 28.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 07.07.1950 р. Реабілітований 17.10.1991 р. (7092-П).

Замойський Антон Юзефович, 1896 р., с. Біще. Проживав у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Заарештований 10.04.1940 р. Засуджений 05.10.1940 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Страчений 25.12.1940 р. Реабілітований 17.10.1997 р.

Замойський Петро Войткович, 1919 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 14.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.11.1954 р. Реабілітований 21.07.1992 р. (8163-П).

Катало Микола, 1913 р., с. Поручин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Кілярський Володимир Григорович, 1929 р., с. Поручин, освіта 5 кл. Заарештований 25.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6736-П).

Коваль Микола Васильович, 1906 р., с. Поручин, освіта початкова.

Заарештований 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.12.1954 р. Реабілітований 09.03.1992 р. (8825).

Козак Лев Іванович, 1901 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 12.12.1946 р. Бережанським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 25.06.1947 р. за недоведеністю вини.

Куца (Стельмах) Теодозія Григорівна, 1930 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештована 31.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.07.1954 р. Реабілітована 03.09.1991 р. (7086-П).

Куций Петро Григорович, 1912 р., с. Біще. Заарештований 21.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Лебідь Михайло Григорович, 1928 р., с. Біще, освіта 7 кл. Заарештований 26.11.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН, псевдо "Явір". Засуджений 25.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.07.1956 р. Реабілітований 08.04.1992 р. (8146-П).

Лецишин (Анін) Ганна Дмитрівна, 1922 р., с. Біще. Заарештована

1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. 29.06.1941 р. евакуйована з тюрми м. Бережани на Урал. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 1945 р. Померла 2007 р. в родинному селі.

Лецишин Степан Іванович, 1894 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 31.03.1946 р. військовою прокуратурою військ МВС у Терноп. обл. Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Помер 1985 р. Реабілітований 17.10.1991 р.

Лецишин Степан Петрович, 1900 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.02.1955 р. Реабілітований 08.01.1992 р. (7092-П).

Лихолат Григорій Тимкович, с. Біще. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Луциків Андрій Іванович, 1922 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 05.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.08.1956 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9690-П).

Луциків Василь Петрович, 1928 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 25.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6736-П).

Манацький Григорій Михайлович, 1908 р., с. Біще, освіта початкова. Проживав у с. Озерянка Зборівського р-ну. Заарештований 31.05.1941 р. Зборівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований. (12135-П).

Манацький Дмитро, 1913 р., с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Манацький Микола, 1919 р., с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Миколишин Мирон Дмитрович, 1925 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 14.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.02.1955 р. Реабілітований 21.07.1992 р. (8163-П).

Миколишин Михайло Дмитрович, 1905 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 14.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 17.07.1946 р. Реабілітований 21.07.1992 р. (8163-П).

Миськів Михайло Васильович, 1923 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 26.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 15.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 01.09.1955 р. Помер 1960 р. Реабілітований 28.11.1991 р. (7302-П).

Модь Іван Михайлович, 1919 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.05.1954 р. Реабілітований 11.12.1992 р. (11271-П).

Мотурняк Іван Андрійович, 1894 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 26.03.1946 р. військовою прокуратурою військ МВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 17.10.1991 р. (7092-П).

Мотурняк Степан Ілліч, 1927 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 26.11.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 25.06.1947 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 03.12.1947 р. Реабілітований 15.05.1992 р. (8146-П).

Мотурняк Степан Михайлович, 1902 р., с. Поручин. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.09.1954 р. Реабілітований 04.06.1993 р. (11271-П).

Насткевич Андрій Сафатович, 1895 р., с. Поручин, освіта початкова. Брат П. С. Насткевича. Заарештований 25.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.10.1955 р. Реабілітований 09.03.1992 р. (8825).

Насткевич Петро Сафатович, 1905 р., с. Поручин, освіта початкова. Брат А. С. Насткевича. Заарештований 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.07.1955 р. Реабілітований 09.03.1992 р. (8825).

Олексів Григорій Гаврилович, 1907 р., с. Поручин. Заарештований 26.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Вітер". Засуджений 14.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 08.09.1993 р. (10999-П).

Павлів Марія Михайлівна, 1928 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 21.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.06.1954 р. Реабілітована 03.09.1991 р. (7086-П).

Петрів Петро Костянтинович, 1929 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 04.03.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 11.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.04.1952 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9690-П).

Петрів Яків Михайлович, 1929 р., с. Поручин. Заарештований 26.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 04.11.1991 р. (7153-П).

Пилипів Григорій Антонович, 1913 р., с. Біще. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Підлужний Кирило, 1893 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у

Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 03.08.1947 р. Реабілітований 09.03.1992 р. (8825).

Рак Анастасія Олексіївна, 1921 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештована 31.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 12.05.1991 р. (6736-П).

Сирота Анастасія Василівна, 1908 р., с. Біще. Заарештована 20.05.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 24.04.1956 р. Реабілітована 02.12.1992 р. (9165-П).

Сорока Микола Ілліч, 1927 р., с. Поручин, освіта 7 кл. Заарештований 02.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Туга". Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. спецпоселення. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (15059-П).

Стельмах Анастасія Михайлівна, 1927 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештована 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зірка". Засуджена 27.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.12.1954 р. Реабілітована 16.12.1991 р. (8675-П).

Тулєглович Михайло Максимович, 1929 р., с. Біще, освіта середня. Заарештований 04.10.1944 р. спецгрупою НКДБ біля с. Гошів, нині Долинського р-ну Івано-Франківської обл. Вояк УПА, псевдо "Сухий". Засуджений 31.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Станіславській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 13.08.1993 р.

Федчишин Марія Андріївна, 1899 р., с. Біще, освіта початкова. Заарештована 20.08.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджена 09.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 30.10.1992 р. (8936-П).

Шевців Іван Петрович, 1911 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 09.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 15.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 18.02.1951 р. Реабілітований 14.09.1993 р. (11100-П).

Шевчишин Григорій Петрович, 1904 р., с. Поручин, освіта початкова. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 24.05.1955 р. Реабілітований 17.06.1992 р. (11271-П).

БОЖИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бартків Микола Олексійович, 1923 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 28.05.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 20.08.1947 р. ВТ військ МВС на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.11.1954 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (8403-П).

Бечак-Паникіна Зінаїда Василівна, 1928 р., с. Божиків, освіта 5 кл. Заарештована 30.05.1947 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці у м. Ковель (ст. 54-4 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.08.1947 р. Рівненським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (16261-П).

Бобик Параскевія Андріївна, 1902 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештована 13.09.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована 11.09.1994 р. (13850-П).

Бондар Роман Іванович, 1908 р., Польща, освіта початкова. Проживав у с. Божиків. Заарештований 23.05.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Стріл". Суд не відбувся. Втік з-під варті 15.06.1946 р. Доля невідома. Реабілітований 14.06.1998 р. (17009-П).

Будзяк Федір Васильович, с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 05.11.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язковий

УПА. Засуджений 16.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.08.1956 р. Реабілітований 30.06.1992 р. (8626-П).

Будиловський Йосиф Натанович, 1917 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-10, 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Схід. Доля невідома. Реабілітований 30.03.1950 р. (12940-П).

Буняк Мирон Степанович, 1920 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 23.04.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 16.02.1993 р. (9667-П).

Буряк Омелян Онуфрійович, 1931 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 11.05.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.04.1955 р. Реабілітований 09.03.1994 р. (14755-П).

Василишин Ілярій Іванович, 1919 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 16.07.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.01.1955 р. Реабілітований 10.06.1993 р. (10375-П).

Василишин Федір Теодорович, 1914 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 21.04.1966 р. (3826).

Виваль Микола Павлович, 1919 р., с. Божиків. Заарештований 10.07.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Заарештований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Вітрак Василь Олексійович, 1915 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 30.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 18.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.05.1955 р. Реабілітований 23.01.1993 р. (9798-П).

Вовк Іван Омелянович, 1928 р., с. Волощина, освіта середня. Заарештований 19.01.1951 р. ВКР МДБ в/ч 2820 під час служби в армії в м. Ростов-на-Дону (нині РФ) (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.03.1951 р. ВТ військ ПрикВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.09.1955 р. Реабілітований 06.03.1992 р. (15774-П).

Водвуд В'ячеслав Євстахійович, 1924 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 16.08.1945 р. Підгаєцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.07.1956 р. Реабілітований 14.04.1992 р. (9759-П).

Гайдукевич Федір, 1918 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 18.02.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.05.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. (14254-П).

Гайдукевич Ярослав Михайлович, 1930 р., с. Божиків, освіта 7 кл. Заарештований 15.04.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 02.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.04.1955 р. Реабілітований 27.10.1993 р. (16466-П).

Гижка Богдан Павлович, 1927 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 23.08.1944 р. Підволочиським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.01.1956 р. Реабілітований 03.12.1991 р. (7456-П).

Гловацький Петро Пантелеймонович, 1915 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 29.08.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 04.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований 18.10.1993 р. (11357-П).

Дичка Марія Кузьмівна, 1905 р., с. Литвинів, нині Підгаєцького р-ну. Проживала в с. Сільце Божиківське, нині Квіткове. Заарештована 22.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 15.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 22.04.1955 р. Реабілітована 30.01.1992 р. (8738-П).

Дмитрів Ольга Андріївна, 1929 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове. Заарештована 26.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.06.1956 р. Реабілітована 17.10.1991 р. (7133-П).

Дяк-Яцишин Михайло Михайлович, 1925 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 05.11.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 16.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.08.1956 р. Реабілітований 30.06.1992 р. (8626-П).

Жук Дмитро Ілліч, 1920 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 05.11.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.02.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.09.1955 р. Реабілітований 30.08.1991 р. (8626-П).

Зінь Микола Михайлович, 1919 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 25.09.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.11.1955 р. Реабілітований 16.01.1992 р. (13227-П).

Зінь Олексій Олексійович, 1905 р., с. Божиків. Заарештований 23.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.02.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 17.07.1956 р. Реабілітований 31.12.1991 р. (7580-П).

Ільків Микола Михайлович, 1887 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове. Від 1920 р. перебував у радянській Україні. Проживав у м. Одеса. Заарештований влітку 1937 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.10.1937 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Ковбасник Євстахій Миколайович, 1915 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований в лютому 1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. (14254-П).

Ковбасник Марія Михайлівна, 1911 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештована 10.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.07.1950 р. ув'язнена на 10 р.

у ВТТ. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (7267-П).

Ковбасник Микола Іванович, 1920 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 08.03.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.06.1956 р. Реабілітований 24.09.1993 р. (11256-П).

Козовський Іван Михайлович, 1929 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 28.11.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 14.10.1954 р. Реабілітований 22.12.1992 р. (12782-П).

Колісник Зіновій Дмитрович, 1919 р., с. Божиків, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 25.06.1942 р. ОВ НКВС 70-ї СД (ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 25.07.1942 р. ВТ Невської оперативної військової групи до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 02.08.1942 р. Реабілітований 07.04.1997 р. (31160-П).

Леськів Михайло Дмитрович, 1920 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 11.07.1940 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений за амністією 24.11.1941 р. Реабілітований 12.12.1992 р. (9823-П).

Мандач Богдан Михайлович, 1930 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 05.04.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 02.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.04.1955 р. Реабілітований 27.10.1993 р. (16466-П).

Медицький Микола Іванович, 1927 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 03.07.1945 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 15.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.02.1955 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (10815-П).

Осадца Іван Леонович, 1911 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований. (9954-П).

Осадца Михайло Олексійович, 1926 р., с. Волощина, освіта 6 кл. Заарештований 03.08.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 14.09.1956 р. Реабілітований 11.08.1993 р. (14072-П).

Осадца Олексій Миколайович, 1900 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 05.11.1948 р. СВ УМДБ

у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.05.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 08.08.1956 р. Реабілітований 14.06.1993 р. (10588-П).

Петровська Наталія Пилипівна, 1922 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештована 18.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 16.06.1956 р. Реабілітована 30.11.1991 р. (7344-П).

Петровський Олексій Іванович, 1922 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 05.11.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Дуб". Засуджений 22.03.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 19.02.1947 р. Реабілітований 16.12.1993 р. (13687-П).

Поглод Леонід Леонович, 1913 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований 24.02.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.05.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 17.05.1992 р. (14254-П).

Поручник Василь Дмитрович, 1930 р., Польща, освіта початкова. Проживав у с. Божиків. Заарештований 28.10.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував

зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 23.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 05.04.1956 р. Реабілітований 13.06.1992 р. (12762-П).

Прокопишин Марія Олексіївна, 1930 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештована 31.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.01.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 01.09.1955 р. Реабілітована 03.09.1991 р. (7334-П).

Радишин Іван Михайлович, 1908 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 10.03.1949 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.05.1949 р. ВТ військ МДБ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1956 р. Реабілітований 24.09.1993 р. (11286-П).

Романишин Михайло Федорович, 1931 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 26.03.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 27.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 07.10.1955 р. Реабілітований. (16466-П).

Савка Василь Омелянович, 1929 р., с. Волощина, освіта 9 кл. Заарештований 10.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 03.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ. Звільнений 29.04.1953 р. Реабілітований 30.11.1991 р.

Скасків Галина Григорівна, 1925 р., с. Божиків, освіта вища незакінчена. Студентка III курсу Львівського університету. Заарештована 08.07.1948 р. СВ УМДБ у Львівській обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.03.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 12.05.1953 р. Реабілітована 20.10.1997 р. (16868-П).

Скасків Емілія Онуфрївна, 1924 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештована 21.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 09.09.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 19.01.1956 р. Реабілітована 15.11.1991 р. (7221-П).

Скасків Текля Михайлівна, 1913 р., с. Божиків. Проживала в м. Львів. Заарештована 20.10.1948 р. СВ УМДБ у Львівській обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.03.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 15.03.1956 р. Реабілітована 10.07.1992 р. (16868-П).

Тригуба Петро Миколайович, 1930 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештований 13.04.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 02.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 27.10.1993 р. (16466-П).

Хичій Василь Петрович, 1921 р., с. Сільце Божиківське, нині Квіткове, освіта початкова. Заарештований

05.11.1950 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.11.1956 р. Реабілітований 30.06.1992 р. (8626-П).

Хома Микола Іванович, 1905 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 01.08.1946 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 04.12.1992 р. (9003-П).

Хома Євстахій Іванович, 1905 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 08.03.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 04.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.06.1956 р. Реабілітований 24.09.1993 р. (11286-П).

Шаламей Петро Олексійович, 1902 р., с. Божиків. Заарештований 03.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.12.1954 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (10861-П).

Шрам Василь Семенович, 1904 р., с. Божиків. Заарештований 1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 19.08.1946 р.

ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.11.1955 р. Реабілітований 22.12.1992 р. (9193-П).

Щур Євстахій Миколайович, 1912 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 18.02.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.05.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований. (14254-П).

Ясінська Ірина Михайлівна, 1928 р., с. Божиків, освіта початкова. Заарештована 09.09.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 09.08.1955 р. Реабілітована 29.12.1992 р. (9801-П).

Ясінський Андрій Михайлович, 1920 р., с. Божиків, освіта початкова.

Заарештований 30.04.1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.03.1993 р. (10988-П).

Ясінський Василь Іванович, 1895 р., с. Божиків. Заарештований навесні 1941 р. Підгаєцьким РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Ясінський Павло Остапович, 1905 р., с. Волощина, освіта початкова. Заарештований 21.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 06.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.03.1956 р. Реабілітований 13.06.1992 р. (13029-П).

ВЕРБІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бай Іван Васильович, 1930 р., с. Вербів, освіта середня. Заарештований 21.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-10, 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.08.1950 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.01.1956 р. Проживав у м. Северодонецьк Луганської обл. Реабілітований 07.08.1992 р. (16150-П).

Бас Іван Петрович, 1925 р., с. Вербів, освіта 9 кл. Заарештований 31.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН.

Засуджений 1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.12.1951 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (8006-П).

Бідула Дмитро Федорович, 1912 р., с. Вербів, освіта 7 кл. Заарештований 21.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, районний керівник "Пласту". Суд не відбувся. Замордований на початку липня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 12.04.1966 р. (3816).

Бідула Іван Васильович, 1912 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарешто-

ваний 01.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 08.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.12.1954 р. Реабілітований 09.07.1992 р. (14896-П).

Бідула (Кондрат) Катерина Іванівна, 1924 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.04.1955 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (7788-П).

Бідула Кузьма Миколайович, 1909 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 19.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 09.09.1946 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (8006-П).

Білоус Григорій Петрович, 1923 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 15.04.1941 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Ройовий УПА. За вироком ВТ військ НКВС у Терноп. обл. страчений на площі в м. Бережани. (13252-П).

Борик Дмитро Олексійович, 1897 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений

16.04.1941 р. за недоведеністю вини. (13252-П).

Бридун Андрій Михайлович, 1936 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 07.06.1955 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.08.1955 р. Терноп. облсудом на 2 р. ВТТ. Звільнений 14.08.1956 р. Реабілітований 18.03.1992 р. (16046-П).

Бридун Михайло Дмитрович, 1926 р., с. Вербів, освіта 6 кл. Заарештований 27.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 30.01.1956 р. Реабілітований 08.04.1992 р. (8006-П).

Вовк (Лужецька) Катерина Ангелівна, 1926 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештована 17.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 22.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 17.04.1956 р. Реабілітована 03.04.1992 р. (12759-П).

Гевко Максим Теодорович, 1917 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Залізник". Наприкінці червня 1941 р. евакуйований у Челябінську обл. (нині РФ). За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 22.11.1942 р. Реабілітований 31.10.1997 р. (16816-П).

Гевко Текля Теодорівна, 1929 р., с. Вербів, освіта 9 кл. Заарештована 10.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 31.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 28.01.1992 р. (16605-П).

Гевко Теодор Мар'янович, 1910 р., с. Вербів, освіта середня. Заарештований 14.02.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 12.05.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 25.12.1941 р. Реабілітований 21.04.1989 р. (4806-П).

Гусак Любов, 1926 р., с. Вербів. Заарештована 1946 р. Бережанським РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з УПА. Суд не відбувся. Замордована під час слідства в тюрмі м. Бережани.

Дуда Іван Михайлович, 1919 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 10.08.1942 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 24.01.1943 р. ВТ 34-ї запасної стрілецької бригади на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 07.04.1997 р. (16601-П).

Засєдко Іван Федорович, 1912 р., с. Вербів. Заарештований 1944 р. Бережанським РВ НКДБ. Підтримував зв'язок з УПА. Суд не відбувся. Замордований 1945 р. у тюрмі.

Іваник Степан Михайлович, 1910 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Бере-

жанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР на 5 р. ВТТ. Перебував у тюрмі м. Бердичів Житомирської обл. Зумів звільнитися в липні 1941 р. Реабілітований 15.05.1992 р. (13252-П).

Іваник Федір Олексійович, 1908 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 10.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Перебував у тюрмі м. Бережани. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 11.03.1966 р. (3732).

Кондрат Іван Михайлович, 1936 р., с. Вербів, освіта 7 кл. В ніч з 4 на 5 червня 1953 р. разом із М. Г. Стецьковим встановив хрест на символічній могилі УСС в родинному селі. Заарештований 07.06.1953 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 21.08.1953 р. Терноп. облсудом на 3 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.08.1956 р. Проживав у с. Стриганці. Реабілітований 18.03.1992 р. (16046-П).

Кондрат Марія Федорівна, 1919 р., с. Вербів, освіта 6 кл. Заарештована 10.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 31.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 28.01.1992 р. (16605-П).

Кондрат Петро Петрович, 1915 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 13.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР).

Надрайоновий провідник ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Страчений у липні 1941 р. Реабілітований 26.07.1992 р. (13252-П).

Кондрат Семен Іванович, 1914 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 04.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий провідник ОУН, псевдо "Кожум'яка". Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Схід. Суд не відбувся. В ув'язненні загинув. Реабілітований 26.06.1998 р. (17007-П).

Королишин Федір Петрович, 1903 р., м. Бібрка, нині Перемишлянського р-ну Львівської обл. Проживав у с. Вербів. Голова сільради. Заарештований 27.09.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний 29.06.1941 р. у тюрмі м. Бережани. Реабілітований 06.05.1992 р. (11781-П).

Музика Тимофій Федорович, 1909 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 19.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 27.07.1949 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (8006-П).

Нагірний Василь Іванович, 1908 р., с. Вербів. Заарештований 1946 р. Бережанським РВ МДБ. Ройовий УПА. Ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1955 р. Помер 1976 р. в родинному селі.

Нагірний Іван Павлович, 1929 р., с. Вербів, освіта 9 кл. Заарештований

09.02.1953 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 02.04.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.07.1956 р. Проживав у м. Чортків. Реабілітований 20.12.1994 р. (13208-П).

Нагірний Іван Федорович, 1923 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований під час військової служби в м. Гамбург (Німеччина) 07.05.1945 р. ВКР СМЕРШ 196-го полку 3-ї ГВ. армії. Засуджений 07.06.1945 р. ВТ 3-ї ГВ. армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Після звільнення проживав у м. Ярославль (нині РФ). Реабілітований 25.07.1995 р. (14966-П).

Наконечний Петро Антонович, 1927 р., с. Вербів, освіта середня. Заарештований 08.09.1945 р. спецгрупою НКДБ у с. Бовшів, нині Галицького р-ну Івано-Франківської обл. Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Шпак". Засуджений 07.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Станіславській обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 21.01.1948 р. Реабілітований 09.09.1994 р.

Островська Марія Степанівна, 1927 р., с. Вербів, освіта 7 кл. Заарештована 19.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.04.1955 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (7788-П).

Семчишин Андрій Іванович, 1907 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 18.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 09.07.1997 р. (16709-П).

Семчишин Богдан Андрійович, 1927 р., с. Вербів освіта початкова. Заарештований 19.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 30.01.1956 р. Реабілітований 09.04.1992 р. (8006-П).

Семчишин Василь Петрович, 1903 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.07.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 27.10.1993 р. (15085-П).

Семчишин Дмитро Іванович, 1903 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.03.1941 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ. Звільнений 19.05.1950 р. Помер 1961 р. Реабілітований 27.10.1993 р. (15085-П).

Семчишин Микола Федорович, 1930 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 30.07.1950 р. УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.01.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 19.07.1956 р. Проживав у м. Бережани. Реабіліто-

ваний 18.04.1997 р. (13042-П).

Семчишин Парасковія Микитівна, 1915 р., с. Вербів. Заарештована 16.11.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 07.06.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 23.01.1956 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (1597).

Семчишин Степан Дмитрович, 1919 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 06.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 08.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 11.01.1948 р. Реабілітований 09.07.1992 р. (14896-П).

Стецьків Мирослав Григорович, 1934 р., с. Вербів, освіта 7 кл. В ніч з 4 на 5 червня 1953 р. разом з І. М. Кондратом встановив хрест на символічній могилі УСС в родинному селі. Заарештований 07.06.1953 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 21.08.1953 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.08.1956 р. Проживав у м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл. Реабілітований 23.03.1992 р. (16046-П).

Турчин Андрій Микитович, 1908 р., с. Вербів. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Закатований на допиті в тюрмі.

Турчин Микола Дмитрович, 1917 р., с. Вербів. Заарештований 1945 р. Бере-

жанським РВ НКДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Закатований на допиті в тюрмі.

Турчин Олексій Андрійович, 1913 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 19.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.12.1951 р. Реабілітований 08.04.1992 р. (8006-П).

Чепіль Василь Іванович, 1908 р., с. Вербів. Заарештований 19.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений

25.12.1951 р. Реабілітований 09.04.1992 р. (8006-П).

Чепіль Дмитро Федорович, 1908 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.06.1992 р. (13252-П).

Яроцький Петро Михайлович, 1908 р., с. Вербів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 20.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 5-ї гв. армії (ст. 58-1б КК РРФСР). Засуджений 03.02.1945 р. ВТ 5-ї гв. армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 03.03.1945 р. Реабілітований 28.06.1993 р. (13245-П).

ВІЛЬХОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Волянська Парасковія Іванівна, 1921 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 12.11.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 09.02.1956 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (7442-П).

Завадецька Ольга Миколаївна, 1925 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 08.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 27.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.12.1955 р. Проживала в м. Бережани. Реабілітована 30.11.1991 р. (7360-П).

Іванів Ганна Іванівна, 1927 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 15.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, розвідниця УПА. Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1955 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (6689).

Курило Параскевія Антонівна, 1890 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 12.11.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 29.11.1991 р. (7442-П).

Курпель Степан Гнатович, 1887 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 30.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 25.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.09.1955 р. Реабілітований 09.07.1956 р. (8981-П).

Луговий Василь Семенович, 1900 р., с. Вільховець. Заарештований 30.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 25.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.04.1947 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8981-П).

Луців Михайлина Іванівна, 1926 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 08.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 06.05.1955 р. Реабілітована 03.10.1991 р. (6689).

Ляковський Антон Васильович, 1898 р., с. Вільховець. Проживав у с. Суходоли, нині Бродівського р-ну Львівської обл. Заарештований, звинувачений у проведенні "антибільшовицької підривної діяльності". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.05.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Олійник Володимир Олексійович, 1927 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 27.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджений 15.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.05.1953 р. Реабілітований 25.12.1992 р.

Олійник Ганна Михайлівна, 1926 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 14.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 28.12.1954 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (6689).

Періг Іван Микитович, 1887 р., с. Вільховець. Заарештований 30.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 25.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 21.05.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8981-П).

Пігічин Петро Осипович, 1918 р., с. Вільховець, освіта середня. Закінчив гімназію в Бережанах. Заарештований восени 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Перебував у тюрмі м. Харків, звідки зумів врятуватися в жовтні 1941 р. Від 1944 р. – в еміграції (Німеччина, Велика Британія, Канада). Помер 1998 р. у м. Ванкувер (Канада).

Сеньків Степан Васильович, 1914 р., с. Вільховець, освіта 7 кл.

Заарештований 11.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Страчений у липні 1941 р. Реабілітований 25.07.1992 р. (13252-П).

Скальська Текля Іванівна, 1924 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 08.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 10.05.1955 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (6689).

Фанго Григорій Михайлович, 1924 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 02.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 13.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.11.1954 р. Реабілітований 08.01.1992 р. (9644-П).

Цвінський Олександр Карлович, 1907 р., с. Вільховець, освіта вища. Закінчив Львівський університет. Викладач гімназії у м. Вільно (нині Вільнюс, Литва). Заарештований восени 1939 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 1989 р.

Харишин Михайло Іванович, 1889 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 31.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.01.1956 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8981-П).

Чорна Стефанія Василівна, 1925 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 30.04.1955 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (6689).

Шеремета Костянтин Ілліч, 1884 р., с. Данильче, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта вища. Закінчив Львівську духовну семінарію. Священик у с. Вільховець. Підтримував зв'язок з УПА. Заарештований 28.10.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 27.11.1991 р. (7766-П).

Якубовський Степан Григорович, 1887 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 29.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 25.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.03.1956 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8981-П).

ЖОВНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Антонів Ольга Григорівна, 1927 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 12.05.1992 р. (8660-П).

Атаманчук Петро Васильович, 1913 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 21.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 21.02.1966 р. (3779).

Голод Григорій Степанович, 1902 р., с. Жовнівка, освіта середня. Проживав у с. Нова Прилука Липовецького р-ну Вінницької обл. Заарештований 10.08.1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.06.1938 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Реабілітований 15.03.1956 р.

Джура Павло Григорович, 1895 р., с. Жовнівка. Перебував у поселенні Сюзьва Юрлінського р-ну Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 27.01.1941 р. Засуджений 05.07.1941 р. Молотовським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1990 р.

Корбило Василь Іванович, 1918 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 12.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Оріх". Засуджений

12.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.06.1956 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (7981-П).

Корбило Юрій Іванович, 1912 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 12.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Яр". Засуджений 12.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.06.1956 р. Реабілітований 07.04.1992 р. (7981-П).

Матис Станіслав Максимович, 1898 р., с. Жовнівка. Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Замордований у тюрмі м. Бережани.

Пасемник Григорій Семенович, 1891 р., с. Жовнівка. Заарештований 1947 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Замордований у тюрмі м. Бережани.

Романів Михайло Іванович, 1914 р., с. Жовнівка. Заарештований 1945 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. Вояк УПА. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Загинув в ув'язненні 1947 р.

Серафим Павло Тимофійович, 1908 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 28.05.1942 р. ОВ УНКВС СтВО під час служби в армії (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 13.01.1943 р. ВТ військ УрВО на

8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.03.1943 р. Реабілітований 18.04.1997 р. (16652-П).

Стебельський Петро Пилипович, 1909 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 24.06.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 19.08.1950 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.04.1956 р. Реабілітований 11.12.1992 р. (15541).

Хлопась Андрій Северинович, 1903 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 23.09.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тер-

нопіль. Реабілітований 01.04.1994 р. (15988-П).

Чих Іван Семенович, 1924 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 12.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сірий". Засуджений 12.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 12.12.1946 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (7981-П).

Шума Федір Іванович, 1924 р., с. Жовнівка, освіта початкова. Заарештований 19.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.02.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 16.02.1951 р. Реабілітований 22.11.1993 р. (11694-П).

ЖУКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бич Дмитро Васильович, 1903 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 09.04.1947 р. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Білик Григорій Миколайович, 1888 р., с. Жуків. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 31.07.1946 р. за недоведеністю вини. (11512-П).

Білик Дмитро Григорович, 1905 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.12.1954 р. Помер 1988 р. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Білик Іван Михайлович, 1904 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 12.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Білик Михайло Олексійович, 1929 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 21.06.1950 р. ВКР УМДБ Одеського ВО (ст. 54-16, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.11.1950 р. ВТ військ ОВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.06.1956 р. Помер 2003 р. Реабілітований. (16468-П).

Боднарчук Степан Павлович, 1933 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 17.11.1954 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (15770-П).

Бойко Мирон Іванович, 1912 р., с. Гиновичі. Заарештований 1946 р. Березанським РВ МДБ. Член ОУН, псевдо "Василь". Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1953 р. Помер 1954 р.

Вільгусь Михайло Якович, 1900 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Березанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.08.1954 р. Помер 1978 р. Реабілітований 17.12.1991 р. (11512-П).

Вітковський Йосип Войцехович, 1892 р., с. Жуків, освіта початкова. Проживав у м. Омськ (нині РФ). Заарештований 02.09.1937 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.10.1937 р. розстріляний 10.10.1937 р. в м. Омськ. Реабілітований 29.04.1989 р.

Віятник Григорій Федорович, 1929 р., с. Гиновичі, освіта початкова. Заарештований 09.02.1949 р. Березанським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений у березні 1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Іркутськ (нині РФ). Звільнений 1954 р. Помер 2005 р.

Віятник Дмитро Михайлович, 1904 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Березанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.07.1955 р. Помер 1985 р. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Гавриляк Михайло Іванович, 1907 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 08.02.1945 р. Березанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 14.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.03.1955 р., помер цього ж року. Реабілітований 09.06.1994 р. (12387-П).

Гавриш Михайло Степанович, 1931 р., с. Жуків, освіта початкова.

Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Помер 1992 р. Реабілітований.

Дуда Степан Петрович, 1900 р., с. Жуків. Заарештований 25.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 31.07.1946 р. за недоведеністю вини. (11512-П).

Іванів Володимир Михайлович, 1930 р., с. Жуків. Учень II курсу Бережанського педагогічного училища. Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Помер 1985 р. в м. Тернопіль.

Леськів Григорій Іванович, 1892 р., с. Жуків. В період ЗУНР воював в УГА. Від 1920 р. перебував в радянській Україні, жив у м. Харків. Заарештований 1937 р. органами НКВС і розстріляний.

Леськів Степан Миколайович, 1898 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 21.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-3, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Помер 10.04.1946 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 10.10.1998 р. (17067-П).

Лецишин Микола Антонович, 1898 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 09.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.03.1955 р. Помер 1957 р. Реабілітований 11.08.1993 р. (12387-П).

Лещук Григорій Васильович, 1910 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКВС. Станичний ОУН. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Після звільнення жив у м. Караганда (Казахстан). Помер 1966 р.

Мицишин Петро Іванович, 1892 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Мицишин Степан Васильович, 1932 р., с. Жуків. Учень II курсу Бережанського педагогічного училища. Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований. Помер 1997 р.

Недільський Василь Михайлович, 1927 р., с. Жуків. Вивезений 1947 р. на поселення в Молотовську обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований і згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 23.12.1949 р. ув'язнений на 6 р. Заарештований у ВТТ вдруге 20.07.1950 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 28.09.1950 р. спеціальним табірним судом на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Реабілітований 1991 р.

Недільський Іван Васильович, 1915 р., с. Жуків, освіта 5 кл. Заарештований 22.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 24.02.1966 р. (3781).

Недільський Іван Дмитрович, 1933 р., с. Жуків, освіта 7 кл. Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Проживає в м. Коломия Івано-Франківської обл. Реабілітований.

Подуфалий Василь Михайлович, 1930 р., с. Жуків. Учень II курсу Бережанського педагогічного училища. Заарештований 24.02.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 21.04.1955 р. Реабілітований 22.06.1992 р. (12793-П).

Рутковський Мирон Іванович, 1912 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.08.1954 р. Помер 1955 р. Реабілітований 17.12.1991 р. (11512-П).

Савчук Петро Іванович, 1897 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Бережанським РВ

МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.04.1955 р. Помер 1987 р. Реабілітований 18.05.1993 р. (11512-П).

Федчишин Дмитро Григорович, 1912 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 1953 р. Реабілітований.

Федчишин Степан Васильович, 1899 р., с. Жуків, освіта вища. Педагог, філософ, літературознавець. В період ЗУНР служив в УГА. Від 1920 р. перебував у радянській Україні. Закінчив вищу військово-політичну школу в Москві (нині РФ) і Кримський університет в Сімферополі. Від 1926 р. жив у Харкові, викладав у вищих навчальних закладах. Заарештований 16.02.1933 р. Звинувачений як "учасник контрреволюційної організації УВО". Згідно з рішенням "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 20.11.1933 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Після звільнення перебував на засланні в м. Шенкурськ Архангельської обл. (нині РФ). Заарештований вдруге 26.09.1938 р. Ув'язнений на 3 р., покарання відбував у ВТТ в м. Солікамськ (нині Пермського краю РФ). Звільнений 1941 р. Від 1945 р. жив у Львові, викладав у педагогічному інституті, від 1963 р. – в університеті. За справою 1933 р. реабілітований 06.12.1957 р., за справою 1938 р. – 02.10.1958 р. Помер 1971 р. у м. Львів.

Шагай Василь Григорович, 1920 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 1950 р. Бережанським РВ МДБ. Член ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований. Помер 1999 р.

Шагай Михайло Григорович, 1933 р., с. Жуків, освіта початкова. Заарештований 14.03.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 29.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.07.1956 р. Реабілітований.

білітований 28.11.1991 р. Помер 1997 р. (12205-П).

Яцкевич Едуард Казимирович, 1892 р., с. Гиновичі. Проживав в Одеській обл. Заарештований влітку 1938 р. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 03.10.1938 р. розстріляний в м. Одеса. Реабілітований 1990 р.

Яцків Степан Михайлович, 1910 р., с. Гиновичі, освіта початкова. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 1956 р. Помер 1986 р. Реабілітований.

КОТІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бесага Богдан Васильович, 1927 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 1992 р. Помер 1996 р.

Горська Дарія Іванівна, 1902 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештована 30.04.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 13.11.1949 р. Реабілітована 30.12.1992 р. (9061-П).

Горський Петро Іванович, 1922 р., с. Котів. Заарештований 1947 р. Бережанським РВ МДБ. Член ОУН. Суд не відбувся. Закатований у тюрмі м. Бережани.

Горський Микола Петрович, 1892 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештований 27.08.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.09.1955 р. Реабілітований 28.12.1992 р. (9144-П).

Дзюбак Василь Степанович, 1929 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 1992 р. Помер 2007 р.

Добрянський Василь Петрович, 1920 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештований 17.07.1945 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК

УРСР). Член ОУН Засуджений 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ) 23.12.1948 р. (12600-П).

Захарій Богдан Андрійович, 1930 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 1992 р. Помер 1998 р.

Карась Богдан Васильович, 1930 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Помер в ув'язненні в Хабаровському краї (нині РФ) 1956 р.

Луців Степан Степанович, 1930 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 09.03.1992 р.

Мамчур Петро Васильович, 1902 р., с. Котів. Проживав у м. Калінін (нині Твер, РФ). Заарештований 31.07.1937 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 26.11.1937 р. розстріляний 02.12.1937 р. Реабілітований 11.11.1963 р.

Мамчур Ярослава Василівна, 1924 р., с. Котів. Заарештована 1944 р. Бережанським РВ НКДБ. Член ОУН. Суд не відбувся. Закатована на допитах у тюрмі м. Бережани.

Новицький Михайло Федорович, 1903 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 18.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.02.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Помер в ув'язненні 14.06.1951 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9262-П).

Онишко Іван Михайлович, 1922 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештований 1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.11.1951 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (12600-П).

Паньків Андрій Михайлович, 1910 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештований 31.08.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1955 р. Реабілітований 28.12.1992 р. (9144-П).

Паньків Роман Васильович, 1922 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештований 19.11.1940 р. ТВ НКВС ст. Тернопіль (ст. 54-8 КК УРСР). Засуджений 18.01.1941 р. ВТ військ КОВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. За даними кримінальної справи, звільнений 29.08.1941 р. Доля невідома. Реабілітований 30.11.1993 р. (14454).

Рабик Василь Михайлович, 1920 р., с. Котів. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Вояк УПА. Суд

не відбувся. Закатований у тюрмі м. Бережани.

Савчук Петро Іванович, 1927 р., с. Молохів, освіта початкова. Заарештований 10.05.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 29.07.1955 р. Реабілітований 08.04.1992 р. (10189-П).

Семенець Текля Пилипівна, 1925 р., с. Котів. Закінчила Бережанське педагогічне училище. Заарештована 27.08.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, санітарка УПА, псевда “Калина” і “Тополя”. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.12.1949 р. ув’язнена на 10 р. у ВТТ. Покарання відбувала в м. Джекказган (Казахстан). Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 14.07.1969 р. (1581).

Стоян Мирослав Миколайович, 1931 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. Вояк УПА. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Помер після звільнення у м. Хабаровськ (нині РФ) 1958 р.

Фатюк Ольга Іванівна, 1915 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештована 28.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв’язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від

24.11.1948 р. ув’язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 15.03.1956 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (12723-П).

Фещур Володимир Михайлович, 1916 р., с. Котів. Проживав у м. Львів. Заарештований наприкінці 1939 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.05.1940 р. ув’язнений на 3 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Шанайда Михайло Антонович, 1928 р., с. Котів. Заарештований 1948 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Помер 1988 р.

Щур Марія Михайлівна, 1922 р., с. Котів, освіта початкова. Заарештована 12.08.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.10.1954 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (12600-П).

Щур Стефанія Степанівна, 1923 р., с. Котів, освіта 7 кл. Вчителька. Заарештована 31.08.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Референт районного проводу ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 05.02.1949 р. ув’язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 04.05.1956 р. Реабілітована 16.03.1992 р. (9657-П).

КУРОПАТНИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Адамів Микола Йосипович, 1920 р., с. Куропатники, початкова. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член

ОУН. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув’язненні 21.04.1946 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (8407-П).

Баран Михайло Іванович, 1911 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 07.03.1952 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.04.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.12.1954 р. Реабілітований 30.06.1993 р. (10743-П).

Баран Михайло Федорович, 1928 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 22.05.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Звільнений 10.08.1946 р. за недоведеністю вини. (14699-П).

Басара Антон Лук'янович, 1923 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 26.06.1992 р. (11271-П).

Білокурський Пилип Петрович, 1922 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 26.08.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 26.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1955 р. Реабілітований 05.10.1995 р. (15375-П).

Блащук Розалія Гнатівна, 1896 р., с. Баранівка. Проживала в м. Житомир. Заарештована 06.08.1937 р. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 20.09.1937 р.

ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 1989 р.

Бойко Стефанія Миколаївна, 1925 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 24.03.1993 р. (10115-П).

Борецький Ярослав Іванович, 1926 р., с. Куропатники. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.09.1954 р. Реабілітований 08.09.1991 р. (6766-П).

Варга Пинтус Якимович, 1901 р., с. Криниця Краківського воєв-ва (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Куропатники. Заарештований 29.06.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.03.1955 р. Реабілітований 18.08.1993 р. (12528-П).

Дячишин Станіслав Йосипович, 1932 р., с. Сеньків, нині Ясне, освіта 7 кл. Заарештований 26.03.1950 р. Козівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Доля невідома. (3329).

Кміть Стефанія Дмитрівна, 1925 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.05.1955 р. Реабілітована 29.03.1993 р. (10115-П).

Коник Климентій Йосипович, 1888 р., с. Посада Сяноцька (нині Польща), освіта вища юридична. З дитячих літ жив у с. Баранівка. Навчався у Львівському та Віденському університетах. В період ЗУНР – офіцер УГА. Від 1920 р. перебував у радянській Україні. Був ректором і професором Житомирського ІНО та Одеського інституту народного господарства (1925–1928). Надалі працював у Наркомосі та Держплані УСРР в Харкові. Заарештований 05.05.1933 р. Звинувачений у “приналежності до УВО”. Відповідно до постанови “трійки” при колегії ДПУ УСРР від 23.09.1933 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Покарання відбував на Соловках. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС по Ленінградській обл. від 09.10.1937 р. розстріляний в урочищі Сандормох біля м. Медвеж'єгорськ (нині Республіка Карелія, РФ) 03.11.1937 р. Реабілітований 1989 р.

Костишин Микола Григорович, 1925 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.09.1954 р. Реабілітований 01.07.1991 р. (6766-П).

Костишин Микола Михайлович, 1907 р., с. Куропатники. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.09.1953 р. Реабілітований 22.10.1991 р. (6766-П).

Красновський Йосип Григорович, 1888 р., с. Куропатники. Заарештований 24.05.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.01.1955 р. Реабілітований 07.04.1992 р. (14699-П).

Крегель Василь Михайлович, 1904 р., с. Криниця Краківського воєв-ва (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Куропатники. Заарештований 26.07.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.06.1956 р. Реабілітований 18.08.1993 р. (12528-П).

Крегель Петро Васильович, 1928 р., с. Криниця Краківського воєв-ва (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Куропатники. Заарештований 23.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл.

(ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 23.03.1993 р. (10018-П).

Кулеба Степан Степанович, 1913 р., с. Баранівка. Заарештований під час служби в армії 19.04.1948 р. ВКР МДБ 26-ї механізованої дивізії. Відправлений на лікування 06.01.1949 р. в лікарню № 1 м. Москва (нині РФ). Втік з лікарні 16.07.1950 р. Доля невідома. Реабілітований 07.06.1998 р. (17039-П).

Липка Петро Миколайович, 1927 р., с. Куропатники, освіта початкова. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.08.1954 р. Реабілітований 31.03.1991 р. (6766-П).

Михайлюк Михайло Володимирович, 1925 р., с. Сеньків, нині Ясне, освіта початкова. Заарештований 20.02.1946 р. Козівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1955 р. Реабілітований 10.07.1992 р. (9959-П).

Мушка Федір Степанович, 1906 р., Польща, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка. Заарештований 20.05.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р.

ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.03.1955 р. Реабілітований 02.10.1993 р. (11369-П).

Оберський Микола Васильович, 1899 р., с. Куропатники, освіта початкова. Батько П. М. Оберського. Заарештований 09.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Реабілітований 10.06.1968 р. (8407-П).

Оберський Петро Миколайович, 1927 р., с. Куропатники, освіта початкова. Син М. В. Оберського. Заарештований 26.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджений 22.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.08.1954 р. Реабілітований 31.07.1991 р.

Пастух Петро Васильович, 1901 р., с. Лисівці, нині Заліщицького р-ну, освіта вища духовна. Закінчив Львівську духовну семінарію. Священик у с. Куропатники. Заарештований 23.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Пашковська Марія Михайлівна, 1925 р., с. Лубне Кросненського пов. (Польща), освіта 7 кл. Проживала в с. Баранівка, Заарештована 28.06.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 05.02.1947 р. за недоведеністю вини. (1791).

Романюк (Бабухівська) Ольга Миколаївна, 1921 р., с. Баранівка, освіта початкова. Заарештована 03.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 25.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 28.10.1991 р. (7101).

Стефанів Роман Миколайович, 1925 р., с. Куропатники, освіта 7 кл. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.09.1954 р. Реабілітований 11.01.1992 р. (8719-П).

Стефанів Ярослав Петрович, 1918 р., с. Баранівка, освіта початкова. Заарештований 02.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР) Член ОУН, псевдо "Рос". Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 21.02.1996 р. (3789-П).

Тернова Дарія Михайлівна, 1916 р., с. Куропатники. Заарештована 05.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.02.1955 р. Реабілітована 24.03.1993 р. (10115-П).

Терновий Ілля Миколайович, 1922 р., с. Куропатники. Брат Михайла

Тернового. Заарештований 30.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.01.1956 р. Реабілітований 17.12.1991 р. (8407-П).

Терновий Михайло Миколайович, 1923 р., с. Куропатники, освіта початкова. Брат Ілька Тернового. Заарештований 11.04.1952 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.04.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.01.1955 р. Реабілітований 12.09.1991 р. Помер 1993 р. (7214).

Федус Григорій Васильович, 1900 р., с. Куропатники. Заарештований 03.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.05.1956 р. Реабілітований 10.06.1968 р. (8407-П).

Фортуна Михайло Степанович, 1891 р., с. Баранівка. Заарештований 15.10.1947 р. (ст. 58-1а КК РРФСР) відбуваючи покарання у ВТТ в Республіці Комі (нині РФ). Засуджений 04.11.1947 р. ВТ військ МВС при управлінні будівництва Північно-Печорської залізниці на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Футка Степан Теодорович, 1916 р., с. Куропатники. Заарештований 15.04.1948 р. Бережанським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Засудже-

ний 16.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.12.1956 р. Реабілітований 24.07.1992 р.

Футка Ярослав Степанович, 1929 р., с. Куропатники, освіта 7 кл. Заарештований 27.09.1948 р. Бере-

жанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 08.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.06.1956 р. Реабілітований 04.06.1990 р. (5874).

КУРЯНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Заяць Марія Петрівна, 1930 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештована 22.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Заарештована 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.05.1954 р. Реабілітована. (6795-П).

Ковальська Стефанія Григорівна, 1932 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештована 02.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 31.07.1954 р. Доля невідома. Реабілітована 1992 р. (6795-П).

Ковальський Євген Теофанович, 1924 р., с. Куряни, освіта вища. Брат Я. Т. Ковальського. Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут. Заарештований 25.01.1951 р. СВ УМДБ у Львівській обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Референт окружного проводу ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.07.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 06.07.1956 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (13111-П).

Ковальський Ярослав Теофанович, 1914 р., с. Куряни, освіта вища.

Брат Є. Т. Ковальського. Вчитель у с. Великі Чорнокінці, нині Чортківського р-ну. Заарештований 1941 р. Пробіжниським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Керівник розвідки повітового проводу ОУН. Засуджений 20.05.1941 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 14.10.1991 р. (8363).

Комарянська Ярослава Степанівна, 1924 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.02.1955 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Комарянський Йосип Григорович, 1902 р., с. Куряни, освіта вища. Закінчив Львівську ветеринарну академію. Жив у м. Ельс Вроцлавського воєв-ва (Польща). Заарештований у м. Вроцлав 11.03.1947 р. УКР ПГРВ (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 26.04.1947 р. ВТ ПГРВ на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 30.10.1947 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (15823).

Комарянський Михайло Костянтинович, 1906 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 04.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Суд не відбувся. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований з тюрми м. Бережани на Схід. Справу припинено 22.03.1949 р. Реабілітований 11.03.1966 р. (3733).

Мартинюк Григорій Дмитрович, 1903 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 19.11.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 03.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.07.1956 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8607-П).

Мартинюк Катерина Михайлівна, 1914 р., с. Куряни, освіта 5 кл. Заарештована 17.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 23.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.05.1955 р. Реабілітована 30.10.1992 р. (9756-П).

Мартинюк Станіслав Михайлович, 1923 р., с. Куряни, освіта 6 кл. Заарештований 19.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 03.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8607-П).

Мартинюк Степан Кіндратович, 1917 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 14.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий провідник ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Справу припинено 21.03.1949 р. Реабілітований 11.05.1993 р. (10343-П).

Масляк Михайло Кирилович, 1897 р., с. Семаківці, нині Галицького р-ну Івано-Франківської обл., освіта середня. Проживав у с. Куряни. Делегат Народних Зборів Західної України в жовтні 1939 р. Від 1940 р. – начальник відділу забезпечення Терноп. облшляхбуду. Заарештований 20.05.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 24.04.1998 р. (16982-П).

Небесний Василь Дорофійович, 1915 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 14.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 17.02.1993 р. (9925-П).

Олійник Іван Євстахійович, 1903 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 19.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 03.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.07.1956 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8607-П).

Полюн Євстахій Ілліч, 1923 р., с. Куряни. Заарештований 16.02.1945 р.

Золотниківським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Звільнений 05.08.1954 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (13824-П).

Рихлевич Ганна Петрівна, 1927 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештована 08.12.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1, 54-13 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Перебувала в тюрмі м. Бережани. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 08.09.1947 р. вислана на 5 р. у Казахстан. Реабілітована 1989 р. (5538-П).

Рихлевич Гнат Іванович, 1907 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 17.11.1956 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 70-2 КК УРСР). Засуджений 29.12.1956 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.08.1993 р. (16308-П).

Семеген Степан Захарович, 1912 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 24.09.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Страчений наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 26.01.1990 р. (5676-П).

Семеген Стефанія Степанівна, 1914 р., с. Куряни, освіта 7 кл. Заарештована 30.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Віра". Засуджена 25.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.03.1954 р. Реабілітована 28.04.1992 р. (10008-П).

Семеген Яків Григорович, 1893 р., с. Куряни. Проживав у Горьківській обл. (нині Нижньогородська обл., РФ). Заарештований восени 1938 р. (ст. 58-б, 58-10 КК РРФСР). Засуджений Горьківським облсудом на 2 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Семків Йосип Михайлович, 1924 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 20.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.11.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 24.04.1956 р. Помер 1976 р. Реабілітований 12.10.1993 р. (11442-П).

Сівка Володимир Петрович, 1910 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 15.10.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Під час арешту був поранений. Член ОУН. Помер у тюрмі м. Бережани 19.10.1940 р. Реабілітований 24.10.1997 р. (16803-П).

Сівка Юхимія Петрівна, 1917 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештована 01.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Страчена без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітована 13.04.1993 р. (10033-П).

Шморгун Микола Григорович, 1922 р., с. Куряни, освіта початкова. Заарештований 06.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Суд не

відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани. (10339-П).

Штонь Володимир Йосипович, 1909 р., с. Куряни. Заарештований 05.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Наприкінці червня 1941 р. врятувався з тюрми м. Бережани. В 1945 р. виїхав у Польщу. Справу припинено 21.04.1968 р. Реабілітований 06.05.1993 р. (10341-П).

Юськів Володимир Юрійович, 1918 р., с. Павлів. Брат Є. Ю. Юськіва. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани.

Юськів Євстахій Юрійович, 1921 р., с. Куряни. Брат Є. Ю. Юськіва. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани.

ЛАПШИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бідула Михайло Федорович, 1922 р., с. Лапшин, освіта 7 кл. Брат С. Ф. Бідули. Заарештований 22.12.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. (12770-П).

Бідула Степан Федорович, 1919 р., с. Лапшин, освіта початкова. Брат М. Ф. Бідули. Заарештований 04.12.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий провідник ОУН. Постановою ОН при НКВС СРСР від 15.04.1941 р. винесено вирок – розстріл. Страчений у липні 1941 р. в тюрмі м. Харків. Реабілітований 26.07.1992 р. (13252-П).

Бідула Стефанія Гаврилівна, 1925 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 27.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 02.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.05.1956 р. Прожи-

вала в м. Снятин Івано-Франківської обл. Реабілітована 03.09.1991 р. (10141-П).

Бідула Текля Степанівна, 1922 р., с. Лапшин. Заарештована 08.09.1940 р. ТВ УНКВС Львівської залізниці (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Замордована 26.06.1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів. Реабілітована 17.03.1993 р.

Бойко Агафія Миколаївна, 1919 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 01.04.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 18.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.04.1956 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (11331-П).

Бойко Василь Григорович, 1896 р., с. Лапшин. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Витвицький Василь Іванович, 1892 р., с. Лапшин, освіта початкова. Проживав у Вінницькій обл. Заареш-

тований у січні 1938 р. (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Вінницькій обл. розстріляний 09.04.1938 р. у м. Вінниця. Реабілітований 13.06.1989 р.

Витвицький Михайло Григорович, 1897 р., с. Лапшин. Заарештований 08.03.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.03.1941 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. Розстріляний 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 29.09.1992 р. (15692).

Витвицький Роман Михайлович, 1923 р., с. Лапшин, освіта 6 кл. Заарештований 23.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 18.03.1941 р. за недоведеністю вини. (2005).

Вітковський Микола Степанович, 1928 р., с. Лапшин, освіта середня. Заарештований 01.04.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.10.1948 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 28.05.1954 р. Реабілітований 11.05.1990 р. (15727-П).

Віятник Михайло Казимирович, 1915 р., с. Лапшин. Заарештований 15.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 26.07.1993 р. (10834-П).

Возняк Іван Йосипович, 1914 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заареш-

тований 10.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 07.08.1956 р. Реабілітований 22.01.1992 р. (7715-П).

Волощук Ганна Михайлівна, 1922 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 09.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Тетяна”. Засуджена 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.05.1956 р. Реабілітована 28.09.1993 р. (11172-П).

Герасимів Ганна Михайлівна, 1928 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 28.11.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 28.10.1955 р. Реабілітована 30.04.1992 р. (8152).

Герасимів Степан Ілліч, 1930 р., с. Лапшин, освіта середня. Заарештований 18.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 23.06.1948 р. МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 22.09.1954 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (9482-П).

Глушок Степан Романович, 1913 р., с. Лапшин. Заарештований восени 1939 р. радянськими прикордонниками при спробі нелегального переходу державного кордону в Польщу. Страчений 1940 р. в тюрмі м. Харків.

Голик Ілля Іванович, 1902 р., с. Лапшин. Заарештований 07.06.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.04.1955 р. Реабілітований 11.03.1992 р. (11331-П).

Гончар Текля Марківна, 1925 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 14.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 09.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.04.1956 р. Реабілітована 30.11.1991 р. (7228-П).

Гутор Агафія Дмитрівна, 1926 р., с. Лапшин, освіта 8 кл. Заарештована 18.03.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Надавала медичну допомогу воякам УПА. Засуджена 11.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 2 р. позбавлення прав. Звільнена 20.12.1950 р. Реабілітована 30.06.1993 р. (10723-П).

Даньків Степан Якович, 1909 р., с. Колонія, нині Гайок. Проживав у м. Тулун Іркутської обл. (нині РФ). Заарештований 12.03.1958 р. Звинувачений у проведенні "антирадянської, націоналістичної агітації". Засуджений 12.05.1958 р. Іркутським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 27.03.1996 р.

Джулинський Іван Львович, 1893 р., с. Лапшин. Студент III курсу

Львівського університету. Заарештований 20.02.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (5166-П).

Дмитрук Марія Іванівна, 1928 р., с. Колонія, нині Гайок. Заарештована 06.10.1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Зв'язкова УПА, псевдо "Зірка". Засуджена 14.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 17.10.1954 р. Реабілітована 20.01.1993 р.

Дубницька Марія Данилівна, 1927 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Реабілітована 02.04.1992 р. (11716-П).

Дулеба Омелян Васильович, 1914 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 22.02.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, звільнений 31.08.1941 р. Насправді страчений наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 19.05.1993 р. (15087-П).

Дулеба Стефанія Михайлівна, 1922 р., с. Лапшин. Заарештована 11.09.1940 р. органами НКВС у Львівській обл. (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Заарештована 26.06.1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів. Реабілітована 17.03.1993 р.

Дякович Максим Самійлович, 1912 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 22.12.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, звільнений 31.08.1941 р. Насправді страчений наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 19.05.1993 р. (15087-П).

Захарків Степан Федорович, 1915 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1948 р. Заарештований вдруге 07.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 18.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ. Звільнений 17.12.1954 р. Реабілітований 11.03.1992 р. (15087-П, 11331-П).

Зінько Ірина Данилівна, 1931 р., с. Піддубці Люблінського воєв-ва (Польща), освіта 6 кл. Проживала в с. Лапшин. Заарештована 06.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 25.11.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 20.05.1956 р. Реабілітована 13.09.1993 р. (11132-П).

Іванків Григорій Михайлович, 1929 р., с. Лапшин, освіта початкова.

Заарештований 29.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.12.1956 р. Реабілітований 03.12.1991 р. (7315-П).

Іванків Марія Григорівна, 1902 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештована 29.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 12.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.07.1956 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (7315-П).

Іванків Михайло Васильович, 1897 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 25.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.08.1956 р. Реабілітований 03.12.1991 р. (7315-П).

Іванків Степан Григорович, 1927 р., с. Лапшин, освіта 7 кл. Заарештований 26.06.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.09.1951 р. ВТ військ МДБ у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.04.1955 р. Реабілітований 21.11.1991 р. (11331-П).

Кавара Йосип Федорович, 1910 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Бере-

жанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований у тюрму в Челябінській обл. (нині РФ). Суд не відбувся. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 16.02.1942 р. Реабілітований 24.09.1993 р. (14594-П).

Кіналь Микола Григорович, 1896 р., с. Лапшин. Заарештований 1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Кузів Герман Герасимович, 1889 р., с. Лапшин, освіта 8 кл. Проживав у м. Бережани. Заарештований 03.06.1944 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 15.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.10.1956 р. (12053-П).

Кузів Іван Васильович, 1927 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 06.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 03.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 03.08.1956 р. Реабілітований 22.01.1992 р. (7715-П).

Кузів Степан Федорович, 1920 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 04.08.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.05.1956 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (13559-П).

Лисунчин Василь Михайлович, 1918 р., с. Лапшин, освіта 7 кл. Заарештований під час військової служби в Мурманській обл. (нині РФ) 02.07.1941 р. ВКР 14-ї армії (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 09.07.1941 р. ВТ 14-ї армії на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 17.08.1993 р. (15817-П).

Марків Микола Кузьмович, 1910 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 15.02.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований 19.05.1993 р. (15087-П).

Матус Микола Павлович, 1919 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 26.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.09.1989 р. (5428-П).

Мельник Анастасія Василівна, 1922 р. с. Лапшин. Заарештована 23.12.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 12.05.1956 р. Реабілітована 11.03.1992 р. (8587-П).

Мигдал Владислав Мартинович, с. Колонія, нині Гайок, освіта початкова. Заарештований 17.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, симпатик УПА. Засуджений 19.09.1945 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 27.03.1991 р. (16319-П).

Олійник Ілля Сильвестрович, 1897 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, звільнений 31.08.1943 р. За даними сільської ради, замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 19.05.1993 р. (15087-П).

Петрович Василь Гнатович, 1915 р., с. Лапшин, освіта вища. Закінчив Львівський інститут торгівлі. Викладач Бережанського кооперативного технікуму. Заарештований 19.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.07.1956 р. Реабілітований 22.06.1989 р. (4549-П).

Пилипчак Михайло Васильович, 1922 р., с. Лапшин, освіта 5 кл. Заарештований 12.07.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.04.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 02.07.1958 р. Реабілітований. (2923-П).

Плонська Пелагія Гнатівна, 1930 р., с. Лапшин. Заарештована 06.03.1946 р. Бережанським РВ МВС

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зірка". Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 30.07.1954 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Прокопів Іван Григорович, 1930 р., с. Лапшин, освіта 7 кл. Заарештований 17.06.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 02.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.06.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (10141-П).

Репецький Петро Миколайович, 1902 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 07.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.02.1956 р. Реабілітований 11.03.1992 р. (11331-П).

Романів Ілля Іванович, 1910 р., с. Лапшин. Заарештований 27.06.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.03.1955 р. Реабілітований 11.03.1992 р. (11331-П).

Середа Нестор Дмитрович, 1904 р., с. Лапшин. Заарештований 17.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.08.1947 р. ув'язнений

на 7 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 05.03.1993 р. (11396-П).

Слободна Марія Григорівна, 1922 р., с. Лапшин, освіта 5 кл. Заарештована 04.08.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 06.04.1956 р. Реабілітована 11.10.1991 р. (12850-П).

Сулима Іван Федорович, 1919 р., с. Лапшин, освіта початкова. Заарештований 22.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ 20.05.1944 р. Реабілітований 19.05.1993 р. (15087-П).

Чикота Іван Павлович, 1927 р., с. Лапшин, освіта 5 кл. Заарештований 15.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 14.09.1953 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (10834-П).

Швець Марко Григорович, 1918 р., с. Лапшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Перебував у тюрмі м. Бережани. Суд не відбувся. Доля невідома.

Швидків Микола Григорович, 1922 р., с. Лапшин. Заарештований

18.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 1993 р.

Ярема Марія Іванівна, 1922 р., с. Лапшин. Заарештована 11.09.1940 р. органами НКВС у Львівській обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Замордована 26.06.1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів. Реабілітована 17.03.1993 р.

Ярема Микола, с. Лапшин, освіта середня. Вчитель. Замордований співробітниками Бережанського РВ МДБ у родинному селі 22.01.1947 р.

Ярема Степан Іванович, 1929 р., с. Гиновичі, освіта 7 кл. Проживав у с. Лапшин. Заарештований 24.06.1949 р. УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 02.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Казахстані та м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 30.09.1956 р. Реабілітований 12.09.1991 р. Помер 1997 р. у м. Тернопіль. (10141-П).

Ярема Степан Йосипович, 1906 р., с. Лапшин. Заарештований 1940 р. органами НКВС у Львівській обл. Член ОУН. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Львів. Реабілітований 1993 р.

ЛІТЯТИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бабій Василь Андрійович, 1920 р., с. Літятин. Заарештований 26.02.1945 р. Тербовлянським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок

з ОУН. Засуджений 20.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.10.1955 р. Проживав у с. Кальне

Козівського р-ну. Реабілітований 02.04.1992 р. (7645-П).

Бойко Ольга Михайлівна, 1931 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештована 08.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.07.1953 р. Реабілітована 06.11.1992 р. (8799-П).

Войтович Іван Йосипович, 1906 р., с. Кривча Краківського воєв-ва (Польща), освіта 7 кл. Проживав у с. Літятин. Заарештований 02.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 30.01.1956 р. Реабілітований 04.05.1993 р. (10411-П).

Демків Петро Васильович, 1910 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештований 11.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.03.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 08.10.1954 р. Реабілітований 11.12.1991 р. (12719-П).

Зьомко Марія Андріївна, 1925 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештована 08.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.09.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ і на 5 р. позбавлена прав. Звільнена 24.10.1950 р. Реабілітована 01.11.1993 р. (11580-П).

Зьомко Петро Андрійович, 1920 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештований 04.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.05.1954 р. Реабілітований 06.10.1992 р. (8799-П).

Ілляшів Парасковія Тимофіївна, 1920 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештована 21.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 05.03.1956 р. Проживала в м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл. Реабілітована 07.05.1992 р. (8660-П).

Котовський Онуфрій Петрович, 1914 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештований 04.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.01.1956 р. Помер 1976 р. Реабілітований 13.08.1991 р. (6832-П).

Шанайда Марія Федорівна, 1929 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештована 08.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 3 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 08.02.1949 р. Проживала в с. Мирне

Підгаєцького р-ну. Реабілітована 30.10.1992 р. (8799-П).

Шачко Йосип Іванович, 1884 р., с. Літятин, освіта початкова. Заарештований 21.09.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Під-

тримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 31.08.1954 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (8980-П).

МЕЧИЩІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Байгер Михайло Володимирович, 1901 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.08.1954 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (11044-П).

Баляшук Володимир Амброзійович, 1920 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Бідок Михайло Іванович, 1929 р., с. Мечищів, освіта 6 кл. Заарештований 08.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 24.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.09.1956 р. Проживав у м. Калуш Івано-Франківської обл. Реабілітований 22.12.1991 р. (7515-П).

Богайчук Теофіл Теодорович, 1898 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 08.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.11.1954 р. Реабілітований 11.05.1956 р. (10045-П).

Бондарчук Амброзій Федорович, 1900 р., с. Мечищів. Заарештований 06.09.1947 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Звільнений 21.03.1948 р. за недоведеністю вини. (3113-П).

Бондарчук Іван Степанович, 1899 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 11.05.1956 р. (10045-П).

Борискевич Степан Іванович, 1930 р., с. Мечищів, освіта 5 кл. Заарештований 20.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.08.1954 р. Реабілітований 03.06.1993 р. (14697-П).

Галінський Михайло Володимирович, 1929 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 20.05.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 15.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.07.1953 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10732-П).

Гладкий Петро Іванович, 1923 р., с. Мечищів, освіта середня. Проживав у с. Заланів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Заарештований 28.10.1948 р. Вояк УПА, псевдо "Хитрий". Засуджений 18.05.1949 р. ВТ військ МВС у Станіславській обл. на 25 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 13.11.1991 р.

Головко Євстахій Миколайович, 1922 р., с. Надорожнів, освіта початкова. Заарештований 25.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 17.02.1993 р. (9926-П).

Грицишин Іван Михайлович, 1900 р., с. Мечищів. Заарештований 30.11.1945 р. (ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Татарській АРСР (нині Республіка Татарстан, РФ). Доля невідома.

Грицишин Михайло Павлович, 1922 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Гуменюк Марія Миколаївна, 1903 р., с. Мечищів, освіта початкова.

Проживала в с. Соболівка Теплицького р-ну Вінницької обл. Заарештована 1937 р. (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 04.10.1937 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 04.05.1989 р.

Гуменюк Орест Володимирович, 1931 р., с. Мечищів, освіта 5 кл. Заарештований 13.08.1947 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.10.1947 р. ВТ військ МВС Львівської залізниці на 10 р. ВТТ. Звільнений 23.06.1954 р. Реабілітований 13.10.1954 р. (3114-П).

Гуменюк Петро Михайлович, 1925 р., с. Мечищів, освіта 5 кл. Заарештований 13.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Клен". Засуджений 16.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 25.04.1956 р. Реабілітований 22.12.1993 р. (11566-П).

Гурневич Василь Андрійович, 1930 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 26.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.09.1954 р. Реабілітований 30.08.1994 р. (6799-П).

Даньків Микола Омелянович, 1922 р., с. Надорожнів, освіта початкова. Заарештований 13.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 24.04.1945 р. ВТ військ

НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 24.05.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. каторжних робіт. Помер в ув'язненні 26.03.1946 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (13670-П).

Дволятик Михайло Іванович, 1900 р., с. Конюшки, нині Бурштинського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Мечищів. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 28.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1954 р. Реабілітований 07.05.1991 р. (6988-П).

Денефіль Степан Петрович, 1924 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 11.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 16.05.1941 р. за недоведеністю вини. (1881).

Древицький Петро Йосипович, 1926 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 20.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 25.09.1948 р. Реабілітований 03.06.1993 р. (14697-П).

Дуб Амброзій Степанович, 1912 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Забояк Амброзій Теодорович, 1928 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 21.01.1948 р. ТВ МДБ ст. Ходорів Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий УПА. Засуджений 22.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (9890-П).

Забояк Іван Михайлович, 1925 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 01.06.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 29.07.1992 р. (8155).

Замостяник Василь, 1918 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Замостяник Максим Іванович, 1917 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Заторський Володимир Іванович, 1890 р., с. Мечищів, освіта початкова. Проживав у с. Глинне Шіткінського р-ну Іркутської обл. (нині РФ). Заарештований 17.09.1943 р. (ст. 58-8, 58-10 КК РРФСР). Засуджений 27.01.1944 р. ВТ військ Іркутського гарнізону на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 22.04.1991 р.

Заторський Іван Петрович, 1922 р., с. Мечищів. Брат Я. П. Заторсь-

кого. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Заторський Михайло Володимирович, 1920 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Заторський Ярослав Петрович, 1924 р., с. Мечищів. Брат І. П. Заторського. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Заяць Броніслав Франкович, 1916 р., м. Борислав, нині Дрогобицького р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживав у с. Надорожнів. Вояк УПА, псевдо "Шпак". Заарештований 27.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 27.01.1955 р. Реабілітований 22.12.1993 р. (11568-П).

Ільків Іван Миронович, 1924 р., с. Мечищів, освіта середня. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 28.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.09.1955 р. Реабілітований 07.05.1991 р. (6988-П).

Іскра Григорій Миколайович, 1922 р., с. Надорожнів, освіта початкова. Заарештований 07.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-

11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 05.09.1949 р. (3759).

Іскра Євстахій Михайлович, 1915 р., с. Надорожнів. Брат М. М. Іскри. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Іскра Микола Михайлович, 1911 р., с. Надорожнів. Брат Є. М. Іскри. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Калинович Ольга Миколаївна, 1928 р., с. Мечищів, освіта 7 кл. Заарештована 27.11.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 07.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.07.1954 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (13662-П).

Клемпоуз Володимир, 1924 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Клемпоуз Іван, 1922 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Ковальчук Тимофій Олексійович, 1905 р., с. Надорожнів, освіта початкова. Заарештований 15.01.1957 р. Бережанським РВ КДБ (ст. 54-10 КК

УРСР). Засуджений 29.03.1957 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ. Звільнений 01.03.1961 р. Реабілітований 29.09.1993 р. (14208-П).

Козак Іван Михайлович, 1912 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 02.11.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.07.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Замордований на початку липня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований в родинному селі. Реабілітований 29.06.1989 р. (5007-П).

Колісник Танас Євдокимович, 1928 р., с. Мечищів, освіта 6 кл. Заарештований 24.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.12.1953 р. Реабілітований 30.08.1994 р. (6799-П).

Кулина Антоніна Михайлівна, 1924 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештована 15.10.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 14.07.1955 р. Проживала в м. Ніжин Чернігівської обл. Реабілітована 30.10.1992 р. (13576-П).

Купрач Кароль Степанович, 1897 р., с. Кути, освіта вища. Проживав у м. Москва (нині РФ). Заарештований органами НКВС 09.08.1937 р. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 23.09.1937 р. розстріляний цього ж дня на Донському

цвинтарі в Москві. Реабілітований 28.11.1989 р.

Кучер Франко Якович, с. Надорожнів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Майстраницький Іван Петрович, 1903 р., с. Мечищів. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.12.1954 р. Реабілітований 07.05.1991 р. (6988-П).

Малицький Михайло Петрович, 1907 р., с. Мечищів. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.09.1955 р. Реабілітований 07.05.1991 р. (6988-П).

Малицька Анастасія Степанівна, 1925 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештована 08.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, зв'язкова УПА. Померла 04.07.1946 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітована 12.05.1998 р. (16987-П).

Мерва Михайло Анастасович, 1930 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 06.09.1947 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений

23.03.1948 р. за недоведеністю вини. (3116-П).

Могила Олексій Костянтинович, 1921 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Мострянський Микола Михайлович, 1921 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Мручко Іван, с. Надорожнів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Мручко Петро Антонович, 1886 р., с. Мечищів. Проживав у с. Нижня Утятка Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 11.03.1938 р. (ст. 58-6, 58-9, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.06.1938 р. розстріляний 31.07.1938 р. у м. Курган. Реабілітований 09.06.1989 р.

Надбережний Микола Іванович, 1902 р., с. Мечищів. Заарештований 01.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Надбережний Степан Іванович, 1925 р., с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований

наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Онофрук Микола Іванович, 1914 р., с. Мечищів. Заарештований 14.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Врятувався від страти в тюрмі м. Бережани наприкінці червня 1941 р.

Пасічник Микола Гаврилович, 1902 р., с. Мечищів. Навчався в Бережанській гімназії, Українському таємному університеті у Львові. В 1925 р. виїхав в радянську Україну, проживав у м. Харків. В 1937 р. заарештований і страчений.

Пелих Іван Миронович, 1922 р., с. Мечищів. Учень школи. Заарештований 01.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Плекан Іван Михайлович, 1915 р., с. Мечищів. Заарештований 1940 р. Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнений на 10 р. Загинув у ВТТ в м. Магадан (нині РФ). Реабілітований 17.02.1993 р.

Регей Василь, 1915 р., с. Мечищів, освіта вища педагогічна. Закінчив Варшавський університет (Польща). Від 1948 р. викладав у Дрогобицькому педагогічному інституті. Заарештований 1951 р. органами МДБ. Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Після звільнення 1958 р. жив у Сибіру (нині РФ), від 1978 р. – у м. Калуш Івано-Франківської обл. Помер 1986 р.

Самбульський Євгеній Васильович, 1926 р., с. Мечищів, освіта початкова. Брат С. В. та Ю. В. Сам-

бульських. Заарештований 13.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, вояк УПА. Засуджений 24.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 24.05.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.07.1956 р. Проживав у с. Надорожнів. Реабілітований 25.01.1992 р. (13670-П).

Самбульський Степан Васильович, 1923 р., с. Надорожнів, освіта початкова. Брат Є. В. та Ю. В. Самбульських. Заарештований 26.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 16.02.1993 р. (9666-П).

Самбульський Юліан Васильович, 1924 р., с. Надорожнів, освіта 7 кл. Брат Є. В. та С. В. Самбульських. Заарештований 30.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 17.02.1993 р. (9924-П).

Семчук Микола Петрович, 1929 р., с. Мечищів. Заарештований 24.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.09.1953 р. Реабілітований 30.08.1991 р. (6799-П).

Смишнюк Теодозій, с. Надорожнів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Снак Степан Дмитрович, 1884 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 15.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.04.1953 р. Реабілітований 28.12.1992 р. (9296-П).

Суховій Іван, 1912 р., с. Мечищів. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Скон". Засуджений 29.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 25.07.1947 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (11044-П).

Ткачик Іван Федорович, 1907 р., с. Мечищів. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер у ВТТ № 3 МВС СРСР у Мордовії (нині РФ) 03.10.1949 р. Реабілітований 24.05.1993 р.

Ткачук Іван Федорович, 1900 р., с. Мечищів. Заарештований 07.09.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Комар". Засуджений 29.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер у ВТТ № 3 МВС СРСР у Мордовії (нині РФ) 02.09.1949 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (11044-П).

Федик Степан Григорович, 1918 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 03.05.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Підтримував зв'язок з ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 18.01.1993 р.

Харовський Михайло, с. Мечищів. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Цюренко Іван Михайлович, 1906 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 22.05.1948 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 11.04.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 06.03.1956 р. Реабілітований 16.01.1957 р. (3198-П).

Чуловський Амброзій Іванович, 1916 р., с. Добринів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Мечищів. Заарештований 11.08.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. ВС СРСР 08.12.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. каторжних робіт. Звільнений 1956 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (15750-П).

Чуловський Іван Володимирович, 1929 р., с. Мечищів, освіта 7 кл. Заарештований 06.10.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.11.1953 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13573-П).

Шозда Ілярій Степанович, 1921 р., с. Мечищів, освіта початкова. Заарештований 21.01.1948 р. ТВ УМДБ Львівської залізниці на ст. Ходорів (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 05.04.1992 р. (9890-П).

НАДРІЧНЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баран Федір Якович, 1908 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований 31.07.1951 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 14.03.1952 р. за недоведеністю вини. (1917-П).

Бурмай Захар Васильович, 1882 р., с. Дрищів, нині Надрічне. Проживав у с. Александровка Бугульмінського р-ну Татарської АРСР (нині РФ).

Заарештований 12.06.1943 р. Засуджений 11.08.1943 р. ВТ військ НКВС Татарської АРСР на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер у ВТТ № 5 на острові Свіяж (нині Зеленодольського р-ну Республіки Татарстан, РФ) 01.06.1944 р. Реабілітований 28.01.1955 р.

Гончарський Федір Олексійович, 1893 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований 22.11.1951 р. Бережанським РВ МДБ

(ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.05.1956 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (11928-П).

Горин Ілля Федорович, 1890 р., с. Дрищів, нині Надрічне. Проживав у с. Луги Чечельницького р-ну Вінницької обл. Заарештований 1937 р. Чечельницьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний 15.02.1938 р. у м. Вінниця. Реабілітований 27.11.1989 р.

Дунай Михайло Григорович, 1914 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований 23.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 27.04.1940 р. за недоведеністю вини. (2264-П).

Куземський Іван Йосипович, 1927 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 25.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-го гв. ск (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 21.11.1944 р. ВТ 13-ї гв. сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 23.04.1949 р. Реабілітований 17.03.1996 р. (15704-П).

Мотурняк Олексій Пилипович, 1904 р., м-ко Великі Бірки, нині смт Терноп. р-ну, освіта початкова. Чоловік П. І. Мотурняка. Проживав у с. Надрічне. Заарештований 17.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.09.1950 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.10.1954 р. Реабілітований 10.05.1993 р. (14311-П).

Мотурняк Парасковія Іванівна, 1894 р., с. Дрищів, нині Надрічне. Дружина О. П. Мотурняка. Заарештована 19.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.10.1954 р. Реабілітована 10.05.1993 р. (14311-П).

Наконечний Володимир Миколайович, 1912 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 11.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. За даними кримінальної справи, помер у ВТТ 30.01.1943 р. Реабілітований 04.04.1994 р. (15863-П).

Рибій Едуард Григорович, 1930 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Брат С. Г. Рибій. Заарештований 18.02.1949 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.09.1956 р. Реабілітований 25.10.1993 р. (11454-П).

Рибій Стефанія Григорівна, 1928 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта 5 кл. Сестра Е. Г. Рибія. Заарештована 13.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 28.02.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 25.01.1955 р. Реабілітована 27.09.1993 р. (11219-П).

Савчук Катерина Яківна, 1925 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештована 02.11.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.06.1956 р. Реабілітована 09.12.1991 р. (12871-П).

Савчук Михайло Миколайович, 1910 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештований 19.08.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.10.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 07.05.1956 р. Реабілітований 06.05.1994 р. (15797-П).

Савчук Степан Михайлович, 1930 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта 5 кл. Брат Я. М. Савчука. Заарештований 08.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.09.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ.

Звільнений 02.08.1956 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8153-П).

Савчук Ярослав Михайлович, 1920 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Брат С. М. Савчука. Заарештований 03.11.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-1 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.08.1956 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (12871-П).

Хараба Анастасія Олексіївна, 1919 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта початкова. Заарештована 12.07.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 11.10.1955 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (8154-П).

Шагай Ярослава Василівна, 1927 р., с. Дрищів, нині Надрічне, освіта 7 кл. Заарештована 20.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 06.01.1955 р. Реабілітована 12.12.1991 р. (7867-П).

НАРАЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Атаманчук Павло Іванович, 1910 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 25.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна. Звільнений 28.10.1955 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7304-П).

Бай Іван Васильович, 1920 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН.

Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Бай Іван Григорович, 1912 р., с. Нараїв, освіта 6 кл. Заарештований 22.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Наливайко". Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі. Реабілітований 22.02.1994 р. (3982-П).

Бай Микола, 1919 р., с. Нараїв. Заарештований 1946 р. Бережанським РВ НКДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Закатований у тюрмі м. Бережани.

Бай Микола Андрійович, 1931 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 09.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-6 КК УРСР). Засуджений 23.02.1948 р. Терноп. облсудом на 3 р. ВТТ. Звільнений 09.10.1950 р. Реабілітований 06.11.1992 р. (9343-П).

Бичук Василь Юрійович, 1894 р., с. Нараїв. Перебував у ВТТ на острові Свіязь (нині Зеленодольського р-ну Республіки Татарстан, РФ). Заарештований там 04.02.1943 р. Засуджений 17.05.1943 р. ВС Татарської АРСР на 6 р. ув'язнення з конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 25.09.1996 р.

Бойко Петро Михайлович, 1928 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 10.04.1951 р. ВКР МДБ в/ч 43843. Засуджений 29.06.1951 р. ВТ в/ч 61420 на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.08.1955 р. Реабілітований 28.07.1955 р. (3062-П).

Ванчук (Дольна) Софія Петрівна, 1930 р., с. Шайбівка, освіта 8 кл. Заарештована 23.03.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, розвідниця УПА. Засуджена 08.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 22.06.1953 р. Реабілітована 25.07.1990 р. (14240-П).

Васильківський Степан Платонович, 1897 р., с. Нараїв. Заарештований органами НКВС восени 1939 р. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Горинь Степан Ілліч, 1930 р., с. Нараїв, освіта 5 кл. Заарештований 09.10.1947 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 196 КК УРСР). Засуджений 23.02.1948 р. Терноп. облсудом на 3 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.11.1992 р. (9343-П).

Гриців Микола Ілліч, 1909 р., с. Нараїв. Заарештований 10.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.11.1954 р. Реабілітований 17.09.1991 р. (14609-П).

Гриць Іван Максимович, 1907 р., с. Нараїв. Заарештований 17.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 17.07.1949 р. Реабілітований 26.07.1998 р. (10804-П).

Дворняк Федір Якович, 1912 р., с. Нараїв. Заарештований 14.06.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Підрайоновий провідник ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. За даними кримінальної справи, помер у ВТТ 01.05.1943 р. Насправді замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі. Реабілітований 15.12.1993 р. (11754-П).

Денека Василь Степанович, 1920 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 04.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН, псевдо "Грім". Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Дзядів Михайлина Михайлівна, 1927 р., с. Шайбівка, освіта 7 кл. Дочка М. М. Дзядіва. Заарештована 14.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН, псевдо "Калина". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.11.1947 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Звільнена 13.06.1954 р. Реабілітована 03.04.1992 р. (9648-П).

Дзядів Михайло Михайлович, 1899 р., с. Погорільці, нині Золочівського р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживав у с. Шайбівка. Батько М. М. Дзядів. Заарештований 14.07.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.11.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 17.02.1954 р. Реабілітований 07.04.1992 р. (9648-П).

Драбик Іван Михайлович, 1920 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 22.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 16.11.1989 р. (5605-П).

Драбик Михайло Дмитрович, 1914 р., с. Нараїв, освіта 7 кл. Вчитель у с. Ценів Козівського р-ну. Заарештований 04.02.1941 р. Козівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Перебував у тюрмі м. Бережани. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Схід. Суд не відбувся. За даними кримінальної справи, помер 12.04.1942 р. в тюрмі в Челябінській обл. (нині РФ). Реабілітований 30.09.1998 р. (17058-П).

Жехович Марко Мар'янович, 1919 р., с. Нараїв. Заарештований 23.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Захарків Микола Дмитрович, 1919 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Зварич Степан Михайлович, 1917 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 22.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Човен". Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі

м. Бережани. Похований у с. Саранчуки. Реабілітований 02.03.1994 р. (12030-П).

Здебський Михайло Матвійович, 1908 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 5-ї гв. армії (ст. 58-16 КК РРФСР). Засуджений 03.02.1945 р. ВТ 5-ї гв. армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 08.10.1945 р. у ВТТ. Реабілітований 28.07.1993 р. (13145-П).

Зорій Володимир Степанович, 1919 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Іваницька Ганна Василівна, 1930 р., с. Нараїв. Заарештована 03.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.07.1954 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Іваницький Григорій Іванович, 1907 р., с. Нараїв. Заарештований під час служби в армії 03.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 137-ї сб (ст. 54-16 КК УРСР). Засуджений 31.12.1944 р. ВТ 3-ї гв. до розстрілу з конфіскацією майна. ВТ 1-го Українського фронту 11.01.1945 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.09.1954 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (15000-П).

Коломієць Филімон Іванович, 1897 р., с. Китайгород, нині Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., освіта початкова. Проживав у с. На-

раїв. В 1918–1920 рр. – вояк Армії УНР. Заарештований 27.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1989 р. (5482-П).

Кулеба Катерина Григорівна, 1928 р., с. Нараїв. Заарештована 1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 22.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.10.1954 р. Реабілітована 18.01.1990 р. (5783-П).

Кулеба Марія Іллівна, 1927 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештована 17.05.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 22.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.03.1954 р. Реабілітована 18.01.1990 р. (5783-П).

Куропатва Владислав Ілліч, 1918 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 26.06.1941 р. ОВ НКВС 36-ї сд (ст. 58-16 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1942 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.09.1989 р. (5508-П).

Литвин Степан Олексійович, 1920 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Макар Микола Дмитрович, 1927 р., с. Нараїв, освіта середня. Брат Михайла Макара. Закінчив Бережанське педагогічне училище. Вчитель у с. Рогачин. Заарештований 16.07.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 28.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 17.07.1992 р. (7914-П).

Макар Михайло Дмитрович, 1924 р., с. Нараїв. Брат Миколи Макара. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Закатований у тюрмі м. Бережани.

Макар Стефанія Петрівна, 1929 р., с. Нараїв. Заарештована 30.01.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 02.07.1954 р. Реабілітована 20.10.1991 р. (7178-П).

Макар Федір Павлович, 1923 р., Станіславщина, нині Івано-Франківська обл., освіта початкова. Проживав у с. Нараїв. Заарештований 24.12.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Лопух". Засуджений 10.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 12.10.1947 р. Реабілітований 14.09.1993 р. (10596-П).

Маланій Андрій Якович, 1905 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 13.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.05.1949 р. ув'язнений на

10 р. у ВТТ. Звільнений 03.12.1955 р. (8622-П).

Маланій Григорій Іванович, 1907 р., с. Нараїв. Заарештований 06.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.05.1956 р. Реабілітований 21.07.1992 р. (11632-П).

Маланій Федір Васильович, 1918 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 06.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.07.1956 р. Реабілітований 02.03.1992 р. (11632-П).

Нагірний Володимир Дмитрович, 1921 р., с. Нараїв, освіта 7 кл. Заарештований 22.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 16.11.1989 р. (5605-П).

Нагірний Теодор Михайлович, 1921 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 22.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 16.11.1989 р. (5605-П).

Насташець Ванда Густавівна, 1928 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештована 05.05.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 11.12.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 15.10.1954 р. Реабілітована 01.03.1994 р. (12063-П).

Небор Григорій Андрійович, 1901 р., с. Нараїв. Заарештований 16.07.1947 р. під час перебування у ВТТ в м. Ухта (нині Республіка Комі, РФ). Засуджений 20.08.1947 р. ВТ військ МВС СРСР при управлінні будівництва Північно-Печорської залізниці на 10 р. позбавлення волі. Доля невідома.

Небор Петро Іванович, 1907 р., с. Нараїв, освіта 5 кл. Заарештований 02.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.04.1955 р. Реабілітований 07.10.1992 р. (9348-П).

Олексів Михайло Васильович, 1931 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 09.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Звинувачений у незаконному зберіганні зброї і пошкодженні портрета Й. Сталіна. Засуджений 23.02.1948 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 06.08.1954 р. Проживав у м. Червоноград Львівської обл. Реабілітований 06.11.1992 р. (9343-П).

Олексів Петро Степанович, 1925 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований у Німеччині 26.03.1946 р. ВКР СМЕРШ ПГРВ (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 16.09.1946 р. ВТ ПГРВ на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні в в. м. Воркута (нині Республіка Комі,

РФ) 16.04.1953 р. Реабілітований 24.02.1994 р. (16192).

Оскрес Василь Мойсейович, 1920 р., с. Нараїв. Заарештований 29.01.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.01.1955 р. Проживав у смт Бурштин Івано-Франківської обл. Реабілітований 17.09.1992 р. (14201-П).

Оскрес Степан Михайлович, 1916 р., с. Нараїв. Заарештований 1947 р. Бережанським РВ МДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Закатований у тюрмі м. Бережани.

Оскрес Степан Мойсейович, 1919 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Павлів Теодор Григорович, 1915 р., с. Нараїв, освіта середня. Закінчив Бережанську гімназію. Директор школи в с. Шайбівка. Заарештований 21.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у спільний могилі в родинному селі.

Пилипів Іван Михайлович, 1926 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 18.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна.

Звільнений 23.11.1955 р. Реабілітований 12.01.1992 р. (9791-П).

Пігій Микола Павлович, 1911 р., с. Нараїв. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.04.1955 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Пігій Михайло Миколайович, 1920 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 08.03.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 24.06.1950 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.04.1955 р. Реабілітований 07.10.1992 р. (9348-П).

Проскуренко Михайло Васильович, 1922 р., с. Нараїв. Заарештований 20.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Різник Данило Степанович, 1905 р., с. Нараїв, освіта початкова. Проживав у м. Караганда (Казахстан). Заарештований 18.06.1946 р. СВ УМДБ у Карагандинській обл. Засуджений 25.09.1946 р. Карагандинським облсудом на 10 р. ВТТ. Реабілітований 18.07.1991 р.

Різник Іванна Павлівна, 1914 р., с. Нараїв, освіта середня. Вчителька. Заарештована 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р.

в тюрмі м. Бережани. Похована в родинному селі.

Сакало Володимир Васильович, 1930 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 09.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 196 КК УРСР). Засуджений 23.02.1948 р. Терноп. облсудом на 3 р. ВТТ. Звільнений 1951 р. Реабілітований 06.11.1992 р. (9343-П).

Сендецький Володимир Григорович, 1901 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Сендецький Теодор Васильович, 1917 р., с. Нараїв. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Слободян Йосип Степанович, 1906 р., с. Шайбівка, освіта початкова. Заарештований 30.10.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 06.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.07.1954 р. Реабілітований 11.12.1991 р. (7314-П).

Стахів Володимир Михайлович, 1930 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 07.12.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.05.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 26.04.1955 р. Реабілітований 31.08.1991 р. (15048-П).

Струк Нестор Мар'янович, 1919 р., с. Нараїв, закінчив учительські курси. Вчитель у с. Посухів. Заарештований 15.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний на початку липня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 02.03.1994 р. (12030-П).

Тимошик Стефанія Олександрівна, 1925 р., с. Шайбівка, освіта початкова. Заарештована 27.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 22.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 07.01.1955 р. Реабілітована 30.08.1991 р. (7184-П).

Федик Марія Данилівна, 1927 р., с. Жовчів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Проживала в с. Нараїв. Заарештована 14.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 14.06.1952 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (8095-П).

Фігурська Емілія Дмитрівна, 1923 р., с. Нараїв. Сестра Д. Д. Фігурського. Заарештована 23.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похована в родинному селі.

Фігурський Дмитро Дмитрович, 1919 р., с. Нараїв, освіта початкова. Брат Е. Д. Фігурської. Заарештований 04.01.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член

ОУН. Засуджений 09.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 23.09.1946 р. Реабілітований 18.03.1993 р. (9999-П).

Фомічов Йосип Кирилович, 1918 р., с. Соснівка Майського р-ну Ульяновської обл. (нині РФ), освіта початкова, росіянин. Проживав у с. Нараїв. Заарештований 24.04.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.11.1948 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 1992 р. (1644-П).

Фортуна Ольга Михайлівна, 1921 р., с. Нараїв. Заарештована 23.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похована в родинному селі.

Чорна Ольга Іванівна, 1928 р., с. Нараїв, освіта початкова. Сестра М. І. та Ф. Ф. Чорних. Заарештована 17.05.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 22.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.07.1954 р. Реабілітована 18.01.1990 р. (5783-П).

Чорний Дмитро Васильович, 1911 р., с. Дуліби, нині Бучацького р-ну. Проживав у с. Нараїв. Заарештований 18.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією

майна. Звільнений 11.07.1956 р. Реабілітований 02.03.1993 р. (9791-П).

Чорний Михайло Іванович, 1931 р., с. Нараїв, освіта 5 кл. Брат О. І. та Ф. І. Чорних. Заарештований 03.03.1951 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.05.1951 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 24.11.1954 р. Реабілітований 16.01.1992 р. (9487-П).

Чорний Степан Гнатович, 1912 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештований 28.09.1944 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.01.1954 р. Реабілітований 08.02.1992 р. (8234-П).

Чорний Федір Іванович, 1927 р., с. Нараїв, освіта 9 кл. Брат О. І. та М. І. Чорних. Заарештований 07.12.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.05.1951 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 14.04.1955 р. Реабілітований 15.03.1993 р. (14789-П).

Щехович Казимир Франкович, 1891 р., с. Нараїв, освіта початкова. Проживав у м. Павлодар Північно-Казахстанської обл. (нині Казахстан). Заарештований 26.12.1937 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 29.08.1938 р. розстріляний у м. Павлодар. Реабілітований 27.07.1989 р.

Ягоцька Марина Володимирівна, 1928 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештована 14.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 24.05.1954 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (8095-П).

Ягоцька Ольга-Агафія Федорівна, 1929 р., с. Нараїв, освіта початкова. Заарештована 14.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Звільнена 06.05.1954 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (8095-П).

Яцик Василь Григорович, 1927 р., с. Шайбівка, освіта початкова. Заарештований 30.10.1944 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 06.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.05.1954 р. Реабілітований 11.12.1991 р. (7314-П).

Яцик Софія Петрівна, 1928 р., с. Нараїв. Заарештована 14.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 14.06.1952 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (8095-П).

Яцків Михайло Данилович, 1932 р., с. Нараїв, освіта 5 кл. Заарештований 07.12.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував

зв'язок з ОУН. Засуджений 15.05.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.11.1954 р. Реабілітований 13.04.1992 р. (15048-П).

Яцків Софія Іванівна, 1922 р., с. Нараїв. Заарештована 21.11.1946 р.

Бережанським РВ МВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 21.11.1951 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (7365-П).

ПІДВИСОЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Дух Михайло Васильович, 1920 р., с. Тарнавка Ярославського пов. (Польща), освіта 5 кл. Проживав у с. Підвисоке. Заарештований 09.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.06.1950 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (9756-П).

Качмарик Іван Михайлович, 1904 р., с. Підвисоке, освіта початкова. Заарештований 19.03.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Помер 24.05.1945 р. в тюрмі м. Львів. Реабілітований 10.06.1945 р. (3223-П).

Красівський Степан Іванович, 1918 р., с. Вілько (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Гутисько. Заарештований 29.08.1949 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 11.09.1954 р. Реабілітований 06.04.1993 р.

Лосик Іван Васильович, 1919 р., с. Підвисоке. Заарештований 1940 р. органами НКВС. Член ОУН. Замордо-

ваний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 4 ("Бригідки") м. Львів.

Лосик Йосип Іванович, 1904 р., с. Демня, освіта початкова. Заарештований 08.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.05.1955 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (9756-П).

Сливка Олександр Дмитрович, 1893 р., с. Демня, освіта початкова. Заарештований 13.04.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер 27.11.1949 р. в тюрмі м. Донецьк. Реабілітований 01.10.1993 р. (11205-П).

Яцків Михайло Григорович, 1904 р., с. Підвисоке, освіта початкова. Заарештований 12.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.03.1956 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (9756-П).

ПОСУХІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Зьома Іван Миколайович, 1920 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 24.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-8 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований. (3960-П).

Курило Микола Федорович, 1909 р., с. Посухів, освіта середня спеціальна. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ військ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.11.1954 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

Курило Михайло Григорович, 1904 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 13.08.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.08.1956 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (10899-П).

Папа Ганна Іванівна, 1916 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештована 24.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.05.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.01.1955 р. Реабілітована 26.08.1970 р. (3947-П).

Рутковський Михайло Васильович, 1921 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 17.05.1945 р. ТВ НКДБ ст. Стрий Львівської залізниці

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, вояк УПА. Засуджений 13.10.1945 р. ВТ військ НКВС Львівської обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.02.1955 р. Реабілітований 15.03.1993 р. (10703-П).

Сухарський Іван Миколайович, 1889 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 05.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 24.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.04.1955 р. Реабілітований 30.04.1992 р. (9650-П).

Сухарський Федір Андрійович, 1926 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 15.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Граб". Засуджений 13.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 12.02.1947 р. Реабілітований 16.12.1993 р. (12072-П).

Сухарський Федір Іванович, 1921 р., с. Посухів, освіта початкова. Заарештований 24.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-8 КК УРСР). Наприкінці червня 1941 р. евакуйований з тюрми м. Тернопіль у Челябінську обл. (нині РФ). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.02.1943 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, звільнений 15.12.1950 р. Доля невідома. Реабілітований 24.09.1970 р. (3960-П).

Харишин Федір Іванович, 1926 р., с. Посухів, освіта 7 кл. Заарештований

30.09.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 29.04.1956 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (11188-П).

Харіна Уляна Андріанівна, 1921 р., с. Бубни Роменського р-ну Сумської

обл., освіта середня педагогічна. Завуч школи у с. Посухів. Заарештована 27.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.03.1956 р. Реабілітована 08.09.1993 р. (11280-П).

ПОТУТОРСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бугела Йосип Павлович, 1923 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.05.1956 р. Проживав у с. Чабарівка Гусятинського р-ну. Реабілітований 11.05.1992 р. (11124-П).

Валькевич Пилип Адамович, 1905 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 24.04.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 06.10.1954 р. Реабілітований 11.10.1990 р. (6644-П).

Варчак Василь Дмитрович, 1906 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 27.09.1954 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

Венгер Петро Михайлович, 1908 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 27.03.1946 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Дрогобицькій обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Реабілітований 31.07.1969 р. (13359-П).

Демчишин Михайло Федорович, 1898 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 01.03.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.05.1955 р. Реабілітований 02.09.1991 р. (7087-П).

Думик Микола Олексійович, 1912 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону

на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 10.03.1952 р. Реабілітований 10.05.1993 р. (11124-П).

Зизгуб Василь Юрійович, 1902 р., с. Потутори. Заарештований 28.02.1946 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Дрогобицькій обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.10.1950 р. Реабілітований 16.05.1994 р. (13359-П).

Іванчишин Іван Хомович, 1907 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 21.04.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці. Вояк УПА. Засуджений 24.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Канюка Дмитро Якович, 1906 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.01.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

Корбило Павло Васильович, 1905 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 21.04.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 06.10.1954 р. Реабілітований 11.10.1990 р. (6644-П).

Лабунька Павло Антонович, 1927 р., с. Потутори, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Барановичі (нині Білорусь) 10.02.1949 р. ВКР в/ч 05705 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.04.1949 р. ВТ військ БВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.07.1956 р. Проживав у м. Березани. Реабілітований 29.07.1992 р. (8211-П).

Левицький Василь Петрович, 1900 р., с. Потутори. Заарештований 07.02.1946 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Станичний ОУН, Вояк УПА. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Дрогобицькій обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.04.1956 р. Реабілітований 16.05.1994 р. (13359-П).

Левицький Іван Павлович, 1911 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 11.08.1940 р. Козівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 06.01.1943 р. Реабілітований 09.09.1997 р. (16870-П).

Майчук Василь Якович, 1901 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 21.04.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 26.11.1954 р. Реабілітований 11.10.1990 р. (6644-П).

Майчук Микола Федорович, 1917 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а

КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 21.08.1946 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

Розп'ятовський Іван Васильович, 1902 р., с. Потутори. Заарештований 12.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.04.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР до розстрілу. Верховний Суд СРСР 16.05.1941 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 26.06.1992 р.

Сеньків Іван Теодорович, 1927 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 02.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 18.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (9323-П).

Стефанів Парасковія Степанівна, 1905 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештована 14.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 26.04.1955 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (11958-П).

Струк Василь Антонович, 1919 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 03.08.1941 р. ОВ НКВС 1-ї тд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 09.08.1941 р.

ВТ 42-ї армії до розстрілу. ВС СРСР 27.08.1941 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 22.08.1988 р. (5318-П).

Томків Іван Петрович, 1919 р., с. Потутори. Заарештований 1945 р. та ув'язнений. Під час перебування у ВТТ в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ) звинувачений за ст. 58-14 КК РРФСР і засуджений 20.04.1947 р. спеціальним судом Усть-Вимського ВТТ МВС СРСР на 5 р. позбавлення волі. Доля невідома. Реабілітований 25.05.1992 р.

Хичій Іван Васильович, 1926 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 22.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 21.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 17.03.1993 р. (16624-П).

Хичій Іван Дмитрович, 1889 р., с. Потутори, освіта вища юридична. Адвокат, доктор права, громадський діяч. Закінчив Львівський університет. До серпня 1914 р. був помічником адвоката в Бережанах. В період ЗУНР – поручник УГА, суддя польового суду. В 1923 р. відновив адвокатську діяльність у Бережанах, потім працював у Гусятині, від 1930 р. – у Чорткові. Заарештований органами НКВС 11.10.1939 р. Член УНДО. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений за амністією 1941 р., висланий на спецпоселення в с-ще

Верхобічне Східно-Казахстанської обл. Повернувся в Чортків 1947 р. Помер 1958 р. Реабілітований 25.05.1989 р. (5148-П).

Хичій Павло Антонович, 1912 р., с. Потутори, освіта початкова. Брат Ф. А. Хичія. Заарештований 14.03.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Хміль". Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 24.02.1966 р.

Хичій Федір Антонович, 1901 р., с. Потутори, освіта початкова. Брат П. А. Хичія. Заарештований 21.04.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 28.05.1952 р. у ВТТ № 7 в Іркутській обл. (нині РФ). Реабілітований 11.10.1990 р. (6644-П).

Чепіль Іван Собкович, 1906 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 21.01.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.11.1954 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

Чіх Григорій Якович, 1921 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 31.12.1949 р. Реабілітований 25.06.1992 р.

Чіх Микола Томович, 1909 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 02.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.12.1954 р. Проживав у м. Бережани. Реабілітований 06.05.1992 р. (9646-П).

Чіх Федір Васильович, 1921 р., с. Потутори, освіта початкова. Заарештований 10.02.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.05.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 29.07.1954 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (11124-П).

РЕКШИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бич Михайло Іванович, 1927 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештований 30.04.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в

ув'язненні 04.05.1947 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (14759-П).

Бобало Іван Петрович, 1911 р., с. Поточани, освіта початкова. Заарештований 02.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, псевдо "Бук". Засу-

джений 12.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.12.1955 р. Реабілітований 14.09.1993 р. (11115-П).

Бортник Михайло Федорович, 1927 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 02.11.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.02.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 28.04.1995 р. (14630-П).

Голий Трохим Іванович, 1915 р., с. Поточани. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Голова Василь Олексійович, 1922 р., с. Рекшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Голова Степан, с. Рекшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Голова Текля Олексіївна, 1927 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Звільнена 05.05.1954 р. Реабілітована 13.11.1991 р. (7322-П).

Гончар Василь, 1919 р., с. Стриганці. Заарештований 21.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Засуджений 15.03.1941 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Перебував у тюрмі м. Бережани. Врятувався від страти 01.07.1941 р. Вбитий 1945 р. співробітниками НКДБ біля с. Вербів.

Данилів Василь Данилович, 1905 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 10.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.10.1955 р. Доля невідома. Реабілітований 29.12.1992 р. (9066-П).

Данилів Марія Миколаївна, 1929 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештована 27.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 07.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.06.1954 р. Доля невідома. Реабілітована 04.03.1991 р. (7083-П).

Данилів Марія Степанівна, 1903 р., с. Рекшин. Заарештована 1947 р. органами МДБ. Суд не відбувся. Закатована в тюрмі м. Тернопіль.

Данилків Микола Григорович, 1921 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештований 15.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Похований у родинному селі. Реабілітований 06.03.1997 р.

Дарморіс Василь Миколайович, 1921 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештований 05.04.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 01.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 30.07.1956 р. Реабілітований 08.02.1993 р. (10065-П).

Дулипський Василь Якович, 1902 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.09.1954 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Заяць Василь Іванович, 1913 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 26.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 16.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2180-П).

Заяць Микола Олексійович, 1922 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 26.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Заарештований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 21.02.1966 р. (3777-П).

Заяць Федір Іванович, 1893 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засу-

джений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. Звільнений 23.02.1951 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Клим Петро, с. Рекшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Заарештований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Крук Михайло Іванович, 1911 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 04.04.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Керівник ОУН в селі. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 29.01.1948 р. Реабілітований 09.06.1960 р. (2965-П).

Кульган Василь Миколайович, 1910 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок ОУН, УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 16.04.1948 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Кульган Василь Михайлович, 1912 р., с. Рекшин. Заарештований 1946 р. органами НКДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Загинув у тюрмі м. Тернопіль.

Куций Іван Васильович, 1921 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 28.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер у

грудні 1946 р. в тюрмі м. Харків. Реабілітований 26.07.1993 р. (10835-П).

Лацковський Дмитро Тимофійович, 1910 р., с. Стриганці. Заарештований 30.04.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.07.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (14759-П).

Мармач Михайло Григорович, 1919 р., с. Рекшин. Заарештований 26.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Звільнений 16.05.1941 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 31.03.1955 р. Реабілітований 03.02.1992 р. (2137-П, 7696-П).

Миколишин Федір Тимофійович, с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.05.1955 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Михайлевич Василь Іванович, 1926 р., с. Поточани, освіта початкова. Заарештований 25.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-а КК УРСР). Член ОУН, зв'язковий УПА. Засуджений 26.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбав-

лення прав. Звільнений 23.09.1954 р. Реабілітований 26.04.1993 р. (10095-П).

Музика Василь Григорович, 1922 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 31.03.1955 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (7669-П).

Музичка Дмитро Матвійович, 1928 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 13.06.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.10.1945 р. ВТ 107-го Дрогобицького ск на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 15.08.1994 р. (13061-П).

Островська Анастасія Пилипівна, 1923 р., с. Стриганці, освіта початкова. Сестра І. П. Островського. Заарештована 19.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 06.11.1954 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (11716-П).

Островський Іван Пилипович, 1922 р., с. Стриганці, освіта початкова. Брат А. П. Островської. Заарештований 30.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ) 25.05.1947 р. Реабілітований 13.08.1993 р. (11404-П).

Островський Михайло, с. Стриганці. Заарештований восени 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Засуджений у травні 1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Перебував у тюрмі м. Бережани. Врятувався від страти 01.07.1941 р.

Паливода Михайло Якович, 1891 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.02.1956 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Паньків Анастасія Пилипівна, 1926 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.12.1954 р. Проживала в м. Бережани. Реабілітована 02.01.1992 р. (11716-П).

Паньків Василь Степанович, 1914 р., с. Рекшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований у тюрмі наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани.

Паньків Параскевія Степанівна, 1927 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.09.1954 р. Реабілітована 13.11.1991 р. (7322-П).

Петрух Василь Іванович, 1921 р., с. Стриганці. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Похований у родинному селі.

Петрух Григорій Іванович, 1918 р., с. Стриганці. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Закатований 22.05.1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Подусовський Іван Андрійович, 1914 р., с. Рекшин. Заарештований 13.05.1941 р. 98-м прикордонним загоном НКВС (ст. 80 КК УРСР). Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.02.1943 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. (2649).

Пришляк Іван Іванович, 1922 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 20.04.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 22.06.1993 р. (14449-П).

Рак Антоніна Іванівна, 1896 р., с. Поточани, освіта початкова. Заарештована 20.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.12.1955 р. Реабілітована 14.07.1993 р. (10799-П).

Романів Василь Семенович, 1920 р., с. Рекшин. Заарештований 02.06.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 04.01.1946 р. ВТ 407-го стрілецького корпусу на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.12.1955 р. Реабілітований 15.08.1994 р. (13061-П).

Сорока Василь Степанович, 1918 р., с. Двірці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Псков (нині РФ) 26.07.1941 р. ОВ НКВС 1-ї Червоної дивізії (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 09.01.1943 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 10.07.1997 р. (16758-П).

Сорока Василь Васильович, 1927 р., с. Рекшин. Заарештований восени 1944 р. органами НКДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Загинув у тюрмі м. Харків.

Сорока Іван Олексійович, 1924 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 22.06.1950 р. ВКР в/ч 32677 (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 28.08.1950 р. ВТ військ ОВО на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.09.1956 р. Реабілітований 29.04.1992 р. (15888-П).

Сорока Іван Якович, 1896 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.04.1955 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (8467-П).

Сорока Парасковія Андріївна, 1921 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла 20.08.1946 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована 13.11.1991 р. (7322-П).

Стець Василь Петрович, 1921 р., с. Стриганці. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Засуджений 15.03.1941 р. ВТ військ НКВС СРСР на 10 р. ВТТ. Страчений 27.06.1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Тринька Анна Дмитрівна, 1924 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештована 30.12.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 02.08.1946 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 04.06.1955 р. Реабілітована 11.16.1991 р. (6705-П).

Федишин Василь Петрович, 1905 р., с. Рекшин. Заарештований 1945 р. органами НКДБ. Вояк УПА. Суд не відбувся. Загинув у тюрмі м. Харків.

Федишин Олексій Федорович, 1903 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Симпатик УПА. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.09.1954 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Харів Петро Михайлович, 1911 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 13.05.1941 р. 98-м прикордонним

загоном НКВС (ст. 80 КК УРСР). Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.02.1943 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. (2649).

Харів Степан Федорович, 1922 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 03.01.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.09.1955 р. Реабілітований 02.11.1993 р. (11523-П).

Шагай Василь Михайлович, 1920 р., с. Двірці, освіта початкова. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.07.1955 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (11271-П).

Шевчишин Михайло Степанович, 1924 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештований 18.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 24.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.08.1956 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (9791-П).

Шевчишин-Штогрин Ганна Петрівна, 1922 р., с. Рекшин, освіта початкова. Дружина В. М. Штогрин.

Заарештована 20.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 10.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.05.1955 р. Проживала в с. Дунаїв Перемишлянського р-ну Львівської обл. Реабілітована 05.12.1991 р. (7322-П).

Штогрин Василь Михайлович, 1910 р., с. Рекшин. Чоловік Г. П. Шевчишин-Штогрин. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.04.1955 р. Проживав у с. Дунаїв Перемишлянського р-ну Львівської обл. Реабілітований 04.04.1992 р. (8149-П).

Штогрин Василь Олексійович, 1907 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 01.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.06.1956 р. Реабілітований 15.12.1992 р. (11271-П).

Штогрин Олексій Михайлович, 1914 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 03.01.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.05.1956 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (11523-П).

Штогрин Петро Олексійович, 1920 р., с. Рекшин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Заарештований у тюрмі наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани.

Штогрин Федір Якович, 1889 р., с. Рекшин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 03.09.1954 р. Реабілітований 12.08.1992 р. (8467-П).

Шумило Катерина Василівна, 1925 р., с. Стриганці, освіта початкова. Заарештована 02.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 20.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.09.1955 р. Реабілітована. (8001).

Шумило Микола Миколайович, 1920 р., с. Стриганці. Заарештований 20.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Засуджений 15.03.1941 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Перебував у тюрмі м. Бережани. Врятувався від страти 01.07.1941 р.

РИБНИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гула Іван Михайлович, 1921 р., с. Рибники, освіта 8 кл. Заарештований 12.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Господарчий ОУН. Засуджений 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.04.1956 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (12600-П).

Заседко Степан Федорович, 1921 р., с. Рибники, освіта 6 кл. Заарештований 22.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ у Терноп. обл. від 17.02.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 11.06.1956 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (7135-П).

Клачок Богдан Іванович, 1930 р., с. Рибники, закінчив Бережанське педагогічне училище. Вчитель. Заарештований 23.10.1950 р. СВ УМДБ

у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.08.1956 р. Реабілітований 23.08.1991 р. (9869-П).

Луців Богдан Михайлович, 1923 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 11.10.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 12.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.08.1956 р. Реабілітований 24.05.1995 р. (14652).

Мандзій Микола Павлович, 1912 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 16.03.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 11.05.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 25.05.1956 р. Проживав у Молдові. Реабілітований 22.01.1992 р. (8449-П).

Мандзій Михайло Іванович, 1882 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 17.01.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-3 КК УРСР). Засуджений 15.09.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.09.1955 р. (3186-П).

Мандзій Омелян Степанович, 1923 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 14.12.1944 р. ТВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 03.06.1993 р. (13394-П).

Олійник Степан Йосипович, 1913 р., с. Рибники. Заарештований 1940 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 22.02.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома

Пилипишин Ганна Дмитрівна, 1926 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештована 28.01.1947 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-а КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 04.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 19.04.1956 р. Проживала в с. Чишки Пустомитівського р-ну Львівської обл. Реабілітована 09.01.1992 р. (9577-П).

Поглод Михайло Якимович, 1896 р., с. Рибники. Заарештований

14.12.1944 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Львівській обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 03.06.1993 р. (13394-П).

Поглод Наталія Андріївна, 1909 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештована 14.12.1944 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Львівській обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 20.12.1949 р. Реабілітована 18.04.1992 р. (13394-П).

Поглод Петро Миколайович, 1908 р., с. Рибники. Перебував у Ленському р-ні Архангельської обл. (нині РФ). Заарештований 02.09.1950 р. Засуджений 24.11.1950 р. Архангельським облсудом на 10 р. позбавлення волі. Доля невідома. Реабілітований 03.09.1964 р.

Поглод Юлія Михайлівна, 1922 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештована 14.12.1944 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 14.10.1954 р. Реабілітована 03.06.1993 р. (13394-П).

Самофал Микола Михайлович, 1905 р., с. Рибники, освіта початкова. Заарештований 30.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-8 КК УРСР). Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. з тюрми м. Тернопіль на Схід. Згідно з постановою ОН при

НКВС СРСР від 27.02.1943 р. ув'язнений на 5 р. Помер у ВТТ 07.04.1943 р. Реабілітований 26.10.1989 р. (5563-П).

Щур Ісидор Антонович, 1899 р., с. Рибники, освіта початкова. Проживав у м. Ногінськ Московської обл. (нині РФ). Заарештований 01.09.1937 р. Ногінським РВ НКВС. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 06.10.1937 р. розстріляний 11.10.1937 р. на Бутовському полігоні біля м. Москва. Реабілітований 1957 р.

Юськевич Богдан Сидорович, 1916 р., с. Рибники. Брат Д. С. і З. С. Юськевич. Заарештований 1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Суд

не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Юськевич Дарія Сидорівна, 1918 р., с. Рибники. Сестра Б. С. Юськевича та З. С. Юськевич. Заарештована 1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН, "Просвіти" і Союзу українок. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Юськевич Зеновія Сидорівна, 1913 р., с. Рибники. Сестра Б. С. Юськевича та Д. С. Юськевич. Заарештована 1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

РОГАЧИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бай Іван Васильович, 1918 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Одеса 07.04.1941 р. ВКР НКВС ОВО (ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.07.1941 р. ВТ військ ОВО до розстрілу. Страчений 19.08.1941 р. Реабілітований 25.12.1996 р. (16354-П).

Байдак Дмитро Іванович, 1903 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 11.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 22.01.1952 р. Реабілітований 04.12.1991 р. (11958-П).

Білик Володимир Степанович, 1900 р., с. Волиця, освіта початкова.

Брат Г. С. Білика. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 20.12.1945 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Білик Григорій Степанович, 1904 р., с. Волиця, освіта початкова. Брат В. С. Білика. Заарештований 09.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 28.08.1954 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9136-П).

Бончковський Іван Антонович, 1905 р., с. Рогачин, освіта 7 кл. Заареш-

тований 20.05.1939 р. Ямпільським прикордонним загonom при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 09.01.1996 р. (29497-П).

Бончковський Мартин Антонович, 1886 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ).

Бурштинська Михайлина Володимирівна, 1929 р., с. Волиця, освіта 7 кл. Сестра І. В. Бурштинського. Заарештована 11.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 29.02.1992 р. (8166-П).

Бурштинський Іван Володимирович, 1923 р., с. Волиця, освіта початкова. Брат М. В. Бурштинської. Заарештований 02.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-11, 56-17 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований. (3757).

Видойник Григорій Степанович, 1905 р., с. Рогачин. Заарештований 03.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 06.06.1950 р. Реабілітований 30.04.1992 р. (7455-П).

Волянський Михайло Антонович, 1898 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 09.06.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН, УПА. Засуджений 20.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 13.06.1956 р. Реабілітований 31.10.1994 р. (13515-П).

Герега Ганна Петрівна, 1921 р., с. Стратин, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у с. Волиця. Заарештована 30.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.12.1955 р. Реабілітована 22.01.1992 р. (9136-П).

Горин Дмитро Максимович, 1894 р., с. Рогачин. Заарештований 03.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.02.1955 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (7455-П).

Горин Марія Миколаївна, 1927 р., с. Волиця, освіта початкова. Заареш-

тована 22.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.07.1955 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Дикий Микола Ілліч, с. Рогачин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Врятувався від страти в тюрмі м. Бережани 01.07.1941 р.

Долішний Василь Іванович, 1923 р., с. Волиця, освіта початкова. Син І. О. Долішнього. Заарештований 08.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 11.10.1991 р. (11958-П).

Долішний Іван Онупрійович, 1886 р., с. Добринів, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Волиця. Батько В. І. Долішнього. Заарештований 18.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.07.1956 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9136-П).

Заяць Володимир Федорович, 1910 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 05.06.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 19.09.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із кон-

фіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 11.02.1996 р. (15388-П).

Заяць Мирон Олексійович, 1931 р., с. Волиця. Брат О. О. Заяць. Заарештований 10.06.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований 09.09.1992 р. (14274-П).

Заяць Ольга Олексіївна, 1930 р., с. Волиця, освіта початкова. Сестра М. О. Заяця. Заарештована 23.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Оксана". Засуджена 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (11958-П).

Заяць Петро Федорович, 1923 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 02.02.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований. (3757).

Звіришин Василь Григорович, 1928 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 07.08.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 04.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.10.1954 р. Реабілітований 30.08.1991 р. (7310-П).

Звіришин Василь Михайлович, 1915 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 06.06.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Справу припинено 29.09.1949 р. Реабілітований. (3760).

Звіришин Володимир Васильович, 1922 р., с. Волиця, освіта початкова. Брат М. В. Звіришина. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 11.05.1955 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Звіришин Володимир Михайлович, 1929 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 17.10.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.11.1958 р. Реабілітований 26.07.1993 р. (10804-П).

Звіришин Марія Михайлівна, 1921 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 13.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 14.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 14.12.1955 р. Реабілітована 11.05.1992 р. (8604-П).

Звіришин Михайло Васильович, 1918 р., с. Волиця, освіта початкова. Брат В. В. Звіришина. Заарештований

16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 04.06.1955 р. Реабілітований 31.08.1992 р. (9642-П).

Зелінська Юлія Гнатівна, 1902 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 19.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 16.05.1956 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (9089-П).

Зелінський Степан Франкович, 1928 р., с. Волиця. Проживав у с. Агне-Афанасієвське Нижньо-Амурського р-ну Хабаровського краю (нині РФ). Заарештований 25.01.1951 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 15.06.1951 р. ВТ військ МВС у Хабаровському краї на 25 р. ВТТ. Реабілітований 12.04.1991 р.

Іванишин Михайлина Дмитрівна, с. Рогачин, освіта початкова. Заарештована 22.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, псевдо "Калина". Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.07.1956 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Ковальська Ганна Леонівна, 1900 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 10.05.1945 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтри-

мувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.06.1956 р. Реабілітована 15.12.1992 р. (12192-П).

Ковальський Василь Лазарович, 1904 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 20.06.1993 р. (9642-П).

Ковальський Петро Пилипович, 1907 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 10.12.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 01.07.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 16.07.1956 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (9301-П).

Красниця Євстахій Мартинович, с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 04.01.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 08.02.1956 р. Реабілітований 29.03.1994 р. (14093-П).

Курило Катерина Магдалинівна, 1926 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештована 02.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 16.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнена 06.03.1955 р. Реабілітована 25.03.1992 р. (13776-П).

Кусинська Михайлина Магдалинівна, 1929 р., с. Рогачин. Заарештована 08.06.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 07.02.1948 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 14.05.1951 р. Реабілітована 05.10.1993 р. (11399-П).

Легета Володимир Юрійович, 1912 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 14.02.1952 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Легета Іван Григорович, 1898 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 09.06.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 20.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 15.06.1956 р. Реабілітований 31.10.1994 р. (13515-П).

Легкий Петро Васильович, 1908 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 11.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.03.1955 р. Реабілітований 04.12.1991 р. (11958-П).

Легкий Степан Михайлович, 1916 р., с. Волиця, освіта середня педагогічна. Закінчив Тернопільську вчительську семінарію. Вчитель школи в м. Рогатин Станіславської (нині Івано-Франківська) обл. Заарештований 20.12.1940 р. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Станіслав. Реабілітований 21.11.1964 р.

Лосик Михайло Олексійович, 1911 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Лосик Михайло Федорович, 1906 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований в кінці 1944 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 15.07.1947 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Луцишин Василь Миколайович, 1899 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 26.09.1949 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.11.1955 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (11958-П).

Луцишин Семен, 1916 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС

(ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 28.08.1946 р. Реабілітований 31.08.1992 р. (9642-П).

Луців Анастасія Петрівна, 1925 р., с. Стратин, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у с. Волиця. Заарештована 30.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 17.07.1955 р. Реабілітована 28.01.1992 р. (9136-П).

Мальована Розалія Степанівна, 1918 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештована 02.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Стефа". Засуджена 16.03.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 15.11.1954 р. Реабілітована 19.12.1991 р. (13776-П).

Мороз Григорій Якимович, 1904 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 03.04.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 15.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.12.1954 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (4755-П).

Мороз Михайло Миколайович, 1930 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 16.03.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.07.1954 р. Реабілітований 08.09.1993 р. (11315-П).

Москаль Ганна Сидорівна, 1929 р., с. Стратин, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у с. Волиця. Заарештована 01.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.11.1948 р. ув'язнена 10 р. у ВТТ. Звільнена 26.06.1956 р. Реабілітована 28.07.1992 р. (9463-П).

Мручок Василь Григорович, 1922 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9642-П).

Мручок Володимир Миколайович, 1923 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 13.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 14.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.04.1956 р. Реабілітований 17.12.1991 р. (8604-П).

Мручок Михайло Григорович, 1911 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 06.06.1941 р. Бережан-

ським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Заарештований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 28.04.1993 р. (10227-П).

Мручок (Небесна) Ганна Степанівна, 1925 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 13.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 14.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.07.1955 р. Реабілітована 17.12.1991 р. (8604-П).

Небесний Григорій Васильович, 1898 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 13.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.06.1956 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9136-П).

Небесний Григорій Павлович, 1909 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 12.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.05.1956 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9136-П).

Небесний Йосип Ілліч, 1900 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 27.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.07.1950 р. ВТ військ МВС у

Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.12.1955 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9136-П).

Ноцик Петро Іванович, 1918 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 27.07.1941 р. ВКР НКВС Челябінського гарнізону (ст. 58-1б, 58-10 КК РРФСР). Засуджений 17.10.1941 р. ВТ УрВО до розстрілу. ВС СРСР 25.11.1941 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 27.01.1942 р. Реабілітований 18.04.1994 р. (13180-П).

Осадко Олена Михайлівна, 1927 р., с. Волиця, освіта 7 кл. Заарештована 11.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР 22.05.1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 10.02.1992 р. (12978-П).

Осадко Юлія Степанівна, 1901 р., с. Подусільна, нині Перемишлянського р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживала у с. Волиця. Заарештована 11.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.04.1955 р. Реабілітована 07.01.1992 р. (11958-П).

Паламар Кароліна Миколаївна, 1929 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 21.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.05.1955 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (11958-П).

Пащетник Іван Федорович, 1904 р., с. Волиця. Батько Ю. І. Пащетника. Заарештований 11.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.03.1955 р. Реабілітований 07.12.1991 р. (11958-П).

Пащетник Юліан Іванович, 1929 р., с. Волиця, освіта початкова. Син І. Ф. Пащетника. Заарештований 26.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.08.1955 р. Реабілітований 04.12.1991 р. (11958-П).

Плонський Микола Гнатович, 1927 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 06.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 28.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 20.03.1955 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11114-П).

Плонський Мирон Володимирович, 1914 р., с. Рогачин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований у тюрмі наприкінці червня 1941 р. Похований у м. Бережани.

Проць Ксенія Павлівна, 1892 р., с. Стратин, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Проживала у с. Волиця. Заарештована 01.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з

ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.11.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 04.03.1955 р. Реабілітована 28.07.1992 р. (9463-П).

Рубльовський Йосип Миколайович, 1923 р., с. Рогачин, поляк, освіта початкова. Заарештований 19.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.03.1956 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (11169-П).

Сабало Володимир Дмитрович, 1928 р., с. Рогачин. Учень Бережанського педагогічного училища. Заарештований 12.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.08.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 20.09.1954 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (11643-П).

Смачило Стефанія Іванівна, 1917 р., с. Рогачин, освіта 5 кл. Заарештована 07.06.1941 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітована 17.02.1993 р. (9921-П).

Федунь Петро Степанович, с. Пуків, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Рогачин. Заарештований 06.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 28.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений

24.04.1955 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11114-П).

Цюпира Степан Васильович, 1925 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 07.03.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 15.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 01.08.1955 р. Реабілітований 02.04.1992 р. (14181-П).

Цюпира Стефанія Михайлівна, 1930 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.10.1954 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8166-П).

Чижевська Катерина Йосипівна, 1926 р., с. Волиця, освіта початкова. Сестра С. Й. Чижевської. Заарештована 12.03.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 04.07.1955 р. Реабілітована 05.09.1993 р. (10984-П).

Чижевська Стефанія Йосипівна, 1927 р., с. Волиця, освіта початкова. Сестра К. Й. Чижевської. Заарештована 16.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 13.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.06.1954 р. Реабілітована 20.01.1993 р. (9642-П).

Чорний Данило Михайлович, 1916 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештований 13.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.10.1954 р. Реабілітований 10.05.1992 р. (8534-П).

Юськів Степан Миколайович, 1931 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 03.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.08.1952 р. Реабілітований 05.05.1993 р. (14898-П).

Якимів Іван Гнатович, 1912 р., с. Волиця. Заарештований 15.03.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-

11 КК УРСР). Кущовий провідник ОУН. Засуджений 04.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.04.1956 р. (9089-П).

Якимів Михайлина Степанівна, 1929 р., с. Рогачин, освіта початкова. Заарештована 22.03.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 08.09.1954 р. Реабілітована 15.03.1992 р. (8166-П).

Якимів Стефанія Петрівна, 1928 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 29.02.1992 р. (8166-П).

САРАНЧУКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баглай Василь Миколайович, 1922 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований 27.01.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 24.02.1992 р. (9981-П).

Баглай Марія Андріївна, 1925 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештована 27.01.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.03.1949 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.05.1956 р. Реабілітована 24.02.1992 р. (9981-П).

Буняк Григорій Григорович, 1897 р., с. Саранчуки. В період ЗУНР воював стрільцем в УГА. Від 1920 р. перебував в радянській Україні. Жив у с-щі Вапнярка Томашпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Звинувачений у "контрреволюційній діяльності" і розстріляний.

Буняк Омелян Петрович, 1897 р., с. Саранчуки. В період ЗУНР воював стрільцем в УГА. Від 1920 р. перебував

в радянській Україні. Жив у с-щі Вапнярка Томашпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Звинувачений у “контрреволюційній діяльності” і розстріляний.

Гавдида Андрій Дмитрович, 1902 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований 22.05.1948 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 11.04.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 24.03.1955 р. Реабілітований 16.01.1957 р. (3198-П).

Дидик Степан Петрович, 1894 р., м. Бережани, освіта початкова. Проживав у с. Саранчуки. Заарештований 09.12.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.07.1956 р. Реабілітований 28.03.1993 р. (11460-П).

Ковальчук Євдокія Петрівна, 1923 р., с. Саранчуки, освіта 7 кл. Заарештована 25.06.1949 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 02.08.1956 р. Реабілітована 22.06.1992 р. (12757-П).

Купровський Микола Михайлович, 1892 р., с. Базниківка, освіта початкова. Заарештований у травні 1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.08.1946 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.02.1955 р. Реабілітований 13.08.1992 р. (8799-П).

Купровський Федір Михайлович, 1918 р., с. Саранчуки, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 06.07.1941 р. ОВ НКВС Дніпропетровського гарнізону (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.08.1941 р. ВТ військ ОВО до розстрілу. Страчений 05.11.1941 р. Реабілітований 28.04.1959 р. (3061-П).

Малінський Микола Олексійович, 1927 р., с. Базниківка, освіта початкова. Заарештований 03.10.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні. Реабілітований 20.09.1993 р. (11059-П).

Новицький Михайло Іванович, 1914 р., с. Базниківка, освіта середня. Заарештований 26.05.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.05.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ. Звільнений 01.10.1954 р. Реабілітований 20.06.1992 р. (12293-П).

Олещук Іван Миколайович, 1906 р., с. Базниківка, освіта початкова. Заарештований 18.10.1948 р. Білобожницьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.04.1956 р. Реабілітований 15.06.1992 р. (15366-П).

Отоцький Михайло Іванович, 1914 р., с. Базниківка, освіта початкова. Заарештований 11.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.04.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 09.05.1956 р. Реабілітований 06.12.1993 р. (11648-П).

Павлишин Андрій Іванович, 1888 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований 27.01.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.09.1955 р. Реабілітований 24.02.1992 р. (9981-П).

Павлишин Микола Михайлович, 1899 р., с. Саранчуки. В період ЗУНР воював в УГА. Від 1920 р. перебував в радянській Україні. Проживав у Вінницькій обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Звинувачений у "контрреволюційній діяльності" і розстріляний.

Павлишин Парасковія Михайлівна, 1900 р., с. Саранчуки. Заарештована 27.01.1949 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.02.1956 р. Реабілітована 24.02.1992 р. (9981-П).

Рабик Омелян, 1898 р., с. Саранчуки. В період ЗУНР воював стрільцем в УГА. Від 1920 р. перебував в радянській Україні. Проживав у Він-

ницькій обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Звинувачений у "контрреволюційній діяльності" і розстріляний.

Рабик Федір Григорович, 1908 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований 15.12.1944 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 22.07.1956 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (11460-П).

Редька Іван Михайлович, 1910 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 29.07.1941 р. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 08.08.1941 р. ВТ 5-ї залізничної бригади до розстрілу. 22.09.1947 р. смертну кару замінено на 5 р. ув'язненні у ВТТ. Звільнений 26.08.1950 р. Реабілітований 04.04.1997 р. (16593-П).

Семенець Мирослав Михайлович, 1915 р., с. Саранчуки. Заарештований 30.05.1941 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Наприкінці червня 1941 р. з тюрми м. Бережани евакуйований у м. Магнітогорськ Челябінської обл. (нині РФ). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.02.1942 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 16.01.1989 р. (2630-П).

Семенець Теодор Іванович, 1913 р., с. Саранчуки, освіта початкова. Заарештований 10.12.1949 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН.

Звільнений 1950 р. за недоведеністю вини. (3327).

Шевчук Михайло Григорович, 1898 р., с. Саранчуки. В період ЗУНР воював в УГА. Від 1920 р. перебував в радянській Україні. Проживав у Вінницькій обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Звинувачений у "контрреволюційній діяльності" і розстріляний.

Ясінська Мирослава Михайлівна, 1927 р., с. Саранчуки, освіта 7 кл. Заарештована 04.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.02.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7121-П).

СЛОВ'ЯТИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білоус Михайло Онупрійович, 1929 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 13.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.08.1954 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Василик Михайло Миколайович, 1923 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 13.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.10.1954 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Владика Михайло Андрійович, 1921 р., с. Любешка, нині Перемишлянського р-ну Львівської обл. Проживав у с. Діброва. Заарештований під час військової служби в м. Ашхабад (нині Туркменістан) 25.02.1941 р. ОВ НКВС САР (ст. 54-10 КК Туркменської РСР). Засуджений 19.07.1941 р. ВТ військ САР на 8 р. ВТТ. Помер

в ув'язненні в м. Актюбінськ (Казахстан) 22.10.1942 р. Реабілітований 05.02.1958 р. (16771-П).

Вошак Михайло Семенович, 1922 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 10.01.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 04.03.1956 р. Помер 1984 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (8646-П).

Гаран Анна Леонівна, 1923 р., с. Слов'ятин. Заарештована 1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Суд не відбувся. Загинула в тюрмі м. Тернопіль.

Гой Михайло Франкович, 1908 р., с. Слов'ятин. Заарештований 09.01.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Гуменюк Ілярій Леонтійович, 1918 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.12.1954 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7170-П).

Гуменюк Григорій Львович, 1924 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1940 р. і висланий на спецпоселення в Сибір (нині РФ). Заарештований 13.08.1941 р. під час перебування в табірному пункті № 19 у м. Омськ (ст. 58-14 КК РРФСР). Засуджений 25.11.1941 р. Омським облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.02.1996 р.

Добровольський Олексій Мар'янович, 1930 р., с. Слов'ятин, освіта 5 кл. Заарештований 28.02.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Заарештований 30.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. (12536-П).

Довга Катерина Степанівна, 1904 р., с. Слов'ятин. Заарештована 22.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 13.07.1956 р. Реабілітована 23.07.1992 р. (12536-П).

Довгий Іван Прокопович, 1900 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 06.02.1956 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Довгий Петро Корнійович, 1896 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Бабій". Засуджений 28.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 14.08.1948 р. Реабілітований 16.12.1993 р. (13773-П).

Дуркач Михайло, 1906 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1945 р. Бережанським РВ НКДБ. Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Закатований на допитах у тюрмі.

Залуцький Петро Максимович, 1921 р., с. Слов'ятин. Заарештований 04.12.1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Заяць Михайло Степанович, 1921 р., с. Слов'ятин. Заарештований 02.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 14.08.1946 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Калиній Юліан Мар'янович, 1910 р., с. Слов'ятин. Заарештований 03.12.1939 р. Підгаєцьким РВ НКВС. Член ОУН. У ніч з 4 на 5 грудня 1939 р. втік з-під варти. Доля невідома. Реабілітований 01.12.1964 р.

Калиній Юліан Миколайович, 1900 р., с. Слов'ятин. Заарештований 06.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.04.1955 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Карпа Іван Петрович, 1928 р., с. Слов'ятин, освіта 7 кл. Заарештований 01.04.1949 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 03.12.1991 р. (12791-П).

Ковалишин Михайло Олексійович, 1928 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 28.02.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 16.07.1956 р. Реабілітований 23.07.1992 р. (12536-П).

Ковалишин Ярослав Корнилович, 1924 р., с. Слов'ятин, освіта середня. Заарештований 14.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 15.10.1992 р. (8524-П).

Ковалів Іван Йосипович, 1924 р., с. Слов'ятин, освіта 7 кл. Проживав у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Заарештований 20.09.1950 р. СВ УМДБ

у Станіславській обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.01.1951 р. ВТ військ МВС у Станіславській обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.11.1955 р. Реабілітований. (12675-П).

Коцій Данило Павлович, 1908 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Коцій Павло Олексійович, 1913 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Коцій Роман Олексійович, 1911 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. у тюрмі м. Тернопіль.

Крисак Іван Дмитрович, 1929 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 17.11.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.08.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 28.02.1955 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (12782-П).

Левицький Іван Миколайович, 1919 р., с. Слов'ятин. Заарештований 15.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 15.08.1954 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Легкий Василь Йосипович, 1929 р., с. Слов'ятин, освіта 5 кл. Заарештований 17.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.08.1949 р. ув'язнений на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.08.1956 р. Реабілітований 04.12.1991 р. (12782-П).

Лесів Петро Іванович, 1907 р., м. Станіслав, нині Івано-Франківськ, освіта 6 кл. Проживав у с. Слов'ятин. Заарештований 01.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-2 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 28.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.05.1953 р. Реабілітований 16.12.1993 р. (13773-П).

Мартинівська Ганна Миколаївна, 1928 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Сестра І. М. Мартинівського. Заарештована 23.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.07.1956 р. Реабілітована 23.07.1992 р. (12536-П).

Мартинівський Іван Миколайович, 1927 р., с. Слов'ятин, освіта 8 кл. Брат Г. М. Мартинівської. Заарештований 25.08.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 22.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 02.02.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7024-П).

Мельник Марія Лук'янівна, 1905 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештована 15.10.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.06.1955 р. Реабілітована 31.03.1993 р. (10925-П).

Мельник Михайло Васильович, 1920 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 12.04.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 28.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.01.1947 р. Реабілітований 30.07.1993 р. (14685-П).

Мельник Яким Дмитрович, с. Слов'ятин. Заарештований 1944 р. Бережанським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Загинув у тюрмі м. Бережани.

Могила Михайло Павлович, 1900 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 29.08.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.07.1948 р. ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Звільнений 23.07.1956 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (7790-П).

Невідомий (Курбій) Іван Корнійович, 1909 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 29.08.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а

КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 28.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.09.1955 р. Реабілітований 05.12.1992 р. (9049-П).

Нижник Петро, 1905 р., с. Слов'ятин. Заарештований 28.06.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 19.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт. Звільнений 27.09.1955 р. Реабілітований 11.08.1993 р. (14666-П).

Пальчак Михайло Антонович, 1927 р., с. Слов'ятин, освіта 8 кл. Заарештований 15.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.02.1956 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Плекан Олексій Михайлович, 1920 р., с. Діброва. Заарештований 24.12.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 09.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 21.01.1947 р. Реабілітований 29.10.1993 р. (13641-П).

Плекан Ольга Михайлівна, 1923 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештована 24.12.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна

і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.10.1955 р. Реабілітована 19.09.1991 р. (6795-П).

Просим'як Володимир Іванович, 1928 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 10.05.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 15.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 11.12.1954 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (14840-П).

Рясний Амброзій Федорович, 1913 р., с. Слов'ятин. Заарештований 09.01.1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани.

Рясний Іван Максимович, 1908 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.09.1955 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Рясний Іван Олексійович, 1927 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1949 р. СВ УМДБ у Станіславській обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.01.1951 р. ВТ військ МВС у Станіславській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.11.1955 р. Реабілітований 24.02.1992 р. (12675-П).

Рясний Федір Миколайович, 1894 р., с. Слов'ятин. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. В ув'язненні загинув.

Савка Віктор Михайлович, 1923 р., с. Дубовиця, нині Калуського р-ну Івано-Франківської обл., освіта 7 кл. Проживав у с. Слов'ятин. Заарештований 18.09.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.03.1955 р. Реабілітований 06.11.1991 р. (7538).

Середа Микола Андрійович, 1925 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 25.12.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.06.1956 р. Реабілітований 12.05.1993 р. (11737-П).

Середа Юліан Миколайович, 1911 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 12.10.1940 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 14.03.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Страчений наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Бережани. Реабілітований 17.06.1994 р. (12481-П).

Сова-Завадський Петро Федорович, 1922 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 18.08.1948 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.02.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 22.10.1955 р. Реабілітований 12.06.1992 р. (7973).

Соловій Богдан Миколайович, 1929 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 31.12.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ. Звільнений 24.07.1956 р. Реабілітований 23.07.1992 р. (12536-П).

Соловій Григорій Теодорович, 1894 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Батько М. Г. та Ю. Г. Соловійів. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.03.1955 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Соловій Михайло Амброзійович, 1926 р., с. Слов'ятин, освіта 7 кл. Заарештований 06.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.01.1956 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Соловій Мирон Григорович, 1927 р., с. Слов'ятин. Син Г. Т. Соловія, брат Ю. Г. Соловія. Заарештований 1946 р. Бережанським РВ МДБ. Член ОУН. Загинув у тюрмі м. Бережани.

Соловій Юліан Григорович, 1928 р., с. Слов'ятин, освіта 7 кл. Син Г. Т. Соловія, брат М. Г. Соловія. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.03.1955 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Суховинський Микола Аполлінарійович, 1906 р., с. Слов'ятин. Заарештований 15.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.01.1955 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Чорний Юліан Йосипович, 1900 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 02.09.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.02.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 03.07.1954 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (11686-П).

Шмулик Василь Андрійович, 1905 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 26.06.1946 р. Підгаєцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією май-

на і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 30.10.1947 р. Реабілітований 30.07.1993 р. (14684-П).

Шмулик Микола Кирилович, 1914 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 16.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.01.1956 р. Реабілітований 05.11.1991 р. (7170-П).

Шмулик Микола Семенович, 1914 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 05.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 09.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 09.03.1994 р. (13630-П).

Шмулик Федір Федорович, 1888 р., с. Слов'ятин, освіта початкова. Заарештований 09.07.1947 р. Підгаєцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 04.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.04.1956 р. Реабілітований 22.03.1993 р. (9966-П).

ТРОСТЯНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бабій Андрій Петрович, 1919 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 10.04.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.11.1945 р. Реабілітований 24.12.1992 р.

Бабій Ілярій Антонович, 1923 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 06.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.06.1952 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9983-П).

Бабуняк Володимир Сильвестрович, 1897 р., с. Тростянець, освіта середня. В період ЗУНР – офіцер УГА. Від квітня 1920 р. служив у Червоній армії. Від 1925 р. – начальник зв'язку артилерійського полку. Влітку 1927 р. звільнений з військової служби, зазнав переслідувань. Заарештований 1933 р. Ув'язнений у ВТТ, де загинув.

Білоус Володимир Миколайович, 1923 р., с. Тростянець, освіта початкова. Перебував в Акмолінській обл. (Казахстан). Заарештований 13.03.1951 р. СВ УМДБ в Акмолінській обл. Засуджений 24.08.1951 ВТ військ МВС Казахської РСР на 25 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.09.1998 р.

Бова Олексій Лаврентійович, 1912 р., с. Тростянець, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 03.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 137-го сп (ст. 54-16 КК УРСР). Засуджений 31.12.1944 р. ВТ 3-ї гв. армії до розстрілу з конфіскацією майна. ВТ 1-го Українського фронту 11.01.1945 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.09.1953 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (15000-П).

Гавдида Антон Михайлович, 1910 р., освіта початкова. Заарештований 26.05.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Чотовий УПА, псевдо “Корінь”.

Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.10.1955 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (9983-П).

Голінний Степан Корнійович, 1918 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 09.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Стефан”. Засуджений 29.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.08.1956 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (13738-П).

Демків Олена Павлівна, 1908 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештована 17.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.03.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 20.10.1954 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (12719-П).

Дідух Григорій Данилович, 1929 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 03.09.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 04.08.1946 р. Реабілітований 23.09.1993 р. (11144-П).

Довган Іван Григорович, 1930 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 29.07.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.03.1951 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав.

Звільнений 13.02.1956 р. Реабілітований 14.09.1993 р. (11121-П).

Заседко Павло Михайлович, 1918 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.10.1954 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7396-П).

Кизима Лев Іларіонович, 1925 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 16.07.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 20.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 28.04.1993 р. (10181-П).

Ковалик Володимир Васильович, 1914 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.09.1955 р. Реабілітований 12.12.1991 р. (7396-П).

Кудла Володимир, 1921 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 23.09.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.12.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.08.1956 р. Реабілітований 24.07.1992 р. (8205-П).

Ликтей Дмитро Антонович, 1926 р., с. Тростянець, освіта 5 кл. Заареш-

тований 19.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 18.01.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.04.1956 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (11169-П).

Ликтей Микола Данилович, 1929 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 26.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язковий УПА. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 28.07.1954 р. Реабілітований 07.04.1992 р. (9983-П).

Ликтей Олексій Данилович, 1909 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 26.05.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ. Звільнений 05.10.1955 р. Реабілітований 23.03.1992 р. (9983-П).

Михайлюк Анастасія Василівна, 1922 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештована 31.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 02.10.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.07.1955 р. Реабілітована 30.07.1991 р. (13465-П).

Михайлюк Ганна Василівна, 1930 р., с. Тростянець, освіта 6 кл. Заарештована 31.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 02.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.06.1955 р. Реабілітована 30.07.1991 р. (13464-П).

Михайлюк Григорій Васильович, 1926 р., с. Тростянець, освіта 6 кл. Заарештований 07.09.1950 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 02.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований 30.07.1991 р. (13464-П).

Михайлюк Микола Васильович, 1909 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 24.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 29.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.06.1956 р. Реабілітований 29.07.1992 р. (8160).

Михайлюк Наталія Василівна, 1922 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештована 12.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 1956 р. Реабілітована 28.12.1992 р. (12987-П).

Музика Микола Федорович, 1922 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 28.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 30.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.04.1956 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (11695-П).

Пальчак Антоніна Іванівна, 1921 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештована 09.04.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 16.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.04.1955 р. Реабілітована 19.12.1997 р. (12575-П).

Пальчак Михайлина Андріївна, 1923 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештована 10.04.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 16.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.06.1954 р. Реабілітована 28.04.1993 р. (12575-П).

Підзвійний Михайло Олексійович, 1914 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 21.02.1941 р. Коропецьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 25.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2102).

Поглод Микола Антонович, 1911 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 29.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 09.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.09.1956 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9231-П).

Процик Василь Андрійович, 1919 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 13.06.1947 р. Бере-

жанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.10.1947 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 19.03.1956 р. Реабілітований 26.06.1965 р. (3704-П).

Рубінець Володимир Миронович, 1923 р., с. Тростянець, освіта 7 кл. Заарештований 12.04.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 23.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (9756-П).

Рубінець Мирон Степанович, 1904 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 10.04.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 27.10.1945 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (12575-П).

Рубінець Омелян Миколайович, 1928 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 26.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 09.05.1946 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9983-П).

Русин Іван Львович, 1921 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 28.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.02.1955 р. Реабілітований 26.11.1993 р. (11695-П).

Русин Лев Тимофійович, 1921 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 28.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.01.1955 р. Реабілітований. (11695-П).

Русин Микола Юрійович, 1901 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 16.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 27.09.1947 р. Реабілітований 12.12.1991 р. (7396-П).

Семенів Микола Миронович, 1925 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 27.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.11.1954 р. Реабілітований 14.12.1991 р. (7396-П).

Середа Ілярій Андрійович, 1911 р., с. Тростянець. Заарештований 23.04.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 04.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.04.1956 р. Реабілітований 04.12.1992 р. (9024-П).

Слабодух Микола Васильович, 1911 р., с. Тростянець, закінчив Бережанську гімназію. Заарештований під час служби в армії 09.03.1945 р. ВКР СМЕРШ 24-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, командир підрозділу УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.09.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.04.1956 р. Реабілітований 16.08.1990 р. (5937).

Стрияк Ілярій Павлович, 1912 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 06.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.10.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9983-П).

Сус Іван Миколайович, 1918 р., с. Тростянець, освіта початкова. Заарештований 06.05.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 30.11.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9983-П).

Фещук Мирослав Миколайович, 1926 р., с. Тростянець, освіта 7 кл. Заарештований 28.02.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.09.1945 р. ВР військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 05.08.1953 р. Реабілітований 26.11.1993 р. (11695-П).

Шинковський Іван Михайлович, 1926 р., с. Тростянець, освіта 5 кл. Заарештований 16.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.06.1952 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7396-П).

Юрків Григорій Васильович, 1912 р., с. Тростянець. Заарештований 25.11.1944 р. Пробіжнянським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 19.10.1947 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (9354-П).

УРМАНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гунька Агафія Олексіївна, 1928 р., с. Урмань, освіта початкова. Сестра І. О. Гуньки. Заарештована 16.03.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична Юнацтва ОУН, псевдо "Леся". Перебувала під арештом в лікарні м. Бережани. Померла 22.04.1946 р. Реабілітована 25.12.1977 р. (16949-П).

Гунька Григорій Васильович, 1896 р., с. Урмань. Проживав у

м. Погребище Вінницької обл. Заарештований 14.12.1937 р. (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 09.01.1939 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.05.1990 р.

Гунька Іван Олексійович, 1912 р., с. Урмань, освіта початкова. Брат А. О. Гуньки. Заарештований 23.07.1940 р. Бережанським РВ НКВС

(ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 14.06.1989 р. (4801-П).

Гураль Костянтин Дмитрович, 1928 р., с. Краснопуца. Студент I курсу Львівського політехнічного інституту. Заарештований 18.07.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.07.1954 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8170-П).

Дроздовський Василь Михайлович, 1920 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 08.09.1944 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 07.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.05.1954 р. Реабілітований 07.04.1992 р. (7636-П).

Дудка Ілля Захарович, 1910 р., с. Краснопуца, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 05.04.1945 р. ВКР СМЕРШ 6-го гв. мех. дивізії (ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 27.04.1945 р. ВТ 4-ї гв. та армії на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1956 р. Реабілітований 10.09.1956 р. (13624).

Зборовська Галина Михайлівна, 1928 р., с. Пліхів, освіта початкова. Заарештована 03.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР).

Член ОУН. Засуджена 15.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.02.1956 р. Реабілітована 09.04.1992 р. (15729-П).

Зборовська Марія Михайлівна, 1922 р., с. Пліхів, освіта початкова. Заарештована 31.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 26.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.12.1955 р. Реабілітована 02.04.1992 р. (9287-П).

Зборовський Карл Михайлович, 1929 р., с. Пліхів, освіта початкова. Заарештований 03.05.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.01.1955 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (15729-П).

Каліщук Василь Петрович, 1929 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 17.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.10.1954 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (13015-П).

Килина Теодор Маркович, 1912 р., с. Краснопуца, освіта 7 кл. Заарештований 05.01.1940 р. Зборівським РВ НКВС. Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 08.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 01.09.1989 р. (5491-П).

Коваль Григорій Кирилович, 1930 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 02.04.1951 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.05.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 16.07.1956 р. Реабілітований 07.02.1991 р. (6677-П).

Коваль Михайло Григорович, 1912 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 13.09.1944 р. Поморянським РВ НКВС Львівської обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 25.07.1946 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 29.03.1951 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (16246-П).

Когут Василь Дмитрович, 1898 р., с. Урмань, освіта 7 кл. Заарештований 27.01.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.07.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 25.06.1956 р. Реабілітований 08.10.1991 р. (7294-П).

Лосик Василь Ілліч, 1899 р., с. Волиця, освіта початкова. Заарештований 01.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 15.03.1952 р. за недоведеністю вини. (1916).

Наконечний Григорій Тимофійович, 1901 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 10.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН,

підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.09.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.03.1955 р. Реабілітований 29.10.1991 р. (7354-П).

Наконечний Лев Васильович, 1906 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 01.04.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.04.1955 р. Реабілітований 14.06.1994 р. (12477-П).

Пасічник Михайло Васильович, 1909 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 18.02.1946 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Засуджений 31.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.07.1955 р. Реабілітований 02.03.1994 р.

Процик Дмитро Миколайович, 1903 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 01.04.1946 р. Бережанським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.08.1955 р. Реабілітований 11.04.1994 р. (12477-П).

Слобода Михайло Петрович, 1913 р., с. Урмань. Заарештований німцями 1942 р., перебував у концтаборі Бухенвальд. Звільнений 1945 р. Заарештований 1946 р. СВ УМДБ у Львівській обл. Член ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р.

ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1955 р. Реабілітований 1992 р.

Ткачук Федір Васильович, 1907 р., с. Урмань, освіта початкова. Заарештований 25.05.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 07.04.1955 р. Реабілітований 29.10.1991 р. (7354-П).

Цимбалістий Роман Васильович, 1923 р., с. Краснопуша, освіта початкова. Заарештований 24.03.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.11.1954 р. Реабілітований 17.10.1991 р. (7047-П).

ШИБАЛИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бабій Кирило Іванович, 1912 р., с. Комарівка. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Баран Василь, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Білик Анастасія Семенівна, 1893 р., с. Комарівка, освіта початкова. Заарештована 29.12.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 26.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавленням прав. Звільнена 03.12.1954 р. Реабілітована 30.03.1993 р. (9980-П).

Вітковська Володимира Григорівна, 1919 р., м. Бережани, освіта середня. Вчителька школи в с. Шибалин. Заарештована 10.10.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Суд

не відбувся. Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Головацький Василь Іванович, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Головацький Іван Володимирович, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Демира Стефанія Миколаївна, 1914 р., м. Лубно (Польща), освіта початкова. Проживала в с. Комарівка. Заарештована 17.06.1947 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 11.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 30.04.1956 р. Реабілітована 10.03.1992 р. (8552-П).

Дидик Галина Томівна, 1912 р., с. Шибалин, освіта середня педагогіч-

на. Сестра І., М. та О. Дидиків. Закінчила Львівську вчительську семінарію. Заарештована 25.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнена 28.05.1940 р. за недоведеністю вини. Від 1943 р. – керівник УЧХ Тернопільщини. В березні 1944 р. призначена зв'язковою Головного Проводу ОУН, псевдо “Анна”; потім – зв'язкова командуючого УПА генерала Р. Шухевича. Заарештована спецгрупою МДБ 05.03.1950 р. у с. Білогорща біля Львова в будинку, де була криївка Р. Шухевича і де він загинув. Засуджена 31.10.1951 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбувала у Володимирській тюрмі і ВТТ суворого режиму в Мордовії (нині РФ). Звільнена 1971 р. Померла 1979 р. у м. Христинівка Черкаської обл.; похована в м. Бережани. (2435).

Дидик Іван Томович, 1892 р. с. Шибалин, освіта початкова гімназійна. Брат Г., М. та О. Дидик. Заарештований 04.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.06.1950 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 13.08.1990 р. (6656-П).

Дидик Марія Томівна, 1907 р., с. Шибалин, освіта початкова. Сестра Г., І. та О. Дидиків. Заарештована 04.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.06.1950 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ.

Звільнена 1955 р. Реабілітована 13.08.1990 р. (6656-П).

Дидик Ольга Томівна, 1906 р., с. Шибалин, освіта середня гімназійна. Сестра Г., І. та М. Дидиків. Вчителька в школі родинного села. Заарештована 04.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.06.1950 р. ув'язнена на 5 р. Померла у ВТТ. Похована в родинному селі. Реабілітована 13.08.1990 р. (6656-П).

Євчин Павло Пилипович, 1924 р., с. Комарівка, освіта початкова. Заарештований 13.07.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Дріт”. Засуджений 20.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.12.1955 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (11857-П).

Жила Іван Васильович, 1902 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 22.05.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Звинувачений у тому, що написав листа антирадянського змісту в редакцію газети “Радянська Україна”. Засуджений 14.07.1958 р. Терноп. облсудом на 5 р. ув'язнення і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 14.04.1960 р. Реабілітований 25.02.1994 р. (15554-П).

Заневич Михайло Іванович, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Здирко Іван Іванович, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Зелений Василь Михайлович, 1930 р. с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 02.03.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.07.1954 р. Проживав у с. Верхняківці Борщівського р-ну. Реабілітований 28.04.1992 р. (14697-П).

Зелений Йосип, 1912 р. с. Шибалин. Заарештований 09.09.1945 р. Бережанським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.12.1954 р. Реабілітований 07.05.1993 р. (6988-П).

Карпишин Андрій, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Карпишин Іван Федорович, 1926 р., с. Шибалин, освіта 6 кл. Заарештований 04.11.1950 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 19.05.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований 16.05.1994 р. (13745).

Кіндрацький Михайло Васильович, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Корбило Василь Іванович, 1929 р., с. Шибалин. Учень Бережанської педагогічної школи. Заарештований 26.05.1948 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 23.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавленням прав. Звільнений 17.08.1956 р. Реабілітований 02.03.1994 р. (12029-П).

Марків Василь Онуфрійович, 1908 р., с. Комарівка. Заарештований 1940 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований 28.07.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль; похований на Микулинецькому цвинтарі міста. Реабілітований 28.11.1994 р. (13769-П).

Мручок Василь, с. Шибалин. Заарештований у червні 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в лісі біля с. Жуків. Похований 12.07.1941 р. у спільній могилі в родинному селі.

Пітка Василь Васильович, 1919 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 06.04.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.04.1956 р. Реабілітований 24.05.1993 р. (16514-П).

Репецький Михайло Іванович, 1910 р., с. Комарівка. Заарештований 20.06.1946 р. Бережанським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.03.1955 р. Реабілітований 24.07.1992 р. (8144-П).

Сидорович Степан Адамович, 1910 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 29.01.1946 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 09.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.06.1956 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (8161).

Старко Павло Федорович, 1921 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 17.07.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 31.12.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований 17.02.1994 р. (16395-П).

Сухарський Павло Іванович, 1919 р., с. Шибалин, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 24.01.1942 р. ОВ НКВС 38-го армійського будівельного управління (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 14.02.1942 р. ВТ 22-ї сд до розстрілу. ВС СРСР 07.03.1942 р. замінив смертну кару на 10 р. ув'язнення у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 08.02.1996 р. (15391).

Телюх Федір Герасимович, 1920 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 1947 р. ВКР 2-ї мех. армії (ст. 58-1а КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.11.1947 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 22.06.1949 р. Реабілітований. (13130).

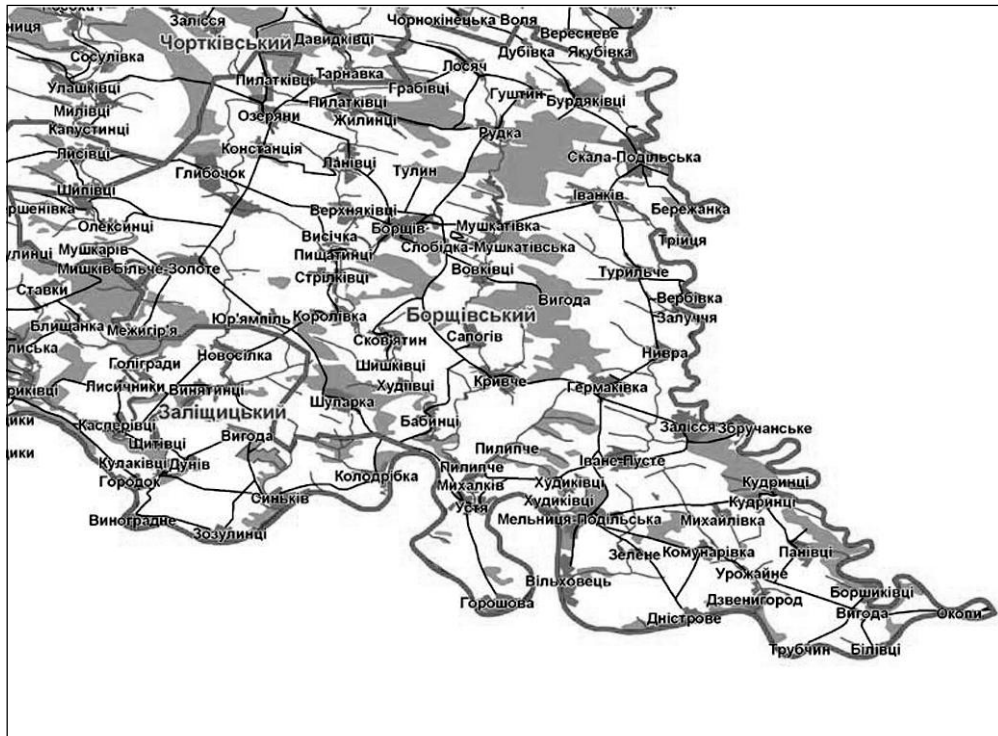
Урман Іван Павлович, 1921 р., с. Шибалин. Проживав у с. Вікторівка Козівського р-ну. В 1940 р. депортований у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Заарештований 1941 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 31.05.1941 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Фанга Іван Ілліч, 1928 р., с. Шибалин, освіта початкова. Заарештований 01.02.1945 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 14.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.12.1955 р. Реабілітований 11.05.1992 р. (13291-П).

Хлопась Дмитро Федорович, 1907 р., с. Комарівка. Заарештований 1941 р. Бережанським РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Хлопась Микола Андрійович, 1911 р., с. Комарівка, освіта початкова. Заарештований 07.06.1940 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 21.02.1966 р. (3776).

БОРЩІВСЬКИЙ РАЙОН

БОРЩІВСЬКА МІСЬКА РАДА

Андрійчук Богдан Михайлович, 1921 р., с. Сушне, нині Радохівського р-ну Львівської обл., освіта 8 кл. Проживав у м. Борщів. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 27.04.1941 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 14.04.1942 р. Реабілітований 29.01.1963 р. (3175).

Баглай Іван Матвійович, 1890 р., с. Лавриків, нині Жовківського р-ну Львівської обл., освіта 6 кл. Проживав у м. Борщів. Бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 27.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-п).

Бердула Євстахій Іванович, 1907 р., м. Борщів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 31.12.1941 р. ОВ НКВС СтВО (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 15.01.1942 р. ВТ військ СтВО до розстрілу. Страчений 25.02.1942 р. Реабілітований 27.03.1996 р. (15639).

Боднар Яків, 1914 р., м. Борщів, освіта середня. Заарештований восени 1944 р. Борщівським РВ НКДБ. Член ОУН. Суд не відбувся. Закатований у тюрмі м. Чортків.

Ванджура Володимир Михайлович, 1918 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований під час військової служби 09.04.1941 р. 3-м відділом 7-ї армії (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 23.06.1941 р. ВТ військ

ЛенВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 31.03.1958 р. Реабілітований 01.03.1958 р. (16124-П).

Варунок Тадей Юліанович, 1914 р., м. Борщів. Заарештований 1944 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 25.10.1944 ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Войтович Нестор Теофілович, 1895 р., Тернопільщина, освіта вища юридична. Проживав у м. Борщів. До 17.09.1939 р. – суддя повітового суду. Заарештований органами НКВС восени 1939 р. Перебував у тюрмі м. Чортків. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Глущенко Марія Кузьмівна, 1927 р., с. Валява, нині Городищенського р-ну Черкаської обл., освіта 7 кл. Проживала в м. Борщів. Медсестра районної лікарні. Заарештована 08.02.1947 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 05.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 19.10.1954 р. Реабілітована 27.11.1992 р. (9039-П).

Горбаль Микола Андрійович, 1941 р., с. Воловець Горлицького пов. (Польща), освіта незакінчена вища. Від 1947 р. жив у с. Литячі Заліщицького р-ну, від 1963 р. – у м. Борщів. Викладач музики й естетики технікуму механізації та електрифікації сільського господарства. Композитор, поет. Затриманий 20.11.1970 р. і заарештова-

ний 24.11.1970 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 62-1 КК УРСР). Засуджений 13.04.1971 р. Терноп. облсудом в закритому засіданні на 5 р. позбавлення волі та 2 р. заслання. Покарання відбував у Мордовській АРСР і Пензенській обл. (нині РФ). Звільнений 17.11.1975 р. Засланий у с. Парабель Березівського р-ну Томської обл. Після повернення в Україну 1977 р. брав участь у правозахисній діяльності, вступив в Українську Гельсінську Групу. Заарештований вдруге в м. Київ 23.10.1979 р. Засуджений 21.01.1980 р. Жовтневим районним судом Києва на 5 р. позбавлення волі в таборі суворого режиму. В ув'язненні заарештований втретє 20.10.1984 р. Засуджений 10.04.1985 р. Миколаївським облсудом за ст. 26, 42, 43, 62-2 КК УРСР на 8 р. позбавлення волі і 3 р. заслання. Увесь час перебування в ув'язненні займався літературною і публіцистичною працею. Звільнений 23.08.1988 р. В 1994–1998 рр. – народний депутат України. Проживає в м. Київ. За справою 1970 р. реабілітований 04.06.1992 р. (11561-П).

Гудгену Олександр Олександрович, 1905 р., с. Дорожівка (Молдова), освіта початкова. Проживав у м. Борщів. Заарештований 24.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-9, 54-10 КК УРСР). Звільнений 16.09.1940 р. за недоведеністю вини. (2045).

Дроздовський Володимир Павлович, 1919 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований 21.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з

постановою ОН при МДБ СРСР від 27.04.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 12.05.1955 р. Помер 1982 р. в м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл. Реабілітований 07.10.1993 р. (11244-П).

Дроздовський Павло Васильович, 1890 р., м. Борщів, освіта середня. В період ЗУНР воював в УГА. Заарештований 1944 р. органами НКДБ. Міський голова в 1941–1944 рр. Член УНДО, симпатик ОУН та УПА. Страчений у тюрмі м. Чортків.

Дроздовський Петро Іванович, 1912 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований 28.02.1941 р. Борщівським МВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Дроздовський Роман Йосипович, 1920 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований 27.05.1941 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Дроздовський Ярослав Павлович, 1923 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Проживав у м. Львів. Заарештований 28.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 02.12.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республі-

ка Комі, РФ). Звільнений 31.07.1956 р. Помер у м. Львів. Реабілітований 02.10.1992 р. (10148-П).

Зелінська Антоніна Іванівна, 1907 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештована 07.09.1940 р. СВ УНКВС у Львівській обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Замордована наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів.

Зелінська-Припутень Ярослава Михайлівна, 1925 р., м. Борщів. Закінчила торгівельну школу. Старший бухгалтер райфінвідділу. Заарештована 11.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС. Член Юнацтва ОУН. Звільнена 27.06.1945 р. за недоведеністю вини. Померла 2003 р. (1653).

Зілінська Софія Ізидорівна, 1923 р., м. Борщів, освіта 6 кл. Заарештована 29.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Розстріляна без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована 08.02.1993 р. (1090-П).

Зілінський Володимир Ізидорович, 1911 р., м. Борщів, освіта початкова. Заарештований 12.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Зілінський Роман Ізидорович, 1919 р., м. Борщів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 10.06.1941 р. СВ УНКВС в Іркутській обл. (нині РФ) (ст. 58-4 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.11.1942 р. ув'язнений на 7 р. Загинув у ВТТ. Реабілітований 25.05.1989 р. (4467-П).

Кашута Михайло Іванович, 1913 р., Борщівщина, освіта незакінчена середня. Проживав у с-щі Балхаш Карагандинської обл. (Казахстан). Заарештований 20.07.1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1938 р. розстріляний у м. Караганда. Реабілітований 16.08.1989 р.

Кілімар Володимир Йосипович, 1928 р., м. Борщів, освіта початкова. Заарештований 22.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 07.09.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 23.02.1956 р. Реабілітований 31.08.1989 р. (4846).

Кілімар Володимир Михайлович, 1921 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований 27.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Кілімар Ольга Михайлівна, 1924 р., м. Борщів, освіта 6 кл. Заарештована 10.04.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Берізка". Засуджена 06.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 27.12.1954 р. Реабілітована 28.10.1991 р. Померла 1998 р. (8647-П).

Ківач Чеслав Адамович, 1932 р., м. Борщів. Заарештований 20.06.1950 р.

Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома.

Коп'яківський Іван Михайлович, 1890 р., м. Борщів, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Четар Легіону УСС та УГА. Від 1920 р. жив у радянській Україні. В 1933–1934 рр. – директор Сумського міського театру. Потім працював рахівником у смт Чутове Полтавської обл. Заарештований 24.11.1937 р. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 15.12.1937 р. розстріляний у Полтаві 21.12.1937 р. Реабілітований 07.07.1959 р.

Ласовський Юліан Антонович, 1897 р., с. Боневичі, нині Турківського р-ну Львівської обл., освіта вища юридична. Закінчив Краківський університет (Польща). Проживав у м. Борщів. Заарештований 1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН, вояк УГА. Доля невідома. Реабілітований 28.07.1992 р. (8259-П).

Лисий Антін Йосипович, 1914 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештований 21.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Лотожинський Іван Миколайович, 1899 р., м. Борщів, освіта вища духовна. Священик у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Заарештований 22.11.1949 р. Засуджений 19.08.1950 р. Станіславським облсудом на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна. Звільнений 1955 р. Реабілітований 07.07.1994 р.

Луїв Роман Андрійович, 1925 р., м. Борщів, освіта початкова. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Львівській обл. Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 1 м. Львів.

Максимович Віктор Антонович, 1898 р., м. Борщів, освіта вища юридична. До 17.09.1939 р. – суддя в м. Снятин на Станіславщині (нині Івано-Франківська обл.). Заарештований восени 1939 р. органами НКВС. Перебував у тюрмі м. Станіслав. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Малицька Гезеля Петрівна, 1914 р., м. Борщів. Заарештована 1940 р. Борщівським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 25.10.1940 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена за амністією 15.09.1941 р. Доля невідома.

Москва (Баглай) Антоніна Сидорівна, 1914 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештована 17.04.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Ромашка”. Засуджена 06.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала у містах Інта і Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 27.12.1954 р. Померла 1974 р. Реабілітована 28.10.1991 р. (8647-П).

Павлючок (Самець) Юстина Павлівна, 1921 р., с. Глещавка, нині

Теребовлянського р-ну. Заарештована 04.08.1945 р. Теребовлянським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Ліда”. Засуджена 12.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.06.1954 р. Проживає в м. Борщів. Реабілітована 21.07.1992 р. (9259-П).

Пашківська Марта, 1922 р., м. Борщів, освіта середня. Член Юнацтва ОУН, псевдо “Мартуня”. Зв’язкова Р. Шухевича. Закатована енкаведистами в лютому 1950 р.

Саган Ганна Степанівна, 1922 р., м. Борщів, учениця 10 кл. Заарештована 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член Юнацтва ОУН. Розстріляна без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Саган-Крочак Софія Михалівна, 1928 р., м. Борщів. Дружина Теофіла Сагана. Заарештована 03.06.1949 р. Член Юнацтва ОУН. Засуджена 1949 р. на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала у с-щі Абезь, м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена в травні 1956 р. Повернулася додому. Голова спілки політв’язнів та репресованих Борщівського р-ну. Реабілітована 1992 р.

Саган Теофіл Степанович, 1926 р., м. Борщів. Заарештований 03.06.1949 р. Член Юнацтва ОУН. Засуджений 1949 р. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений в липні 1956 р. Повернувся додому. Реабілітований 1992 р. Помер 06.12.1994 р.

Свідинська Ганна Василівна, 1925 р., м. Борщів, освіта 6 кл. Заареш-

тована 16.04.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв’язок з ОУН. Засуджена 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.04.1954 р. Реабілітована 04.01.1992 р. (8734-П).

Скорохід Сидір Антонович, 1901 р., м. Борщів, освіта вища духовна. Закінчив Львівську духовну семінарію. Священик. Заарештований 04.01.1951 р. 5-м відділом УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 12.03.1951 р. Терноп. облсудом на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.12.1955 р. Помер 1960 р. в м. Борщів. Реабілітований 06.05.1994 р. (16151-П).

Смаль Григорій Петрович, 1919 р., м. Борщів. Син П. Г. Смалю. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Львівській обл. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів.

Смаль Петро Григорович, 1882 р., с. Лопатин, нині смт Радехівського р-ну Львівської обл., освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Батько Г. П. Смалю. Від 1912 р. – суддя в м. Борщів. В період ЗУНР воював офіцером в УГА. Від 1925 р. працював адвокатом у м-ку Мельниця, нині смт Мельниця-Подільська. Заарештований 23.03.1940 р. Керівник міської організації УНДО. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.05.1941 р. ув’язнений на 8 р. у ВТТ. Загинув за невідомих обставин. Реабілітований 18.05.1989 р.

Тронеvський Федір Михайлович, 1884 р., м-ко, нині смт Шишаки Полтавської обл., освіта середня. Проживав у м. Борщів. Працівник поліклініки. Заарештований 20.02.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1 КК УРСР). Засуджений 09.07.1946 р. ВТ військ МВС у Полтавській обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 09.05.1956 р.

Туркевич Володимира Іванівна, 1924 р., м. Борщів, освіта 7 кл. Заарештована 29.09.1944 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Звільнена 08.12.1944 р. за недоведеністю вини.

Федоришин Володимир, 1922 р., с. Бережанка, нині Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., освіта середня. Заарештований 1945 р. Борщівським РВ НКДБ. Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Зоря". Розстріляний 18.02.1945 р. на площі в м. Борщів.

Чубак Йосип Антонович, 1915 р., м. Борщів, освіта 8 кл. гімназії. Вчитель. Заарештований 24.12.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 28.11.1940 р. за недоведеністю вини. (2290).

Шалаута Ярослав Ілліч, 1904 р., м. Рогатин, нині Івано-Франківської обл., освіта вища медична. Проживав у м. Борщів. Лікар районної лікарні. Заарештований 16.06.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 27.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 18.10.1993 р. (11398-П).

Шиманський Йосип Михайлович, 1902 р., м. Борщів, освіта початкова. Проживав у с. Горішня Вигнанка Чортківського р-ну. Заарештований 12.04.1945 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Гідний". Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.11.1948 р. Реабілітований 26.12.1989 р. (9450-П).

Шиманський Михайло Іванович, 1918 р., м. Борщів, освіта середня. Заарештований під час військової служби 09.04.1941 р. 3-м відділом 7-ї армії (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 23.06.1941 р. ВТ військ ЛенВО на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 09.04.1951 р. Реабілітований 06.09.1994 р. (16124-П).

Янів-Бойчук Ярослава Дмитрівна, 1924 р., с. Мала Лука, нині Гусятинського р-ну, освіта початкова. Заарештована 09.06.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала у містах Печора та Інта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 1955 р. Проживає в м. Борщів. Реабілітована 30.11.1991 р. (13202-П).

Яросевич Василь Романович, 1896 р., м. Борщів, освіта вища. Закінчив Одеський сільськогосподарський інститут. Від 1905 р. жив у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ), від 1915 р. – в м. Одеса. В 1929–1932 рр. працював у Тракторцентрі СРСР в м. Москва (нині РФ). У вересні 1932 р.

призначений старшим агрономом Далекосхідного колгоспно-селянського управління в м. Хабаровськ. Заарештований 11.04.1933 р. (ст. 58-7 КК РРФСР). Учасник “контрреволюційної

шкідницької організації”. Згідно з постановою ОН при колегії ОДПУ СРСР від 14.08.1933 р. ув’язнений на 10 р. Загинув у ВТТ за невідомих обставин. Реабілітований 16.01.1989 р.

МЕЛЬНИЦЕ-ПОДІЛЬСЬКА СЕЛИЩНА РАДА

Баранюк Микола Захарович, 1927 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований 14.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.11.1954 р. Реабілітований 29.03.1992 р. (13720).

Богдановська Юстина Михайлівна, 1924 р., смт Мельниця-Подільська, освіта середня. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Болехівський Василь Федорович, 1902 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештований 18.04.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 12.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 17.04.1951 р. Реабілітований 13.04.1989 р. (4366-П).

Болехівський Іван Федорович, 1910 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Завідуючий базою райспоживспілки. Заарештований 17.04.1941 р. Мельнице-Подільським

РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Бялковський Іван Йосипович, 1902 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований 28.03.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН. Засуджений 24.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.08.1950 р. Реабілітований 27.01.1993 р. (11914-П).

Гаврилюк Петро Михайлович, 1905 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Проживав у с. Дзвинячка. Заарештований 19.05.1939 р. Кам’янець-Подільським прикордонним загоном НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР. За даними кримінальної справи, звільнений 12.11.1940 р. Реабілітований 17.04.1991 р. (2470-П).

Голик Іван Васильович, 1922 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештований 24.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Заздрісний”. Засуджений 26.04.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Розстріля-

ний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.10.1991 р. (8369-П).

Голик Петро Васильович, 1922 р., смт Мельниця-Подільська, учень 10 кл. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 17.10.1941 р. за недоведеністю вини. (1989).

Горбулінський Павло Миколайович, 1889 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Директор раймаслопрому. Заарештований 05.06.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 12.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 06.04.1952 р. Реабілітований 13.04.1989 р. (4366-П).

Грегоращук Петро Михайлович, 1923 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештований 22.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Деменюк Федір Миколайович, 1905 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештований під час служби в армії м. Новосибірськ (нині РФ) 05.11.1941 р. ОВ НКВС СибВО (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 07.12.1941 р. ВТ Новосибірського гарнізону на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.03.1996 р. (15659-П).

Дідичук Петро Дмитрович, 1900 р., смт Мельниця-Подільська. Проживав у с-щі Білий Ключ Алзатайського р-ну

Іркутської обл. (нині РФ). Заарештований 16.09.1952 р. Алзатайським РВ МДБ (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 19.11.1952 р. Іркутським облсудом на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.05.1956 р. Реабілітований 1989 р.

Злочівський Михайло Євгенович, 1922 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований 23.02.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.12.1954 р. Реабілітований 21.12.1992 р. (11914-П).

Капко Олександр Володимирович, 1911 р., смт Мельниця-Подільська. Засуджений 1941 р. Перебував у ВТТ в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Заарештований там 27.12.1944 р. (ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 08.09.1945 р. отримав додатково 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Касінчук Петро Юрійович, 1929 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 23.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.12.1954 р. Реабілітований 23.03.1992 р. (13197-П).

Касіян Василь Михайлович, 1924 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 8 кл. Заарештований 24.02.1941 р. Мельни-

це-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Мстивий". Засуджений 26.04.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 02.06.1942 р. Реабілітований 23.10.1991 р. (8369).

Касян Микола Петрович, 1915 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Проживав у м. Відень (Австрія). Заарештований 27.10.1949 р. ВКР МДБ в/ч 15790 (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 12.12.1949 р. ВТ в/ч 28990 на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р. (1615).

Кибзій Марія Михайлівна, 1927 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Костів Павло Олексійович, 1927 р., с. Зелене. Член ОУН. Заарештований під час служби в армії м. Кіровоабат (Азербайджан) 03.01.1951 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 29.06.1951 р. ВТ ЗакВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.07.1956 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (14333-П)

Костюк Іван Миколайович, 1919 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 9 кл. Заарештований 23.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 21.08.1956 р. Реабілітований 23.03.1992 р. (13197-П).

Кугаївський Василь Іванович, 1924 р., смт Мельниця-Подільська. Син І. В. Кугаївського. Учень Чортківської педагогічної школи. Заарештований 12.03.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. з тюрми м. Чортків на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 15.05.1942 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер 22.09.1942 р. Реабілітований 17.06.1994 р. (12463-П).

Кугаївський Іван Васильович, 1896 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Батько В. І. Кугаївського. Заарештований 06.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. з тюрми м. Чортків на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.12.1942 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер 19.04.1943 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (9394-П).

Кузиків Василь Дмитрович, 1912 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештований 24.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Малиновська Ганна Петрівна, 1926 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським

РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Горлиця". Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Матящик Іван Іванович, 1902 р., смт Мельниця-Подільська, освіта вища медична. Головний лікар районної лікарні. Заарештований 28.01.1940 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 28.03.1941 р. за недоведеністю вини. (2433).

Николок Василь Іванович, 1910 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештований 31.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Обач Микола Дмитрович, 1906 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований 23.03.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 27.09.1993 р. (11914-П).

Перчук-Перля Лія Давидівна, 1914 р., смт Мельниця-Подільська. Проживала в м. Київ. Заарештована восени 1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 15.12.1937 р. розстріляна. Реабілітована 1989 р.

Підвисоцький Василь Олексійович, 1909 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештований 24.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний

без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 18.09.1998 р. (17042-П).

Підвисоцький Михайло Васильович, 1911 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештований 17.03.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Підгірняк Василь Іванович, 1913 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештований 24.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 18.09.1998 р. (17042-П).

Погорецький Василь Михайлович, 1922 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 8 кл. Заарештований 24.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Буревій". Засуджений 26.04.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.10.1991 р. (8369-П).

Свідерський Василь Михайлович, 1927 р., с. Зелене. Заарештований під час служби в армії в м. Кіровоабат (Азербайджан) 03.01.1951 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.06.1951 р. ВТ ЗакВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.06.1956 р. Проживав у с. Дністрове. Реабілітований 29.01.1993 р. (14333-П).

Скрипник Ганна Людвігівна, 1901 р., смт Мельниця-Подільська. Заарештована 03.03.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 31.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована 27.01.1993 р. (11914-П).

Слободян Микола Васильович, 1922 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований 23.03.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 24.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.08.1956 р. Реабілітований 16.02.1993 р. (11914-П).

Снігур Василь Миколайович, 1927 р., с. Зелене, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Баку (Азербайджан) 29.10.1949 р. ВКР МДБ в/ч 62060 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.09.1950 р. ВТ в/ч 42023 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 09.12.1992 р. (9204-П).

Сторожук Ганна Василівна, 1923 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Стець Марія Володимирівна, 1932 р., Польща, освіта початкова. Проживала в смт Мельниця-Поділь-

ська. Заарештована 09.09.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 27.01.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 05.06.1991 р. (12751-П).

Фролов Костянтин Григорович, 1948 р., смт Мельниця-Подільська, освіта середня. Проживав у м. Збараж. Лаборант у середній школі. Заарештований 02.07.1966 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (62-1 КК УРСР). Звільнений 22.08.1966 р. за недоведеністю вини. (3865-П).

Чуприк Ярослава Миколаївна, 1925 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 8 кл. Секретар райвиконкому. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Юречко Ганна Іванівна, 1923 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 5 кл. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Юречко Ганна Петрівна, 1923 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Юречко Марія Іванівна, 1923 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 7 кл. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена

29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718).

Юречко Микола Васильович, 1928 р., смт Мельниця-Подільська, освіта 8 кл. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (13203-П).

Юречко Петро Васильович, 1905 р., смт Мельниця-Подільська, освіта початкова. Заарештований 17.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Відмовився служити в Червоній армії. Засуджений 23.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.11.1952 р. Реабілітований 05.05.1993 р. (10210-П).

СКАЛА-ПОДІЛЬСЬКА СЕЛИЩНА РАДА

Андрійців Андрій Миколайович, 1929 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 22.07.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Сокіл”. Засуджений 30.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.04.1955 р. Реабілітований 26.09.1991 р. (10623-П).

Агаманюк Антон Іванович, 1904 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 20.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.08.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (7972-П).

Байлюк Ієронім Васильович, 1920 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.11.1989 р. (5617-П).

Байлюк Ярослав Миколайович, 1904 р., смт Скала-Подільська, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 29.07.1945 р. ВКР СМЕРШ 17-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.08.1945 р. ВТ 17-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 02.11.1963 р. (3911-П).

Баран Михайло Лукич, 1884 р., смт Скала-Подільська, освіта вища. Чоловік М. І. Баран (уродженка с. Іванків). Закінчив математичний факультет Чернівецького університету та економічний факультет Львівської торгівельної академії. В 1914–1917 рр. – сотник Легіону УСС. Заступник голови Галревкому в серпні-вересні 1920 р. Жив в радянській Україні: ректор інституту народного господарства в Києві (1925–1927), проректор університету в Харкові (1927–1928), професор Київського ІНО, директор Інституту літературознавства ім. Т. Шевченка АН УСРР. Заарештований 29.07.1933 р. Згідно з рішенням “трійки” при колегії ДПУ УСРР від 14.02.1934 р. ув'язнений

на 5 р. у ВТТ. Перебував на Соловках. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Ленінградській обл. від 09.10.1937 р. розстріляний в урочищі Сандармох біля м. Медвежьегорськ (нині Республіка Карелія, РФ) 03.11.1937 р. Реабілітований 1958 р.

Бойко Олександр Теодорович, 1921 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 30.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Кирий”. Засуджений 26.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.08.1956 р. Реабілітований 16.01.1993 р. (9873-П).

Буртовий Михайло Іванович, 1905 р., смт Скала-Подільська. Проживав на ст. Ясиновата Київської обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Засуджений 05.06.1937 р. Київським облсудом на 3 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1993 р.

Великанович Ярослав Михайлович, 1916 р., смт Скала-Подільська, освіта 5 кл. Заарештований 15.08.1944 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1968 р. (3913-П).

Волошин Мирослав Теодорович, 1910 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член

ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 16.12.1993 р. (12079-П).

Волошин Ярослав Федорович, 1910 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Гайдамаха Оксана Михайлівна, 1923 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештована 17.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Іскра”. Засуджена 20.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 06.05.1955 р. Реабілітована 30.12.1991 р. Померла 1992 р. (8769-П).

Гелетюк Артем Михайлович, 1902 р., смт Скала-Подільська. Брат О. М. Гелетюка. Проживав у м. Нижній Тагіл Свердловської обл. (нині Єкатеринбурзька обл., РФ). Заарештований 11.08.1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Свердловській обл. від 26.10.1937 р. розстріляний 14.12.1937 р. у м. Свердловськ. Реабілітований 1989 р.

Гелетюк Олександр Михайлович, 1905 р., смт Скала-Подільська. Брат А. М. Гелетюка. Проживав у м. Нижній Тагіл Свердловської обл. (нині Єкатеринбурзька обл., РФ). Заарештований 15.10.1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Свердловській обл. від 27.11.1937 р. розстріляний 13.12.1937 р. у м. Свердловськ. Реабілітований 1989 р.

Гнитка Михайлина Іванівна, 1924 р., смт Скала-Подільська, освіта 8 кл. Заарештована 24.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, відділ СБ. Засуджена 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.04.1955 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (11500-П).

Грбчак Йосип Михайлович, 1930 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 22.07.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 13.04.1955 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (10623-П).

Гродський Богдан Франкович, 1910 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.11.1989 р. (5617-П).

Дзісяк Дмитро Пилипович, 1912 р., смт Скала-Подільська, освіта 5 кл. Проживав у м. Тернопіль. Заарештований 22.06.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. в тюрму м. Верхньоуральськ Челябінської обл. (нині РФ). Суд не відбувся. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 21.09.1941 р. Реабілітований 25.12.1992 р. (8917-П).

Івасюк Дмитро Артемович, 1912 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований 23.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Ялена". Засуджений 13.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 14.09.1993 р. (10992-П).

Калапаца Олександр Іванович, 1917 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.11.1989 р. (5617-П).

Катарська Анна Василівна, 1899 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Проживала в районному центрі Усол'є Іркутської обл. (нині РФ). Заарештована 23.06.1938 р. органами НКВС (ст. 58-1, 58-9, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 28.08.1938 р. розстріляна 16.10.1938 р. в м. Іркутськ. Реабілітована 22.11.1957 р.

Кисіль Тимофій Юрійович, 1907 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Проживав у м. Алмати, (Казахстан). Заарештований 17.12.1945 р. СВ НКДБ Казахської РСР (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 10.05.1946 р. Алма-Атинським облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.04.1990 р.

Клапущак Микола Миколайович, 1915 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 03.02.1941 р. Скала-

Подільським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1989 р. (1912).

Ковалишин Адам Михайлович, 1929 р., смт Скала-Подільська, освіта 8 кл. Заарештований 24.07.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, псевда “Соловей” і “Тарас”. Засуджений 30.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.09.1956 р. Реабілітований 12.09.1991 р. (10623-П).

Ковбель Петро Андрійович, 1903 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 01.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 07.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.04.1955 р. Реабілітований 16.03.1955 р. (10623-П).

Кравчук Ольга Дмитрівна, 1926 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Податковий інспектор райфінвідділу. Заарештована 25.05.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.12.1947 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Покарання відбувала в Мордовії (нині РФ). Звільнена 25.05.1954 р. Реабілітована 22.07.1991 р. (8868-П).

Левицький Адам Якович, 1909 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Проживав у м. Чортків. Заареш-

тований 03.05.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.09.1946 р. ВТ військ МВС СРСР на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 1955 р. Реабілітований 22.11.1990 р. (6605-П).

Недокіс Адам Петрович, 1913 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 16.11.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 07.10.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.02.1956 р. Реабілітований 31.07.1995 р. (14904-П).

Овадюк Едмунд Васильович, 1899 р., смт Скала-Подільська, освіта середня педагогічна. Закінчив Заліщицьку вчительську семінарію. Вчитель школи у смт Підволочиськ. Заарештований 15.11.1939 р. органами НКВС. Розстріляний без суду 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 30.12.1992 р. (8992-П).

Панчик Микола Іванович, 1912 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в смт Скала-Подільська.

Панчик Михайло Іванович, 1913 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.11.1989 р. (5617-П).

Прокопович Євген Іванович, 1919 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 16.03.1942 р. ОВ НКВС (ст. 58-1б КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 06.04.1942 р. ВТ Невської оперативної військової групи до розстрілу. Страчений 12.04.1942 р. Реабілітований 09.04.1998 р. (16981-П).

Пшибильський Владислав Францискович, 1915 р., смт Скала-Подільська, освіта середня педагогічна. Вчитель. Заарештований 1940 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.02.1941 р. ув'язнений на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Саф'янюк Петро Іванович, 1921 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований 15.08.1944 р. ТВ УНКВС Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 21.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1968 р. (3913-П).

Семенчук Василь Михайлович, 1906 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 21.08.1944 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 04.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 28.09.1945 р. Реабілітований 09.01.1992 р. (8417-П).

Семенчук Олександра Пилипівна, 1930 р., смт Скала-Подільська, освіта 6 кл. Заарештована 31.07.1947 р.

Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.09.1947 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнена 19.06.1954 р. Реабілітована 12.12.1991 р. (7394-П).

Скорода Михайло Петрович, 1879 р., смт Скала-Подільська, освіта середня педагогічна. Закінчив Львівську вчительську семінарію. Вчитель німецької мови. Заарештований 24.05.1947 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-3 КК УРСР). Засуджений 30.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 24.05.1953 р. Реабілітований 27.11.1992 р. (9038-П).

Старицька Олена Григорівна, 1912 р., смт Скала-Подільська, освіта середня педагогічна. Вчитель. Заарештована 11.03.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.09.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Покарання відбувала в м. Караганда (Казахстан). Звільнена 23.05.1956 р. Реабілітована 04.06.1992 р. Померла 1999 р. в родинному селищі. (12809-П).

Старицький Костянтин Григорович, 1907 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 02.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.11.1989 р. (5617-П).

Стецюк Олексій Іванович, 1919 р., смт Скала-Подільська, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 21.02.1942 р. ОВ НКВС (ст. 58-1б КК

РРФСР). Член ОУН. Засуджений 06.04.1942 р. ВТ Невської оперативної військової групи до розстрілу. Страчений 02.05.1942 р. Реабілітований 09.04.1998 р. (16981-П).

Тарнавський Володимир Миколайович, 1907 р., смт Скала-Подільська, освіта 5 кл. Заарештований 09.12.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.07.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 03.12.1952 р. Реабілітований 27.10.1993 р. (12024-П).

Токар Адам Васильович, 1905 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 30.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.08.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 11.03.1966 р. Помер 1988 р. (3809-П).

Човник Михайло Миронович, 1908 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 28.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.04.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (7972-П).

Чорпіга Ольга Миколаївна, 1921 р., смт Скала-Подільська, освіта 6 кл. Заарештована 05.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

09.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала у м. Магадан (нині РФ). Звільнена 25.05.1955 р. Реабілітована 27.05.1992 р. Померла 1996 р. в родинному селищі. (13220-П).

Шнайдер Раїса Мойсеївна, 1903 р., смт Скала-Подільська. Проживала на ст. Облучье Далекосхідної залізниці (нині Хабаровський край, РФ). Заарештована 23.11.1937 р. органами НКВС (ст. 58-1 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 04.01.1938 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 13.05.1957 р.

Щербань Ілля Іванович, 1907 р., смт Скала-Подільська. Заарештований 03.02.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 18.03.1941 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 25.06.1993 р. (15091).

Щербань Петро Михайлович, 1907 р., смт Скала-Подільська, освіта початкова. Заарештований 30.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.08.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований 11.03.1966 р. (3809-П).

Яцишин Михайло Іванович, 1903 р., смт Скала-Подільська. Проживав у м. Київ. Заарештований влітку 1930 р. Згідно з рішенням "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 05.11.1930 р. розстріляний. Реабілітований 1989 р.

БАБИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрійчук Богдан Іванович, 1921 р., с. Бабинці. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду в липні 1941 р. в дорозі в м. Умань Черкаської обл.

Андрійчук Марія Василівна, 1923 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1955 р. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Андрійчук Петро Андрійович, 1909 р., с. Бабинці. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в м. Умань Черкаської обл.

Бевський Степан Романович, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований 05.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Мазепа". Засуджений 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.02.1948 р. Реабілітований 20.05.1992 р. (12548-П).

Бурило Андрій Хомич, 1904 р., с. Бабинці, освіта початкова. Проживав у м. Уральськ Західно-Казахстанської обл. Заарештований 21.07.1937 р. (ст. 58-6, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.10.1937 р. розстріляний в м. Уральськ. Реабілітований 10.08.1989 р.

Гаджос Іван Васильович, 1928 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарешто-

ваний 05.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Промінь". Засуджений 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.04.1955 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (12548-П).

Гижка Анастасія Дмитрівна, 1926 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.06.1955 р. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Гижка Василь Дмитрович, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований 05.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Орел". Засуджений 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.06.1955 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (12548-П).

Гуска Агафія Василівна, 1925 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Гуска Анастасія Василівна, 1914 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1955 р. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Гуска Василина Дмитрівна, 1925 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.07.1955 р. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Гуска Василина Іванівна, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Проживає на Львівщині. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Гуска Іван Михайлович, 1908 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 10.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 10.02.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 15.04.1947 р. Реабілітований 21.09.1992 р. (9051-П).

Гуска Софія Михайлівна, 1926р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Дребут Петро Іванович, 1927 р., с. Бабинці, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Ярославль (нині РФ) 27.03.1951 р. ВКР МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений ВТ Ярославльського гарнізону на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 04.03.1991 р. (7434-П).

Дутчак Софія Іванівна, 1929 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Ковалюк Ганна Яківна, 1925 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Ковалюк Марія Іванівна, 1932 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 02.08.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 03.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 09.06.1954 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (8594-П).

Ковалюк Михайло Климович, 1900 р., с. Бабинці, освіта початкова. В 1918–1920 рр. – вояк Армії УНР. Заарештований 28.04.1945 р. СВ УНКВС у Куйбишевській обл. (нині Самарська обл., РФ) (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.10.1945 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ 04.10.1949 р. Реабілітований 25.05.1992 р. (13325).

Куцяк Марія Григорівна, 1929 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 25.10.1954 р. Проживає в м. Борщів. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Лаба Єлизавета Василівна, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 06.04.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.06.1951 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 05.01.1956 р. Проживала в м. Херсон. Реабілітована 02.06.1992 р. (8996-П).

Лаба Іван Васильович, 1916 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований 10.07.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Луна". Засуджений 31.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.01.1955 р. Реабілітований 1991 р. (13751).

Лазорко Софія Іванівна, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Ланюк Михайло Іванович, 1911 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 21.11.1944 р. ВТ 32-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 28.03.1945 р. Реабілітований 27.03.1996 р. (15704).

Олексюк Іван Григорович, 1897 р., с. Бабинці, освіта вища. В період ЗУНР воював в УГА. Проживав у м. Тернопіль. Заарештований 22.06.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Суд не відбувся. Страчений наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 17.04.1991 р. (5494-П).

Пелих Христина Гнатівна, 1904 р., с. Бабинці. Заарештована 06.04.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.06.1951 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.05.1955 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (8996-П).

Рудий Іван Петрович, 1901 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований у січні 1923 р. при спробі нелегального переходу кордону в СРСР. Після слідства звільнений і поселився на Харківщині. В 1927 р. "за зв'язок із закордоном" висланий органами ДПУ УСРР в Наримський край (нині РФ). Від 1932 р. перебував у с-щі Матьянга Колпашевського р-ну

Томської обл. Заарештований 14.09.1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1937 р. розстріляний 04.11.1937 р. в м. Томськ. Реабілітований 20.08.1957 р.

Сенишин (Андрійчук) Дарія Іванівна, 1927 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язова УПА. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна та 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Республіці Комі (РФ). Звільнена. Реабілітована 31.08.1963 р. Померла 19.10.1999 р. у м. Борщів. (3893-П)

Сенишин Михайло Сафронович, 1933 р., с. Капустинці Чортківського р-ну. Чоловік Дарії Сенишин. Заарештований 11.07.1949 р. Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 23.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.08.1955 р. Проживав у м. Борщів. Реабілітований 17.04.1991 р. Трагічно загинув 13.09.1998 р.

Солтис Іван Григорович, 1931 р., с. Бабинці, освіта 8 кл. Заарештований 22.01.1951 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Гамалія". Засуджений 25.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (13225-П).

Слюсарчук Михайло Йосипович, 1913 р., с. Бабинці, освіта по-

чаткова. Заарештований 16.09.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 25.11.1958 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Звільнений 06.03.1961 р. Реабілітований 05.06.1993 р. (13143-П).

Стецюк Анна Михайлівна, 1928 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 1955 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Стягар Ольга Іванівна, 1928 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 1956 р. Проживала в м. Коломия Івано-Франківської обл. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Чуль (Дребут) Анастасія Федорівна, 1926 р., с. Бабинці. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена. Проживає у м. Борщів. Реабілітована 31.08.1963 р. (3893-П).

Чубей Манолій Гнатович, 1913 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 08.09.1945 р. ВКР СМЕРШ 21-го артдивізіону. Член ОУН, псевдо "Крук". Втік з-під варти у лікарні. Загинув 22.01.1947 р. Реабілітований 15.07.1998 р. (17019-П).

Ярема Анастасія Федорівна, 1929 р., с. Бабинці, освіта початкова. Заарештована 05.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 1954 р. Проживала в с. Глибочок. Реабілітована 31.08.1963 р.

БІЛЬЧЕ-ЗОЛОТЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Байрак Василь Іванович, 1888 р., с. Мушкарів, освіта початкова. Заарештований 22.11.1949 р. Заліщицьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.07.1956 р. Реабілітований 01.03.1994 р. (14216-П).

Бей Петро Олексійович, 1916 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 27.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 28.07.1949 р. ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Звільнений 08.04.1955 р. Реабілітований 06.04.1993 р. (10143-П).

Бей Петро Олексійович, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.09.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Бекиш Іванна Олександрівна, 1926 р., с. Більче-Золоте. Закінчила Чортківську педагогічну школу. Вчителька школи в родинному селі. Заарештована 20.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11, 54-14 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з

постановою ОН при МДБ СРСР від 13.12.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 18.04.1956 р. Реабілітована 09.01.1992 р. (8008-П).

Блажко Михайло Олексійович, 1929 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.06.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Вирозуб Кирило Дмитрович, 1912 р., с. Мушкарів, освіта початкова. Заарештований 07.11.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.07.1955 р. Реабілітований 01.06.1992 р. (9495-П).

Вовчук Агафія Миколаївна, 1924 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 11.07.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.04.1955 р. Реабілітована 24.08.1991 р. (6762-П).

Вовчук Василина Іллівна, 1926 р., с. Монастирок, освіта початкова.

Заарештована 23.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР 23.04.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 19.10.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8623-П).

Вовчук Іван Михайлович, 1929 р., с. Більче-Золоте, освіта 6 кл. Заарештований 20.09.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував у Мордовії (нині РФ). Звільнений 1955 р. Реабілітований 13.09.1990 р. Помер 1998 р. в м. Борщів. (5899-П).

Вовчук Катерина Михайлівна, 1928 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 11.07.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 10.07.1954 р. Реабілітована 23.08.1991 р. (6762-П).

Вовчук Михайло Ілліч, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.02.1953 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Вовчук Павло Михайлович, 1921 р., с. Більче-Золоте, освіта середня. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Вовчук Петро, 1920 р., с. Монастирок. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Вовчук Степан Васильович, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.02.1953 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Вовчук Тимофій Йосипович, 1914 р., с. Монастирок. Заарештований 06.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.02.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 06.06.1956 р. Реабілітований 03.11.1960 р. (16470-П).

Герасимчук Ганна Дмитрівна, 1924 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 12.07.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.03.1954 р. Реабілітована 12.09.1991 р. (6762-П).

Герило Василь Іванович, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.04.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Герило Ганна Петрівна, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зірка". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 01.11.1946 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 22.02.1954 р. Реабілітована 10.03.1992 р. (15370-П).

Герило Прокіп Миколайович, 1903 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 06.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.08.1997 р. (16697-П).

Гонзул Парасковія Леонтівна, 1927 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 11.07.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена. Реабілітована. (6762-П).

Гоцко Ганна Петрівна, 1922 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 28.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.04.1955 р. Реабілітована 26.02.1993 р. (9914-П).

Гоцко Григорій Михайлович, 1898 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 30.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК

УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 26.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 29.01.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 27.03.1991 р. (6925-П).

Гоцко Іван Васильович, 1911 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 04.03.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. (2458).

Гуменюк Марія Іллівна, 1930 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН, псевдо "Пава". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 01.11.1946 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 30.01.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (15370-П).

Данильчук Гнат Васильович, 1913 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 27.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.07.1992 р. (8259-П).

Данильчук Іван Олексійович, 1927 р., с. Більче-Золоте. Заарештований 16.07.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 05.12.1953 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (13611-П).

Дерешівська Ганна Степанівна, 1903 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова.

Заарештована 13.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 18.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 29.05.1956 р. Реабілітована 31.08.1993 р. (10939-П).

Дерешівська Марія Степанівна, 1902 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 16.03.1955 р. Реабілітована 21.01.1992 р. (13707-П).

Дерешівська Стефанія Андріївна, 1915 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештована 18.12.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 24.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 26.10.1955 р. Реабілітована 11.07.1968 р. (4131-П).

Дерешівський Дмитро Васильович, 1928 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештований 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.07.1955 р. Реабілітований 21.01.1992 р. (130707-П).

Дичко Степан Васильович, 1928 р., с. Мушкарів, освіта 5 кл. Заарештований 10.01.1946 р. Заліщицьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Гора". Засуджений

28.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.04.1954 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8192-П).

Дмитерко Євдокія Миколаївна, 1925 р., с. Кричка, нині Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл. Проживала в с. Більче-Золоте. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.11.1954 р. Реабілітована 21.09.1993 р. (11321-П).

Іванишин Микола Михайлович, 1915 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештований 01.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.01.1954 р. Реабілітований 24.01.1992 р. (13707-П).

Катеринич Микола Іванович, 1914 р., с. Монастирок. Заарештований 16.04.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.09.1955 р. Реабілітований 27.03.1991 р. (6925-П).

Качура Михайло Федорович, 1920 р., с. Більче-Золоте, освіта 6 кл. Заарештований 03.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 18.10.1940 р. за недоведеністю вини. Загинув 06.10.1944 р. (2226).

Клочко Михайло Кіндратович, 1903 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 05.03.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1992 р. (2280).

Когут Агафія Василівна, 1923 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 24.12.1946 р. за недоведеністю вини. (1781).

Когут Ганна Андріївна, 1922 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 25.06.1946 р. за недоведеністю вини. (1755).

Когут Іван Микитович, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.02.1953 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Козак Парасковія Олексіївна, 1920 р., с. Більче-Золоте, освіта 5 кл. Заарештована 30.08.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Оля". Засуджена 13.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 30.04.1956 р. Реабілітована 21.11.1991 р. (7391-П).

Косар Степан Михайлович, 1914 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 28.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Костів Яків Матвійович, 1898 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 28.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. За даними кримінальної справи, звільнений 16.06.1941 р. за недоведеністю вини. Насправді розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. (2279).

Костюк Ганна Василівна, 1918 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештована 11.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Доля невідома. Реабілітована 28.07.1992 р. (8259-П).

Костюк Ганна Прокопівна, 1923 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештована 18.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Віра". Засуджена 28.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.08.1955 р. Реабілітована 10.02.1993 р. (9918-П).

Костюк Степан Костянтинович, 1923 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештований 01.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Звільнений 14.07.1944 р. за недоведеністю вини. (2109).

Левицька Агафія Андріївна, 1925 р., с. Більче-Золоте, освіта почат-

кова. Заарештована 07.09.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 22.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.06.1956 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (8977-П).

Левицький Олексій Миколайович, 1926 р., с. Більче-Золоте, освіта 5 кл. Заарештований 16.07.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 15.12.1948 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.07.1957 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (13611-П).

Левицький Петро Іванович, 1919 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 26.09.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.02.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.07.1948 р. Реабілітований 13.01.1992 р. (16018-П).

Лесюк Марія Іванівна, 1912 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештована 08.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Суниця". Засуджена 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Щугортабі МВС СРСР (нині Республіка Комі, РФ). Там заарештована 27.08.1946 р. (ст. 58-14 КК РРФСР). За-

суджена спеціальним табірним судом Інтінського ВТТ 27.09.1946 р. додатково на 9 р. позбавлення волі. Звільнена 19.08.1955 р. За справою 1945 р. реабілітована 25.06.1992 р., за справою 1946 р. – 1990 р. (8732-П).

Лотоцький Євген Федорович, 1914 р., с. Більче-Золоте. Заарештований 21.12.1940 р. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 4 ("Бригідки") м. Львів.

Лотоцький Іван Григорович, 1912 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештований 1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Доля невідома. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Луцик Вероніка Володимирівна, 1921 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 05.12.1947 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 15.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.12.1954 р. Реабілітована 06.06.1994 р. (12365-П).

Луцишин Петро Юрійович, 1911 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. з тюрми м. Чортків у Горьківську обл. (нині Нижньоновгородська обл., РФ). Суд не відбувся. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 17.05.1942 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8259-П).

Люзний Михайло Григорович, 1928 р., с. Монастирок, освіта почат-

кова. Заарештований 21.02.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні в м. Норильськ (нині РФ) 26.07.1948 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (13257-П).

Мандрик Олександр Дмитрович, 1915 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Москва (нині РФ) 17.01.1940 р. Краснопресненським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 10.03.1940 р. ВТ Московського гарнізону на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.11.1996 р. (16299-П).

Масик Василина Павлівна, 1906 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 03.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 14.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.12.1954 р. Реабілітована 30.07.1991 р. (7629-П).

Масик Василь Микитович, 1896 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 03.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.04.1956 р. Реабілітований 30.07.1991 р. (7629-П).

Масик Василь Остапович, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-

11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.08.1952 р. Реабілітований 12.08.1991 р. (13257-П).

Масик Іван Микитович, 1905 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 27.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований. (8259-П).

Масик Марія Василівна, 1931 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештована 03.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок ОУН. Засуджена 14.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.12.1954 р. Реабілітована 30.07.1991 р. (7629-П).

Масик Петро Степанович, 1929 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 22.09.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.02.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 15.09.1956 р. Реабілітований 10.12.1967 р. (4101-П).

Масик Степан Васильович, 1904 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 12.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.07.1945 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ.

Звільнений 07.10.1951 р. Реабілітований 28.06.1994 р. (12670-П).

Мельник Василь Андрійович, 1928 р., с. Дора, нині в складі м. Яремча Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Юр'ямпіль. Заарештований 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.12.1954 р. Реабілітований 24.01.1992 р. (13707-П).

Мельник Павло Іванович, 1906 р., Кам'янець-Подільський р-н, нині Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у с. Більче-Золоте. Заарештований 06.10.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.05.1998 р. (16993-П).

Микитчук Іван Васильович, 1917 р., с. Більче-Золоте, освіта очаткова. Перебував у м. Березники Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 10.12.1943 р. Березниківським РВ НКВС. Засуджений 18.03.1944 р. Молотовським облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1990 р.

Микитчук Леонтій Васильович, 1903 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 02.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 17.01.1941 р. за недоведеністю вини. (1855).

Новізовська Ганна Григорівна, 1912 р., с. Монастирок. Заарештована 15.04.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 20.01.1956 р. Реабілітована 29.01.1993 р. (9708-П).

Огородник Василина Яківна, 1931 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 24.12.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 19.02.1956 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (10573-П).

Оттава Ганна Семенівна, 1927 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 23.02.1945 р. Заліщицьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 04.10.1954 р. Реабілітована 02.09.1991 р. (6804-П).

Перун Василь Андрійович, 1910 р., с. Більче-Золоте. Заарештований 03.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР) Член ОУН. Звільнений 18.10.1940 р. за недоведеністю вини. (2194).

Перун Ганна Іванівна, 1922 р., с. Більче-Золоте, освіта 5 кл. Заарештована 07.05.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 06.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.08.1954 р. Реабілітована 01.03.1993 р. (9870-П).

Перун Григорій Олексійович, 1912 р., с. Монастирок. Заарештований 27.07.1945 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-3 КК УРСР). Засуджений 19.10.1945 р. ВТ УрВО на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 27.07.1952 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (10700-П).

Перун Дмитро Андрійович, 1907 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 03.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 02.05.1948 р. Реабілітований 16.09.1996 р. (16132-П).

Перун Іван Петрович, 1925 р., с. Більче-Золоте, освіта 9 кл. Вчитель. Заарештований 18.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.01.1955 р. Реабілітований 05.03.1993 р. (14396-П).

Перун Марія Олексіївна, 1913 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 04.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена

24.07.1955 р. Реабілітована 19.05.1992 р. (14796-П).

Перун Михайло Васильович, 1912 р., с. Більче-Золоте. Заарештований 27.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1991 р. (8259-П).

Перун Петро Дем'янович, 1906 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 02.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Засуджений 23.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений. Реабілітований 14.01.1992 р. (12298-П).

Притула Агафія Іванівна, 1907 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 13.08.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 25.05.1956 р. Реабілітована 16.06.1993 р. (10351-П).

Прокопишин Дмитро Іванович, 1928 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештований 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.07.1954 р. Реабілітований 27.01.1992 р. (13707-П).

Процишин Ілля Федорович, 1928 р., с. Мушкарів, освіта 7 кл. Проживав у м. Тернопіль. Заарештований

07.09.1946 р. ТВ МДБ ст. Тернопіль Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.10.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 01.11.1953 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (13349-П).

Равлюк Ганна Іванівна, 1928 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 26.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.11.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 22.11.1989 р. (5530-П).

Романишин Марія Михайлівна, 1921 р., с. Більче-Золоте, освіта 6 кл. Заарештована 02.09.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.04.1955 р. Реабілітована 10.03.1992 р. (7721-П).

Романюк Марія Яківна, 1887 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 05.09.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 21.11.1991 р. (7391-П).

Свистун Василина Петрівна, 1929 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-

11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 25.06.1946 р. за недоведеністю вини. (1755).

Серкізевич Онуфрій Якович, 1911 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештований 24.10.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.08.1956 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (10640-П).

Снятинська Василина Овксентіївна, 1896 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 29.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 11.02.1953 р. Реабілітована 07.12.1992 р. (8955-П).

Сохацький Михайло Костянтинівич, 1884 р., с. Більче-Золоте, освіта середня. Проживав у с. Мале Чаусово Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 25.02.1938 р. органами НКВС (ст. 58-б, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 09.04.1938 р. розстріляний у м. Курган. Реабілітований 09.06.1989 р.

Спирняк Василь Петрович, 1910 р., с. Красне (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Юр'ямпіль. Заарештований 31.10.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Реабілітований 06.07.1991 р. (6675-П).

Стасишин Калина Прокопівна, 1928 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 22.08.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.11.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 06.02.1954 р. Реабілітована 22.11.1989 р. (5530-П).

Судейко Парасковія Григорівна, 1910 р., с. Більче-Золоте. Заарештована 14.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 15.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.05.1955 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (14768-П).

Танчик Степан Федорович, 1912 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 28.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 20.03.1992 р. (8259-П).

Тимків Степан Григорович, 1918 р., с. Більче-Золоте, освіта 6 кл. Заарештований під час військової служби 23.04.1941 р. ОВ НКВС 7-ї армії (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 23.06.1941 р. ВТ військ ЛенВО на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.05.1950 р. Реабілітований 06.04.1994 р. (16124-П).

Тимчук Микола Костянтинович, 1909 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 11.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в

тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Ткачик Василь Гаврилович, 1906 р., с. Мушкарів, освіта початкова. Заарештований 05.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.02.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 16.09.1996 р. (16132-П).

Ткачик Іван Миколайович, 1927 р., с. Мушкатівка, освіта 7 кл. Заарештований 12.07.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 25.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.11.1954 р. Реабілітований 25.03.1994 р. (12233-П).

Ткачук Іван Петрович, 1902 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 30.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.07.1945 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 18.07.1951 р. Реабілітований 28.06.1994 р. (12670-П).

Улашин Ганна Іванівна, 1919 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 22.09.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 15.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.05.1955 р. Реабілітована 23.06.1992 р. (13564-П).

Улашин Михайло Іванович, 1916 р., с. Більче-Золоте, освіта почат-

кова. Заарештований 07.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Улашин Михайло Кузьмич, 1912 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 26.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.07.1992 р. (8259-П).

Улашин Яким Іванович, 1896 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 02.11.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Помер 16.08.1945 р. Реабілітований 25.05.1994 р. (13159-П).

Улашин Яків Іванович, 1918 р., с. Більче-Золоте, освіта 6 кл. Заарештований 07.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 14.02.1992 р. (8259-П).

Федорів Марія Максимівна, 1901 р., с. Мушкарів, освіта початкова. Заарештована 03.09.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.04.1948 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Звільнена 02.09.1954 р. Реабілітована 15.09.1993 р. (11054-П).

Хіць-Николин Марія Іванівна, 1901 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 23.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляна без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 30.07.1992 р. (8259-П).

Ховрун Михайло Іванович, 1892 р., с. Юр'ямпіль. Прожив в Одеській обл. Заарештований влітку 1938 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.10.1938 р. розстріляний в м. Одеса. Реабілітований 1991 р.

Чекан Іван Дмитрович, 1927 р., с. Більче-Золоте, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Хабаровськ (нині РФ) 21.09.1948 р. ВКР МДБ в/ч 44245 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 11.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.08.1956 р. Реабілітований 26.02.1992 р. (8301-П).

Швидковська Агафія Миколаївна, 1925 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештована 12.07.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.01.1955 р. Реабілітована 12.09.1991 р. (6762-П).

Швидковська Ганна Іванівна, 1928 р., с. Монастирок, освіта початкова. Заарештована 30.01.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 23.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 04.04.1994 р. (13257-П).

Шкільняк Ганна Федорівна, 1925 р., с. Юр'ямпіль, освіта початкова. Заарештована 08.04.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР) Член ОУН. Засуджена 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.12.1954 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (8732-П).

БУРДЯКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бець Назар Антонович, 1912 р., с. Бурдяківці. Заарештований 02.01.1934 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 25.05.1934 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.10.1989 р. (5328-П).

Білюк Ольга Михайлівна, 1928 р., с. Дубівка, освіта початкова. Заарештована 25.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 28.02.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 07.12.1954 р. Реабілітована 29.02.1992 р. (8884-П).

Білюк Степан Михайлович, 1907 р., с. Дубівка, освіта початкова. Заарештований 14.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Шмигуватий Степан Назарович, 1892 р., с. Більче-Золоте, освіта початкова. Заарештований 01.05.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 09.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.04.1956 р. Реабілітований 06.03.1992 р. (7718-П).

Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 05.05.1992 р. (10123-П).

Величенко Мирослав Іванович, 1913 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 09.01.1941 р. Пробіжниським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 12.05.1941 р. за недоведеністю вини. (1966).

Величко Ілля Михайлович, 1900 р., с. Дубівка, освіта початкова. Заарештований 23.09.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.02.1956 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8778-П).

Величко Мартин Якович, 1921 р., с. Дубівка, освіта початкова. Заарештований 20.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 20.10.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.07.1954 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (8319-П).

Вербицький Леон Михайлович, 1912 р., с. Дубівка, поляк, освіта початкова. Заарештований 14.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений. Реабілітований 15.05.1992 р. (10123-П).

Верцімак Петро Степанович, 1905 р., с. Збриж. Проживав у м. Кунгур Пермської обл. (нині РФ). Заарештований 22.10.1937 р. Кунгурським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.10.1937 р. розстріляний 13.12.1937 р. в м. Свердловськ (нині Єкатеринбург). Реабілітований 1990 р.

Вітів Антон Петрович, 1904 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 26.11.1938 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загonom НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.12.1938 р. розстріляний 13.02.1939 р. в м. Кам'янець-Подільський (нині Хмельницька обл.). Реабілітований 20.09.1995 р. (15054-П).

Гречак Ганна Денисівна, 1912 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештована 07.07.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 5-33 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.01.1952 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ.

Звільнена 1956 р. Реабілітована 11.10.1989 р. (5413-П).

Гриба Ксенія Макарівна, 1898 р., с. Бурдяківці. Заарештована 01.08.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.07.1956 р. Реабілітована 20.09.1993 р. (11118-П).

Гуляк Андрій Васильович, 1902 р., Бурдяківці. Заарештований 18.04.1941 р. Пробіжнрянським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Данчук Василь Антонович, 1911 р., с. Збриж. Заарештований 06.05.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 06.08.1991 р. (14462-П).

Данчук Іван Якимович, 1913 р., Бурдяківці. Заарештований 10.02.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Дутка Михайло Антонович, 1891 р., с. Бурдяківці. Заарештований 19.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.04.1955 р. Реабілітований 02.04.1992 р. (8456-П).

Коваль Анастасія Федорівна, 1890 р., с. Бурдяківці. Заарештована

01.08.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 06.12.1947 р. Реабілітована 20.09.1993 р. (11118-П).

Котик Марія Максимівна, 1926 р., с. Бурдяківці, освіта 5 кл. Заарештована 16.05.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 02.10.1953 р. Реабілітована 24.06.1992 р. (9224-П).

Круківський Михайло Васильович, 1922 р., с. Бурдяківці, освіта 5 кл. Заарештований 10.01.1947 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 19.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. ВС СРСР 11.06.1947 р. замінив смертну кару на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.08.1960 р. Реабілітований 16.08.1991 р. (11356-П).

Кухта Василь Іванович, 1904 р., с. Бурдяківці. Заарештований 22.05.1944 р. Збараським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.06.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 16.04.1994 р. (12291-П).

Кухта Дмитро Дмитрович, 1907 р., с. Бурдяківці. Заарештований 10.02.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА.

Засуджений 24.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (8341-П).

Кушнір Петро Михайлович, 1903 р., с. Бурдяківці. Брат С. М. Кушніра. Заарештований 1930 р. при спробі нелегального переходу кордону в СРСР разом із братом. Звинувачений у "шпигунсько-диверсійній діяльності". Згідно з рішенням "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 15.10.1930 р. розстріляний у м. Київ. Реабілітований 1989 р.

Кушнір Семен Михайлович, 1896 р., с. Бурдяківці. Брат П. М. Кушніра. Заарештований 1930 р. при спробі нелегального переходу кордону в СРСР разом з братом. Звинувачений у "шпигунсько-диверсійній діяльності". Згідно з рішенням "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 15.10.1930 р. розстріляний у м. Київ. Реабілітований 1989 р.

Лукаш Михайло Іванович, 1901 р., с. Збриж, освіта початкова. Заарештований 16.12.1939 р. Чемеровецьким РВ НКВС Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-6 КК УРСР). Звільнений 15.02.1940 р. за недоведеністю вини. Реабілітований 17.04.1991 р. (21518-П).

Лялюк Франка Михайлівна, 1924 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештована 27.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 25.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.07.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (10628-П).

Маковський Дмитро Дмитрович, 1904 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 15.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Бурлака”. Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 28.11.1949 р. Реабілітований 26.02.1993 р. (9911-П).

Маковський Дмитро Мартинович, 1927 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 27.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 26.10.1947 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (14854-П).

Маковський Михайло Іванович, 1892 р., с. Бурдяківці. Заарештований 01.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.10.1955 р. Реабілітований 23.01.1965 р. (3692-П).

Маковський Степан Мартинович, 1922 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 15.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 17.04.1945 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (9911-П).

Малицька Ганна Іванівна, 1901 р., с. Бурдяківці. Заарештована 28.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв’язок з ОУН. Засуджена 15.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.03.1955 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (8987-П).

Малюга Василь Васильович, 1906 р., с. Бурдяківці. Заарештований 17.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.10.1954 р. Реабілітований 01.03.1993 р. (9911-П).

Малюга Іванна Степанівна, 1929 р., с. Бурдяківці, освіта 5 кл. Заарештована 07.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв’язок з ОУН. Засуджена 23.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Померла 05.12.1949 р. в ув’язненні в смт Дебін Хабаровського краю (нині РФ). Реабілітована 24.05.1965 р. (3690-П).

Малюга Мартин Васильович, 1904 р., с. Бурдяківці. Заарештований 16.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Гетьман”. Засуджений 26.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.11.1954 р. Реабілітований 26.02.1993 р. (9911-П).

Мороз Петрунелія Василівна, 1909 р., с. Бурдяківці. Заарештована

28.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 5-33 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.07.1949 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 16.06.1953 р. Реабілітована 18.06.1993 р. (1394-П).

Мосинцева Стефанія Михайлівна, 1925 р., с. Збриж, освіта 5 кл. Заарештована 27.05.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 18.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 01.10.1955 р. Реабілітована 29.11.1991 р.

Мосьондз Іван Гнатович, 1899 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Батько Ю. І. Мосьондза. Заарештований 26.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.04.1956 р. Реабілітований 26.12.1991 р. (7782-П).

Мосьондз Юліан Іванович, 1925 р., с. Бурдяківці, освіта 7 кл. Син І. Г. Мосьондза. Заарештований 25.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.05.1956 р. Реабілітований 17.04.1991 р. (7782-П).

Онуфрій Дмитро Михайлович, 1919 р., с. Бурдяківці, освіта початкова.

Заарештований 26.03.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б КК УРСР). Засуджений 30.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.08.1956 р. Реабілітований 16.04.1997 р. (16614-П).

Орловський Юзеф Шимонович, 1905 р. с. Дубівка. Заарештований 1941 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Паляничко Михайло Іванович, 1899 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 10.07.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 08.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.09.1954 р. Реабілітований 27.11.1992 р. (9523-П).

Патуляк Богдан Миколайович, 1927 р., с. Гломча Краківського воєв-ва. (Польща). Проживав у с. Дубівка. Курсант школи лейтенантів в/ч 78251 у м. Золочів Львівської обл. Заарештований 15.06.1950 р. ВКР МДБ в/ч 61787 (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 29.08.1950 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.05.1954 р. Реабілітований 29.04.1991 р. (12420-П).

Плаксій Ганна Іванівна, 1928 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештована 07.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 24.08.1954 р. Реабілітована 04.05.1992 р. (8218).

Плаксі́й Дмитро Іванович, 1922 р., с. Бурдяківці, освіта 6 кл. Заарештований 03.02.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Луг”. Засуджений 16.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 03.10.1945 р. Реабілітований 08.03.1992 р. (9007-П).

Подоля́н Йосип Михайлович, 1928 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 05.12.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 02.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.05.1956 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (8588-П).

Попі́ль Юліан Адамович, 1928 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 05.02.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув’язненні 31.01.1954 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (11040-П).

Радчук Володимир Іванович, 1926 р., с. Бурдяківці, освіта 5 кл. Заарештований 29.12.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 19.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 11.06.1947 р. замінив смерт-

ну кару на 25 р. ВТТ. Звільнений 21.07.1960 р. Реабілітований 16.08.1991 р. (11356-П).

Радчук Григорій Прокопович, 1906 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 21.05.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН. Засуджений 18.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.04.1956 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (7678-П).

Радчук Дмитро Миколайович, 1927 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 03.01.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 19.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. ВС СРСР 11.06.1947 р. замінив смертну кару на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.07.1960 р. Реабілітований 29.07.1991 р. (11356-П).

Радчук Іван Васильович, 1903 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 29.12.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 19.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.03.1956 р. Реабілітований 16.08.1991 р. (11356-П).

Радчук Іван Михайлович, 1903 р., с. Бурдяківці. Заарештований 1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член

ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Рибак Омелян Михайлович, 1924 р., с. Бурдяківці. Заарештований 27.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 29.04.1947 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (14854-П).

Ружинська Михайлина Михайлівна, 1929 р., с. Збриж, освіта початкова. Заарештована 27.05.1948 р. Чортківським УМДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 18.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 23.02.1955 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (7257-П).

Скоробагач Михайло Степанович, 1927 р., с. Бурдяківці, освіта 5 кл. Заарештований 27.04.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.04.1955 р. Реабілітований 01.05.1992 р. (14854-П).

Соловей Ольга Василівна, 1926 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештована 29.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН

та УПА. Засуджена 23.11.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 30.07.1956 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (12275-П).

Хомишин Іван Михайлович, 1915 р., с. Бурдяківці, освіта початкова. Заарештований 12.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 16.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.11.1955 р. Реабілітований 03.06.1993 р. (10368-П).

Храплива Марія Іванівна, 1920 р., с. Дубівка, освіта початкова. Заарештована 29.05.1947 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.03.1955 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (7769-П).

Ярославська Ольга Миколаївна, 1925 р., с. Бурдяківці, освіта 7 кл. Заарештована 12.08.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА, псевдо "Степова". Засуджена 27.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.08.1956 р. Реабілітована 11.04.1990 р. (5788-П).

ВЕРХНЯКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гриців Богдан Миколайович, 1931 р., с. Верхняківці. Проживав у м. Ніколаєвськ-на-Амурі Далекосхідного

краю (нині РФ). Заарештований 25.05.1953 р. органами МВС. Засуджений 24.06.1953 р. лінійним судом

Амурського басейну на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.03.1992 р.

Гриців Петро Миколайович, 1928 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештований 20.10.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Інта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 06.11.1954 р. Реабілітований 31.12.1991 р. Помер 1997 р. (7855-П).

Гуменюк Іванна Григорівна, 1924 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештована 01.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 25.05.1955 р. Залишилася проживати в м. Магадан. Реабілітована 08.10.1991 р. (7014-П).

Замойський Богдан Андрійович, 1928 р., с. Верхняківці, світа початкова. Заарештований 20.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 23.08.1956 р. Помер 1989 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (7855-П).

Кисілевська Емілія Михайлівна, 1925 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештована 10.04.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-

11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 27.10.1954 р. Померла у м. Борщів. Реабілітована 30.04.1992 р. (8647-П).

Кисілевський Богдан Михайлович, 1929 р., с. Верхняківці, освіта 5 кл. Заарештований 19.10.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 08.12.1954 р. Помер на спецпоселенні в м. Воркута. Реабілітований 12.05.1992 р. (7855-П).

Курмей Марія Миколаївна, 1908 р., с. Верхняківці. Заарештована 18.04.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 31.01.1956 р. Померла 1982 р. Реабілітована 13.01.1993 р. (9707-П).

Курмей Микола Васильович, 1928 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештований 20.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Інта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 30.12.1955 р. Реабілітований 05.02.1992 р. Помер 1995 р. (7855-П).

Лук'ян Петро Миколайович, 1912 р., с. Верхняківці. Заарештований під час служби в армії 18.02.1945 р. ВКР СМЕРШ 378-ї сд (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 03.03.1945 р. ВТ 378-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 12.07.1947 р. Реабілітований 20.01.1997 р. (16382-П).

Мантика Микола Михайлович, 1931 р., с. Верхняківці, освіта 5 кл. Заарештований 20.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 15.12.1954 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (7855-П).

Микитюк Василь Федорович, 1916 р., с. Верхняківці. Заарештований 29.04.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 31.07.1944 р. за недоведеністю вини. (2606).

Минів Ольга Полікарпівна, 1912 р., м. Хирів, нині Старосамбірського р-ну Львівської обл., освіта вища медична. Закінчила фармацевтичний факультет Львівського університету. Заарештована 26.03.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Ліда". Завідувала підпільним шпиталем УЧХ, очолювала курси санітарок УПА. Засуджена 10.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.11.1954 р. Реабілітована 29.12.1992 р. (9477-П).

Мулик Володимир Григорович, 1921 р., с. Верхняківці, освіта 7 кл. Заарештований 13.03.1941 р. Чортківським МВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 11.05.1941 р. за недоведеністю вини. Реабілітований 03.12.1997 р. (16905-П).

Мулик Михайло Миколайович, 1887 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештований 17.06.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 31.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер 11.05.1945 р. в ув'язненні в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 24.06.1992 р. (8285-П).

Мулик Петро Григорович, 1923 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештований 24.01.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 17.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.02.1956 р. Реабілітований 06.10.1992 р. (8956-П).

Наконечний Степан Гнатович, 1901 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештований 28.04.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 31.07.1944 р. за недоведеністю вини. (2606).

Недбалюк Микола Петрович, 1914 р., с. Верхняківці. Заарештований 24.06.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі

м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.03.1992 р. (16241-П).

Припутень Петро Михайлович, 1897 р., с. Верхняківці, освіта вища. Проживав у м. Москва (нині РФ). Старший консультант планового відділу тресту “Головтюгюн”. Заарештований 01.12.1937 р. органами НКВС. Звинувачений у “підозрілому на шпигунство способі життя”. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 21.12.1937 р. розстріляний на Бутовському полігоні біля Москви 29.12.1937 р. Реабілітований 1957 р.

Сельський Степан Петрович, 1903 р., с. Верхняківці. Заарештований 30.04.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 31.07.1944 р. за недоведеністю вини. (2606).

Стус Іван Михайлович, 1903 р., с. Верхняківці, освіта 6 кл. Заарештований 28.04.1944 р. Борщівськими РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 31.07.1944 р. за недоведеністю вини. (2606).

Тарновський Франко Войткович, 1926 р., с. Верхняківці. Заареш-

тований під час служби в армії 1944 р. (ст. 54-1 КК УРСР). Засуджений 09.10.1944 р. ВТ Житомирського гарнізону на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Шутяк Ярослава Миколаївна, 1924 р., с. Верхняківці, освіта 6 кл. Заарештована 27.12.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Заграва”. Засуджена 09.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.06.1956 р. Реабілітована 03.06.1993 р. (10369-П).

Юрків Ганна Петрівна, 1925 р., с. Верхняківці, освіта початкова. Заарештована 30.06.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Воля”. Засуджена 11.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в тюрмі м. Чортків 04.01.1946 р. Реабілітована 18.09.1992 р. (8988-П).

ВИГОДСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Ангелюк Захар Миколайович, 1908 р., с. Боришківці. Заарештований 31.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1997 р. (16733-П).

Ангелюк Ілля Петрович, 1903 р., с. Боришківці. Заарештований 29.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер 15.10.1946 р. в ВТТ в м. Молотов (нині Перм, РФ). Реабілітований 18.10.1961 р. (13899-П).

Ангелюк Семен Петрович, 1911 р., с. Боришківці. Заарештований 04.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 12.07.1997 р. (16733-П).

Бальчук Степан Іванович, 1927 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 26.04.1955 р. Реабілітований 05.03.1992 р. (9344-П).

Боднар Дмитро Іванович, 1918 р., с. Боришківці, освіта 7 кл. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.05.1955 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (9344-П).

Боднар Микола Федорович, 1909 р., с. Вигода. Заарештований 24.01.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, станичний УПА, псевдо "Гук". Засуджений 29.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.08.1956 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (10717-П).

Бойко Віра Іванівна, 1927 р., с. Білівці, освіта 5 кл. Заарештована

21.12.1945 р. ВББ УНКВС у Чернівецькій обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Ухта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 06.11.1950 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (14366-П).

Бойко Любов Іванівна, 1921 р., с. Трубчин, освіта початкова. Заарештована 21.12.1945 р. ВББ УНКВС у Чернівецькій обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала в містах Інта (нині Республіка Комі, РФ) і Караганда (нині Казахстан). Звільнена 25.04.1956 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (14366-П).

Борчук Степан Федорович, 1907 р., с. Вітківці, нині Хмельницької обл., освіта початкова. В 1931 р. нелегально перейшов радянсько-польський кордон, проживав у с. Боришківці. Заарештований 10.01.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 15.09.1998 р. (17053-П).

Вергун Іван Васильович, 1902 р., с. Трубчин, освіта початкова. Заарештований 23.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Доля невідома. (3330).

Габчук Григорій Васильович, 1923 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.04.1955 р. Реабілітований 24.01.1992 р. (9344-П).

Габчук Іван Васильович, 1906 р., с. Боришківці. Заарештований 25.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.09.1994 р. (15924-П).

Габчук Іван Карпович, 1886 р., с. Боришківці. Заарештований 21.11.1929 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загonom НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Постановою від 26.01.1930 р. колегія ДПУ УСРР винесла вирок – розстріл. Доля невідома. Реабілітований 16.07.1996 р. (29572-П).

Габчук Микола Дмитрович, 1910 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 30.10.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 13.10.1952 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (9344-П).

Гаврилюк Семен Васильович, 1913 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештований 28.01.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

18.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Сталінській (нині Донецька) обл. Звільнений 05.04.1955 р. Реабілітований 1991 р. (7539).

Ганюк Юрій Васильович, 1923 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 04.02.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язковий УПА. Засуджений 10.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.04.1955 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (14101).

Гребенюк Євген Семенович, 1922 р., с. Білівці, освіта 9 кл. Заарештований в січні 1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.05.1941 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 29.03.1990 р. (9454-П).

Григорів Ірина Іванівна, 1928 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештована 23.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Іскра". Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 27.08.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р.

Гросуляк Василь Михайлович, 1921 р., с. Білівці, освіта вища. Заарештований 21.12.1945 р. ВББ УНКВС у Чернівецькій обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Звільнений 13.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1774-П).

Гросуляк Катерина Іванівна, 1927 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештована 1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 07.06.1991 р. (14617-П).

Деркевич Іван Васильович, 1905 р., с. Семаківці, нині Галицького р-ну Івано-Франківської обл., освіта вища духовна. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у с. Боришківці. Заарештований 26.12.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-3, 54-10 КК УРСР). Засуджений 20.05.1947 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 20.09.1995 р. (15041-П).

Долинюк Василь Григорович, 1914 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 24.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 02.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.09.1951 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (14207).

Дронюк Микола Олексійович, 1901 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештований 08.09.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 08.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.05.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (8283-П).

Іванюк Петро Дмитрович, 1915 р., с. Боришківці, освіта вища. Вчитель у с. Трубочин. Заарештований 25.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Івасюк Василь Миколайович, 1911 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 22.09.1993 р. (11035-П).

Івасюк Іван Якович, 1913 р., Боришківці. Заарештований 15.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Івасюк Дмитро Григорович, 1920 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Чайка". Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.05.1955 р. Реабілітований 18.04.1993 р. (9344-П).

Ільків Григорій Іванович, 1914 р., с. Боришківці. Заарештований восени 1944 р. Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Шугач". За вироком ВТ військ НКВС у Терноп. обл. розстріляний 02.02.1945 р. в тюрмі м. Чортків.

Колесник Василь Григорович, 1929 р., с. Боришківці, освіта початкова.

Заарештований 24.10.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 11.06.1954 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (14662-П).

Колесник Ганна Іванівна, 1923 р., с. Боришківці. Заарештована 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.04.1955 р. Реабілітована 10.01.1993 р. (9344-П).

Колійчук Дмитро Іванович, 1901 р., с. Білівці, освіта вища. Заарештований 22.12.1945 р. ВББ УНКВС у Чернівецькій обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 28.12.1946 р. за недоведеністю вини. (1790).

Корбутяк Василь Юрійович, 1883 р., с. Білівці, освіта початкова. Проживав на ст. Грабове Південної залізниці (Харківська обл.). Заарештований 17.06.1933 р. (ст. 54-11 КК УСРР). Звинувачений як “учасник контрреволюційної організації УВО”. Згідно з рішенням “трійки” при колегії ДПУ УСРР від 10.11.1933 р. ув’язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.02.1959 р.

Кордуновий Василь Іванович, 1900 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 23.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-4 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.12.1992 р. (9833-П).

Криворучко Павлина Іванівна, 1911 р., с. Окопи. Заарештована 18.09.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв’язок з УПА. Засуджена 09.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 14.06.1956 р. Реабілітована 15.03.1990 р. Померла 1999 р. (5727).

Кримович Степан Онуфрійович, 1906 р., с. Митків, нині Заставнівського р-ну Чернівецької обл., освіта початкова. Проживав у с. Боришківці. Заарештований 03.06.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.08.1947 р. ув’язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 25.12.1952 р. Реабілітований 30.05.1994 р. (12359-П).

Кузяк Павло Іванович, 1914 р., с. Окопи. Заарештований 23.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.03.1992 р. (14963-П).

Лисачок Іван Михайлович, 1916 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 07.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.07.1953 р. Реабілітований 01.06.1992 р. (14115-П).

Макарук Василь Миколайович, 1912 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Фум”. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.04.1955 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (9344-П).

Марчак Олексій Павлович, 1896 р., с. Трубчин, освіта початкова. Заарештований 04.07.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.09.1997 р. (16790-П).

Матейків Василь Іванович, 1912 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештований 26.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.11.1996 р. (16256-П).

Настасюк Дмитро Миколайович, 1904 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 17.09.1923 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 98 КК УСРР). Звільнений 09.11.1923 р. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1998 р. (10445-П).

Настасюк Ілля Петрович, 1924 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 16.11.1955 р. Реабілітований 31.11.1991 р. (9344-П).

Олексів Дмитро Іванович, 1887 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 20.06.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 05.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.05.1956 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (10198-П).

Палагнюк Іван Дмитрович, 1921 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Чайка”. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 27.04.1955 р. Реабілітований 31.03.1991 р. (9344-П).

Пасічник Дмитро Петрович, 1909 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 20.06.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Караганда (Казахстан). Звільнений 23.03.1956 р. Помер 1981 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (7575-П).

Пастух Михайло Іванович, 1926 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.09.1998 р. (17051-П).

Пастух Ольга Михайлівна, 1923 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештована 19.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1956 р. Реабілітована 21.06.1993 р. (10379-П).

Порубалюк Василь Михайлович, 1908 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештований 11.10.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 23.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.06.1955 р. Реабілітований. (4564-П).

Продан Степан Михайлович, 1907 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештований 28.01.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.04.1955 р. Реабілітований 14.12.1991 р.

Репетівська Марія Іванівна, 1924 р., с. Білівці, освіта початкова. Заарештована 30.05.1946 р. Мельнице-

Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.10.1954 р. Реабілітована 07.06.1991 р. (14617-П).

Тимофіїв Марія Іванівна, 1924 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештована 21.12.1949 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 08.07.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Покарання відбувала в Мордовії (нині РФ). Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 24.06.1992 р. (14278-П).

Туранський Антон Михайлович, 1914 р., с. Трубочин. Заарештований 23.09.1933 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном ДПУ при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 20.08.1933 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1989 р. (24895-П).

Фросенюк Дмитро Павлович, 1905 р., с. Боришківці, освіта початкова. Проживав у м. Омськ (нині РФ). Заарештований 26.08.1937 р. органами НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.01.1938 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.04.1989 р.

Царук Ганна Прокопівна, 1915 р., с. Вигода. Заарештована 18.01.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

31.05.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.05.1955 р. Реабілітована 1991 р. (18043).

Цимбалюк Лукерія Василівна, 1914 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештована 08.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 04.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.10.1954 р. Реабілітована 22.09.1992 р. (8974-П).

Щепковський Микола Ілліч, 1926 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 11.06.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 15.04.1955 р. Помер 1977 р. Реабілітований 11.05.1993 р. (10427-П).

Щепковський Михайло Ілліч, 1924 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 30.10.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ

(ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Стріла". Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Іркутськ (нині РФ). Звільнений 03.06.1955 р. Реабілітований 31.12.1991 р. (9344-П).

Щепковський Нестор Григорович, 1923 р., с. Боришківці, освіта початкова. Заарештований 14.10.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.04.1955 р. Помер 1965 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (9344-П).

Юрієва Софія Петрівна, 1923 р., с. Окопи, освіта початкова. Заарештована 28.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.03.1955 р. Реабілітована 30.09.1992 р. (8502-П).

ВИСІЧАНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Грицак Василь Миколайович, 1905 р., с. Висічка. Проживав у с. Шевніно Уржумського р-ну Кіровської обл. (нині РФ). Заарештований 21.09.1943 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений Кіровським облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 21.04.1992 р.

Замойська Магдалина Онуфрїївна, 1922 р., с. Висічка. Заарештована 01.04.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Мрія". Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.11.1955 р. Реабілітована 29.03.1992 р. (14631-П).

Замойська Марія Миколаївна, с. Висічка, освіта початкова. Заарештована 10.03.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 30.06.1955 р. Померла 1990 р. в м. Кривий Ріг. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Капушта Михайло Дмитрович, 1924 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештований Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.08.1956 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (10631-П).

Марущак Василина Миколаївна, 1924 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештована 13.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Красноярському краї (нині РФ). Звільнена 30.05.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Марущак Іван Дмитрович, 1924 р., с. Висічка, освіта 7 кл. Заарештований 02.10.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.02.1956 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (10631-П).

Марущак Тереза Дмитрівна, 1924 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештована 26.03.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, симпатик УПА. Засуджена 25.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.07.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Мельничук Ганна Василівна, 1928 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештована 09.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 24.08.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Павлюк Микола Іванович, 1908 р., с. Висічка. Заарештований 24.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. на Схід. Згідно постановою ОН при НКВС СРСР від 23.05.1942 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер у тюрмі на Уралі 07.06.1942 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10753-П).

Сливка Михайло Федорович, 1922 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештований 16.09.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.06.1956 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (10631-П).

Стефишин Парасковія Данилівна, 1921 р., с. Висічка. Заарештована 13.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.06.1955 р. Проживала в м. Житомир. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Тимків Дмитро Михайлович, 1902 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештований 10.10.1939 р. Борщівським РВ НКВС. Звільнений 21.10.1940 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге під час служби в армії 04.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 348 сд (ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 24.10.1944 р. ВТ 3-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.06.1945 р. Реабілітований. (14520-П).

Франків Марія Григорівна, 1925 р., с. Висічка, освіта початкова. Заарештована 04.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Чеховський Андрій Степанович, 1915 р., с. Висічка, освіта вища медична. Проживав у с-щі Битків, нині Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл. Завідуючий медпунктом. Заарештований 1949 р. Надвірнянським РВ МДБ. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 03.09.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 08.04.1967 р. Помер 1967 р. в м. Івано-Франківськ.

ВІЛЬХОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баранюк Онуфрій Іванович, 1910 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований у м. Чортків 07.02.1940 р. 92-м прикордонним загоном НКВС. Звільнений 17.06.1940 р. за недоведеністю вини. Помер 1987 р. (3086-П).

Боднарчук Михайло Іванович, 1927 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Кіровоабат (Азербайджан) 06.08.1947 р. ВКР МДБ ЗакВО. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ ЗакВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1954 р. Реабілітований 13.10.1964 р. Помер 1985 р. (3689-П).

Вихненко Іван Іванович, 1923 р., с. Вільховець, освіта 5 кл. Заарештований 20.05.1950 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 05.01.1956 р. Реабілітований 17.09.1991 р. Помер 2002 р. (6792-П).

Волоцький Ілля Миколайович, 1927 р., с. Вільховець. Заарештований 13.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.09.1945 р.

ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.10.1956 р. Реабілітований 28.12.1994 р. (13952-П).

Волощук Микола Юрійович, 1907 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 1926 р. радянськими прикордонниками при спробі нелегального переходу кордону в СРСР. Згідно з рішенням колегії ДПУ УСРР висланий у м. Єнісейськ (нині РФ). Від 1929 р. перебував на спецпоселенні у с. Черкесово Кривошеїнського р-ну Томської обл. Заарештований 22.09.1937 р. органами НКВС (ст. 58-2, 58-6, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1937 р. розстріляний 05.11.1937 р. в м. Томськ. Реабілітований 28.03.1958 р.

Гончарик Іван Кирилович, 1927 р., с. Вільховець, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Кіровоабат (Азербайджан) 03.07.1947 р. ВКР МДБ ЗакВО (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ ЗакВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 13.10.1964 р. (3689-П).

Даців Микола Григорович, 1906 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 23.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.01.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 07.09.1955 р. Помер 1985 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (7988-П).

Зварич Іван Васильович, 1920 р., с. Вільховець. Заарештований 1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Кулачук Михайло Іванович, 1909 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 23.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.01.1948 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 05.04.1952 р. Реабілітований 22.12.1991 р. (7988-П).

Левандюк Михайло Миколайович, 1928 р., с. Вільховець, освіта 8 кл. Заарештований 12.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1954 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (13203-П).

Мартинюк Михайло Васильович, 1927 р., с. Вільховець, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії м. Кіровоабат (Азербайджан) 03.07.1947 р. ВКР МДБ ЗакВО. Вояк УПА. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ ЗакВО на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабілітований 13.10.1964 р. Помер 1989 р. (3689-П).

Могуз Михайло Тихонович, 1902 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований у м. Чортків 07.02.1940 р. 92-м прикордонним загоном НКВС. Член ОУН. Звільнений 17.06.1940 р. за недоведеністю вини. Заарештований

вдруге 1946 р. та ув'язнений на 15 р. у ВТТ. Звільнений 1955 р. (3086-П).

Нярба Павлина Іванівна, 1926 р., с. Вільховець, освіта 5 кл. Заарештована 21.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 26.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 09.03.1951 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (7887-П).

Павлюк Петро Іванович, 1929 р., с. Вільховець, освіта 8 кл. Заарештований 12.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Свердловській обл. (нині РФ). Помер в ув'язненні 22.03.1948 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (13203-П).

Петрович Антон Ісакович, 1912 р., с. Вільховець. Заарештований 31.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Поморська Юстина Іванівна, 1925 р., с. Вільховець, освіта 5 кл. Заарештована 21.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла 02.01.1946 р. в тюрмі м. Харків. Реабілітована 29.01.1993 р. (13735-П).

Поморський Дмитро Іванович, 1927 р., с. Вільховець, освіта 7 кл.

Заарештований 22.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.10.1954 р. і відправлений на спецпоселення в Сибір. Помер 1957 р. Реабілітований. (15767).

Поморський Михайло Петрович, 1929 р., с. Вільховець, освіта 8 кл. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений. Реабілітований 07.06.1991 р. Помер 2007 р. в м. Бучач. (13203-П)

Савчук Ганна Михайлівна, 1928 р., с. Вільховець, освіта 5 кл. Заарештована 08.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.06.1954 р. Реабілітована 19.09.1991 р. (8629-П).

Савчук Ганна Петрівна, 1924 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештована 17.11.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.10.1955 р. Проживала в м. Первомайськ Миколаївської обл. Реабілітована 12.05.1991 р. (11818-П).

Савчук Дмитро Петрович, 1913 р., с. Вільховець, освіта початкова.

Заарештований 30.06.1952 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 15.09.1952 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 24.06.1992 р. (5921-П).

Савчук Михайло Васильович, 1925 р., с. Вільховець, освіта початкова. Заарештований 20.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у містах Караганда (Казахстан) і Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 14.12.1955 р. Реабілітований 17.09.1991 р. (6792-П).

Снігур Михайло Васильович, 1920 р., с. Вільховець, освіта початкова.

Заарештований 23.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.01.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 23.05.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. Помер 2003 р. (7988-П).

Софронюк Михайло Васильович, 1927 р., с. Вільховець. Брат П. В. Софронюка. Заарештований 1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Софронюк Петро Васильович, 1925 р., с. Вільховець. Брат М. В. Софронюка. Заарештований 1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

ВОВКОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрусик Марія Кирилівна, 1923 р., с. Вовківці. Заарештована 07.09.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.01.1955 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (15030-П).

Атаманчук Йосафат Васильович, 1910 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 13.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.11.1940 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.09.1941 р. Проживав у м. Борщів. Реабілітований 31.08.1979 р. (13663-П).

Атаманчук Роман Миколайович, 1906 р., с. Вовківці. Заарештований 20.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.12.1992 р.

Базюк Парасковія Василівна, 1924 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 30.06.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевда "Віра" і "Тирса". Засуджена 30.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.01.1955 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (8742-П).

Басараба Дмитро Федорович, 1928 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 09.10.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 18.02.1992 р. (10560-П).

Басараба Микола Васильович, 1918 р., с. Вовківці. Заарештований 09.10.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнений 26.05.1941 р. за недоведеністю вини. (1987).

Будзей Василь Іванович, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 28.08.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 17.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.12.1954 р. Проживав у Латвії. Помер 1992 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (8438-П).

Васильців Михайло Йосипович, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 20.04.1945 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. 10 р. ВТТ. Звільнений 17.12.1954 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13323-П).

Войтович Іван Миколайович, 1913 р., Перемишлянщина, нині Львівської обл., освіта початкова. Проживав ус. Вовківці. Заарештований 15.03.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а,

54-8, 54-11 КК УРСР). Засуджений 07.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 25.07.1947 р. Реабілітований 09.07.1992 р. (8091-П).

Воробкевич Роман Андрійович, 1907 р., м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Закінчив Станіславську духовну семінарію. Священик ус. Вовківці. Заарештований 25.10.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 15.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.10.1955 р. Реабілітований 31.07.1991 р. (7299-П).

Гойдак Михайло Іванович, 1893 р., с. Лисячі Ями Люблінського воєв-ва (Польща), освіта початкова. Проживав ус. Вовківці. Заарештований 26.08.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 12.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.12.1954 р. Реабілітований 06.05.1993 р. (10175-П).

Грицик Тарас Юрійович, 1928 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 26.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 01.11.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 22.12.1955 р. Реабілітований 07.10.1993 р. (11379-П).

Деменчук Андрій Олександрович, 1906 р., с. Вовківці. Заарештований 02.10.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків

Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 19.10.1946 р. в ув'язненні в Донецькій обл. Реабілітований 14.02.1992 р. (13485-П).

Деменчук Пелагія Степанівна, 1900 р., с. Вовківці. Заарештована 13.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджена 30.11.1940 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 30.08.1979 р. (13663).

Довганюк Марія Прокопівна, 1907 р., с. Вовківці. Заарештована 02.07.1952 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 14.08.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Кемерово (нині РФ). Звільнена 09.07.1956 р. Померла 1981 р. Реабілітована 10.04.1992 р. (13126).

Довганюк Михайло Федорович, 1907 р., с. Вовківці. Заарештований 11.07.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.08.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.12.1955 р. Реабілітований 30.12.1991 р. Помер 1996 р. (12758-П).

Довганюк Текля Петрівна, 1923 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 09.10.1945 р. Борщівським

РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 18.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.12.1954 р. Реабілітована 21.02.1992 р. (8030-П).

Дудка Михайло Васильович, 1925 р., с. Вовківці. Заарештований 1947 р. Борщівським РВ МДБ. Член ОУН. Суд не відбувся. Закатований під час слідства в м. Борщів.

Дудка Семен Семенович, 1899 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 11.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.11.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу. ВС СРСР 15.03.1941 р. замінив смертну кару на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 29.03.1994 р. (13663).

Жолобанюк Євдокія Федорівна, 1923 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 21.05.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Мрія". Засуджена 05.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.12.1954 р. Проживала в м. Рівне. Реабілітована 30.08.1991 р. (7319-П).

Зварич Максим Іванович, 1892 р., с. Вовківці. Заарештований 02.10.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 20.09.1955 р. Помер 1977 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (13485-П).

Зеленко Казимир Іванович, 1905 р., м. Болахів, нині Івано-Франківської обл., освіта 6 кл. Проживав у с. Вовківці. Заарештований 09.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 04.10.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.04.1994 р. (16022-П).

Кіндзерський Василь Ілліч, 1902 р., с. Вовківці. Заарештований 02.10.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.04.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (13485-П).

Ковцун Василь Костянтинович, 1924 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 26.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 15.09.1957 р. Проживав у м. Борщів. Реабілітований 10.01.1992 р. (13325-П).

Ковцун Іван, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 28.08.1945 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 17.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнений 21.10.1954 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (8438-П).

Ковцун Магдалина Петрівна, 1928 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 09.10.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 18.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.08.1954 р. Реабілітована 14.12.1991 р. (8030-П).

Ковцун Петро Михайлович, 1891 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 18.09.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.10.1955 р. Реабілітований 12.04.1993 р. (10513-П).

Кривий Іван Миколайович, 1902 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 13.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 30.11.1940 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 30.08.1979 р. (13663-П).

Кривий Йосафат Степанович, 1904 р., с. Вовківці, освіта 7 кл. Заарештований 07.12.1945 р. Білобожницьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.11.1955 р. Реабілітований 18.02.1993 р. (9915-П).

Кривий Петро Миколайович, 1912 р., с. Вовківці. Заарештований

02.10.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.05.1955 р. Реабілітований 21.01.1992 р. (13485-П).

Кузик Анна Павлівна, 1886 р., с. Вовківці. Заарештована 12.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.11.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 11.06.1952 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (7555-П).

Малинник Василь Теодорович, 1919 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 02.10.1945 р. Чортківським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, господарчий УПА. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 07.10.1946 р. Реабілітований 26.02.1992 р. (13485-П).

Малинник Катерина Михайлівна, 1925 р., с. Вовківці. Заарештована 16.04.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 18.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.08.1955 р. Померла 1991 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6877-П).

Малинник Марія Іванівна, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 21.05.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Член ОУН, псевдо "Ворона". Засуджена 05.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.11.1954 р. Реабілітована 30.08.1991 р. (7319-П).

Малиновський Дмитро Михайлович, 1899 р., с. Вовківці, освіта 5 кл. Заарештований 09.09.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язковий УПА. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.01.1955 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (13485-П).

Нагурський Петро Васильович, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 26.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 13.10.1956 р. Помер 1980 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13323-П).

Плечій Василина Кузьмівна, 1920 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 15.09.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Весна". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.07.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Середньоколимськ Якутської АРСР (нині РФ). Звільнена 17.09.1955 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 29.10.1971 р. Померла 2002 р. (3969-П).

Радь (Дулебко) Ксенія Михайлівна, 1922 р., с. Вовківці, освіта по-

чаткова. Заарештована 24.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Бу-рря”. Засуджена 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 1955 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 01.04.1991 р. (7078-П).

Саранчук Магдаліна Михайлівна, 1911 р., с. Вовківці. Заарештована 12.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджена 30.11.1940 р. Терноп. облсудом в м. Чортків на 5 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 31.08.1979 р. (13663-П).

Тодорук Марія Миколаївна, 1921 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 15.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.01.1948 р. ув’язнена на 10 р. у ВТТ. Покарання відбувала в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 25.01.1956 р. Реабілітована 11.10.1991 р. Померла 1997 р. (7059-П).

Филипчук Василь Степанович, 1921 р., с. Вовківці, освіта 6 кл. Заарештований 25.05.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Доля невідома. Реабілітований 14.03.1991 р. (16735-П).

Филипчук Іван Дмитрович, 1918 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 28.08.1945 р. Чортківським РВ

НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 17.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.01.1955 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (8438-П).

Фіщук Василь Дмитрович, 1927 р., с. Вовківці. Заарештований 16.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 07.08.1954 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13323-П).

Цибух Іван Васильович, 1884 р., с. Вовківці. Заарештований 24.01.1947 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.01.1948 р. ув’язнений на 6 р. у ВТТ. Звільнений 11.04.1953 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (11642-П).

Чаплюк Василь Федорович, 1886 р., с. Вовківці. Заарештований 17.02.1948 р. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 22.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 02.10.1950 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (7930-П).

Шморгун Дмитро Федорович, 1896 р., с. Вовківці. Заарештований 02.10.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.04.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (13485-П).

Щербань Ірина Дмитрівна, 1900 р., с. Вовківці. Заарештована 12.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК

УРСР). Засуджена 30.11.1940 р. Терноп. облсудом у м. Чортків на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1946 р. Реабілітована 31.08.1979 р. (13663-П).

Яворська Стефанія Артемівна, 1927 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештована 30.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.11.1948 р. ув'язнена на 25 р. у ВТТ. Покарання відбувала в м. Красноярськ (нині РФ). Звільнена 27.06.1955 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (7933-П).

Яворський Василь Іванович, 1921 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 13.08.1940 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 15.05.1943 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (4441-П).

Яворський Петро Миколайович, 1920 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 22.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 10.01.1992 р. (13325-П).

Яковів Володимир Іванович, 1911 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 22.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.06.1955 р. Реабілітований 10.10.1992 р. (13323-П).

Яцикевич Микола Іванович, 1907 р., с. Вовківці, освіта початкова. Заарештований 26.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 10.04.1947 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13323-П).

ГЕРМАКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бігун Петро Максимович, 1899 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 15.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 22.07.1947 р. Реабілітований 28.02.1991 р. (6665-П).

Букагор (Кіф'як) Ганна Іванівна, 1927 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештована 25.09.1948 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.06.1955 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (8983-П).

Гаврилюк Марія Петрівна, 1924 р., с. Гермаківка, освіта 8 кл. Заарештована 10.04.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Калина". Засуджена 06.08.1945 р. ВТ військ

НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 24.01.1955 р. Реабілітована 30.04.1992 р. (8647-П).

Грищук Іван Петрович, 1906 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 06.02.1945 р. ВКР СМЕРШ (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 11.02.1945 р. ВТ 19-ї артилерійської бригади на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.08.1954 р. Реабілітований 30.10.1971 р. (3976-П).

Гукевич Василь Костянтинович, 1871 р., с. Гермаківка. Проживав в Одеській обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.11.1937 р. розстріляний в м. Одеса. Реабілітований 1991 р.

Демчук Микола Юрійович, 1922 р., с. Ланчин, нині Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Гермаківка. Заарештований 08.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 1993 р. (12477-П).

Дикий Степан Федорович, 1923 р., с. Лучинці, нині Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Гермаківка. Заарештований 15.11.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

29.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.07.1956 р. Реабілітований 31.01.1992 р. (15333-П).

Заплітний Федір Степанович, 1914 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 06.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Гучко". Засуджений 19.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.06.1956 р. Реабілітований 22.12.1993 р. (11565-П).

Зуляк Михайло Олексійович, 1922 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Магадан (нині РФ). Звільнений 1957 р. Помер 1987 р.

Зуляк Роман Романович, 1920 р., с. Гермаківка. Заарештований 15.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Костецький Петро Климович, 1927 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 12.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.08.1956 р. Реабілітований 23.07.1992 р. (12477-П).

Куфлей Микола Никифорович, 1916 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 13.08.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 18.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 01.12.1992 р. (9140-П).

Львівський Іван Мартинович, 1919 р., с. Гермаківка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 03.08.1941 р. ОВ НКВС УрВО (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 20.09.1941 р. ВТ 22-ї армії до розстрілу. Страчений 11.10.1941 р. Реабілітований 15.06.1994 р. (12497-П).

Лядобрук Іван Григорович, 1922 р., с. Гермаківка, освіта 5 кл. Заарештований 15.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.03.1956 р. Реабілітований 23.06.1992 р. (12477-П).

Лядобрук Петро Михайлович, 1923 р., с. Гермаківка, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 09.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 09.06.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 13.03.1951 р. Проживав у м. Житомир. Реабілітований 28.09.1992 р. (9207-П).

Лядобрук Юрій Васильович, 1909 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 24.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.09.1997 р. (16783-П).

Мартинюк Василь Васильович, 1928 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 03.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.10.1954 р. Реабілітований 05.02.1993 р. (13866-П).

Масовець Іван Леонтійович, 1926 р., с. Сновидичі, нині Рокитнівського р-ну Рівненської обл., освіта початкова. Заарештований 1945 р. Рівненським РВ НКДБ. Вояк УПА. Засуджений ВТ військ НКВС у Рівненській обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у містах Караганда (нині Казахстан) і Магадан (нині РФ). Звільнений 26.04.1955 р. Проживав у с. Гермаківка. Реабілітований 1991 р. Помер 2006 р.

Мацко Яків Іванович, 1890 р., с. Гермаківка, освіта 7 кл. Заарештований 27.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 26.02.1991 р. (16043-П).

Мезак Павло Степанович, 1909 р., с. Гермаківка, освіта початкова. За-

арештований 17.01.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці. Звільнений 12.12.1945 р. за недоведеністю вини. (3233-П).

Мизак Дмитро Іванович, 1920 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.07.1956 р. Реабілітований 22.11.1993 р. (12471-П).

Михалюк Василь Миколайович, 1908 р., с. Гермаківка. Заарештований 16.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.06.1955 р. Реабілітований 1992 р. (8983-П).

Музика Василь Васильович, 1904 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 13.11.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований 1993 р. (15333-П).

Остафіїв Василина Максимівна, 1928 р., с. Гермаківка. Учениця Кременецької медичної школи. Заарештована 16.03.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сурма". Засуджена 07.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

24.12.1953 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (8725-П).

Панило Василь Семенович, 1919 р., с. Кам'янка, нині Львівської обл., освіта початкова. Проживав у с. Гермаківка. Заарештований 03.12.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.12.1950 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 03.12.1954 р. Реабілітований 07.10.1993 р. (11211-П).

Петрович Петро Ісаакович, 1912 р., м. Вадун Сірет, нині Чернівецької обл. Проживав у с. Гермаківка. Заарештований 31.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.11.1956 р. (16259-П).

Підклебана Анастасія Андріївна, 1899 р., с. Гермаківка. Заарештована 19.07.1951 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 20.11.1951 р. за недоведеністю вини. (1871-П).

Пуляк Василь Кузьмович, 1928 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 13.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.07.1956 р. Реабілітований 02.08.1989 р. (12471-П).

Пуляк Володимир Максимович, 1904 р., с. Гермаківка, освіта початкова.

Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 25.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 118-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 09.06.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 25.11.1952 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9131-П).

Пуляк Олена Петрівна, 1919 р., с. Гермаківка. Заарештована 16.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.07.1955 р. Реабілітована. (8983-П).

Пуляк Роман Дмитрович, 1914 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 16.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.06.1955 р. Реабілітований. (8983-П).

Сандюк Василь Петрович, 1929 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 16.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.06.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8983-П).

Тихохід Зиновія Степанівна, 1927 р., с. Гермаківка, освіта 7 кл. Заарештована 03.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 25.02.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 08.07.1956 р. Реабілітована 08.09.1993 р. (10972-П).

Шимків Дмитро Іванович, 1904 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Республіці Комі (нині РФ). Звільнений 1954 р. Помер 1961 р.

Ярема Дмитро Іванович, 1928 р., с. Гермаківка, освіта 6 кл. Заарештований 24.07.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.09.1954 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (13969-П).

Ярема (Демидюк) Євгенія Андріївна, 1929 р., уродженка Корецького р-ну Рівненської обл. Заарештована 29.01.1944 р. Корецьким РВ НКДБ. Підтримувала зв'язок з УПА. Ув'язнена 1945 р. на 10 р. у ВТТ. Звільнена 1956 р. Проживала в с. Гермаківка. Реабілітована 17.04.1994 р.

Ярема Степан Дмитрович, 1927 р., с. Гермаківка, освіта початкова. Заарештований 1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Ув'язнений на 15 р. у ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований.

ГЛИБОЧЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Боднар Яків Михайлович, 1914 р., с. Глибочок, освіта 8 кл. Заарештований 20.07.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Надрайоновий провідник ОУН. Суд не відбувся. Помер 08.03.1945 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 27.08.1992 р. (4060-П).

Кавка Володимир Кирилович, 1902 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 05.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Колос”. Розстріляний без суду 21.06.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 26.05.1992 р. (15105-П).

Казновський Богдан Антонович, 1924 р., с. Глибочок, освіта 7 кл. Заарештований 1940 р. Борщівським РВ НКВС. Перебував у тюрмі м. Чортків. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Крючков Михайло Трохимович, 1893 р., с. Глибочок. Проживав у Ставропольському краї (нині РФ). Заарештований 24.07.1937 р. органами НКВС. Звинувачений у “контрреволюційній шкідницькій діяльності”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний. Реабілітований 1989 р.

Кузьмар Степан Михайлович, 1902 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ.

Звільнений 08.05.1954 р. Реабілітований 21.06.1991 р. (11616-П).

Личак Вероніка Іванівна, 1923 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештована 06.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 11.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.04.1955 р. Реабілітована 29.12.1992 р. (9470-П).

Медура Владислав Михайлович, 1898 р., с. Воля Вадовська Краківського воєв-ва (Польща), освіта середня. Проживав у с. Глибочок. Заарештований 19.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Доля невідома. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Микитюк Володимир Миколайович, 1920 р., с. Глибочок, освіта 7 кл. Заарештований 18.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.06.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 26.05.1992 р. (15105-П).

Микитюк Яків Софронович, 1916 р., Глибочок. Заарештований 25.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Ониськів Михайло Романович, 1924 р., с. Глибочок. Заарештований 1944 р. спецгрупою НКДБ. Вояк УПА. Розстріляний в тюрмі м. Чортків.

Охітва Павло Антонович, 1924 р., с. Глибочок, освіта 8 кл. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 17.10.1941 р. за недоведеністю вини. Як вояк УПА загинув 18.08.1944 р. в збройній сутичці з групою НКДБ у с. Стрільківці. Похований у с. Пищатинці. (1989-П).

Охітва Стефанія Петрівна, 1923 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештована 11.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 11.04.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 25.03.1955 р. Реабілітована 1989 р. (5398-П).

Пецова Марія Михайлівна, 1914 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештована 08.10.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 30.12.1948 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.03.1956 р. Реабілітована 27.05.1992 р. (7935-П).

Ременда Антон Михайлович, 1921 р., с. Глибочок, освіта 5 кл. Заарештований 12.03.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Щербак". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.05.1992 р. (15105-П).

Ременда Омелян Романович, 1891 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 25.10.1944 р. ВТ

військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер 26.12.1944 р. в тюрмі м. Харків. Реабілітований 23.04.1992 р. (8567-П).

Сакало Богданна Павлівна, 1914 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештована 06.05.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.07.1948 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 1951 р. Проживала в м. Волгоград (нині РФ). Реабілітована 04.11.1994 р. Померла 2003 р. (13527-П).

Синиджук Антон Дмитрович, 1921 р., с. Глибочок, освіта 5 кл. Заарештований 1946 р. Член ОУН, вояк УПА. Ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Покарання відбував у Читинській області та Красноярському краю (нині РФ). Звільнений 1955 р. Повернувся в родинне село 1961 р. Помер 2001 р.

Синиджук Дмитро Тимофійович, 1892 р., с. Жураки, нині Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл. Заарештований 30.07.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 29.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Помер в ув'язненні 10.01.1954 р. Реабілітований 08.09.1993 р. (10927-П).

Співак Петро Теодорович, 1904 р., с. Глумче (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Глибочок. Заарештований 18.04.1946 р. Борщівським РВ

МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.10.1954 р. Помер 1964 р. в родинному селі. Реабілітований 30.01.1993 р. (9712-П).

Томковид Антон Омелянович, с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 30.07.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.04.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 20.05.1956 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (114-П).

Томковид Йосип Васильович, 1912 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 29.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 26.05.1992 р. (15105-П).

Уличний Мстислав Іванович, 1909 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 02.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 14.01.1992 р. (12298-П).

Урбан Антон Романович, 1926 р., с. Глибочок, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 1946 р. Вояк УПА. Ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 1954 р. Проживав у с. Ланівці.

Федишин Микола Дмитрович, 1899 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 06.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.06.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 26.05.1992 р. (15105-П).

Федишин Михайло Омелянович, 1882 р., с. Глибочок. Заарештований 1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 15.05.1992 р. (14808-П).

Федишин Павло Михайлович, 1927 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 17.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. ВС СРСР 19.04.1946 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ. Звільнений 17.11.1955 р. Реабілітований 15.05.1992 р. (14808-П).

Хрик Стефанія Йосипівна, 1928 р., с. Глибочок, освіта 5 кл. Заарештована 30.01.1956 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджена 29.02.1956 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена. Реабілітована 06.04.1994 р. (15625-П).

Цимбалістий Антон Петрович, 1931 р., с. Глибочок. Заарештований 1950 р. Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Студент". Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 1951 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Цимбалістий Григорій Степанович, 1900 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештований 30.04.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. Помер у ВТТ 20.07.1944 р. Реабілітований 07.02.1981 р. (5962-П).

Швец-Сакало Ганна Василівна, 1922 р., с. Глибочок, освіта початкова. Заарештована 06.06.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена

20.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.12.1954 р. Реабілітована 05.06.1995 р. (14746-П).

Яцишин Ганна Федорівна, 1922 р., с. Глибочок. Заарештована 14.04.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.11.1954 р. Реабілітована 12.12.1991 р. (7422-П).

ГОРОШІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Антонійчук Іван Васильович, 1929 р., с. Горошова, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Дзержинськ Горьківської обл. (нині Нижньогородська обл., РФ) 28.08.1952 р. ВКР МДБ в/ч 13984 (ст. 58-16, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 13.11.1952 р. ВТ МВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.06.1955 р. Реабілітований. (3052-П).

Гаврилів Володимир Федорович, 1920 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.06.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Гаврилів Іван Федорович, 1908 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Роз-

стріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Гуска Петро Васильович, 1908 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Данилейко Григорій Іванович, 1921 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Дарчук Василь Дмитрович, 1915 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Роз-

стріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Дарчук Григорій Андрійович, 1912 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Дарчук Михайло Васильович, 1916 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Дарчук Федір Петрович, 1903 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Дарчук Яків Павлович, 1922 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Довгань Іван Пантелійович, 1924 р., с. Горошова. Заарештований спецгрупою МДБ. Вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. у Чернівецькій обл.

Косован Богдан Михайлович, 1912 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Косован Володимир Петрович, 1920 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Косован Іван Андрійович, 1911 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Ктитор Олексій Петрович, 1913 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Лопатнюк Андрій Васильович, 1921 р., с. Горошова. Заарештований 1946 р. органами МДБ. Вояк УПА. Ув'язнений на 20 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 1956 р.

Лопатнюк Володимир Якович, 1924 р., с. Горошова. Брат І. Я. Лопат-

тнюка. Заарештований спецгрупою НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. в тюрмі м. Чернівці.

Лопатнюк Іван Ілліч, 1920 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Лопатнюк Ілля Якович, 1922 р., с. Горошова. Брат В. Я. Лопатнюка. Заарештований спецгрупою НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. в тюрмі м. Чернівці.

Лопатнюк Костянтин Васильович, 1888 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 25.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 02.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.09.1954 р. Реабілітований 02.11.1993 р. (11501-П).

Лопатнюк Михайло Семенович, 1914 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Найда Олексій Васильович, 1913 р., с. Горошова. Заарештований 1944 р. органами НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Суд не відбувся. Замордований у тюрмі м. Чортків.

Незнайомий Назар Федорович, 1889 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Незнайомий Федір Петрович, 1913 р., с. Горошова. Заарештований спецгрупою НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. в тюрмі м. Чернівці.

Незнайомий Яків Петрович, 1925 р., с. Горошова. Заарештований спецгрупою НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. в тюрмі м. Чернівці.

Никорчук Андрій Дмитрович, 1913 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Никорчук Іван Васильович, 1920 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Петращук Василь Антонович, 1900 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 30.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Роз-

стріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Петрашук Василь Олексійович, 1913 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 30.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Пилипюк Василь Іванович, 1923 р., с. Горошова. Заарештований спецгрупою НКДБ. Член ОУН, вояк УПА. Розстріляний 16.07.1944 р. в тюрмі м. Чернівці.

Прокопів Григорій Васильович, 1898 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Соколовський Пантелій Дмитрович, 1904 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Тодосів Василь Олексійович, 1912 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Федоришин Григорій Юрійович, 1902 р., с. Горошова, освіта по-

чаткова. Заарештований 20.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Щербань Михайло Васильович, 1928 р., с. Горошова, освіта 7 кл. Заарештований 07.02.1947 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 10.02.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 1954 р. Реабілітований 29.03.1990 р. (5803-П).

Щербань Тарас Іванович, 1928 р., с. Горошова, освіта 5 кл. Член ОУН. Заарештований 08.02.1947 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 10.02.1950 р. на 7 р. ВТТ. Звільнений 1953 р. Помер 1986 р. Реабілітований 29.03.1990 р. (5803-П).

Юсипів Дмитро Григорович, 1905 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Юсипів Іван Григорович, 1915 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Яківчук Андрій Іванович, 1907 р., с. Горошова, освіта початкова. За-

арештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р.

Яківчук Петро Федорович, 1922 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Яремій Василь Михайлович, 1920 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Яремій Іван Пантелеймонович, 1913 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріля-

ний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 01.06.1990 р. (5852-П).

Яремій Йосип Іванович, 1906 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Моздок Ставропольського краю (нині РФ) 27.10.1941 р. ОВ НКВС 24-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.04.1942 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1989 р. (5506-П).

Яремій Михайло Федорович, 1912 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельниця-Подільський РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Яремій Пантелеймон Дмитрович, 1915 р., с. Горошова, освіта початкова. Заарештований 29.04.1941 р. Мельниця-Подільський РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

ГУШТИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білюк Юліан Степанович, 1934 р., с. Гуштин, освіта 6 кл. Заарештований 16.05.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Звільнений 20.07.1956 р. Реабілітований 04.10.1990 р. Помер 1998 р. (6657-П).

Борейко Михайло Федорович, 1911 р., с. Гуштин, освіта початкова.

Заарештований 1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Гаврилюк Іван Данилович, 1929 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 19.08.1947 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 29.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений

11.06.1954 р. Реабілітований 26.07.1993 р. (10811-П).

Гаврилюк Микола Онуфрійович, 1913 р., с. Гуштин. Заарештований 23.12.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Гуляк Петро Андрійович, 1920 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 12.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.09.1948 р. Реабілітований 27.05.1992 р. (7906-П).

Гуменчук Іван Васильович, 1911 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Гуменчук Магдаліна Василівна, 1900 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 26.05.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.09.1949 р. ув'язнена на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Мордовії (нині РФ). Звільнена 26.04.1956 р. Померла 1983 р. Реабілітована 22.09.1989 р. (5346-П).

Гуменчук Ярослав Дем'янович, 1922 р., с. Гуштин, освіта 7 кл. Заарештований 22.03.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в

тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.05.1967 р. (4166-П).

Джуриляк Григорій Пантелеймонович, 1913 р., с. Гуштин. Заарештований 21.04.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Джуриляк Маркіян Пантелеймонович, 1917 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Дивонько Микола Васильович, 1884 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 01.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 11.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні. Реабілітований 14.07.1991 р. (6688-П).

Дида Петро Михайлович, 1910 р., с. Гуштин. Заарештований 1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Загородна Анна Михайлівна, 1921 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 07.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 01.06.1956 р. Реабілітована 06.05.1992 р. (7869-П).

Загородна Катерина Іванівна, 1930 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 24.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 18.04.1956 р. Проживала в Латвії. Реабілітована 08.02.1993 р. (9471-П).

Загородна Марія Іванівна, 1926 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 24.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 29.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 04.01.1950 р. Реабілітована 08.02.1993 р. (9471-П).

Загородний Іван Пантелеймонович, 1895 р., с. Гуштин, освіта початкова. Голова колгоспу. Заарештований 10.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.03.1949 р. МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 19.03.1954 р. Реабілітований 08.02.1993 р. (9471-П).

Івасечко Іван Михайлович, 1911 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 29.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. поз-

бавлення прав. Звільнений 11.11.1954 р. Реабілітований 13.09.1990 р. (9854-П).

Климчук (Круковська) Марія Семенівна, 1927 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 22.07.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 17.02.1951 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Покарання відбувала в Мордовії (нині РФ). Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 22.04.1991 р. Померла 1998 р. (7138-П).

Кондра Михайло Миколайович, 1895 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 06.10.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.05.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Мордовії (нині РФ). Звільнений 14.04.1956 р. Помер 1970 р. Реабілітований 18.06.1993 р. (10439-П).

Лихий Микола Михайлович, 1922 р., с. Гуштин, освіта 6 кл. Заарештований 23.05.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 18.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 01.06.1992 р. (13873-П).

Нижник Галина Петрівна, 1925 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештована 01.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.03.1956 р. Реабілітована 18.02.1992 р. (14194-П).

Попович Андрій Олексійович, 1906 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1953 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 19.09.1953 р. за недоведеністю вини. (5851-П).

Путерін Іван Микитович, 1917 р., с. Гуштин. Заарештований в грудні 1940 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований 01.07.1941 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 17.06.1992 р. (5886-П).

Ратушняк Ілля Петрович, 1913 р., с. Гуштин, освіта 5 кл. Заарештований 15.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН, УПА. Засуджений 08.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 12.05.1956 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7306-П).

Русак Ганна Петрівна, 1909 р., с. Гуштин. Заарештована 23.08.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 30.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.07.1956 р. Реабілітована 23.12.1992 р. (9857-П).

Сапіжак Степан Васильович, 1921 р., с. Гуштин, освіта 6 кл. Заарештований 30.05.1950 р. Скала-Поділь-

ським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Мордовії (нині РФ). Звільнений 10.10.1955 р. Реабілітований 31.12.1991 р. Помер 1998 р. (13040-П).

Світановський Михайло Вікторович, 1929 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 17.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 23.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 28.05.1956 р. Реабілітований 10.02.1992 р. (14562-П).

Серветник Василь Андрійович, 1913 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 08.05.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 26.07.1954 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (13068-П).

Слівінська Йосипа Петрівна, 1915 р., с. Гуштинка, освіта початкова. Заарештована 07.08.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Іркутськ (нині РФ). Звільнена 1956 р.

Слободян Гнат Іванович, 1897 р., с. Гуштин, освіта 6 кл. Заарештований 18.04.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1993 р. (5856-П).

Слободян Микола Васильович, 1912 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Слободян Остап Васильович, 1915 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 08.04.1992 р. (9601-П).

Сметанюк Микола Михайлович, 1908 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 23.12.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Сметанюк Юліан Іванович, 1911 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 27.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Стадник Іван Васильович, 1909 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 12.08.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував в Омській обл. (нині РФ). Звільнений 24.08.1956 р. Помер 1971 р. Реабілітований 23.03.1992 р. (13036-П).

Томашевська Марія Михайлівна, 1906 р., с. Гуштин. Заарештована 06.12.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 23.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Казахстані. Звільнена 17.10.1955 р. Померла 1983 р. Реабілітована 04.08.1993 р. (4713-П).

Харкавий Микола Антонович, 1906 р., с. Гуштин, освіта початкова. Заарештований 04.03.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.05.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.07.1956 р. Реабілітований 03.06.1993 р. (10322-П).

Хома Павло Миколайович, 1932 р., с. Гуштин, освіта 7 кл. Заарештований 15.06.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 13.02.1956 р. Реабілітований 17.06.1992 р. (13040-П).

ДЗВИНЯЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Антонюк Дмитро Гаврилович, 1924 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 09.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Магаданській обл. (нині РФ). Звільнений 16.08.1955 р. Реабілітований 22.12.1991 р. (8571-П).

Бурдига Олександр Якович, 1929 р., с. Дзвинячка, освіта 7 кл. Заарештований 17.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН, псевдо "Жук". Засуджений 16.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 27.07.1954 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9409-П).

Городенський Михайло Пилипович, 1908 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 08.05.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.03.1956 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (8173-П).

Дрогоберецький Володимир Маркович, 1930 р., с. Петранка, нині Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Дзвинячка. Заарештований 1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 25.12.1946 р. за недоведеністю вини. (1760-П).

Земляк Іван Степанович, 1928 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 12.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.03.1946 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Звільнений 27.03.1948 р. Реабілітований 27.04.1993 р. (11288-П).

Корницький Степан Михайлович, 1915 р., с. Дзвинячка. Заарештований 29.03.1940 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 27.11.1940 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 08.09.1997 р. (16878-П).

Кучерявий Дмитро Михайлович, 1921 р., х. Оленівка, нині в складі с. Дзвинячка, освіта середня. Закінчив Чортківську педагогічну школу. Заарештований 03.09.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений. Реабілітований 16.06.1993 р. (19435-П).

Медвідь Іван Михайлович, 1922 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 08.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.12.1952 р. Проживав у м. Суворов Тульської обл. (нині РФ). Реабілітований 30.12.1991 р. Помер 1995 р. (8571-П).

Медвідь Павлина Михайлівна, 1908 р., с. Дзвинячка. Заарештована 24.02.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН, УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.09.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Покарання відбувала в Кемеровській обл. (нині РФ). Звільнена 13.10.1954 р. Реабілітована 24.10.1991 р. (7111-П).

Медвідь Степан Петрович, 1924 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 20.02.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував у Магаданській обл. (нині РФ). Звільнений 28.01.1956 р. Проживав у Житомирській обл. Реабілітований 14.04.1992 р. (7640-П).

Олішинський Йосип Анатолійович, 1891 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 14.12.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 14.03.1945 р. за недоведеністю вини. (1673-П).

Пахолюк Василь Йосипович, 1928 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 12.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.03.1946 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Звільнений 1948 р. Реабілітований 27.09.1993 р. (11288-П).

Підгірняк Яків Михайлович, 1907 р., с. Дзвинячка, освіта початкова.

Заарештований 08.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (8173-П).

Стадник Ганна Леонівна, 1928 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештована 05.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 29.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1718-П).

Стадник (Соколова) Євгенія Андріївна, 1923 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештована 19.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 19.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 1956 р. Проживала в с. Іване-Пусте. Реабілітована 04.05.1992 р. (13829-П).

Стадник Марія Андріївна, 1928 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештована 25.01.1945 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 16.08.1954 р. Реабілітована 08.06.1992 р. (7908-П).

Стадник Петро Андрійович, 1927 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 08.05.1946 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.04.1957 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (8173-П).

Стадничук Степан Іванович, 1929 р., с. Дзвинячка, освіта 6 кл. Заарештований 17.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний Юнацтва ОУН, псевдо "Степ". Засуджений 16.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 05.07.1954 р. Відправлений на спецпоселення в Красноярський край (нині РФ) там помер 08.11.1954 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9409-П).

ДНІСТРОВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Ганусяк Михайло Іванович, 1928 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.02.1956 р. Реабілітований 20.07.1991 р. (7875-П).

Демчук Олександр Петрович, 1924 р., Новосибірська обл. (нині РФ). Проживав у с. Дністрове. Заарештований 20.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення

Трач Іван Васильович, 1925 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 12.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 15.01.1946 р. Реабілітований 08.01.1992 р. (8571-П).

Шмигельський Степан Васильович, 1928 р., с. Дзвинячка, освіта початкова. Заарештований 09.02.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.11.1947 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (8571-П).

прав. Звільнений 14.05.1955 р. Реабілітований 08.01.1992 р. (13323-П).

Заверуха Іван Васильович, 1930 р., с. Дністрове, освіта 7 кл. Заарештований 04.04.1951 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 03.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 21.09.1992 р. (9378-П).

Іваницький Іван Григорович, 1901 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 25.09.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.12.1946 ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 08.03.1953 р. Реабілітований 15.08.1991 р. (6992-П).

Івасюк Василь Пилипович, 1930 р., с. Дністрове, освіта 6 кл. Заарештований 27.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.02.1956 р. Реабілітований 10.07.1991 р. (7875-П).

Івасюк Іван Пилипович, 1921 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 27.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.05.1956 р. Реабілітований 09.07.1991 р. (7875-П).

Касіян Ганна Петрівна, 1926 р., с. Дністрове, освіта 6 кл. Заарештована 21.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Джеккаган (Казахстан). Звільнена 11.05.1951 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (7764-П).

Касіян Іван Васильович, 1921 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 27.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.02.1956 р. Реабілітований 09.07.1991 р. (7875-П).

Ковальчук Василь Петрович, 1925 р., с. Дністрове, освіта 6 кл. Заарештований 28.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 20.07.1991 р. (7875-П).

Ковальчук Михайло Васильович, 1929 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 09.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 31.07.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7066-П).

Ковцун Володимир Петрович, 1927 р., с. Дністрове, освіта середня. Заарештований 20.10.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.05.1949 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 18.08.1951 р. Реабілітований 11.04.1994 р. (12197-П).

Костенюк Оникій Йосипович, 1910 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 21.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 15.11.1955 р. Реабілітований 01.03.1991 р. Помер 1994 р. (6604-П).

Красій Марія Костянтинівна, 1925 р., с. Дністрове, освіта середня. Заарештована 04.09.1944 р. Мельнице-Подільським РВ УНКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.06.1956 р. Реабілітована 04.01.1992 р. (13602-П).

Кривецький Іван Дмитрович, 1922 р., с. Дністрове, освіта 5 кл. Заарештований 25.09.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.12.1946 ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 01.05.1947 р. Реабілітований 30.07.1991 р. (6992-П).

Кривецький Михайло Іванович, 1925 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 21.10.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 31.01.1992 р. (12398-П).

Кричун Василь Микитович, 1921 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 27.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.02.1956 р. Реабілітований 10.07.1991 р. (7875-П).

Куропатва Марія Миколаївна, 1926 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештована 04.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА, псевдо "Відвага". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.01.1955 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (8757-П).

Медвідь Петро Онуфрійович, 1893 р., с. Дністрове. Заарештований 14.02.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 10.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.05.1956 р. Помер 1980 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (8721-П).

Романюк Ганна Дмитрівна, 1924 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештована 08.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Заграва". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 25.06.1992 р. (8757-П).

Хавруник Василь Андрійович, 1921 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 28.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуд-

жений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований 09.07.1991 р. (7875-П).

Яковенчук Йосип Андрійович, 1904 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 17.08.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 02.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Кемеровській обл. (нині РФ). Звільнений 20.10.1955 р. Помер 1958 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (7676-П).

Янушевський Дмитро Іванович, 1928 р., с. Дністрове, освіта початкова.

Заарештований 07.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.04.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7066-П).

Янушевський Іван Васильович, 1931 р., с. Дністрове, освіта початкова. Заарештований 07.09.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.07.1956 р. Реабілітований 08.09.1991 р. (7066-П).

ЖИЛИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бендюк Іван Ярославович, 1921 р., Калущина, нині Івано-Франківської обл. Заарештований 01.03.1946 р. спецгрупою МДБ у с. Жилинці. Вояк УПА. Під час арешту був тяжко поранений. Помер 04.03.1946 р. у лікарні в м. Чортків. (3105-П).

Ваврик Петро Григорович, 1900 р., с. Жилинці. Заарештований 19.03.1946 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці. Підтримував зв'язок з УПА. Звільнений 24.05.1946 р. за недоведеністю вини. (3185-П).

Вовк Богдан Миколайович, 1933 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 18.05.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.07.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ.

Помер в ув'язненні 12.05.1951 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9737-П).

Голомей Ганна Павлівна, 1925 р., с. Жилинці. Заарештована 22.04.1946 р. Скала-Подільським МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.05.1955 р. Реабілітована 03.12.1991 р. (14824-П).

Горішня Ганна Миколаївна, 1924 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештована 30.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 10.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.03.1956 р. Реабілітована 24.06.1992 р. (8141-П).

Грушовець Петро Федорович, 1913 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 12.09.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 28.12.1992 р. (9146-П).

Данилюк Ілля Дмитрович, 1897 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 04.06.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 16.09.1940 р. за недоведеністю вини. (2335-П).

Долинський Тарас Дмитрович, 1906 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 23.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.03.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (10012-П).

Дутка Іван Юрійович, 1904 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 10.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.01.1990 р. (5654-П).

Корса Микола Дмитрович, 1883 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 20.07.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 19.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.09.1954 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (8543-П).

Присяжний Михайло Антонович, 1923 р., с. Жилинці, освіта 7 кл. Заарештований 24.02.1946 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 10.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.03.1956 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (13199-П).

Рачинський Броніслав Людвігович, 1893 р., с. Жилинці, освіта 5 кл. Заарештований 03.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.04.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (10012-П).

Рибусь Володимир Семенович, 1927 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 08.03.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.06.1957 р. Реабілітований 30.07.1993 р. (12571-П).

Сафенюк Ганна Григорівна, 1927 р., с. Жилинці. Заарештована 17.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

23.12.1954 р. Реабілітована 16.08.1991 р. (13739-П).

Солтис Євгенія Петрівна, 1927 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештована 10.11.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 29.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.06.1956 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (10772-П).

Солтис Ольга Іванівна, 1926 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештована 16.06.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.01.1955 р. Реабілітована 14.01.1992 р. (14432-П).

Сось Мар'ян Іванович, 1910 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 03.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Під-

тримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.04.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (10012-П).

Стахів Іван Петрович, 1904 р., с. Жилинці. Заарештований 07.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.04.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (10012-П).

Стратуляк Богдан Петрович, 1910 р., с. Жилинці, освіта початкова. Заарештований 16.05.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 14.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.11.1957 р. Реабілітований 20.03.1992 р. (14914-П).

ЗАЛІСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрєєва (Гніздовська) Антоніна Йосипівна, 1904 р., с. Залісся, освіта початкова. Проживала в м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Заарештована 27.11.1937 р. органами НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.12.1937 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 1989 р.

Андрійчук Стефанія Павлівна, 1927 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-

11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.03.1955 р. Реабілітована 20.04.1992 р. (8087-П).

Берестна Юстина Григорівна, 1929 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 29.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією май-

на. Покарання відбувала в Карагандинській обл. (Казахстан). Звільнена 29.07.1951 р. Реабілітована 25.05.1996 р. (9501-П).

Берестний Степан Васильович, 1929 р., с. Залісся, освіта 7 кл. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.11.1954 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (13867-П).

Берестний Степан Іванович, 1920 р., с. Залісся, освіта 7 кл. Заарештований 27.05.1948 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Наливайко". Засуджений 21.07.1948 р. ВТ Чортківського гарнізону на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.09.1956 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (7898-П).

Бойко Катерина Павлівна, 1926 р., с. Залісся, освіта 5 кл. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Береза". Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Інта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 01.07.1951 р. Реабілітована 09.03.1992 р. (9501-П).

Вельган Корнелія Петрівна, 1925 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 17.02.1955 р. Реабілітована 17.03.1992 р. (9501-П).

Вівчар Ганна Гнатівна, 1927 р., с. Залісся, освіта 5 кл. Заарештована 29.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 01.07.1952 р. Померла в м. Коломия Івано-Франківської обл. Реабілітована 09.12.1992 р. (9501-П).

Возняк Йосип Федорович, 1902 р., с. Залісся. Заарештований під час служби в армії в м. Алма-Ата (нині Алмати, Казахстан) 25.08.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 27.12.1945 р. Реабілітований 06.04.1994 р. (16480-П).

Гільтай Марія Павлівна, 1927 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.03.1955 р. Реабілітована 20.04.1992 р. (8087-П).

Гільтай Юстина Петрівна, 1927 р., с. Залісся, освіта 5 кл. Заарештована 29.06.1945 р. Мельнице-Подільським

РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 15.03.1955 р. Реабілітована 09.12.1992 р. (9501-П).

Гладій Юстина Михайлівна, 1929 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ. Звільнена 28.07.1951 р. Реабілітована 01.03.1992 р. (9501-П).

Гнатюк Теодозія Петрівна, 1925 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 25.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.08.1954 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9501-П).

Гончар Йосип Іванович, 1928 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 15.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 26.01.1948 р. Реабілітований 03.02.1992 р. (13867-П).

Гончар Кароліна Іванівна, 1926 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 16.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Красноярському краї (нині РФ). Звільнена 06.12.1954 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9501-П).

Гринчук Василь Михайлович, 1925 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 27.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 16.10.1945 р. ВТ 107-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Балхаш (Казахстан). Звільнений 28.06.1955 р. Реабілітований 30.09.1992 р. Помер 1996 р. (8631-П).

Гринчук Михайло Тимофійович, 1898 р., с. Залісся. Заарештований 27.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.10.1945 р. ВТ 107-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.03.1955 р. Реабілітований 30.09.1992 р. (8631-П).

Гринчук Олена Павлівна, 1926 р., с. Залісся. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Красноярському краї (нині РФ). Звільнена 01.07.1951 р. Реабілітована 03.03.1992 р. Померла 1993 р. (9501-П).

Драчинський Антон Павлович, 1894 р., с. Залісся, освіта початкова.

Заарештований 31.07.1944 р. Мельнице-Подільським РВ УНКВС (ст. 54-3 КК УРСР). Засуджений 25.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 25.09.1945 р. Реабілітований 02.03.1994 р. (12035-П).

Драчинський Володимир Петрович, 1920 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Алмата (Казахстан) 06.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з поста-новою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 09.08.1945 р. Реабілітований 07.06.1997 р. (16658-П).

Івасик Павло Юрійович, 1928 р., с. Молодків, нині Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Залісся. Заарештований 28.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.11.1955 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6947-П).

Коновальчук Ганна Прокопівна, 1926 р., с. Залісся. Сестра М. П. Коновальчук. Заарештована 19.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.03.1955 р. Реабілітована 20.04.1992 р. (8087-П).

Коновальчук Марія Прокопівна, 1924 р., с. Залісся, освіта початкова. Сестра Г. П. Коновальчук. Заарешто-

вана 19.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Май". Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 29.03.1955 р. Померла 1975 р. Реабілітована 20.04.1992 р. (8087-П).

Коновальчук Петро Іванович, 1928 р., с. Залісся. Заарештований 17.07.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.04.1956 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6947-П).

Коновальчук Петро Остапович, 1927 р., с. Залісся, освіта 7 кл. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.11.1954 р. Реабілітований 31.01.1992 р. (13867-П).

Коновальчук Стефанія Романівна, 1929 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 24.03.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Маруся". Засуджена 30.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Магаданській обл. (нині РФ). Звільнена 06.07.1954 р. Реабілітована 20.04.1992 р.

Коновальчук Яків Олександрович, 1911 р., с. Залісся, освіта почат-

кова. Заарештований під час служби в армії в м. Харків 25.08.1941 р. ОВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 17.09.1941 р. ВТ Харківського гарнізону до розстрілу. Страчений 02.10.1941 р. Реабілітований 03.01.1997 р. (16369-П).

Кравецька Броніслава Іванівна, 1928 р., с. Залісся. Заарештована 28.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 28.11.1954 р. Реабілітована 12.05.1991 р. Померла 1996 р. (6947-П).

Кравчук Михайло Васильович, 1927 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.11.1954 р. Реабілітований 03.02.1992 р. (13867-П).

Максимчук Євгенія Никифорівна, 1923 р., с. Залісся. Заарештована 14.07.1949 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 13.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.02.1955 р. Реабілітована 27.05.1992 р. Померла 1998 р. (13942-П).

Максимчук Олена Никифорівна, 1925 р., с. Залісся. Заарештована 29.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Іскра". Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.07.1954 р. Проживала в Криму. Реабілітована 09.12.1992 р. (9501-П).

Муха Василь Іванович, 1900 р., с. Жилинці, освіта початкова. Проживав у м. Дніпропетровськ. Заарештований 16.12.1937 р. органами НКВС. Звинувачений у шпигунстві. Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Дніпропетровській обл. від 22.12.1937 р. розстріляний. Реабілітований 23.08.1957 р.

Наринецький Олександр Томкович, 1911 р., с. Залісся. Заарештований під час служби в армії 23.07.1941 р. ВКР НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 26.07.1941 р. ВТ військ Південно-Західного фронту до розстрілу. Страчений 27.07.1941 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (14440-П).

Недокус Анастасія Іванівна, 1928 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 13.01.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 16.02.1993 р. (10802-П).

Недокус Васирина Василівна, 1922 р., с. Залісся. Заарештована 28.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена

03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 10.04.1955 р. Реабілітована 12.04.1991 р. (6947-П).

Недокус Марія Іванівна, 1926 р., с. Залісся. Заарештована 07.08.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 07.08.1951 р. Реабілітована 21.05.1993 р. (10166-П).

Недокус Яків Павлович, 1912 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії м. Алмати (Казахстан) 29.08.1944 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 21.08.1954 р. Реабілітований 06.04.1994 р. (16480-П).

Олійник Зиновія Григорівна, 1914 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.04.1955 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (7646-П).

Палига Микола Іванович, 1914 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 20.06.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК

УРСР). Член ОУН, псевдо "Голуб". Засуджений 02.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.11.1955 р. Помер 1973 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (10207-П).

Перепелюк Василь Степанович, 1928 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував у Красноярському краї (нині РФ). Помер. Реабілітований 03.02.1992 р. (13867-П).

Перепелюк Ганна Іванівна, 1925 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 13.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Швидка". Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Інта (нині РФ). Звільнена 07.03.1955 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (9501-П).

Петришин Роман Дмитрович, 1916 р., с. Залісся, освіта середня. Заарештований 30.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.05.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 31.03.1955 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (9571-П).

Підлипна Юстина Іванівна, 1925 р., с. Залісся. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Інта (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 15.03.1955 р. Реабілітована 09.12.1992 р. (9501-П).

Розмириця Павло Михайлович, 1923 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований 20.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.12.1954 р. Реабілітований 03.02.1992 р. (13867-П).

Слободян Марія Филімонівна, 1912 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 03.09.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-14 КК УРСР). Засуджена 19.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 07.12.1952 р. Реабілітована 19.01.1993 р. (9555-П).

Слободян Нестор Степанович, 1902 р., с. Залісся, освіта вища юридична. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 01.08.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.01.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Караганда (Казахстан). Звільнений

01.08.1954 р. Помер 1959 р. Реабілітований 18.05.1992 р. (13423-П).

Соловій Анастас Михайлович, 1927 р., с. Залісся, освіта 7 кл. Заарештований 20.06.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 02.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 21.04.1954 р. Реабілітований 18.10.1961 р. Помер 1998 р. (10207-П).

Соловій Павло Гнатович, 1912 р., с. Залісся. Заарештований 14.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Вус". Засуджений 26.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Караганда (Казахстан). Звільнений 02.06.1955 р. Помер 1990 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (7763-П).

Солтис Юстина Павлівна, 1924 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Вільна". Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Кенгір (Казахстан). Звільнена 26.05.1952 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (9501-П).

Станицький Мар'ян Антонович, 1919 р., с. Залісся. Студент III курсу Львівського інституту торгівлі. Заарештований 28.06.1941 р. СВ

УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 16.05.1990 р. (15416-П).

Хомей Ганна Іванівна, 1926 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 29.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Хвиля”. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Кенгір (Казахстан). Звільнена 06.05.1952 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (9501-П).

Хомей Степан Павлович, 1929 р., с. Залісся, освіта 7 кл. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 12.07.1948 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (13867-П).

Хоржевський Йосип Антонович, 1903 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 1945 р. ВКР СМЕРШ 32-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Помер 26.05.1945 р. під час слідства в м. Таш-

кент (Узбекистан). Постановою ОН при НКВС СРСР від 09.06.1945 р. винесено вирок – 7 р. ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 27.04.1990 р. (5810-П).

Цюпик Ганна Михайлівна, 1922 р., с. Залісся, освіта початкова. Заарештована 28.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 24.07.1951 р. Померла 1991 р. в м. Кемерово (нині РФ). Реабілітована 09.12.1992 р. (9501-П).

Чайківський Володимир Іванович, 1927 р., с. Магдаліївка, нині Підволочиського р-ну. Заарештований 1947 р. спецгрупою МДБ. Вояк УПА. Ув'язнений на 15 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 1956 р. Проживав у с. Залісся. Помер 1995 р.

Чубей Петро Степанович, 1928 р., с. Залісся, освіта 6 кл. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 17.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 23.05.1952 р. Реабілітований 03.02.1992 р. (13867-П).

ЗБРУЧАНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Адам Михайло Петрович, 1917 р., с. Новосілка, нині Збручанське, освіта початкова. Заарештований 03.07.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з

постановою ОН при НКВС СРСР від 13.09.1937 р. розстріляний. Реабілітований 11.05.1989 р. (5340-П).

Андрійчук Марія Михайлівна, 1922 р., с. Новосілка, нині Збручанське. Заарештована 05.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.02.1955 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6737-П).

Дидицька Катерина Михайлівна, 1903 р., с. Новосілка, нині Збручанське. Заарештована 1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 30.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (13049-П).

Коваль Йосип Остапович, 1921 р., с. Новосілка, нині Збручанське, освіта початкова. Заарештований 17.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 24.05.1944 р. за недоведеністю вини. (112).

Пахолук Йосип Михайлович, 1897 р. с. Новосілка, нині Збручанське. Заарештований 12.03.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Суд не відбувся. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 24.06.1942 р. Реабілітований 23.01.1990 р. (5661-П).

Салтинський Євстахій Іванович, 1924 р., с. Новосілка, нині Збручанське, освіта початкова. Заарештований

30.04.1947 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 58-1а КК РРФСР). Звільнений 04.12.1947 р. за недоведеністю вини. (2959-П).

Сеньків Ольга Михайлівна, с. Новосілка, нині Збручанське. Заарештована 30.09.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.05.1955 р. Реабілітована 21.02.1992 р. (7650-П).

Стадник Петро Іванович, 1888 р., с. Новосілка, нині Збручанське, освіта початкова. Заарештований 26.07.1945 р. Орининським РВ НКДБ Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Кам'янець-Подільській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 28.12.1946 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (10705-П).

Токарник Петро Михайлович, 1879 р., с. Новосілка, нині Збручанське. Заарештований 10.12.1939 р. СВ УНКВС у Кам'янець-Подільській обл. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.09.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 02.04.1990 р. (25814-П).

ІВАНКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрійців Надія Миколаївна, 1925 р., с. Іванків, освіта середня. Вчителька. Заарештована 11.07.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 22.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 09.12.1954 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7355-П).

Баран (Герасимів) Марія Іванівна, 1890 р., с. Іванків, освіта середня. Вчителька. Дружина М. Л. Барана (уродженець смт Скала-Подільська). Проживала в м. Київ. Заарештована 15.09.1937 р. органами НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Підтримувала зв'язок із "зарубіжним контрреволюційним центром". Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 22.10.1937 р. розстріляна 28.10.1937 р. Реабілітована 09.02.1972 р.

Бартків Варвара Іванівна, 1904 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 21.01.1949 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 06.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.02.1956 р. Реабілітована 03.11.1993 р. (12191-П).

Бартків Марія Іванівна, 1897 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 27.02.1946 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.12.1955 р. Реабілітована 08.02.1993 р. (9421-П).

Басараба Меланія Василівна, 1926 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 30.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна

і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.05.1955 р. Реабілітована 02.06.1994 р. (12382-П).

Басараба Микола Васильович, 1925 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 14.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.12.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (6654-П).

Басараба Михайло Васильович, 1921 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 06.08.1952 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.09.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.07.1956 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (15388-П).

Басараба Михайло Васильович, 1922 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 21.04.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.02.1993 р. (10863-П).

Басараба Федір Іванович, 1923 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 22.05.1944 р. Збарзьким РВ НКВС. Вояк УПА. Засуджений 07.06.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 31.03.1956 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (13201-П).

Борщівська (Дідур) Ольга Іллівна, 1928 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештована 08.06.1946 р. Скала-Подільська РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 23.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Магадан (нині РФ). Звільнена 26.07.1954 р. Померла 02.11.1969 р. в м. Боршів. Реабілітована 21.05.1992 р. (7885-П).

Буртняк Василь Юрійович, 1920 р., с. Іванків. Учень середньої школи в м. Чортків. Проживав на х. Заремба, (с. Вигода) Гусятинського р-ну. Заарештований 12.08.1940 р. Копичиньським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 15.10.1940 р. за недоведеністю вини. (1990-П).

Буртняк Ганна Юрївна, 1914 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 20.09.1946 р. Пробіжнянським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок ОУН. Засуджена 19.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. 10 р. ВТТ. Звільнена 30.03.1955 р. Реабілітована 30.05.1994 р. (12350-П).

Буртняк Михайло, 1931 р., с. Іванків, освіта незакінчена вища. Студент Кам'янець-Подільського педагогічного інституту. Заарештований 04.04.1952 р. Член націоналістичної організації "Молоді друзі". Ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований.

Буртняк Михайло Семенович, 1891 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 28.01.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.05.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (7972-П).

Величко Ілля Іванович, 1915 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 23.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Гайдук". Засуджений 30.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.05.1955 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (13623-П).

Гавриш Марія Іванівна, 1901 р., с. Іванків, освіта 6 кл. Заарештована 13.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.11.1955 р. Реабілітована 20.05.1992 р. (9704-П).

Гайдамаха Михайло Іванович, 1914 р., с. Іванків. Заарештований 1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Герасимів Микола Миколайович, 1922 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 06.04.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї ТА (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Статичний ОУН, псевдо "Чумак". Засуджений 20.05.1944 р. ВТ 4-ї ТА на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1952 р. Реабілітований 27.03.1992 р. (14367-П).

Гнибіда Микола Васильович, 1920 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 11.03.1946 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.07.1954 р. Реабілітований 04.07.1994 р. (7922-П).

Гребинчук Григорій Матвійович, 1907 р., с. Іванків. Заарештований під час служби в армії 19.10.1941 р. ОВ НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Засуджений 20.11.1941 р. ВТ 21-ї армії до розстрілу. Страчений 20.11.1941 р. Реабілітований 18.09.1998 р. (17087-П).

Гричук Анастасія Василівна, 1927 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 02.12.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 31.05.1949 р. ув'язнена на 25 р. у ВТТ. ВТ військ ПрикВО 17.06.1955 р. змінив вирок на 6 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 15.11.1991 р. (11489-П).

Гричук Марія Василівна, 1932 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 14.12.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.09.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 12.10.1993 р. (7193-П).

Гуменюк Марія Миколаївна, 1928 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 19.10.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з

ОУН. Засуджена 25.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.07.1955 р. Реабілітована 18.02.1992 р. (12399-П).

Деркач Олексій Михайлович, 1903 р., с. Трійця, освіта 6 кл. Заарештований 25.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.04.1955 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (8287-П).

Дідур Микола Іванович, 1899 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 15.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.01.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (6654-П).

Дідур Стефанія Степанівна, 1929 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештована 21.05.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 10.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.05.1951 р. Реабілітована 28.04.1992 р. (8533-П).

Дідур Юрій Іванович, 1913 р., с. Іванків, освіта середня педагогічна. Закінчив Заліщицьку вчительську семінарію. Вчитель школи в родинному селі. Заарештований 13.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-

11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Син”. Засуджений 01.07.1941 р. ВТ військ НКВС КОВО до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 07.07.1941 р. в м. Київ. Реабілітований 28.06.1994 р. (12656-П).

Дісяк Іван Миколайович, 1925 р., с. Іванків, освіта 6 кл. Заарештований 03.11.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Дзвін”. Засуджений 17.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув’язненні 25.05.1945 р. Реабілітований 26.10.1993 р. (11909-П).

Дісяк Микола Ілліч, 1914 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 17.05.1947 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.01.1955 р. Реабілітований 16.04.1955 р. (2009-П).

Зазуляк Іван Васильович, 1929 р., с. Іванків, освіта 8 кл. Заарештований 27.12.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН. Звільнений 17.08.1949 р. за недоведеністю вини. (1563-П).

Зарула Петро Онурійович, 1918 р., с. Іванків, освіта вища. Закінчив Львівський педагогічний інститут. Заарештований 19.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-11, 54-12 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Сірий”. Засуджений 11.11.1949 р. Терноп. облсудом

на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.11.1954 р. Реабілітований 13.03.1979 р. (4042-П).

Зюбрецький Теодор Миколайович, 1912 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 29.05.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Врятувався під час евакуації в м. Умань Черкаської обл., коли колону в’язнів обстрілювали німецькі літаки. Емігрував на Захід 1944 р. Проживав в Аргентині. Реабілітований 23.06.1993 р. (10685-П).

Івасечко Іван Миколайович, 1903 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 29.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-3 КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 31.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 3 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 позбавлення прав. Звільнений 29.09.1948 р. Реабілітований 13.09.1990 р. (9854-П).

Івасечко Микола Миколайович, 1903 р., с. Іванків. Заарештований 22.07.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 10.11.1993 р. (11510-П).

Козар Михайло Васильович, 1891 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 04.11.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлен-

ня прав. Звільнений 30.09.1955 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (7661-П).

Кравчишин Анастасія Олексіївна, 1915 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 18.03.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.11.1954 р. Реабілітована 19.01.1993 р. (16517-П).

Кшемінська Галина Олександрівна, 1910 р., с. Бережанка, освіта початкова. Проживала в с-щі Майское Павлодарської обл. (нині РФ). Заарештована 25.02.1941 р. (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджена 24.07.1941 р. Павлодарським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 07.07.1989 р.

Луцків Дмитро Юрійович, 1928 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 09.03.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Хміль". Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 23.07.1954 р. Реабілітований 17.01.1994 р. (16508-П).

Малюта Федір Іванович, 1900 р., с. Гуштинка, освіта початкова. Заарештований 06.08.1952 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 09.09.1952 р. ВТ військ МДБ у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.02.1955 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (15388-П).

Марусяк Дмитро Миколайович, 1900 р., с. Іванків, освіта початкова.

Заарештований 27.12.1948 р. СВ прокуратури Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.06.1955 р. Реабілітований 15.11.1955 р. (1584-П).

Мензуляк Ганна Миколаївна, 1904 р., с. Бережанка, освіта початкова. Член ОУН. Заарештована 27.09.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Втекла 05.10.1945 р. під час слідства. Реабілітована 16.12.1997 р. (16932-П).

Мудрик Петро Іванович, 1924 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 17.02.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 20.12.1947 р. Реабілітований 11.03.1994 р. (14095).

Наконечна Парасковія Миколаївна, 1923 р., с. Гуштинка, освіта 7 кл. Заарештована 12.03.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 15.03.1948 р. за недоведеністю вини. (3026-П).

Наконечний Василь Михайлович, 1912 р., с. Іванків. Заарештований 13.01.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Лесь". Засуджений 10.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.08.1956 р. Реабілітований 07.07.1993 р. (10604-П).

Николишин Дмитро Васильович, 1884 р., с. Іванків, освіта вища. Педагог, письменник, драматург, літературознавець, перекладач. Брат М. В. Николишина. Закінчив Чернівецький університет. Вчитель у містах Вижниця Чернівецької обл. і Коломия Станіславської (нині Івано-Франківська) обл. Від 1946 р. – викладач медичного і педагогічного інститутів у м. Львів. Заарештований 11.02.1950 р. СВ УМДБ у Львівській обл. Член ОУН та УНДО. Засуджений 30.06.1950 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 14.12.1950 р. в тюрмі № 1 м. Львів. Реабілітований 17.04.1992 р.

Николишин Микола Васильович, 1894 р., с. Іванків, освіта початкова. У 1923 р. нелегально прибув в УРСР, жив у с. Кочубеївці на Полтавщині. Заарештований 1933 р. за спробу нелегального переходу державного кордону в Галичину і висланий на 3 р. в Сибір (нині РФ). Заарештований 26.10.1937 р. (ст. 58-2, 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 14.12.1937 р. розстріляний 25.12.1937 р. у м. Томськ. Реабілітований 01.07.1958 р.

Нудковський Григорій Кирилович, 1889 р., м. Кам'янець-Подільський, нині Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у с. Іванків. Заарештований 15.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 22.01.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (6654-П).

Осадчук Володимир Петрович, 1929 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 14.02.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.09.1959 р. Реабілітований 05.05.1992 р. (13292-П).

Павлюк Микола Михайлович, 1915 р., с. Трійця, освіта початкова. Заарештований 12.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Береза". Засуджений 21.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 08.04.1956 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (8439-П).

Павула Микола Олексійович, 1926 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 11.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 23.12.1993 р.

Пакуляк Богдан Миколайович, 1927 р., с. Гломча Краківського воєв-ва (Польща), освіта середня педагогічна. Заарештований час служби в армії у вересні 1950 р. ВКР УМДБ ПрикВО. Член ОУН. Засуджений ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1956 р. Реабілітований 1992 р.

Пакуляк Василь Андрійович, 1892 р., с. Іванків, освіта середня. В період ЗУНР – офіцер УГА. Від 1920 р. жив в радянській Україні. Вчитель середньої школи в м. Умань Черкаської обл. Заарештований 1937 р. органами НКВС і розстріляний.

Пакуляк Василь Іванович, 1908 р., с. Іванків, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Вчитель. Заарештований 05.01.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Перебував у тюрмі м. Львів. Наприкінці червня 1941 р. під час розстрілів в'язнів зумів врятуватись. У 1944 р. емігрував на Захід. Проживав у США. Помер 1986 р. (2303-П)

Пакуляк Ілля Михайлович, 1895 р., с. Іванків, освіта початкова. Проживав на ст. Анар Карагандинської обл. (Казахстан). Заарештований 23.11.1937 р. органами НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з рішенням “трійки” при НКВС у Карагандинській обл. від 08.12.1937 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1958 р.

Пакуляк Михайло Дмитрович, 1928 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 11.03.1946 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 19.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 31.05.1955 р. Реабілітований 27.06.1995 р. (14838-П).

Пакуляк Петро Васильович, 1919 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 27.12.1948 р. СВ прокуратури Терноп. обл. (ст. 54-1а КК

УРСР). Член ОУН, псевдо “Ворон”. Засуджений 31.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.06.1955 р. Реабілітований 15.11.1991 р. (7193-П).

Пакуляк Семен Михайлович, 1914 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 19.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Липа”. Засуджений 12.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.11.1954 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (8328-П).

Пакуляк Степан Іванович, 1926 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 02.06.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Вояк УПА. Помер 20.12.1949 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 04.06.1998 р. (17001-П).

Паламар Василь Іванович, 1905 р., с. Іванків. Заарештований 22.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Перещук Марія Олександрівна, 1928 р., с. Бережанка, освіта середня. Заарештована 24.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.07.1956 р. Реабілітована 30.07.1992 р. (8258-П).

Петраш Ганна Іванівна, 1927 р., с. Іванків, освіта 6 кл. Заарештована 01.06.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член

ОУН, псевдо “Вишня”. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 11.10.1950 р. ув’язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 26.02.1992 р. (12417-П).

Петраш Михайло Іванович, 1914 р., с. Іванків, освіта 6 кл. Заарештований 13.05.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10685-П).

Повула Микола Іванович, 1903 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 25.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 03.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув’язненні 30.10.1947 р. Реабілітований 23.09.1993 р. (11097-П).

Помозейбіда Ілля Михайлович, 1914 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 28.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН. Засуджений 11.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.05.1955 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (7972-П).

Помозейбіда Михайло Іванович, 1905 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 15.10.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв’язок з ОУН та УПА. Засуджений 07.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в

ув’язненні 15.01.1951 р. Реабілітований 29.04.1993 р. (10262-П).

Прибель Олексій Васильович, 1925 р., с. Бережанка, освіта початкова. Заарештований 26.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.02.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9303-П).

Придка Марія Петрівна, 1925 р., с. Гуштинка, освіта 7 кл. Заарештована 07.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Сурма”. Засуджена 25.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.02.1955 р. Реабілітована 10.02.1992 р. (7680-П).

Прокопів Василь Іванович, 1914 р., с. Бережанка, освіта початкова. Заарештований 29.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв’язок з УПА. Засуджений 31.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 13.05.1948 р. Реабілітований 20.01.1999 р. (9854-П).

Прокопович Роман Мар’янович, 1923 р., с. Іванків. Заарештований 02.11.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН, вояк УПА. Ув’язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 04.06.1954 р. Реабілітований 17.09.1992 р.

Ратушняк Ганна Федорівна, 1928 р., с. Іванків, освіта середня. Заарештована 03.05.1946 р. 2-м управлінням МДБ УРСР (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА, псевдо "Весна". Засуджена 08.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 23.12.1992 р. (9475-П).

Ратушняк Микола Степанович, 1892 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 25.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 27.08.1953 р. Реабілітований 10.08.1990 р. (5900-П).

Сенчак Петро Миколайович, 1927 р., с. Маркова, нині Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Іванків. Заарештований 08.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. Помер у в'язненні 09.03.1945 р. Реабілітований 10.03.1994 р. (12059-П).

Серветник Анастасія Іванівна, 1915 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 08.05.1951 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.08.1954 р. Реабілітована 28.09.1993 р. (13068-П).

Серветник Василь Андрійович, 1913 р., с. Іванківці, освіта початкова.

Проживав у с. Іванків. Заарештований 08.05.1951 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Вбитий 26.04.1954 р. під час повстання в'язнів у м. Кенгір (Казахстан). Реабілітований 28.09.1993 р. (13068-П).

Ситник Анастасія Іванівна, 1928 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештована 21.05.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.06.1954 р. Реабілітована 26.06.1992 р. (8174-П).

Ситник Володимир Васильович, 1928 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 14.02.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.03.1956 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (13292-П).

Ситник Дмитро Михайлович, 1909 р., с. Іванків. Заарештований 29.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 20.03.1959 р. Реабілітований 13.09.1990 р. (9854-П).

Ситник Михайло Федорович, 1930 р., с. Іванків, освіта 5 кл. Заарештований 27.12.1948 р. СВ прокуратури Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 31.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.06.1956 р. Реабілітований 15.11.1991 р. (7193-П).

Ситник Степан Васильович, 1912 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 30.06.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 29.09.1955 р. за недоведеністю вини. Реабілітований 03.01.1992 р. (1902-П).

Стасюк Софія Дмитрівна, 1915 р., с. Гуштинка. Заарештована 31.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 12.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 05.03.1992 р. (7674-П).

Трибель Олексій Васильович, 1925 р., с. Бережанка, освіта початкова. Заарештований 26.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ. Вояк УПА. Засуджений 27.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.02.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р.

Чайківська Ольга Іванівна, 1922 р., с. Трійця, освіта початкова. Заарештована 16.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.06.1955 р. Реабілітована 17.09.1992 р. (8439-П).

Чапак Іван Ілліч, 1927 р., с. Іванків, освіта 7 кл. Заарештований 18.06.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Нечай". Засуджений 04.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Магадан (нині РФ). Звільнений 11.04.1956 р. Помер 1958 р. в Красноярському краї (нині РФ). Реабілітований 02.04.1992 р. (7760-П).

Чапак Федір Миколайович, 1893 р., с. Іванків, освіта початкова. Заарештований 17.07.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 19.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.10.1954 р. Реабілітований 0.12.1992 р. (8951-П).

Ярчук Федір Іванович, 1896 р., с. Іванків, освіта вища. Закінчив Львівський університет. Проживав у м. Львів. До 17.09.1939 р. – редактор часопису "Стяг". Заарештований 25.10.1939 р. органами НКВС. Член ОУН. Засуджений ВТ військ НКВС СРСР 17.06.1940 р. до розстрілу. Страчений 04.10.1940 р. Реабілітований 13.10.1994 р.

ІВАНО-ПУСТЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Боднарчук Василь Миколайович, 1929 р., с. Іване-Пусте, освіта вища духовна. Брат І. М. Боднарчука. Релігійний діяч, митрополит Іоан УАПЦ. Закінчив духовну академію в Ленінграді (нині Санкт-Петербург, РФ) у 1964 р. В 1949 р. заарештований групою МДБ у с. Великий Ключів, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл. Ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у містах Тюмень (нині РФ) і Караганда (нині Казахстан). Звільнений 1955 р. Здобув духовну освіту, висвятився. Священик у с. Стриївка Збараського р-ну, від 1968 р. – у м. Трускавець Львівської обл. Від 1977 р. – єпископ Житомирський та Овруцький РПЦ. Від жовтня 1989 р. – архієпископ Львівський і Галицько-Волинський УАПЦ. Загинув 09.11.1994 р. в автокатастрофі; похований у родинному селі.

Боднарчук Іван Миколайович, 1925 р., с. Іване-Пусте, освіта вища духовна. Брат В. М. Боднарчука. Релігійний діяч, митрополит Василій УПЦ КП. Заарештований 25.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-16, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо “Архип”. Засуджений 13.10.1945 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.11.1954 р. В 1959 р. закінчив духовну семінарію в м. Саратов (нині РФ). Священик на парафіях у Житомирській, Івано-Франківській і Львівській областях Від 1990 р. – єпископ, архієпископ Тернопільський і Бучацький УАПЦ. Від жовтня 1997 р. – митрополит Тернопільський і

Бучацький УПЦ КП. Помер. Реабілітований 21.11.1994 р. (3772-П).

Бойко Василь Іванович, 1893 р., с. Іване-Пусте. Заарештований 25.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Бойчук Йосип Григорович, 1898 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 24.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.02.1954 р. Реабілітований 13.03.1992 р. (14067-П).

Бугера Степан Петрович, 1910 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 25.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Бучковська Марія Максимівна, 1931 р., с. Іване-Пусте, освіта 7 кл. Заарештована 09.10.1953 р. УМВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.01.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 6 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Караганда (Казахстан). Звільнена 13.05.1957 р. Реабілітована 28.06.1994 р. (12657-П).

Вепрук Григорій Іванович, 1892 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 03.08.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-10, 54-14

КК УРСР). Засуджений 11.06.1947 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.09.1993 р. (12132-П).

Гребінчук Ілля Сафатович, 1894 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 04.01.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 26.09.1946 р. Реабілітований 11.09.1992 р. (8379-П).

Клим Степан Тимофійович, 1905 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 25.02.1945 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці. Член ОУН. Звільнений 17.10.1945 р. за недоведеністю вини. (3237-П).

Колодрубський Павло Дмитрович, 1923 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Брат С. Д. Колодрубського. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.11.1955 р. Реабілітований 23.06.1992 р. (12471-П).

Колодрубський Степан Дмитрович, 1921 р., с. Іване-Пусте, освіта середня. Брат П. Д. Колодрубського. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.07.1956 р. Реабілітований 23.06.1992 р. (12471-П).

Крайовський Кирило Семенович, 1904 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 30.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Евакуйований на початку липня 1941 р. на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 23.05.1942 р. ув'язнений на 10 р. Загинув у ВТТ у м. Норільськ (нині РФ). Реабілітований 14.12.1960 р. (5908-П).

Кузимка Дмитро Михайлович, 1894 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 19.10.1944 р. ТВ НКДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сила". Засуджений 26.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.05.1958 р. Реабілітований 18.04.1994 р. (13463-П).

Кузимка Іван Дмитрович, 1926 р., с. Іване-Пусте, освіта 7 кл. Заарештований 23.05.1952 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Ревюк". Суд не відбувся. Помер 17.07.1952 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 18.11.1993 р. (16045-П).

Кушнірик Марія Григорівна, 1905 р., м. Чернівці. Проживала в с. Іване-Пусте. Заарештована 05.08.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 20.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.07.1956 р. Реабілітована 28.06.1992 р. (8264-П).

Матіішин Степан Олексійович, 1928 р., с. Посіч, нині Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Іване-Пусте. Заарештований 20.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 11.10.1945 р. ВТ 103-го стрілецького корпусу на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.06.1954 р. Реабілітований 20.11.1996 р. (16296-П).

Мороз Іван Йосипович, 1921 р., с. Іване-Пусте, освіта середня. Заарештований 24.05.1944 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 13.01.1945 р. в ув'язненні в Приморському краю (нині РФ). Реабілітований 30.03.1994 р. (13275-П).

Мостов'як Парасковія Матвівна, 1909 р., с. Іване-Пусте. Заарештована 27.06.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.02.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.07.1956 р. Реабілітована 11.06.1991 р. (6676-П).

Мостов'як Парасковія Прокопівна, 1915 р., с. Іване-Пусте. Заарештована 26.06.1952 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 30.07.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнена 03.07.1956 р. Реабілітована 18.08.1993 р. (16095-П).

Никифорчин Михайло Іванович, 1916 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 31.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Евакуйований наприкінці червня 1941 р. на Схід. За даними кримінальної справи, згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 23.05.1942 р. розстріляний. Реабілітований 25.07.1990 р. (5908-П).

Никифорчин Павло Михайлович, 1904 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 25.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. За даними кримінальної справи, евакуйований в тюрму № 6 м. Барнаул (нині РФ), де помер 11.02.1942 р. Насправді розстріляний 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 15.12.1997 р. (16897-П).

Паскарик Іван Павлович, 1927 р., с. Іване-Пусте, освіта 5 кл. Заарештований 12.07.1952 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.08.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Молотовській обл. (нині Пермська обл., РФ). Звільнений 18.01.1954 р. Проживав у с. Дзвинячка. Реабілітований 15.05.1992 р. (13129-П).

Паскарик Петро Якимович, 1902 р., Іване-Пусте. Заарештований 25.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Паскарик Степан Павлович, 1914 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Член ОУН. Заарештований 28.05.1941 р. Мельниця-Подільська РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 12.06.1997 р. (16657-П).

Паскарик Степан Петрович, 1929 р., с. Іване-Пусте, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Дзержинськ Горьківської обл. (нині Нижньогородська обл., РФ) 15.09.1952 р. ВКР МДБ в/ч 13984 (ст. 58-16 КК РРФСР). Засуджений 13.11.1952 р. ВТ військ МВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 27.04.1955 р.

Проболян Степан Іванович, 1915 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Пугач". Засуджений 26.06.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Новосибірськ (нині РФ). Звільнений 18.09.1955 р. Реабілітований 10.07.1992 р. (8180-П).

Чопик Матвій Якович, 1916 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Начальник ст. Іване-Пусте. Заарештований 26.07.1944 р. ТВ НКДБ ст. Іване-Пусте Львівської залізниці (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 14.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 08.04.1946 р. Реабілітований 09.06.1993 р. (14926).

Чубей Василь Федорович, 1907 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 29.01.1947 р. Мельниця-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 16.04.1956 р. Реабілітований 14.08.1990 р. (13233-П).

Школьний Михайло Петрович, 1929 р., с. Іване-Пусте. Заарештований 23.06.1945 р. Орининським РВ НКВС Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Кам'янець-Подільській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 29.01.1993 р. (13313-П).

Шмиглик Максим Якович, 1899 р., с. Іване-Пусте, освіта початкова. Заарештований 30.12.1944 р. Мельниця-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 19.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.12.1954 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9264-П).

Шуба Тадей Михайлович, 1911 р. с. Іване-Пусте. Проживав у с. Джурина Слобідка Чортківського р-ну. Заарештований 1940 р. Чортківським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Яковишин Микола Микитович, 1914 р., с. Іване-Пусте. Заарештований 19.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР).

Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

КОРОЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Блонський Михайло Гнатович, 1902 р., с. Королівка, освіта початкова. У 1918–1921 рр. воював в УГА та Армії УНР. Заарештований 22.11.1921 р. ВББ Волинської губернської ВУЧК у с. Студениця, нині Коростишівського р-ну Житомирської обл. Слідство велось у м. Харків. Згідно з рішенням “трійки” при колегії ВУЧК від 31.03.1922 р. розстріляний. Реабілітований 03.07.1997 р. (11696-П).

Буган Петро Руфович, 1902 р., с. Королівка. Проживав у м. Свердловськ (нині Єкатеринбург, РФ). Заарештований 26.11.1937 р. ОВ УНКВС у Свердловській обл. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 12.01.1938 р. розстріляний 02.02.1938 р. Реабілітований 1958 р.

Головатий Іван Миколайович, 1912 р., с. Королівка. Заарештований 23.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Завінська Ярослава Федорівна, 1923 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Померла в ув'язненні 05.06.1947 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Касараба Клементина Олександрівна, 1923 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 25.03.1955 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Калиновська Марія Іванівна, 1925 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1763).

Ковпак Тарас Іванович, 1923 р., с. Королівка. Заарештований 21.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Ковпак Йосипа Василівна, 1925 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.06.1955 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Крушельницькій Олександр Йосипович, 1919 р., с. Королівка, освіта 5 кл. Заарештований 19.02.1940 р. 90-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Згідно постановою ОН при НКВС СРСР від 09.07.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.04.1993 р.

Малиновський Володимир Карлович, 1912 р., м. Жовква, нині Львівської обл. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у с. Королівка. Заарештований 24.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1954 р. Проживав у м. Нова Каховка Херсонської обл. Реабілітований 12.05.1991 р. Помер 2002 р. в м. Жовква. (6991-П).

Мельник Степан Федорович, 1907 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл. РФ) 16.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї стрілецької дивізії (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.07.1945 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.06.1989 р. (5317-П).

Нижник Іван Федорович, 1903 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештований 05.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11, 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 08.10.1940 р. за недоведеністю вини. Заарештований

вдруге 22.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ. Засуджений 26.01.1945 р. ВТ військ НКВС на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.04.1954 р. Реабілітований 14.04.1992 р. (2411, 8563-П).

Остафійчук Іванна Михайлівна, 1924 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.12.1954 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Остафійчук Ольга Василівна, 1923 р., с. Королівка, освіта 7 кл. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.02.1955 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Петрас Ганна Михайлівна, 1928 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештована 20.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.08.1954 р. Реабілітована 07.04.1992 р. (9602-П).

Подольська Йосипа Юріївна, 1925 р., с. Королівка, освіта 5 кл. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Подольський Йосип Дмитрович, 1916 р., с. Королівка. Проживав у м. Чусовий Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 07.10.1943 р. органами НКВС. Засуджений 18.04.1944 р. Молотовським облсудом на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Ружицький Марко Йосипович, 1922 р., с. Королівка. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Савицький Максим Іванович, 1915 р., с. Королівка, освіта 6 кл. Заарештований 25.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-13 КК УРСР). Звільнений 14.08.1940 р. за недоведеністю вини. (2150-П).

Сердюк Йосип Тимофійович, 1896 р., с. Королівка, освіта початкова. Заарештований 05.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений в грудні 1940 р. за недоведеністю вини. (2411-П).

Соколик Михайло Йосипович, 1922 р., с. Королівка, освіта початкова.

Заарештований 28.04.1945 р. СВ УНКВС у Куйбишевській обл. (нині Самарська обл., РФ) (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.10.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 28.04.1953 р. Реабілітований 25.05.1992 р. (13325-П).

Тичинський Казимир Станіславович, 1917 р., с. Королівка, освіта вища медична. Проживав у м. Львів. Заарештований 1945 р. Львівським МВ НКВС (ст. 54-1а, -11 КК УРСР). Засуджений 13.07.1945 р. ВТ Львівського гарнізону на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Доля невідома.

Щур Марія Василівна, 1927 р., с. Королівка, освіта 6 кл. Заарештована 01.03.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.07.1956 р. Реабілітована 24.07.1991 р. (14505-П).

Ярема Йосип Іванович, 1889 р., с. Королівка. Проживав у м. Кольчугіно Володимирської обл. (нині РФ). Заарештований 01.09.1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Володимирській обл. розстріляний. Реабілітований 1989 р.

КРИВЧЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бобик-Борщевська Марія Петрівна, 1920 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештована 18.05.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

28.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.01.1955 р. Реабілітована 21.05.1992 р. (7886-П).

Богач Михайло Іванович, 1932 р., с. Нова Гребля Любачівського пов. (Польща). Проживав у м. Сталіно (нині Донецьк). Заарештований 26.02.1952 р. СВ УНКВС у Сталінській обл. Засуджений 31.03.1952 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.09.1956 р. Проживає в с. Кривче. Реабілітований 17.04.1991 р.

Бойко Василь Михайлович, 1902 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в Приморському краї (нині РФ) 05.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 23-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.08.1945 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 1950 р. Реабілітований 27.12.1991 р. (15929-П).

Бойко Микола Дмитрович, 1916 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в Приморському краї (нині РФ) 07.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 23-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.08.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 25.04.1955 р. Реабілітований 27.12.1991 р. (15929-П).

Бойко Федір Васильович, 1917 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (7126-П).

Борщівський Михайло Петрович, 1928 р., с. Кривче, освіта 6 кл. Заарештований 20.03.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Магадан (нині РФ). Звільнений 10.10.1953 р. Проживав у м. Борщів. Реабілітований 27.06.1989 р. Помер 1998 р. (4365-П).

Буртняк Агафія Василівна, 1927 р., с. Кривче. Заарештована 22.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.10.1954 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7104-П).

Буянко Василь Михайлович, 1925 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 15.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.11.1954 р. Реабілітований 17.10.1991 р. (7104-П).

Гарин Володимир Васильович, 1922 р., с. Кривче, освіта 7 кл. Брат С. В. Гарина. Заарештований під час служби в армії в Приморському краї (нині РФ) 08.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 23-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений

12.07.1954 р. Реабілітований 23.03.1993 р. (13431).

Гарин Степан Васильович, 1922 р., с. Кривче, освіта початкова. Брат В. В. Гарина. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 29.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений у тюрмі м. Чортків. Реабілітований 14.03.1991 р. (16735-П).

Головчук Михайло Васильович, 1921 р., с. Гвізд, нині Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Кривче. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 05.01.1945 р. Реабілітований 23.09.1993 р. (11127-П).

Гречка Іван Олексійович, 1911 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 17.02.1957 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 27.03.1957 р. Терноп. обл. судом на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 11.09.1959 р. (2917).

Гречка Марія Петрівна, 1927 р., с. Кривче. Заарештована 26.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.11.1954 р. Реабілітована 04.11.1991 р. (7104-П).

Гречка Михайло Іванович, 1910 р., с. Кривче. Заарештований 21.10.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 03.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.11.1953 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (11414-П).

Гродзик Федір Михайлович, 1921 р., с. Кривче. Заарештований 19.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.06.1956 р. Реабілітований 13.05.1991 р. (7127-П).

Гусак Іван Михайлович, 1903 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в Приморському краї (нині РФ) 07.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 23-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.08.1945 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 1950 р. Реабілітований 28.12.1991 р. (15929-П).

Гусак Степан Андрійович, 1924 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 25.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.02.1956 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (7128-П).

Дутчишин Василь Павлович, 1927 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 17.06.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Вояк УПА. Засуджений 08.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 12.01.1949 р. Реабілітований 25.02.1994 р. (13895-П).

Краковський Петро Дмитрович, 1927 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 05.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 05.01.1945 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 11.12.1991 р. (7419-П).

Марценюк Андрій Михайлович, 1926 р., с. Кривче. Заарештований 15.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.10.1957 р. Реабілітований 04.11.1991 р. (7104-П).

Матішин Софія Іванівна, 1928 р., с. Кривче. Заарештована 16.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 27.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 17.04.1954 р. Реабілітована 16.09.1990 р. (5935).

Матішин Степан Петрович, 1916 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час військової служби в Приморському краї (нині РФ) 10.02.1945 р. ВКР СМЕРШ 1-ї армії (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС

СРСР від 21.07.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 06.02.1952 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (13198-П).

Медвідь Григорій Прокопович, 1904 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час військової служби в Приморському краї (нині РФ) 03.05.1945 р. ВКР СМЕРШ 1-ї армії (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.09.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 15.05.1946 р. Реабілітований 11.01.1994 р. (11792-П).

Мимка Григорій Михайлович, 1927 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 25.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.10.1954 р. Реабілітований 28.08.1991 р. (13835).

Мимка Іван Михайлович, 1910 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 12.02.1947 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 22.05.1947 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 19.01.1993 р. (13459-П).

Мимка Степан Михайлович, 1922 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 07.04.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.06.1956 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (13835-П).

Миرونюк Григорій Петрович, 1910 р., с. Кривче. Заарештований 26.05.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Мак". Засуджений 06.06.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 05.12.1944 р. Реабілітований 29.02.1994 р. (13658-П).

Олійник Василь Іванович, 1902 р., с. Кривче. Заарештований 29.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 28.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 25.03.1956 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11018-П).

Павлишин Василь Степанович, 1910 р., с. Кривче. Чоловік Г. І. Павлишин. Заарештований 09.05.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 03.06.1953 р. Реабілітований 04.10.1993 р. (12038-П).

Павлишин Ганна Іванівна, 1904 р., с. Кривче. Дружина В. С. Павлишина. Заарештована 09.05.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.06.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.03.1955 р. Реабілітована 04.10.1993 р. (12038-П).

Саковська Катерина Михайлівна, 1918 р., с. Кривче. Заарештована 28.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст.

54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 16.02.1955 р. Реабілітована 26.07.1993 р. (10792-П).

Стецько Марія Михайлівна, 1927 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештована 18.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.02.1955 р. Реабілітована 17.10.1991 р. (7104-П).

Тимчук Василь Никифорович, 1898 р., с. Кривче, освіта початкова. Проживав у с. Половніково Кустанайської обл. (нині Казахстан). Заарештований 28.11.1937 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 31.01.1938 р. розстріляний у м. Кустанай. Реабілітований 03.10.1989 р.

Тисногуз Іван Степанович, 1909 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 31.10.1950 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.03.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 08.12.1993 р. (11929-П).

Тодорук Катерина Іванівна, 1914 р., с. Кривче. Заарештована 27.05.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 28.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 20.09.1993 р. (11018-П).

Тодорук Олена Антонівна, 1928 р., с. Кривче. Заарештована 02.10.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 24.08.1954 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7104-П).

Тодорук Петро Степанович, 1922 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 19.06.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Топір". Засуджений 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 29.12.1945 р. в тюрмі м. Харків. Реабілітований 30.01.1993 р. (10374-П).

Хлистун Федір Кирилович, 1897 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 12.03.1940 р. Скалатським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнений 05.02.1941 р. за недоведеністю вини. (2107).

Чухра Катерина Романівна, 1906 р., с. Кривче. Заарештована 13.06.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН, УПА. Засуджена 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

17.06.1955 р. Реабілітована 07.12.1992 р. (8932-П).

Шкраба Василь Дмитрович, 1926 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 15.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.09.1955 р. Помер. Реабілітований 04.11.1991 р. (7104-П).

Яловега Степан Онуфрійович, 1916 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в Приморському краї (нині РФ) 10.02.1945 ВКР СМЕРШ 1-ї армії (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.07.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 16.02.1953 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (13198-П).

Яловега Федір Дмитрович, 1927 р., с. Кривче, освіта початкова. Заарештований 15.09.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 30.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.01.1955 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7104-П).

КУДРИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Анклевич Мартин Карпович, 1904 р., с. Кудринці, освіта початкова. Проживав у с. Маркелово Шегарського р-ну Томської обл. (нині РФ). Заарештований 27.07.1937 р. Шегарським РВ НКВС. Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Томській обл. від 10.10.1937 р.

розстріляний 22.10.1937 р. в м. Томськ. Реабілітований 05.02.1960 р.

Антюк Станіслав Васильович, 1930 р., с. Кудринці, освіта 7 кл. Заарештований 1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 11.08.1950 р. Терноп.

облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.04.1956 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (13200-П).

Базилюк Уляна Миколаївна, 1907 р., с. Михайлівка. Підтримувала зв'язок з ОУН. Заарештована 03.04.1953 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 03.06.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.03.1955 р. Реабілітована 16.11.1989 р. (5776-П).

Батерняк Михайло Матвійович, 1927 р., с. Кудринці. Заарештований 26.01.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.06.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 14.09.1954 р. Реабілітований 31.01.1992 р. (13218-П).

Білик Марія Олександрівна, 1898 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештована 23.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 05.07.1944 р. за недоведеністю вини. (1629-П).

Бойко Сафат Васильович, 1910 р., с. Михайлівка. Заарештований 03.04.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 05.05.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.04.1954 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7371).

Войтович Володимир Мар'янович, 1907 р., с. Кудринці. Проживав на ст. Юшала Тугулимського р-ну

Челябінської обл. (нині РФ). Заарештований 23.10.1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 20.11.1937 р. розстріляний 28.11.1937 р. в м. Челябінськ. Реабілітований 1989 р.

Геніш Олександр Карлович, 1886 р., с. Кудринці, освіта вища педагогічна. Проживав у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Вчитель середньої школи. Заарештований 05.11.1945 р. СВ УНКДБ у Станіславській обл. Засуджений 30.06.1946 р. ВТ військ МВС у Станіславській обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 21.10.1948 р. Реабілітований 1989 р.

Григораш Василь Гаврилович, 1922 р., с. Кудринці, освіта початкова. Брат П. Г. Григораша. Заарештований 04.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.11.1954 р. Реабілітований 03.06.1994 р. (14920).

Григораш Петро Гаврилович, 1929 р., с. Кудринці, освіта початкова. Брат В. Г. Григораша. Заарештований 05.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 23.06.1951 р. Реабілітований 09.06.1994 р. (14920).

Гудзуляк Григорій Олександрович, 1920 р., с. Михайлівка, освіта початкова. Заарештований 29.01.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, підтри-

мував зв'язок з УПА. Засуджений 17.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 16.08.1990 р. (13233-П).

Заремлюк Олексій Семенович, 1905 р., с. Маркова, нині Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Кудринці. Заарештований 05.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 07.05.1949 р. Реабілітований 09.06.1994 р. (14920).

Загорій Євгенія Олександрівна, 1932 р., с. Кудринці. Заарештована 20.05.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.05.1956 р. Реабілітована 06.08.1991 р. (6792-П).

Загорій Петро Гнатович, 1900 р., с. Кудринці. Проживав у Київській обл. Заарештований у вересні 1937 р. органами НКВС (ст. 54-6, 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 19.10.1937 р. розстріляний у м. Київ. Реабілітований 1989 р.

Загорій Степан Артемович, 1892 р., с. Михайлівка, освіта початкова. Проживав у м. Ворошиловка Ставропольського краю (нині РФ). Заарештований 17.01.1938 р. органами НКВС.

Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Киричний Василь Прокопович, 1916 р., с. Кудринці. Заарештований під час служби в армії 12.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 24-ї стрілецької дивізії (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. Загинув у ВТТ. Реабілітований 25.05.1960 р. (3330).

Киричний Михайло Прокопович, 1905 р., с. Кудринці. Заарештований 23.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Доля невідома. (3073-П).

Клим Петро Михайлович, 1927 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 04.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї армії до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 08.01.1946 р. Похований у с. Кудринці. (14920).

Мандрук Михайло Миколайович, 1916 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 13.10.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР 17.11.1938 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1989 р. (24945-П).

Маркевич Ольга Никифорівна, 1925 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештована 08.01.1953 р. Мельнице-Подільським РВ УМДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.02.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.06.1954 р. Реабілітована 25.05.1992 р. (9392-П).

Мізінчук Василь Федорович, 1925 р., х. Зелений, (с. Кудринці), освіта початкова. Заарештований 13.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Звільнений 24.07.1944 р. за недоведеністю вини. (114).

Мізінчук Михайло Йосипович, 1914 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 14.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Вірний". Засуджений 31.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.07.1955 р. Реабілітований 01.07.1992 р. (3330).

Мізінчук Михайло Іванович, 1914 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 23.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Доля невідома. (8179-П).

Мостовий Антон Касянович, 1914 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 14.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Луна". Засуджений 31.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із кон-

фіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.02.1955 р. Реабілітований 01.07.1992 р. (8179-П).

Мостовий Дмитро Іванович, 1917 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 07.10.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.11.1938 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1989 р. (24945-П).

Мукомела Михайло Степанович, 1899 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 25.05.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 08.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 14.03.1991 р. (6666-П).

Мукомела Яків Григорович, 1915 р., с. Кудринці, освіта початкова. Член ОУН. Заарештований 28.06.1944 р. Збараським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 03.07.1945 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (14009-П).

М'ялковський Василь Андрійович, 1910 р., с. Михайлівка. Заарештований 25.12.1952 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 05.05.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Звільнений 17.04.1954 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7371).

Пилипчук Василина Михайлівна, 1926 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештована 26.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ 27-ї армії на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 17.01.1953 р. Реабілітована 21.09.1993 р. (11237-П).

Пилипчук Степан Михайлович, 1927 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 16.10.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.11.1954 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (13289-П).

Суша Марія Петрівна, 1925 р., с. Кудринці, освіта 5 кл. Заарештована 26.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ 27-ї армії на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.11.1953 р. Реабілітована 24.01.1993 р. (11237-П).

Суша Ольга Анатоліївна, 1927 р., с. Михайлівка, освіта початкова. Заарештована 29.01.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 17.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 27.02.1956 р. Реабілітована 16.08.1990 р. (13233-П).

Тимків Микола Петрович, 1916 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 10.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 18.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.05.1954 р. Реабілітований 16.02.1993 р. (9880-П).

Тимків Павло Антонович, 1914 р., с. Кудринці. Заарештований 17.05.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Звільнений 25.07.1944 р. за недоведеністю вини. (113).

Трач Степан Григорович, 1924 р., с. Михайлівка, освіта початкова. Заарештований 16.03.1953 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.05.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.04.1954 р. Реабілітований 17.04.1991 р. (7371).

Фігус Іван Авксентійович, 1916 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 11.10.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загonom НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 12.11.1938 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Після звільнення перебував на спецпоселенні в Удмуртській АРСР (нині Республіка Удмуртія, РФ). Заарештований 21.04.1943 р. органами НКВС. Засуджений 19.07.1943 р. ВС Удмуртської АРСР на 10 р. ВТТ. Доля невідома. За справою 1937 р. реабілітований 30.12.1989 р., за справою 1943 р. – 17.07.1992 р. (24945-П).

Хихлатий Іван Дем'янович, 1927 р., с. Кудринці. Заарештований 06.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї ПА на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.12.1954 р. Реабілітований 03.06.1994 р. (14920).

Червоноградський Іван Леоні-йович, 1927 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 04.09.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 23.10.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.05.1949 р. Реабілітований 03.06.1994 р. (14920).

Шемчишин Василь Гілярійо-вич, 1918 р., с. Кудринці. Заарештований 19.10.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.01.1955 р. Реабілітований 14.12.1992 р. (9724-П).

Шендарук Степан Онуфрійо-вич, 1913 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештований 04.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст.

54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.09.1997 р. (16791-П).

Янушевський Василь Іванович, 1927 р., с. Кудринці. Заарештований 06.09.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 03.09.1945 р. ВТ 8-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.02.1954 р. Реабілітований 09.06.1994 р. (14920).

Янушевський Павло Дмитро-вич, 1926 р., с. Кудринці, освіта 7 кл. Заарештований 28.06.1944 р. Збаразьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 16.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.03.1956 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (14009-П).

Яцковська Анна Іванівна, 1929 р., с. Кудринці, освіта початкова. Заарештована 19.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.07.1954 р. Реабілітована 03.07.1991 р. (6972-П).

ЛАНІВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Адамовський Петро Федоро-вич, 1904 р., с. Ланівці, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Заарештований 03.09.1937 р. (ст. 54-6, 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1937 р. розстріляний у

Полтаві 29.10.1937 р. Реабілітований 14.11.1989 р.

Андрійчук-Леськів Надія Ста-ніславівна, 1924 р., с. Ланівці, освіта 7 кл. Заарештована 25.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї стрілецької дивізії (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН,

зв'язкова УПА. Засуджена 24.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 03.06.1955 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 22.07.1991 р. Померла 2004 р. (11500-П).

Бабин Михайло Степанович, 1914 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 12.08.1946 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Звільнений за недоведеністю вини. (6758-П).

Баранюк Іван-Маркіян Теодорович, 1911 р., с. Козаччина, освіта вища духовна. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у селах Сидорів і Зелене, нині Гусятинського р-ну. Заарештований 06.01.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 13.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.10.1955 р. Реабілітований 25.05.1995 р. (14724-П).

Бойко Євген Маркович, 1931 р., с. Козаччина, освіта початкова. Заарештований 13.06.1950 р. Кременецьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.02.1955 р. Реабілітований 21.09.1991 р. (7270).

Білан Євстахій Ілліч, 1927 р., с. Козаччина, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Петропавловськ-Камчатський (нині РФ)

11.09.1948 р. ВКР МДБ в/ч 93093 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ в/ч 10103 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.11.1955 р. Реабілітований 21.01.1994 р. (11875-П).

Білик Анна Іванівна, 1923 р., с. Козаччина, освіта початкова. Проживала в с. Рудки, нині Гусятинського р-ну. Заарештована 23.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.11.1955 р. Реабілітована 24.12.1992 р. (9279-П).

Василенко Богдан Йосипович, 1930 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 05.06.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 15.02.1955 р. Реабілітований 21.11.1991 р. (7270).

Василенко Зиновій Пилипович, 1932 р., с. Козаччина, освіта 7 кл. Засуджений 28.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 22.02.1955 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (12841-П).

Василенко Федір Петрович, 1907 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 29.04.1945 р. СВ УНКДБ у Вологод-

ській обл. (нині РФ) (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 13.07.1945 р. ВТ Вологодського гарнізону на 8 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 03.01.1997 р. (16352-П).

Вороб'юк Йосип Несторович, 1922 р., с. Козаччина, освіта початкова. Заарештований 09.07.1946 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Звільнений 08.10.1946 р. за недоведеністю вини. (3122-П).

Герасимів Василь Андрійович, 1913 р., с. Козаччина, освіта початкова. Заарештований 15.04.1949 р. СГ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.04.1955 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (10951-П).

Гнатів Михайло Петрович, 1897 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 24.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.02.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (12841-П).

Гнатів Ярослав Михайлович, 1931 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 01.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 20.07.1956 р. Реабілітований. (3747).

Гошко Петро Миколайович, 1928 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 19.03.1946 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (13484-П).

Дідик Іван Олександрович, 1924 р., с. Жабинці, нині Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., освіта 7 кл. Проживав у с. Ланівці. Заарештований 20.07.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 24.11.1948 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1955 р. Реабілітований 25.06.1957 р. (3767).

Дутко Михайло Федорович, 1927 р., с. Козаччина, освіта 5 кл. Заарештований 08.07.1946 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Звільнений 08.10.1946 р. за недоведеністю вини. (3122-П).

Жара Стефанія Михайлівна, 1921 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештована 17.12.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.07.1956 р. Реабілітована 27.03.1991 р. (10624-П).

Жарий Михайло Петрович, 1915 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заареш-

тований 28.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.02.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (12841-П).

Жарий Петро Йосипович, 1911 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 07.10.1942 р. ОВ НКВС 92-го прикордонного полку (ст. 58-1б КК РРФСР). Засуджений 29.10.1942 р. ВТ 6-ї армії на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.12.1996 р. (16361-П).

Жарий Петро Прокопович, 1884 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 13.08.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 21.10.1948 р. Реабілітований 30.07.1993 р. (14720-П).

Жарий Тарас Дмитрович, 1913 р., с. Ланівці, освіта 3 кл. гімназії. Заарештований 16.01.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 03.03.1994 р.

Забудняк Йосип Григорович, 1893 р., с. Ланівці. Заарештований 23.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна

і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.07.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (12841-П).

Забудняк Марія Андріївна, 1927 р., с. Ланівці. Заарештована 01.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 05.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 16.03.1954 р. Реабілітована 22.04.1966 р. (3811-П).

Забудняк Михайло Антонович, 1924 р., с. Ланівці, освіта 6 кл. Заарештований 18.07.1946 р. ТВ МДБ ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Звільнений 08.10.1946 р. за недоведеністю вини. (3122-П).

Задорожний Гнат Миколайович, 1894 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 02.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (12841-П).

Задорожний Михайло Петрович, 1922 р., Ланівці. Заарештований 20.02.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Качур Михайло Миколайович, 1922 р., с. Ланівці, освіта 7 кл. Заарештований 22.04.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Чер-

каської обл. Реабілітований 28.12.1992 р. (9218-П).

Качур Михайло Несторович, 1924 р., с. Козаччина, освіта 8 кл. Заарештований під час служби в армії 11.09.1948 р. ВКР МДБ в/ч 49487 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.12.1948 р. ВТ в/ч 10103 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.11.1955 р. Реабілітований 21.01.1994 р. (11875-П).

Кисіль Михайло Олексійович, 1911 р., с. Козаччина, освіта вища духовна. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у м. Коломия. Заарештований 12.07.1945 р. Коломийським РВ НКДБ. Засуджений ВТ військ НКВС у Станіславській обл. на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1953 р. Від 1990 р. – священик у селах Озеряни та Ланівці. Помер 1996 р. в м. Борщів.

Кисіль Степан Миколайович, 1911 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 20.02.1946 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 14.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.11.1955 р. Реабілітований 26.07.1993 р. (10791-П).

Кисіль Текля Миколаївна, 1928 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештована 28.05.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 09.06.1954 р. Реабілітований 12.01.1993 р. (9802-П).

Комарницький Петро Йосипович, 1927 р., с. Ланівці, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Хабаровськ (нині РФ) 1949 р. ВКР СМЕРШ в/ч 44245 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.04.1949 р. ВТ ДАВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.04.1955 р. Реабілітований 25.05.1994 р. (13374-П).

Корапцай Ярослав Іванович, 1931 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 15.05.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 15.04.1953 р. Реабілітований 04.02.1955 р. (9802-П).

Крутий Петро Васильович, 1927 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 01.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.03.1959 р. Реабілітований 30.01.1993 р. (13583-П).

Курницький Микола Олексійович, 1889 р., с. Ланівці, освіта 6 кл. Заарештований 16.12.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 29.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.06.1954 р. Реабілітований 19.02.1992 р. (8556-П).

Кушнір Роман Григорович, 1928 р., с. Тулин, освіта початкова. Заарештований 09.06.1944 р. Борщівським РВ

НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.06.1954 р. Реабілітований 27.03.1991 р. (6931).

Лаврів Богдан Олександрович, 1931 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 16.05.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 01.06.1951 р. Реабілітований 12.01.1993 р. (9802-П).

Макар Мар'ян Антонович, 1927 р., с. Тулин, освіта початкова. Заарештований 09.06.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.10.1954 р. Реабілітований 27.03.1991 р. (6931-П).

Москалюк Ананій Петрович, 1917 р. с. Козаччина. Проживав у м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Заарештований 1945 р. органами НКДБ (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений ВТ військ НКВС у Горьківській обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабілітований 1989 р.

Мотилега Стефанія Федорівна, 1928 р., с. Козаччина, освіта середня. Заарештована 28.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Комі

АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 04.06.1955 р. Реабілітована 07.06.1991 р. (6687-П).

Мулярчук Олексій Микитович, 1906 р., с. Ланівці, освіта 5 кл. Проживав у с. Шерагул Тулунського р-ну Іркутської обл. (нині РФ). Заарештований 29.04.1952 р. органами МДБ (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 23.06.1952 р. Іркутським облсудом на 6 р. ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 13.04.1992 р.

Назаревич Богдан Франкович, 1900 р., с. Ланівці, освіта вища духовна. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у с. Біла, нині Чортківського р-ну. Заарештований 15.10.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.09.1955 р. Реабілітований 23.12.1993 р. (12177-П).

Папроцький Михайло Онуфрійович, 1930 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 15.05.1946 р. ВББ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 04.01.1950 р. Реабілітований 12.01.1993 р. (9802-П).

Пецовий Михайло Петрович, 1930 р., с. Ланівці, освіта 9 кл. Заарештований 05.06.1950 р. Кременецьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.02.1955 р. Реабілітований 21.11.1991 р. (7270-П).

Рак Василь Онуфрійович, 1908 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 06.10.1942 р. ОВ НКВС 92-го прикордонного полку (ст. 58-16 КК РРФСР). Засуджений 29.10.1942 р. ВТ 6-ї армії на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.12.1996 р. (16361-П).

Ременда Петро Гнатович, 1927 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 12.05.1945 р. Товстенським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 03.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.06.1954 р. Реабілітований 29.03.1996 р. (15557-П).

Рогачук Марія Миколаївна, 1926 р., с. Ланівці. Учениця II курсу Чортківського педагогічного училища. Заарештована 13.02.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.07.1955 р. Реабілітована 21.02.1992 р. (12712-П).

Романюк Ганна Михайлівна, 1928 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештована 02.02.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зоря". Засуджена 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.07.1954 р. Реабілітована 26.03.1955 р. (11500-П).

Святий Михайло Ілліч, 1921 р., с. Ланівці, освіта початкова. Член ОУН. Заарештований 28.03.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.05.1967 р. (4166).

Слобода Марія Василівна, 1927 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештована 12.05.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 14.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.04.1956 р. Реабілітована 15.09.1993 р. (113117-П).

Стахів Михайло Онуфрійович, 1897 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 22.04.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.03.1956 р. Реабілітований 05.08.1993 р. (10964-П).

Уронович Йосип Іванович, 1884 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 15.07.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 30.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.08.1954 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10715-П).

Федуха Андрій Ілліч, 1896 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 01.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.03.1954 р. Реабілітований 22.04.1966 р. (3811).

Федишин Степан Іванович, 1905 р., с. Козаччина, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.10.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ 16.06.1947 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Цуркан Михайло Іванович, 1921 р., с. Козаччина, освіта початкова. Заарештований 28.03.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.05.1967 р. (4166).

Цуркан Йосип Андрійович, 1915 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештований 25.10.1948 р. СВ УМДБ у

Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.05.1954 р. Реабілітований 06.02.1992 р. (10558-П).

Шаров Мар'ян Павлович, 1908 р., с. Тулин, освіта початкова. Заарештований 02.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 06.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.05.1955 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (7668-П).

Янів Марія Василівна, 1927 р., с. Ланівці, освіта початкова. Заарештована в серпні 1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 23.06.1967 р. (3873-П).

ЛОСЯЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бондарчук Іван Миколайович, 1919 р., с. Лосяч, освіта початкова. Проживав у м. Алмати (Казахстан). Заарештований 23.09.1948 р. СВ УМДБ в Алма-Атинській обл. Засуджений 25.01.1949 р. Алматинським облсудом на 10 р. ВТТ. Реабілітований 04.03.1970 р.

Боднарчук Микола Федорович, 1898 р., с. Лосяч, освіта початкова. Заарештований 15.02.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок УПА. Засуджений 15.04.1947 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 26.03.1956 р. Реабілітований 27.11.1992 р. (9002-П).

Бойко Михайло Іванович, 1891 р., с. Великі Підліски, нині Пустомитівського р-ну Львівської обл., освіта вища духовна. Закінчив Львівську духовну семінарію. Священик у с. Лосяч. Заарештований 18.11.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.02.1951 р. ВТ військ МВС у

Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.05.1956 р. Реабілітований 08.03.1993 р. (14363-П).

Ваврик Іван Якимович, 1888 р., с. Лосяч, освіта початкова. Проживав у с. Кіровка Немирівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 16.03.1933 р. органами ДПУ (ст. 54-10 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 27.04.1933 р. кримінальна справа припинена, І. Я. Ваврик звільнений з-під варти. Доля невідома.

Бондарук Федора Петрівна, 1918 р., с. Лосяч. Заарештована 03.11.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Рожка". Засуджена ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.02.1955 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (8052-П).

Герєга Антон Михайлович, 1906 р., с. Лосяч. Заарештований 23.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.03.1956 р. Реабілітований 22.12.1991 р. (8194-П).

Карасовська Станіслава Миколаївна, 1927 р., с. Лосяч, освіта початкова. Заарештована 05.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.04.1955 р. Реабілітована 01.03.1991 р. (6628-П).

Карчевський Мар'ян Володимирович, 1914 р., с. Лосяч, закінчив 8 кл. гімназії. Учитель. Заарештований 16.06.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Страчений без суду наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 14.04.1966 р. (3839).

Колодрубський Михайло Якович, 1900 р., с. Лосяч. Від 1920-х рр. проживав у радянській Україні. Заарештований 19.10.1937 р. Орининським РВ НКВС Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Згідно з постановою "трійки" при УНКВС у Кам'янець-Подільській обл. від 23.11.1937 р. розстріляний 25.11.1937 р. Реабілітований 1992 р. (8664-П).

Малич Михайло Йосипович, 1902 р., с. Лосяч, освіта вища. Заарештований у м. Скалат, нині Підволочиського р-ну, 10.01.1940 р. Скалатським РВ НКВС. Член ОУН. Звільнений 12.03.1940 р. за недоведеністю вини. (13230-П).

Мельничук Михайло Петрович, 1909 р., с. Лосяч, освіта початкова. Заарештований у м. Чортків 23.06.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. (1528).

Свинарчук Антон Степанович, 1900 р., с. Лосяч, освіта початкова. Батько М. А. Свинарчука. Лісник Скала-Подільського лісництва. Заарештований 23.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 28.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.09.1954 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8194-П).

Свинарчук Михайло Антонович, 1925 р., с. Лосяч, освіта початкова. Син А. С. Свинарчука. Заарештований 09.10.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 08.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 30.12.1948 р. Реабілітований 19.05.1993 р. (10484-П).

Сенюк Михайло Дмитрович, 1902 р., с. Лосяч, освіта початкова. Заарештований 10.07.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11, 54-14 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.11.1947 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 10.07.1954 р. Реабілітований 18.01.1994 р. (12166-П).

Скочилияс Володимир Антонович, 1929 р., с. Лосяч, освіта 6 кл. Заарештований 1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Соловей". Засуджений 28.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і

5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.04.1955 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8194-П).

Слонь (Солтис) Катерина Миколаївна, 1928 р., с. Лосяч, освіта початкова. Заарештована 21.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.04.1956 р. Реабілітована 25.03.1992 р. (7705).

Солтис Михайло Миколайович, 1904 р., с. Лосяч. Заарештований 21.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 23.08.1953 р. Реабілітований 25.03.1992 р. (7705).

Штернус Емануїл Самійлович, 1874 р. с. Лосяч. Проживав у м. Павлодар (нині Казахстан). Заарештований 13.03.1943 р. СВ УНКВС у Павлодарській обл. Кримінальна справа припинена за недоведеністю вини. Доля невідома. Реабілітований 18.10.1999 р.

МУШКАТІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білинський Василь Іванович, 1909 р., с. Рукомиш, нині Бучацького р-ну, освіта вища духовна. Закінчив духовну семінарію в м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Священик у с. Мушкатівка. Заарештований 01.11.1952 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК

УРСР). Засуджений 15.12.1952 р. Терноп. облсудом на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.08.1958 р. Реабілітований 16.05.1994 р. (16623-П).

Весела Стефанія Дмитрівна, 1926 р., с. Мушкатівка, освіта 7 кл. Заарештована 04.04.1947 р. СВ УМДБ у

Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.10.1955 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (8411-П).

Гребенюк-Онуферко Мирослава Семенівна, 1918 р., с. Мушкатівка, освіта середня. Закінчила Тернопільську гімназію. Вчителька в с. Більче-Золоте. Діяла в підпіллі ОУН, була зв'язковою і медсестрою УПА; псевда "Барвінок" і "Зоря". Від 1944 р. проживала у м. Львів під прізвиськом Дерманчук. Солістка-бандуристка, танцюристка ансамблю "Чорногора". Заарештована 16.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 03.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в містах Інта й Абезь (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 10.01.1955 р. Реабілітована 18.02.1992 р. Померла 1996 р. у м. Львів. (10636-П).

Держак Василь Миколайович, 1903 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 28.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Держак Микола Миколайович, 1918 р., Мушкатівка. Заарештований 27.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Держак Ярослава Михайлівна, 1926 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештована 02.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.06.1954 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (11484-П).

Дутка Іван Гнатович, 1911 р., с. Мушкатівка. Заарештований 16.01.1941 р. Борщівським РВ НКВС Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Дутка Петро Михайлович, 1906 р., с. Мушкатівка. Заарештований 24.06.1944 р. Борщівським РВ НКВС. Звільнений 30.08.1944 р. за недоведеністю вини. (1734).

Жмуд Ольга Степанівна, 1921 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештована 12.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.08.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 31.05.1955 р. Реабілітована 02.11.1993 р. (11576-П).

Замосьна Дарія Іванівна, 1925 р., с. Слобідка-Мушкатівська, освіта 7 кл. Заарештована 17.01.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, господарча УПА, псевдо "Тамара". Засуджена 27.02.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 02.04.1956 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 23.12.1992 р. (9479-П).

Косинський Михайло Антонович, 1921 р., с. Мушкатівка. Заарештований 30.11.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 12.08.1991 р. (3358-П).

Курпиш Михайло Михайлович, 1907 р., с. Мушкатівка. Заарештований 23.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 24.05.1940 р. за недоведеністю вини. (2263).

Кучер Богдан Михайлович, 1921 р., с. Мушкатівка, освіта 6 кл. Заарештований 24.05.1944 р. Збаразьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.06.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 01.02.1945 р. Реабілітований 02.03.1993 р. (15749-П).

Кучер Назар Іванович, 1928 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 02.08.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 08.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.12.1954 р. Реабілітований 27.05.1992 р. (14864-П).

Матіяшук Євстахій Миколайович, 1918 р., с. Мушкатівка. Заарештований 1940 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 14.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 12.08.1991 р. (3358-П).

Матіяшук Йосип Миколайович, 1915 р., м. Райль (Данія), освіта

середня. Проживав у с. Мушкатівка. Заарештований 23.12.1939 р. ОБ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 19.10.1940 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 28.03.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 01.07.1941 р. ВТ військ КОВО до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 07.07.1941 р. в м. Київ. Реабілітований 28.06.1994 р. (2158, 12656-П).

Матіяшук Микола Пантелеймонович, 1890 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 02.07.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Помер в попередньому ув'язненні 09.12.1945 р. Реабілітований 22.06.1993 р. (10370-П).

Матіяшук Павло Пантелеймонович, 1910 р., с. Мушкатівка, освіта 7 кл. Заарештований 23.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Дорош". Звільнений 27.05.1940 р. за недоведеність вини. Загинув 1947 р. в збройній сутичці з групою МДБ у с. Іванків. (2151-П).

Олексюк Володимир Антонович, 1921 р., с. Мушкатівка. Заарештований 04.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. За даними кримінальної справи, звільнений 04.04.1942 р. Доля невідома. Реабілітований. (3358-П).

Олещук Михайло Іванович, 1917 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 20.09.1947 р. Борщівсь-

ким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 09.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 13.05.1955 р. Реабілітований 26.11.1992 р. (9513-П).

Олещук Омелян Васильович, 1918 р., с. Мушкатівка. Заарештований 04.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 14.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Звільнений 27.11.1949 р. Реабілітований 12.08.1991 р. (3358-П).

Олійник Ярослав Петрович, 1922 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 28.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.05.1965 р. (3701-П).

Поважний Григорій Семенович, 1909 р., с. Мушкатівка. Заарештований 23.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 22.06.1940 р. за недоведеністю вини. (2152-П).

Поважний Іван Семенович, 1904 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 23.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-13 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Дума". За даними кримінальної справи, звільнений 15.06.1940 р. за недоведеністю вини. За даними сільської ради, страчений наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. (2153).

Сидорак Іван Петрович, 1909 р., с. Слобідка-Мушкатівська, освіта початкова. Заарештований 26.07.1946 р.

СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.04.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (8284-П).

Соболевський Броніслав Карлович, 1921 р., с. Мушкатівка, освіта 5 кл. Заарештований 30.11.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 14.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 12.08.1991 р. (3358-П).

Хорунжий Дмитро Євстахійович, 1924 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований у Німеччині під час служби в армії 06.09.1946 р. ВКР МДБ Групи радянських військ (ст. 58-1б, 58-2, 58-10 КК РРФСР). Засуджений 23.01.1947 р. ВТ Групи радянських військ на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.12.1954 р. Реабілітований 03.10.1997 р. (16863-П).

Чернега Мирослав Васильович, 1922 р., с. Мушкатівка, освіта 7 кл. Заарештований 28.03.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.05.1967 р. (4166).

Чернега Омелян Михайлович, 1906 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештований 24.06.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 12.08.1954 р. Реабілітований 11.12.1991 р. (8437-П).

Чубак Ганна Миколаївна, 1927 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештована 10.03.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.06.1956 р. Реабілітована 02.03.1992 р. (7785-П).

Чубак Марія Йосипівна, 1900 р., с. Мушкатівка, освіта початкова. Заарештована 10.03.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.06.1956 р. Реабілітована 02.03.1992 р. (7785-П).

Чубак Омелян Петрович, 1914 р., с. Слобідка-Мушкатівська, освіта початкова. Заарештований 22.07.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Засуджений 07.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.11.1955 р. Помер 1980 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (7787-П).

Шпонарська Йосипа Остапівна, 1924 р., с. Слобідка-Мушкатівська, освіта початкова. Заарештована 20.09.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 18.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Померла в ув'язненні 23.05.1948 р. Реабілітована 27.11.1992 р. (8976-П).

НИВРЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Басюк Олена Петрівна, 1928 р., с. Залуччя, освіта 5 кл. Заарештована 12.03.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зірка". Засуджена 16.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1956 р. Реабілітована 04.05.1992 р. (12795-П).

Басюк Петро Степанович, 1924 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештований 13.02.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Рак". Засуджений 16.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (12795-П).

Бойко Василь Григорович, 1904 р., с. Нивра. Заарештований 30.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 07.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1715).

Войтків Микола Гаврилович, 1921 р., с. Нивра, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 06.04.1946 р. ВКР СМЕРШ 417-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.08.1946 р. ВТ військ УрВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.04.1955 р. Реабілітований 25.03.1994 р. (12238-П).

Гаврилюк Михайло Степанович, 1910 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештований 14.06.1946 р. Мельнице-

Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Щиглик". Засуджений 17.08.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.01.1955 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8191-П).

Гардіян Тадей Андрійович, 1921 р., с. Нивра, поляк, освіта 7 кл. Проживав у с. Капустинці Чортківського р-ну. Заарештований 05.05.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнений 01.08.1940 р. за недоведеністю вини. (2353).

Головатий Дмитро Іванович, 1926 р., с. Нивра, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 29.09.1950 р. ВКР МДБ в/ч 24240 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.03.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 01.08.1956 р. Реабілітований 13.08.1956 р. (16262).

Головатий Іван Васильович, 1894 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештований 31.05.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 27.10.1945 р. Реабілітований 25.02.1994 р. (13878).

Граблюк Василь Федорович, 1926 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештований 27.01.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з

постановою ОН при МДБ СРСР від 19.05.1951 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 13.08.1956 р. Реабілітований 11.01.1992 р. (13647)

Гречка Магдаліна Семенівна, 1921 р., с. Залуччя. Заарештована 27.12.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 10.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.06.1956 р. Реабілітована 06.07.1993 р. (10670-П).

Забийборода Іван Дмитрович, 1914 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештований 20.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Захарчук Микола Йосипович, 1928 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештований 30.05.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.08.1954 р. Реабілітований 30.07.1992 р. (13875).

Кирилюк Петро Васильович, 1924 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештований 13.04.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 16.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (12795-П).

Кривецький Григорій Васильович, 1897 р., с. Нивра, освіта вища медична. Заарештований 15.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.06.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.05.1956 р. Реабілітований 21.09.1993 р. (11111-П).

Куфлей Марія Степанівна, 1928 р., с. Нивра, освіта початкова. Дочка С. П. Куфлей. Заарештована 13.03.1946 р. Кам'янець-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Орися". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Кам'янець-Подільській (нині Хмельницька) обл. на 7 р. ВТТ. Звільнена 08.05.1952 р. Реабілітована 20.03.1992 р. (2190-П).

Куфлей Степан Петрович, 1903 р., с. Нивра, освіта початкова. Батько М. С. Куфлей. Заарештований 31.05.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.01.1955 р. Реабілітований 25.02.1994 р.

Марценюк Агафія Федорівна, 1916 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештована 18.09.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Померла 22.08.1951 р. Реабілітована 29.01.1993 р. (15793-П).

Остапів Микола Васильович, 1903 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештований 14.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Береза". Засуджений 17.08.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.04.1955 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8191-П).

Патралюк Марія Андріївна, 1929 р., с. Нивра, освіта 6 кл. Заарештована 13.03.1946 р. Кам'янець-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Весна". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Кам'янець-Подільській (нині Хмельницька) обл. на 7 р. ВТТ. Звільнена 12.03.1953 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (9120-П).

Петрочук Арета, 1909 р., с. Залуччя, освіта початкова. Заарештована 09.05.1932 р. Ямпільським прикордонним загonom ДПУ при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 27.10.1932 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 01.03.1990 р. (24604-П).

Собесяк Володимир Франкович, 1927 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештований 30.11.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 19.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Норільськ (нині РФ). Звільнений 1955 р. Реабілітований 30.10.1959 р. (2905).

Сорохман Лев Олексійович, 1927 р., с. Перегінське, нині Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Залуччя. Заарештований 05.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.04.1949 р. Реабілітований 06.04.1992 р. (14199-П).

Стельмах Євдокія Антонівна, 1921 р., с. Нивра, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 Орининським РВ МДБ Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Айстра". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Кам'янець-Подільській обл. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Магаданській обл. (нині РФ). Звільнена 08.09.1952 р. Реабілітована 27.03.1992 р. (9120-П).

Угрин Петро Матвійович, 1926 р., с. Нивра, освіта 6 кл. Заарештований 12.02.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 18.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.06.1953 р. Реабілітований 24.05.1992 р. (13224-П).

Фігуш Ольга Іллівна, 1928 р., с. Нивра, освіта 5 кл. Заарештована 28.02.1946 р. Орининським РВ МДБ Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевда "Ірка" та "Бджілка". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Кам'янець-Подільській обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 11.08.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (9120-П).

Фігуш Яків Федорович, 1909 р., с. Нивра, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 20.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 118-го сп (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1956 р. Реабілітований 17.03.1988 р. Помер 1999 р. (4074-П).

Ярема Василь Андрійович, 1913 р., с. Нивра. Заарештований 21.02.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 13.05.1947 р. за недоведеністю вини.

ОЗЕРЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бажовський Максим Іванович, 1893 р., с. Констанція, освіта початкова. Брат Ф. І. Бажовського. Заарештований 13.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбував

у м. Іркутськ (нині РФ). Звільнений 13.04.1955 р. Помер 1970 р. в м. Борщів. Реабілітований 06.08.1991 р. (11500-П).

Бажовський Федір Іванович, 1894 р., с. Констанція, освіта початкова. Брат М. І. Бажовського. Заарештований 13.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА.

Засуджений 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 02.03.1953 р. Реабілітований 24.04.1992 р. (11500-П).

Віхнич Розалія Теодорівна, 1928 р., с. Констанція, освіта 6 кл. Заарештована 25.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.06.1954 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (11500-П).

Гайовський Антон Йосипович, 1895 р., с. Озеряни, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 29.08.1937 р. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 04.01.1938 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ; там загинув. Реабілітований 01.09.1989 р.

Дербанович Володимир Миколайович, 1912 р., с. Озеряни, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Канів Черкаської обл. 29.07.1941 р. ОВ НКВС 2-го піхотного корпусу (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 01.08.1941 р. ВТ військ КОВО до розстрілу. Страчений. Реабілітований 01.08.1996 р. (16155-П).

Драпак Марія Григорівна, 1925 р., с. Констанція, освіта початкова. Заарештована 25.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 107-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична УПА. Засуджена 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбав-

лення прав. Звільнена 31.05.1955 р. Реабілітована 29.12.1991 р. (11500-П).

Жаровська Юлія Михайлівна, 1927 р., с. Озеряни, освіта 7 кл. Заарештована 11.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 14.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.04.1956 р. Реабілітована 15.09.1993 р. (11317-П).

Жаровський Антон Семенович, 1900 р., с. Озеряни. Заарештований 01.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Звільнений за недоведеністю вини. (33-П).

Жаровський Іван Васильович, 1908 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 1944 р. ВКР СМЕРШ 348-ї сд (ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 24.10.1944 р. ВТ 3-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.03.1954 р. Реабілітований. (14520-П).

Козак Степан Михайлович, 1925 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 19.06.1945 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 10.06.1946 р. ув'язнений на 4 р. у ВТТ. Звільнений 05.06.1949 р. Реабілітований 28.12.1967 р. (4108-П).

Комарянська-Регішук Євгенія Григорівна, 1914 р., с. Озеряни, освіта 5 кл. Заарештована 01.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.10.1950 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.05.1956 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (9858-П).

Комарянський Олексій Степанович, 1926 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 16.06.1945 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 10.06.1946 р. ув'язнений на 4 р. у ВТТ. Звільнений 05.06.1949 р. Реабілітований 28.12.1967 р. (4108-П).

Марушак Павлина Михайлівна, 1911 р., с. Озеряни, освіта 5 кл. Заарештована 05.11.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.03.1955 р. Реабілітована 25.03.1993 р. (10047-П).

Марчук Дмитро Теодорович, 1919 р., с. Озеряни, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Хабаровськ (нині РФ) 31.12.1942 р. ОВ НКВС в/ч 6135 (ст. 58-1б, 58-10 КК РРФСР). Звільнений 15.02.1945 р.

Мерза Йосипа Семенівна, 1892 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 27.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 29.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.05.1954 р. Реабілітована 25.05.1992 р. (10558-П).

Паращук Марія Михайлівна, 1926 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 22.11.1946 р. Чортківським РВ МВС (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 15.11.1951 р. Реабілітована 13.01.1991 р. (15551-П).

Паюк Володимир Іванович, 1920 р., с. Озеряни, освіта 8 кл. Заарештований 14.08.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.06.1956 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8990-П).

Паюк Сидір Павлович, 1893 р., с. Озеряни, освіта початкова. Батько С. С. Паюк. Заарештований 10.07.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 10.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.05.1954 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8935-П).

Паюк Стефанія Сидорівна, 1927 р., с. Озеряни, освіта початкова. Дочка С. П. Паюка. Заарештована 09.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 24.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.04.1955 р. Реабілітована 29.06.1991 р. (6708-П).

Пиріжок Ольга Григорівна, 1924 р., с. Констанція. Заарештована 11.05.1946 р.

Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 14.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.04.1955 р. Реабілітована 14.04.1993 р. (14913).

Регишук Євген Іванович, 1915 р., с. Озеряни, освіта 7 кл. Заарештований 27.11.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.06.1955 р. Реабілітований 24.12.1955 р. (8912-П).

Рогачук Михайлина Павлівна, 1925 р., с. Озеряни, освіта 6 кл. Заарештована 07.08.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 09.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала в містах Інта, Абезь і Печора (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 06.01.1956 р. Проживала в смт Скала-Подільська. Реабілітована 21.06.1994 р. (12630-П).

Семків Йосип Григорович, 1907 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 05.09.1952 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Скринник Ганна Василівна, 1902 р., с. Озеряни. Заарештована 02.03.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 30.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 22.02.1956 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (7558).

Скринник Йосип Володимирович, 1930 р., с. Озеряни, освіта 7 кл. Заарештований 11.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-9, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.08.1949 р. ув'язнений на 25 р. у ВТТ. Звільнений 29.07.1956 р. Реабілітований 26.06.1992 р. (2766-П).

Чижишин Леонтій Петрович, 1925 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 20.06.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 10.06.1946 р. ув'язнений на 4 р. у ВТТ. Звільнений 1948 р. Реабілітований 28.12.1967 р. (4108-П).

Швець Степан Павлович, 1923 р., с. Озеряни. Заарештований у Німеччині, куди був вивезений на примусові роботи, 11.06.1946 р. ВКР МДБ Групи радянських військ (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 21.09.1946 р. ВТ радянських військ у Західній Померанії на 7 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 02.05.1948 р. Реабілітований 09.06.1993 р. (14725-П).

ОЛЕКСИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Барладин Агафія Михайлівна, 1926 р., с. Олексинці. Заарештована 10.10.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Бігунка". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 15.11.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 06.05.1955 р. Реабілітована 29.03.1994 р. (12208-П).

Барладин Данило Миколайович, 1930 р., с. Олексинці, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 23.06.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. (3305-П).

Барладин Петро Іванович, 1910 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 18.12.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 15.04.1941 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 23.07.1997 р. (16691-П).

Барладин Євгенія Іванівна, 1931 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 14.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 27.09.1946 р. за недоведеністю вини. (3880-П).

Бурейко Михайло Никифорович, 1910 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі

м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1991 р. (1969).

Бурейко Юстина Федорівна, 1912 р., с. Олексинці. Заарештована 27.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 26.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.10.1955 р. Реабілітована 30.10.1992 р. (8780-П).

Буштинський Петро Миронович, 1927 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 25.08.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Стріла". Засуджений 05.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 25.08.1953 р. Реабілітований 10.12.1991 р. (8735-П).

Ващенко Микола Омелянович, 1924 р., с. Пологи, нині Широківського р-ну Дніпропетровської обл., освіта 8 кл. Проживав у с. Олексинці. Заарештований 28.05.1945 р. Пробіжнянським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.06.1947 р. Реабілітований 19.10.1995 р. (15400).

Вирозуб Ірина Миколаївна, 1928 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 14.08.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зірка". Засуджена 11.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення

прав. Звільнена 21.08.1954 р. Реабілітована 11.07.1989 р. (4527-П).

Вироzub Кароліна Іванівна, 1931 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 14.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.08.1954 р. Реабілітована 30.10.1978 р. (9353-П).

Вироzub Кіндрат Кирилович, 1908 р., с. Олексинці. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.07.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (10565-П).

Вироzub Михайло Ярославович, 1927 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 25.08.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 30.07.1946 р. в ув'язненні в с-щі Яваз у Мордовії (нині РФ). Реабілітований 30.01.1992 р. (8735-П).

Гищук Лук'ян Гаврилович, 1922 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 25.10.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 27.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.08.1956 р. Помер 1972 р. Реабілітований 28.04.1992 р. (9195-П).

Грицюк Агафія Павлівна, 1927 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 22.08.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.06.1954 р. Реабілітована 25.05.1991 р. (6646).

Грицюк Андрій Гаврилович, 1930 р., с. Олексинці. Заарештований під час служби в армії 23.06.1951 р. ВКР МДБ в/ч 19854. Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1955 р. Реабілітований 06.06.1957 р.

Грицюк Іван Іванович, 1922 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 18.11.1952 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (10565-П).

Грицюк Іван Павлович, 1928 р., с. Олексинці, освіта 5 кл. Заарештований 10.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований 22.09.1989 р. (5343-П).

Грицюк Костянтин Тодосійович, 1927 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 25.04.1946 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 12.08.1946 р. Реабілітований 27.07.1994 р. (12563-П).

Грицюк Олена Павлівна, 1925 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 05.10.1945 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Надя". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.06.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 26.05.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8612-П).

Гураль Агафія Остапівна, 1920 р., с. Олексинці. Заарештована 14.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 30.06.1967 р. (3880-П).

Гураль Василь Дмитрович, 1915 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 02.10.1945 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 01.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.04.1955 р. Реабілітований 16.01.1992 р. (13485-П).

Дешевий Василь Романович, 1922 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 13.12.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 20.03.1940 р. Терноп. облсудом на 3 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 07.04.1994 р. (12281-П).

Дешевий Степан Павлович, 1921 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 06.10.1948 р. СВ УМДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 04.08.1955 р. Реабілітований 22.09.1989 р. (5343-П).

Жук Василь Андрійович, 1923 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 06.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (10565-П).

Комарницька Марія Петрівна, 1931 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 14.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 05.11.1954 р. Реабілітована 30.10.1978 р. (9353-П).

Комарницький Григорій Устимович, 1914 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 30.09.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 28.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 06.11.1954 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (9525-П).

Левенець Ганна Пилипівна, 1929 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 30.09.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Станична УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.11.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 24.08.1954 р. (12208-П).

Мишкун Іван Максимович, 1911 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 22.03.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. За даними кримінальної справи, втік з ув'язнення 23.08.1943 р. Реабілітований 26.05.1991 р. (16622-П).

Навроцький Іван Антонович, 1925 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 27.02.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.08.1956 р. Реабілітований 16.04.1992 р. (14820-П).

Наконечний Дмитро Федорович, 1926 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (10565-П).

Низяк Адам Іванович, 1921 р., с. Олексинці, освіта початкова. Брат М. І. Низяк. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1955 р. Реабілітований 07.03.1992 р. (10565-П).

Низяк Марія Іванівна, 1924 р., с. Олексинці. Сестра А. І. Низяка. Заарештована 19.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.10.1954 р. Реабілітована 18.02.1993 р. (9875-П).

Николин Ірина Дем'янівна, 1928 р., с. Олексинці. Заарештована 12.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.08.1954 р. Реабілітована 30.10.1978 р. (9353-П).

Николин Михайло Петрович, 1908 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 10.10.1947 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.03.1948 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 24.07.1953 р. Реабілітований 07.02.1991 р. (6633).

Петльована Розалія Павлівна, 1928 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 12.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Соловейко". Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9353-П).

Прокопів Григорій Миколайович, 1895 р., с. Олексинці. Заарештований 18.12.1940 р. Борщівським РВ НКВС. Засуджений 15.04.1941 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 23.07.1997 р.

Процишин Меланія Семенівна, 1927 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 22.08.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.09.1954 р. Реабілітована 25.05.1991 р. (6646).

Роляк Анастасія Пилипівна, с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 22.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнена 23.07.1946 р. за недоведеністю вини. (1775).

Сабала Ганна Григорівна, 1928 р., с. Олексинці, освіта 5 кл. Заарештована 24.02.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Толка". Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.06.1954 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (9353-П).

Сабала Ірина Матвіївна, 1928 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештована 25.08.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Станична УПА. Засуджена 06.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена

05.10.1954 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 15.05.1991 р. (6646).

Сабала Михайло Григорович, 1918 р., с. Олексинці. Заарештований навесні 1945 р. Борщівським РВ МДБ. Засуджений ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома.

Срібна Ганна Матвіївна, 1926 р., с. Олексинці, освіта 5 кл. Заарештована 10.05.1945 р. Кременецьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.12.1954 р. Реабілітована 16.02.1993 р. (9913-П).

Срібний Петро Пилипович, 1926 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 20.06.1944 р. СВ УНКВС у Кам'янець-Подільській (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 31.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 26.06.1991 р. (26726-П).

Томчишин Дмитро Ізидорович, 1925 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 25.08.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.02.1955 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (8735-П).

Трач Василь Якович, 1890 р., с. Олексинці. Заарештований 25.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Розстріляний без суду 21.07.1921 р. в м. Умань Черкаської обл.

Трач Ярослав Васильович, 1916 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 11.01.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 09.10.1942 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер 30.12.1942 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8259-П).

Фашиковська Агафія Захарівна, 1927 р., с. Олексинці. Заарештована 14.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Квітка". Засуджена 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 24.04.1955 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9353-П).

Чикурлій Василь Максимович, 1922 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1955 р. Реабілітований. (10565-П).

Чикурлій Іван Данилович, 1911 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 11.07.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.12.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 14.01.1992 р. (12298-П).

Чикурлій Микола Онуфрійович, 1924 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 03.11.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.07.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (10565-П).

Шпак Михайло Микитович, 1918 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 13.12.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 20.03.1940 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.12.1944 р. Реабілітований 13.02.1992 р. (12281-П).

Якимишин Василь Іванович, 1920 р., с. Олексинці, освіта початкова. Заарештований 08.11.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Магадан (нині РФ). Звільнений 17.09.1955 р. Проживав у м. Борщів. Реабілітований 22.09.1989 р. (5343-П).

ПАНІВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Беззубчак Зиновій Костянтинович, 1907 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат М. і П. Беззубчаків. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-

Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 31.07.1991 р. (13534-П).

Беззубчак Михайло Костянтинович, 1920 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат З. і П. Беззубчаків. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 13.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.01.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 03.01.1954 р. Перебував до 09.05.1956 р. на спецпоселенні. Проживав у Волинській обл. Реабілітований 14.06.1990 р. (5879-П).

Беззубчак Петро Костянтинович, 1922 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат З. і М. Беззубчаків. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 14.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 13.06.1952 р. Реабілітований 23.03.1992 р. (15532-П).

Бурак Василь Дмитрович, 1897 р., с. Панівці, освіта початкова. Батько Д. В. Бурака. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 24.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Помер 02.02.1948 р. в ув'язненні в м. Чорногорськ Красноярського краю (нині РФ). Реабілітований 15.12.1992 р. (9946-П).

Бурак Дмитро Васильович, 1924 р., с. Панівці, освіта початкова. Син В. Д. Бурака. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 30.08.1952 р. Реабілітований. (16389-П).

Бурак Дмитро Лук'янович, 1917 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 22.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1952 р. Помер на спецпоселенні в Красноярському краю (нині РФ). Реабілітований 13.09.1990 р. (5913).

Вавринтій Михайло Якимович, 1903 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 24.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.11.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 15.06.1954 р. Реабілітований 20.12.1993 р. (15464-П).

Василинюк Василь Максимович, 1905 р., с. Панівці. Заарештований 17.03.1947 р. Мельнице-Подільським

РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 18.01.1956 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (8535-П).

Василинюк Ілля Михайлович, 1925 р., с. Панівці. Заарештований 14.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Мур". Засуджений 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 18.08.1956 р. Реабілітований 14.07.1993 р. (10817-П).

Владика Данило Степанович, 1919 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 23.06.1954 р. Реабілітований 25.09.1992 р. (15510-П).

Владика Іван Григорович, 1919 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 31.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.01.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Помер

21.04.1946 р. в ув'язненні в Красноярьському краю (нині РФ). Реабілітований 25.01.1994 р. (15675-П).

Головачук Іван Павлович, 1902 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 06.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.01.1945 р. ув'язнений на 5 р. Загинув у ВТТ. Реабілітований 10.12.1993 р. (11629-П).

Гончар Степан Антонович, 1918 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 12.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. Загинув у ВТТ. Реабілітований 22.06.1960 р. (3084-П).

Григоришин Андрій Васильович, 1912 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат І. та П. Григоришинів. Заарештований 22.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 13.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 20.01.1955 р. Реабілітований 12.10.1993 р. (11241-П).

Григоришин Ганна Теодорівна, 1926 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.05.1946 р. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 10.02.1955 р. Проживала в с. Вигода. Реабілітована 24.01.1992 р. (14628-П).

Григоришин Дмитро Данилович, 1921 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 14.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1945 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 23.05.1949 р. Реабілітований 15.02.1990 р. (6597-П).

Григоришин Іван Васильович, 1911 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат А. та П. Григоришинів. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 20.01.1993 р. (9947-П).

Григоришин Михайло Захарович, 1925 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 18.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, псевдо "Дуб". Помер 26.10.1944 р. під час слідства. Реабілітований 20.08.1993 р. (15598-П).

Григоришин Петро Васильович, 1916 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат А. та І. Григоришинів. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 03.04.1953 р. Реабілітований 09.01.1991 р. (15576-П).

Гросуляк Катерина Іванівна, 1927 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештована 30.05.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (14617-П).

Гудзь Василь Дмитрович, 1903 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 22.08.1946 р. в ув'язненні в м. Ворошиловград (нині Луганськ). Реабілітований 01.09.1994 р. (12086-П).

Гудзь Дмитро Васильович, 1923 р., с. Панівці. Заарештований 02.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 14.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна. Звільнений 08.05.1954 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (7907-П).

Гудзь Степан Іванович, 1909 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, псевдо “Береза”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув’язнений на 8 р. Помер у ВТТ 03.02.1946 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (11631-П).

Дергак Дмитро Федорович, 1907 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув’язнений на 10 р. Помер у ВТТ 28.10.1946 р. Реабілітований 18.06.1993 р. (10696-П).

Дубчак Дмитро Семенович, 1911 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 05.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Липа”. Засуджений 28.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 23.02.1955 р. Реабілітований 25.01.1991 р. (11836-П).

Завацький Василь Антонович, 1921 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 18.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11

КК РРФСР). Член ОУН, псевдо “Червоний”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 16.09.1944 р. ув’язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 24.08.1949 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (11626-П).

Зарицький Павло Васильович, 1871 р., с. Панівці, освіта початкова. Проживав у с-щі Черемошніки Томської обл. (нині РФ). Заарештований 27.11.1937 р. Черемошницьким РВ НКВС. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 04.01.1938 р. розстріляний 20.01.1938 р. у м. Томськ. Реабілітований 07.02.1958 р.

Кіящук Іван Йосипович, 1902 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 15.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, псевдо “Чайка”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 16.09.1944 р. ув’язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1957 р. Реабілітований 14.12.1989 р. (5638-П).

Крищук Степан Данилович, 1901 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 11.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1945 р. ув’язнений на 10 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 20.11.1991 р. (7373).

Кудринський Юрій Семенович, 1898 р., с. Панівці, освіта

початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.11.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 22.06.1954 р. Реабілітований 27.10.1993 р. (15452-П).

Левицький Максим Михайлович, 1922 р., с. Панівці, освіта середня. Заарештований 1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.03.1956 р. Реабілітований 31.07.1991 р. (6974-П).

Левицький Михайло Васильович, 1906 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 11.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 10.06.1952 р. Реабілітований 20.06.1991 р. (15611-П).

Лінивий Петро Васильович, 1911 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.03.1955 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (12086-П).

Максимів Володимир Павлович, 1914 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 23.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 16.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ 23.06.1950 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (15560-П).

Матієць Іван Миколайович, 1922 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 20.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 12.06.1952 р. Реабілітований 17.07.1992 р. (9125-П).

Молдован Василь Прокопович, 1914 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.06.1956 р. Реабілітований 01.03.1994 р. (12086-П).

Мостова Агафія Романівна, 1903 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Дружина С. А. Мостового. Заарештована разом з чоловіком 05.10.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загonom НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК

УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.12.1937 р. ув'язнена на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 30.12.1989 р. (24945-П).

Мостовий Степан Антонович, 1900 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Чоловік А. Р. Мостової. Заарештований 05.10.1937 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загоном НКВС при спробі нелегального переходу державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.12.1937 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 30.12.1989 р. (24945-П).

Мукомела Василь Прокопович, 1912 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 16.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1952 р. Помер 1985 р. в м. Новосибірськ (нині РФ). Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Ничвидюк Андрій Дмитрович, 1904 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 17.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 5 р. Помер 1945 р. у ВТТ

в м. Ташкент (Узбекистан). Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Ничвидюк Василь Степанович, 1903 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Брат Ф. С. Ничвидюка. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 14.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. Помер 1945 р. у ВТТ в м. Ташкент (Узбекистан). Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Ничвидюк Степан Васильович, 1929 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці. Учень Бережанської торгово-кооперативної школи. Заарештований 15.01.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язковий УПА. Засуджений 23.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 28.12.1954 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8957-П).

Ничвидюк Федір Степанович, 1908 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Брат В. С. Ничвидюка. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 15.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. Помер 1951 р. у ВТТ в м. Ташкент (Узбекистан). Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Онищук Василь Дмитрович, 1923 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 20.10.1947 р. в ув'язненні в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 01.10.1993 р. (12086-П).

Онищук Максим Васильович, 1903 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат П. В. Онищука. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 01.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.11.1944 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ 23.02.1945 р. Реабілітований 25.01.1994 р. (15505).

Онищук Петро Васильович, 1915 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат М. В. Онищука. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 02.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1944 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 02.07.1951 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (16394-П).

Осадчук Михайло Романович, 1909 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 13.08.1948 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.01.1955 р. Реабілітований 12.10.1993 р. (11241-П).

Пилипчук Іван Дем'янович, 1897 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 25.09.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 24.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Покарання відбував у Хабаровському краю (нині РФ). Звільнений 12.10.1952 р. Реабілітований 16.06.1993 р. (10357-П).

Пилипчук Степан Миронович, 1906 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 11.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.11.1944 р. ув'язнений на 5 р. Помер у ВТТ 12.02.1945 р. Реабілітований 09.02.1989 р. (4086-П).

Пильнюк Петро Романович, 1906 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурған Самаркандської обл. (Узбекистан) 18.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. Помер 1950 р. у ВТТ в м. Ташкент (Узбекистан). Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Процик Степан Миколайович, 1907 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований

під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 09.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 1952 р. Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Рум'янський Петро Федорович, 1912 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований 25.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Лисиця". Засуджений 30.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.12.1947 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (14410-П).

Савко Степан Йосипович, 1913 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 12.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Сагайдак Василь Дмитрович, 1923 р., с. Панівці, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 01.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при

НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. Помер 10.09.1948 р. у ВТТ в м. Котлас Архангельської обл. (нині РФ). Реабілітований 05.05.1993 р. (16388-П).

Соломчук Михайло Семенович, 1910 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат П. С. Соломчука. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 13.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 26.04.1956 р. Реабілітований 10.05.1993 р. (16200-П).

Соломчук Петро Семенович, 1914 р., с. Панівці, освіта початкова. Брат М. С. Соломчука. Заарештований під час служби в армії в м. Київ 28.08.1945 р. СВ УНКДБ Львівської залізниці. Член ОУН. Суд не відбувся. Помер під час слідства 24.07.1946 р. Кримінальну справу припинено 06.08.1946 р. Реабілітований 1994 р. (3015).

Сосновський Степан Петрович, 1922 р., с. Панівці. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 13.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.09.1944 р. ув'язнений на 8 р. Помер 11.04.1947 р. у ВТТ в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 30.04.1996 р. (15646-П).

Танащук Михайло Дмитрович, 1921 р., с. Панівці, освіта початкова. За-

арештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 03.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.01.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 30.07.1952 р. Реабілітований 05.05.1993 р. (16343-П).

Форосян Юрій Миронович, 1901 р., с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Вишній Волочок Калінінської обл. (нині Тверська обл., РФ) 21.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 14-ї сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.11.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 28.04.1954 р. Реабілітований 05.05.1993 р. (15497-П).

Чухрій Петро Костянтинівич, 1910 р., с. Завалля, нині в складі

с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 09.12.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 5 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 22.06.1960 р. (3084).

Ярославський Микола Миронович, 1906 р., с. Завалля, нині в складі с. Панівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 13.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 27.01.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 13.09.1954 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (13301-П).

ПИЛАТКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баран Йосипа Василівна, 1926 р., с. Грабівці, освіта початкова. Заарештована 28.07.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 16.07.1956 р. Реабілітована 15.04.1992 р. (12328-П).

Баран Розалія Карлівна, 1900 р., с. Грабівці, освіта початкова. Заарештована 07.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 20.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 12.11.1955 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (11499-П).

Білинська Антоніна Йосипівна, 1890 р., с. Пилатківці. Проживала у м. Львів. Заарештована 22.05.1946 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 14.08.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітована 1991 р.

Василів Анастасія Олексіївна, 1894 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештована 21.10.1948 р. СВ УМДБ

у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 05.03.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 17.02.1955 р. Реабілітована 11.05.1993 р. (10412-П).

Галян Михайло Євстахійович, 1908 р., с. Пилатківці. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 09.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 09.09.1954 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Дердак Єлизавета Федорівна, 1928 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Дочка Ф. П. Дердака. Заарештована 11.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Верб". Засуджена 11.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 23.02.1955 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (12552-П).

Дердак Федір Прокопович, 1901 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Батько Є. Ф. Дердак. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 30.10.1945 р. Реабілітований 05.04.1992 р. (12358-П).

Єрик Петрунелія Іванівна, 1904 р., с. Грабівці, освіта початкова. Заарештована 19.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 27.07.1957 р. Реабілітована 13.08.1993 р. (15429-П).

Захарчук Василь Олексійович, 1898 р., с. Ганьківці, нині Снятинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Пилатківці. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 30.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 30.08.1954 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Коростіль Адам Юрійович, 1924 р., с. Пилатківці, освіта 5 кл. Заарештований 07.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.03.1954 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (10777-П).

Кушнірик Пантелеймон Костянтинович, 1925 р., с. Пилатківці, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в Німеччині 15.08.1946 р. ВКР СМЕРШ (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 26.03.1947 р. ВТ 26-ї гв. мех. дивізії на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 21.11.1954 р. Реабілітований 27.03.1991 р. (13123-П).

Ласкава-Худоч Стефанія Іванівна, 1924 р., с. Грабівці. Заарештована 04.07.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Під-

районова ОУН. Засуджена 02.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.04.1956 р. Реабілітована 08.10.1991 р. (7113).

Лібич Пантелеймон Михайлович, 1893 р., с. Старява, нині Мостиського р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживав у с. Пилатківці. Заарештований 13.08.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 29.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.05.1955 р. Помер 1986 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (8223-П).

Луцик Степан Йосипович, 1910 р., с. Пилатківці. Член ОУН, вояк УПА. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 30.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Помер під час слідства 25.02.1945 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. винесено вирок – 10 р. ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Матішин Йосип Миколайович, 1905 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештований 24.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.05.1956 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (8987-П).

Матішин Ольга Гнатівна, 1930 р., с. Пилатківці, освіта початкова. За-

арештована 11.05.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 08.07.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9037-П).

Мельник Михайло Миколайович, 1902 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 23.09.1954 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Пасічник (Пшенична) Марія Олександрівна, 1927 р., с. Пилатківці, освіта 5 кл. Заарештована 27.07.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 29.04.1956 р. Реабілітована 10.02.1992 р. (5697-П).

Пасічник Стефанія Михайлівна, 1906 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештована 09.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.01.1951 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 29.07.1956 р. Померла 1986 р. Реабілітована 15.08.1991 р. (13043-П).

Процків Ганна Петрівна, 1925 р., Польща, освіта початкова. Проживала в с. Пилатківці. Заарештована

22.07.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 16.07.1956 р. Реабілітована на 15.04.1992 р. (12328-П).

Свирида Михайло Іванович, 1899 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 21.04.1956 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Сінчов Геннадій Михайлович, 1924 р., с. Сінцово Кіровської обл. (нині Тверської обл., РФ), росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Грабівці. Заарештований 19.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1949 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 03.05.1953 р. Реабілітований 13.08.1993 р. (15429-П).

Скочиляс Антон Максимович, 1900 р., с. Грабівці, освіта початкова. Заарештований 12.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.06.1956 р. Реабілітований 27.07.1992 р. (8194-П).

Слободян Павло Михайлович, 1925 р., с. Пилатківці, освіта середня. Заарештований 22.03.1945 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 04.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. В ув'язненні загинув. Реабілітований 22.11.1990 р. (5885-П).

Стельмах Стефанія Михайлівна, 1926 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештована 08.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1949 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Звільнена 06.09.1955 р. Реабілітована 28.04.1993 р. (10584-П).

Хабар Іван Макарович, 1899 р., с. Тростянець, нині Івано-Франківської обл. Проживав у с. Пилатківці. Заарештований 1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.02.1955 р. Реабілітований 09.03.1994 р. (12164-П).

Хвала Михайло Іванович, 1910 р., с. Пилатківці. Проживав у м. Алмати (Казахстан). Заарештований 17.12.1945 р. ВКР НКДБ Казахської РСР (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 1946 р. Алматинським облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.04.1990 р.

Чичайлюк Василь Миколайович, 1916 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештований 26.10.1948 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.08.1956 р. Реабілітований 03.10.1992 р. (7590-П).

Чичайлюк Василь Романович, 1906 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Брат М. Р. Чичайлюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 19.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Помер в попередньому ув'язненні 20.01.1945 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Чичайлюк Михайло Романович, 1898 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Брат В. Р. Чичайлюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 30.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Помер в попередньому ув'язненні 07.12.1944 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Чичайлюк Петро Семенович, 1922 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Син С. Д. Чичайлюка. Заарештований 02.05.1944 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 02.08.1946 р.

ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 19.04.1952 р. Реабілітований 11.05.1992 р. (9773-П).

Чичайлюк Семен Дмитрович, 1898 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Батько П. С. Чичайлюка. Заарештований 02.05.1944 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 02.08.1946 р. ув'язнений на 5 р. Помер у ВТТ 16.07.1949 р. Реабілітований 1993 р. (9773-П).

Шиска Михайло Адамович, 1902 р., с. Пилатківці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 26.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.08.1954 р. Реабілітований 03.04.1992 р. (12358-П).

Якимович Василь Юрійович, 1925 р., с. Пилатківці, освіта 9 кл. Заарештований 06.02.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. В ув'язненні загинув. Реабілітований 28.04.1993 р. (12925-П).

ПИЛИПЧЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бандура Василь Якович, 1907 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 16.04.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Симпатик ОУН. Звільнений 10.01.1946 р. за недоведеністю вини. (1730).

Бандура Іван Миколайович, 1922 р., с. Пилипче. Проживав у с. Кривче. Заарештований 1946 р. Борщівським РВ МДБ. Підрайоновий ОУН. Ув'язнений у ВТТ там загинув.

Білик Петро Ілліч, 1910 р., с. Пилипче. Заарештований під час служби

в армії 18.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 91-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 31.12.1944 р. ВТ 91-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. В ув'язненні загинув. Реабілітований 28.03.1996 р. (15660-П).

Веретений Василь Васильович, 1923 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 03.07.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Буря". Засуджений 05.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 12.12.1944 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ. Звільнений 1954 р. Реабілітований 21.10.1991 р.

Гаджос Дмитро Михайлович, 1916 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 24.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Гніздовська Марта Дмитрівна, 1926 р., с. Пилипче, освіта початкова. Член ОУН. Заарештована 01.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 27.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.01.1955 р. Реабілітована 21.01.1991 р. (6578).

Гніздовський Володимир Григорович, 1913 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 03.07.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні

07.12.1947 р. Реабілітований 25.02.1994 р. (13604-П).

Гринчук Іван Васильович, 1924 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 08.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 12.11.1944 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (14977-П).

Івахів Василь Онуфрійович, 1922 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 16.02.1945 р. Орининським РВ НКВС Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 13.07.1945 р. ВТ Кам'янець-Подільського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 08.02.1996 р. (15354-П).

Ковальський Олександр Павлович, 1905 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 27.01.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Член ОУН. Евакуйований наприкінці червня 1941 р. на Схід. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 23.05.1942 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.06.1989 р. (5299-П).

Кубей Ганна Григорівна, 1928 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештована 04.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.12.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 26.04.1955 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (8881-П).

Наливайко Ганна Василівна, 1925 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештована 1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджена 27.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.03.1955 р. Реабілітована 24.01.1991 р.

Паляниця Богдан Дмитрович, 1922 р., с. Пилипче, освіта середня. Вчитель у с. Угринів Чортківського р-ну. Заарештований 18.08.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.01.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у Республіці Комі та Кемеровській обл. (нині РФ). Звільнений 03.05.1955 р. Помер 1991 р. Реабілітований 18.06.1993 р. (10442-П).

Стратійчук Дмитро Васильович, 1912 р., с. Пилипче, освіта 8 кл. Заарештований 26.06.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 18.06.1997 р. (16681-П).

Стратійчук Роман Михайлович, 1914 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 15.05.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.04.1992 р. (4077-П).

Ткач Василь Васильович, 1899 р., с. Пилипче. Заарештований 30.12.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Член ОУН.

Звільнений 06.12.1951 р. за недоведеністю вини. (1880).

Фалендиш Омелян Васильович, 1926 р., с. Пилипче, освіта 7 кл. Заарештований 08.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 09.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 25.11.1945 р. Реабілітований 08.12.1993 р. (14106-П).

Шмигельський Яків Йосипович, 1922 р., с. Пилипче, освіта початкова. Заарештований 08.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Горіх". Засуджений 12.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 12.08.1944 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10728-П).

Чернецький Богдан Іванович, 1930 р., с. Пилипче, освіта 8 кл. Заарештований 17.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 05.08.1953 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (11293-П).

Чорний Іван Онуфрійович, 1907 р., с. Пилипче. Заарештований 04.08.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.12.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 08.06.1956 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (10841-П).

Яківчук Іван Йосипович, 1924 р., с. Пилипче. Заарештований 17.05.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений

26.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 25.11.1944 р. Реабілітований 04.10.1993 р. (11232-П).

ПИЩАТИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бобик Микола Павлович, 1911 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештований 24.04.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 18.06.1940 р. за недоведеністю вини. (1981).

Виспінська Магдаліна Григорівна, 1911 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештована 26.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 03.09.1954 р. Реабілітована 22.06.1989 р. (4751-П).

Виспінський Дмитро Григорович, 1908 р., с. Пищатинці. Брат І. Г. Виспінського. Заарештований 11.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Виспінський Іван Григорович, 1903 р., с. Пищатинці. Брат Д. Г. Виспінського. Заарештований 11.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Галяс Микола Андрійович, 1908 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештований 11.07.1940 р. Борщів-

ським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 1941 р. Реабілітований 14.01.1992 р. (12298-П).

Гелецький Федір Петрович, 1927 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештований 04.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.04.1955 р. Реабілітований 22.06.1989 р. (4751-П).

Герман Микола Михайлович, 1918 р., с. Пищатинці. Проживав у м. Молотов (нині Перм, РФ). Заарештований 02.07.1942 р. органами НКВС. Засуджений 31.08.1942 р. Молотовським облсудом на 3 р. позбавлення волі. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Герман Михайлина Максимівна, 1924 р., с. Пищатинці, освіта 5 кл. Заарештована 23.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.08.1955 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Іващишин Ганна Василівна, 1925 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештована 23.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.04.1955 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Козак Сергій Семенович, 1902 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Проживав у с. Григоро-Бригадирівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Заарештований 03.09.1937 р. (ст. 54-6, 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 25.11.1937 р. розстріляний у Полтаві 15.12.1937 р. Реабілітований 30.06.1959 р.

Крилов Василь Іванович, 1918 р., Смоленська обл. (нині РФ), росіянин, освіта 6 кл. Заарештований 1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок ОУН. Засуджений 10.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.07.1955 р. Реабілітований 24.06.1992 р. (10631-П).

Мантика Марія Василівна, 1923 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештована 05.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 28.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 26.07.1954 р. Реабілітована 07.10.1993 р. (11495-П).

Мантика Михайло Васильович, 1900 р., с. Пищатинці, освіта початкова.

Заарештований 05.05.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. За даними кримінальної справи, помер 02.11.1941 р. Реабілітований 14.01.1992 р. (12298-П).

Мельничук Ганна Миколаївна, 1919 р., с. Пищатинці. Заарештована 30.01.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 27.02.1947 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Мельничук Іван Васильович, 1913 р., с. Пищатинці. Брат М. В. Мельничука. Заарештований 1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 01.07.1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Мельничук Магдалина Миколаївна, 1926 р., с. Пищатинці. Заарештована 23.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.04.1955 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Мельничук Михайло Васильович, 1916 р., с. Пищатинці. Брат І. В. Мельничука. Заарештований 07.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 01.07.1941 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 15.06.1992 р. (11786-П).

Мельничук Михайло Данилович, 1914 р., с. Пищатинці, освіта

початкова. Заарештований 23.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.01.1948 р. Реабілітований 23.04.1992 р. (13223-П).

Михайлик Парасковія Степанівна, 1925 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештована 25.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.07.1956 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Самборська Ганна Іванівна, 1927 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештована 23.01.1946 р. ВББ УНКВС

у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.02.1955 р. Реабілітована 23.04.1992 р. (13223-П).

Стефишин Ганна Данилівна, 1911 р., с. Пищатинці. Заарештована 25.01.1946 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Звільнена 01.08.1946 р. як тяжко хвора. Реабілітована 14.06.1998 р. (17004-П).

Яловиця Іван Онуфрійович, 1927 р., с. Пищатинці, освіта початкова. Заарештований 21.01.1945 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 16.08.1945 р. Реабілітований 28.09.1945 р. (11165-П).

САПОГІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баланюк Василина Яківна, 1899 р., с. Сапогів. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.01.1956 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Баланюк Марія Василівна, 1929 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнена 05.07.1954 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Безпалько Василь Михайлович, 1928 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований 10.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.08.1955 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (9330-П).

Гречка Ганна Семенівна, 1918 р., с. Сапогів, освіта початкова. Дочка С. В. Гречки. Заарештована 30.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з

ОУН. Засуджена 25.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.05.1956 р. Реабілітована 25.10.1993 р. (11452-П).

Гречка Семен Васильович, 1883 р., с. Сапогів, освіта початкова. Батько Г. С. Гречки. Заарештований 30.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 25.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.10.1955 р. Реабілітований 25.10.1993 р. (11452-П).

Дем'янишин Ганна Дем'янівна, 1922 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештована 05.05.1952 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.06.1952 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.01.1957 р. Реабілітована 26.04.1993 р. (16504-П).

Дикун Григорій Данилович, 1912 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 24.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.07.1944 р. ВТ 4-ї та на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 10 р. позбавлення прав. Звільнений 15.05.1954 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (16366-П).

Дикун Ілля Іванович, 1915 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 29.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.07.1944 р. ВТ 4-ї та на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 10 р.

позбавлення прав. Помер в ув'язненні 14.01.1945 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (16566-П).

Дикун Михайло Васильович, 1924 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 29.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.07.1944 р. ВТ 4-ї та на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 10 р. позбавлення прав. Звільнений 30.06.1953 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (16366-П).

Зарицький Ілля Пантелеймонович, 1909 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 29.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.07.1944 р. ВТ 4-ї та до розстрілу з конфіскацією майна. ВТ 1-го Українського фронту замінив смертну кару на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 02.03.1945 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (16366-П).

Ільницький Зенон Михайлович, 1916 р., с. Ямниця, нині Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл., освіта 6 кл. гімназії. Проживав у с. Сапогів. Заарештований 16.10.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 23.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 23.01.1946 р. Реабілітований 04.04.1994 р. (12258-П).

Кирилюк Дмитро Григорович, 1924 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 20.05.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст.

54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 17.06.1944 р. ВТ 4-ї та на 10 р. ВТТ. Звільнений 06.11.1952 р. Реабілітований 07.04.1994 р. (16484-П).

Кирилюк Марія Степанівна, 1924 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.04.1955 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Паньків Іван Григорович, 1916 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований 15.02.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.11.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (14821-П).

Пушкар Степан Михайлович, 1930 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований 10.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН, псевдо "Прут". Засуджений 07.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.12.1954 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (9330-П).

Саламон Іван Степанович, 1912 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований 03.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Саламон Микола Іванович, 1932 р., с. Сапогів, освіта початкова. Брат П. І. Саламона. Заарештований 10.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 07.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.02.1955 р. Реабілітований 14.12.1992 р. (9330-П).

Саламон Наталія Григорівна, 1929 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 03.12.1954 р. Проживає в м. Борщів. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Саламон Петро Іванович, 1925 р., с. Сапогів, освіта початкова. Брат М. І. Саламона. Заарештований 09.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 05.01.1945 р. Реабілітований 01.01.1945 р. (15355-П).

Саламон Степан Михайлович, 1910 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 25.06.1944 р. ВКР СМЕРШ 4-ї та (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Засуджений 09.07.1944 р. ВТ 4-ї та на 10 р. ВТТ. Звільнений 02.03.1954 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (16366-П).

Саламон Степан Авксентійович, 1914 р., с. Сапогів, освіта 5 кл. Заарештований 06.01.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР).

Член ОУН. Звільнений 28.11.1940 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 29.04.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11, 54-12 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 12.08.1993 р. (3770, 10901-П).

Стефанів Микола Васильович, 1929 р., с. Сапогів, освіта початкова. Брат О. В. Стефанів. Заарештований 11.05.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 07.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.06.1954 р. Реабілітований 14.12.1992 р. (9330-П).

Стефанів Олена Василівна, 1927 р., с. Сапогів, освіта початкова. Сестра М. В. Стефаніва. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.01.1955 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Тимків Олена Теодорівна, 1929 р., с. Сапогів. Заарештована 19.02.1946 р.

Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 16.06.1954 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

Томенчук Ганна Миколаївна, 1922 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештована 12.11.1945 р. Заліщицьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Районовий провідник ОУН. Засуджена 31.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 31.03.1956 р. Реабілітована 12.09.1991 р. (7856-П).

Фещук Степан Мартинович, 1909 р., с. Сапогів, освіта початкова. Заарештований 23.12.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 27.11.1940 р. за недоведеністю вини. (2291).

Шулик Марія Йосипівна, 1928 р., с. Сапогів. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.08.1954 р. Реабілітована 13.01.1992 р. (13222-П).

СКОВ'ЯТИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Барилюк Петрунелія Василівна, 1913 р., с. Шишківці. Заарештована 03.02.1948 р. Заліщицьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

19.03.1955 р. Реабілітована 09.10.1992 р. (12260-П).

Білецька Василина Герасимівна, 1908 р., с. Скоров'ятин, освіта початкова. Дружина П. П. Білецького. Заарештована 14.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Під-

тримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 01.03.1950 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (14777-П).

Білецький Дмитро Семенович, 1909 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 21.08.1944 р. ВКР СМЕРШ 33-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.07.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.06.1968 р. (16535-П).

Білецький Павло Пантелеймонович, 1907 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Чоловік В. Г. Білецької. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 06.09.1944 р. ВКР СМЕРШ 33-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.07.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.06.1968 р. (16535-П).

Бойко Василина Олексіївна, 1927 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1763-П).

Бойчук Ганна Петрівна, 1923 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Сестра М. П. Бойчук. Заарештована 02.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна. Звільнена 27.02.1955 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Бойчук Марія Петрівна, 1929 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Сестра Г. П. Бойчук. Заарештована 10.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.10.1954 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Верига Марта Прокопівна, 1914 р., с. Шишківці. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена. Реабілітована 20.05.1991 р. (13914-П).

Гавронська Ольга Леонтіївна, 1925 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештована 28.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 25.06.1946 р. за недоведеністю вини. (1747).

Галушак Марія Григорівна, 1925 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 31.05.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 31.05.1955 р. Реабілітована 16.07.1992 р. (8072-П).

Галушак Мирослав Михайлович, 1929 р., с. Сков'ятин, освіта 5 кл. Заарештований 30.07.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

23.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.06.1954 р. Реабілітований 02.04.1992 р. (14717-П).

Гнидик Юрій Миколайович, 1888 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Голова сільради. Заарештований 07.02.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 11.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 21.05.1992 р. (7874-П).

Горошок Софія Михайлівна, 1930 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зоря". Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.03.1956 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Гринчук Михайло Миколайович, 1910 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований 23.08.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 14.07.1993 р. (15877-П).

Гура Марія Дмитрівна, 1901 р., с. Шишківці. Заарештована 23.03.1946 р. Борщівським РВ МВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична УПА, псевдо "Хмара". Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.01.1956 р. Реабілітована 20.05.1991 р. (13914-П).

Довгань Петро Павлович, 1929 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 03.12.1946 р. за недоведеністю вини. (1785-П).

Жучок Михайло Ілліч, 1913 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 23.03.1992 р. (14789-П).

Залапський Павло Григорович, 1899 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований 27.02.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 27.03.1946 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 25.04.1956 р. Перебував на спецпоселенні в м. Інта (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 09.06.1958 р. (2868-П).

Костів Михайло Васильович, 1932 р., с. Шишківці, освіта 7 кл. Заарештований 04.08.1950 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 05.08.1953 р. Реабілітований 23.06.1992 р. (12970-П).

Лелик Ганна Павлівна, 1909 р., с. Шишківці. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1955 р. Реабілітована 20.05.1991 р. (13914-П).

Лукій Євгенія Григорівна, 1923 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 09.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 14.01.1955 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Мала Калина Дмитрівна, 1921 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 30.06.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 07.01.1955 р. Реабілітована 16.07.1992 р. (8072-П).

Мартинюк Калина Онуфрїївна, 1924 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1763).

Недопитальська Марія Андрїївна, 1918 р., с. Шишківці. Заарештована 22.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 01.12.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 30.03.1956 р. Реабілітована 20.05.1991 р. (6712-П).

Оліфер Степан Андрїйович, 1895 р., с. Шишківці. Заарештований 23.03.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з поста-

новою ОН при НКВС СРСР від 03.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (4517-П).

Прокіпчук Іван Миколайович, 1921 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 13.01.1945 р. ВКР СМЕРШ 277-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 28.01.1945 р. ВТ 277-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.06.1953 р. Реабілітований 13.12.1996 р. (16292-П).

Пшенична Марія Семенівна, 1907 р., с. Шишківці. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.01.1955 р. Реабілітована 20.05.1991 р. (13914-П).

Саранчук Анастасія Павлівна, 1927 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештована 06.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Надя". Засуджена 08.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.08.1954 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (16547-П).

Сенюк Марія Павлівна, 1919 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештована 20.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 11.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла в

ув'язненні 1947 р. Реабілітована 20.05.1991 р. (13914-П).

Сердюк Марія Григорівна, 1923 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Сестра П. Г. Сердюк. Заарештована 05.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.11.1954 р. Реабілітована 21.05.1992 р. (14719-П).

Сердюк Петрунелія Григорівна, 1928 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Сестра М. Г. Сердюк. Заарештована 10.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Стасюк Ярослава Миколаївна, 1927 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештована 10.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.02.1955 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Тодорук Микола Васильович, 1900 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештований 03.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 08.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 18.12.1945 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (16547-П).

Томин Ганна Василівна, 1928 р., с. Сков'ятин, освіта 5 кл. Заарештована 10.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Покарання відбувала в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнена 14.01.1955 р. Реабілітована 21.01.1991 р. (9826-П).

Трупіш Пилип Васильович, 1900 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештований 24.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 25.05.1949 р. ув'язнений на 10 р. Помер у ВТТ 17.06.1953 р. Реабілітований 04.10.1993 р. (11456-П).

Федорович Йосип Андрійович, 1882 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештований 28.07.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 09.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.07.1949 р. Реабілітований 11.05.1993 р. (11743-П).

Хома-Гірник Марія Йосипівна, 1926 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 29.05.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 30.10.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 01.07.1955 р. Реабілітована 30.11.1993 р. (11607-П).

Цимбалюк Михайло Іванович, 1923 р., Сков'ятин. Заарештований

22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Шеремета Василь Іванович, 1928 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештований 03.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН псевдо "Лопух". Засуджений 08.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.09.1952 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (16547-П).

Шпилька Марія Михайлівна, 1928 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 04.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована 21.08.1991 р. (9826-П).

Щербанюк Василь Іванович, 1888 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Брат І. І. Щербанюка. Заарештований 07.02.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 11.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.02.1955 р. Реабілітований 21.05.1992 р. (7874-П).

Щербанюк Гнат Михайлович, 1898 р., с. Сков'ятин, освіта 5 кл. Член ОУН. Заарештований під час служби в армії 21.08.1944 р. ВКР СМЕРШ 33-ї сд (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.07.1945 р. ув'язнений на 10 р. у

ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.06.1968 р. (16535-П).

Щербанюк Ілля Іванович, 1890 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Брат В. І. Щербанюка. Заарештований 08.06.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 23.05.1952 р. Реабілітований 09.06.1993 р. (10367-П).

Щербанюк Калина Дмитрівна, 1924 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1763-П).

Щур Василь Гаврилович, 1919 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Брат М. Г. Щур. Заарештований під час служби в армії 16.12.1941 р. ВКР НКВС Ленінградського фронту (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 23.01.1942 р. ВТ 48-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1951 р. Реабілітований 17.07.1994 р. (12979-П).

Щур Марія Гаврилівна, 1918 р., с. Сков'ятин. Сестра В. Г. Щура. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1763).

Юзьвак Ярослав Пантелеймонович, 1924 р., с. Шишківці, освіта початкова. Заарештований 22.05.1944 р. Збараським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Суд не

відбувся. Помер 18.06.1944 р. під час слідства в м. Збараж. (12291-П).

Юрчук Іван Михайлович, 1927 р., с. Шишківці, освіта 7 кл. Заарештований 06.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Орлик". Засуджений 08.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.07.1953 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (16547-П).

Яремків Ірина Тихонівна, 1923 р., с. Сков'ятин, освіта початкова. Заарештована 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Звільнена 03.11.1946 р. за недоведеністю вини. (1785).

Яремків Марта Онуфрїївна, 1922 р., с. Шишківці, освіта 7 кл. Сестра С. О. Яремкова. Заарештована

05.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підрайонна ОУН, псевдо "Спів". Засуджена 08.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.06.1957 р. Реабілітована 15.05.1992 р. (16547-П).

Яремків Степан Онуфрїйович, 1920 р., с. Сков'ятин, освіта середня. Брат М. О. Яремків. Заарештований 15.01.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 25.06.1992 р. (5690).

Яремків Ярослав Іванович, 1929 р., с. Сков'ятин, освіта 5 кл. Заарештований 21.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 03.11.1946 р. за недоведеністю вини. (1785).

СТРІЛКОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Балан Василь Іванович, 1928 р., с. Стрільківці, освіта 5 кл. Заарештований 03.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.02.1994 р. (14773-П).

Бас Василь Григорович, 1891 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Проживав у м. Шадрінськ Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 14.03.1938 р. Шадрінським РВ НКВС (ст. 58-6, 58-9 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний 1938 р. у м. Курган. Реабілітований 05.04.1990 р.

Галяс Василина Семенівна, 1928 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Надя". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.06.1954 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (6623-П).

Галяс Євдокія Михайлівна, 1926 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 18.05.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 09.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 05.03.1993 р. (14948-П).

Галяс Марія Дмитрівна, 1928 р., с. Стрільківці. Заарештована 22.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1955 р. Реабілітована 01.03.1991 р. (12052-П).

Галяс Михайло Данилович, 1906 р., с. Стрільківці. Заарештований 09.06.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.12.1954 р. Реабілітований 30.01.1993 р. (13560).

Герман Михайлина Іванівна, 1911 р., с. Стрільківці. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 18.08.1947 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Джаман Марія Михайлівна, 1926 р., с. Стрільківці. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Марія". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.05.1955 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Капуста Василь Петрович, 1916 р., с. Стрільківці, освіта 7 кл. Заарешто-

ваний 02.08.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома. Реабілітований 14.06.1990 р. (5867-П).

Козерик Михайлина Василівна, 1926 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 05.06.1975 р. (12052-П).

Костецький Микола Дмитрович, 1912 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештований 29.01.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.09.1992 р. (9379-П).

Костецький Петро Іванович, 1909 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.04.1991 р. (6726-П).

Кришук Михайлина Іванівна, 1922 р., с. Стрільківці. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сосна". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 26.03.1955 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Матлак Іван Іванович, 1914 р., с. Стрільківці, освіта 6 кл. Заарештований 18.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.06.1992 р. (9391-П).

Матлак Михайло Іванович, 1917 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештований 30.04.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 04.02.1948 р. Реабілітований 07.02.1991 р. (ст. 5962-П).

Олійник Іван Петрович, 1903 р., с. Стрільківці. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Олійник Марія Михайлівна, 1930 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Січ". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.03.1954 р. Реабілітована 29.04.1992 р. (12052-П).

Рибайло Дмитро Михайлович, 1921 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештований 26.06.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 18.10.1947 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений

05.07.1952 р. Реабілітований 22.06.1992 р. (8855-П).

Савицький Володимир Ієронімович, 1921 р., с. Стрільківці, освіта 5 кл. Заарештований 03.02.1940 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Засуджений 15.01.1941 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 12.07.1993 р. (15351-П).

Семирозум Іван Купріянович, 1913 р., Стрільківці. Заарештований 16.06.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Семирозум Микола Купріянович, 1913 р., Стрільківці. Заарештований 31.05.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Стецько Васирина Михайлівна, 1927 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Сестра Є. та М. Стецько. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Стецько Євгенія Михайлівна, 1925 р., с. Стрільківці, освіта 7 кл. Сестра В. і М. Стецько. Заарештована 13.01.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підрайонна ОУН. Засуджена 28.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р.

каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.06.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8028-П).

Стецько Михайлина Михайлівна, 1929 р., с. Стрільківці, освіта 7 кл. Сестра В. та Є. Стецько. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сурма". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.04.1956 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Фарина Ілля Петрович, 1913 р., с. Стрільківці. Заарештований 22.02.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Фарина Михайлина Іллівна, 1920 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 19.02.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС

у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.12.1955 р. Реабілітована 06.05.1992 р. (14797-П).

Черній Ганна Дмитрівна, 1927 р., с. Стрільківці, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнена 25.06.1946 р. за недоведеністю вини. (1748).

Шманько Михайлина Іванівна, 1927 р., с. Стрільківці. Сестра П. І. Шманька. Заарештована 06.03.1946 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Думка". Засуджена 16.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.03.1955 р. Реабілітована 24.04.1992 р. (12052-П).

Шманько Петро Іванович, 1923 р., с. Стрільківці. Брат М. І. Шманько. Заарештований 17.03.1941 р. Борщівським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

ТУРИЛЬЧЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бабій Павло Матвійович, 1914 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 18.08.1944 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 04.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.12.1954 р. Реабілітований 09.01.1992 р. (8417-П).

Барицький Данило Іванович, 1930 р., с. Турильче, освіта початкова.

Заарештований 04.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.02.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.04.1956 р. Реабілітований 30.12.1992 р. (9156-П).

Біланюк Микола Васильович, 1904 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 23.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН.

Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 17.03.1951 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.07.1989 р. (4759-П).

Біланюк Ярослав Федорович, 1921 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 15.06.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 16.05.1956 р. Реабілітований 17.01.1994 р. (13628-П).

Бодек Іван Онуфрійович, 1910 р., с. Підпилип'я. Заарештований 1940 р. Борщівським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Бурак Ганна Миколаївна, 1922 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештована 06.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 18.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.06.1955 р. Реабілітована 09.12.1992 р. (9446-П).

Винниченко Микола Васильович, 1930 р., с. Підпилип'я, освіта 5 кл. Заарештований 22.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 26.07.1956 р. Проживав у смт Скала-

Подільська. Реабілітований 06.05.1992 р. (13001-П).

Візнюк Володимир Мар'янович, 1924 р., х. Вигода, нині в складі с. Вербівка. Заарештований 1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 20.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.10.1956 р. Реабілітований 26.06.1992 р. (11768-П).

Вітрук Яків Іванович, 1920 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 07.06.1944 р. Почаївським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 24.08.1945 р. Реабілітований 10.03.1993 р. (14077-П).

Гаврилюк Володимир Гнатович, 1927 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 03.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.06.1955 р. Реабілітований 13.03.1992 р. (13226-П).

Гаврилюк Захар Кирилович, 1900 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 14.07.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-3 КК УРСР). Засуджений 21.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.01.1948 р. Реабілітований 10.05.1993 р. (10102-П).

Гаврилук Марія Федорівна, 1926 р., с. Турильче, освіта початкова. Сестра М. Ф. Гаврилюка. Заарештована 26.08.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 17.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (10544-П).

Гаврилук Михайло Федорович, 1928 р., с. Турильче, освіта початкова. Брат М. Ф. Гаврилук. Заарештований 21.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.04.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9180-П).

Гнатюк Петрунелія Василівна, 1923 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 22.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 18.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.01.1956 р. Реабілітована 17.12.1991 р. (7407-П).

Гончарик Микола Степанович, 1923 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 21.02.1945 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.03.1956 р. Реабілітований 05.03.1993 р. (14872-П).

Гора Софія Павлівна, 1913 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 24.02.1953 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 10.04.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.02.1955 р. Реабілітована 27.11.1991 р. (7290-П).

Гоцуляк Михайло Гнатович, 1928 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 17.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 16.03.1993 р. (14853-П).

Грицюк Іван Костянтинівич, 1923 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 22.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 24.05.1956 р. Реабілітований 29.03.1994 р. (14185-П).

Грицюк Никифор Іванович, 1905 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 14.03.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 29.07.1955 р. Реабілітований 26.02.1993 р. (9788-П).

Гуляк Богдан Романович, 1927 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в

м. Баку (Азербайджан) 30.09.1948 р. ВКР МДБ в/ч 02270 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 04.01.1949 р. ВТ в/ч 63470 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 25.05.1994 р. (13077-П).

Гуменюк Анастасія Василівна, 1923 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештована 06.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підрайонова ОУН, господарча УПА. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна та 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.04.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (13056-П).

Гуменюк Анастасія Романівна, 1905 р., с. Турильче. Заарештована 09.04.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 11.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.05.1956 р. Реабілітована 08.02.1993 р. (14047-П).

Гуменюк Володимир Андрійович, 1920 р., с. Турильче, освіта початкова. Брат П. А. Гуменюка. Заарештований 1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 17.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.04.1955 р. Реабілітований 29.03.1994 р. (14094-П).

Гуменюк Олексій Іванович, 1914 р., Турильче. Заарештований 25.06.1941 р.

Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Гуменюк Петро Андрійович, 1912 р., с. Турильче, освіта початкова. Брат В. А. Гуменюка. Заарештований 20.08.1944 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-4 КК УРСР). Звільнений 1944 р. за недоведеністю вини. (1667-П).

Демків Василь Никифорович, 1927 р., с. Турильче, освіта 6 кл. Заарештований 07.05.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.11.1954 р. Реабілітований 05.08.1992 р. (18641-П).

Демків Ілля Семенович, 1916 р., с. Турильче, освіта початкова. Брат П. С. Демків. Заарештований 03.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 13.10.1947 р. Реабілітований 21.09.1992 р. (9007-П).

Демків Марія Миколаївна, 1923 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 03.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.03.1955 р. Реабілітована 20.04.1992 р. (8409-П).

Демків Пелагія Семенівна, 1923 р., с. Турильче, освіта початкова. Сестра І. С. Демківа. Заарештована 09.06.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.12.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7327-П).

Демків Йосипа Максимівна, 1925 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештована 15.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 05.02.1955 р. Реабілітована 17.08.1993 р. (11333-П).

Дзюба Гнат Васильович, 1911 р., с. Вербівка, освіта початкова. Брат М. В. Дзюби. Заарештований 16.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.09.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.03.1956 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (11055-П).

Дзюба Максим Васильович, 1914 р., с. Вербівка, освіта початкова. Брат Г. В. Дзюби. Заарештований 22.09.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 11.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.03.1956 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (11582-П).

Дорож Онуфрій Іванович, 1887 р., с. Турильче. Проживав у с-щі Глибоке

Східно-Казахстанської обл. Заарештований 28.03.1938 р. Глибоцьким РВ НКВС. Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Східно-Казахстанській обл. від 31.10.1938 р. розстріляний в м. Усть-Каменогорськ. Реабілітований 02.02.1959 р.

Думанюк Ольга Олексіївна, 1923 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештована 08.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.07.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (13056-П).

Зазуляк Василь Григорович, 1930 р., с. Турильче, освіта 6 кл. Заарештований 22.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1955 р. Реабілітований 28.09.1992 р. (9180-П).

Зазуляк Євдокія Федорівна, 1915 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 28.09.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.04.1956 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9180-П).

Західник Прокіп Степанович, 1911 р., с. Вербівка, освіта початкова.

Заарештований 04.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.11.1954 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (11008-П).

Звняцький Федір Миколайович, 1901 р., с. Вербівка. Заарештований 06.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.11.1954 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (8029-П).

Земба Іванна Федорівна, 1925 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештована 21.08.1951 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.11.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.05.1956 р. Реабілітована 27.08.1991 р. (6825-П).

Івах Йосипа Романівна, 1917 р., Канада, освіта початкова. Проживала в с. Турильче. Заарештована 05.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.07.1955 р. Реабілітована 18.01.1993 р.

Івахів Марія Микитівна, 1926 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала

зв'язок з УПА. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.01.1956 р. Реабілітована (13056-П).

Кавецька Оксана Яківна, 1927 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 09.06.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 06.12.1947 р. ув'язнена на 8 р. Померла у ВТТ 14.05.1948 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7327-П).

Кавецький Іван Якович, 1907 р., с. Турильче, освіта початкова. Проживав у м. Кузнецьк Пензенської обл. (нині РФ). Заарештований 08.01.1931 р. (ст. 58-10 КК РСФРР). Звинувачений у тому, що "проводив контрреволюційну агітацію проти радянської влади". Згідно з рішенням ОН при колегії ОДПУ СРСР ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 17.04.1998 р.

Казмирчук-Байдюк Володимир Семенович, 1930 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 30.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 15.04.1955 р. Реабілітований 08.01.1992 р. (9180-П).

Карчевський Йосип Федорович, 1917 р., с. Вербівка. Заарештований 21.08.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 04.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.01.1955 р. Реабілітований 09.01.1992 р. (8417).

Кирилюк Володимир Миколайович, 1928 р., с. Турильче, освіта 6 кл. Заарештований 03.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 16.11.1954 р. Реабілітований 08.10.1993 р. (13226-П).

Когут Олександра-Оксана Онуфріївна, 1910 р., с. Турильче. Заарештована 28.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.12.1955 р. Реабілітована 28.09.1992 р. (9180-П).

Кузик Марія Кирилівна, 1926 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештована 12.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 22.11.1947 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 11.06.1952 р. Реабілітована 04.12.1991 р. (7555-П).

Лазарук Йосип Данилович, 1927 р., с. Вербівка, освіта середня. Заарештований 19.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 07.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із кон-

фіскацією майна. Звільнений 08.07.1955 р. Реабілітований 12.01.1993 р. (14344-П).

Лис Збігнєв Йосипович, 1911 р., с. Підпилип'я. Бухгалтер колгоспу. Заарештований 1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 28.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома.

Маленко Микола Петрович, 1927 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований 28.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.04.1956 р. Реабілітований 26.12.1991 р. (9180-П).

Маленко Михайло Петрович, 1911 р., с. Турильче. Заарештований 22.07.1950 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 04.08.1993 р. (13274-П).

Михайлюк Текля Максимівна, 1892 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештована 11.08.1921 р. Кам'янець-Подільською губернською ВУЧК. Згідно з рішенням колегії Кам'янець-Подільської губернської ВУЧК від 07.12.1921 р. ув'язнена на 3 р. Доля невідома. Реабілітована 21.03.1996 р. (29523-П).

Мошенко Пантелеймон Григорович, 1914 р., с. Підпилип'я, освіта

початкова. Заарештований 09.02.1945 р. Скала-Подільська РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 18.03.1993 р. (10185-П).

Надорожна Марія Євстахіївна, 1926 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештована 17.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 11.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт. Звільнена 26.11.1955 р. Реабілітована 11.01.1993 р. (14039-П).

Надорожний Ярослав Григорович, 1926 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Баку (Азербайджан) 06.10.1948 р. ВКР МДБ в/ч 02270 (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 04.01.1949 р. ВТ в/ч 63470 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 25.05.1994 р. (13077).

Олійник Ольга Василівна, 1919 р., с. Турильче, освіта 7 кл. Заарештована 21.05.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 08.09.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 02.04.1956 р. Реабілітована 24.09.1993 р. (11289-П).

Осташевський Микола Вікторович, 1904 р., с. Підпилип'я. Проживав у м. Сиктивкар (нині Республіка Комі, РФ). Заарештований 25.08.1937 р. ор-

ганами НКВС (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.01.1938 р. розстріляний. Реабілітований 1989 р.

Павлюк Дем'ян Іванович, 1904 р., с. Турильче, освіта початкова. Проживав у м. Ізюм, нині Харківської обл. Заарештований 28.02.1938 р. (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС по Полтавській обл. від 05.05.1938 р. розстріляний у Полтаві 11.10.1938 р. Реабілітований 19.07.1989 р.

Павлюк Микола Іванович, 1894 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 04.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 31.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 05.09.1945 р. Реабілітований 15.02.1994 р. (14119-П).

Павлюк Парасковія Онуфрїївна, 1906 р., с. Турильче. Заарештована 06.07.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 19.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1956 р. Реабілітована 03.04.1992 р. (8405-П).

Павлюк Петро Миколайович, 1922 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 18.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН, вояк УПА. Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнений 15.11.1954 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (14849-П).

Павлюк Федір Данилович, 1886 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештований 21.11.1949 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 16.12.1951 р. в ув'язненні в с-щі Абезь (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 26.11.1993 р. (11333-П).

Перепичка Ганна Дмитрівна, 1926 р., с. Підпилип'я, освіта 5 кл. Заарештована 15.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджена 23.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 13.07.1954 р. Реабілітована 17.08.1993 р.

Равлюк Михайло Миколайович, 1921 р., с. Турильче, поляк, освіта середня. Заарештований 24.01.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.09.1940 р. Одеським облсудом до розстрілу. Страчений 19.02.1941 р. в м. Одеса. Реабілітований 03.02.1993 р. (9775-П).

Рогачук Меланія Юрївна, 1915 р., с. Турильче, освіта початкова. Заарештована 03.08.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 20.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.02.1956 р. Реабілітована 16.11.1992 р. (8902-П).

Садовий Андрій Іванович, 1914 р., с. Вербівка, освіта початкова. За-

арештований 21.08.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.04.1956 р. Реабілітований 09.01.1992 р. (8417-П).

Сафроняк Володимир Максимович, 1926 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 19.09.1944 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 07.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 17.08.1955 р. Реабілітований 13.01.1993 р. (14344-П).

Смоляк Йосип Остапович, 1927 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований 05.03.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.07.1954 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (14875-П).

Стрихович Лавро Данилович, 1908 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 04.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Гонта". Засуджений 26.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 12.07.1993 р. (10713-П).

Тарнавський Михайло Гаврилович, 1920 р., с. Турильче, освіта 9 кл.

Заарештований 24.05.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Засуджений 18.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.05.1956 р. Реабілітований 02.11.1993 р. (12189-П).

Телько Гнат Прокопович, 1906 р., с. Вербівка. Заарештований 18.08.1944 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 11.02.1945 р. Реабілітований 10.01.1992 р. (8417-П).

Трачук Володимир Данилович, 1928 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований 13.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 22.06.1954 р. Реабілітований 05.03.1992 р. (13226-П).

Ткач Катерина Максимівна, 1902 р., с. Турильче. Заарештована 09.04.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 11.06.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 28.04.1993 р. (14047-П).

Трачук Михайло Данилович, 1930 р., с. Турильче, освіта 7 кл. Заарештований 30.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений

21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.03.1956 р. Реабілітований 06.04.1992 р. (9180-П).

Чепесюк Анастасія Василівна, 1912 р., с. Турильче. Заарештована 09.01.1945 р. Скала-Подільським РВ УНКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Уляна". Засуджена 09.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.07.1956 р. Реабілітована 07.01.1966 р. (3761-П).

Чепесюк Євстахій Прокопович, 1928 р., с. Турильче, освіта 6 кл. Заарештований 03.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 19.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 30.03.1993 р. (13226-П).

Чепесюк Казимир Олексійович, 1931 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований 25.07.1949 р. СВ УМДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 21.09.1949 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 14.05.1955 р. Реабілітований 24.03.1992 р. (9180-П).

Чепесюк Михайло Іванович, 1927 р., с. Турильче, освіта 5 кл. Заарештований 13.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Яр". Засуджений 21.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р.

каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.04.1955 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (9271-П).

Цюпій Михайло Іванович, 1924 р., с. Вербівка, освіта середня. Заарештований 06.02.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 07.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.05.1955 р. Реабілітований 12.01.1993 р. (14344-П).

Шевчук Павло Григорович, 1904 р., с. Вербівка. Заарештований 04.02.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Мур". Засуджений 26.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.02.1955 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (10713-П).

Щепановський Йосип Никифорович, 1913 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 25.10.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 19.12.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 08.04.1950 р. у ВТТ. Реабілітований 28.09.1964 р. (14663-П).

Юськів Сафат Йосипович, 1929 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 30.05.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.05.1950 р. Реабілітований 26.04.1993 р. (14857-П).

Яковишин Семен Федорович, 1920 р., с. Підпилип'я, освіта початкова. Заарештований 24.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 30.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.11.1952 р. Реабілітований 28.09.1993 р. (11184-П).

Яцишин Михайло Софронівч, 1910 р., с. Вербівка, освіта початкова. Заарештований 25.03.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 28.04.1941 р. Терноп. облсудом на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 17.09.1997 р. (16787-П).

УРОЖАЙНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Антофійщук Василь Дмитрович, 1922 р., с. Латківці, освіта початкова. Заарештований 20.08.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 28.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна. Звільнений 11.09.1954 р. Реабілітований 11.12.1991 р. (13618-П).

Балан Марія Гаврилівна, 1925 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештована 11.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст.

54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Соня". Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.02.1955 р. Реабілітована 25.06.1992 р. (8757-П).

Балан Михайло Гаврилович, 1914 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 25.05.1944 р. ОВ НКВС 1-ї гв. та (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 02.06.1944 р. ВТ 1-ї гв. та на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 25.05.1951 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (15648-П).

Басюк Броніслава Юрївна, 1925 р., с. Дзвенигород, освіта початкова. Заарештована 07.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. ВТ військ НКВС СРСР 13.07.1945 р. замінив вирок на 10 р. ВТТ. Звільнена 06.11.1954 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (8077-П).

Басюк Петро Григорович, 1929 р., с. Дзвенигород, освіта 7 кл. Заарештований 06.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. ВТ військ НКВС СРСР 13.07.1945 р. замінив вирок на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.07.1954 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (8077-П).

Боднарчук Василь Андрійович, 1930 р., с. Латківці, освіта 7 кл. За-

арештований 28.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.04.1953 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (9409-П).

Боднарчук Володимир Михайлович, 1928 р., с. Дзвенигород, освіта початкова. Заарештований 06.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. ВТ військ НКВС СРСР 13.07.1945 р. замінив вирок на 10 р. ВТТ. Звільнений 09.08.1953 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (8077-П).

Боднарчук Олексій Васильович, 1905 р., с. Латківці, освіта початкова. Брат С. В. Боднарчука. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.09.1996 р. (16147-П).

Боднарчук Степан Васильович, 1908 р., с. Латківці, освіта початкова. Брат О. В. Боднарчука. Заарештований 27.08.1948 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.01.1956 р. Реабілітований 20.07.1991 р. Помер 1995 р. (7875-П).

Буртак Микола Йосипович, 1900 р., с. Дзвенигород, освіта початкова.

Заарештований 29.07.1947 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ від СРСР 06.03.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 12.07.1956 р. Реабілітований 22.03.1994 р. (12119-П).

Буртак Петро Йосипович, 1895 р., с. Дзвенигород, освіта початкова. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.09.1997 р. (16796-П).

Бучко Юрій Филімонович, 1902 р., с. Бабинці, нині Урожайне. Заарештований 28.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-7, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований. (16789-П).

Ганусяк Василь Дмитрович, 1910 р., с. Латківці. Заарештований 14.12.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.07.1956 р. Реабілітований 28.04.1994 р. (14130-П).

Гейко Ганна Василівна, 1921 р., м. Носівка, нині Чернігівської обл., освіта початкова. Проживала в с. Бабинці, нині Урожайне. Заарештована 05.01.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.09.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ.

Звільнена 15.12.1955 р. Реабілітована 06.03.1970 р. (987-П).

Гордійчук Микола Юрійович, 1929 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештований 02.07.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6950-П).

Данчик Броніслав Михайлович, 1928 р., с. Дзвенигород, освіта початкова. Заарештований 18.01.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.06.1954 р. Реабілітований 13.03.1986 р. (4029).

Дембрович Петро Павлович, 1929 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештований 02.07.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.02.1956 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6950-П).

Зелінська Марія Миколаївна, 1926 р., с. Латківці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 07.05.1946 р. за недоведеністю вини. (1737-П).

Костецька Марія Іванівна, 1924 р., с. Латківці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Звільнена 07.05.1946 р. за недоведеністю вини. (1737).

Макаранюк Іван Матвійович, 1931 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештований 18.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6950-П).

Маркевич Степан Йосипович, 1915 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта вища педагогічна. Директор школи в с. Дзвинячка. Заарештований 24.04.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.04.1992 р. (4077-П).

Марковський Йосип Миколайович, 1929 р., с. Залісся, освіта початкова. Проживав у с. Дзвенигород. Заарештований 06.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. ВТ військ НКВС СРСР 13.07.1945 р. замінив вирок на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 24.09.1945 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (8077-П).

Палох Петро Карлович, 1901 р., Дзвенигород. Проживав у м. Граїв Белостоцького воєв-ва (Польща). На початку Другої світової війни опинився на території СРСР. Заарештований 1940 р. органами НКВС. Згідно з

постановою ОН при НКВС СРСР від 04.01.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Пиляк Григорій Іванович, 1889 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Брат М. І. Пиляка. Заарештований 21.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 19.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.04.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7712-П).

Пиляк Михайло Григорович, 1915 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Заарештований 24.06.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.06.1956 р. Реабілітований 08.12.1993 р. (11926-П).

Пиляк Михайло Іванович, 1885 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта початкова. Брат Г. І. Пиляка. Заарештований 14.06.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.07.1949 р. Реабілітований 22.04.1991 р. (6980-П).

Стоколос Анна Петрівна, 1926 р., с. Латківці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнена 07.05.1946 р. за недоведеністю вини. (1737).

Урбановський Михайло Петрович, 1920 р., с. Дзвенигород, освіта початкова. Заарештований 14.12.1944 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.06.1947 р. Реабілітований 03.05.1994 р. (14130-П).

Шелест Антон Володимирович, 1928 р., с. Дзвенигород, освіта 5 кл. Заарештований 07.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 10.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1714-П).

Шибинський Володимир Васильович, 1919 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта середня. Заарештований під час служби в армії 13.11.1941 р. ОВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 05.01.1942 р. ВТ Ворошиловського гарнізону на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований. (16139-П).

Шиновський Яків Йосипович, 1918 р., с. Бабинці, нині Урожайне.

Заарештований 16.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 25.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.03.1955 р. Реабілітований 31.12.1991 р. (13268-П).

Шистопальчук Володимир Михайлович, 1929 р., с. Бабинці, нині Урожайне, освіта 8 кл. Заарештований 04.07.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6950-П).

Яньдо (Яндьо) Дмитро Іванович, 1887 р., с. Дзвенигород. Проживав в Одеській обл. Заарештований на початку 1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС в Одеській обл. від 04.12.1937 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1990 р.

УСТЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Амбросійчук Василь Іванович, 1921 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 29.07.1949 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (12826-П).

Антонійчук Максим Якович, 1918 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Заарештований під час служби в армії в с-щі Середній Балтай Апастовського р-ну Татарської АРСР (нині Республіка Татарстан, РФ) 19.11.1941 р. ОВ НКВС (ст. 58-8, 58-10 КК РРФСР). Засуджений 10.04.1942 р. ВТ військ НКВС у Татарській АРСР до розстрілу. ВС СРСР 29.04.1942 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення

прав. Доля невідома. Реабілітований 01.02.1993 р.

Бергман Бернардт Менделє-йович, 1910 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Проживав у м. Красноармійськ Куйбишевської обл. (нині Саратовська обл., РФ). Заарештований 24.08.1943 р. Засуджений 28.12.1943 р. ВТ військ НКВС у Куйбишевській обл. на 10 р. ВТТ. Реабілітований 19.12.1956 р.

Борилук Дмитро Михайлович, 1927 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 01.06.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 05.10.1945 р. за недоведеністю вини. (1716).

Бохолюк Микола Олексійович, 1923 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Вояк УПА. Заарештований 24.08.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 30.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.12.1955 р. Реабілітований 15.04.1992 р. (13845-П).

Ганкевич Григорій Сидорович, 1890 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта вища юридична. Доктор права. Закінчив Чернівецький університет. До 1914 р. працював на Буковині. Від 1924 р. був адвокатом в Заболотіві, потім – у Снятині на Станіславщині (нині Івано-Франківська обл.). У 1938 р. обраний від УНДО послом сейму Польщі. В жовтні 1939 р. заарештований органами НКВС. Влітку 1941 р. зумів звільнитися з ув'язнення. В 1944 р. емігрував на Захід. Помер 1963 р. в м. Відень (Австрія).

Горбуль Петро Степанович, 1928 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 28.01.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 10.06.1954 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (13204-П).

Гринчук Василь Дмитрович, 1928 р., с. Михалків, освіта початкова. Заарештований 24.06.1948 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-8 КК УРСР). Засуджений 15.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.01.1956 р. Реабілітований 28.07.1992 р. (8193-П).

Гринчук Василь Михайлович, 1905 р., с. Михалків, освіта початкова. Заарештований 14.07.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 10.10.1955 р. Реабілітований 26.05.1993 р. (14431-П).

Гринчук Марія Василівна, 1928 р., с. Михалків, освіта початкова. Заарештована 09.06.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.08.1955 р. Реабілітована 11.10.1991 р. (7016-П).

Гричак Марія Петрівна, 1923 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештована 07.08.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.12.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 20.12.1954 р. Реабілітована 20.03.1992 р. (8007-П).

Денис Ганна Степанівна, 1925 р., с. Михалків. Заарештована 19.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 15.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.03.1956 р. Реабілітована 28.07.1992 р. (8193-П).

Дикун Яків Степанович, 1906 р., с. Михалків, освіта початкова. Заарештований 02.10.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 29.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.11.1955 р. Реабілітований 16.04.1992 р. (8040-П).

Думка Василь Онупрійович, 1884 р., с. Михалків. Проживав у с. Борове Білозерського р-ну Челябінської обл. (нині належить до Курганської обл., РФ). Заарештований 28.02.1938 р. Білозерським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Челябінській обл. від 10.11.1938 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 17.08.1989 р.

Зайшлий Мирон Петрович, 1922 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 23.02.1941 р.

Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.09.1990 р. (5858-П).

Зборолук Василь Якович, 1923 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта 7 кл. Заарештований 24.02.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Крикун". Засуджений 26.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.10.1991 р. (8369-П).

Ільницький Ілля Васильович, 1911 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 23.01.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.10.1990 р. (5890-П).

Ільницький Яків Васильович, 1919 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Ростов-на-Дону (нині РФ) 27.04.1941 р. ВКР НКВС (ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Відправлений для ведення слідства в тюрму м. Чортків. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 29.09.1990 р. (5947).

Іванійчук Михайло Ілліч, 1925 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта 5 кл. Заарештований 09.03.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо

“Моргун”. Засуджений 19.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.04.1956 р. Реабілітований 15.04.1992 р. (14415-П).

Іванчук Марія Дмитрівна, 1923 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештована 28.01.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 19.01.1993 р. (13204-П).

Кіт Михайло Онуфрійович, 1902 р., с. Михалків. Проживав у м. Воронеж (нині РФ). Заарештований 28.08.1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Воронезькій обл. від 28.11.1937 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Матіїв Іван Якович, 1926 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 28.01.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 11.09.1945 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (13204-П).

Матіїв Марія Василівна, 1925 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта 5 кл. Заарештована 10.02.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Калина”. Засуджена 03.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна. Звільнена 05.05.1955 р. Реабілітована 31.04.1991 р. (4061-П).

Олексин Анастасія Михайлівна, 1900 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Дружина П. В. Олексина, мати В. П. Олексина. Проживала в с. Вербівці, нині Тереховлянського р-ну. Заарештована 02.04.1946 р. Буданівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.02.1956 р. Реабілітована 11.05.1992 р. (9933-П).

Олексин Василь Пилипович, 1928 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта 7 кл. Син А. і П. Олексинів. Проживав у с. Вербівці, нині Тереховлянського р-ну. Заарештований 02.04.1946 р. Буданівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.04.1954 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (9933-П).

Олексин Василь Якович, 1923 р., с. Михалків. Заарештований 18.01.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 15.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.05.1956 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (8193-П).

Олексин Олексій Якович, 1904 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта 7 кл. Заарештований 24.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі

м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.08.1990 р. (5930-П).

Олексин Пилип Васильович, 1898 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Чоловік А. М. Олексин, батько В. П. Олексина. Проживав у с. Вербівці, нині Тереховлянського р-ну. Заарештований 02.04.1946 р. Буданівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 01.10.1948 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (9933-П).

Ордунг Карл Оттович, 1894 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Проживав у м. Волхов Ленінградської обл. (нині РФ). Заарештований 28.06.1937 р. (ст. 58-7, 58-11 КК РРФСР). Згідно з рішенням комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 25.08.1937 р. розстріляний у м. Ленінград (нині Санкт-Петербург) 27.08.1937 р. Реабілітований 1958 р.

Романюк Яків Федорович, 1910 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 09.09.1951 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.12.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 29.03.1994 р. (12411-П).

Сеньків Тимофій Степанович, 1904 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештований 25.08.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.10.1945 р.

ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.04.1956 р. Реабілітований 15.04.1992 р. (13845-П).

Сірман Олексій Петрович, 1914 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя. Заарештований 23.02.1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 06.09.1990 р. (5888-П).

Стельмах Іван Павлович, 1888 р., с. Михалків, освіта середня. Проживав у м. Белозерськ Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 28.02.1938 р. Белозерським РВ НКВС (ст. 58-6, 58-11 КК РРФСР). Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Курганській обл. від 09.04.1938 р. розстріляний 16.06.1938 р. в м. Курган. Реабілітований 15.10.1957 р.

Шнундер Ярослав Степанович, 1900 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Підгайці. Заарештований 09.03.1940 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Помер 02.09.1943 р. в ув'язненні в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ) Реабілітований 17.05.1993 р. (12523-П).

Яківчук Парасковія Іванівна, 1921 р., с. Устя-Єпископське, нині Устя, освіта початкова. Заарештована 17.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 15.09.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 22.04.1953 р. Реабілітована 28.07.1992 р. (8193-П).

ХУДИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андруник Дмитро Миколайович, 1923 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 07.05.1944 р. Чортківським МВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. В ув'язненні загинув. Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Берник Олексій Павлович, 1925 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 06.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Третій". Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.01.1947 р. Реабілітований 16.08.1990 р. (12112-П).

Боднарук Парасковія Львівна, 1925 р., с. Худиківці. Заарештована 20.11.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична УПА. Засуджена 10.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.02.1956 р. Реабілітована 17.01.1994 р. (11818-П).

Волошин Богдан Петрович, 1928 р., с. Худиківці, освіта 9 кл. Брат І. П. Волошина. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (13203-П).

Волошин Іван Петрович, 1926 р., с. Худиківці, освіта початкова. Брат Б. П. Волошина. Заарештований 20.05.1950 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ. Член ОУН. Звільнений 07.02.1951 р. за недоведеністю вини. (2927-П).

Волошин Йосип Миколайович, 1921 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 06.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 18.12.1948 р. Реабілітований 16.08.1990 р. (12112-П).

Волошин Павло Іванович, 1912 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 07.05.1944 р. Чортківським МВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Гавінський Онуфрій Васильович, 1919 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 04.05.1944 р. Чортківським МВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Герасимчук Павло Іванович, 1920 р., с. Худиківці, освіта початкова.

Заарештований 07.05.1944 р. Чортківським МВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Глібовицький Богдан Авксентійович, 1900 р., с. Худиківці, освіта середня. В період ЗУНР воював в УГА. Від 1920 р. жив у радянській Україні. Служив офіцером у Червоній армії. Заарештований 1932 р. органами ДПУ, звинувачений як “учасник контрреволюційної організації УВО”. Засуджений 22.08.1932 р. ВТ КОВО до розстрілу із заміною на 10 р. ВТТ. Перебував на Соловках. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Ленінградській обл. від 09.10.1937 р. розстріляний в урочищі Сандармох біля м. Медвеж’єгорськ (нині Республіка Карелія, РФ) 01.11.1937 р. Реабілітований 1989 р.

Гнатюк Іван Степанович, 1892 р., с. Худиківці. Заарештований 1940 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 12.05.1941 р. ув’язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 1991 р.

Ілик Микола Петрович, 1926 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 06.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений

04.12.1953 р. Реабілітований 16.08.1990 р. (12112-П).

Ковальчук Іван Васильович, 1916 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 29.05.1946 р. СВ УМДБ Львівської залізниці. Засуджений 29.07.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.08.1956 р. Реабілітований 30.06.1992 р. (13358-П).

Лярга Іван Семенович, 1929 р., с. Худиківці, 8 кл. Заарештований 12.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.04.1955 р. Реабілітований 07.06.1991 р. (13203-П).

Пакославський Микола Миколайович, 1915 р., с. Худиківці. Заарештований 25.06.1941 р. Мельнице-Подільським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.11.1996 р. (16255).

Пастернак Марія Іллівна, 1912 р., с. Худиківці. Заарештована 04.08.1947 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв’язок з УПА. Засуджена 12.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 31.05.1956 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (8536-П).

Підгурський Василь Петрович, 1928 р., с. Худиківці. Брат І. П. Підгурського. Заарештований 28.03.1945 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував

зв'язок з ОУН. Засуджений 26.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.09.1954 р. Реабілітований 28.04.1992 р. (8673-П).

Підгурський Іван Петрович, 1925 р., с. Худиківці, освіта початкова. Брат В. П. Підгурського. Заарештований 23.02.1946 р. Мельнице-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.06.1955 р. Реабілітований 28.04.1992 р. (8673-П).

Савчук Дмитро Миколайович, 1922 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 06.05.1944 р. 92-м прикордонним полком НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Перший". Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.08.1952 р. 16.08.1990 р. (12112-П).

Ткачик Харитон Іванович, 1912 р., с. Худиківці. Заарештований 25.02.1946 р. ВББ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Дуб". Засуджений 26.06.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 02.09.1946 р. Реабілітований 10.07.1992 р. (8180-П).

Тодорук Василь Дмитрович, 1901 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 01.05.1944 р. Чортківським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп.

обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер 29.01.1945 р. ув'язненні в Магаданській обл. (нині РФ). Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Тодорук Микола Дмитрович, 1921 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештований 03.04.1944 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 12.05.1991 р. (6926-П).

Фенюк Анна Василівна, 1923 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1г КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.06.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 3 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 24.11.1948 р. Реабілітована 10.06.1992 р. (8180-П).

Юречко Мирослав Миколайович, 1930 р., с. Худиківці, освіта 6 кл. Заарештований 11.04.1946 р. Мельнице-Подільським РВ МДБ. Член Юнацтва ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.04.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р.

Яривоник Анастасія Романівна, 1926 р., с. Худиківці, освіта початкова. Заарештована 25.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 26.06.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.03.1951 р. Реабілітована 10.07.1992 р. (8180-П).

ЦИГАНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білик Йосип Антонович, 1913 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Ярославль (нині РФ) 30.09.1945 р. ТВ НКДБ ст. Ярославль Московської залізниці (ст. 58-10 КК РРФСР). Член ОУН. Звільнений 17.03.1947 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 23.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 24.08.1954 р. Реабілітований 24.12.1992 р. (3082, 9279-П).

Бойчук Василь Миколайович, 1925 р., с. Цигани, освіта 5 кл. Заарештований 09.01.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер ув'язненні 20.11.1950 р. Реабілітований 18.03.1993 р. (16511-П).

Боднарчук Степан Семенович, 1914 р., с. Цигани. Заарештований під час служби в армії 10.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 24-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Помер під час слідства 02.02.1945 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. винесено вирок – 8 р. ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 26.10.1961 р. (3074-П).

Бондарчук Ганна Юрївна, 1924 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 26.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член

ОУН. Засуджена 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (14824-П).

Буяр Богдан Касянович, 1922 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Свободний Амурської обл. (нині РФ) 27.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 15-го корпусу (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 29.05.1946 р. за недоведеністю вини. Заарештований вдруге 23.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.10.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 25.10.1955 р. Реабілітований 27.02.1992 р. Помер 1999 р. (11547-П, 3306).

Вальчишин Марія Дмитрівна, 1926 р., с. Цигани. Заарештована 16.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.06.1948 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 17.06.1952 р. Реабілітована 04.01.1992 р. (8857-П).

Верцімаха Василь Дмитрович, 1891 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 22.01.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.11.1948 р. Реабілітований 07.11.1992 р. (8685-П).

Говоруха Анна Гнатівна, 1927 р., с. Цигани, освіта початкова. Дочка Гната Говорухи. Заарештована 16.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 30.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 13.05.1955 р. Реабілітована 16.08.1991 р. (13739-П).

Говоруха Гнат Сидорович, 1892 р., с. Збриж, нині Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у с. Цигани. Батько Анни Говорухи. Заарештований 18.10.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН, УПА. Засуджений 15.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.05.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (10012-П).

Демчук Павлина Дмитрівна, 1918 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 12.08.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 28.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбувала в м. Норільськ (нині РФ). Звільнена 1956 р. Проживала в м. Борщів. Реабілітована 27.05.1992 р. (7906-П).

Душенько Михайло Степанович, 1927 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 04.05.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ

із конфіскацією майна. Звільнений 13.04.1956 р. Реабілітований 28.11.1993 р. (14187-П).

Загородний Микола Пантелеймонович, 1893 р., с. Гуштинка, освіта початкова. Проживав у с. Цигани. Заарештований 27.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 03.10.1949 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (10998-П).

Захарчук Євгенія Василівна, 1928 р., с. Ярунь, нині Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., освіта початкова. Проживала в с. Цигани. Заарештована 09.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджена 12.12.1946 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Звільнена 26.05.1952 р. Реабілітована 12.07.1993 р. (10646-П).

Ілляш Йосип Михайлович, 1910 р., с. Цигани. Заарештований під час служби в армії 10.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 24-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Помер під час слідства 24.11.1944 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. винесено вирок – 8 р. ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 26.10.1961 р. (3074-П).

Ілляш Марія Іванівна, 1927 р., х. Тересін, с. Цигани. Заарештована 27.06.1946 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільне-

на 22.07.1955 р. Реабілітована 28.08.1991 р. (14716-П).

Корса Марія Олексіївна, 1899 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 15.01.1947 р. Скала-Подільським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 19.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 07.04.1956 р. Померла 1989 р. Реабілітована 10.05.1992 р. (7834-П).

Корса Михайло Пилипович, 1924 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 23.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.10.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.07.1960 р. (11547-П).

Корса Роман Теофілович, 1928 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 24.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 06.09.1949 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (10021-П).

Костюк Василь Олексійович, 1893 р., с. Цигани, освіта 5 кл. Заарештований 24.11.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 19.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 19.06.1948 р. Реабілітований 10.12.1991 р. (8589-П).

Костюк Йосип Васильович, 1921 р., с. Цигани, освіта 7 кл. Заарештований 25.09.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 19.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.07.1956 р. Реабілітований 10.12.1991 р. (8589-П).

Костюк Михайло Антонович, 1918 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 06.08.1941 р. ОВ НКВС 116-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.08.1941 р. ВТ 116-ї сд до розстрілу. Страчений 31.08.1941 р. Реабілітований 28.07.1998 р. (17016-П).

Костюк Михайло Іванович, 1908 р., с. Цигани. Заарештований під час служби в армії 10.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 24-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Помер під час слідства 24.11.1944 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. винесено вирок – 8 р. ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 26.10.1961 р. (3074-П).

Крук Марія Семенівна, 1884 р., с. Великі Мости, нині Сокальського району Львівської обл., освіта початкова. Монахиня. Проживала в с. Цигани. Заарештована 17.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.12.1954 р. Реабілітована 28.06.1993 р. (10597-П).

Масляк Федір Михайлович, 1901 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 20.12.1952 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 30.06.1953 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований 07.12.1989 р. (5766-П).

Прокопів Йосипа Антонівна, 1924 р., с. Цигани, освіта 6 кл. Заарештована 08.11.1948 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.12.1955 р. Реабілітована 24.06.1992 р. (12397-П).

Решетняк Стефанія Петрівна, 1918 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 18.06.1945 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 30.08.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 02.05.1955 р. Реабілітована 16.08.1991 р. (13739-П).

Семчишин Романія Іванівна, 1930 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 30.03.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.05.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 19.04.1955 р. Реабілітована 11.12.1991 р. (7487-П).

Семчишин Софія Михайлівна, 1910 р., с. Цигани. Заарештована 15.01.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл.

(ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 25.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 15.04.1953 р. Реабілітована 14.04.1992 р. (15028-П).

Ситник Микола Петрович, 1905 р., с. Цигани. Заарештований під час служби в армії 10.07.1944 р. ВКР СМЕРШ 24-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1945 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома. Справа припинена 26.10.1961 р. Реабілітований 28.08.1992 р. (3074-П).

Стратуляк Анастасія Григорівна, 1925 р., с. Цигани, освіта 6 кл. Заарештована 30.11.1948 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.12.1954 р. Реабілітована 10.12.1991 р. (10021-П).

Стратуляк Федір Григорович, 1905 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 25.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Магадан (нині РФ). Звільнений 12.04.1956 р. Реабілітований 08.02.1993 р. (9471-П).

Туркот Михайло Пилипович, 1914 р., с. Цигани, освіта 7 кл. Заареш-

тований під час служби в армії в м. Ульяновськ (нині РФ) 29.12.1941 р. ОВ НКВС Ульяновського гарнізону (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 06.06.1942 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 19.09.1989 р. (5513-П).

Царук Микола Йосипович, 1922 р., Цигани. Заарештований 22.02.1941 р. Скала-Подільським РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Царук Мирон Миколайович, 1929 р., с. Цигани, освіта 7 кл. Брат Романа Царука. Заарештований 21.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 20.04.1955 р. Реабілітований 21.12.1991 р. (10021-П).

Царук Роман Миколайович, 1927 р., с. Цигани, освіта 6 кл. Брат Мирона Царука. Заарештований 24.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 01.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 17.07.1950 р. Реабілітований 04.12.1991 р. (10021-П).

Чупак Кирило Данилович, 1906 р., Краківське воєв-во (Польща). Проживав у с. Цигани. Заарештований 30.03.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 09.08.1947 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 30.01.1951 р. Реабілітований 09.06.1993 р. (10404-П).

Шолоп'як Микола Мартинович, 1900 р., с. Цигани. Проживав у с. Вовківці. Заарештований восени 1939 р. органами НКВС. Перебував у тюрмі м. Чортків. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Шолоп'як Стефанія Касперівна, 1928 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 16.06.1945 р. Скала-Подільським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична УПА. Засуджена 30.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 01.10.1954 р. Реабілітована 16.08.1991 р. (13739-П).

Щикульський Євстахій Йосипович, 1918 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештований 23.06.1947 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 30.10.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Караганда (Казахстан). Звільнений 27.06.1954 р. Реабілітований 06.07.1960 р. Помер 1997 р. (11547-П).

Якимишин Варвара Іванівна, 1887 р., с. Станин, нині Радехівського р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживала в с. Цигани. Заарештована 06.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 04.09.1947 р. Реабілітована 28.06.1993 р. (10597-П).

Яцишин-Ситник Анастасія Йосипівна, 1924 р., с. Цигани, освіта початкова. Заарештована 17.09.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК

УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 04.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.02.1955 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (8593-П).

Яцишин Дмитро Михайлович, 1900 р., с. Цигани, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії в

м. Каттакурган Самаркандської обл. (Узбекистан) 26.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 28.10.1954 р. Реабілітований 05.10.1992 р. (13675-П).

ШЕРШЕНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Байталюк Денис Григорович, 1902 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат М. Г. Байталюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 28.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер 10.02.1948 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (11563-П).

Байталюк Мирон Дем'янович, 1903 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 25.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.04.1956 р. Реабілітований 20.06.1978 р. (11563-П).

Байталюк Михайло Григорович, 1909 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат Д. Г. Байталюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 12.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1б, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 14.02.1991 р. (14384-П).

Байталюк Петро Семенович, 1914 р., с. Шершенівка. Брат С. С. Байталюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 15.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.07.1954 р. Реабілітований 26.07.1968 р. Помер 1983 р. (14258-П).

Байталюк Степан Семенович, 1923 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат П. С. Байталюка. Заарештований 16.04.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 28.02.1991 р. (14922-П).

Боровська Анастасія Яківна, 1928 р., с. Шершенівка. Заарештована

16.04.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, господарча УПА. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.06.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922-П).

Валявський Василь Йосипович, 1903 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 13.05.1954 р. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Василишин Василь Пантелеймонович, 1926 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 30.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.07.1954 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11039-П).

Василишин Василь Якимович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.09.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна.

Звільнений 03.04.1956 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Волощук Андрій Дмитрович, 1911 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.07.1954 р. Реабілітований 14.02.1991 р. Помер 28.05.1993 р. (14384-П).

Волощук Іван Павлович, 1891 р., с. Шершенівка. Проживав у м. Курган (нині РФ). Заарештований 22.04.1938 р. органами НКВС (ст. 58-6, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.08.1938 р. розстріляний 19.09.1938 р. Реабілітований 1989 р.

Волощук Софія Пилипівна, 1930 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 17.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.08.1954 р. Померла 11.03.1976 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922).

Волощук Пилип Юхимович, 1911 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.09.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер

19.07.1945 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Волощук Яків Гаврилович, 1914 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 15.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 17.07.1945 р. в ув'язненні в м. Свердловськ (нині РФ). Реабілітований 26.05.1992 р. (11563-П).

Гищук Василь Дмитрович, 1909 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.09.1944 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.05.1956 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Гищук Василь Матвійович, 1918 р., с. Шершенівка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 18.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.02.1952 р. Реабілітований 14.02.1991 р. (14384-П).

Гищук Софія Матвіївна, 1927 р., с. Шершенівка, освіта 6 кл. Заарештована 25.08.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН.

Засуджена 06.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.12.1953 р. Реабілітована 25.05.1991 р. (6646-П).

Гранатир Ксенія Теодозіївна, 1925 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 14.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.04.1955 р. Реабілітована 11.02.1992 р. (9723-П).

Гуменюк Ірина Юхимівна, 1904 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 27.09.1946 р. Борщівським РВ МВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 15.11.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 17.06.1956 р. Реабілітована 29.03.1994 р. (12208-П).

Гуменюк Йосип Миколайович, 1897 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.09.1954 р. Реабілітований 20.06.1978 р. (11563-П).

Гуменюк Микита Амброзійович, 1900 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 07.07.1952 р. Реабілітований 20.06.1978 р. (11563-П).

Гуменюк Олексій Карпович, 1921 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований 25.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 15.02.1994 р. (11932-П).

Деревенчук Микола Йосипович, 1905 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.09.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.08.1954 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Деревенчук Пантелеймон Якимович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта 5 кл. Брат Т. Я. Деревенчука. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 14.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 24.07.1968 р. (14258-П).

Деревенчук Петро Володимирович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час

служби в армії м. Новосибірськ (нині РФ) 23.10.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 06.08.1947 р. Реабілітований 12.12.1969 р. (13518, 14258-П).

Деревенчук Пилип Данилович, 1911 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 26.07.1968 р. (3933-П).

Деревенчук Тимофій Якимович, 1916 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат П. Я. Деревенчука. Заарештований під час служби в армії в м. Новосибірськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Дутка Дмитро Пантелеймонович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіс-

кацією майна. Звільнений 04.04.1956 р. Реабілітований 20.06.1978 р. (11563-П).

Дутка Олексій Григорович, 1913 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат Я. Г. Дутки. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.08.1954 р. Реабілітований 26.05.1992 р. (11563-П).

Дутка Яків Григорович, 1916 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат О. Г. Дутки. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.08.1954 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Заремба Михайло Танасович, 1908 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 15.05.1946 р. Реабілітований 27.07.1968 р. (13518-П).

Золотий Петро Онуфрійович, 1911 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з

постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 24.07.1968 р. (13518-П).

Золотий Яків Онуфрійович, 1921 р., с. Шершенівка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 15.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 23.08.1945 р. Реабілітований 24.07.1968 р. (13518-П).

Королюк Агафія Якимівна, 1919 р., с. Шершенівка, освіта 5 кл. Заарештована 16.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.01.1955 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (14922-П).

Королюк Василь Михайлович, 1906 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.08.1954 р. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Кравчук Андрій Михайлович, 1927 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Хабаровськ (нині РФ) 24.11.1950 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст.

54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 04.04.1951 р. ВТ в/ч 19854 ДАВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений. Реабілітований 11.09.1992 р. Помер 1995 р. (13236-П).

Кравчук Петро Семенович, 1907 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 12.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 24.03.1945 р. Реабілітований 14.02.1991 р. (14384-П).

Крива Агафія Сильвестрівна, 1922 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 16.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.05.1955 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (14922-П).

Кривий Василь Сильвестрович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.09.1954 р. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Палаганюк Герасим Кіндратович, 1914 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 19.09.1944 р.

ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 24.07.1968 р. (14258-П).

Панчишин Антон Микитович, 1902 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 06.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 26.05.1992 р. (11563-П).

Панчишин Дмитро Данилович, 1906 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат П. Д. і Я. Д. Панчишинів. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 24.07.1968 р. (13518-П).

Панчишин Петро Якимович, 1927 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Тбілісі (Грузія) 25.02.1950 р. ВКР МДБ в/ч 61771 (ст. 58-10, 58-14 КК РРФСР). Вояк УПА. Засуджений 10.05.1950 р. ВТ військ МВС у Грузинській РСР на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Звільнений 03.07.1956 р. Реабілітований 30.01.1993 р. (9907-П).

Панчишин Пилип Данилович, 1912 р., с. Шершенівка. Брат Дмитра і Якима Панчишинів. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 29.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.07.1954 р. Реабілітований 26.07.1968 р. (14258-П).

Панчишин Яким Данилович, 1902 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат Дмитра і Пилипа Панчишинів. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 14.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 27.05.1947 р. Реабілітований 26.07.1968 р. (14258-П).

Петричка Василь Іванович, 1923 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 20.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 25.11.1946 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11039-П).

Петричка Ганна Федорівна, 1926 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Сестра М. Ф. Петрички. Заарештована

17.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.07.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922-П).

Петричка Ксенія Василівна, 1926 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 19.03.1945 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.02.1946 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (9723-П).

Петричка Михайло Федорович, 1924 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат Г. Ф. Петрички. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 06.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.12.1953 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11039-П).

Петричка Петро Амброзійович, 1920 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 15.06.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 26.07.1968 р. (13518-П).

Петричка Роман Микитович, 1916 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.08.1954 р. Перебував до 18.04.1956 р. на спецпоселенні. Реабілітований 14.02.1991 р. (14384).

Прокопчук Василь Танасович, 1904 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований 01.06.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Звільнений 21.12.1944 р. за недоведеністю вини. (122).

Прокопчук Прокіп Якович, 1902 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.08.1954 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Руда Парасковія Петрівна, 1925 р., с. Шершенівка. Заарештована 08.06.1947 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 28.05.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.04.1956 р. Реабілітована 03.04.1992 р. (8450-П).

Рудий Микита Никифорович, 1911 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 26.07.1968 р. (13518-П).

Рудковська Анастасія Олексіївна, 1914 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 18.10.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена. Реабілітована 23.04.1992 р. (14212-П).

Рутковський Володимир Миколайович, 1912 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок УПА. Помер під час слідства 30.01.1945 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. винесено вирок 10 р. ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Сабала Ганна Дмитрівна, 1925 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 15.01.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, псевдо "Воля". Засуджена 20.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 07.06.1956 р. Реабілітований 21.04.1992 р. (12706-П).

Сакалюк Микола Матвійович, 1921 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат П. М. Сакалюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 12.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.06.1954 р. Реабілітований 14.02.1991 р. (14384-П).

Сакалюк Михайло Федорович, 1885 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований 02.03.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.03.1955 р. Реабілітований 30.09.1993 р. (11273-П).

Сакалюк Павло Матвійович, 1908 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат М. М. Сакалюка. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 03.04.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.05.1954 р. Реабілітований 01.02.1992 р. (13499-П).

Сап'як Василь Григорович, 1927 р., с. Шершенівка, освіта 7 кл. Заарештований 14.03.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений

29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.03.1949 р. Реабілітований 18.01.1993 р. (4729-П).

Сап'як Дмитро Тимофійович, 1926 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Хабаровськ (нині РФ) 16.10.1950 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 04.04.1951 р. ВТ в/ч 19854 ДАВО на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1954 р. Реабілітований 11.09.1992 р. (13236-П).

Семенчук Агафія Павлівна, 1924 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 27.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок УПА. Засуджена 12.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена. Реабілітована 22.05.1991 р. (6658-П).

Семчук Микола Дмитрович, 1927 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований 16.08.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 25.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Страчений 06.11.1945 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 27.05.1993 р. (10235-П).

Семчук Тетяна Романівна, 1928 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 16.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.12.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922-П).

Соломонюк Варвара Петрівна, 1929 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 13.03.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 21.10.1954 р. Реабілітована 11.02.1992 р. (9723-П).

Соломонюк Володимир Михайлович, 1903 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 05.10.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 06.09.1954 р. Реабілітований 13.07.1992 р. (11563, 11795-П).

Соломонюк Марія Миколаївна, 1908 р., с. Шершенівка. Заарештована 13.03.1946 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.11.1955 р. Реабілітована 11.02.1992 р. (9723-П).

Соломонюк Михайло Олексійович, 1909 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН

при НКВС СРСР від 17.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.01.1955 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Соломонюк Роман Дмитрович, 1904 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Помер під час слідства 16.02.1945 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 17.03.1945 р. винесено вирок – 10 р. ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Ткачик Лук'ян Ілліч, 1911 р., с. Шершенівка. Заарештований 24.03.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1б КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 30.09.1945 р. Реабілітований 18.06.1997 р. (16685-П).

Трищук Яків Якович, 1893 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештований 1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 26.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.12.1955 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (8400-П).

Чучак Варвара Микитівна, 1912 р., с. Шершенівка. Заарештована 17.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 03.09.1954 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922-П).

Шантарук Анастасія Павлівна, 1930 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Заарештована 16.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.08.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14922-П).

Шантарук Василь Якович, 1913 р., с. Шершенівка. Заарештований під час служби в армії 16.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 277-ї сд (ст. 58-16 КК РРФСР). Засуджений 24.10.1944 р. ВТ 277-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 11.03.1945 р. Реабілітований 27.12.1996 р. (16340-П).

Шерецький Іван Миронович, 1921 р., с. Шершенівка, освіта початкова. Брат П. М. Шерецького. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 04.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з по-

становою ОН при НКВС СРСР від 17.09.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований 15.02.1991 р. (14258-П).

Шерецький Мирон Іванович, 1897 р., с. Шершенівка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 15.08.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.03.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1954 р. Реабілітований 12.12.1961 р. (11563-П).

Шерецький Петро Миронович, 1923 р., с. Шершенівка. Брат І. М. Шерецького. Заарештований під час служби в армії в м. Красноярськ (нині РФ) 20.09.1944 р. ВКР СМЕРШ СибВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.04.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Помер 01.10.1949 р. Реабілітований 23.09.1993 р. (11039-П).

ШУПАРСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Антонюк Іван Михайлович, 1930 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 14.06.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-16, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Реабілітований. (3305-П).

Антонюк Марія Дмитрівна, 1927 р., с. Шупарка. Заарештована 20.03.1946 р.

Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5р. позбавлення прав. Звільнена. Реабілітована 19.02.1955 р. (6803-П).

Арсенчук Катерина Іванівна, 1926 р., с. Шупарка. Член ОУН. Заарештована 17.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 1314.06.1946 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.09.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (6803-П).

Боднар Михайло Федорович, 1922 р., с. Шупарка. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 13.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Славко". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1954 р. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Борщ Євдокія Іванівна, 1925 р., с. Худіївці, освіта 6 кл. Сестра Марії Борщ. Заарештована 23.09.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 20.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.12.1954 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (10733-П).

Борщ Марія Іванівна, 1917 р., с. Худіївці, освіта початкова. Сестра Євдокії Борщ. Заарештована 24.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.07.1956 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (7646-П).

Василюк Григорій Йосипович, 1923 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 13.02.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член

ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 03.09.1949 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 17.11.1954 р. Помер у м. Калуга (нині РФ). Реабілітований 13.09.1993 р. (13959).

Василюк Михайло Дмитрович, 1921 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 17.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Чуй". Засуджений 27.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.02.1958 р. Реабілітований 26.02.1992 р. (12184-П).

Верига Ганна Василівна, 1925 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 25.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.01.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.05.1956 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (7646-П).

Волошин Микола Дмитрович, 1927 р., с. Посіч, нині Івано-Франківської обл. Проживав у с. Худіївці. Заарештований 24.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.02.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

Гаврилюк Василина Іванівна, 1924 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 24.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією май-

на і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.05.1954 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (7646-П).

Герман Марія Василівна, 1925 р., с. Шупарка. Заарештована 25.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 25.07.1956 р. Проживала в м. П'ятихатки Дніпропетровської обл. Реабілітована 23.12.1991 р. (7467-П).

Гільчишин Франко Петрович, 1928 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.07.1954 р. Помер у с. Бурдяківці. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Гнатів Василина Гнатівна, 1926 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 17.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 03.06.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (6803-П).

Гнатів Марія Василівна, 1929 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 1956 р. Реабілітована 1992 р. (6803-П).

Гнатюк Василина Осипівна, 1912 р., с. Шупарка. Заарештована 11.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.08.1955 р. Реабілітована 30.01.1956 р. (6803-П).

Гнатюк Василь Петрович, 1930 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 22.06.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Реабілітований 1993 р. (3305-П).

Гнатюк Михайло Іванович, 1909 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Алмати (Казахстан) 08.01.1945 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 30.06.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 07.11.1954 р. Реабілітований 11.10.1989 р. (15872-П).

Горбова (Королюк) Василина Романівна, 1924 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 03.01.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.03.1956 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (10774-П).

Гордій Анна Дмитрівна, 1925 р., с. Худіївці, освіта середня. Закінчила Борщівську торгівельну школу. За-

арештована 17.04.1945 р. Борщівським РВ МВС. Звільнена 27.06.1945 р. за недоведеністю вини. (1653-П).

Городенчук Василь Дмитрович, 1923 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 07.08.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Городенчук Йосип Васильович, 1928 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 12.01.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 4 р. ВТТ. Звільнений 06.01.1950 р. Проживав у смт Підволочиськ. Реабілітований 30.07.1992 р. (15687-П).

Грицюк Андрій Гаврилович, 1930 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 14.06.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-1б, 58-8, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Реабілітований.

Гуцуляк Євдокія Михайлівна, 1928 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 10.05.1948 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.11.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 31.12.1955 р. Реабілітована 05.09.1962 р. (4148-П).

Данилюк Ганна Тимофіївна, 1898 р., с. Шупарка. Заарештована 06.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.02.1956 р. Померла 1979 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (6803-П).

Данилюк Михайло Іванович, 1919 р., с. Шупарка. Заарештований 15.02.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.11.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Караганда (Казахстан). Звільнений 22.03.1956 р. Реабілітований 1992 р. (1579-П).

Данищук Марія Дем'янівна, 1922 р., с. Шупарка. Заарештована 26.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.03.1955 р. Проживала в м. Львів. Реабілітована 17.09.1991 р. (6803-П).

Двірник Григорій Васильович, 1913 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 22.09.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.02.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 24.05.1956 р. Реабілітований 31.03.1994 р. (14232-П).

Двірник Парасковія Михайлівна, 1920 р., с. Шупарка. Заарештована

06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.02.1955 р. Реабілітована 1993 р. (6803-П).

Дмитрів Василь Овксентійович, 1912 р., с. Шупарка. Заарештований 17.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.05.1956 р. Реабілітований 02.03.1994 р. (12184-П).

Дутчак Богдан Микитович, 1927 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 30.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.07.1954 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

Дутчак Йосип Степанович, 1928 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 30.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

Дутчак (Лящук) Марія Петрівна, 1924 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 22.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 15.11.1945 р. ВТ

військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 18.09.1954 р. Померла у м. Львів. Реабілітована 16.01.1992 р. (13561-П).

Дюджок Василь Іванович, 1927 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.10.1954 р. Помер у с. Верхняківці. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Зелена Ганна Василівна, 1911 р., с. Худіївці. Заарештована 03.01.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.06.1956 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (10774-П).

Зелений Михайло Іванович, 1928 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 12.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.12.1954 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

Зелений Степан Васильович, 1928 р., с. Худіївці, освіта 5 кл. Заарештований 05.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.11.1954 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

Зелений Степан Григорович, 1919 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 28.01.1950 р. Борщівським РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 11.12.1951 р. за недоведеністю вини. (1879).

Зубик Василь Михайлович, 1923 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 13.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Яблоко". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Зушман Євдокія Григорівна, 1928 р., с. Шупарка. Заарештована 30.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.11.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 29.03.1954 р. Проживала в Польщі. Реабілітована 04.05.1992 р. (6635-П).

Зушман (Кришук) Надія Григорівна, 1931 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 30.01.1956 р. Реабілітована. (6903-П).

Іллюк Анна Степанівна, 1928 р., с. Шупарка. Заарештована 30.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з пос-

тановою ОН при МДБ СРСР від 21.11.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 19.04.1956 р. Померла в Казахстані. Реабілітована 01.11.1990 р. (6635-П).

Ковальчук Іван Никифорович, 1912 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 05.10.1945 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений. Повернувся додому, де помер. Реабілітований 27.04.1972 р. (3975-П).

Ковальчук Марія Петрівна, 1915 р., с. Шупарка. Член ОУН. Заарештована 17.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.01.1956 р. Реабілітована 1994 р. (3003-П).

Крик Ганна Іванівна, 1924 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 23.09.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.12.1954 р. Реабілітована 19.03.1992 р. (10733-П).

Кузик Степан Григорович, 1927 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 29.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (14629-П).

Лук'янчук Василь Петрович, 1927 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 25.07.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.07.1947 р. Реабілітований 17.01.1994 р. (11827-П).

Лук'янчук Марія Федорівна, 1926 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 07.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН, підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 20.03.1956 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (6803-П).

Лук'янчук Степан Васильович, 1928 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Лук'янчук Федір Кирилович, 1896 р., с. Шупарка. Заарештований 05.02.1946 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер 01.12.1952 р., похований у родинному селі. Реабілітований 27.04.1993 р. (10281-П).

Любинецький Леонід Михайлович, 1914 р., с. Худіївці, освіта 5 кл. Заарештований 06.09.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 18.07.1955 р. Реабілітований 1992 р. (1604-П).

Невідомий Іван Степанович, 1918 р., с. Шупарка. Перебував у м. Молотов (нині Перм, РФ). Заарештований 02.07.1942 р. органами НКВС. Засуджений 31.08.1942 р. Пермським облсудом на 3 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Негрей Іван Васильович, 1930 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 16.04.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.09.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Реабілітований. (3305-ПА).

Олексій Василь Федорович, 1908 р., с. Шупарка. Заарештований 17.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований 18.03.1992 р. (12184-П).

Олексій Ганна Іванівна, 1912 р., США. Проживала в с. Шупарка. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Загинула в ув'язненні. Реабілітована 19.02.1955 р. (6803-П).

Олексій Йосип Васильович, 1915 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 27.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 17.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.05.1954 р. Помер у м. Чернівці. Реабілітований 15.05.1992 р. (8564-П).

Олексій Михайло Йосипович, 1930 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії 26.05.1951 р. ВКР МДБ в/ч 545610 (ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р. ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Повернувся додому. Помер. Реабілітований. (3305-П).

Осадчук Данило Іванович, 1922 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 15.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.05.1956 р. Помер. Похований. в с. Шупарка. Реабілітований 12.05.1992 р. (12184-П).

Осадчук Петро Іванович, 1918 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.07.1941 р. ОВ НКВС 42-го ск (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 03.09.1941 р.

ВТ 42-го ск до розстрілу. ВТ ПЗФ 28.09.1941 р. замінив смертну кару на 10 р. ВТТ. За даними кримінальної справи, помер в ув'язненні 22.07.1942 р. Реабілітований 17.04.1997 р. (16615-П).

Паладійчук Василь Іванович, 1919 р., с. Шупарка. Перебував у м. Молотов (нині Перм, РФ). Заарештований 02.07.1942 р. органами НКВС. Засуджений 31.08.1942 р. Пермським облсудом на 3 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Паладійчук Катерина Іванівна, 1923 р., с. Шупарка. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 19.02.1955 р. (6803-П).

Паладійчук Михайло Дмитрович, 1921 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 22.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 22.05.1953 р. Повернувся додому. Помер. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Паладійчук Петро Іванович, 1920 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 02.03.1949 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 23.07.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 04.07.1956 р. Повернувся додому. Помер. Реабілітований 11.05.1992 р. (12012-П)

Питльований Михайло Васильович, 1928 р., с. Шупарка, освіта 8 кл. Заарештований 08.01.1946 р. Терноп. РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 17.08.1954 р. Реабілітований 13.03.1986 р. (4029-П).

Повшик Петро Іванович, 1925 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 22.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА, псевдо "Груша". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Прокіпчук Василина Василівна, 1917 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 23.01.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.02.1957 р. Реабілітована 12.06.1991 р. (7147-П).

Прокіпчук Володимир Федорович, 1921 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 09.05.1944 р. Борщівським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.09.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. Страчений 05.01.1945 р. Реабілітований 11.01.1996 р. (15355-П).

Репешка (Яремій) Марія Василівна, 1931 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 02.07.1992 р. (6803-П).

Семенюк Михайло Іванович, 1928 р., с. Шупарка, освіта 6 кл. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Скрипник Марія Миколаївна, 1924 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештована 31.03.1946 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.02.1955 р. Реабілітована 20.07.1993 р. (10857-П).

Слухинський Петро Миколайович, 1928 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 24.05.1990 р.

Тарнавський Степан Миколайович, 1928 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Тимчук Михайло Васильович, 1907 р., с. Шупарка, освіта початкова. Заарештований 15.02.1955 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 02.04.1955 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Звільнений 15.08.1956 р. Помер. Реабілітований 16.03.1994 р. (16608-П).

Угринюк Агафія Андріївна, 1924 р., с. Шупарка. Сестра М. А. Угринюк. Заарештована 26.03.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.07.1954 р. Померла в м. Калуш Івано-Франківської обл. Реабілітована 19.02.1955 р. (6803-П).

Угринюк Марія Андріївна, 1929 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Сестра Агафії Угринюк. Заарештована 06.04.1946 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член Юнацтва ОУН. Засуджена 13.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 30.01.1956 р. Реабілітована. (6803-П).

Українець Іван Миколайович, 1925 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 22.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Берега". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.02.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 1954 р. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

Українець Степан Васильович, 1930 р., с. Шупарка. Заарештований під час служби в армії 16.04.1951 р. ВКР МДБ в/ч 54610 (ст. 58-16, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 10.08.1951 р.

ВТ в/ч 19854 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.06.1957 р. Реабілітований. (3305-П).

Чабанюк Василь Іванович, 1928 р., Хмельницька обл., освіта початкова. Проживав у с. Шупарка. Заарештований 16.03.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 27.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.09.1954 р. Реабілітований 24.05.1990 р. (5832-П).

Шатило Емілія Іллівна, 1929 р., с. Сурахів Ярославського пов. (Польща), освіта середня. Дочка І. та К. Шатило, сестра С. І. Шатило. Проживала в с. Худіївці. Заарештована 27.05.1951 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 05.07.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.07.1956 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (14321-П).

Шатило Ілля Олексійович, 1895 р., с. Сурахів Ярославського пов. (Польща), освіта початкова. Чоловік К. Шатило, батько Е. та С. Шатило. Проживав у с. Худіївці. Заарештований 27.05.1951 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 05.07.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.11.1955 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (14321-П).

Шатило Катерина Андріївна, 1896 р., с. Сурахів Ярославського пов.

(Польща). Дружина І. Шатило, мати Е. та С. Шатило. Проживала в с. Худіївці. Заарештована 27.05.1951 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 05.07.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.06.1956 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (14321-П).

Шатило Софія Іллівна, 1931 р., с. Сурухів Ярославського пов. (Польща), освіта 6 кл. Дочка І. та К. Шатило, сестра Е. І. Шатило. Проживала в с. Худіївці. Заарештована 27.05.1951 р. Борщівським РВ МВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 05.07.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.05.1955 р. Реабілітована 30.03.1992 р. (14321-П).

Шафранюк Олексій Андрійович, 1910 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 16.07.1941 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 29.03.1993 р. (14338-П).

Шевчук Іван Васильович, 1926 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештований 29.10.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 10.01.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.02.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (7646-П).

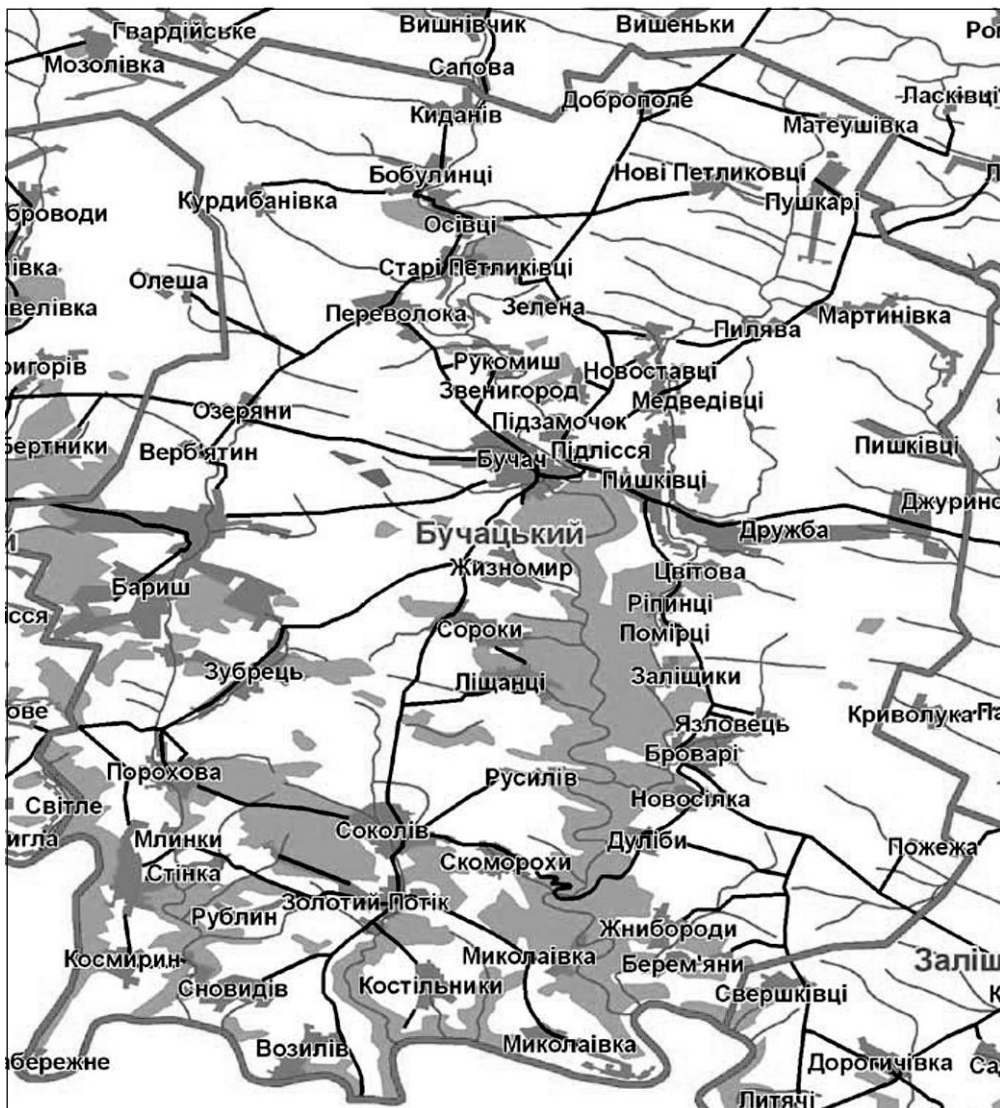
Шевчук Іван Михайлович, 1900 р., с. Худіївці, освіта 6 кл. Заарештований 1951 р. Борщівським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 08.11.1951 р. за недоведеністю вини. (1866-П).

Щербанюк Ольга Михайлівна, 1920 р., с. Худіївці, освіта початкова. Заарештована 10.11.1945 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станична ОУН. Засуджена 10.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 18.02.1992 р. (7646-П).

Юсип'юк Михайло Степанович, 1922 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований 17.02.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 27.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.05.1956 р. Реабілітований 20.02.1992 р. (12184-П).

Юсип'юк Степан Іванович, 1920 р., с. Шупарка, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії в м. Самарканд (Узбекистан) 22.09.1944 р. ВКР СМЕРШ САВО (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Помер 27.12.1944 р. під час слідства в тюрмі. Реабілітований 28.02.1991 р. (10699-П).

БУЧАЦЬКИЙ РАЙОН

БУЧАЦЬКА МІСЬКА РАДА

Баранюк Богдан Іванович, 1928 р., м. Бучач, освіта середня. Заарештований 31.03.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 16.01.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 5 р. ВТТ. Звільнений 16.01.1954 р. Реабілітований 13.03.1992 р. Помер 1999 р. в м. Бучач. (16548-П).

Баранюк Олексій Васильович, 1905 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 19.07.1950 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.10.1955 р. Реабілітований 18.08.1992 р. (9859-П).

Баранюк Степан Васильович, 1923 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Бейко Микола Олексійович, 1913 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 09.03.1944 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.01.1953 р. Реабілітований 26.02.1992 р. (14064-П).

Береза Михайло Іванович, 1871 р., м. Бучач, освіта середня. Заарештований 26.06.1941 р. Член ОУН. Бучацьким РВ НКВС. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Білобрам Іван Степанович, 1902 р., м. Львів, освіта середня. Проживав у м. Бучач. Заарештований 30.06.1945 р. ТВ НКДБ ст. Станіслав Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 23.03.1947 р. Реабілітований 12.03.1992 р. (13453).

Білокурський Євген Дмитрович, 1911 р., м-ко Делятин, нині смт Надвірнянського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 23.12.1939 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.04.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.06.1989 р. (5051-П).

Більська Ірина Іванівна, 1909 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 24.04.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.07.1956 р. Померла 1983 р. Реабілітована 09.07.1992 р. (8069-П).

Бобик Іван Онуфрійович, 1910 р., с. Підпилип'я, нині Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 12.10.1939 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1989 р. (5424-П).

Боцюрків Володимир Григорович, 1896 р., м. Бучач, освіта середня педагогічна. Заарештований 24.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Відяк Казимир Карлович, 1921 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 15.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Вінницький Сильвестр Миколайович, 1903 р., с. Колиндяни, нині Чортківського р-ну, освіта середня. Проживав у м. Бучач. Голова Повітового союзу кооператив, громадський діяч. Заарештований 26.12.1939 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-4 КК УРСР). Керівник повітового комітету УНДО. Перебував у тюрмі м. Одеса. Відповідно до постанови ОН при НКВС СРСР від 11.10.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Ухта Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 08.11.1947 р. Заарештований вдруге 1951 р. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 12.09.1951 р. висланий на спецпоселення в Комі АРСР, де перебував до 1961 р. Реабілітований 23.10.1989 р.

Віцінгер Ісак Хунович, 1907 р., м. Бучач. Проживав у с. Ніколаєвка Смідовічевського р-ну Горьківської обл. (нині Нижньгородська обл., РФ). Заарештований 1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 04.01.1938 р. ув'язнений на

10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 19.10.1955 р.

Винниченко Ольга Миколаївна, 1925 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештована 25.09.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.03.1955 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (8736-П).

Вітковська Володимира Григорівна, 1919 р., м. Бучач, освіта середня. Заарештована 10.10.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Розстріляна 29.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітована 30.04.1992 р. (13879-П).

Воронка Остап Денисович, 1905 р., с. Карів, нині Сокальського р-ну Львівської обл., освіта вища. Закінчив Львівський університет. Лікар, доктор медицини. Проживав у м. Бучач, завідував поліклінікою. Заарештований 24.04.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.02.1943 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Помер 30.05.1943 р. в тюрмі м. Челябінськ (нині РФ). Реабілітований 17.06.1994 р. (12462-П).

Гаврилюк Тихон Феодосійович, 1898 р., с. Пукляки, нині Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 12.10.1939 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК

УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (5125-П).

Геннер Еміль Якович, 1888 р., Галичина, освіта вища юридична. Проживав у м. Бучач. До 17.09.1939 р. – суддя окружного суду. Заарештований восени 1939 р. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Германович Федір Пантелеймонович, 1883 р., м. Бучач, освіта початкова. Проживав у с. Українське Барського р-ну Вінницької обл. Заарештований Барським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Відповідно до постанови комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР розстріляний 28.01.1938 р. в м. Вінниця. Реабілітований 02.08.1989 р.

Гишко Гаврило Петрович, 1912 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 08.03.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Провідник надрайонового проводу ОУН. Суд не відбувся. Помер 01.11.1964 р. Реабілітований 20.10.1998 р. (17069-П).

Глазер Альфред Давидович, 1906 р., м. Нетрашиці (Чехія), освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 17.06.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 20.09.1940 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Помер в ув'язненні 13.01.1942 р. Реабілітований 10.06.1968 р. (5924-П).

Годований Василь Онуфрійович, 1922 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 03.05.1945 р. ВКР

СМЕРШ 6-ї кавалерійської бригади (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо “Степан”. Засуджений 26.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.01.1946 р. Реабілітований. (11581-П).

Григорович Омелян Романович, 1898 р., м. Бучач. Заарештований 27.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Гринів Михайло Васильович, 1886 р., с. Долина, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Адвокат, доктор права. Проживав у м. Бучач. Заарештований 27.09.1939 р. Бучацьким РВ НКВС. Голова повітового комітету УНДО. Розстріляний без суду 21.04.1940 р. згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р. Реабілітований 16.05.1991 р. (13329, 3531).

Громадський Йосип Миколайович, 1895 р., м. Бучач, освіта початкова. Проживав у с. Клебань Тульчинського р-ну Вінницької обл. Заарештований восени 1937 р. (ст. 54-7 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР розстріляний 21.12.1937 р. в м. Вінниця. Реабілітований 11.04.1989 р.

Гузар Михайло Миколайович, 1909 р., м. Бучач, освіта 5 кл. Заарештований 28.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 28.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Президія Верховної Ради СРСР 11.05.1956 р. зменшила покарання до 13 р. ув'язнення. Звільнений 14.01.1957 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (14050-П).

Данилів Федір (Теодор) Юрійович, 1909 р., м. Бучач, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Адвокат, магістр права. Заарештований 25.01.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член УНДО. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.04.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. У 1942 р. амністований. В складі польської армії В. Андерса вибув з СРСР. Від 1947 р. жив у Великій Британії, там помер 2002 р. Реабілітований 21.04.1989 р. (5167-П).

Дудлей (Войнаровська) Анна Семенівна, 1913 р., Станіславщина, нині Івано-Франківська обл. Проживала в м. Бучач. Заарештована восени 1939 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнена на 6 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 1989 р.

Дудлей Степан Іванович, 1900 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 07.07.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 19.01.1952 р. Реабілітований 18.08.1992 р. (9859-П).

Ебель Маркус Леонович, 1879 р., м-ко Зажіни (Чехія), освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 20.07.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН

при НКВС СРСР ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Помер в ув'язненні 08.02.1942 р. Реабілітований 07.09.1990 р. (5949-П).

Завадський Іван Олексійович, 1911 р., с. Колінці, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта 7 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 02.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 УРСР). Член ОУН, псевдо "Комар". Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Зарівний Дмитро Васильович, 1908 р., м. Бучач. Заарештований 21.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.11.1955 р. Реабілітований 18.08.1992 р. (9859-П).

Зарівний Іван Васильович, 1893 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 04.06.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 20.09.1947 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.05.1955 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (11684-П).

Зарівний Микола Іванович, 1919 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 29.06.1941 р. ОБ НКВС 21-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 25.07.1941 р. ВТ 1-го Далекосхідного фронту на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.06.1950 р. Реабілітований 13.08.1990 р. (10132).

Зінгер Ізраїль Ізраїлович, 1922 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований

15.11.1943 р. ВКР СМЕРШ 1-ї ФТБ (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 12.03.1944 р. ВТ Сталінського (нині м. Донецьк) гарнізону на 8 р. ВТТ. Звільнений. Реабілітований 31.07.1964 р. (3571-П).

Зомерштейн Іда Марківна, 1922 р., м. Бучач. Проживала в м. Одеса. Заарештована 1944 р. органами НКВС. Засуджена 20.01.1945 р. Одеським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 1989 р.

Іскшинський Вітольд Юзефович, 1914 р., м-ко Жаб'є, нині м. Верховина Івано-Франківської обл., освіта 8 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 15.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО до розстрілу. Страчений 30.04.1941 р. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Катковський Роман Йосипович, 1891 р., м. Бучач, освіта середня. Проживав у м. Ветлуга Горьківської обл. (нині Нижньогородська обл., РФ). Викладач лісотехнічного технікуму. Заарештований 28.12.1937 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР розстріляний 03.03.1938 р. в м. Горький. Реабілітований 1989 р.

Качурівський Іван Феліксович, 1912 р., м. Станіслав, нині Івано-Франківськ, освіта 7 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 15.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. (3557).

Квасний Федір Гнатович, 1902 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 29.01.1950 р. Бучацьким РВ

МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 30.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Президія Верховної Ради СРСР 15.05.1956 р. зменшила покарання до 10 р. ув'язнення. Звільнений 05.05.1957 р. Реабілітований 29.06.1992 р. (14320-П).

Керницький Іван Миколайович, 1905 р. м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 21.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.10.1955 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (9859-П).

Кізюк Богдан Миколайович, 1922 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 02.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Кізюк Євстахій Семенович, 1908 р., м. Бучач, освіта 5 кл. Брат С. Кізюка. Заарештований 28.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 28.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.07.1956 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (14056-П).

Кізюк Катерина Миколаївна, 1901 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 06.06.1940 р. УДБ НКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляна без

суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 15.10.1991 р. (16628-П).

Кізіук Онуфрій Михайлович, 1907 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 04.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Тур”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Кізіук Софія Володимирівна, 1920 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештована 26.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Хмара”. Розстріляна без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 10.10.1991 р. (16628-П).

Кізіук Степан Семенович, 1910 р., м. Бучач, освіта 6 кл. Брат Є. Кізіюка. Заарештований 28.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Довбня”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі в м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Кіндебалуок Мирослав Дмитрович, 1920 р., м. Бучач, освіта 8 кл. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Лебідь”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Коваль Андрій Тимофійович, 1906 р., с. Остапківці, нині Городоцького р-ну Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 16.10.1946 р. Бучацьким РВ

МВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 24.12.1946 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ. Звільнений 25.09.1954 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (13457).

Когут Осип Іванович, 1891 р., м. Бучач, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Адвокат, доктор права. В 1920 р. – начальник департаменту МВС УНР. Від 1926 р. жив у м-ку Богородчани, нині смт Івано-Франківської обл. Один із провідних діячів Української соціалістично-радикальної партії. Заарештований 25.05.1940 р. Богородчанським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.05.1941 р. ув’язнений на 8 р. у ВТТ. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Дрогобич на Львівщині. Реабілітований 24.10.1989 р.

Козелькевич Бенедикт Йосипович, 1914 р., м. Бучач. Заарештований у 1945 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома.

Коновал Марія Миколаївна, 1928 р., с. Грушка, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у м. Бучач. Заарештована 20.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована 25.10.1991 р. (7399-П).

Крижанівський Володимир Іванович, 1913 р., м. Бучач. Заарешто-

ваний 26.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Крижанівський Григорій Михайлович, 1882 р., м. Бучач, освіта початкова. Проживав у м. Київ. Заарештований 20.02.1938 р. органами НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Київській обл. від 29.08.1938 р. розстріляний 31.08.1938 р. Реабілітований 1989 р.

Крижанівський Микола Климентійович, 1876 р., м. Бучач, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Адвокат, доктор права. У березні-травні 1919 р. – комісар уряду ЗУНР в Бучацькому повіті. Від 1926 р. жив у м. Львів. Заарештований восени 1939 р. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Крижанівський Роман Євгенович, 1914 р., м. Бучач, освіта середня педагогічна. Проживав у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Заарештований 1940 р. СВ УНКВС у Станіславській обл. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома.

Крижанівський Степан Андрійович, 1919 р., м. Бучач, освіта 8 кл. Заарештований 24.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН, псевдо “Хміль”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Крушельницькій Андрій Іванович, 1898 р., м. Бучач. Заарештований 26.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Лангберг Адольф Ізраїлович, 1906 р., м. Бучач, освіта середня. Проживав у м. Чимкент (Казахстан). Заарештований 27.06.1942 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Засуджений 04.09.1942 р. ВК ВС СРСР на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.07.1959 р.

Левицька Стефанія Іванівна, 1890 р., м. Бучач. Проживала в с. Нова Шульба Шемонаїхінського р-ну Східно-Казахстанської обл. Заарештована 08.06.1940 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджена 11.10.1940 р. Східно-Казахстанським облсудом у м. Усть-Каменогорськ на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 13.06.1990 р.

Легкий Онуфрій Васильович, 1912 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 27.03.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.09.1956 р. Реабілітований 21.01.1992 р. (14320-П).

Лісовський Євген Іванович, 1907 р., м. Бучач, освіта 5 кл. Заарештований 19.02.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 19.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав.

Помер в ув'язненні 1950 р. Реабілітований 07.03.1974 р. (8973-П).

Луценко Іван Климович, 1915 р., с. Рогинці, нині Роменського р-ну Сумської обл., освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 04.06.1945 р. ВКР СМЕРШ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 28.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.09.1955 р. Реабілітований 25.08.1960 р. (13477-П).

Луців Анастасія Іллівна, 1927 р., м. Бучач. Заарештована 06.07.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 07.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 11.12.1954 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7714-П).

Луців Анастасія Миколаївна, 1909 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 17.09.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Надія". Засуджена 20.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.07.1955 р. Реабілітована 17.12.1957 р. (8736-П).

Луців Ганна Василівна, 1902 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 28.09.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 20.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

28.06.1955 р. Реабілітована 17.12.1957 р. (8736-П).

Луців Дмитро Іванович, 1919 р., м. Бучач, освіта 9 кл. Заарештований 01.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН, псевдо "Яструб". Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Луців Микола Лазарович, 1900 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 07.07.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.12.1959 р. Реабілітований 18.08.1992 р. (9892-П).

Луців Михайло Юрійович, 1915 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Хмара". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Луців Парасковія Олексіївна, 1895 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 30.03.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 07.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 14.09.1955 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (7714-П).

Луців Роман Степанович, 1922 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 02.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст.

54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Комар”. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16628-П).

Луців Степан Ілліч, 1878 р., м. Бучач. Заарештований 1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Ув’язнений. Розстріляний 1943 р. в тюрмі м. Омськ (нині РФ).

Мерв’як Анастасія Осипівна, 1926 р., м. Бучач, освіта 9 кл. Заарештована 05.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв’язок з ОУН. Засуджена 09.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 28.05.1956 р. Реабілітована 30.09.1993 р. (11243-П).

Новак Мирослав Михайлович, 1909 р., с. Яворів, нині Косівського р-ну Івано-Франківської обл., освіта 7 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 01.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Вогонь”. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 11.10.1991 р. (16700-П, 16628-П).

Орликовський Юзеф Янович, 1889 р., м. Пеци-Староград (Польща). Проживав у м. Бучач. Заарештований восени 1939 р. органами НКВС. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Олексишин Станіслав Мартинович, 1918 р., м. Бучач, освіта початкова. Проживав у м. Петропавловськ Північно-Казахстанської обл.

Заарештований 17.02.1945 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 19.05.1945 р. Північно-Казахстанським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.07.1989 р.

Пискливець Кирило Микитович, 1872 р., м. Бучач. Заарештований 11.08.1920 р. ОВ ВЧК 14-ї армії. Засуджений 24.08.1920 р. ВТ 41-ї сд 14-ї армії до розстрілу. Страчений 27.08.1920 р. Реабілітований 19.09.1997 р. (16867-П).

Пікулецький Степан Миколайович, 1889 р., с. Бережок, нині Турківського р-ну Львівської обл., освіта 5 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 21.04.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 29.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув’язненні 01.09.1949 р. Реабілітований 02.03.1994 р. (12027-П).

Плаксі́й Роман Михайлович, 1908 р., м. Бучач, освіта початкова. Проживав у м. Збараж. Заарештований 20.09.1940 р. Збараським РВ НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Звільнений 13.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2111).

Плачек Ріхард Давидович, 1890 р., м. Острава Моравська (Чехія), освіта середня. Проживав у м. Бучач. Заарештований 24.06.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 11.10.1940 р. ув’язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований. (2657).

Попович Микола Степанович, 1916 р., м. Бучач. Заарештований 1939 р.

органами НКВС. Член ОУН. Розстріляний 1940 р. в тюрмі м. Чортків.

Попович Федір Олексійович, 1911 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 07.03.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 15.11.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений у тюрмі м. Чортків. Реабілітований 04.06.1993 р.

Свістель Марія Йосипівна, 1923 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештована 07.03.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8 КК УРСР). Звільнена 20.12.1940 р. за недоведеністю вини. (2413).

Синенький Іван Йосипович, 1927 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 01.06.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.05.1955 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (13211-П).

Сіяк Остап Михайлович, 1879 р., с. Ляшки Муровані, нині Муроване Пустомитівського р-ну Львівської обл., освіта середня. Проживав у м. Бучач. Поштовий службовець, громадський діяч. Делегат УНРади ЗУНР від Бучацького повіту в 1919 р. Навесні 1920 р. – співробітник міністерства пошт і телеграфу УНР. Від 1925 р. жив у Тернополі. Заарештований у жовтні 1939 р. органами НКВС. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Слонський Юзеф Людвігович, 1907 р., м. Бучач. Заарештований (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований.

Соломанюк Онуфрій Михайлович, 1893 р., м. Бучач. Проживав у м. Москва (нині РФ). Заарештований 1938 р. органами НКВС. Звинувачений у “контрреволюційній диверсійно-терористичній діяльності”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний 11.04.1938 р. на Бутовському полігоні біля Москви. Реабілітований 1989 р.

Стойко Михайло Олексійович, 1901 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 07.07.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 04.11.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 31.10.1955 р. Реабілітований 18.08.1992 р. (9859-П).

Татомир Владислав Йосипович, 1905 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 03.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 04.10.1940 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 05.01.1942 р. Реабілітований 18.04.1994 р. (15842-П).

Теодорович Павло, 1896 м. Бучач, освіта вища духовна. Закінчив Львівську духовну семінарію. Священик.

Заарештований восени 1939 р. органами НКВС. Замордований 1940 р. в тюрмі м. Чортків.

Урбанський Вікентій Феліксівич, 1903 р., Галичина, освіта середня педагогічна. Проживав у м. Бучач. Заарештований органами НКВС. Розстріляний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Федушак Євстахій Іванович, 1928 р., м. Бучач, освіта 5 кл. Заарештований 23.06.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.01.1955 р. Реабілітований 19.09.1991 р. (7061-П).

Федушак Онуфрій Андрійович, 1922 р., м. Бучач, освіта 8 кл. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Федушак Станіслав Степанович, 1902 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 16.10.1944 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 30.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.08.1954 р. Реабілітований 09.07.1992 р. (16616-П).

Фінберг Ріхард Генріхович, 1893 р., с. Кляйндорф (Австрія), освіта 8 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 17.06.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст.

80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.06.1990 р. (6027-П).

Фінк Рахіль Рубинівна, 1913 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештована 17.09.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 20.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.09.1954 р. Реабілітована 20.10.1991 р. (8736-П).

Фукс Макс Юзефович, 1912 р., м. Острава Моравська (Чехія), освіта 8 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 03.07.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 27.06.1990 р. (5981-П).

Ховрат Михайло Васильович, 1923 р., с. Залужжя Любачівського пов. (нині Польща). Проживав у м. Бучач. Заарештований 11.06.1947 р. ТВ МДБ Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 26.07.1947 р. ВТ прикордонних військ МВС на 25 р. ВТТ. Звільнений 25.06.1956 р. Реабілітований 29.09.1992 р. (13338-П).

Шандурський Володимир Казимирович, 1920 р., м. Бучач, освіта 7 кл. Заарештований 16.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнений 03.12.1940 р. за недоведеністю вини. (2351).

Шварц Герман Генріхович, 1904 р., м. Бегім-Кірхан (Австрія), освіта 8 кл.

Проживав у м. Бучач. Заарештований 17.07.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 20.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Помер в ув'язненні 11.09.1942 р. Реабілітований 27.06.1989 р. (13363).

Шподарунок Павло Васильович, 1928 р., с. Переволока, освіта 9 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 12.12.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. 14.06.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільнений 14.07.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7466-П).

Щербоневич Ян Янович, 1904 р., м. Бучач, освіта середня педагогічна. Проживав у с. Бессоновка Белгородського р-ну Курської обл. (нині село належить до Белгородської обл. РФ). Заарештований 05.10.1937 р. Згідно з рішенням "трійки" при УНКВС у Курській обл. розстріляний 28.11.1937 р. в м. Курськ. Реабілітований у листопаді 1989 р.

Янушевич Мечислав Леонович, 1900 р., Польща, освіта вища. Проживав у м. Бучач. До 17.09.1939 р. був віце-старостою міста. Заарештований восени 1939 р. органами НКВС. Розстріля-

ний без суду згідно із секретною постановою політбюро ЦК ВКП(б) від 05.03.1940 р.

Янушевський Павло Броніславович, 1921 р., с. Санники, нині Мостиського р-ну Львівської обл., освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 21.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1г КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО на 3 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Ясиновська Олена Михайлівна, 1923 р., м. Бучач. Заарештована 17.10.1948 р. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.02.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 20.07.1956 р. Реабілітована 18.06.1992 р. (11801-П).

Ясиновський Мирон Володимирович, 1922 р., м. Бучач. Заарештований органами НКВС. Член ОУН. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Яструбський Кирило Костянтинович, 1909 р., м. Бучач, освіта початкова. Заарештований 1947 р. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 19.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.05.1956 р. Реабілітований 27.11.1992 р. (8973-П).

ЗОЛОТОПОТІЦЬКА СЕЛИЩНА РАДА

Біллер Леон Бернардович, 1912 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта середня. Проживав у м. Москва (нині РФ). Заарештований 16.03.1938 р.

Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 02.08.1938 р. розстріляний на Бутовському полігоні біля Москви 10.08.1938 р. Реабілітований 12.10.1961 р.

Борщівська Софія Михайлівна, 1926 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 5 кл. Заарештована 28.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ. Зв'язкова ОУН. Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 08.01.1954 р. Реабілітована 03.01.1992 р.

Вандяк Василь Михайлович, 1897 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 23.10.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 08.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.10.1955 р. Реабілітований 27.03.1992 р. (7796).

Вандяк Степан Михайлович, 1902 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 01.11.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Засуджений 08.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.05.1955 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (7796-П).

Вільчинський Йосиф Дмитрович, 1889 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 6 кл. Заарештований 08.12.1944 р. Чортківським РВ НКВС. Звільнений 14.08.1945 р. за недоведеністю вини. (1098).

Гець Ілля, м-ко, нині смт Золотий Потік. Заарештований у червні 1941 р. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Головецька Розалія Василівна, 1928 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 6 кл. Заарештована 28.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 6 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 04.03.1951 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (8616-П).

Головецький Микита Олексійович, 1906 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Проживав у м. Сизрань Куйбишевської обл. (нині Самарська обл., РФ). Заарештований 1943 р. (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 02.06.1943 р. ВТ військ НКВС ПривВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований у квітні 1992 р.

Головецький Михайло Дмитрович, 1914 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Проживав у м. Караганда (Казахстан). Заарештований 08.06.1942 р. СВ УНКВС у Карагандинській обл. (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 24.08.1943 р. Карагандинським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 10.05.1989 р.

Делявський Олексій Степанович, 1921 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 25.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підрайоновий провідник ОУН, псевда "Аскольд" і "Буровий". Пропав безвісти 26.06.1941 р. Реабілітований 03.02.1993 р. (5780-П, 10843-П).

Заєць Григорій Михайлович, 1893 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 14.08.1947 р. Чортківським РВ МВС (ст. 54-2, 54-9, 54-10 КК УРСР). Засуджений 26.09.1947 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні у вересні 1950 р. Реабілітований 27.02.1967 р. (3996).

Зелінський Роман Михайлович, 1911 р. м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Караганда (Казахстан). Заарештований 20.12.1946 СВ УМДБ у Карагандинській обл. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 31.05.1947 р. Карагандинським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 10.05.1989 р.

Казмірович Домінік Михайлович, 1902 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 11.04.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1969 р. (4296-П).

Капуш Микола Васильович, 1915 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 25.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Хмара". Доля невідома. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Качуровський Михайло Васильович, 1909 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 20.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН,

псевдо "Косар". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі в м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Кордієвська Софія Михайлівна, 1926 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 5 кл. Заарештована 28.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 08.01.1954 р. Реабілітована 03.01.1992 р. (8616-П).

Кордієвський Василь Миколайович, 1922 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 7 кл. Брат С. М. Кордієвського. Заарештований під час служби в армії 15.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 273-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 23.01.1945 р. ВТ 6-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 17.10.1946 р. Реабілітований 26.05.1994 р. (12690-П).

Кордієвський Степан Миколайович, 1924 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта середня педагогічна. Брат В. М. Кордієвського. Заарештований 07.08.1944 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 13.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу. ВС СРСР 31.01.1945 р. замінив смертну кару на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.10.1955 р. Реабілітований 13.12.1991 р. (14424-П).

Кордієвський Франко Григорович, 1904 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 5 кл. Заарештований 11.02.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Звільнений

24.08.1946 р. за недоведеністю вини. (93).

Красильницька Ганна Пилипівна, 1923 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. У 1941–1946 рр. перебувала на засланні в Сибіру. Заарештована 20.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.05.1956 р. Реабілітована 09.01.1992 р. (8442-П).

Кузевич Василь Іванович, 1919 р., м-ко, нині смт Золотий Потік. Заарештований 29.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Кузевич Микола Семенович, 1894 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 13.07.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 05.02.1941 р. Терноп. облсудом 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 01.03.1949 р. Реабілітований 21.07.1992 р. (15981-П).

Кузь Михайло Іванович, 1926 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 23.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 31.08.1945 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.03.1955 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (13811-П).

Кушик Василь Іванович, 1889 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 6 кл. Заарештований 04.08.1944 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.01.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.08.1945 р. Реабілітований 22.07.1993 р. (14089).

Кушицька Ганна Іванівна, 1928 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 9 кл. Заарештована 29.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 28.07.1954 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (8616-П).

Мисак Степан Миколайович, 1924 р., с. Рублин, освіта 8 кл. Вивезений 1942 р. на роботу в Німеччину. Залишився там після закінчення Другої світової війни. Заарештований 04.02.1947 р. Засуджений 20.04.1947 р. ВТ Радянської військової адміністрації землі Саксонія на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 10.04.1949 р. Реабілітований 14.03.1994 р.

Надвірнюк Григорій Михайлович, 1910 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 06.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Крок”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Надвірнюк Онуфрій Якович, 1910 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 12.07.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 05.02.1941 р. Терноп. облсудом 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.11.1951 р. Реабілітований 25.06.1992 р. (15981-П).

Окіпнюк Софія Михайлівна, 1921 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештована 1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Горлиця". Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.06.1956 р. Проживала в Казахстані, 1992 р. повернулася у Золотий Потік. Реабілітована 15.10.1991 р. (7814-П).

Осолінський Іван Владиславович, 1908 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта незакінчена вища. Заарештований 28.09.1939 р. оперативною групою НКВС СРСР (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.02.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 20.11.1989 р. (5619-П).

Павлюк Матвій Григорович, 1903 р., с. Долина, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта 5 кл. Проживав у м-ку Золотий Потік. Заарештований 03.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 13.07.1949 р. Реабілітований 13.04.1993 р. (10080-П).

Паращук Іван Йосипович, 1903 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 07.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Петрушак Григорій Миколайович, 1915 р., смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 29.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Бистрий". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Петрушак Михайло Данилович, 1912 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 29.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Карий". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Подільчик Марія Михайлівна, 1926 р., с. Стар'ява, нині Мостиського р-ну Львівської обл., освіта 7 кл. Проживала в м-ку Золотий Потік. Заарештована 28.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11, КК УРСР). Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 11.01.1992 р. (8616-П).

Романчук Василь, м-ко, нині смт Золотий Потік. Розстріляний без суду навесні 1941 р. співробітниками НКВС.

Романчук Іван Степанович, 1916 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 28.10.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 08.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.05.1955 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (7796-П).

Романчук Катерина Миколаївна, 1918 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештована 20.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 30.05.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.02.1949 р. Реабілітована 09.01.1992 р. (8442-П).

Томенко Ганна Іванівна, 1921 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта 7 кл.

Заарештована 28.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 13.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.09.1954 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (8616-П).

Шафірович Михайло Юзефович, 1900 р., м-ко, нині смт Золотий Потік. Проживав у м. Львів. Заарештований. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 1989 р.

Яцина Михайло Васильович, 1912 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Заарештований 18.02.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 18.02.1948 р. Реабілітований 16.04.1971 р. (3990-П).

БАРИСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Безтильний Михайло Григорович, 1892 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 30.08.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.02.1946 р. Реабілітований 03.11.1956 р. (8775-П).

Борисович Петро Васильович, 1909 р., с. Плазів Любачівського пов. (нині Польща), освіта середня. Проживав у с. Бариш. Заарештований

20.02.1947 р. ТВ МДБ Львівської залізниці (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 05.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.01.1955 р. Реабілітований 16.01.1992 р. (13205-П).

Буда Іван Олексійович, 1914 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 08.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС від 31.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений. Реабілітований 15.02.1990 р. (5743).

Бучковський Йосип Степанович, 1919 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.07.1941 р. ОВ НКВС 21-ї сд (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 27.09.1941 р. ВТ 1-ї армії на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.12.1996 р. (16358-П).

Василик Павло Дмитрович, 1915 р., с. Бариш, освіта 5 кл. Заарештований 15.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. р. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений. Реабілітований 14.02.1992 р. (11957).

Гайда Іван Олександрович, 1928 р., с. Бариш, освіта 7 кл. Заарештований 04.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.03.1956 р. Реабілітований 22.01.1992 р. (8591-П).

Гайда Павло Ілліч, с. Бариш, освіта 6 кл. Заарештований 21.10.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 13.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.03.1956 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (13595).

Галюк Марія Федорівна, 1922 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 03.09.1944 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Засуджена 20.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.07.1949 р. Реабілітована 24.03.1993 р. (14352-П).

Гут Петро Федорович, 1897 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 30.08.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 10.09.1956 р. Реабілітований 20.04.1992 р. (8775-П).

Дудар Михайло Панасович, 1916 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 08.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11, 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 07.01.1990 р. (5691-П).

Клецька Ганна Іванівна, 1924 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 22.05.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.11.1953 р. Реабілітована 14.03.1991 р. (13594).

Козак Микола Олексійович, 1898 р., с. Бариш, освіта 5 кл. Заарештований 25.09.1944 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2 КК УРСР). Засуджений 23.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. із конфіскацією майна і 10 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 11.09.1992 р. (14381-П).

Крайник Анастасія Василівна, 1925 р., с. Тязів, нині Тисменицького

р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала в с. Бариш. Заарештована 08.03.1949 р. Монастирським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.02.1956 р. Реабілітована 05.12.1991 р. (11453-П).

Кунецький Антон Станіславович, 1892 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 29.04.1940 р. ТВ НКВС Львівської залізниці (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 28.02.1941 р. лінійним судом Львівської залізниці на 6 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 29.04.1994 р. (15973-П).

Ліпут Йосип Іванович, 1905 р., с. Бариш, освіта початкова. Проживав у райцентрі Лугове Джамбульської обл. (нині Жамбильська обл., Казахстан). Заарештований 18.04.1938 р. Луговським РВ НКВС (ст. 58-6 КК РРФСР). Відповідно до рішення "судової трійки" при УНКВС по Джамбульській обл. від 28.10.1938 р. розстріляний у м. Джамбул. Реабілітований 05.06.1989 р.

Лучка Павло Михайлович, 1904 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 04.02.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Лук". Засуджений 24.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 19.10.1953 р. Реабілітований 30.06.1993 р. (10720-П).

Лучків Василь Степанович, 1945 р., с. Бариш, освіта середня. Проживав у

м. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 18.02.1974 р. (ст. 62 ч. 1 КК УРСР). Засуджений 24.06.1974 р. Полтавським облсудом в закритому засіданні до примусового лікування у психіатричній лікарні спеціального типу. Доля невідома. Реабілітований 18.08.1988 р.

Магаль-Оріховська Марія Миколаївна, с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 24.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.03.1955 р. Реабілітована 16.01.1992 р. (13045-П).

Меуш Василь Михайлович, 1930 р., с. Бариш, освіта 7 кл. Заарештований 27.10.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-12, 54-10 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 26.02.1949 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 09.03.1956 р. Реабілітований 02.04.1992 р. (12739-П).

Меуш Йосип Пилипович, 1915 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 10.11.1940 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Меуш Марія Михайлівна, 1927 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 08.09.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 10.04.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (6671-П).

Райчаковська Анастасія Степанівна, 1923 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 18.08.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 05.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7390-П).

Райчаковський Михайло Ветхович, 1919 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.07.1941 р. ОВ 21-ї сд (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 27.09.1941 р. ВТ 1-ї армії на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.12.1996 р. (16358-П).

Слободян Василь Танасович, 1897 р., с. Бариш. Заарештований 07.05.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.10.1941 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Помер 04.05.1942 р. в тюрмі м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Реабілітований 25.05.1942 р. (3022).

Стасів Анастасія Петрівна, 1916 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 13.11.1952 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1956 р. Реабілітована 05.03.1993 р. (9956-П).

Стасів Текля Василівна, 1921 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештована 17.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтри-

мувала зв'язок з ОУН. Засуджена 28.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. 22.08.1953 р. ВК ВС СРСР зменшила покарання до 5 р. ув'язнення. Звільнена 13.11.1953 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7212-П).

Стасюк Михайло Дмитрович, 1919 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 07.05.1942 р. ОВ НКВС 2-ї гв. сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 19.07.1942 р. ВТ 56-ї армії на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.11.1955 р. Реабілітований 25.01.1955 р. (15780-П).

Танчук Степан Васильович, 1917 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 08.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Звільнений 23.03.1940 р. за недоведеністю вини. (2382).

Трушик Федір Миколайович, 1891 р., с. Бариш, освіта початкова. Проживав у с. Износки Калужької обл. (нині РФ). Заарештований 24.02.1942 р. (ст. 58-3 КК РРФСР). Засуджений ВТ військ НКВС на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Устячок Іван Франкович, 1919 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 28.07.1941 р. ОВ НКВС у м. Спаськ (нині РФ) (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 27.09.1941 р. ВТ військ НКВС на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.12.1996 р. (16358-П).

Ференбах Фердинанд Фердинандович (Шмідт Зігман Францович),

1895 р., с. Бариш, освіта середня. Проживав в Омській обл. (нині РФ). Заарештований 23.11.1930 р. Згідно з постановою комісії ОДПУ СРСР у Західно-Сибірському краї ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 08.02.1957 р.

Хмарний Степан Миколайович, 1906 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 27.11.1945 р. ВКР УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.09.1952 р. Реабілітований 17.02.1993 р. (9761-П).

Черемшинська Павлина Гнатівна, 1912 р., с. Бариш. Заарештована 04.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.12.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (8591-П).

Черемшинська Павлина Лук'янівна, 1893 р., с. Бариш, освіта початкова. Дружина Р. Черемшинського. Заарештована 05.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 15.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ із конфіска-

цією майна. 16.04.1953 р. ВК ВС СРСР зменшила покарання до 5 р. Звільнена 01.06.1955 р. Реабілітована 08.09.1991 р. (7589-П).

Черемшинська Софія Романівна, 1928 р., с. Бариш, освіта початкова. Дочка П. і Р. Черемшинських. Заарештована 05.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 15.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. 16.04.1955 р. ВК ВС СРСР зменшила покарання до 7 р. Звільнена 13.05.1955 р. Реабілітована 03.04.1992 р. (7589-П).

Черемшинський Василь Семенович, 1904 р., с. Бариш, освіта початкова. Заарештований 22.02.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МВС СРСР від 27.03.1946 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 11.12.1953 р. Реабілітований 24.05.1993 р. (10240-П).

Черемшинський Роман Степанович, 1897 р., с. Бариш, освіта 5 кл. Чоловік П. Черемшинської. Заарештований 05.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.09.1948 р. ув'язнений на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.11.1955 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (11612-П).

БЕРЕМ'ЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гаврилюк Анастасія Михайлівна, 1911 р., с. Берем'яни. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від

28.05.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 12.08.1993 р. (10963-П).

Гайдуцька Парасковія Михайлівна, 1903 р., с. Берем'яни. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопо-

тицьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 10.03.1954 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (8471-П).

Гайдуцький Іван Степанович, 1916 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 25.05.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 21.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.01.1954 р. Реабілітований 07.02.1992 р. (14179).

Головацький Степан Петрович, 1900 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 14.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Дорога". Засуджений 13.02.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.03.1955 р. Реабілітований 05.09.1995 р. (15055-П).

Гуменюк Іван Якович, 1893 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 13.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.03.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (13828-П).

Гупал Іван Якович, 1901 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 26.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ

НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 18.09.1948 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (13828-П).

Дячишин Михайло Федорович, 1894 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 30.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер на спецпоселенні. Реабілітований 17.03.1992 р. (13828-П).

Іваськів Текля Василівна, 1929 р., с. Берем'яни, освіта 7 кл. Заарештована 14.01.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 21.07.1956 р. Реабілітована 28.01.1992 р. (8471-П).

Кашук Ганна Максимівна, 1930 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 10.03.1954 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (8471-П).

Кашук Парасковія Степанівна, 1905 р., с. Берем'яни. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 10.03.1954 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (8471-П).

Кубишин Василь Іванович, 1905 р., с. Берем'яни, освіта початкова. За-

арештований 25.09.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.12.1954 р. Реабілітований 13.01.1992 р. (7703).

Кубрак Василь Степанович, 1914 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 30.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Звільнений 12.02.1955 р. Реабілітований 11.05.1993 р. (13828-П).

Мостан Петро Іванович, 1885 р., с. Берем'яни. Заарештований 25.09.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.09.1955 р. Реабілітований. (7723).

Ношук Василь Михайлович, 1906 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 22.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1б КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Ліщина". Засуджений 13.02.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.10.1954 р. Реабілітований 05.09.1945 р. (15055-П).

Оробчук Олена Михайлівна, 1930 р., с. Берем'яни. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена

10.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.02.1954 р. Реабілітована 22.05.1992 р. (8227-П).

Осарчук Павло Васильович, 1929 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 08.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 11.11.1956 р. Реабілітований 01.03.1993 р. (9651-П).

Осарчук Парасковія Миколаївна, 1923 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештована 30.03.1945 р. РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.11.1954 р. Реабілітована 17.03.1992 р. (13828-П).

Слободян Парасковія Михайлівна, 1912 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештована 30.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.09.1954 р. Реабілітована 17.03.1992 р. (13828-П).

Станецький Казимир Францович, 1900 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 30.03.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.06.1941 р.

ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.04.1989 р. (4377-П).

Том'як Іван Михайлович, 1891 р., с. Берем'яни, освіта початкова. Заарештований 30.03.1945 р. РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Ройовий ОУН. Засуджений 08.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 1948 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (13828-П).

БОБУЛИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Балацький Василь Трохимович, 1912 р., с. Бобулинці, освіта початкова. Заарештований 04.02.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 17.03.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.10.1955 р. Реабілітований 29.04.1992 р. (13540-П).

Жирівський Василь Григорович, 1925 р., с. Бобулинці, освіта 5 кл. Заарештований під час служби в армії ВКР СМЕРШ 58-ї гв. сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 06.04.1946 р. ВТ 26-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений. Реабілітований 16.01.1991 р. (13118-П).

Зозуля Григорій Юрійович, 1919 р., с. Бобулинці, освіта початкова. Заарештований 23.03.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 03.06.1953 р. за недоведеністю вини. (1940).

Кралька Марія Семенівна, 1899 р., с. Бобулинці. Заарештована 07.07.1948 р.

Ферлевич Яків Миколайович, 1926 р., с. Берем'яни, освіта 6 кл. Заарештований 27.03.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 25.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.06.1955 р. Реабілітований 27.02.1992 р. (8726-П).

Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 27.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.07.1956 р. Реабілітована 01.12.1994 р. (14522-П).

Хмарний Йосип Андрійович, 1918 р., с. Бобулинці, освіта початкова. Заарештований 23.03.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 03.06.1953 р. за недоведеністю вини. (1940).

Чайковська Юстина Михайлівна, 1929 р., с. Бобулинці, освіта початкова. Заарештована 08.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 05.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 21.08.1954 р. Реабілітована 03.03.1993 р. (9990-П).

Чорна-Піддубна Парасковія Антонівна, 1925 р., с. Бобулинці, освіта початкова. Заарештована 25.05.1948 р.

Чортківським СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. 25 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.03.1955 р. Померла у с. Буданів Тербовлянського р-ну. Реабілітована 06.04.1993 р. (10011-П).

ВОЗИЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гудима Василь Євдокимович, 1919 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії у липні 1941 р. ВКР Північного фронту (ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР). Звільнений 15.07.1941 р. за недоведеністю вини. Доля невідома. (3726-П).

Джерж Василь Григорович, 1904 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 07.05.1948 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1955 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (14764-П).

Джерж Григорій Іванович, 1906 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 07.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Урал. За даними кримінальної справи, звільнений 22.03.1943 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (2059).

Джерж Іван Матвійович, 1920 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 07.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Блискавка". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1992 р. (16711-П).

Джердж Іван Миколайович, 1924 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 04.02.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований у тюрму № 1 м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Помер в ув'язненні 15.07.1942 р. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Джерж Микола Гаврилович, 1898 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 07.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 07.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.03.1956 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (10468-П).

Джерж Федір Іванович, 1909 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 26.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Злепко Григорій Федорович, 1917 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 21.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 273-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 23.01.1945 р. ВТ 6-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення

прав. Звільнений 18.05.1953 р. Реабілітований 26.05.1994 р. (12690-П).

Олексюк Марія Іванівна, 1925 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештована 04.05.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 19.04.1956 р. Реабілітована 10.05.1995 р. (14177).

Олексюк Михайло Іванович, 1926 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Сокіл". Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 11.05.1956 р. Помер 1988 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (7904-П).

Олексюк Павло Іванович, 1919 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 21.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Петрів Іван Дем'янович, 1907 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 25.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 14.06.1989 р. (5053-П).

Роговик Микола Михайлович, 1922 р., с. Долина, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Возилів.

Заарештований 26.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 22.02.1990 р. (5699-П).

Слободян Анастасія Лук'янівна, 1914 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештована 05.12.1950 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.01.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.07.1956 р. Реабілітована 02.08.1991 р. (14428-П).

Слободян Григорій Федорович, 1914 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 25.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.09.1993 р. (11162-П).

Стаєцький Іван Якович, 1906 р., с. Долина, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Возилів. Заарештований 17.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Фещак Іван Васильович, 1921 р., с. Возилів, освіта початкова. Заарештований 26.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 28.04.1993 р. (10226-П).

ДОБРОПІЛЬСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Вітвицький Петро Якович, 1897 р., с. Доброполе, освіта початкова. Проживав у с. Печера Тульчинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20.12.1937 р. Тульчинським РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР розстріляний 15.02.1938 р. в м. Вінниця. Реабілітований 20.11.1989 р.

Городисько Броніслава Йосипівна, 1926 р., с. Доброполе, освіта середня. Заарештована 20.06.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 02.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. позбавлення волі із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6941-П).

Дідух Йосип Ілліч, 1904 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.12.1954 р. Реабілітований 14.07.1993 р. (10784-П).

Драбик Семен Томкович, 1897 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 20.06.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 07.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.12.1955 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (9082-П).

Калавур Марія Павлівна, 1928 р., с. Доброполе, освіта початкова. За-

арештована 12.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.04.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (10784-П).

Касьян Степан Іванович, 1922 р., с. Любинці, нині Стрийського р-ну Львівської обл., освіта 5 кл. Проживав у с. Доброполе. Заарештований 28.01.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 25.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.05.1956 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (12877-П).

Кониськів Володимир Миколайович, 1915 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 01.01.1949 р. Реабілітований 29.01.1993 р.

Кричківська Марія Павлівна, 1920 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештована 18.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.01.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 03.06.1955 р. Реабілітована 30.04.1993 р. (10582-П).

Крушельницькій Антін Павлович, 1928 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 13.05.1950 р. Бу-

чацьким РВ МДБ (ст. 54-13 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.06.1951 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 14.05.1953 р. Реабілітований 10.11.1989 р. (5552-П).

Кульчицький Володимир Йосипович, 1927 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 21.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.06.1953 р. Реабілітований. (9591-П).

Кульчицький Кароль Романович, 1927 р., с. Доброполе. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 24.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.05.1955 р. Реабілітований 14.01.1992 р. (9591-П).

Лисий Йосиф Миколайович, 1896 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.09.1954 р. Реабілітований 14.12.1992 р. (10784-П).

Лисий Петро Миколайович, 1923 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 31.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р.

ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 26.04.1990 р. (7506-П).

Маланчук-Крушельницька Антоніна Гаврилівна, 1926 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештована 03.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Мрія". Засуджена 10.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.05.1956 р. Реабілітована 07.04.1992 р. (7598-П).

Микицький Володимир Григорович, 1930 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 28.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 25.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.04.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (14611-П).

Мушинський Володимир Іванович, 1900 р., с. Доброполе, освіта 6 кл. Заарештований 12.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 29.05.1953 р. Реабілітований 23.01.1993 р. (10784-П).

Найда Антін Петрович, 1928 р., с. Матеушівка. Заарештований 06.05.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Звільнений 16.03.1951 р. за недоведеністю вини. Реабілітований 04.12.1992 р. (1663).

Найда Людвіг Максимович, 1919 р., с. Матеушівка, освіта початкова.

Заарештований під час служби в армії 28.07.1941 р. ОВ 21-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 27.09.1941 р. ВТ 8-ї армії на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільнений 20.01.1942 р. Реабілітований 26.05.1994 р. (13344-П).

Нановський Володимир Омелянович, 1921 р., с. Доброполе, освіта 5 кл. Заарештований 22.02.1950 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1 КК УРСР). Засуджений 31.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований 26.12.1991 р. (7506-П).

Нановський Мирон Омелянович, 1907 р., с. Доброполе, освіта початкова. Проживав у с. Вані Фокінського р-ну Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 30.04.1944 р. Звинувачений у саботажі. Засуджений 31.12.1945 р. Молотовським облсудом на 4 р. позбавлення волі. Реабілітований 1989 р.

Ониськів Володимир Миколайович, 1915 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН УПА. Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 01.01.1949 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (10784-П).

Пославська Ольга Омелянівна, 1925 р., с. Доброполе, освіта 5 кл. Заарештована 02.12.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від

19.06.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 30.12.1991 р. (7510-П).

Субчак Антон Павлович, 1893 р., с. Матеушівка, освіта початкова. Заарештований 11.02.1950 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 08.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.02.1956 р. Реабілітований 23.06.1992 р. (7997).

Субчак Ярослав Антонович, 1928 р., с. Матеушівка, освіта 5 кл. Заарештований 11.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-13 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.06.1951 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 1953 р. Реабілітований 10.11.1989 р. (5552).

Табас Юліан Михайлович, 1929 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 08.01.1948 р. Реабілітований 14.12.1992 р. (10784-П).

Топольницька Аделія Іванівна, 1925 р., с. Матеушівка, освіта початкова. Заарештована 11.05.1950 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.06.1951 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 10.11.1989 р. (5552).

Топольницький Мар'ян Омелянович, 1925 р., с. Матеушівка, освіта початкова. Заарештований 13.05.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений 30.03.1951 р. за недоведеністю вини. (1662).

Хім'як-Чайківська Ванда Львівна, 1928 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештована 20.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 31.05.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.06.1956 р. Реабілітована 11.03.1992 р. (14535-П).

Чайківська Ольга Павлівна, 1926 р., с. Доброполе, освіта середня. Заарештована 12.12.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Реабілітована 12.05.1956 р. (6998-П).

Чайківський Володимир Іванович, 1905 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 12.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 04.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 07.03.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (10784-П).

Чайківський Омелян Йосипович, 1927 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 14.12.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.05.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 16.12.1956 р. Реабілітований 15.10.1991 р. (7164).

Шнятовський Микола Якович, 1894 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештований 1925 р. в УСРР і засуджений на 10 р. позбавлення волі; звільнений достроково. В 1929 р. заарештований вдруге у м. Проскурів (нині Хмельницький) та ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Покарання відбував на Соловках. 1930 р. переведений на спецпоселення в Тамбовську обл. (нині РФ), звідки втік. Заарештований 26.08.1931 р. у с. Велельці Юринського р-ну Кам'янець-Подільської (нині Хмельницька) обл. Згідно з рішенням "трійки" при колегії ДПУ УСРР від 23.11.1931 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ, там загинув. Реабілітований 30.11.1989 р. (25112-П).

Яцура Стефанія Михайлівна, 1930 р., с. Доброполе, освіта початкова. Заарештована 02.1950 р. Золотницьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 06.02.1955 р. Реабілітована 17.04.1991 р. (7342-П).

ДУЛІБІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Когут Антон Франкович, 1906 р., с. Дуліби. Заарештований 05.04.1941 р. Золотопітьким РВ НКВС. Суд не відбувся. Страчений наприкінці червня

1941 р. Реабілітований 31.08.1998 р. (17024-П).

Коритко Тимофій Іванович, 1893 р., с. П'ядики, нині Коломийського р-ну

Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Дуліби. Заарештований 02.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 08.05.1947 р. Реабілітований 04.02.1992 р. (13060-П).

Крайник Василь Іванович, 1910 р., с. П'ядики, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Дуліби. Заарештований 27.01.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.04.1955 р. Реабілітований 02.01.1992 р. (13060-П).

Масний Микита Іванович, 1889 р., с. Дуліби, освіта початкова. Проживав у с. Кособаново Кунгурського р-ну Пермської обл. (нині РФ). Заарештований 07.04.1938 р. Звинувачений у "шпигунсько-диверсійній діяльності". Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 08.06.1938 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Махніцький Йосип Іванович, 1908 р., с. Дуліби, освіта початкова.

Заарештований 05.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1998 р. (17024-П).

Сокіл Йосип Андрійович, 1914 р., с. П'ядики, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Дуліби. Заарештований 02.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 12.06.1946 р. за недоведеністю вини. Реабілітований 05.02.1992 р. (13060-П).

Струс Тимофій Андрійович, 1908 р., с. П'ядики, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Дуліби. Заарештований 03.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (13060-П).

Щербатий Йосип Іванович, 1905 р., с. Дуліби, освіта початкова. Заарештований 05.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1998 р. (17024-П).

ЖИЗНОМИРСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бендин Іван Антонович, 1921 р., с. Жизномир, освіта середня. Заарештований під час військової служби 25.07.1945 р. ВКР СМЕРШ 25-ї армії

(ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.09.1945 р. ВТ 25-ї армії на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 1955 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (13421-П).

Бердина Ганна Антонівна, 1928 р., с. Жизномир, освіта 9 кл. Заарештована 21.03.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 14.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.07.1956 р. Реабілітована 02.11.1993 р. (12006-П).

Василик Григорій Васильович, 1907 р., с. Жизномир. Заарештований 01.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Страчений без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль.

Винник Варвара Якимівна, 1901 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештована 06.04.1946 р. Скала-Подільським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 03.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.12.1955 р. Реабілітована 28.06.1993 р. (10597-П).

Войціцька Стефанія Теодорівна, 1919 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештована 01.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Звільнена 25.04.1941 р. за недоведеністю вини. (2037).

Войціцький Євстахій Федорович, 1905 р., Жизномир, освіта початкова. Заарештований 01.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Суд не відбувся. Справа не завершена. Доля невідома. (2473).

Гаврилишин Ярослав Дмитрович, 1921 р., с. Жизномир. Заарештований органами НКВС. Член ОУН. Розстріляний 1941 р. в тюрмі м. Львів.

Данькович Михайло Олексійович, 1914 р., с. Жизномир. Заарештований 30.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Данькович Степан Андрійович, 1925 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.05.1955 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (13310-П).

Данькович Степан Олексійович, 1919 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.08.1955 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (13310-П).

Кобзар Богдан Юрійович, 1918 р., с. Жизномир. Брат І. Ю. Кобзар. Заарештований 1940 р. органами НКВС у м. Львів. Член ОУН. Доля невідома.

Кобзар Іванна Юрївна, 1914 р., с. Жизномир, освіта середня педагогічна. Сестра Б. Ю. Кобзара. Заарештована 11.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Сміла". Розстріляна без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 15.10.1991 р. (16628-П).

Король Михайло Онуфрійович, 1922 р., с. Жизномир, освіта початкова.

Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.04.1955 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (13310-П).

Кривенький Григорій Васильович, 1911 р., с. Жизномир. Заарештований 10.04.1943 р. ОВ УНКВС у Свердловській обл. (нині Єкатеринбурзька обл., РФ) (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 07.08.1943 р. ВТ Свердловського гарнізону на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 27.12.1996 р. (16327-П).

Лиса Ганна Іллівна, 1928 р., с. Жизномир, освіта 8 кл. Заарештована 08.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Горпина". Засуджена 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.07.1954 р. Реабілітована 23.08.1982 р. (4063-П).

Мельник Дмитро Павлович, 1900 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 26.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Мельник Микола Іванович, 1902 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 21.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 27.12.1992 р. (13342-П).

Павлюк Михайло Онуфрійович, 1915 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Справу припинено в зв'язку зі смертю звинуваченого 15.06.1945 р. в тюрмі м. Чортків. Реабілітований 06.03.1992 р. (13310-П).

Пащин Кирило Йосипович, 1902 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 25.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Заарештований 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Реабілітований 04.03.1992 р. (11957-П).

Пендиківська Марія Миколаївна, 1915 р., с. Сороки, нині Бучацького р-ну, освіта початкова. Заарештована 05.10.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН та УПА. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 06.12.1954 р. Реабілітована 24.09.1974 р. (4005-П).

Пендиківський Михайло Іванович, 1911 р., с. Жизномир. Заарештований 1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Замордований у липні 1941 р. в тюрмі м. Бердичів Житомирської обл.

Пиндюра Андрій Іванович, 1909 р., с. Жизномир. Заарештований 24.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Стойко Іван Пилипович, 1907 р., с. Жизномир. Заарештований

26.08.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Засуджений 17.05.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 08.06.1997 р. (16725-П).

Стойко Федір Іванович, 1930 р., с. Жизномир. Заарештований органами МДБ. Вояк УПА. Розстріляний 1951 р. Місце поховання невідоме.

Шелепко Василь Михайлович, 1916 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1б, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.06.1956 р. Реабілітований 16.09.1994 р. (13310-П).

Шипелявий Степан Ілліч, 1897 р., с. Жизномир, освіта початкова. Заарештований 25.01.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 25.05.1989 р. (4506-П).

ЖНИБОРІДСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Галюлько Іван Петрович, 1904 р., с. П'ядики, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Жнибороди. Заарештований 02.02.1946 р. Золо-

топотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Реабілітований 05.02.1992 р. (13060-П).

ЗАРИВИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бугай Василь Павлович, 1929 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 22.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.02.1955 р. Реабілітований 12.02.1992 р. (7871-П).

Гаврилюк Ярослав Васильович, 1922 р., с. Рукомиш, освіта 7 кл. Заарештований 30.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 16.02.1993 р. (14756-П).

Гева Богдан Миколайович, 1918 р., с. Заривинці, освіта 7 кл. Заарешто-

ваний 04.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Гева Іван Миколайович, 1902 р. с. Заривинці, освіта 5 кл. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.03.1956 р. Реабілітований 19.12.1994 р. (13069-П).

Гишка Йосип Михайлович, 1922 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 23.07.1947 р. Бучацьким

РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 22.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 25.03.1949 р. Реабілітований 27.11.1992 р. (8975-П).

Козар Ганна Миколаївна, 1922 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештована 29.04.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 02.10.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 01.05.1955 р. Реабілітована 08.04.1992 р. (12839-П).

Козар Йосип Миколайович, 1919 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 17.12.1947 р. відділом охорони МДБ ст. Куйбишев (нині Самара, РФ). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 27.04.1948 р. ВТ військ ПривВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 28.06.1994 р. (12671-П).

Козар Микола Гаврилович, 1905 р., с. Заривинці. Заарештований 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 20.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 05.10.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8306-П).

Козар Михайло Гнатович, 1921 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 12.05.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.06.1994 р. (12436-П).

Козар Михайло Миколайович, 1929 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 22.10.1949 р. ОВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.10.1956 р. Реабілітований 12.05.1992 р.

Козар Петро Васильович, 1907 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 04.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.04.1956 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (13069-П).

Козар Степан Микитович, 1912 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 07.12.1947 р. Золотопогіцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 26.05.1948 р. за недоведеністю вини. (1812).

Кузевич Михайло Прокопович, 1893 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 09.04.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.07.1948 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 17.09.1955 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11027-П).

Матвій Василь Петрович, 1909 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.01.1946 р. ВТ

військ МКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 25.10.1947 р. Реабілітований 22.01.1993 р. (9242-П).

Матвіїв Мирон Васильович, 1926 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 29.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.04.1955 р. Реабілітований 30.10.1992 р. (8834-П).

Матвіїв Олексій Гаврилович, 1899 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 20.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.10.1954 р. Реабілітований 23.07.1992 р. (8306-П).

Микитишин Гнат Прокопович, 1890 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 10.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 05.02.1954 р. Реабілітований 18.05.1993 р. (10268-П).

Микитишин Іван Прокопович, 1925 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 17.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 16.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Звільнений 19.05.1951 р. (16889).

Орещук Федір Павлович, 1903 р., с. Заривинці. Заарештований 07.04.1945 р. ВКР СМЕРШ 72-ї гв. сд (ст. 58-16 КК РРФСР). Засуджений 02.05.1945 р. ВТ 72-ї гв. сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 11.04.1946 р. Реабілітований 03.08.1966 р. (3849-П).

Пірус Григорій Васильович, 1906 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ. Надавав допомогу ОУН та УПА. Засуджений 04.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 13.06.1952 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (13069-П).

Пірус Йосип Олексійович, 1901 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнений за недоведеністю вини. (1671).

Пірус Костянтин Гнатович, 1895 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 11.12.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 11.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 04.07.1949 р. Реабілітований 17.05.1993 р. (10268-П).

Пірус Олександр Костянтинович, 1908 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 14.05.1942 р. ВКР 56-ї армії Південного фронту (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 08.06.1942 р. ВТ 56-ї армії до розстрілу. 26.06.1942 р.

ВТ Південного фронту змінив покарання на 10 р. ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 16.05.1994 р. (13768-П).

Пірус Семен Гнатович, 1893 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 16.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР 07.02.1948 р. ув'язнений на 6 р. у ВТТ. Помер на засланні 01.06.1954 р. Реабілітований 29.11.1993 р. (11681-П).

Пристаєцький Василь Якович, 1920 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 23.12.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 23.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.01.1955 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (8586-П).

Рудий Іван Григорович, 1907 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 25.05.1945 р. Бучацьким РВ НКВС. Підтримував зв'язок з ОУН. Звільнений 22.05.1945 р. за недоведеністю вини. (1816).

Рудий Роман Григорович, 1899 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 23.12.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.08.1955 р. Реабілітований 15.06.1992 р. (7984-П).

Рукомиш Євдокія Романівна, 1898 р., с. Рукомиш, освіта початкова.

Заарештована 24.04.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 15.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.02.1955 р. Реабілітована 12.05.1992 р. (7830).

Сенишин Костянтин Антонович, 1903 р., с. Рукомиш. Заарештований 11.12.1945 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 29.03.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 21.10.1946 р. Реабілітований 12.04.1992 р.

Слободян Василь Миколайович, 1901 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 20.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 1948 р. Реабілітований 20.11.1998 р. (8306-П).

Слободян Михайло Дмитрович, 1890 р., с. Рукомиш. Заарештований 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 20.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.09.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8306-П).

Слободян Олена Василівна, 1923 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештована 30.01.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 29.03.1946 р.

ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 27.03.1955 р. Реабілітована 30.01.1992 р. (9782-П).

Хавер Юрій Іванович, 1902 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Заарештований 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 20.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 05.07.1951 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8306-П).

Шемчій Іван Михайлович, 1925 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 22.10.1949 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.02.1951 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Реабілітований 17.04.1991 р. (7134-П).

Юречка Іван Антонович, 1924 р., с. Заривинці, освіта початкова. Заарештований 28.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 19.07.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований 15.02.1990 р. (5747).

ЗЕЛЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Гадз Микола Йосипович, 1927 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 09.04.1948 р. ВКР МДБ ЗакВО (ст. 72-1 КК Азербайджанської РСР). Засуджений 29.06.1948 р. ВТ в/ч 32882 на 10 р. ВТТ. Звільнений 08.01.1954 р. Реабілітований 25.12.1996 р. (16316-П).

Годований Василь Онуфрійович, 1922 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.05.1945 р. ВКР СМЕРШ 6-ї сб. Вояк УПА, псевдо "Степан". Помер у попередньому ув'язненні 26.01.1946 р. Реабілітований 01.11.1993 р.

Гуменна Стефанія Василівна, 1927 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештована 10.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Станична ОУН, псевдо "Блискавка". Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ і 2 р. поз-

бавлення прав. Звільнена 06.02.1951 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (9342-П).

Гуменний Федір Петрович, 1909 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 21.04.1953 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.07.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.01.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9012-П).

Єднак Степан Іванович, 1896 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 25.08.1947 р. Бучацьким РВ МДБ. Станичний ОУН, псевдо "Довбуш". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 17.01.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 29.02.1956 р. Реабілітований 18.06.1993 р.

Керницький Федір Степанович, 1919 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 26.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 04.03.1947 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9342-П).

Керницький Йосип Михайлович, 1928 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 24.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.10.1954 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9342-П).

Керницький Максим Миколайович, 1908 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 21.04.1953 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.07.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 31.01.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9012-П).

Кобіта Марія Гнатівна, 1925 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештована 27.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.10.1954 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (9342-П).

Кобіта Онуфрій Васильович, 1907 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 23.03.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.07.1953 р. ВТ військ

МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.01.1956 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9012-П).

Коваль Василь Іванович, 1931 р., с. Зелена, освіта 6 кл. Заарештований 26.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.08.1954 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9342-П).

Король Василь Михайлович, 1927 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 31.05.1956 р. Реабілітований 12.02.1992 р. (9241-П).

Масловатий Михайло Іванович, 1928 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 22.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.10.1955 р. Реабілітований 18.12.1991 р. (9342-П).

Миськів Онуфрій Іванович, 1891 р., с. Нові Петликивці, освіта початкова. Проживав у с. Зелена. Заарештований 23.03.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.07.1953 р., ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений

11.01.1955 р. Реабілітований 29.12.1992 р. (9012-П).

Моцик Варвара Яківна, 1922 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештована 24.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-2а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.06.1955 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (9342-П).

Моцик Євдокія Йосипівна, 1922 р., с. Зелена. Заарештована 10.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.05.1955 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (9342-П).

Моцик Іван Степанович, 1919 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Огида Йосип Іванович, 1919 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 11.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р.

Огида Федір Іванович, 1920 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 30.04.1946 р. ВТЗ МДБ ст.

Чортків Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.02.1955 р. Реабілітований 27.01.1992 р. (13352-П).

Отаман Федір Михайлович, 1923 р., с. Зелена, освіта 8 кл. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН, псевдо "Петренко". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Пасічник Василь Пантелеймонович, 1927 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.12.1954 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (9241-П).

Пасічник Іван Йосипович, 1924 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 11.06.1956 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (9241-П).

Пасічник Петро Ілліч, 1923 р., с. Зелена, освіта 9 кл. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторж-

них робіт із конфіскацією майна. Звільнений 08.06.1956 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (9241-П).

Пасічник Степан Іванович, 1917 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.11.1954 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (9241-П).

Політичка Пилип Миколайович, 1907 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 10.11.1949 р. Шумським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 30.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.07.1956 р. Реабілітований 27.07.1992 р. (14225).

Савка Василь Йосипович, 1924 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 03.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 09.03.1949 р. Реабілітований 12.02.1992 р. (9241-П).

Савка Захарій Йосипович, 1916 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 10.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 24.12.1992 р. (8946-П).

Савка Іван Онуфрійович, 1913 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарешто-

ваний 03.11.1949 р. Бучацьким РВ МДБ. Зв'язковий ОУН. Засуджений 30.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 27.09.1950 р. Реабілітований 13.07.1992 р. (14225).

Сохан Марія Іванівна, 1929 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештована 10.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 22.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 09.06.1950 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (9342-П).

Твердохліб Онуфрій Михайлович, 1929 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 30.04.1950 р. СВ УМДБ у Саратовській обл. (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 13.11.1950 р. ВТ ПривВО на 10 р. ВТТ. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 25.09.1953 р. (3015-П).

Ткач Григорій Іванович, 1915 р., с. Зелена, освіта початкова. Заарештований 13.05.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 11.10.1993 р. (11387-П).

Хомут Василь Семенович, 1910 р., с. Переволока, освіта початкова. Проживав у с. Зелена. Заарештований 23.03.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.07.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.02.1955 р. Реабілітований 24.12.1992 р. (9012-П).

ЗУБРЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрунишин Ганна Миколаївна, 1926 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 27.09.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 28.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Померла в ув'язненні 30.10.1950 р. Реабілітована. (12380).

Бурачок Микола Андрійович, 1920 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.06.1955 р. Реабілітований 08.10.1991 р. (7814-П).

Гаврилюк Стефанія Василівна, 1927 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 04.08.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 23.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 10.10.1955 р. Реабілітована 25.09.1991 р. (7096).

Гаврилюк Стефанія Миколаївна, 1928 р., с. Зубрець, освіта 5 кл. Заарештована 01.07.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 04.10.1947 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 30.04.1955 р. Реабілітована 16.07.1992 р. (8094-П).

Гриньків Марія Семенівна, 1896 р., с. Зубрець. Заарештована 22.10.1951 р.

Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 11.01.1952 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ Звільнена 01.10.1955 р. Реабілітована 19.09.1991 р. (16097-П).

Завальницький Богдан Антонович, 1900 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований 11.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 18.06.1955 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (7904-П).

Ковалевська Анастасія Михайлівна, 1924 р., с. Зубрець, освіта 7 кл. Заарештована 29.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 23.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 07.01.1955 р. Реабілітована 03.06.1993 р. (10337-П).

Ковалевський Франц Петрович, 1917 р. с. Зубрець, освіта початкова. Проживав у м. Моздок Північно-Осетинської АРСР (нині Республіка Північна Осетія, РФ). Заарештований 05.11.1952 р. СВ УМДБ у Північно-Осетинській АРСР (ст. 54-1а, 54-11 КК РРФСР). Засуджений 23.01.1953 р. ВТ військ МВС Північно-Осетинської АРСР на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабілітований 1989 р.

Кушнірчук Катерина Іванівна, 1928 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 01.04.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена

29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 01.10.1955 р. Доля невідома. Реабілітована 25.09.1991 р. (7096).

Малець Мирослава Дмитрівна, 1919 р., м. Белз, нині Сокальського р-ну Львівської обл. Проживала у с. Зубрець. Заарештована 12.06.1946 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 08.08.1956 р. Реабілітована 29.07.1993 р. (10814-П).

Мілецький Володимир Євстахійович, 1896 р., с. Зубрець, освіта 7 кл. Заарештований Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.08.1955 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7814-П).

Мойсей Іван Степанович, 1901 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований 25.12.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 19.10.1947 р. Реабілітований 18.03.1992 р. (8229-П).

Мойсей Михайло Степанович, 1929 р., с. Зубрець, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 06.08.1952 р. ВКР в/ч 93400 (ст. 58-8, 58-10 КК РРФСР). Засуджений

22.09.1952 р. ВТ в/ч 35289 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 01.07.1956 р. Реабілітований 08.04.1997 р. (16587-П).

Мойсей Софія Петрівна, 1927 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 01.08.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 01.10.1954 р. Реабілітована 25.09.1991 р. (7096).

Пивоварчук Іван Остапович, 1909 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований 30.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 20.09.1993 р. (11154-П).

Пивоварчук Степан Миколайович, 1919 р., с. Зубрець. Заарештований 1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду наприкінці червня 1941 р.

Пилипів Михайло Васильович, 1929 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 20.03.1950 р. ВКР в/ч 44327 (ст. 63-2, 76 КК Білоруської РСР). Засуджений 07.09.1950 р. ВТ в/ч 28226 на 25 р. ВТТ. Звільнений 02.08.1956 р. Реабілітований 08.04.1994 р. (13376-П).

Полійчук Ольга В'ячеславівна, 1902 р., с. Зубрець, освіта середня. Заарештована 31.10.1944 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Засуджена 16.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.08.1954 р. Реабілітована 24.05.1989 р. (4559-П).

Саварин Антоніна Михайлівна, 1926 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 01.08.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.02.1955 р. (7096).

Саварин Ганна Андріївна, 1920 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7814-П).

Саварин Ольга Костянтинівна, 1923 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештована 04.08.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 09.05.1956 р. Реабілітована 25.09.1991 р. (7096).

Саварин Степан Іванович, 1909 р., с. Зубрець, освіта 5 кл. Заарештований 25.11.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 14.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.10.1955 р. Реабілітований 05.05.1993 р. (10177-П).

Фуголь Іван Семенович, 1913 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований 30.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 09.07.1997 р. (16707-П).

Фуголь Степан Михайлович, 1921 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.08.1955 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7814-П).

Чернецький Йосип Іванович, 1918 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 10.06.1941 р. 3-м відділом НКВС Північного фронту (ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 23.07.1941 р. ВТ військ ЛенВО до розстрілу. Страчений. Реабілітований 22.03.1994 р. (15546-П).

Шкварок Андрій Іванович, 1904 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований 25.12.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.12.1956 р. Реабілітований 18.03.1992 р. (8229-П).

Шкварок Михайло Миколайович, 1899 р., с. Зубрець, освіта вища технічна. Проживав на ст. Возжаєвка

Хабаровського краю (нині РФ). Начальник дільниці робіт № 305 Далеко-східного будівництва. Заарештований 08.07.1938 р. Кримінальну справу припинено 13.02.1940 р. за відсутності складу злочину. Доля невідома. Реабілітований 08.04.1999 р.

Ярема Петро Степанович, 1919 р., с. Зубрець, освіта початкова. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.06.1955 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7814-П).

КИДАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Ганиш Ганна Корнелівна, 1927 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештована 11.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 28.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.08.1955 р. Реабілітована 18.08.1993 р. (16463-П).

Ганиш Йосип Йосипович, 1907 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 13.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.09.1956 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (9551-П).

Головацький Костянтин Кіндратович, 1911 р. с. Киданів. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.01.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8596-П).

Головацький Микола Гнатович, 1930 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 20.08.1947 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.01.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8596-П).

Головацький Партен Іванович, 1908 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 25.10.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 23.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 27.09.1993 р. (11959-П).

Горобець Василь Костянтинович, 1903 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.02.1956 р. Реабілітований 22.11.1991 р. (8596-П).

Кавецький Омелян Федорович, 1929 р., с. Киданів, освіта 9 кл. Заарештований 26.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від

02.08.1947 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 26.04.1951 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (7112).

Кавецький Федір Федорович, 1908 р., с. Киданів. Заарештований 17.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 28.07.1947 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 27.05.1954 р. Реабілітований 28.05.1992 р. (8238-П).

Ковач Олександр Осипович, 1894 р., с. Киданів, освіта початкова. Проживав у райцентрі Варгашіно Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 28.02.1938 р. Варгашінським РВ НКВС. Звинувачений як “учасник контрреволюційної терористично-диверсійної повстанської організації”. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 09.04.1938 р. розстріляний 16.04.1938 р. в м. Курган. Реабілітований 17.08.1989 р.

Кузимович Зенон-Іван Михайлович, 1897 р., с. Киданів, освіта вища. Заарештований 24.04.1944 р. ОВ НКВС (ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР). Засуджений 22.10.1945 р. ВТ військ НКВС Зах.-СибВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.04.1954 р. Реабілітований 30.07.1997 р. (16858-П).

Кульчицька Юлія Порфирівна, с. Киданів, освіта 8 кл. Заарештована 17.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.09.1954 р. Реабілітована 18.04.1974 р. (4094).

Кульчицький Василь Васильович, 1920 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.07.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.06.1955 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (9551-П).

Кульчицький Омелян Порфирівич, 1928 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 11.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 21.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.07.1958 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (10504-П).

Монастирська Олена Омелянівна, 1929 р., с. Киданів, освіта середня. Заарештована 31.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 09.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.05.1956 р. Реабілітована 15.04.1993 р. (10017-П).

Монастирська Текля Михайлівна, 1908 р., с. Киданів, освіта середня. Заарештована 09.12.1949 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.06.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 24.04.1956 р. Реабілітована 02.11.1993 р. (12020-П).

Монастирська Юстина Петрівна, 1927 р., с. Киданів, освіта почат-

кова. Заарештована 09.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 20.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 07.05.1991 р. (7004-П).

Монастирський Анатолій Федорович, 1902 р., с. Киданів, освіта 7 кл. Проживав у м. Бучач. Заарештований 26.01.1949 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 31.08.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 29.02.1956 р. Реабілітований 05.08.1993 р. (13968-П).

Монастирський Іван Васильович, 1930 р., с. Киданів, освіта початкова. Брат П. В. Монастирського. Заарештований 10.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 28.12.1955 р. Реабілітований 14.09.1956 р. (16472-П).

Монастирський Іван Павлович, 1926 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.02.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8596-П).

Монастирський Йосип Васильович, 1907 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 14.09.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.12.1947 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.04.1955 р. Реабілітований 07.10.1991 р. (7309-П).

Монастирський Йосип Федорович, 1929 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 25.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 16.04.1949 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 01.11.1955 р. Реабілітований 08.10.1993 р. (11275-П).

Монастирський Парфен Васильович, 1929 р., с. Киданів, освіта 5 кл. Брат І. В. Монастирського. Заарештований 20.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.12.1955 р. Реабілітований 29.11.1991 р.

Монастирський Парфен Федорович, 1893 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 12.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС. Звільнений 24.06.1946 р. за недоведеністю вини.

Піддубний Дем'ян Андрійович, 1900 р., с. Киданів. Заарештований 06.05.1946 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.07.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.02.1955 р. Реабілітований 10.12.1993 р. (14811-П).

Проста Анастасія Костянтинівна, 1928 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештована 09.04.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (54-1а, 54-11

КК УРСР). Засуджена 20.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 07.05.1991 р. (7004-П).

Проста Наталія Дмитрівна, 1898 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештована 14.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.08.1956 р. Реабілітована 18.08.1993 р. (16462-П).

Простий Василь Григорович, 1888 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 11.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.04.1955 р. Реабілітований 23.12.1992 р. (9551-П).

Сисак Йосип Степанович, 1923 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 25.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 16.04.1956 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (12583-П).

Сисак Ярослав Васильович, 1913 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 17.03.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Районовий ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.02.1993 р. (9620-П).

Стольник Василь Іванович, 1904 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 25.01.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 30.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 11.05.1956 р. Реабілітований 17.12.1993 р. (12778-П).

Чайковська Ганна Миколаївна, 1929 р., с. Киданів, освіта 9 кл. Заарештована 17.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.07.1954 р. Реабілітована 18.04.1974 р. (4094).

Чайковський Іван Йосипович, 1910 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 12.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (12583-П).

Чайковський Микола Дмитрович, 1888 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 21.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.04.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.01.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (8596-П).

Чайковський Омелян Петрович, 1893 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 16.09.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений

04.11.1955 р. Реабілітований 16.04.1992 р. (8540-П).

Шандровський Олександр Федорович, 1925 р., с. Киданів, освіта середня. Заарештований 25.07.1945 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-1а, 58-1а КК УРСР). Засуджений 05.09.1945 р. ВТ 25-ї та на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 26.02.1952 р. Реабілітований 12.05.1992 р. (13421-П).

Шкарлупа Андрій Андрійович, 1898 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 15.05.1944 р. Струсівським РВ НКВС. Член ОУН. Доля невідома. (3331).

Шкарлупа Салія Омелянівна, 1906 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештована 04.02.1947 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. За-

суджена 27.03.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.04.1955 р. Реабілітована 29.11.1991 р. (7387-П).

Шумняк Йосип Іванович, 1922 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 14.03.1941 р. Бучацьким НКВС. Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 23.02.1993 р. (9640-П).

Шуфляда Петро Іванович, 1929 р., с. Киданів, освіта початкова. Заарештований 10.03.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.07.1954 р. Реабілітований 28.08.1991 р. (9551-П).

КОСМИРИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Агащук Катерина, 1923 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 14.12.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Звільнена за недоведеністю вини 1941 р. (1588).

Білак Василь Іванович, 1921 р., с. Космирин, освіта 7 кл. Заарештований 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 05.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 11.06.1955 р. Реабілітований 26.12.1991 р. (7704).

Білак Ганна Іванівна, 1907 р., с. Космирин. Заарештована 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.11.1948 р. ВТ військ МВС у

Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 03.02.1956 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (10547-П).

Білак Іван Дмитрович, 1930 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.10.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7814-П).

Білак Юрій Васильович, 1910 р., с. Космирин. Заарештований 02.11.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН та УПА. Засуджений 15.12.1948 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 13.10.1950 р. Реабілітований 10.11.1992 р. (8712-П).

Бобик Василь Іванович, 1907 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 10.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 01.10.1954 р. Реабілітований 15.05.1995 р. (14723-П).

Бойчук Степан Іванович, 1897 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 20.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН, вояк УПА. Засуджений 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 19.09.1951 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (10508-П).

Вацлав Казимир Якович, 1894 р., с. Повія, нині Набережне. Проживав у м. Тракай (Литва). Заарештований 1940 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Гаврилюк Анна Іванівна, 1912 р., с. Космирин. Заарештована 24.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.05.1956 р. Реабілітована 30.10.1993 р. (11706-П).

Гаврилюк Євдокія Іванівна, 1928 р., с. Космирин. Заарештована 14.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.03.1956 р. Реабілітована 07.06.1993 р. (103109-П).

Гаврилюк Іван Михайлович, 1918 р., с. Космирин, освіта 5 кл. Заарештований 01.07.1941 р. СВ УНКВС у Ленінградській обл. (нині РФ) (ст. 58-4, 58-12 КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 23.07.1941 р. ВТ військ ЛенВО на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 21.11.1942 р. Реабілітований 22.11.1993 р. (11657-П).

Гаврилюк Любов (Любина), 1911 р., с. Космирин. Заарештована 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 15.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 26.12.1991 р. (7704).

Гаврилюк Марія Василівна, 1919 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 05.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 1992 р. (7704).

Галушак Володимир Вікторович, 1918 р., с. Космирин. Проживав у поселенні Усольє Ворошиловського р-ну Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 18.04.1944 р. Звинувачений у “проведенні анти-

радянської агітації”. Засуджений 03.08.1944 р. Молотовським облсудом на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Господенюк Ганна Олексіївна, 1919 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 04.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітована 08.07.1997 р. (16711-П).

Господенюк Іван Олексійович, 1924 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 06.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.07.1955 р. Реабілітований 03.01.1992 р. (10508-П).

Гучковська Пелагея Василівна, 1901 р., с. Космирин. Заарештована 10.08.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.10.1954 р. Реабілітована 07.10.1991 р. (7116).

Данилюк Калина Миколаївна, 1920 р., с. Космирин. Заарештована 12.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Зв'язкова ОУН. Засуджена 03.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 12.10.1993 р. (11443-П).

Деркач Василь Григорович, 1917 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 30.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 03.03.1992 р. (16711-П).

Деркач Іван Михайлович, 1921 р., с. Космирин, освіта 5 кл. Заарештований 32.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Деркач Іван Юрійович, 1895 р., с. Космирин, освіта початкова. Проживав у с-щі Седельніково Омської обл. (нині РФ). Заарештований 20.03.1942 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 15.06.1942 р. Омським облсудом до розстрілу. ВС РРФСР замінив смертну кару на 8 р. ув'язнення у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 11.12.1991 р.

Дмитрик Василь Михайлович, 1924 р., с. Космирин, освіта 7 кл. Заарештований 25.11.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 05.06.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 11.05.1955 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (8851-П).

Євчук Федір Оліянтович, 1902 р., с. Космирин. Заарештований 15.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 29.09.1993 р. (15854-П).

Жерук Василина Іванівна, 1928 р., с. Космирин, освіта початкова. Заареш-

тована 10.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 15.07.1954 р. Реабілітована 30.01.1992 р. (7904-П).

Жиляк Іван Гнатович, 1914 р., с. Долина, нині Глумацького р-ну Івано-Франківської обл. Проживав у с. Космирин. Заарештований 06.06.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.05.1956 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (10508-П).

Жиляк Калина Іванівна, 1918 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 10.06.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні 19.05.1951 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (10508-П).

Ільницький Григорій Петрович, 1909 р., с. Космирин. Заарештований 01.11.1945 р. 3-м відділом УДБ НКДБ СРСР (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 04.02.1946 р. ВТ військ Московської залізниці на 5 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.11.1950 р. Реабілітований 1993 р. (15462-П).

Карач Григорій Герасимович, 1907 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 30.10.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-10, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.07.1954 р. Реабілітований 20.12.1991 р. (12182-П).

Карач Павло Данилович, 1908 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 06.11.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 15.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.08.1955 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (14526-П).

Ковальчук Василь Семенович, 1907 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 05.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 02.10.1954 р. Реабілітований 24.12.1991 р. (7704).

Крихівська Ганна Микитівна, 1913 р., с. Космирин. Дружина М. С. Крихівського. Заарештована 30.10.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.05.1955 р. Реабілітована 16.01.1992 р. (14550-П).

Крихівська Євдокія Федорівна, 1903 р., с. Космирин. Заарештована 24.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.11.1948 р.

ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.07.1956 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (10530-П).

Крихівська Марія Андріївна, 1916 р., с. Космирин. Заарештована 24.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 28.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.05.1956 р. Реабілітована 10.04.1992 р. (7594-П).

Крихівський Михайло Семенович, 1913 р., с. Космирин, освіта початкова. Чоловік Г. М. Крихівської. Заарештований 27.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12, 54-10 КК УРСР). Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Урал. Помер 03.12.1942 р. в тюрмі м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Реабілітований 26.02.1992 р. (16711-П).

Лопушняк Михайло Іванович, 1920 р., с. Космирин, освіта 5 кл. Заарештований 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.07.1956 р. Реабілітований 05.12.1991 р. (10548-П).

Моспан Ганна Дмитрівна, 1932 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 07.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 19.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.01.1955 р. Реабілітована 24.12.1992 р. (8913-П).

Моспан Іван Михайлович, 1922 р., с. Космирин. Заарештований 12.12.1945 р. ВКР СМЕРШ у м. Сталінград (нині Волгоград, РФ) (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 22.01.1946 р. ВТ військ НКВС ПривВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.09.1954 р. Реабілітований 17.02.1992 р. (15778-П).

Нижник Анастасія Дмитрівна, 1929 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 06.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.04.1955 р. Реабілітована 22.06.1992 р. (8129-П).

Нижник Катерина Іванівна, 1924 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 06.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.05.1956 р. Реабілітована 22.06.1992 р. (8129-П).

Остапа Василь Федорович, 1892 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 13.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 23.06.1958 р. Реабілітований 21.02.1992 р.

Павлюк Павлина Матвіївна, 1929 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 06.06.1948 р. Золото-

потіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 22.06.1992 р. (8129-П).

Павлюк Пилип Онуфрійович, 1911 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 04.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10, 72 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 03.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 18.04.1956 р. Реабілітований 18.05.1989 р. (4945).

Пацула Стефан Михайлович, 1903 р., с. Кринички, нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Космирин. Заарештований 14.12.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Звільнений за недоведеністю вини 1941 р. (1588).

Роля Анастасія Микитівна, 1903 р., с. Космирин. Заарештована 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 25.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.05.1956 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7409-П).

Сеник Іван Васильович, 1924 р., с. Космирин, освіта 5 кл. Заарештований 31.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-8 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Помер в ув'язненні на Уралі 15.01.1943 р. Реабілітований. (16576-П).

Сенишин Василь Степанович, с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.10.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 21.01.1949 р. Реабілітований 26.05.1994 р.

Сенишин Костянтин Северинович, 1908 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 27.12.1991 р.

Смерека Василь Герасимович, 1897 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 06.11.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 15.12.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.05.1955 р. Реабілітований 04.01.1992 р. (14527-П).

Смерека Василь Григорович, 1924 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 07.05.1948 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 20.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 10.06.1955 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (14764-П).

Смерека Іван Михайлович, 1917 р., с. Космирин. Заарештований 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ

(ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 07.02.1948 р. ув'язнений на 7 р. у ВТТ. Звільнений 26.08.1954 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (7401-П).

Смерека Марія Степанівна, 1928 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 20.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 03.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (10496-П).

Смерека Федір Данилович, 1907 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 25.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.06.1956 р. Помер 1991 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (7412-П).

Стефанишин Володимир Максимович, 1932 р., с. Повія, нині Набережне, освіта початкова. Заарештований 07.12.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 15.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ. Звільнений 05.07.1954 р. Реабілітований 24.12.1992 р. (8913-П).

Стрільчук Анастасія Климівна, 1932 р., с. Повія, нині Набережне, освіта початкова. Заарештована 07.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 15.12.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена

17.01.1955 р. Реабілітована 24.12.1992 р. (8913-П).

Стрільчук Ганна Климівна, 1930 р., с. Повія, нині Набережне. Заарештована 07.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 15.02.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 14.12.1954 р. Реабілітована 24.12.1992 р. (8913-П).

Стрільчук Григорій Сильвестрович, 1904 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 17.06.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 30.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.06.1956 р. Реабілітований 02.01.1992 р. (10494-П).

Стрільчук Дмитро Васильович, 1908 р., с. Космирин. Заарештований 18.05.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 27.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.08.1956 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (7406-П).

Стрільчук Михайло Федорович, 1903 р., с. Космирин. Заарештований 02.11.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 15.12.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (7411-П).

Федишин Василь Степанович, 1908 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 09.09.1948 р. Золото-

потіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 18.10.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 21.01.1949 р. Реабілітований 26.05.1990 р. (12368-П).

Федишин Костянтин Северинович, 1908 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 14.10.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.01.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Реабілітований 27.12.1991 р. (7704).

Федорів Анастасія Іллівна, 1926 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 24.06.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 30.03.1956 р. Реабілітована 25.01.1992 р. (10520-П).

Чорнобай Дмитро Данилович, 1919 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 08.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Лис". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 18.03.1992 р. (16711-П).

Шастків Марія Герасимівна, 1907 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.06.1955 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7814-П).

Шкварчук Марія Йосипівна, 1907 р., с. Космирин. Заарештована 09.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 18.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.03.1956 р. Реабілітована 30.10.1993 р. (11709-П).

Юрчук Ганна Михайлівна, 1908 р., с. Космирин. Заарештована 24.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 28.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Президія Верховної Ради СРСР зменшила покарання до 8 р. ув'язнення. Звільнена 15.11.1955 р. Реабілітована 29.11.1955 р. (7410-П).

Янківська Марія Юрійвна, 1919 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештована 03.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляна без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 08.07.1997 р. (16711-П).

Янківський Захар Юрійович, 1924 р., с. Космирин, освіта початкова. Заарештований 29.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.05.1943 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Звільнений 13.09.1954 р. Реабілітований 18.04.1992 р. (15905-П).

КОСТІЛЬНИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Боднарук Анна Тимківна, 1926 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 12.11.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 08.05.1956 р. Реабілітована 15.11.1991 р. (7174-П).

Гаврилюк Петро Теодозійович, 1908 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 05.12.1944 р. ВКР СМЕРШ інженерно-саперної бригади (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 12.12.1944 р. ВТ 218-ї Київської сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.07.1950 р. Реабілітований 24.07.1996 р. (16138-П).

Гирлевич Петронелія Теодорівна, 1918 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 04.01.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 19.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнена 01.02.1956 р. Реабілітована 26.02.1992 р. (11324-П).

Гнатюк Василь Федорович, 1922 р., с. Костільники. Заарештований 17.09.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Лісовик". Засуджений 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.09.1968 р. Реабілітований 13.02.1992 р. (9956).

Гнатюк Дмитро Якович, 1921 р., с. Костільники. Заарештований

11.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 07.10.1955 р. Реабілітований 10.02.1992 р. (12730-П).

Гнатюк Катерина Федорівна, 1930 р., с. Костільники. Заарештована 12.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 28.02.1956 р. Реабілітована. (7191-П).

Гнитка Ганна Павлівна, 1912 р., с. Костільники, освіта початкова. Дружина М. І. Гнитки. Заарештована 30.06.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 30.08.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.11.1954 р. Реабілітована 31.01.1992 р. (15945-П).

Гнитка Марія Михайлівна, 1933 р., с. Костільники. Заарештована 22.07.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Засуджена ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.11.1954 р. Реабілітована 31.01.1992 р. (15945-П).

Гнитка Михайло Іванович, 1908 р., с. Костільники, освіта початкова. Чоловік Г. П. Гнитки. Заарештований 02.11.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований на Урал. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від

26.07.1942 р. ув'язнений на 8 р. ВТТ. Помер 07.10.1942 р. в тюрмі м. Челябинськ (нині РФ). Реабілітований 28.09.1993 р. (13871).

Гуйван Іван Якович, 1928 р., с. Костільники, закінчив 3 курси педагогічного училища. Заарештований 13.07.1944 р. Чортківським РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 10.09.1944 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.01.1954 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (9668-П).

Гуйван Яків Прокопович, 1900 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 12.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 31.01.1955 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (12730-П).

Дутко Катерина Петрівна, 1919 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.03.1956 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7814-П).

Івасишин Василь Михайлович, 1919 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 15.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 24.02.1943 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Помер в ув'язненні 21.06.1943 р. Реабілітований 28.02.1990 р. (5780-П).

Івасишина Катерина Василівна, 1928 р., с. Костільники, освіта 5 кл. Заарештована 11.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 25.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. З ув'язнення звільнена 05.07.1951 р. і відправлена на спецпоселення. Звільнена 23.01.1956 р. Реабілітована 27.05.1991 р. (6652).

Капуш Анастасія Григорівна, 1925 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 02.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.11.1954 р. Реабілітована 27.05.1991 р. (6652-П).

Климчик Іван Мартинович, 1924 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 26.01.1949 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 25.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.03.1956 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (14765-П).

Ковальська Пелагія Василівна, 1924 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 02.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.04.1955 р. Реабілітована 27.05.1991 р. (6652-П).

Костриба Анастасія Василівна, 1928 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 04.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 08.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.04.1956 р. Реабілітована 07.10.1991 р. (7028-П).

Коцюба Василь Матвійович, 1929 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 18.12.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.04.1955 р. Реабілітований 12.12.1992 р.

Крамарчук Дмитро Кирилович, 1911 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 29.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Куля". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Крамарчук Петро Іванович, 1924 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 04.11.1945 р. ВКР СМЕРШ (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 14.01.1946 р. ВТ Групи радянських військ у Німеччині на 10 р. ВТТ. Звільнений 13.03.1958 р. (2719).

Кучірко Ганна Федорівна, 1925 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 30.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ

СРСР від 31.07.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 25.01.1955 р. Реабілітована 31.07.1967 р. (8618-П).

Меренчук Андрій Васильович, 1903 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 11.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 07.10.1955 р. Реабілітований 07.03.1992 р.

Миколюк Микола Федорович, 1910 р., с. Костільники, освіта початкова. Проживав у м. Саратов (нині РФ). Заарештований 01.12.1945 р. ОБ УНКВС у Саратовській обл. Звинувачений у "зраді батьківщини". Засуджений 22.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Саратовській обл. на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 01.04.1967 р.

Мукан Катерина Захарівна, 1917 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована 12.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН, УПА. Засуджена 23.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 19.01.1955 р. Реабілітована 16.01.1993 р. (10866-П).

Остафійчук Дмитро Захарович, 1921 р., с. Костільники, освіта середня. Заарештований 06.11.1942 р. ОБ НКВС Московського округу ППО (ст. 58-10, 58-2 КК РРФСР). Засуджений 11.02.1943 р. ВТ Московського округу ППО на 10 р. ВТТ. Помер у ув'язненні 07.06.1944 р. Реабілітований 29.08.1997 р. (16776-П).

Парашук Анастасія Федорівна, 1921 р., с. Костільники. Заарештована 12.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. ВТ військ ПрикВО зменшив покарання до 6 р. Доля невідома. Реабілітована 08.08.1991 р. (7191-П).

Рожелюк Катерина Миколаївна, 1928 р., с. Костільники. Дружина Михайла Рожелюка. Заарештована 31.10.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 25.01.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 12.07.1991 р. (7174-П).

Рожелюк Микола Данилович, 1898 р., с. Костільники. Брат Михайла Рожелюка. Заарештований 30.06.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.08.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнений 20.05.1956 р. Реабілітований 12.09.1991 р. (6811-П).

Рожелюк Михайло Данилович, 1895 р., с. Костільники. Чоловік Катерини Рожелюк, брат Миколи Рожелюка. Заарештований 30.06.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 08.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 12.11.1954 р. Реабілітований 12.09.1991 р. (6811-П).

Рожелюк Петро Миколайович, 1921 р., с. Костільники, освіта почат-

кова. Заарештований 13.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.09.1993 р. (15870-П).

Ткачук Василь Лук'янович, 1910 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 28.01.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 18.05.1992 р. (12842-П).

Ткачук Ганна Василівна, 1913 р., с. Костільники. Заарештована 12.11.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 13.07.1956 р. Реабілітована 05.03.1993 р. (9956-П).

Ткачук Марія Прокопівна, 1915 р., с. Костільники, освіта 5 кл. Заарештована 03.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.09.1955 р. Реабілітована 30.03.1993 р. (10112-П).

Ткачук Михайло Іванович, 1921 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 05.05.1941 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН, псевдо "Вихор". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Ткачук Олексій Прокопович, 1912 р., с. Костільники. Брат Я. Ткачука. Заарештований 02.11.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 12.05.1992 р. (13871).

Ткачук Яків Прокопович, 1905 р., с. Костільники. Брат О. Ткачука. Заарештований 02.11.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 12.05.1992 р. (13871).

Холодницька Ганна Василівна, 1926 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештована Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна

і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7814-П).

Цісарчук Іван Данилович, 1903 р., с. Костільники, освіта початкова. Заарештований 12.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 31.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.07.1956 р. Реабілітований 18.03.1992 р. (12730-П).

Шестерняк Василь Михайлович, 1896 р., с. Костільники. Заарештований 22.07.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 30.08.1951 р. ВТ військ МДБ у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.10.1954 р. Реабілітований 29.02.1993 р. (15945-П).

ЛІЩАНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бланк Яків Нойович, 1883 р., с. Ліщанці, освіта вища. Заарештований 23.03.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Звільнений 10.05.1940 р. за недоведеністю вини. (1967).

Боднарчук Петро Якович, 1919 р., с. Ліщанці, освіта середня. Заарештований під час служби в армії 26.01.1946 р. ВКР СМЕРШ 126-ї гв. сд (ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 06.04.1946 р. ВТ військ 6-ї гв. сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.05.1956 р. Реабілітований 13.11.1989 р. (5570-П).

Бурак Ольга Петрівна, 1928 р., с. Ліщанці, освіта 7 кл. Заарештована 19.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.06.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена. Реабілітована 07.02.1990 р. (15008-П).

Воронюк Дмитро Миколайович, 1927 р., с. Ліщанці. Заарештований 1946 р. органами МДБ. Вояк УПА. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Помер 1948 р. в ув'язненні в м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ).

Горбатюк Михайло Максимович, 1905 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований у м. Чортків 16.06.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.06.1956 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7514-П).

Дмитрів (Прокіпчук) Софія Василівна, 1925 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 27.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.10.1954 р. Реабілітована 24.06.1992 р. (7915-П).

Західник Петро Павлович, 1908 р., с. Ліщанці. Заарештований 12.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 11.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 15.04.1946 р. Реабілітований 27.05.1993 р. (13832).

Іваськів Марія Степанівна, 1923 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 11.06.1956 р. Реабілітована 16.07.1993 р. (10830-П).

Іваськів Михайло Дмитрович, 1900 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 19.04.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Звільнений 18.09.1940 р. за недоведеністю вини. (233б).

Кравчук Софія Іванівна, 1924 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 03.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.07.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 05.08.1955 р. Реабілітована 23.08.1991 р. (12761-П).

Крижанівський Йосип Якович, 1926 р., м-ко, нині смт Золотий Потік, освіта початкова. Проживав у с. Ліщанці. Заарештований 23.03.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.12.1954 р. Реабілітований 06.02.1992 р. (13310-П).

Легкун Надія Андріївна, 1915 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Дружина П. Легкуна. Проживала в с. Русилів. Заарештована 15.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 14.11.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.03.1956 р. Реабілітована 13.02.1992 р. (13563-П).

Легкун Панас (Танасій) Михайлович, 1915 р., с. Ліщанці. Чоловік Н. Легкун. Заарештований 30.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Леськів Василь Петрович, 1923 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 12.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 11.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.01.1955 р. Реабілітований 27.05.1993 р. (13832).

Лизуник Марія Михайлівна, 1929 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.11.1954 р. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Лупійчук Михайло Павлович, 1923 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 10.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 99-ї Житомирської сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 14.11.1944 р. ВТ 99-ї Житомирської сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1953 р. Реабілітований 16.04.1992 р. (16448-П).

Лупійчук Павло Іванович, 1896 р., с. Ліщанці. Заарештований 01.07.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 09.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 20.02.1949 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (14737).

Мариновська Оксана Андріївна, 1928 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.04.1955 р. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Мостова Ольга Петрівна, 1928 р., с. Ліщанці. Заарештована 09.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.09.1954 р. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Мостовий Степан Петрович, 1915 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 08.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Білий". Перебував у тюрмі м. Чортків. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Олійник Микола Петрович, 1919 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 08.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Білка". Перебував у тюрмі м. Чортків. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Пендзей Марія Іванівна, 1893 р., с. Ліщанці. Мати С. М. Пендзей. Заарештована 31.07.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 13.07.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 20.10.1955 р. Реабілітована 26.08.1991 р. (12761-П).

Пендзей Петро Ілліч, 1907 р., с. Ліщанці. Чоловік С. М. Пензей. Заарештований 22.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 05.12.1956 р. Реабілітований 05.03.1993 р. (9956-П).

Пендзей Софія Миколаївна, 1913 р., с. Ліщанці. Дочка М. І. Пендзея, дружина П. І. Пендзея. Заарештована 22.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 19.07.1956 р. Реабілітована 05.03.1993 р. (9956-П).

Підлісна Ольга Михайлівна, 1928 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.07.1954 р. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Прокіпчук Марія Іванівна, 1928 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Померла в ув'язненні. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Прокіпчук Марія Михайлівна, 1907 р., с. Ліщанці. Заарештована 02.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-10, КК УРСР). Засуджена 11.12.1950 р. Терноп. облсудом на 25 р.

ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.02.1956 р. Реабілітована 23.12.1992 р. (9263-П).

Сербченко Ганна Миколаївна, 1929 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 22.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 22.12.1956 р. Реабілітована 18.03.1992 р. (9956-П).

Торговський Ілля Миколайович, 1890 р., с. Ліщанці. Проживав в Одеській обл. Заарештований наприкінці 1937 р. органами НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний 15.02.1938 р. в м. Одеса. Реабілітований 1990 р.

Хомут Андрій Григорович, 1910 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований під час військової служби 18.12.1949 р. ВКР 3-ї ударної армії (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 13.01.1950 р. ВТ в/ч 92401 на 15 р. ВТТ. Звільнений 02.10.1955 р. Реабілітований 06.05.1992 р. (15866-П).

Чіхман Анна Теклівна, 1923 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Чіхман Петро Михайлович, 1921 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 11.09.1955 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.03.1956 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений 29.05.1959 р. Реабілітований 25.11.1991 р. (9905).

Шевчук Анна Федорівна, 1903 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештована 15.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 15.06.1955 р. Реабілітована 14.08.1991 р. (7081-П).

Шевчук Микола Михайлович, 1921 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 08.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Ярошенко". Згідно з постановою ОН при НКВС ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.07.1990 р. (5780-П).

Шишків Марія Іллівна, 1927 р., с. Ліщанці. Заарештована 15.03.1946 р.

Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 25.02.1951 р. Реабілітована 15.08.1991 р. (7081-П).

Шпуняр Петро Онуфрійович, 1923 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 10.11.1944 р. ВКР СМЕРШ 99-ї Житомирської сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 14.11.1944 р. ВТ 99-ї Житомирської сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.04.1954 р. Реабілітований 16.04.1992 р. (16448-П).

Юзв'як Іван Павлович, 1927 р., с. Ліщанці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 09.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.03.1957 р. Реабілітований 17.09.1991 р. (14674-П).

МЕДВЕДІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баб'як Лавро Євстахійович, 1913 р., с. Медведівці, освіта 7 кл. Заарештований 20.09.1939 р. Галицьким РВ НКВС Станіславської (нині Івано-Франківська) обл. (ст. 54-11 КК УРСР). Звільнений 29.02.1940 р. за недоведеністю вини. (2062).

Вельган Ганна Михайлівна, 1925 р., с. Медведівці, освіта середня. Заарештована 16.02.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 07.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторж-

них робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.03.1955 р. Реабілітована 02.05.1992 р. (8420-П).

Вельган Михайло Васильович, 1897 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований 22.02.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 09.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 26.02.1947 р. Реабілітований 16.09.1993 р. (11180-П).

Волощук Ярослав Павлович, 1930 р., с. Медведівці, освіта початкова.

Заарештований 16.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.02.1956 р. Реабілітований 29.04.1993 р.

Галай Варвара Якимівна, 1925 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештована 28.02.1946 ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 18.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.03.1955 р. Реабілітована 28.02.1991 р. (14973-П).

Григорцева Мальвіна Михайлівна, 1921 р., с. Горигляди, нині Монастириського р-ну. Проживала у с. Медведівці. Заарештована 25.11.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 22.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.06.1956 р. Реабілітована 07.04.1992 р. (7592-П).

Давидяк Григорій Дмитрович, 1913 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований 04.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 07.02.1990 р. (5690-П).

Дзюрбан Григорій Васильович, 1923 р., с. Медведівці, освіта середня. Заарештований 25.10.1967 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 62-1 КК УРСР). Засуджений 05.02.1968 р. Терноп. облсудом на 3 р. позбавлення волі. Звільнений 24.10.1970 р. Реабілітований 26.04.1994 р. (12981-П).

Когут Марко Семенович, 1908 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 11.01.1945 р. ВКР СМЕРШ 40-ї повітряно-винищувальної бригади (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 10.02.1945 р. на 10 р. ВТТ. Помер 07.08.1945 р. в тюрмі м. Канськ (нині РФ). Реабілітований 22.01.1997 р. (17043-П).

Кольба Петро Михайлович, 1931 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований 03.02.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 14.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ. Звільнений 24.04.1954 р. Реабілітований 12.08.1989 р. (5846-П).

Кольба Теодора Антонівна, 1904 р., с. Медведівці. Заарештована 17.02.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 14.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 03.02.1956 р. Реабілітована 12.08.1989 р. (5846-П).

Крушельницький Корній Андрійович, 1882 р., с. Медведівці, освіта середня. Проживав у м. Бучач. Заарештований 13.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Загинув в ув'язненні. Реабілітований 26.04.1989 р. (4869).

Лисишин Василь Микитович, 1924 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований 27.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 17.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. поз-

бавлення прав. Звільнений 25.08.1954 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (9029-П).

Лисоманка Парасковія Яківна, 1900 р., с. Медведівці. Заарештована 03.02.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 14.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.10.1955 р. Реабілітована 07.06.1993 р. (10308-П).

Марциновський Мирон Володимирович, 1925 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований ВКР СМЕРШ 160-ї Брестської сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 12.11.1944 р. ВТ 160-ї Брестської сд на 10 р. ВТТ. Звільнений 1955 р. Реабілітований 16.02.1993 р. (14649).

Михалків Тетяна Микитівна, 1930 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештована 09.02.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.08.1948 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 09.02.1953 р. Реабілітована 01.11.1990 р. (6593-П).

Остапович Іван Йосипович, 1910 р., с. Доброполе, освіта початкова. Проживав у с. Медведівці. Заарештований 27.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 25.08.1954 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (8434).

Панкевич Володимир Васильович, 1904 р., с. Медведівці. Проживав у м. Одеса. Заарештований. Згідно з постановою "трійки" при УНКВС в Одеській обл. від 27.11.1937 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Руда Ольга Костянтинівна, 1928 р., с. Медведівці, освіта 7 кл. Заарештована 29.05.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 23.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 09.03.1955 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (10491-П).

Старик Владислав Іванович, 1903 р., с. Медведівці, освіта початкова. Заарештований 25.10.1939 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-4 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 05.06.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.04.1989 р. (4971-П).

Цвіль Павло Корнійович, 1912 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Проживав у с. Медведівці. Заарештований 23.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 27.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.12.1953 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (7447-П).

МИКОЛАЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрішин Яків Федорович, 1925 р., с. Миколаївка. Проживав у м. Саратов (нині РФ). Заарештований 29.05.1945 р. ВББ УМВС у Саратовській обл. Засуджений 04.02.1947 р.

Справу переглянуто. Звільнений. Реабілітований 1990 р.

Волощук Ярослав Павлович, 1930 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештований 16.01.1948 р. Золото-

потіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 08.04.1948 р. ВТ військ у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.02.1956 р. Реабілітований 29.04.1993 р. (10244-П).

Дем'янчук Іван Павлович, 1898 р., с. Губин, освіта початкова. Заарештований 07.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 19.06.1990 р. (5863-П).

Дем'янчук Марія Федорівна, 1925 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештована 10.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 04.12.1954 р. Реабілітована 27.07.1992 р. (8269).

Дутка Дмитро Пантелеймонович, 1903 р., с. Миколаївка. Заарештований 10.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.04.1956 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (7904-П).

Дутка Яків Федорович, 1925 р., с. Миколаївка, освіта 7 кл. Заарештований 06.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Байрак". Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.06.1956 р. Реабілітований 26.03.1992 р. Помер 1993 р. (7904-П).

Захарійчук Антон Якович, 1921 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 28.02.1945 р. ВКР СМЕРШ 123-ї сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Член ОУН. Засуджений 24.03.1945 р. ВТ 65-ї армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 25.09.1945 р. Реабілітований 12.04.1984 р. (16496-П).

Захарійчук Марія Іллівна, 1923 р., с. Губин, освіта початкова. Заарештована 01.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 20.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 16.05.1955 р. Реабілітована 28.11.1991 р. (7241-П).

Калинюк Анна Василівна, 1921 р., с. Сокирчин, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у с. Миколаївка. Заарештована 17.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.10.1955 р. Реабілітована 26.03.1992 р. (7904-П).

Лозин Василь Антонович, 1911 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештований 23.07.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 27.02.1948 р. Реабілітований 06.04.1992 р. (7823-П).

Лозюк Марія Петрівна, 1924 р., с. Губин, освіта початкова. Заарешто-

вана 12.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Галина”. Засуджена 14.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.09.1954 р. Реабілітована 13.12.1993 р. (11638-П).

Мартинюк Дмитро Петрович, 1916 р., с. Сокілець, освіта початкова. Заарештований 23.07.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (54-1а, 54-2, 54-11, 80 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.03.1941 р. ув’язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 10.11.1989 р. (5556-П).

Мельничук Марія Онуфріївна, 1924 р., с. Губин. Заарештована 12.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Росинка”. Засуджена 14.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 03.04.1955 р. Реабілітована 13.12.1993 р. (11638-П).

Оборончук Василь Іванович, 1902 р. с. Сокілець, освіта початкова. Проживав у м. Акмолінськ (нині Казахстан). Заарештований 14.11.1945 р. СВ УНКДБ в Акмолінській обл. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 25.12.1945 р. Акмолінським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 05.05.1989 р.

Оборончук Катерина Федорівна, 1926 р., с. Сокілець, освіта початкова. Заарештована 03.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР). Зв’язкова ОУН. Засуджена 14.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.03.1955 р. Реабілітована 21.05.1991 р. (6645-П).

Оборончук Михайло Йосипович, 1922 р., с. Сокілець, освіта початкова. Заарештований 25.12.1946 р. ВКР 1-ї Червоноградської мех. див. Член ОУН. Засуджений 21.12.1946 р. ВТ 1-ї Червоноградської мех. див. на 10 р. ВТТ. Звільнений 26.02.1955 р. Реабілітований 01.06.1992 р. (13132-П).

Оборончук Петро Іванович, 1911 р., с. Сокілець, освіта початкова. Заарештований 1941 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.05.1941 р. ув’язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 1946 р. Реабілітований 16.07.1971 р. (9143-П).

Пиріг Василь Петрович, 1919 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештований 28.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Прокопчук Петро Семенович, 1914 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештований 23.05.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 09.01.1946 р. Реабілітований 19.01.1993 р. (9239-П).

Скаржинська Марія Степанівна, 1925 р., с. Миколаївка, освіта початкова.

Заарештована 03.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 04.02.1955 р. Реабілітована 23.03.1993 р. (9974-П).

Скаржинський Петро Семенович, 1902 р., с. Губин, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка. Заарештований 26.02.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований в тюрму на Урал. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.07.1942 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.10.1989 р. (5553-П).

Скаржинський Федір Степанович, 1919 р., с. Губин, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка. Заарештований 15.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 21.02.1966 р. (3792).

Скибінська Катерина Франківна, 1924 р., с. Губин. Заарештована 22.12.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення

прав. Звільнена 27.04.1956 р. Реабілітована 05.03.1993 р. (9956-П).

Скибінська Марія Онуфрійвна, 1923 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештована 05.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Калина". Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.12.1955 р. Реабілітована 09.06.1992 р. (8093-П).

Хартоняк Катерина Григорівна, 1925 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештована 04.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 08.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.04.1956 р. Реабілітована 07.10.1991 р. (7028-П).

Хартоняк Марія Софронівна, 1927 р., с. Миколаївка, освіта початкова. Заарештована 04.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 08.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.03.1956 р. Реабілітована 07.10.1991 р. (7028-П).

НОВОПЕТЛИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баран Григорій Онуфрійович, 1924 р., с. Нові Петликівці, освіта початкова. Заарештований 28.06.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.11.1954 р. Реабілітований 21.09.1993 р. (10995-П).

Баран Ілля Степанович, 1896 р., с. Нові Петликівці, освіта початкова. Заарештований 26.04.1950 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. Засуджений 16.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 13.02.1990 р. (5813-П).

Бубна Парасковія Петрівна, 1928 р., с. Милування, нині Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Заарештована 20.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 19.04.1955 р. Реабілітована 25.10.1991 р. (7399-П).

Знак Дмитро Григорович, 1925 р., с. Нові Петликивці, освіта початкова. Заарештований 28.11.1945 р. СВ УНКДБ у Горьківській обл. (нині Нижньогородська обл., РФ) (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 15.03.1946 р. Горьківським облсудом на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 28.11.1950 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7297-П).

Знак Ілля Григорович, 1910 р., с. Нові Петликивці, освіта початкова. Заарештований 22.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Дуб". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.06.1997 р. (16666-П).

Литвинко Михайло Павлович, 1890 р., с. Нові Петликивці. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. 13.05.1955 р. ВТ Туркестанського ВО зменшив

покарання до 7 р. ув'язнення. Звільнений 13.05.1955 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (7447-П).

Логоза Тетяна Іванівна, 1922 р., с. Підпечери, нині Тисменицького р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживала у с. Пушкарі. Заарештована 15.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.12.1955 р. Реабілітована 25.11.1991 р. (7399).

Соншедський Тадеуш Мечиславович, 1904 р., с. Нові Петликивці, освіта середня медична. Проживав у м. Збараж. Заарештований 1940 р. Збаразьким РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.03.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (нині Республіка Комі, РФ). Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Ткач Ганна Михайлівна, 1927 р., с. Грушка, нині Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл. Проживала в с. Нові Петликивці. Заарештована 23.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 26.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 12.12.1955 р. Реабілітована 19.12.1991 р. (7447-П).

Фіголь Марія Онуфрїївна, 1928 р., с. Пушкарі, освіта початкова. Заарештована 20.04.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 17.06.1946 р.

ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 02.10.1954 р. Реабілітована 25.10.1991 р. (7399-П).

Чабрак Григорій Федорович, 1909 р., с. Нові Петликивці, освіта 5 кл.

Заарештований 27.12.1939 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 26.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.01.1990 р. (5675-П).

ОЗЕРЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Броговський Валерій Тадейович, 1904 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 20.09.1939 р. Кременецьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Засуджений 12.04.1941 р. Терноп. облсудом до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований 28.06.1994 р. (12631-П).

Васильків Арсентій Йосипович, 1908 р., с. Підмихайля, нині Калуського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Озеряни. Заарештований 28.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.06.1994 р. (12438-П).

Вікарчук Григорій Іванович, 1884 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 23.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.09.1954 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (8833-П).

Гірняк Михайло Євгенович, 1910 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований під час служби в ар-

мії 03.01.1945 р. ВКР СМЕРШ 106-ї сд (ст. 58-10 КК УРСР). Засуджений 15.01.1945 р. ВТ 106-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений у квітні 1954 р. Реабілітований 03.05.1972 р. (3977-П).

Гриньків Роман Семенович, 1916 р., с. Озеряни. Заарештований 27.08.1944 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.07.1951 р. Реабілітований 27.07.1992 р. (8268).

Гузан Микола Васильович, 1920 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 29.11.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2 КК УРСР). Член ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 13.04.1966 р. (3815).

Гузан Микола Юрійович, 1888 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 28.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.11.1955 р. Реабілітований 04.01.1992 р. (8833-П).

Загородна Анастасія Олексіївна, 1929 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 12.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 13.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Померла в ув'язненні 25.03.1948 р. Реабілітована 20.01.1993 р. (9413-П).

Зубатий Василь Федорович, 1907 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 15.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ. Засуджений 26.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. 18.09.1954 р. ВС СРСР зменшив покарання до 10 р. ув'язнення. Звільнений 1955 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (11336-П).

Квасниця Семен Пилипович, 1891 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 14.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 26.04.1954 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.11.1955 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (11336-П).

Книш Микола Антонович, 1910 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 03.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 17.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.01.1955 р. Реабілітований 19.02.1992 р. (14340-П).

Кравчук Дмитро Ілліч, 1919 р., с. Озеряни. Перебував на спецпоселенні у м. Березники Молотовської обл. (нині

Пермська обл., РФ). Заарештований 05.08.1942 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.03.1943 р. винесено вирок – розстріл. ВС СРСР замінив смертну кару на 10 р. ув'язнення у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1990 р.

Лисий Михайло Онуфрійович, 1887 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 28.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 16.01.1951 р. Реабілітований 04.01.1992 р. (8833-П).

Луців Василь Федорович, 1905 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 13.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.05.1955 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (14972-П).

Мурашко Степан Андрійович, 1904 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 26.01.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 12.08.1949 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (9339-П).

Панкевич Марія Мартинівна, 1922 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештована 20.03.1946 р. Монастирським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА.

Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 07.02.1955 р. Реабілітована 24.01.1992 р. (8748-П).

Петришин Антон Іванович, 1920 р., с. Озеряни, освіта середня. Проживав у м. Бучач. Заарештований 16.06.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.05.1955 р. Реабілітований 09.08.1991 р. (7458-П).

Петришин Стефанія Іванівна, 1924 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 07.04.1953 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджена 22.05.1953 р. Терноп. облсудом на 10 р. позбавлення волі. Звільнена 11.11.1955 р. Реабілітована 10.08.1991 р. (1952).

Подорожна Михайлина Танасівна, 1924 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 14.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова УПА. Засуджена 11.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6872-П).

Рачковський Василь Іванович, 1913 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Брат М. Рачковського. Заарештований 14.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.08.1960 р. Реабілітований 29.07.1966 р. (11336-П).

Рачковський Микола Іванович, 1904 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Брат В. Рачковського. Заарештований 14.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.11.1955 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (11336-П).

Рівний Іван Олексійович, 1891 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 26.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 29.11.1954 р. Реабілітований 31.01.1992 р. (8423-П).

Савків Олексій Михайлович, 1890 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 24.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 13.12.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 24.08.1954 р. Реабілітований 30.07.1993 р. (10852-П).

Симанишин Михайло Андрійович, 1883 р., с. Верб'ятин. Заарештований 28.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.01.1955 р. Реабілітований 04.01.1992 р. (8833-П).

Симанишин Семен Якович, 1904 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заареш-

тований Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 19.04.1945 р. за недоведеністю вини. (1841).

Сось Степан Іванович, 1893 р., с. Озеряни, освіта середня. Заарештований 27.04.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 12.07.1993 р. (15865-П).

Стельмах Стефанія Миколаївна, 1922 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештована 24.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 11.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 08.09.1955 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6872-П).

Стравняк Василь Семенович, 1902 р., с. Озеряни. Заарештований 26.01.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 09.10.1954 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (9339-П).

Стравняк Михайлина Василівна, 1926 р., с. Озеряни, освіта 5 кл. Заарештована 06.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 05.06.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (6798-П).

Стравняк Степан Іванович, 1914 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 03.07.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 17.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.01.1955 р. Реабілітований 19.02.1992 р. (14340-П).

Тисовський Василь Семенович, 1911 р., с. Озеряни. Заарештований 25.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.04.1955 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (14864-П).

Тисовський Володимир Харитонович, 1922 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 25.06.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 21.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.06.1955 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (14864-П).

Хаблюк Іван Ілліч, 1897 р., с. Озеряни, освіта початкова. Заарештований 27.06.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 18.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 12.05.1991 р. (6998-П).

Харевич Василь Іванович, 1912 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. За-

арештований 24.05.1941 р. Буцацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.06.1994 р. (12439-П).

Харевич Михайлина Іванівна, 1926 р., с. Верб'ятин. Заарештована 05.03.1946 р. Буцацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Звільнена 16.10.1946 р. за недоведеністю вини. (1784-П).

Червак Василь Іванович, 1901 р., с. Озеряни. Заарештований 26.01.1945 р. Буцацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.08.1954 р. Реабілітований 05.02.1992 р. (9339-П).

Чімка Ілярій Федорович, 1901 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 09.04.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.07.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.10.1955 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (14787-П).

Шпак Юрій Іванович, 1888 р., с. Верб'ятин, освіта початкова. Заарештований 19.02.1946 р. Буцацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 10.12.1953 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (8833-П).

ОСОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Ільків Софія Павлівна, 1928 р., с. Осівці, освіта початкова. Заарештована 13.07.1948 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.01.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 01.10.1955 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (12721-П).

Кафтан Іван Гаврилович, 1919 р., с. Осівці, освіта початкова. Проживав у м. Молотов (нині Перм, РФ). Заарештований 30.04.1943 р. органами НКВС. Засуджений 09.10.1943 р. Молотовським облсудом на 5 р. позбавлення волі. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Лесяків Юстина Іванівна, 1908 р., с. Осівці. Заарештована в м. Чортків 31.03.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 29.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Реабілітована 23.03.1992 р. (7694-П).

Мариняк Наталія Данилівна, 1928 р., с. Осівці, освіта початкова. Заарештована 27.03.1946 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.11.1955 р. Реабілітована 09.12.1991 р. (7397-П).

Олійник Ганна Іванівна, 1922 р., с. Осівці. Заарештована в м. Чортків 23.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 24.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.03.1956 р. Реабілітована 10.01.1992 р. (7480-П).

Шимків Микита Іванович, 1885 р., с. Осівці. Заарештований 08.04.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН.

Засуджений 29.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 04.10.1947 р. Реабілітований 09.11.1991 р. (7694-П).

Щепний Григорій Федорович, 1920 р., с. Осівці, освіта початкова. Заарештований 29.05.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 24.09.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.06.1956 р. Реабілітований 26.04.1993 р. (14406-П).

ПЕРЕВОЛОЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Амборський Петро Степанович, 1914 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 16.07.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 20.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 09.11.1953 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7189-П).

Бабій Парасковія Іванівна, 1926 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 06.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 04.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.04.1955 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (6965-П).

Бігерський Пилип Григорович, 1920 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 01.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС у Терноп. обл. (54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Горіх". Засуджений 21.08.1946 р.

ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.01.1955 р. Реабілітований 11.03.1992 р. (11063-П).

Білинська Іванна Антонівна, 1929 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештована 06.06.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 09.06.1947 р. ув'язнена на 4 р. у ВТТ. Звільнена 03.06.1946 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (10502-П).

Білинська Надія Петрівна, 1930 р., с. Курдибанівка, освіта 5 кл. Заарештована 30.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 20.03.1992 р. (8088-П).

Білинський Володимир Іванович, 1929 р., с. Курдибанівка, освіта 5 кл. Заарештований 30.05.1946 р. Бу-

чацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 20.03.1992 р. (8088-П).

Білинський Йосип Антонович, 1909 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 27.11.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-11 КК УРСР). Звільнений 04.05.1941 р. за недоведеністю вини. (1985).

Білинський Михайло Сильвестрович, 1920 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 30.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 19.02.1955 р. Реабілітований 20.03.1992 р. (8088-П).

Білинський Нестор Антонович, 1919 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 29.11.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 26.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 05.11.1996 р. (16252).

Бочинський Гнат Павлович, 1926 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 02.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 18.05.1956 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (7424-П).

Брик Юстина Григорівна, 1920 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 18.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 17.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 01.02.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (8747-П).

Гаврилюк Ірина Іллівна, 1913 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 27.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 20.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.12.1954 р. Реабілітована 23.07.1992 р. (8306-П).

Гева Анастасія Юріївна, 1911 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 09.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 24.10.1950 р. ВТ військ МВС на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.06.1956 р. Реабілітована 19.09.1991 р. (13027-П).

Гева Микола Миколайович, 1908 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 09.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.05.1956 р. Реабілітований 19.09.1991 р. (13027-П).

Гнитка Василь Федорович, 1909 р., с. Переволока, освіта початкова. За-

арештований у м. Чортків 09.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 24.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.05.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (13027-П).

Гнитка Микола Григорович, 1898 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 11.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б КК УРСР). Засуджений 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 21.10.1954 р. Реабілітований 20.02.1995 р. (14330-П).

Далевський Дмитро Іванович, 1918 р., с. Переволока, освіта 7 кл. Заарештований 12.12.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 16.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Розстріляний 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.10.1992 р. (16014-П).

Дережицький Данило Васильович, 1906 р., с. Переволока. Заарештований 27.11.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Звільнений 20.03.1941 р. за недоведеністю вини. (2244).

Дзьоба Василь Федорович, 1908 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 24.05.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Дзьоба Марія Андріївна, 1918 р., с. Переволока. Заарештована 19.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-1а КК УРСР). Засуджена 14.10.1950 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 12.06.1956 р. Реабілітована 1990 р. (1612).

Драгомирецький Володимир Іванович, 1920 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 29.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.12.1955 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Драгомирецький Володимир Костянтинович, 1922 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 29.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.12.1955 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Драгомирецький Йосип Омелянович, 1922 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 09.12.1944 р. ВКР СМЕРШ 279-ї сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 15.01.1945 р. ВТ 279-ї сд на 8 р. ВТТ Помер в ув'язненні 23.11.1947 р. Реабілітований 15.06.1994 р. (12607-П).

Драгомирецький Михайло Йосипович, 1891 р., с. Курдибанівка. Закінчив Станіславську духовну семінарію. Священик с. Рудки Борщівського

р-ну. Заарештований 17.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 21.07.1948 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений. Реабілітований 31.10.1989 р. (5536-П).

Дутчак Василь Львович, 1906 р., с. Переволока. Перебував на засланні в Мордовській АРСР (нині Республіка Мордовія, РФ). Заарештований органами НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.02.1943 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 11.07.1989 р.

Кабрій Павло Іванович, 1907 р., с. Переволока, освіта 5 кл. Заарештований 18.10.1944 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 03.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 08.01.1949 р. Реабілітований 14.03.1994 р. (14024-П).

Калинець Володимир Якимович, 1930 р., с. Переволока, освіта 7 кл. Заарештований 26.02.1946 р. Заліщицьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 24.05.1966 р. (14170-П).

Карчевський Михайло Іванович, 1910 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 25.07.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.05.1941 р. ув'язнений на 3 р. у ВТТ. Доля невідома.

Реабілітований 30.07.1989 р. (2790-П).

Керничний Іван Гнатович, 1911 р., с. Переволока. Заарештований 1940 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Коваль Василь Іванович, 1892 р., с. Переволока, освіта середня. Брат М. І. Ковалю. В період ЗУНР воював офіцером в УГА. Проживав у м. Ленінград (нині Санкт-Петербург, РФ), політрук танково-технічного училища. Заарештований 03.09.1937 р. (ст. 58-6 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 22.11.1937 р. розстріляний 27.11.1937 р. Реабілітований 30.06.1958 р.

Коваль Михайло Іванович, 1894 р., с. Переволока. Брат В. І. Ковалю. Проживав у Воронежській обл. (нині РФ). Заарештований 16.08.1942 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР розстріляний 31.08.1942 р. в м. Воронеж. Реабілітований 1989 р.

Кладочний Микита Іванович, 1914 р., с. Переволока. Заарештований 15.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.04.1955 р. Реабілітований 18.08.1991 р. (15050-П).

Ковдрин Петро Лаврович, 1918 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований у м. Берлін (Німеччина) 18.05.1949 р. ОВ оперативного сектора РВА (ст. 58-1а КК РРФСР). Звільнений 19.10.1949 р. за недоведеністю вини. (1959).

Крижанівський Михайло Йосипович, 1900 р., с. Курдибанівка, освіта

початкова. Заарештований 30.05.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 16.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 23.05.1956 р. Реабілітований 20.03.1992 р. (8088-П).

Крушельницькій Антон Михайлович, 1921 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 25.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 21.02.1949 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Крушельницькій Михайло Григорович, 1902 р., с. Курдибанівка, освіта початкова. Заарештований 25.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.07.1955 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Крушельницькій Михайло Іванович, 1888 р., с. Курдибанівка. Заарештований 25.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 09.11.1949 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Кулик Василь Миколайович, 1912 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований у м. Берлін (Німеччина) 17.01.1949 р. ОВ оперативного сектора РВА (ст. 58-1а, 107 КК

РРФСР). Засуджений 21.06.1949 р. ВТ гарнізону Радянського сектора Берліна на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1953 р. Реабілітований 07.03.1978 р. (4041-П).

Леськів Михайло Федорович, 1922 р., с. Переволока, освіта 5 кл. Заарештований 29.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 10.05.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 24.08.1956 р. Реабілітований 29.11.1991 р. (7416-П).

Лисеньків Меланія Павлівна, 1924 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 14.09.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.10.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 04.01.1956 р. Реабілітована 31.07.1993 р. (13972-П).

Лучка Федір Павлович, 1930 р., с. Переволока, освіта 7 кл. Заарештований 02.03.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-2 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 18.07.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 13.06.1958 р. Реабілітований 28.04.1990 р. (5830-П).

Максимів Василь Григорович, 1922 р., с. Переволока, освіта 7 кл. Заарештований 12.12.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 05.06.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р. (7466-П).

Марчак Петро Андрійович, 1920 р., с. Переволока. Заарештований 25.06.1945 р. Підгаєцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 03.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. Втік з-під варти. Доля невідома. Реабілітований 05.02.1998 р. (16943-П).

Меньків Петронелія Іванівна, 1920 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 14.02.1946 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і зв'язкова УПА. Засуджена 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.02.1955 р. Реабілітована 23.08.1999 р. (7090-П).

Миськів Іван Андрійович, 1914 р., с. Переволока, освіта 6 кл. Заарештований 02.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.02.1955 р. Реабілітований 23.02.1992 р. (7665-П).

Михальчук Богдан Михайлович, 1921 р., Люблінське воєв-во (Польща). Проживав у с. Переволока. Заарештований 1944 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 31.05.1945 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований 09.07.1996 р. (11787-П).

М'якуш Данило Іванович, 1905 р., с. Переволока. Заарештований 22.12.1942 р. Павінським РВ НКВС Вологодської обл. (нині РФ) (ст. 58-2, 58-10 КК РРФСР). Засуджений 31.01.1943 р. ВТ військ НКВС у Вологодській обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 08.04.1943 р. Реабілітований 28.06.1994 р. (12688-П).

Непип Василь Андрійович, 1914 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 28.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 14.07.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 28.07.1956 р. Реабілітований 15.05.1992 р. (13262-П).

Онуфрїїв Микола Данилович, 1893 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 17.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.11.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 06.04.1956 р. Реабілітований 13.09.1993 р. (11043-П).

Паньків Іван Лаврович, 1910 р., с. Переволока. Заарештований 29.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 20.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 28.09.1946 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (7422-П).

Паньків Іван Степанович, 1919 р., с. Переволока, освіта 5 кл. Заарештований 18.11.1945 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР).

Вояк УПА. Засуджений 15.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.01.1955 р. Реабілітований 30.01.1955 р. (13568-П).

Подвин Володимир Вільгельмович, 1910 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 12.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 18.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.09.1955 р. Реабілітований 26.12.1991 р. (7667-П).

Птиця Анна Іванівна, 1928 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 16.03.1947 р. Монастирським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.02.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (8307-П).

Семанюк Анастасія Іванівна, 1924 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештована 20.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 25.07.1956 р. Реабілітована 30.09.1993 р. (11447-П).

Семанюк Іван Васильович, 1927 р., с. Переволока, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 15.05.1946 р. ВКР СМЕРШ 15-ї Харківської гв. сд (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений

02.06.1946 р. ВТ 15-ї Харківської гв. сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений. Реабілітований 04.12.1959 р. (9884-П).

Сокальський Володимир Іванович, 1904 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 28.03.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.06.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.08.1954 р. Реабілітований 31.11.1991 р. (8730-П).

Солонинка Роман Федорович, 1889 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 01.03.1946 р. військовою прокуратурою УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.08.1955 р. Реабілітований 05.09.1991 р. (7090-П).

Солонинка Михайло Романович, 1922 р., с. Переволока. Заарештований 1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Солонинка Степан, 1919 р., с. Переволока. Заарештований 1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Степин Василь Михайлович, 1919 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 02.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 18.07.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р.

ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.12.1954 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10734-П).

Степин Михайло Лук'янович, 1892 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 27.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 03.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.01.1955 р. Реабілітований 23.09.1993 р. (11084-П).

Стефанишин Наталія Михайлівна, 1931 р., с. Переволока, освіта 5 кл. Заарештована 05.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 16.08.1954 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (14749-П).

Таневський Василь Миколайович, 1909 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 01.11.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 31.08.1993 р. (10935-П).

Тарас Ганна Федорівна, 1928 р., с. Переволока, освіта 5 кл. Заарештована 12.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 21.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р.

ВТТ. Звільнена 16.01.1951 р. Реабілітована 05.01.1992 р. (11063-П).

Тимків Андрій Степанович, 1881 р., с. Переволока. Проживав у Київській обл. Заарештований 05.02.1938 р. органами НКВС (ст. 54-6 КК УРСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 27.03.1938 р. розстріляний 10.04.1938 р. в м. Київ. Реабілітований 1989 р.

Чайковський Йосип Іванович, 1902 р., с. Курдибанівка. Заарештований 25.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 07.06.1955 р. Реабілітований 30.11.1992 р. (8837-П).

Шмигельський Василь Левкович, 1908 р., с. Переволока, освіта початкова. Заарештований 12.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 18.05.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 27.04.1949 р. Реабілітований 06.02.1992 р. (7667-П).

Шподарунок Павло Васильович, 1928 р., с. Переволока, освіта 9 кл. Заарештований 12.12.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 21.01.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.07.1956 р. Реабілітований 30.09.1991 р.

ПЕРЕДМІСТЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Вербовий Іван Степанович, 1930 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештований 07.12.1947 р. Золотопогіцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 26.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Звільнений 26.05.1948 р. (1812).

Вітюк Марія Онуфрїївна, 1926 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 22.03.1946 р. Золотопогіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 29.04.1955 р. Реабілітована 11.03.1992 р. (7672-П).

Ворох Євгенія Василівна, 1928 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 19.03.1946 р. Золотопогіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.12.1954 р. Реабілітована 14.02.1992 р. (7672-П).

Гнатишин Григорій Захарович, 1915 р., с. Заліщики. Заарештований 14.11.1940 р. Золотопогіцьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 08.11.1940 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 01.04.1994 р. (16019-П).

Гнатишин Олексій Захарович, 1909 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештований 22.08.1940 р. Бучаць-

ким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу із конфіскацією майна. Страчений. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Голован Ганна Михайлівна, 1922 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 23.03.1946 р. Золотопогіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 27.11.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 22.04.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7672-П).

Дідух Антон Степанович, 1915 р., с. Передмістя, освіта початкова. Заарештований 10.01.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 02.04.1954 р. Реабілітований 18.02.1992 р. (9434-П).

Дідух Михайло Васильович, 1919 р., с. Передмістя. Заарештований 1944 р. органами НКДБ. Вояк УПА. Загинув 1945 р. в тюрмі м. Чортків.

Кашубська Софія Йосипівна, 1923 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 07.12.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 06.07.1956 р. Реабілітована 15.06.1992 р. (8538-П).

Коженювська Євгенія Миколаївна, 1910 р., с. Передмістя, освіта

початкова. Проживала в с-щі Черемошніки Томської обл. (нині РФ). Заарештована 28.11.1937 р. Томським РВ НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Томській обл. від 04.01.1938 р. розстріляна 20.01.1938 р. в м. Томськ. Реабілітована 1958 р.

Кручак Ганна Олексіївна, 1926 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 07.12.1947 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Звільнена 26.05.1948 р. (1812).

Логуш Володимир Іванович, 1904 р., с. Передмістя, освіта вища юридична. Адвокат, магістр права. Закінчив Краківський університет (Польща). Проживав у м. Бережани. Заарештований 24.12.1939 р. Бережанським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 23.12.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 05.01.1945 р., відправлений на фронт. Після демобілізації проживав у с. Передмістя. В 1950 р. разом із сім'єю виселений у Хабаровський край (нині РФ). Звільнений 1956 р. Реабілітований 31.05.1967 р. Помер 1979 р. в м. Хабаровськ. (3876-П).

Логуш Григорій Миколайович, 1910 р., с. Передмістя. Заарештований восени 1939 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Закатований 1940 р. в тюрмі м. Чортків.

Логуш Дмитро Іванович, 1909 р., с. Передмістя, освіта 5 кл. Заарештований 27.01.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР).

Засуджений 18.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.01.1949 р. Реабілітований 01.02.1992 р. (10782-П).

Лозінський Петро Миколайович, 1921 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештований 12.05.1948 р. Коропецьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 24.03.1993 р. (10000-П).

Маштнегер Ірина Миколаївна, 1910 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 28.03.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.18.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 15.01.1956 р. Реабілітована 10.09.1991 р. (6779).

Павлишин Теодозія Григорівна, 1922 р., с. Передмістя, освіта початкова. Заарештована СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.06.1955 р. Реабілітована 27.11.1992 р. (9676-П).

Пастушак Ієронім Іванович, 1923 р., с. Передмістя, освіта 8 кл. Заарештований 13.03.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 04.08.1997 р. (16699-П).

Пендиківський Зиновій Петрович, 1929 р., с. Заліщики, освіта 5 кл. Заарештований 01.01.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 20.03.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.12.1956 р. Реабілітований 09.01.1992 р. (12863-П).

Погрібна Ганна Костянтинівна, 1928 р., с. Заліщики, освіта початкова. Заарештована 29.08.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 26.12.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Звільнена 21.07.1951 р. Реабілітована 07.05.1993 р. (10101-П).

Ралько Ганна Михайлівна, 1894 р., с. Передмістя. Заарештована 25.03.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 14.08.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 04.02.1955 р. Реабілітована 30.08.1991 р. (15101-П).

Ралько Дмитро Михайлович, 1905 р., с. Передмістя, освіта початкова. Заарештований 25.03.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 14.08.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.09.1956 р. Реабілітований 30.08.1991 р. (15101-П).

ПИЛЯВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бойчук Михайло Дмитрович, 1914 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Бумбар Катерина Василівна, 1922 р., с. Нове Село Любачівського пов. (нині Польща), освіта 6 кл. Проживала в с. Мартинівка. Заарештована 11.06.1947 р. ТВ МДБ ст. Бучач Львівської залізниці (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 26.07.1947 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 10.06.1956 р. Реабілітована 30.09.1992 р. (13338-П).

Винярска Марія Іванівна, 1929 р., с. Новоставці. Заарештована 11.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 08.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Померла в ув'язненні. Реабілітована 06.04.1992 р. (7685-П).

Гаврилюк Степан Олексійович, 1925 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 19.01.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Галунка Іван Павлович, 1928 р., с. Новоставці, освіта 6 кл. Заарешто-

ваний 25.09.1952 р. ВКР МДБ ПривВО. Член ОУН. Засуджений 05.11.1952 р. ВТ військ ПривВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1953 р. Реабілітований 21.09.1992 р. (16215-П).

Гикавчук Парасковія Йосипівна, 1904 р., с. Новоставці. Заарештована 29.01.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 04.04.1950 р. ВТ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 27.01.1992 р. (13069-П).

Гоголь Анастасія Григорівна, 1908 р., с. Новоставці. Заарештована 27.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 08.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 31.01.1955 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (12948-П).

Гоголь Василь Миколайович, 1928 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештований 20.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Довгий". Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 30.10.1954 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (15556-П).

Гриців (Галунка) Варвара Іванівна, 1926 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештована 10.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 17.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна

і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.08.1956 р. Реабілітована 27.12.1991 р. (7482-П).

Жуковська Марія Петрівна, 1912 р., с. Мартинівка. Заарештована 04.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 15.06.1949 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 24.03.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (12754-П).

Зависляк Михайло Матвійович, 1887 р., с. Пилява, освіта початкова. Проживав у Варгашінському р-ні Курганської обл. (нині РФ). Заарештований 02.03.1938 р. Варгашінським РВ НКВС (ст. 58-6, 58-9, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 09.04.1938 р. розстріляний 21.04.1938 р. в м. Курган. Реабілітований 15.05.1959 р.

Івасів Марія Тимківна, 1926 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештована в м. Чортків 23.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 17.06.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.06.1955 р. Реабілітована 09.07.1992 р. (8092-П).

Івасів Михайло Миколайович, 1928 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештований 20.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.01.1956 р. Реабілітований 24.12.1991 р. (15556-П).

Іваськів Анна Миколаївна, 1929 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештована 19.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.04.1955 р. Реабілітована 28.03.1992 р. 7685-П).

Книш Василь Степанович, 1921 р., с. Зирчин (нині Польща), освіта початкова. Проживав у с. Пилява. Заарештований 01.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні до звільнення 21.01.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Кріль Василь Михайлович, 1929 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештований 20.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Малий". Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 24.10.1953 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (15556-П).

Кріль Стефан Федорович, 1922 р., с. Пилява, освіта 8 кл. Заарештований 30.05.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 29.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.11.1954 р. Реабілітований 09.09.1992 р. (8813-П).

Ксенжик Катерина Іванівна, 1928 р., с. Мартинівка, освіта початкова. Заарештована 25.08.1947 р. СВ УМДБ

у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 26.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 07.01.1956 р. Реабілітована 19.12.1991 р. (7447-П).

Луців Іван Костянтинівич, 1898 р., с. Мартинівка, освіта початкова. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 27.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (7447-П).

Марамон Анна Михайлівна, 1929 р., с. Новоставці. Заарештована 11.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 29.07.1955 р. Реабілітована 28.12.1991 р. (7685-П).

Микуляк Іван Олексійович, 1908 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештований 23.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 29.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.05.1955 р. Реабілітований 28.02.1991 р. (15556-П).

Микуляк Михайло Васильович, 1911 р., с. Новоставці, освіта початкова. Проживав у м. Чусовой Молотовської обл. (нині Пермська обл., РФ). Заарештований 10.12.1942 р. Чусовським РВ

НКВС. Засуджений 05.05.1943 р. Молотовським облсудом на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Мостова Марія Павлівна, 1930 р., с. Новоставці. Заарештована 11.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 08.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 21.10.1954 р. Реабілітована 26.02.1992 р. (7685-П).

Назаркевич Катерина Семенівна, 1913 р., с. Мартинівка, освіта початкова. Виселена в лютому 1940 р. у Темирівський р-н Актюбінської обл. (Казахстан), працювала в колгоспі. Заарештована 31.07.1940 р. СВ УНКВС в Актюбінській обл. (ст. 58-1 КК РРФСР). Засуджена Актюбінським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітована 27.11.1992 р.

Пасічний Степан Степанович, 1915 р., с. Студинка, нині Калуського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Новоставці. Заарештований 04.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.03.1957 р. Реабілітований 06.09.1993 р. (10907-П).

Пастущак Степан Павлович, 1923 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення

прав. Звільнений 19.11.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Пшик Ольга Петрівна, 1928 р., с. Мартинівка. Заарештована 20.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 26.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 21.12.1954 р. Реабілітована 26.08.1991 р. (7447-П).

Струк Михайло Йосипович, 1919 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 01.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.01.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Тимчій Михайло Іванович, 1920 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер 19.09.1951 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

Тринька Павло Іванович, 1919 р., с. Новоставці, освіта початкова. Заарештований 20.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Лев". Засуджений 26.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 10.10.1953 р. Реабілітований 23.07.1992 р. (15556-П).

Тринька Павло, 1914 р., с. Новоставці. Заарештований 1944 р. Вояк

УПА. Загинув під час повстання у концтаборі 1945 р.

Халимон Іван Андрійович, 1929 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений

08.02.1956 р. Реабілітований 05.09.1991 р. (8074-П).

Хамула Йосип Григорович, 1906 р., с. Пилява, освіта початкова. Заарештований 02.06.1948 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 30.06.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.01.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. (8074-П).

ПИШКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білик Олексій Павлович, 1907 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 13.09.1947 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 21.09.1956 р. Реабілітований 13.01.1992 р. (7708).

Білик Степан Климович, 1921 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 12.09.1947 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.04.1956 р. Реабілітований 13.01.1992 р. (7708).

Білик Тарас Олексійович, 1931 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 18.09.1947 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 12.01.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 08.10.1954 р. Реабілітований 15.02.1990 р. (5728-П).

Борис Григорій Степанович, 1892 р., с. Пишківці. Заарештований 12.09.1947 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 20.02.1957 р. Реабілітований. (7708).

Будний Данило Дмитрович, 1888 р., с. Пишківці. Заарештований 22.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 04.06.1955 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (7447-П).

Вівчар Дмитро Федорович, 1911 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 20.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 273-ї сд (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 09.11.1944 р. ВТ 329-ї сд на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 06.07.1971 р. (16450-П).

Дзись Петро Васильович, 1930 р., с. Пишківці, освіта початкова. За-

арештований 16.04.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.04.1954 р. Реабілітований 18.08.1995 р. (15050-П).

Ковальчук Степан Олексійович, 1903 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 07.07.1945 р. ТВ НКДБ ст. Станіслав Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 15.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.03.1954 р. Реабілітований 31.03.1992 р. (13453).

Крижанівська Франка Іллівна, 1927 р., с. Пишківці. Заарештована 31.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при НКДБ СРСР від 10.07.1948 р. ув'язнена на 5 р. у ВТТ. Звільнена 29.10.1952 р. Реабілітована 02.02.1992 р. (8387-П).

Курцеба Григорій Михайлович, 1898 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 1945 р. ТВ НКДБ ст. Тернопіль Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-9, 54-11 КК УРСР). Засуджений 22.03.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.11.1954 р. Реабілітований 28.04.1992 р. (13078).

Курцеба Іван Микитович, 1909 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 07.07.1945 р. ТВ НКДБ ст. Станіслав Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН.

Засуджений 15.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.01.1954 р. Реабілітований 31.03.1992 р. (13453).

Курцеба Лука Степанович, 1901 р., с. Пишківці, освіта 5 кл. Заарештований 23.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 17.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.04.1955 р. Реабілітований 31.12.1991 р. (14627-П).

Курцеба Павло Сахатович, 1919 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 15.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.11.1954 р. Реабілітований 28.01.1992 р. (15050-П).

Логай Іван Корнилович, 1895 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 06.03.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 28.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 05.11.1996 р. (16248-П).

Логай Меланія Федорівна, 1908 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештована 28.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 17.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.05.1955 р. Реабілітована 31.12.1991 р. (14627-П).

Макар Ярослава Петрівна, 1928 р., с. Пишківці, освіта середня педаго-

гічна. Заарештована 27.06.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 11.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7208-П).

Нагаєвська Галина Йосипівна, 1921 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештована 28.05.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 17.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.04.1955 р. Реабілітована 31.12.1991 р. (14627-П).

Нагаєвський Павло Петрович, 1920 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 12.09.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Станичний ОУН. Засуджений 12.11.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 02.01.1956 р. Реабілітований 13.01.1992 р. (7708).

Присяжний Іван Павлович, 1914 р., с. Пишківці, освіта початкова. Брат С. Присяжного. Заарештований 16.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 06.12.1946 р. Реабілітований 18.08.1995 р. (15050-П).

Присяжний Степан Павлович, 1920 р., с. Пишківці, освіта початкова. Брат І. Присяжного. Заарештований 16.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений

02.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.11.1955 р. Реабілітований 28.01.1992 р. (15050-П).

Рекуш Степан Григорович, 1918 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 10.10.1945 р. ОВ УНКДБ у м. Москва (нині РФ) (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 08.04.1946 р. Московським міським судом на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 10.10.1950 р. Реабілітований 30.03.1992 р. (15417-П).

Рудек Альфонс Михайлович, 1903 р., с. Пишківці, освіта початкова. Проживав у м. Москва (нині РФ). Заарештований 26.01.1938 р. органами НКВС. Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 26.02.1938 р. розстріляний на Бутовському полігоні біля Москви. Реабілітований 04.10.1957 р.

Садовник Микола Андрійович, 1911 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.09.1955 р. Реабілітований 30.11.1991 р. (7696).

Садовник Михайло Іванович, 1907 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 1945 р. ТВ НКДБ ст. Тернопіль Львівської залізниці (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 22.03.1946 р. ВТ військ МВС у Львівській обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 04.08.1946 р. Реабілітований 28.04.1992 р. (13078).

Слоневський Омелян Васильович, 1927 р., с. Пишківці, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 18.10.1951 р. ВКР в/ч 29206. Член ОУН. Засуджений 15.01.1952 р. ВТ військ ПриБВО на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.07.1956 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (16489-П).

Соха Франц Адамович, 1888 р., с. Пишківці. Затриманий радянськими прикордонниками під час нелегального переходу державного кордону в СРСР. Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР висланий на поселення в Сибір (нині РФ). Проживав у м. Ішим Тюменської обл. Заарештований 28.07.1937 р. Відповідно до постанови комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 29.10.1937 р. розстріляний 27.11.1937 р. в м. Омськ. Реабілітований 10.05.1989 р.

Стельмах Гнат Федорович, 1903 р., с. Пишківці, освіта 5 кл. Заарештований 23.04.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 17.07.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.04.1955 р. Реабілітований 31.12.1991 р. (14627-П).

Шмигельський Андрій Омелянович, 1912 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 16.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 18.01.1995 р. (15050-П).

Яблонський Йосип Федорович, 1908 р., с. Пишківці. Заарештований 10.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 389-ї Бердичівської сд (ст. 54-1г КК УРСР). Засуджений 15.10.1944 р. ВТ 389-ї Бердичівської сд на 10 р. ВТТ. Звільнений 02.11.1945 р. Реабілітований 08.04.1996 р. (15661-П).

Яцків Степан Миколайович, 1912 р., с. Пишківці, освіта початкова. Заарештований 16.04.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 02.07.1946 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 24.04.1948 р. Реабілітований 27.01.1992 р. (15050-П).

ПІДЗАМОЧКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баран Марія Федорівна, 1920 р., с. Підзамочок, освіта початкова. Заарештована 21.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.10.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 05.11.1954 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (11499-П).

Галака Станіслав Юліанович, 1916 р., с. Підзамочок, освіта 6 кл. Заарештований 07.03.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8 КК УРСР). Звільнений 12.10.1940 р. за недоведеністю вини. (2048).

Горох Іван Михайлович, 1928 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештований 07.03.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член

ОУН. Засуджений 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 01.09.1954 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (7564).

Гусар Ганна Іванівна, 1930 р., с. Скалат-Сильний (нині Польща), освіта 7 кл. Проживала у с. Звенигород. Заарештована 21.12.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 15.03.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.07.1956 р. Реабілітована 06.05.1993 р. (10347-П).

Данилишин Йосип Людвігович, 1907 р., с. Підлісся, освіта початкова. Заарештований 15.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Дудиць Йосип Іванович, 1914 р., с. Підзамочок, освіта початкова. Заарештований 15.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1г КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО на 5 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Дукевич Іван Степанович, 1917 р., с. Підлісці, освіта початкова. Заарештований 22.02.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1г КК УРСР). Засуджений 19.12.1940 р. ВТ армійсько-кавалерійської групи КОВО на 7 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 15.05.1995 р. (16996-П).

Загородна Галина Гаврилівна, 1927 р., с. Підзамочок, освіта почат-

кова. Заарештована 12.12.1946 р. Білобожницьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 23.04.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.04.1955 р. Реабілітована. (6777-П).

Загородний Петро Миколайович, 1928 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештований 02.03.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 14.09.1949 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (7564).

Когут Павло Томкович, 1910 р., с. Боднарка (нині Польща). Проживав у с. Підзамочок. Заарештований 22.05.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1 КК УРСР). Засуджений 16.07.1948 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.03.1954 р. Реабілітований 18.06.1966 р. (3854-П).

Крупело Михайло Олексійович, 1929 р., с. Звенигород. Заарештований 07.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.05.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 18.05.1954 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (7564).

Осадців Варвара Ваврівна, 1927 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештована 17.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 21.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіс-

кацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.02.1956 р. Реабілітована 24.01.1991 р. (15006-П).

Осадців Василь Данилович, 1928 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештований 02.03.1946 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 14.11.1955 р. Реабілітований 10.03.1992 р. (7564).

Осадців Василь Миколайович, 1877 р., с. Звенигород, освіта початкова. Проживав у м. Дніпропетровськ. Заарештований 28.10.1937 р. органами НКВС. Згідно з рішенням “трійки” при УНКВС у Дніпропетровській обл. від 05.11.1937 р. розстріляний. Реабілітований 21.11.1989 р.

Рудий Йосип Григорович, 1913 р., с. Рукомиш, освіта початкова. Проживав у с. Звенигород. Заарештований 01.11.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 15.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 15.03.1958 р. Реабілітований 22.03.1993 р. (9968-П).

Савіцька Анастасія Михайлівна, 1923 р., Звенигород, освіта початкова. Заарештована 01.02.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а 54-11 КК УРСР). Звільнена 16.08.1945 р. за недоведеністю вини. (1839).

Слободян Анастасія Василівна, 1928 р., Медведівці, освіта початкова. Заарештована 17.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 20.08.1946 р. ВТ військ МВД у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Померла в ув'язненні 09.07.1948 р. Реабілітована 22.06.1991 р. (6875-П).

Стецюк Варвара Лук'янівна, 1905 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештована 04.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 25.09.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 12.10.1955 р. Реабілітована 26.05.1993 р. (10519-П).

Тирпа Йосип Петрович, 1910 р., с. Підзамочок, освіта початкова. Заарештований 1945 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований.

Умриш Трохим Васильович, 1918 р., с. Лодин Долішний (нині Польща), освіта початкова. Проживав у с. Звенигород. Заарештований 17.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 10.04.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (14919).

Шкуро Костянтин Іванович, 1884 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештований 20.03.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, КК УРСР). Засуджений 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений

13.05.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (14919).

Шумиха Євстафій Йосипович, 1913 р., с. Підзамочок. Заарештований 11.02.1941 р. ТВ НКВС ст. Чортків Львівської залізниці (ст. 54-10, 54-13 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 18.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.02.1993 р. (9771-П).

Ющак Анна Іванівна, 1912 р., с. Звенигород. Заарештована 25.06.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН.

Засуджена 15.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.06.1956 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7395-П).

Ющак Степан Миколайович, 1905 р., с. Звенигород, освіта початкова. Заарештований 17.02.1946 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 10.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.10.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (14919).

ПОРОХІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Драпан Михайло Андрійович, 1941 р., с. Порохова, освіта 9 кл. Заарештований 24.10.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 38 КК УРСР). Звільнений 22.12.1958 р. за недоведеністю вини. (2881).

Кізима Іван Пилипович, 1905 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 28.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Доля невідома. (3291).

Лучка Василь Михайлович, 1887 р., с. Порохова. Батько І. Лучки. Заарештований 12.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Лучка Іван Васильович, 1921 р., с. Порохова, освіта початкова. Син В. Лучки. Заарештований 12.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду

21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Матійців Йосип Григорович, 1916 р., с. Порохова. Заарештований 12.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 1990 р. (3388-П).

Матійців Михайло Андрійович, 1899 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 20.07.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а 54-13 КК УРСР). Засуджений 24.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.07.1955 р. Реабілітований 18.06.1992 р. (8067-П).

Мединський Юліан Федорович, 1941 р., с. Порохова, освіта 8 кл. Заарештований 17.10.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 38 КК УРСР).

Звільнений 19.02.1959 р. за недоведеністю вини. (2881).

Меленюк Петро Костянтинович, 1919 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 02.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Меленюк Степан Андрійович, 1912 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 11.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.04.1955 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (7904-П).

Мельник Йосип Юрійович, 1910 р., м. Кам'янка-Струмилова, нині Львівської обл., освіта початкова. Проживав у с. Порохова. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а 54-КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 23.03.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 28.07.1956 р. Реабілітований 30.04.1992 р. (7802-П).

Паньків Іван Микитович, 1908 р., с. Порохова, освіта початкова. Брат С. Паньківа. Заарештований 28.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Орач". Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Паньків Степан Микитович, 1914 р., с. Порохова, освіта початкова. Брат І. Паньківа. Заарештований 04.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.02.1994 р. (12138-П).

Пастушак Ієронім Іванович, 1923 р., с. Порохова, освіта 5 кл. Заарештований 13.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Петрів Степан Григорович, 1906 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 12.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.11.1954 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (7904-П).

Романів Дмитро Васильович, 1910 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 12.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 28.04.1992 р. (11816-П).

Романів Дмитро Максимович, 1910 р., с. Порохова, освіта початкова. Брат Т. М. Романіва. Заарештований 12.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Камінь". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.04.1990 р. (5780-П).

Романів Тимофій Максимович, 1920 р., с. Порохова, освіта початкова. Брат Д. М. Романіва. Заарештований 25.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Мур”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Романів Ярослав Григорович, 1929 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 23.05.1950 р. ВКР МДБ Білоруської РСР (ст. 63-2, 76 КК БРСР). Член ОУН. Засуджений 07.09.1950 р. ВТ військ МВС на 25 р. ВТТ. Звільнений 27.06.1956 р. Реабілітований 08.04.1994 р. (13376-П).

Романовська Ганна Дмитрівна, 1911 р., с. Порохова. Заарештована 09.11.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 10.06.1955 р. Реабілітована 14.02.1991 р. (7814-П).

Рудкевич Франц Семенович, 1890 р., с. Порохова, освіта початкова. Проживав у м. Сиктивкар (нині Республіка Комі, РФ). Заарештований 25.06.1941 р. (ст. 58-10 КК РРФСР).

Засуджений 31.07.1941 р. ВС Комі АРСР на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Тертюк Петро Пилипович, 1920 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 02.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Плуг”. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Тимків Станіслав Михайлович, 1922 р., с. Порохова, освіта початкова. Заарештований 08.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Четинський Юліан Федорович, 1941 р., с. Порохова, освіта 8 кл. Заарештований 17.10.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 38 КК УРСР). Звільнений 19.02.1959 р. за недоведеністю вини. (2881).

Шимків Микола Степанович, 1941 р., с. Порохова, освіта середня. Заарештований 23.10.1958 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 38 КК УРСР). Звільнений 19.02.1959 р. за недоведеністю вини. (2881).

РІПИНЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрусеньків Анна Василівна, 1928 р., с. Ріпинці, освіта 5 кл. Заарештована 28.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із кон-

фіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 02.08.1954 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (7006-П).

Бандусяк Федір Данилович, 1930 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. СВ

УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 06.06.1949 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Березницький Микола Микитович, 1901 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Проживав у с. Ріпинці. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 22.05.1942 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Бляхарський Орест Миколайович, 1924 р., с. Язловець, освіта 7 кл. Проживав у с. Ріпинці. Заарештований 17.05.1944 р. Чортківським РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 01.10.1955 р. Реабілітований 04.05.1992 р.

Голован Степан Михайлович, 1910 р., с. Малі Заліщики, освіта початкова. Проживав у с. Ріпинці. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 22.11.1941 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Гора Семен Онуфрійович, 1898 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 05.05.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений

01.07.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.08.1956 р. Реабілітований 28.04.1993 р. (10460-П).

Гора Степан Федорович, 1915 р., с. Ріпинці. Заарештований 12.10.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Надрайоновий провідник ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений 04.05.1941 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Данильців Анна Василівна, 1927 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 04.03.1955 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (7006-П).

Зарубаймо Павло Олексійович, 1913 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Проживав у с. Помірці. Заарештований 28.03.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 20.06.1956 р. Реабілітований 21.12.1991 р. (12990-П).

Захарчук Михайло Павлович, 1909 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 08.01.1942 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Іваноньків Роман Андрійович, 1920 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Проживав у м. Бучач. Заарештований 15.08.1950 р. в м. Чортків СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо “Дуб”. Засуджений 12.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.08.1957 р. Реабілітований 07.04.1992 р.

Каменецький Михайло Іванович, 1925 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 1952 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Кернична Марія Яківна, 1914 р., с. Помірці. Заарештована 28.10.1949 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 30.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Померла в ув'язненні 23.12.1950 р. Реабілітована 10.03.1994 р. (12056-П).

Кобилянський Михайло Васильович, 1930 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.05.1956 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Кобилянський Онуфрій Антонович, 1898 р., с. Помірці, освіта початкова. Проживав у м. Сиктивкар (нині

Республіка Комі, РФ). Заарештований 06.11.1942 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 13.01.1943 р. ВС Комі АРСР на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Ковчук Ксенія Миколаївна, 1928 р., с. Ріпинці. Заарештована 16.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 12.05.1991 р. (7006-П).

Машталер Дмитро Михайлович, 1912 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 13.09.1944 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Машталер Іван Михайлович, 1921 р., с. Помірці, освіта початкова. Проживав у м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Заарештований 23.02.1945 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 14.06.1945 р. ВТ військ МВС Верхньо-Волзького басейну на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільнений у грудні 1951 р. Реабілітований.

Машталер Марія Миколаївна, 1922 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештована 19.06.1948 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 27.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 26.05.1956 р. Реабілітована 26.05.1994 р. (12366-П).

Машталер Микола Олексійович, 1930 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 1953 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Машталер Михайло Миколайович, 1922 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 23.03.1945 р. Велико-Бірківським РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН і вояк УПА. Засуджений 26.05.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 03.07.1956 р. Реабілітований 25.03.1993 р. (11153-П).

Машталер Петро Миколайович, 1930 р., с. Помірці, освіта 6 кл. Заарештований 10.08.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.03.1956 р. Реабілітований 10.04.1992 р. (7606-П).

Машталер Степан Михайлович, 1906 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 13.09.1944 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Микитин Іван Павлович, 1924 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарешто-

ваний 28.04.1945 р. Коропецьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА, псевдо "Богдан". Засуджений 25.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.11.1954 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (9383-П).

Москвин Василь Захарович, 1929 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 27.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 07.08.1956 р. Реабілітований 04.04.1992 р. (12768-П).

Москвин Михайло Семенович, 1910 р., с. Ріпинці. Заарештований 28.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Невістюк Василь Федорович, 1920 р., с. Ріпинці. Заарештований 25.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 20.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Пендиківський Володимир Степанович, 1931 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 20.06.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.05.1956 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Петрівська Ганна Йосипівна, 1923 р., с. Ріпинці, освіта початкова.

Заарештована 13.08.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 78 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.05.1956 р. Реабілітована 25.01.1992 р. (10542).

Петрівська Магдаліна Миколаївна, 1898 р., с. Ріпинці. Заарештована 1948 р. Бучацьким РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.11.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.06.1956 р. Реабілітована 30.01.1992 р.

Подюк Микола Ілліч, 1912 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 12.08.1944 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Зоря". Засуджений 14.03.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.02.1956 р. Реабілітований 02.11.1993 р. (11948-П).

Подюк (Фарбота) Ганна Михайлівна, 1926 р., с. Ріпинці. Заарештована 1949 р. Підтримувала зв'язок з ОУН. Замордована в травні 1950 р. у тюрмі в м. Тернопіль. Похована у рідному селі.

Римар Ірина Василівна, 1929 р., с. Ріпинці. Заарештована 28.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 17.10.1956 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (7006-П).

Романюк Богдан Іванович, 1913 р., с. Новосілка, освіта початкова. Про-

живав у с. Ріпинці. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнений 07.04.1956 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Слободян Василь Миколайович, 1908 р., х. Іванівка, нині приєднаний до с. Мартинівка. Проживав у с. Ріпинці. Заарештований 19.01.1946 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 17.04.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.04.1955 р. Реабілітований 16.02.1993р. (9872-П).

Строгуш Іван Миколайович, 1928 р., с. Помірці, освіта початкова. Заарештований 22.07.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 03.10.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.06.1955 р. Реабілітований 23.04.1965 р. (3698-П).

Фарбота Ганна Федорівна, 1920 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештована 28.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 02.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.05.1955 р. Реабілітована 22.07.1991 р. (13259-П).

Фарбота Михайло Григорович, 1910 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 19.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу з конфіскацією майна. Смертний вирок замінено на 15 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 23.09.1954 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Фарбота Петро Михайлович, 1912 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 20.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Звільнений 05.06.1941 р. за недоведеністю вини. (3023).

Чвіль Дмитро Михайлович, 1905 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Брат І., М. і С. Чвіль. Заарештований 19.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 6 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Чвіль Іван Михайлович, 1911 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Брат Д., М. і С. Чвіль. Заарештований 19.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Загинув в ув'язненні 21.08.1941 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Чвіль Микола Михайлович, 1912 р., с. Ріпинці, освіта початкова.

Брат Д., І. та С. Чвіль. Заарештований 19.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом до розстрілу з конфіскацією майна. Страчений. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Чвіль Степан Михайлович, 1924 р., с. Ріпинці, освіта 7 кл. Брат Д., І. та М. Чвіль. Заарештований 19.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 4 р. ВТТ. Звільнений 25.02.1942 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Щербатий Степан Григорович, 1903 р., с. Ріпинці, освіта початкова. Заарештований 21.08.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 04.12.1940 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 07.08.1943 р. Реабілітований 02.12.1992 р. (9939-П).

Яворський Йосип Іванович, 1907 р., с. Ріпинці, освіта 7 кл. Проживав у м. Чортків. Заарештований 14.02.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Звільнений 19.05.1940 р. за недоведеністю вини. (2044).

РУСИЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Головецька Ганна Дмитрівна, 1917 р., с. Русилів. Заарештована 25.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 16.04.1946 р. ВТ

військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.02.1955 р. Реабілітована 15.05.1992 р. (9800-П).

Данчук Ганна Михайлівна, 1925 р., с. Скоморохи, освіта початкова.

Проживала в с. Русилів. Заарештована 15.06.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ. Член ОУН. Засуджена 14.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.10.1954 р. Реабілітована 11.03.1992 р. (13563-П).

Легкун Афанасій Михайлович, 1915 р., с. Русилів, освіта початкова. Проживав у с. Ліщанці. Заарештований 30.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 02.12.1991 р. (15871-П).

Литвинів Михайло Іванович, 1912 р., с. Русилів, освіта початкова. Заарештований 12.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Крук". Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 18.04.1991 р. (5780-П).

Пасемчук Олексій Іванович, 1921 р., с. Русилів, освіта початкова. Заарештований 16.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 16.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 11.12.1954 р. Реабілітований 30.06.1997 р. (16745-П).

СКОМОРОСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Бойко Анастасія Альбінівна, 1904 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 17.01.1947 р. Микулинцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.05.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 20.01.1994 р. (12315-П).

Вандяк Гнат Михайлович, 1923 р., с. Скоморохи. Заарештований 1949 р. Засуджений 29.03.1950 р. Красноярським облсудом РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.10.1955 р. Реабілітований 07.05.1992 р. (11767-П).

Вуй Василь Васильович, 1923 р., с. Скоморохи. Заарештований 10.04.1944 р. ВКР СМЕРШ 141-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 19.05.1944 р. ВТ 1-ї

гв. армії на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.08.1992 р. (16027-П).

Голібей Дарія Іванівна, 1927 р., с. Скоморохи. Проживала у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Студентка медичного інституту. Заарештована 09.02.1949 р. Засуджена 05.05.1949 р. ВТ військ МВС у Станіславській обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 1956 р. Реабілітована 1992 р.

Головецька Марія Петрівна, 1921 р., с. Скоморохи. Заарештована 08.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.07.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7951-П).

Головецький Іван Дмитрович, 1920 р., с. Скоморохи, освіта початкова

Заарештований 06.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.04.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.05.1956 р. Реабілітований 26.04.1993 р. (10077-П).

Гудзовський Михайло Франкович, 1910 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 27.01.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 21.06.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 30.01.1990 р. (5687-П).

Денис Анастасія Дмитрівна, 1927 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 08.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.05.1956 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7951-П).

Денис Дмитро Андрійович, 1893 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 03.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 17.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.06.1954 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (7576-П).

Денис Дмитро Степанович, 1913 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 28.08.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11

КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 27.08.1950 р. Реабілітований 27.11.1991 р. (7293-П).

Денис Степан Дмитрович, 1925 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 06.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджений 16.04.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.12.1954 р. Реабілітований 26.04.1993 р. (10077-П).

Кандюк Стефанія Дмитрівна, 1914 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 06.10.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Засуджена 16.04.1949 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 27.12.1953 р. Реабілітована 26.04.1993 р. (10077-П).

Красножона Павлина Григорівна, 1928 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 29.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 03.12.1954 р. Реабілітована 06.02.1992 р. (7951-П).

Кульчицький Іван Васильович, 1924 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 22.10.1946 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 25.09.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із

конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 27.01.1956 р. Реабілітований 20.09.1993 р. (11120-П).

Легкун Марія Миколаївна, 1923 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 29.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 17.02.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7951-П).

Марків Василь Матвійович, 1910 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 28.08.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Розстріляний наприкінці червня 1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 27.11.1991 р. (7293-П).

Мулик Дмитро Степанович, 1914 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 27.08.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.01.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 27.11.1991 р. (7293-П).

Павлів Марія Іванівна, 1927 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 29.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 31.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 05.05.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7951-П).

Попович Михайлина Михайлівна, 1929 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 09.09.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 08.05.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 18.02.1955 р. Реабілітована 11.03.1992 р. (8047-П).

Провальнюк Ганна Степанівна, 1925 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 09.09.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 08.05.1948 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 16.06.1956 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (8047-П).

Рибак Василь Йосипович, 1908 р., с. Скоморохи, освіта вища. Проживав у Сергієвському р-ні Північно-Казахстанської обл. Заарештований 26.06.1942 р. Октябрським РВ НКВС Казахської РСР (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 25.05.1942 р. Октябрським районним судом. Доля невідома. Реабілітований 17.01.1955 р.

Сілецький Володимир Іванович, 1912 р., с. Рудники, нині Снятинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта середня. Проживав у с. Скоморохи. Заарештований 22.07.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 14.06.1941 р. за недоведеністю вини. (2281-П).

Скрипник Петро Петрович, 1906 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 13.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Лисенко".

Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Тимошів Софія Михайлівна, 1924 р., с. Скоморохи. Заарештована 28.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 09.06.1947 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 11.09.1953 р. Реабілітована 24.01.1991 р. (10880-П).

Турчак Василь Михайлович, 1913 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 20.08.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.01.1941 р. Терноп. облсудом до розстрілу із конфіскацією майна. Страчений. Реабілітований 27.11.1991 р. (7293-П).

Федоришин Петро Михайлович, 1925 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 10.04.1944 р. ВКР СМЕРШ 141-ї сд (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 19.05.1944 р. ВТ 1-ї гв. армії на 10 р. ВТТ. Звільнений 22.05.1956 р. Реабілітований 26.08.1992 р. (16027-П).

Цьомик Марія Миколаївна, 1925 р., с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештована 29.07.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена

31.10.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.05.1955 р. Реабілітована 05.02.1992 р. (7951-П).

Цьомик Дмитро, 1921 р., с. Скоморохи. Заарештований 26.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Страчений без суду в смт Золотий Потік. Похований 17.07.1941 р. у рідному селі.

Шевчук Михайло Васильович, 1910, с. Скоморохи, освіта початкова. Заарештований 27.01.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Засуджений 28.04.1941 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований. (25899).

Шевчук Михайло Васильович, 1926 р., с. Скоморохи, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 24.04.1945 р. ВКР СМЕРШ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 21.05.1945 р. ВТ 61-ї армії на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні 14.04.1946 р. Реабілітований 08.04.1994 р. (16486-П).

Шевчук Петро Іванович, 1910 р., с. Скоморохи. Заарештований 27.01.1945 р. ВББ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 29.01.1945 р. виїзною сесією ВС СРСР до розстрілу. Страчений 03.02.1945 р. Реабілітований 13.09.1994 р. (13160-П).

СНОВИДІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Боднарчук Федір Михайлович, 1913 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований 21.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН, псевдо "Певний". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Вуїв Ганна Юріївна, 1895 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештована 25.11.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 29.05.1948 р. ув'язнена на 8 р. у ВТТ. Звільнена 14.11.1956 р. Реабілітована 25.09.1993 р. (11003-П).

Вуїв Марія Тимофіївна, 1924 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештована 11.05.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 26.08.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 28.04.1956 р. Реабілітована 08.06.1992 р. (10461-П).

Гуцул Іван Григорович, 1918 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований 16.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Керівник групи ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1941 р. (16711-П).

Гуцул Марія Семенівна, 1925 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештована 04.05.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, зв'язкова УПА. Засуджена 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.06.1956 р. Реабілітована 30.11.1991 р. (10508-П).

Крисюк Василь Петрович, 1928 р., с. Сновидів, освіта 7 кл. Заарештований під час служби в армії 04.04.1950 р. ВКР в/ч 44327 (ст. 63-2, 76 КК Біло-

руської РСР). Засуджений 07.09.1950 р. ВТ в/ч 28226 на 25 р. ВТТ. Звільнений 01.07.1956 р. Реабілітований 07.04.1994 р. (13376-П).

Лисик Григорій Степанович, 1903 р., с. Сновидів. Заарештований 27.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований. (15869-П).

Масура Ганна Михайлівна, 1907 р., с. Сновидів. Заарештована 05.09.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 26.10.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.07.1956 р. Реабілітована 19.08.1992 р. (10124-П).

Масура Іван Петрович, 1929 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 06.04.1950 р. ВКР в/ч 44327 (ст. 63-2, 76 КК Білоруської РСР). Засуджений 07.09.1950 р. ВТ в/ч 28226 на 25 р. ВТТ. Звільнений 27.07.1956 р. Реабілітований 08.04.1994 р. (13376-П).

Павлюк Анастасія Яківна, 1918 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештована 03.05.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 21.07.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.07.1952 р. Реабілітована 15.06.1992 р. (14870-П).

Погрібний Михайло Максимович, 1918 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований 14.06.1941 р.

Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Евакуйований у тюрму м. Горький (нині Нижній Новгород, РФ). Суд не відбувся. Помер в ув'язненні 17.12.1942 р. Реабілітований 03.12.1997 р. (16899-П).

Стрільчук Михайло Миколайович, 1911 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований 28.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Доля не-

відома. Справа припинена 05.09.1949 р. (3755-П).

Шкатуляк Михайло Дмитрович, 1922 р., с. Сновидів, освіта початкова. Заарештований 25.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 06.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 31.01.1955 р. Реабілітований 13.03.1992 р. (8746-П).

СОКОЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Волощук Григорій Дмитрович, 1921 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Маттербург (Австрія) 25.01.1946 р. ВКР СМЕРШ Дунайської сд (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 16.02.1946 р. ВТ 4-ї гв. армії на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 29.04.1954 р. Реабілітований 09.04.1992 р. (13114-П).

Глухан Іван Григорович, 1921 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 16.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Хоменко". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Григоришин Степан Миколайович, 1920 р., с. Соколів. Заарештований 26.12.1940 р. (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Замордований наприкінці червня 1941 р. в тюрмі № 2 (Замарстинівській) м. Львів. Реабілітований.

Дутчак Йосип Васильович, 1890 р., с. Соколів. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтри-

мував зв'язок з ОУН та УПА. Засуджений 09.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 04.09.1949 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (8342-П).

Дутчак Степан Михайлович, 1927 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 15.01.1948 р. ВКР МДБ в/ч 54748 (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 25.03.1948 р. ВТ 2-ї гв. мех. дивізії на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.10.1954 р. Реабілітований 23.07.1991 р. (14996-П).

Жирук Василь Михайлович, 1919 р., с. Соколів. Заарештований 14.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН, псевдо "Вир". Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 10.04.1990 р. (5780-П).

Ковбан Михайло Іванович, 1909 р., с. Соколів. Заарештований 24.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 30.09.1992 р. (11780-П).

Ковбан Степан Іванович, 1896 р., с. Соколів, освіта 8 кл. Заарештований 19.04.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 24.08.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 28.11.1955 р. Реабілітований 09.10.1992 р. (10055-П).

Малець Дмитро Семенович, 1890 р., с. Селиська, нині Перемишлянського р-ну Львівської обл., освіта вища. Проживав у с. Соколів. Заарештований 10.02.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 27.03.1947 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений 03.08.1948 р. Реабілітований 15.04.1993 р. (10194-П).

Маньковський Андрій Євстахович, 1898 р., с. Соколів, освіта вища юридична. Закінчив Львівський університет. Заарештований 24.12.1939 р. Борщівським РВ НКВС (ст. 54-10, 54-11 КК УРСР). Звільнений 30.09.1940 р. за недоведеністю вини. (2157-П).

Мінцюк Іван Йосипович, 1912 р., с. Соколів, освіта 7 кл. Заарештований 26.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 16.01.1990 р. (5847-П).

Мукан Агафія Дмитрівна, 1907 р., с. Соколів. Заарештована 12.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 23.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.01.1956 р.

Реабілітована 11.01.1956 р. (10337-П).

Мукан Микола Васильович, 1900 р., с. Соколів. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 09.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Незабаром після звільнення 14.01.1956 р. помер. Реабілітований 23.12.1991 р. (8342-П).

Мукан Юрій Іванович, 1916 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 18.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Горіх". Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 17.04.1990 р. (5780-П).

Мулик Іван Дмитрович, 1912 р., с. Соколів, освіта початкова. Брат Миколи, Михайла і Теклі Муликів. Заарештований 30.09.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 14.02.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.07.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (9852-П).

Мулик Микола Дмитрович, 1916 р., с. Соколів, освіта 5 кл. Брат І., М. і Т. Муликів. Заарештований 21.08.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 09.01.1941 р. Терноп. облсудом. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 27.11.1991 р. (7293-П).

Мулик Михайло Дмитрович, 1904 р., с. Соколів, освіта початкова.

Брат І., М. і Т. Муликів. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 29.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 30.04.1956 р. Реабілітований 17.03.1992 р. (8342-П).

Мулик Текля Дмитрівна, 1919 р., с. Соколів, освіта 9 кл. Сестра Івана, Миколи і Михайла Муликів. Заарештована 08.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 23.10.1945 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.01.1956 р. Реабілітована 23.12.1992 р. (10337-П).

Олексишин Юрій Михайлович, 1915 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 27.10.1939 р. Надвірнянським РВ НКВС Станіславської (нині Івано-Франківська) обл. (ст. 80 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Звільнений 01.09.1941 р. Реабілітований 28.02.1992 р. (15885-П).

Остафійчук Михайло Григорович, 1915 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 26.05.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 16.08.1991 р.

Остафійчук Тадей Омелянович, 1907 р., с. Соколів, освіта середня педагогічна. Заарештований 04.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Звільнений

30.08.1946 р. за недоведеністю вини. (1765-П).

Остафійчук Яків Степанович, 1902 р., с. Соколів. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 09.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований 21.02.1992 р. (8342-П).

Пантевич Павло, 1915 р., с. Соколів. Заарештований 10.10.1944 р. ВКР СМЕРШ 389-ї Бердичівської сд (ст. 54-1г КК УРСР). Засуджений 15.10.1944 р. ВТ 389-ї Бердичівської сд на 10 р. ВТТ. Звільнений. Реабілітований 02.04.1996 р. (15661-П).

Прокопів Агафія Михайлівна, 1908 р., с. Соколів. Заарештована 29.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з УПА. Засуджена 09.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. ВТ військ ПрикВО 10.11.1955 р. зменшив покарання до 8 р. Звільнена 12.12.1955 р. Реабілітована 28.02.1992 р. (8342-П).

Сенів Володимир Іванович, 1916 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 27.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Симак Микола Васильович, 1927 р., с. Соколів, освіта 7 кл. Заарештований 15.01.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР).

Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. ВТ військ ПрикВО 10.11.1955 р. зменшив покарання до 8 р. Звільнений 20.12.1956 р. Реабілітований 19.03.1992 р. (8342-П).

Скрипник Петро Петрович, 1906 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 13.03.1941 р. Золотопогіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Шайновський Микола Іванович, 1900 р., с. Соколів, освіта початкова. Заарештований 13.02.1946 р. Золотопогіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 15.11.1955 р. Реабілітований 16.01.1992 р. (7904-П).

СОРОКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Болячко Михайло Васильович, 1912 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 28.12.1939 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.02.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 14.06.1989 р. (5018-П).

Василик Ганна Іванівна, 1910 р., с. Сороки. Дружина М. І. Василика. Заарештована 26.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 02.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.02.1955 р. Реабілітована 22.07.1991 р. (13259-П).

Василик Григорій Васильович, 1905 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 01.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, в його оселі була підпільна друкарня. Засуджений 25.04.1941 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. до розстрілу із конфіскацією май-

на. Страчений 1941 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (15689-П).

Василик Іван Ілліч, 1907 р., с. Сороки. Заарештований 23.06.1945 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.12.1954 р. Реабілітований 31.07.1991 р. (6905-П).

Василик Микола Іванович, 1911 р., с. Сороки, освіта початкова. Чоловік Г. І. Василик. Заарештований 06.02.1945 р. ВКР СМЕРШ 273-ї сд (ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР). Вояк УПА. Засуджений 28.02.1945 р. ВТ 273-ї сд на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 21.10.1907 р. (16891-П).

Василик Михайло Васильович, 1915 р., с. Сороки. Заарештований 30.12.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 26.03.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Звільнений 13.02.1956 р. Реабілітований 28.12.1993 р. (14780-П).

Василик Степан Ілліч, 1902 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 11.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 04.03.1992 р. (11957-П).

Василик Степан Семенович, 1902 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 24.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10539-П).

Вельган Йосип Іванович, 1912 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 14.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 04.03.1992 р. (11957-П).

Витягловський Степан Миколайович, 1917 р., с. Сороки. Заарештований 24.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Воронюк Василь Петрович, 1928 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 02.02.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримував зв'язок з УПА. Засуджений 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ. Звільнений 06.03.1955 р. Реабілітований 11.06.1992 р. (14723-П).

Дем'янюк Іван Васильович, 1921 р., с. Сороки, освіта 5 кл. Заарештований 25.01.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10539-П).

Дем'янюк Марія Петрівна, 1928 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештована 06.02.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 29.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Померла в ув'язненні 24.07.1948 р. Реабілітована 20.01.1994 р. (11817-П).

Клюцка Михайло Степанович, 1914 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 03.12.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 22.07.1993 р. (14453-П).

Коваль Степан Михайлович, 1902 р., с. Сороки. Заарештований Бучацьким РВ НКВС. Член ОУН. Замордований 1941 р. в тюрмі м. Чортків.

Крижанівський Федір Петрович, 1898 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 28.03.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 12.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (4518-П).

Лизунік Михайло Іванович, 1910 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 25.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1997 р. (16683-П).

Листюк Микола Григорович, 1918 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 08.03.1941 р. Буцацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10539-П).

Мельничук Микола Петрович, 1921 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 22.06.1946 р. ВКР 18-ї мех. дивізії (ст. 58-1а КК РРФСР). Засуджений 16.10.1946 р. ВТ 18-ї мех. дивізії на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.03.1954 р. Реабілітований 16.01.1993 р. (9739-П).

Мельничук Степан Вікторович, 1915 р., с. Сороки. Заарештований 17.10.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 23.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 24.09.1954 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (10249-П).

Олійник Петро Григорович, 1928 р., с. Сороки. Заарештований 21.05.1950 р. СВ УМВС у Терноп. обл. Член ОУН. Засуджений 09.08.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 14.06.1956 р. Реабілітований 25.03.1992 р.

Пацин Петро Кирилович, 1925 р., с. Сороки, закінчив 3 курси інституту. Заарештований 26.07.1951 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-2 КК УРСР). Засуджений 18.10.1951 р. Терноп. облсудом на 10 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.10.1955 р. Реабілітований 29.01.1993 р. (13263-П).

Пендиківська Марія Миколаївна, 1915 р., с. Сороки, освіта початкова. Проживала у с. Жизномир. Заарештована 05.10.1945 р. Буцацьким РВ НКДБ. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 06.12.1954 р. Реабілітована 24.09.1974 р.

П'янківська Олена Михайлівна, 1924 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештована 26.01.1946 р. Буцацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 29.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Загинула в ув'язненні 18.12.1948 р. Реабілітована 20.01.1994 р. (11817-П).

П'янківський Дмитро Михайлович, 1905 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 13.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. Засуджений 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.08.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. (11957-П).

Саламанюк Данило Андрійович, 1900 р., с. Сороки, освіта середня. Заарештований 18.02.1940 р. Буцацьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 02.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.04.1989 р. (4838-П).

Самойсяк Ганна Дмитрівна, 1928 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештована 16.02.1946 р. Буцацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР).

Засуджена 29.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 30.06.1956 р. Реабілітована 20.01.1994 р. (11817-П).

Свердлик Дмитро Петрович, 1910 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 25.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10539-П).

Слонська Марія Григорівна, 1912 р., с. Сороки. Заарештована 28.02.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.01.1955 р. Реабілітована 11.06.1992 р. (14723-П).

Срібняк Марія Михайлівна, 1926 р., с. Сороки, освіта 7 кл. Заарештована 27.03.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 29.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.01.1955 р. Реабілітована 12.05.1991 р. (11817-П).

Тумак Василь Онуфрійович, 1896 р. с. Сороки. Проживав у м. Київ. Заарештований 1937 р. Звинувачений у “контрреволюційній антирадянській діяльності”. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 01.10.1937 р. розстріляний. Реабілітований 1989 р.

Холод Іван Степанович, 1921 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 03.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засудже-

ний 16.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 21.07.1951 р. у с-щі Абезь (нині Республіка Комі, РФ). Реабілітований 11.06.1992 р. (14723-П).

Холод Іван Степанович, 1921 р., с. Сороки. Заарештований 1949 р. Член ОУН. Засуджений ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Загинув в ув'язненні в Комі АРСР (нині Республіка Комі, РФ).

Холод Павло Дмитрович, 1910 р., с. Сороки, освіта початкова. Заарештований 13.01.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.02.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 18.05.1989 р. (440-П).

Худик Степан Петрович, 1899 р., с. Сороки. Заарештований 24.06.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 26.06.1992 р. (13151-П).

Чинчак Василь Іванович, 1903 р., с. Сороки, освіта початкова. Брат М. і П. Чинчаків. Заарештований 15.08.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. позбавлення прав із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітований 04.03.1992 р. (11957-П).

Чинчак Михайло Іванович, 1910 р., с. Сороки, освіта початкова. Брат В. і П. Чинчаків. Заарештований 25.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст.

54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 23.06.1993 р. (10539-П).

Чинчак Петро Іванович, 1913 р., с. Сороки, освіта початкова. Брат В. і М. Чинчаків. Заарештований 24.12.1939 р. Буцацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР). Член ОУН. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 07.04.1941 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ.

Звільнений 17.08.1944 р. Реабілітований 21.04.1989 р. (5067-П).

Шевчук Йосип Михайлович, 1926 р., с. Сороки, освіта 8 кл. Заарештований під час служби в армії 05.06.1945 р. ВКР СМЕРШ 146-ї сд (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 25.06.1945 р. ВТ 31-ї армії на 8 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 03.03.1994 р. (16173-П).

СТАРОПЕТЛИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Білюк Степан Михайлович, 1906 р., с. Старі Петликівці, освіта початкова. Заарештований 25.08.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 31.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.05.1956 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (12895-П).

Бойко Анастасія Іванівна, 1914 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештована 22.12.1950 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, КК УРСР). Засуджена 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.05.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (11891-П).

Варгун-Пшенишняк Микола Антонович, 1920 р., с. Перемислів Люблінського воев-ва (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Старі Петликівці. Заарештований 13.08.1949 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 31.10.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і

5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.07.1956 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (12895-П).

Габко Василь Андрійович, 1919 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Рязань (нині РФ) 28.07.1941 р. ОВ НКВС військового гарнізону (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 09.09.1942 р. ВТ Томського гарнізону на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 16.02.1996 р. (15392-П).

Даньків Ілля Григорович, 1921 р., с. Старі Петликівці, освіта початкова. Заарештований 26.06.1945 р. Буцацьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 08.08.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.11.1954 р. Реабілітований 08.06.1992 р. (13894-П).

Козира Катерина Дмитрівна, 1927 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештована 02.01.1951 р. Буцацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав.

Звільнена 23.04.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (11891-П).

Козира Павло Михайлович, 1928 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований 03.03.1948 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11, 54-17а КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 28.07.1948 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 29.10.1955 р. Реабілітований 07.08.1992 р. (8979-П).

Козира Ярослав Іванович, 1914 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований 02.01.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 03.03.1992 р. (11891-П).

Лічнер Казимир Карпович, 1910 р., м. Бучач, освіта 5 кл. Проживав у с. Старі Петликівці. Заарештований 23.03.1940 р. ОВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-9 КК УРСР). Звільнений 14.08.1940 р. за недоведеністю вини. (2820-П).

Лотоцький Володимир Левкович, 1930 р., с. Старі Петликівці, освіта 6 кл. Заарештований під час служби в армії 28.07.1952 р. ВКР МДБ в/ч 62657 (ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 31.10.1952 р. ВТ в/ч 10800 на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 14.02.1957 р. Реабілітований 30.01.1992 р. (9315-П).

Любинецький Володимир Мартинович, 1887 р., с. Старі Петликівці. Проживав у с. Євстропово Тоншаєвсь-

кого р-ну Горьківської обл. (нині Нижньогородська обл., РФ). Заарештований навесні 1938 р. Тоншаєвським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Помер 24.07.1938 р. в тюрмі м. Горький. Реабілітований 1989 р.

Максимишин Петро Лукич, 1918 р., с. Старі Петликівці, освіта 6 кл. Заарештований 15.06.1945 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 22.11.1946 р. ВТ Чортківського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.11.1954 р. Реабілітований 17.09.1991 р. (7300-П).

Маценко Іван Петрович, 1931 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований 22.12.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (11891-П).

Маценко Петро Іванович, 1903 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований 22.12.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 23.06.1956 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (11891-П).

Муха Павло Михайлович, 1926 р., с. Старі Петликівці, освіта початкова. Заарештований 02.09.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 18.11.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлен-

ня прав. Звільнений 30.04.1952 р. Реабілітований 25.11.1991 р. (7393-П).

Полон Павло Андрійович, 1913 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештований 02.01.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1955 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (11891-П).

Рогатинська Стефанія Василівна, 1922 р., с. Білявинці, освіта початкова. Заарештована 20.02.1951 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 19.07.1955 р. Реабілітована 03.03.1992 р. (11891-П).

Скотницький Михайло Франкович, 1909 р., с. Білявинці, освіта початкова. Проживав у поселенні Большой Федоровського р-ну Кустанайської обл. (Казахстан). Заарештований 25.05.1942 р. Федоровським РВ НКВС (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 14.09.1942 р. Кустанайським облсудом на 8 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 06.10.1994 р.

Стротинський Микола Савович, 1917 р., с. Старі Петликивці, освіта початкова. Заарештований 1940 р. Бучацьким РВ НКВС. Звільнений з ув'язнення за амністією 27.08.1941 р. Проживав у с. Пильна Горьківської обл. (нині Нижньогородська обл., РФ). Заарештований 29.07.1943 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 16.09.1943 р. Горьківським облсудом на 10 р. ВТТ і

5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1990 р.

Швидкий Іван Данилович, 1929 р., с. Старі Петликивці, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії в м. Гродно 13.04.1953 р. ВКР в/ч 05610 (ст. 72 КК Білоруської РСР). Засуджений 25.04.1953 р. ВТ в/ч 28226 БВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований 08.10.1956 р. (4083-П).

Швидкий Петро Павлович, 1919 р., с. Старі Петликивці, освіта початкова. Заарештований 27.11.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 56-17 КК УРСР). Звільнений 03.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2491-П).

Щербань Петрунелія Федорівна, 1912 р., с. Старі Петликивці. Заарештована 09.10.1967 р. СВ УКДБ у Терноп. обл. (ст. 8-2 КК УРСР). Засуджена 18.12.1967 р. Терноп. облсудом на 3 р. позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена 02.02.1968 р. Реабілітована 29.06.1992 р. (213418-П).

Юриста Софія Василівна, 1901 р., с. Старі Петликивці, освіта початкова. Заарештована 24.10.1947 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 16.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 12.12.1954 р. Реабілітована 29.01.1993 р. (9613-П).

Юристий Костянтин Діонісійович, 1887 р., с. Старі Петликивці, освіта початкова. Заарештований 24.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 16.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ. Звільнений 15.09.1954 р. Реабілітований 29.01.1992 р. (9613-П).

СТІНКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Босчко Іван Степанович, 1921 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 10.08.1945 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 17.05.1957 р. Реабілітований 19.08.1991 р. (6757-П).

Борсук Марія Герасимівна, 1928 р., с. Стінка. Заарештована 23.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.10.1954 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Бубнів Іван Павлович, 1907 р., с. Стінка. Чоловік П. Бубнів. Заарештований 1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 05.06.1948 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7814-П).

Бубнів Парасковія Антонівна, 1925 р., с. Стінка. Дружина І. Бубніва. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.04.1955 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Кізима Анна Іванівна, 1928 р., с. Стінка. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р.

ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 18.06.1954 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Лешків Михайло Миколайович, 1914 р., м. Московіти (Чехія). Проживав у с. Стінка. Заарештований 18.11.1947 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 26.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 10.10.1956 р. Реабілітований 04.06.1993 р. (10326-П).

Мандрик Марія Григорівна, 1924 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 28.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 17.01.1955 р. Реабілітована 06.04.1993 р. (13585-П).

Мартинець Василь Михайлович, 1914 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 03.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Мельник Ганна Михайлівна, 1925 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 1945 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 28.11.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 25.04.1956 р. Реабілітована 23.12.1991 р. (13584-П).

Михайлюк Ганна Яківна, 1887 р., с. Стінка. Заарештована 10.02.1946 р.

Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.11.1954 р. Реабілітована 26.03.1992 р. (7904-П).

Михальчук Ганна Павлівна, 1921 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 09.08.1945 р. РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.12.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.12.1954 р. Реабілітована 10.11.1992 р. (13600-П).

Михальчук Іван Павлович, 1914 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 17.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 08.07.1997 р. (16711-П).

Михальчук Павло Сафатович, 1884 р., с. Стінка, освіта початкова. Проживав у м. Копейськ Челябінської обл. (нині РФ). Заарештований СВ УМДБ у Челябінській обл. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 14.12.1951 р. Челябінським облсудом на 10 р. позбавлення волі. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Ненич Адам Антонович, 1906 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 30.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 13.04.1966 р. (3825-П).

Ненич Ольга Антонівна, 1918 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 30.03.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляна без суду 21.07.1941 р.

в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітована 03.03.1992 р. (16711-П).

Несторак Михайло Семенович, 1912 р., с. Стінка, освіта початкова. Проживав у м. Чортків. Заарештований під час служби в армії 18.07.1941 р. ОВ НКВС ПЗФ (ст. 54-1, 54-10 КК УРСР). Засуджений 24.07.1941 р. ВТ ПЗФ до розстрілу. Страчений 26.07.1941 р. Реабілітований 12.05.1996 р. (15762-П).

Павлів Дмитро Федорович, 1919 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований під час служби в армії 30.06.1941 р. ОВ НКВС ЛенВО (ст. 58-4, 58-12 КК РРФСР). Засуджений 23.07.1941 р. ВТ військ ЛенВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 15.12.1950 р. Реабілітований 21.01.1957 р. (3904-П).

Пюревич Якилина Михайлівна, 1925 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 23.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 27.03.1956 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Рожик Василь Гнатович, 1919 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 30.06.1941 р. ОВ НКВС ЛенВО (ст. 58-4 КК РРФСР). Засуджений 23.07.1941 р. ВТ військ ЛенВО на 8 р. ВТТ. Помер в ув'язненні. Реабілітований 21.01.1957 р. (3904).

Рожик Якилина Яківна, 1923 р., с. Стінка. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлення прав. Звільнена 02.10.1954 р. Реабілітована 30.10.1991 р. (7159-П)

Спетрук Іван Андрійович, 1923 р., с. Стінка. Заарештований 10.02.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 07.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 05.02.1955 р. Реабілітований 26.03.1992 р. (7904-П).

Старик Станіслав Іванович, 1895 р., Польща. Проживав у с. Млинки. Заарештований 15.10.1940 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-4 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.04.1987 р. (5112-П).

Стефаник Анастасія Семенівна, 1926 р., с. Стінка. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 31.05.1955 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Стефаник Анна Василівна, 1922 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештована 07.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.10.1955 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7159-П).

Стефаник Іван Михайлович, 1929 р., с. Стінка. Заарештований 1947 р. Член ОУН. Суд не відбувся. Замордований у тюрмі м. Чортків.

Федорів Василь Іванович, 1919 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 27.04.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл.

Федорів Михайло Степанович, 1916 р., с. Стінка, освіта початкова. Заарештований 01.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 07.10.1993 р. (15855-П).

Шастків Володимир Михайлович, 1901 р., с. Стінка, освіта 5 кл. гімназії. Заарештований Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 06.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 24.06.1955 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7814-П).

Шмигільська Марія Степанівна, 1927 р., с. Стінка. Заарештована 08.03.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 18.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 20.06.1955 р. Реабілітована 17.09.1991 р. (7159-П).

ТРИБУХІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрусишин Анастасія Марківна, 1902 р., с. Трибухівці. Дружина І. Д. Андрусишина. Заарештована

19.08.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 29.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р.

ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 01.07.1956 р. Реабілітована 12.02.1993 р. (9671-П).

Андрусишин Іван Данилович, 1898 р., с. Трибухівці. Чоловік А. М. Андрусишин. Заарештований 16.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, КК УРСР). Засуджений 18.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 18.06.1954 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9582-П).

Бедрійчук Катерина Іллівна, 1914 р., с. Трибухівці. Заарештована 19.07.1948 р. ВББ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 14.09.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 10.08.1956 р. Реабілітована 09.01.1992 р. (10505-П).

Березницький Микола Дмитрович, 1930 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 24.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 16.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 02.07.1954 р. Реабілітований 20.11.1991 р. (7236-П).

Борис Григорій Ілліч, 1896 р., с. Трибухівці. Заарештований 1941 р. Бучацьким РВ НКВС. Наприкінці червня 1941 р. евакуйований у тюрму м. Магнітогорськ (нині РФ). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.02.1943 р. ув'язнений на 8 р. Помер у ВТТ. Реабілітований 11.07.1989 р.

Борис Михайло Пилипович, 1909 р., с. Трибухівці. Заарештований

09.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований. (25304).

Борис Розалія Михайлівна, 1926 р., с. Трибухівці. Заарештована 29.01.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 09.09.1950 р. ув'язнена на 10 р. у ВТТ. Звільнена 06.06.1956 р. Реабілітована 10.03.1992 р. (12854 П).

Борис Степан Григорович, 1899 р., с. Трибухівці. Заарештований 20.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 27.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 17.05.1956 р. Реабілітований 30.01.1993 р. (9669-П).

Брюхаль Олексій Романович, 1927 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.04.1957 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Будний Михайло Петрович, 1922 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 03.01.1950 р. Чортківським РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 19.07.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 30.12.1991 р. (12991-П).

Бучинський Микола Дем'янович, 1920 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 25.05.1944 р. Гусятинським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 06.08.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 22.08.1947 р. Реабілітований 26.11.1992 р. (9623-П).

Варгун Микола Григорович, 1926 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 06.08.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 29.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 27.03.1952 р. Реабілітований 12.09.1993 р. (9671-П).

Габрилів Марія Володимирівна, 1918 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 14.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.04.1956 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Гаврилюк Степан Данилович, 1914 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 28.06.1941 р. Золотопотіцьким РВ НКВС. Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований.

Гакмаср Ганна Зигмунтівна, 1922 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 08.03.1944 р. Золотопотіцьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 09.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлен-

ня прав. Звільнена 07.04.1955 р. Реабілітована 16.05.1993 р. (10274-П).

Голик Марія Дмитрівна, 1927 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 13.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.12.1954 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Голик Федір Семенович, 1922 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 1948 р. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений. Звільнений 28.04.1954 р. (1955-П).

Гринів Пелагія Михайлівна, 1927 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 14.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 24.04.1955 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Дячишин Михайло Семенович, 1907 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Дячишин Розалія Іванівна, 1929 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 20.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у

Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 12.06.1954 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Занесюк Розалія Яківна, 1929 р., с. Трибухівці. Заарештована 24.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 12.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 07.10.1954 р. Реабілітована 02.12.1992 р. (9612-П).

Зарубайко Євстахій Данилович, 1903 р., с. Трибухівці. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 26.04.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 20.06.1956 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (12954-П).

Зарубайко Марія Андріївна, 1924 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 30.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 16.12.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 21.12.1991 р. (7236-П).

Зарубайко Степан Іванович, 1903 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 23.02.1949 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Іванків Микола Андрійович, 1896 р., с. Трибухівці, освіта початкова.

Заарештований 29.06.1941 р. ОВ НКВС 12-ї армії (ст. 54-10 КК УРСР). Звільнений 01.07.1941 р. Заарештований вдруге 08.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 51-а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 28.02.1990 р. (5753-П).

Кава Михайло Андрійович, 1906 р., с. Трибухівці. Заарештований 20.04.1933 р. Кам'янець-Подільським прикордонним загonom ДПУ УСРР при нелегальному переході державного кордону в СРСР (ст. 54-6 КК УСРР). Суд не відбувся. Доля невідома. Реабілітований 16.01.1989 р. (25221-П).

Качор Микола Юліанович, 1924 р., с. Трибухівці, освіта 9 кл. Заарештований 15.02.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11, 109 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Гай". Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 23.09.1950 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Звільнений 18.09.1960 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (12856-П).

Качур Михайло Максимович, 1928 р., с. Трибухівці, освіта 5 кл. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 03.06.1952 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Козак Степан Іванович, 1927 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11

КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 06.10.1954 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Кузик Ірина Григорівна, 1930 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 14.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо "Незабудка". Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 13.12.1954 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Курило Михайло Лукич, 1890 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 28.10.1949 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 29.11.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 13.06.1956 р. Помер 1968 р. Реабілітований 09.12.1991 р. (7414-П).

Леськів Пелагія Яківна, 1927 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 20.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 14.09.1955 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Максимів Ксенія Василівна, 1924 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 21.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ

із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 28.02.1955 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753).

Максимів Степан Іванович, 1906 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 26.08.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Звільнений 22.05.1954 р. за недоведеністю вини.

Машталір Пелагія Василівна, 1913 р., с. Трибухівці. Заарештована 24.10.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-1 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 27.03.1948 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ із конфіскацією майна. Доля невідома. Реабілітована 14.09.1967 р. (3884-П).

Наконечний Броніслав Іванович, 1906 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Проживав у с. Садки, нині Заліщицького р-ну. Заарештований 27.07.1950 р. Товстенським РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 18.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 16.05.1956 р. Реабілітований 04.08.1993 р. (13273-П).

Нетреб'як Василь Степанович, 1921 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 13.05.1946 р. Бучацьким РВ МВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Вояк УПА. Засуджений 02.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 04.07.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (13259-П).

Нетреб'як Ганна Іванівна, 1925 р., с. Трибухівці, освіта 8 кл. Заарештована

20.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 21.12.1954 р. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Нетреб'як Розалія Дмитрівна, 1924 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 20.01.1946 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 12.04.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітована 28.02.1990 р. (5753-П).

Панич Василь Григорович, 1906 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 15.09.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 31.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.07.1956 р. Реабілітований 25.01.1992 р. (12999-П).

Побуренний Іван Степанович, 1912 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 04.02.1953 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 31.03.1953 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 22.05.1954 р. (1955-4).

Побуренний Іван Юстинович, 1924 р., с. Трибухівці. Заарештований 04.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Звільнений 15.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2114).

Подлецький Михайло Якович, 1904 р., с. Трибухівці, освіта початкова.

Заарештований 09.04.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 29.03.1994 р. (15875-П).

Потюк Петро Миколайович, 1925 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 25.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 26.06.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 08.10.1953 р. Реабілітований 06.11.1991 р. (7301-П).

Пулька Август Михайлович, 1892 р., с. Трибухівці. Заарештований 05.10.1939 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1989 р. (5494-П).

Рачковський Михайло Павлович, 1912 р., с. Трибухівці, освіта 5 кл. Заарештований 10.09.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 10.10.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 25.08.1956 р. Реабілітований 11.08.1993 р. (16553).

Римар Парасковія Максимівна, 1930 р., с. Трибухівці. Заарештована 16.06.1947 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Згідно з постановою ОН при МДБ СРСР від 24.04.1948 р. ув'язнена на 7 р. у ВТТ. Звільнена 16.06.1954 р. Реабілітована 02.03.1992 р. (8854-П).

Романчук Володимир Степанович, 1925 р., с. Трибухівці, освіта 6 кл. Заарештований 18.05.1944 р. Гусятинським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 20.10.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 11.05.1955 р. Реабілітований 12.07.1993 р. (10819-П).

Сеньків-Лукало Павлина Дмитрівна, 1922 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештована 17.05.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 09.07.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 10.03.1956 р. Реабілітована 07.04.1992 р. (13544-П).

Стецьків Станіслав Іванович, 1930 р., с. Миротине (Польща), освіта початкова. Проживав у с. Трибухівці. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Сурмяк Станіслав Петрович, 1928 р., с. Розбуш (Польща), освіта 7 кл. Проживав у с. Трибухівці. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 20.02.1947 р. Реабілітований 17.10.1991 р. (9874-П).

Ткачук Дем'ян Васильович, 1896 р., м. Кам'янець-Подільський, нині Хмельницької обл., освіта початкова. Проживав у с. Трибухівці. Заарештований 11.10.1939 р. ОБ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-11 КК УРСР). Ув'язнений у ВТТ згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 18.10.1940 р. Доля невідома. Реабілітований 23.10.1989 р. (5602-П).

Хома Андрій Миколайович, 1919 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Проживав у м. Алмати (Казахстан). Заарештований 02.12.1948 р. СВ МДБ Казахської РСР (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 25.01.1949 р. Алма-Атинським облсудом на 10 р. ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 04.03.1970 р.

Цап'як Омелян Петрович, 1928 р., м. Ярослав (Польща), освіта незакінчена вища. Проживав у с. Трибухівці. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.04.1956 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Цвіль Франко Григорович, 1928 р., с. Трибухівці, освіта початкова. Заарештований 17.05.1946 р. ВКР УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР). Засуджений 27.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 05.02.1947 р. Реабілітований 31.10.1991 р. (9874-П).

Ясницький Гнат Антонович, 1898 р., с. Пашківці, нині Хмельницької обл. Проживав у с. Трибухівці. Заарештований 11.10.1939 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-10 КК УРСР).

Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 10.09.1940 р. ув'язнений на 5 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 21.04.1989 р. (4391-П).

ЦВІТІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Андрусишин Дмитро Іванович, 1925 р., с. Цвітова, освіта 6 кл. Заарештований 13.07.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язковий ОУН. Засуджений 29.09.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув'язненні 05.08.1953 р. Реабілітований 20.01.1993 р. (9671-П).

Андрусишин Марія Іванівна, 1929 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештована 16.06.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Зв'язкова ОУН. Засуджена 18.08.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.11.1954 р. Реабілітована 20.01.1993 р. (9582-П).

Андрухович Роман Миколайович, 1904 р., с. Цвітова, освіта середня. Проживав у с. Богатир Нижне-Удінського р-ну Іркутської обл. (нині РФ). Заарештований 08.03.1938 р. (ст. 58-1, 58-9, 58-11 КК РРФСР). Згідно з постановою комісії НКВС СРСР і Прокуратури СРСР від 28.08.1938 р. розстріляний 21.09.1938 р. в м. Іркутськ. Реабілітований 12.08.1958 р.

Бойко Степан Тимкович, 1905 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештований 22.12.1950 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтри-

мував зв'язок з ОУН. Засуджений 12.04.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 12.06.1956 р. Реабілітований 03.03.1992 р. (11891-П).

Василик Дмитро Антонович, 1902р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештований 02.09.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 26.09.1954 р. Реабілітований 29.02.1992 р. (8611-П).

Гринів Василь Олексійович, 1908 р., с. Цвітова. Брат І. Гриніва. Заарештований 14.02.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 29.06.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 01.08.1955 р. Реабілітований 23.12.1991 р. (12993-П).

Гринів Іван Олексійович, 1897 р., с. Цвітова, освіта початкова. Брат В. Гриніва. Заарештований 02.09.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-10 КК УРСР). Засуджений 07.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна і 3 р. позбавлен-

ня прав. Звільнений 31.08.1952 р. Реабілітований 19.12.1991 р. (8611-П).

Іваницький Іван Михайлович, 1920 р., с. Цвітова. Заарештований 1940 р. (ст. 54-2, 54-1 КК УРСР). Член ОУН. Звільнений 28.08.1940 р. за недоведеністю вини. (2228).

Іваницький Юліан Іванович, 1911 р., с. Цвітова. Проживав у м. Оdesa. Заарештований влітку 1933 р. Звинувачений як “учасник націоналістичної організації УВО”. Згідно з рішенням “трійки” при колегії ДПУ УСРР від 14.11.1933 р. ув’язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 1989 р.

Іванків Степан Миколайович, 1921 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештований 26.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 15 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні. Реабілітований 29.02.1992 р. (8611-П).

Керницький Андрій Дмитрович, 1906 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештований 27.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.02.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 11.03.1952 р. Реабілітований 29.02.1992 р. (8611-П).

Кривенька Ірина Михайлівна, 1921 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештована в м. Чортків 12.08.1947 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (54-1а КК УРСР). Член ОУН. Засуджена 05.02.1947 р. ВТ військ МВС у Терноп.

обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 06.07.1956 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7390-П).

Курцеба Марія Павлівна, 1920 р., с. Цвітова, освіта початкова. Заарештована 19.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв’язок з УПА. Засуджена 08.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 04.08.1955 р. Реабілітована 03.02.1992 р. (9021-П).

Литвин Іван Феліксівич, 1901 р., с. Цвітова, освіта початкова. Проживав у м. Сиктивкар (нині Республіка Комі, РФ). Заарештований 28.11.1942 р. (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 30.01.1943 р. ВС Комі АРСР на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 1991 р.

Макар Дмитро Степанович, 1908 р., с. Цвітова. Заарештований 28.08.1944 р. Бучацьким РВ НКДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 07.02.1945 р. 07.02.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер в ув’язненні 09.01.1948 р. Реабілітований 29.02.1992 р. (8611-П).

Сопливий Микола Іванович, 1919 р., с. Цвітова, початкова. Заарештований 12.03.1946 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 14.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 22.02.1955 р. Реабілітований 12.05.1991 р. (6984-П).

Штрауберг Самуїл Зосимович, 1919 р., с. Цвітова. Заарештований під

час служби в армії в м. Челябінськ (нині РФ) 07.08.1942 р. військовою прокуратурою (ст. 58-10 КК РРФСР). Засуджений 05.09.1942 р. ВТ Челя-

бінського гарнізону на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений. Реабілітований 26.02.1968 р. (3914-П).

ЯЗЛОВЕЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Баран Петро Юрійович, 1907 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 05.12.1953 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 5 р. ВТТ. Звільнений 05.03.1954 р. Реабілітований 30.10.1991 р. (7369).

Бачинський Валер'ян Якович, 1910 р., с. Язловець. Заарештований 04.11.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. Засуджений 28.04.1941 р. Терноп. облсудом на 7 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 26.01.1942 р. Реабілітований 10.06.1997 р. (16717-П).

Бедрійчук Михайло Петрович, 1932 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 07.11.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Доля невідома. Реабілітований 13.11.1991 р. (7369).

Бедрійчук Юлія Петрівна, 1924 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештована 14.04.1953 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.06.1956 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7369).

Беляк Ганна Миколаївна, 1929 р., с. Броварі, освіта 6 кл. Заарештована

14.01.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з ОУН та УПА. Засуджена 13.09.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 26.07.1956 р. Реабілітована 05.02.1992 р.

Беляк Марія Григорівна, 1900 р., с. Броварі, освіта початкова. Заарештована 14.01.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 13.03.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 23.05.1956 р. Реабілітована 05.02.1992 р.

Беляк Теофіл Миколайович, 1923 р., с. Броварі, освіта початкова. Заарештований 14.01.1951 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 13.03.1951 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнений 21.06.1956 р. Реабілітований 05.02.1992 р.

Бліхар Орест Миколайович, 1924 р., с. Язловець, освіта 7 кл. Заарештований 17.05.1944 р. Чортківським РВ НКДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Засуджений 11.07.1944 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 20 р. ВТТ із конфіскацією майна. ВС СРСР 13.09.1955 р. зменшив покарання до 10 р. ув'язнення. Звільнений 01.10.1955 р. Реабілітований 04.05.1992 р. (8565-П).

Бойко Калина Михайлівна, 1890 р., с. Іспас, нині Вижицького

р-ну Чернівецької обл. Проживала в с. Язловець. Заарештована 13.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 22.06.1954 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (7503-П).

Бугай Іван Миронович, 1908 р., с. Олеша, нині Монастириського р-ну. Проживав у с. Новосілка. Заарештований 31.08.1940 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 17.05.1941 р. Терноп. облсудом на 8 р. ВТТ із конфіскацією майна. Розстріляний 28.06.1941 р. в тюрмі м. Тернопіль. Реабілітований 08.06.1997 р. (16725-П).

Бугай Петро Семенович, 1929 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 21.12.1953 р. Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 25.08.1956 р. Реабілітований 25.09.1991 р. (7369).

Данчук Іван Якимович, 1913 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 13.02.1941 р. Бучацьким РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Член ОУН. Розстріляний без суду 21.07.1941 р. в тюрмі м. Умань Черкаської обл. Реабілітований 21.06.1994 р. (12437-П).

Дерев'янка Ірина Костянтинівна, 1900 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештована 28.10.1953 р.

Золотопотіцьким РВ МВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла в ув'язненні. Реабілітована 30.10.1991 р. (7369).

Дзіковська Юлія Юліанівна, 1902 р., с. Язловець, освіта початкова. Заарештована 18.02.1949 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 05.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 11.06.1956 р. Реабілітована 25.06.1993 р. (10579-П).

Добрянський Іван Йосипович, 1932 р., с. Броварі, освіта 5 кл. Заарештований 23.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Член ОУН. Засуджений 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнений 20.09.1955 р. Реабілітований 18.12.1991 р.

Зелінський Володимир Йосипович, 1928 р., с. Броварі, освіта 7 кл. Заарештований 04.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ. Засуджений 01.10.1946 р. Терноп. облсудом на 1 р. ВТТ. Звільнений 01.10.1947 р. Реабілітований 06.05.1992 р.

Зелінський Юліан Михайлович, 1895 р., с. Броварі, освіта середня. Заарештований 11.01.1940 р. Скалатським РВ НКВС. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 13.07.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Після дострокового звільнення перебував на спецпоселенні у с-щі Мамлютка Північно-Казахстанської обл. Заарештований 05.02.1946 р. (ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР). Засуджений 22.05.1946 р.

Північно-Казахстанським облсудом у м. Петропавловськ на 10 р. ВТТ. Доля невідома. За справою 1940 р. реабілітований 23.11.1989 р., за справою 1946 р. – 29.09.1989 р.

Злотковська Марія Іванівна, 1919 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештована 15.01.1948 р. Бучацьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 14.04.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 01.02.1955 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7392-П).

Іванюк Ганна Степанівна, 1915 р., с. Іспас, нині Вижицького р-ну Чернівецької обл. Проживала в с. Пожежа. Заарештована 13.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 27.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 23.06.1954 р. Реабілітована 20.11.1991 р. (7503-П).

Іванюк Марія Василівна, 1933 р., с. Пожежа, освіта початкова. Заарештована 13.11.1949 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-12 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 27.01.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 18.07.1954 р. Реабілітована 20.12.1991 р. (7503-П).

Клим Магдалина Михайлівна, 1932 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештована 11.11.1953 р. СВ УМВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджена 05.03.1954 р. ВТ військ ПрикВО на 7 р. ВТТ. Звільнена 26.04.1956 р. Реабілітована 30.09.1991 р. (7369).

Климович Володимир Іванович, 1905 р., с. Новосілка. Заарештований

17.04.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-8, 54-11 КК УРСР). Доля невідома. Реабілітований 11.03.1990 р. (2164).

Клочак Ганна Григорівна, 1895 р., с. Новосілка. Мати І. Клочака. Заарештована 05.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 10.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Звільнена 09.05.1956 р. Реабілітована 12.08.1994 р. (10816-П).

Клочак Іван Михайлович, 1928 р., с. Новосілка, освіта початкова. Син Г. Клочак. Заарештований 03.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 10.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 5 р. ВТТ. Справу переглянуто. Звільнений 05.11.1946 р. Реабілітований 12.08.1993 р. (10816-П).

Ковальський Станіслав Володимирович, 1920 р., с. Язловець, освіта середня. Заарештований 13.07.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 17.05.1941 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 26.04.1989 р. (4499).

Кравчук Марія Миколаївна, 1907 р., с. Буданів, нині Теребовлянського р-ну, освіта початкова. Проживала в с. Пожежа. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Підтримувала зв'язок з ОУН. Засуджена 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ. Звільнена 10.03.1954 р. Реабілітована 18.12.1991 р. (8471).

Кравчук Микола Дмитрович, 1932 р., с. Микулинці, нині Снятинського р-ну Івано-Франківської обл., освіта початкова. Проживав у с. Пожежа. Заарештований 25.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 08.05.1954 р. (8571-П)

Кравчук Ольга Степанівна, 1932 р., с. Пожежа, освіта початкова. Заарештована 04.12.1948 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджена 09.04.1949 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнена 08.05.1954 р. Реабілітована 06.04.1992 р. (8471-П).

Крицький Йосип Якубович, 1901 р., с. Язловець, освіта початкова. Заарештований 07.12.1947 р. Золотопотіцьким РВ МВС. Засуджений 26.02.1948 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Звільнений 26.05.1948 р.

Кричківський Михайло Мар'янович, 1889 р., с. Язловець. Заарештований 31.03.1940 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.11.1940 р. ув'язнений на 8 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.03.1989 р. (4187-П).

Лопуш Василь Степанович, 1922 р., с. Язловець, освіта середня. Заарештований 13.03.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-1, 54-11 КК УРСР). Звільнений 11.05.1941 р. за недоведеністю вини. (2483)

Лупійчук Орест Петрович, 1930 р., с. Броварі, освіта початкова. Заарештований 03.06.1946 р. Золотопотіцьким РВ

МДБ (ст. 54-12 КК УРСР). Засуджений 10.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. Справа переглянута. Звільнений 05.11.1946 р. Реабілітований 17.04.1993 р. (10816-П).

Лупійчук Петро Васильович, 1889 р., с. Броварі, освіта початкова. Заарештований 18.05.1946 р. Золотопотіцьким РВ МДБ (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 10.09.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна. Помер в ув'язненні 07.07.1947 р. Реабілітований 19.08.1993 р. (10816-П).

Мальований Степан Васильович, 1908 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 14.06.1931 р. ОВ Кам'янець-Подільського прикордонного загону після нелегального переходу польсько-радянського кордону (ст. 54-6, 80 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УРСР від 03.02.1932 р. засланий на 3 р. у Північний край (нині РФ). Проживав у с-щі Цігломень Архангельської обл. Там заарештований 05.08.1937 р. Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 29.10.1937 р. розстріляний у м. Архангельськ. Після страти С. В. Мальованого іншою постановою ОН при НКВС СРСР від 28.01.1938 р. йому винесено вирок – 10 р. ув'язнення у ВТТ. За справою 1931 р. реабілітований 10.02.1961 р., за справою 1937 р. – 20.11.1992 р. (10741-П).

Мельник Мирослав Матвійович, 1921 р., с. Новосілка, освіта 8 кл. Заарештований 13.03.1941 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-2, 54-11 КК УРСР). Звільнений 27.01.1949 р. за недоведеністю вини. (2609).

Мороз Петронелія Григорівна, 1921 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештована 02.02.1946 р. СВ УНКДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 21.05.1946 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 16.12.1954 р. Реабілітована 21.06.1993 р. (10390-П).

Пилипчук Володимир Іванович, 1911 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 14.06.1931 р. ОВ Кам'янець-Подільського прикордонного загону після нелегального переходу польсько-радянського кордону (ст. 54-6, 80 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 03.02.1932 р. засланий на 3 р. у Північний край (нині РФ). Доля невідома. Реабілітований 10.02.1961 р. (10741-П).

Половчук Омелян Іванович, 1928 р., с. Новосілка, освіта 7 кл. Заарештований 01.09.1945 р. Білобожницьким РВ НКВС (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджений 15.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 10 р. ВТТ. Звільнений 18.04.1956 р. Реабілітований 06.07.1993 р. (10675-П).

Пославський Антон Леонтійович, 1885 р., с. Новосілка, освіта середня. Заарештований у 1945 р. Товстенським РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Згідно з постановою ОН при НКВС СРСР від 28.06.1945 р. ув'язнений на 10 р. у ВТТ. Доля невідома. Реабілітований 31.08.1989 р. (5356-П).

Романюк Ярослав Дмитрович, 1916 р., с. Новосілка, освіта початкова. Заарештований 31.10.1945 р. СВ УНКВС у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Член ОУН, псевдо

“Рибак”. Засуджений 30.01.1946 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільнений 31.10.1959 р. Проживав у м. Караганда (Казахстан), там помер. Реабілітований 28.12.1993 р. (147820-П).

Ружицький Омелян Михайлович, 1904 р., с. Язловець, освіта початкова. Заарештований 14.06.1931 р. ОВ Кам'янець-Подільського прикордонного загону після нелегального переходу польсько-радянського кордону (ст. 54-6, 80 КК УСРР). Згідно з постановою ОН при колегії ДПУ УСРР від 03.02.1932 р. висланий на 3 р. у Північний край (нині РФ). Доля невідома. Реабілітований 10.02.1961 р.

Семенчук Леонарія Юрївна, 1928 р., с. Язловець. Заарештована 20.10.1950 р. СВ УМДБ у Терноп. обл. (ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР). Засуджена 28.12.1950 р. ВТ військ МВС у Терноп. обл. на 25 р. ВТТ із конфіскацією майна і 5 р. позбавлення прав. Звільнена 07.04.1955 р. Реабілітована 16.10.1992 р. (14325-П).

Уманський Іван Данилович, 1896 р., с. Язловець, освіта 7 кл. Заарештований 28.10.1944 р. Золотопотіцьким РВ НКВС (ст. 54-1а КК УРСР). Засуджений 05.04.1945 р. ВТ військ НКВС у Терноп. обл. Звільнений 04.09.1945 р. (1688).

Шумир Макс Соломонович, 1909 р., с. Язловець, освіта 6 кл. Заарештований 23.05.1940 р. Чортківським РВ НКВС (ст. 54-13 КК УРСР). Засуджений 04.03.1941 р. Терноп. облсудом до розстрілу. Страчений наприкінці червня 1941 р. Реабілітований 22.06.1994 р. (12680-П).

Родина уродженця Борщова Шиманського Михайла на могилі дочки Ярослави.
Норильськ, 1959 р.

Надзiрна рада кооперативи с. Іванків (початок 1930-х рр.).
Стоять: Теодор Зюбрецький (1-й справа), Юрій Дідур (2-й справа);
сидять: Дівонько Микола (1-й справа), Король Михайло (2-й справа).

Плечій Василина (справа) з с. Вовківці.

Борщівський Михайло (зліва)
з с. Кривче.

Клімар Ольга з м. Борщів.
Воркута, 1954 р.

Недопитальська Марія з с. Шишківці.

Постановка п'єси В. Диховичного і М. Слободського "Факір на годину"
у виконанні драмгуртка політв'язнів з Борщівщини (м. Омськ, 1954 р.).

Возняк Іван,
уродженець с. Лапшин.

Уродженець с. Іванків Лихий Михайло
з дружиною Марією.

Царук Мирон
із смт Скала-Подільська.

Чапак Іван, с. Іванків.
Магадан, 1950 р.

Андрійчук Надія
з с. Ланівці.

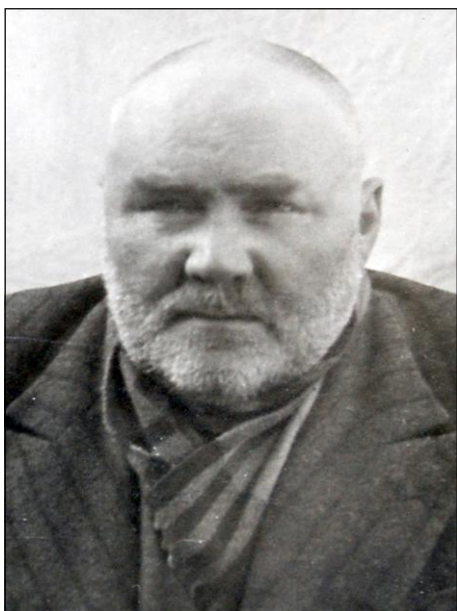
Дроздовський Ярослав
з м. Борщів. Воркута.

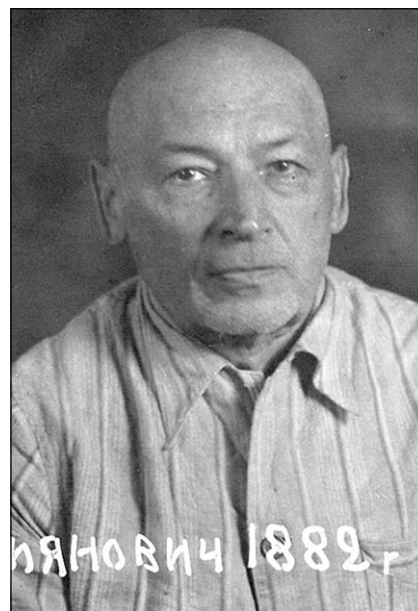
**Подуфалий Василь (зліва),
уродженець с. Жуків.**

Недільський Іван, уродженець с. Жуків.

**Коковський Франц,
уродженець м. Бережани.
Фото з кримінальної справи, 1940 р.**

**Левицький Василь,
професор Бережанської гімназії.
Фото з кримінальної справи, 1940 р**

Драматичний гурток с. Гушгінка, 1938 р. Знизу: Буртняк Михайло (1-й зліва);
сидять: Ратушняк Микола (3-й зліва), Наконечна Парасковія (2-а справа);
стоять: Лихий Микола (3-й зліва), Ратушняк Ганна (посередині),
Петраш Михайло (2-й справа).

Драматичний гурток с. Іванків, 1937 р. Сидять: Старицька Олена (4-а зліва),
Пакуляк Василь (5-й зліва); І ряд: Островський Роман (3-й зліва),
Пакуляк Михайло (4-й зліва).

Сидять зліва направо: Кілімар Володимир, Старицька Олена та Скорохід Володимир. Караганда, 1956 р.

Уродженці Борщівщини на спецпоселенні. Стоять – зліва направо: Сенишин Михайло, Ступак Євген; сидять – зліва направо: Чуть (Дребут) Анастасія, Сенишин (Андрійчук) Дарія, Ступак (Стецюк) Ганна та Андрійчук Марія з дітьми.

З М І С Т

Від обласної редколегії.....	5
Список скорочень.....	9
РОЗДІЛ I. Репресії комуністичного режиму на Тернопільщині.....	14
РОЗДІЛ II. Мовою документів.....	115
РОЗДІЛ III. Спогади очевидців.....	191
РОЗДІЛ IV. Статті і нариси.....	218
РОЗДІЛ V. Біографічні довідки про репресованих.....	235
<i>БЕРЕЖАНСЬКИЙ РАЙОН.....</i>	<i>236</i>
Бережанська міська рада.....	237
Біщівська сільська рада.....	253
Божиківська сільська рада.....	260
Вербівська сільська рада.....	266
Вільховецька сільська рада.....	271
Жовнівська сільська рада.....	274
Жуківська сільська рада.....	275
Котівська сільська рада.....	279
Куропатницька сільська рада.....	281
Курянівська сільська рада.....	286
Лапшинська сільська рада.....	289
Літятинська сільська рада.....	295
Мечищівська сільська рада.....	297
Надрічнянська сільська рада.....	304
Нараївська сільська рада.....	306
Підвисоцька сільська рада.....	315
Посухівська сільська рада.....	316
Потуторська сільська рада.....	317
Рекшинська сільська рада.....	320
Рибниківська сільська рада.....	327
Рогачинська сільська рада.....	329
Саранчуківська сільська рада.....	338
Слов'ятинська сільська рада.....	341
Тростянецька сільська рада.....	347
Урманська сільська рада.....	352
Шибалинська сільська рада.....	355
<i>БОРЩІВСЬКИЙ РАЙОН.....</i>	<i>359</i>
Борщівська міська рада.....	360
Мельнице-Подільська селищна рада.....	366
Скала-Подільська селищна рада.....	371
Бабинецька сільська рада.....	377
Більче-Золотецька сільська рада.....	381

Бурдяківська сільська рада.....	393
Верхняківська сільська рада.....	399
Вигодська сільська рада.....	402
Висічанська сільська рада.....	409
Вільховецька сільська рада.....	411
Вовковецька сільська рада.....	414
Гермаківська сільська рада.....	420
Глибочецька сільська рада.....	425
Горошівська сільська рада.....	428
Гуштинська сільська рада.....	432
Дзвиняцька сільська рада.....	437
Дністровська сільська рада.....	439
Жилинська сільська рада.....	442
Заліська сільська рада.....	444
Збручанська сільська рада.....	451
Іванківська сільська рада.....	452
Івано-Пустенська сільська рада.....	463
Королівська сільська рада.....	467
Кривченська сільська рада.....	469
Кудринецька сільська рада.....	474
Ланівецька сільська рада.....	479
Лосяцька сільська рада.....	486
Мушкатівська сільська рада.....	488
Ниврянська сільська рада.....	492
Озерянська сільська рада.....	495
Олексинецька сільська рада.....	499
Панівецька сільська рада.....	504
Пилатківська сільська рада.....	513
Пилипченська сільська рада.....	517
Пищатинська сільська рада.....	520
Сапогівська сільська рада.....	522
Сков'ятинська сільська рада.....	525
Стрілковецька сільська рада.....	531
Турильченська сільська рада.....	534
Урожайнівська сільська рада.....	544
Устянська сільська рада.....	548
Худиківська сільська рада.....	553
Циганська сільська рада.....	556
Шершенівська сільська рада.....	561
Шупарська сільська рада.....	571

<i>БУЧАЦЬКИЙ РАЙОН</i>	582
Бучацька міська рада.....	583
Золотопотіцька селищна рада.....	594
Бариська сільська рада.....	599
Берем'янська сільська рада.....	603
Бобулинська сільська рада.....	606
Возилівська сільська рада.....	607
Добропільська сільська рада.....	609
Дулібівська сільська рада.....	612
Жизномирська сільська рада.....	613
Жниборідська сільська рада.....	616
Заривинецька сільська рада.....	616
Зеленська сільська рада.....	620
Зубрецька сільська рада.....	624
Киданівська сільська рада.....	627
Космиринська сільська рада.....	631
Костільницька сільська рада.....	639
Ліщанецька сільська рада.....	643
Медведівська сільська рада.....	647
Миколаївська сільська рада.....	649
Новопетликівська сільська рада.....	652
Озерянська сільська рада.....	654
Осовецька сільська рада.....	658
Переволоцька сільська рада.....	659
Передмістянська сільська рада.....	667
Пилявська сільська рада.....	669
Пишківська сільська рада.....	673
Підзамочківська сільська рада.....	676
Порохівська сільська рада.....	679
Ріпинецька сільська рада.....	681
Русилівська сільська рада.....	686
Скомороська сільська рада.....	687
Сновидівська сільська рада.....	690
Соколівська сільська рада.....	692
Сороківська сільська рада.....	695
Старопетликівська сільська рада.....	699
Стінківська сільська рада.....	702
Трибухівська сільська рада.....	704
Цвітівська сільська рада.....	711
Язловецька сільська рада.....	713

Наукове видання
РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ
У двадцяти семи томах
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ
Книга перша

Художнє оформлення розділів *Брайляк Г. І.*
Комп'ютерний набір *Гановська Ж. Б., Маєвська Г. М.*
Комп'ютерна верстка *Масник Н. П.*

Підписано до друку 9.07.2008 р.
Формат 70x100/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times Nev Roman.
Умовн. друк. арк. 59 Тираж 1000 прим.
Зам. 813

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців,
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції, видане Державним комітетом
телебачення і радіомовлення України
07. 07. 2004 р., серія ДК № 1862.

Віддруковано у Відкритому акціонерному товаристві «Тернопільський видавничо-
поліграфічний комбінат «Збруч»,
46008 м. Тернопіль, вул. Живова, 11, тел. (0352) 23-54-08.